

กฎหมายความปลอดภัย
ภายใต้พระราชบัญญัติความปลอดภัย
อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม
ในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔

รวบรวมโดย
กลุ่มงานพัฒนาองค์ความรู้และสารสนเทศความปลอดภัยในการทำงาน
กองความปลอดภัยแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
(ฉบับรวมเล่ม ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๖)

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
๑. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริการ จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๕๕	๑
๒. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๔
• ประกาศเรื่อง กำหนดมาตรฐานเครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้	๑๗
• ประกาศเรื่อง กำหนดแบบรายงานผลการฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟ	๑๘
๓. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๖	๒๐
• ประกาศเรื่อง บัญชีรายชื่อสารเคมีอันตราย	๓๑
• ประกาศเรื่อง แบบบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตรายและรายละเอียดข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมีอันตราย	๗๔
• ประกาศเรื่อง กำหนดแบบและวิธีการส่งผลรายงานผลการตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายในบรรยากาศของสถานที่ทำงานและสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตรายทางอิเล็กทรอนิกส์	๘๑
• ประกาศเรื่อง กำหนดแบบและวิธีการแจ้งบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตรายและรายละเอียดข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมีอันตรายทางอิเล็กทรอนิกส์	๘๔
• ประกาศเรื่อง ขีดจำกัดความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย	๙๒
• ประกาศเรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการตรวจวัด และการวิเคราะห์ผลการตรวจวัดระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย	๑๑๒
๔. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๘	๑๑๘
• ประกาศเรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้าสำหรับลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้า	๑๒๕
• ประกาศเรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้าสำหรับลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้า (ฉบับที่ ๒)	๑๒๗
• ประกาศเรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจัดทำบันทึกผลการตรวจสอบและรับรองระบบไฟฟ้าและบริภัณฑ์ไฟฟ้า	๑๒๘

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
๕. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. ๒๕๕๙	๑๓๗
• ประกาศเรื่อง กำหนดแบบรายงานผลการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงาน เกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียงภายในสถานประกอบกิจการ	๑๔๔
• ประกาศเรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการตรวจวัด และการวิเคราะห์สภาวะการทำงาน เกี่ยวกับระดับความร้อน แสงสว่าง หรือเสียง รวมทั้งระยะเวลาและประเภทกิจการ ที่ต้องดำเนินการ	๑๕๑
• ประกาศเรื่อง มาตรฐานความเข้มของแสงสว่าง	๑๕๗
• ประกาศเรื่อง การคำนวณระดับเสียงที่สัมผัสในหูเมื่อสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล	๑๖๔
• ประกาศเรื่อง มาตรฐานระดับเสียงที่ยอมให้ลูกจ้างได้รับเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงานในแต่ละวัน	๑๖๖
• ประกาศเรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำมาตรการอนุรักษ์การได้ยินในสถานประกอบกิจการ	๑๖๘
๖. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับที่อับอากาศ พ.ศ.๒๕๖๒	๑๗๓
• ประกาศเรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และหลักสูตรการฝึกอบรมความปลอดภัย ในการทำงานในที่อับอากาศ	๑๘๐
๗. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานประดาน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๓	๑๙๒
• ประกาศเรื่อง หลักสูตรการทดสอบลูกจ้างที่ทำงานประดาน้ำ	๑๙๘
• ประกาศเรื่อง กำหนดแบบแจ้งสถานที่ทำงานหรือเปลี่ยนสถานที่การทำงานประดาน้ำ ของลูกจ้าง	๒๐๐
• ประกาศเรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมให้ลูกจ้างซึ่งทำงานประดาน้ำปฏิบัติตามตาราง มาตรฐานการดำน้ำการลดความกดดัน และการพักเพื่อปรับสภาพร่างกายก่อนลงไป ทำงานใต้น้ำครั้งต่อไป	๒๐๓
• ประกาศเรื่อง โรคที่ห้ามทำงานประดาน้ำ	๒๐๕
• ประกาศเรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดระยะเวลาการตรวจสุขภาพและการจัดทำ บัตรตรวจสุขภาพของลูกจ้างที่ทำงานประดาน้ำ	๒๐๗

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
• ประกาศเรื่อง หลักเกณฑ์การจัดให้มีลูกจ้างซึ่งทำงานประดาน้ำ เจ้าหน้าที่เวชศาสตร์ใต้น้ำ แพทย์เวชศาสตร์ใต้น้ำหรือแพทย์เวชศาสตร์ทางทะเล และอุปกรณ์สำหรับงานประดาน้ำ	๒๑๑
๘. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานการตรวจสุขภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง พ.ศ. ๒๕๖๓	๒๑๓
• ประกาศเรื่อง กำหนดงานที่ลูกจ้างทำเกี่ยวกับสารเคมีอันตรายที่นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจสอบสุขภาพของลูกจ้าง	๒๑๗
• ประกาศเรื่อง กำหนดแบบสมุดสุขภาพประจำตัวของลูกจ้างซึ่งทำเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง	๒๒๑
• ประกาศเรื่อง กำหนดแบบและวิธีการส่งผลการตรวจสุขภาพของลูกจ้างที่ผิดปกติ หรือที่มีอาการหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน การให้การรักษาพยาบาล และการป้องกันแก้ไข	๒๓๔
๙. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับนั่งร้านและค้ำยัน พ.ศ. ๒๕๖๔	๒๓๘
• ประกาศเรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการคำนวณออกแบบและควบคุม การใช้นั่งร้านโดยวิศวกร	๒๔๒
๑๐. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานก่อสร้าง พ.ศ.๒๕๖๔	๒๕๑
• ประกาศเรื่อง กำหนดแบบแจ้งข้อมูลก่อนเริ่มงานก่อสร้าง	๒๖๖
๑๑. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ในสถานที่ที่มีอันตรายจากการตกจากที่สูง และที่ลาดชันจากวัสดุกระเด็น ตกหล่น และพังทลาย และการตกลงไปในลักษณะเก็บ หรือรองรับวัสดุ พ.ศ. ๒๕๖๔	๒๗๐
๑๒. กฎกระทรวงการขึ้นทะเบียนและการขออนุญาตให้บริการเพื่อส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๖๔	๒๗๖
• ประกาศเรื่อง แบบคำขอและรับคำขอใบสำคัญ หรือใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียน บุคคลแบบคำขอและรับคำขอใบอนุญาต แทนใบอนุญาต หรือการต่ออายุใบอนุญาต ของนิติบุคคล ใบสำคัญ ใบแทนใบสำคัญ ใบอนุญาต และใบแทนใบอนุญาต	๒๘๕
๑๓. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔	๒๙๘
• ประกาศเรื่อง การทดสอบปั้นจั่น	๓๒๕

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
๑๔. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานการทำงานเกี่ยวกับรังสี พ.ศ. ๒๕๖๔	๓๔๙
● ประกาศเรื่อง แบบแจ้งประเภทกำเนิดต้นกำเนิดรังสี ปริมาณรังสี สถานประกอบกิจการ ซึ่งต้นกำเนิดรังสีตั้งอยู่ข้อมูลเกี่ยวกับการอนุญาตหรือการแจ้งการครอบครองหรือใช้ และกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูล	๓๕๗
● ประกาศเรื่อง แบบจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณรังสีสะสมและแบบแจ้งปริมาณรังสีสะสมที่เกินกำหนดของลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสี	๓๖๒
๑๕. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับระบบการจัดการด้านความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๖๕	๓๖๘
๑๖. กฎกระทรวงการทำให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕	๓๗๕
● ประกาศเรื่อง การฝึกอบรมหรือการพัฒนาความรู้ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง และระดับวิชาชีพ เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน	๓๙๔
● ประกาศเรื่อง การแจ้งการขึ้นทะเบียน การพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน และผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย	๓๙๗
● ประกาศเรื่อง แบบรายงานผลการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง และระดับวิชาชีพ	๔๐๒
● ประกาศเรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรม คุณสมบัติวิทยากร และดำเนินการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างานและระดับบริหาร	๔๑๐
● ประกาศเรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรม คุณสมบัติวิทยากร และการดำเนินการฝึกอบรมคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ และผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย	๔๒๓

กฎกระทรวง

กำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย
พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้
ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน และสิ่งก่อสร้างขึ้นอย่างอื่นที่มีลูกจ้างทำงานอยู่

“สถานที่ซึ่งมีสภาพเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัยอย่างเบา” หมายความว่า สถานที่ที่มีวัตถุซึ่งไม่ติดไฟเป็นส่วนใหญ่ หรือมีวัตถุติดไฟได้ในปริมาณน้อยหรือมีวัตถุไวไฟในปริมาณน้อยที่เก็บไว้ในภาชนะปิดสนิทอย่างปลอดภัย

“สถานที่ซึ่งมีสภาพเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัยอย่างปานกลาง” หมายความว่า สถานที่ที่มีวัตถุไวไฟหรือวัตถุติดไฟได้ และมีปริมาณไม่มาก

“สถานที่ซึ่งมีสภาพเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัยอย่างร้ายแรง” หมายความว่า สถานที่ที่มีวัตถุไวไฟหรือวัตถุติดไฟได้ง่าย และมีปริมาณมาก

“เพลิงประเภท เอ” หมายความว่า เพลิงที่เกิดจากเชื้อเพลิงธรรมดา เช่น ไม้ ผ้า กระดาษ ยาง พลาสติก รวมทั้งสิ่งอื่นที่มีลักษณะเดียวกัน

“เพลิงประเภท บี” หมายความว่า เพลิงที่เกิดจากไขหรือของเหลวที่ติดไฟได้ ก๊าซ และน้ำมันประเภทต่าง ๆ

“เพลิงประเภท ซี” หมายความว่า เพลิงที่เกิดจากอุปกรณ์หรือวัตถุที่มีกระแสไฟฟ้า

“เพลิงประเภท ดี” หมายความว่า เพลิงที่เกิดจากโลหะต่าง ๆ ที่ติดไฟได้ เช่น แมกนีเซียม เซอร์โคเนียม ไทเทเนียม รวมทั้งโลหะอื่นที่มีลักษณะเดียวกัน

“วัตถุระเบิด” หมายความว่า วัตถุระเบิดตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน หรือวัตถุที่สามารถระเบิดได้เมื่อได้รับความร้อน ประกายไฟ เปลวไฟ หรือเมื่อได้รับการกระทบกระเทือน การเสียดสี หรือถูกกระทำโดยตัวจุดระเบิด

“วัตถุไวไฟ” หมายความว่า วัตถุที่มีคุณสมบัติติดไฟได้ง่ายและสันดาปเร็ว

“เครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้” หมายความว่า เครื่องดับเพลิงซึ่งมีลักษณะเป็นอุปกรณ์ที่เคลื่อนย้ายได้โดยสะดวก และใช้งานด้วยมือ ภายในบรรจุน้ำดับเพลิงซึ่งสามารถขับออกได้โดยใช้แรงดัน เช่น เครื่องดับเพลิงแบบมือถือ แบบยกหัว แบบลากเข็น หรือลักษณะอื่นใดที่คล้ายกัน

“ระยะเข้าถึง” หมายความว่า ระยะทางที่ผู้ปฏิบัติงานสามารถเข้าถึงเครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ เพื่อดับเพลิง ณ จุดนั้น ๆ

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๒ ให้นายจ้างจัดให้มีระบบป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบกิจการ ตามกฎกระทรวงนี้ และต้องดูแลระบบป้องกันและระงับอัคคีภัยให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย

ข้อ ๓ ในสถานประกอบกิจการทุกแห่ง ให้นายจ้างจัดทำป้ายข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการดับเพลิง และการอพยพหนีไฟ และปิดประกาศให้เห็นได้อย่างชัดเจน

ข้อ ๔ ในสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่สิบคนขึ้นไป นอกจากต้องปฏิบัติตามข้อ ๓ แล้ว ให้นายจ้างจัดให้มีแผนป้องกันและระงับอัคคีภัย ประกอบด้วย การตรวจตรา การอบรม การรณรงค์ ป้องกันอัคคีภัย การดับเพลิง การอพยพหนีไฟ และการบรรเทาทุกข์

ให้นายจ้างจัดเก็บแผนป้องกันและระงับอัคคีภัย ณ สถานประกอบกิจการพร้อมที่จะให้ พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ข้อ ๕ อาคารที่มีสถานประกอบกิจการหลายแห่งตั้งอยู่รวมกัน ให้นายจ้างทุกรายของ สถานประกอบกิจการในอาคารนั้นมีหน้าที่ร่วมกันในการจัดให้มีระบบป้องกันและระงับอัคคีภัย รวมทั้ง แผนป้องกันและระงับอัคคีภัยด้วย

ข้อ ๖ ในกรณีที่นายจ้างสั่งให้ลูกจ้างทำงานที่มีลักษณะงานหรือไปทำงาน ณ สถานที่ที่เสี่ยง หรืออาจเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัย ให้นายจ้างแจ้งข้อปฏิบัติเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานให้ลูกจ้างทราบ ก่อนการปฏิบัติงาน

ข้อ ๗ ให้นายจ้างจัดเก็บวัตถุต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) วัตถุซึ่งเมื่อรวมกันแล้วจะเกิดการลุกไหม้หรืออาจก่อให้เกิดการลุกไหม้ ให้แยกเก็บโดยมิให้ปะปนกัน

(๒) วัตถุซึ่งโดยสภาพสามารถอุ้มน้ำหรือซับน้ำได้มาก ให้จัดเก็บไว้บนพื้นของอาคารซึ่งสามารถรองรับน้ำหนักที่เพิ่มขึ้นได้

หมวด ๒

ความปลอดภัยเกี่ยวกับอาคารและทางหนีไฟ

ข้อ ๘ ให้นายจ้างจัดให้มีเส้นทางหนีไฟทุกชั้นของอาคารอย่างน้อยชั้นละสองเส้นทางซึ่งสามารถอพยพลูกจ้างที่ทำงานในเวลาเดียวกันทั้งหมดสู่จุดที่ปลอดภัยได้โดยปลอดภัยภายในเวลาไม่เกินห้านาที

เส้นทางหนีไฟจากจุดที่ลูกจ้างทำงานไปสู่จุดที่ปลอดภัยต้องปราศจากสิ่งกีดขวาง

ประตูที่ใช้ในเส้นทางหนีไฟต้องทำด้วยวัสดุทนไฟ ไม่มีธรณีประตูหรือขอบกั้น และเป็นชนิดที่บานประตูเปิดออกไปตามทิศทางของการหนีไฟกับต้องติดอุปกรณ์ที่บังคับให้บานประตูปิดได้เอง ห้ามใช้ประตูเลื่อน ประตูม้วน หรือประตูหมุน และห้ามปิดตาย ใส่กลอน กุญแจ ผูก ล่ามโซ่ หรือทำให้เปิดออกไม่ได้ในขณะที่มีลูกจ้างทำงาน

ข้อ ๙ สถานประกอบกิจการที่มีอาคารตั้งแต่สองชั้นขึ้นไป หรือมีพื้นที่ประกอบกิจการตั้งแต่สามร้อยตารางเมตรขึ้นไป ให้นายจ้างจัดให้มีระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ในสถานประกอบกิจการทุกชั้น โดยให้ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(ก) อุปกรณ์แจ้งเหตุเพลิงไหม้ทั้งที่ใช้ระบบแจ้งเหตุอัตโนมัติและระบบแจ้งเหตุที่ใช้มือ เพื่อให้อุปกรณ์ส่งสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ทำงาน

(ข) อุปกรณ์ส่งสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ต้องสามารถส่งเสียงหรือสัญญาณให้ทุกคนภายในอาคารได้ยินหรือทราบอย่างทั่วถึงเพื่อการหนีไฟ

(๒) อุปกรณ์แจ้งเหตุที่ใช้มือต้องอยู่ในที่เห็นได้อย่างชัดเจน เข้าถึงได้ง่าย หรืออยู่ในเส้นทางหนีไฟ โดยติดตั้งห่างจากจุดที่ลูกจ้างทำงานไม่เกินสามสิบเมตร

(๓) เสียงหรือสัญญาณที่ใช้ในการแจ้งเหตุเพลิงไหม้ต้องมีเสียงหรือสัญญาณที่แตกต่างไปจากเสียงหรือสัญญาณที่ใช้ในสถานประกอบกิจการ

(๔) กิจการโรงพยาบาลหรือสถานที่ห้ามใช้เสียงหรือใช้เสียงไม่ได้ผล ต้องจัดให้มีอุปกรณ์หรือมาตรการอื่นใด เช่น สัญญาณไฟ หรือรหัส ที่สามารถแจ้งเหตุเพลิงไหม้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๕) การติดตั้งระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ ให้เป็นไปตามมาตรฐานของสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ หรือมาตรฐานอื่นที่อธิบดีกำหนด

ข้อ ๑๐ ให้นายจ้างจัดให้มีแสงสว่างอย่างเพียงพอสำหรับเส้นทางหนีไฟในการอพยพลูกจ้างออกจากอาคารเพื่อการหนีไฟ รวมทั้งจัดให้มีแหล่งจ่ายไฟฟ้าสำรองที่สามารถจ่ายไฟฟ้าเพื่อการหนีไฟ และสำหรับใช้กับอุปกรณ์ดับเพลิงขั้นต้นหรืออุปกรณ์อื่นที่เกี่ยวข้องได้ในพื้นที่ที่ไฟฟ้าดับ

ข้อ ๑๑ ให้นายจ้างจัดให้มีป้ายบอกทางหนีไฟที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ขนาดของตัวหนังสือต้องสูงไม่น้อยกว่าสิบห้าเซนติเมตร และเห็นได้อย่างชัดเจน

(๒) ป้ายบอกทางหนีไฟต้องมีแสงสว่างในตัวเองหรือใช้ไฟส่องให้เห็นได้อย่างชัดเจนตลอดเวลา ทั้งนี้ ต้องไม่ใช่สีหรือรูปร่างที่กลมกลืนไปกับการตกแต่งหรือป้ายอื่น ๆ ที่ติดไว้ใกล้เคียง หรือโดยประการใดที่ทำให้เห็นป้ายไม่ชัดเจน

นายจ้างอาจใช้รูปภาพบอกทางหนีไฟตามมาตรฐานของสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้ ทั้งนี้ ต้องให้เห็นได้อย่างชัดเจน

หมวด ๓

การดับเพลิง

ข้อ ๑๒ ให้นายจ้างจัดให้มีระบบน้ำดับเพลิงและอุปกรณ์ประกอบเพื่อใช้ในการดับเพลิงที่สามารถดับเพลิงขั้นต้นได้อย่างเพียงพอในทุกส่วนของอาคาร อย่างน้อยให้ประกอบด้วย

(๑) ในกรณีที่ไม่มีหอน้ำดับเพลิงของทางราชการในบริเวณที่สถานประกอบกิจการตั้งอยู่หรือมีแต่ปริมาณน้ำไม่เพียงพอ ให้จัดเตรียมน้ำสำรองไว้ใช้ในการดับเพลิงโดยต้องมีอัตราส่วนปริมาณน้ำที่สำรองต่อพื้นที่อาคารตามที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้ สำหรับกรณีที่นายจ้างมีอาคารหลายหลังตั้งอยู่ในบริเวณเดียวกัน อาจจัดเตรียมน้ำสำรองไว้ในปริมาณที่ใช้กับอาคารที่มีพื้นที่มากที่สุดเพียงหลังเดียวก็ได้

(๒) ระบบการส่งน้ำ ที่เก็บกักน้ำ เครื่องสูบน้ำดับเพลิง และการติดตั้ง จะต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองจากวิศวกรตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร และต้องมีการป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายจากเพลิงไหม้ ยานพาหนะ หรือสิ่งอื่น

(๓) ข้อต่อท่อรับน้ำดับเพลิงเข้าอาคารและข้อต่อส่งน้ำภายในอาคารจะต้องเป็นระบบเดียวกับที่ใช้ในหน่วยดับเพลิงของทางราชการในท้องถิ่น หรือต้องมีอุปกรณ์ที่จะช่วยสมระหว่างข้อต่อที่ใช้กับหน่วยดับเพลิงของทางราชการในท้องถิ่นนั้น และต้องอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี ทั้งในการติดตั้งต้องมีสิ่งป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นจากยานพาหนะหรือสิ่งอื่น

(๔) ข้อต่อสายส่งน้ำดับเพลิงและหัวฉีดดับเพลิงจะต้องเป็นระบบเดียวกับที่ใช้ในหน่วยดับเพลิงของทางราชการในท้องถิ่นนั้น ซึ่งสามารถต่อเข้าด้วยกันได้หรือต้องมีอุปกรณ์ที่จะช่วยสมระหว่างข้อต่อหรือหัวฉีดดับเพลิงดังกล่าว

(๕) สายส่งน้ำดับเพลิงต้องมีความยาวหรือต่อกันให้มีความยาวเพียงพอที่จะควบคุมบริเวณที่เกิดเพลิงไหม้ได้

ข้อ ๑๓ ให้นายจ้างจัดให้มีเครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ โดยต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีเครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ตามประเภทของเพลิง ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานที่สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกำหนด หรือตามมาตรฐานที่อธิบดีกำหนด

(๒) เครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ทุกเครื่อง ต้องจัดให้มีเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ แสดงว่าเป็นชนิดใด ใช้ดับเพลิงประเภทใด และเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์นั้นต้องมีขนาดที่มองเห็นได้อย่างชัดเจนในระยะไม่น้อยกว่าหนึ่งเมตรห้าสิบเซนติเมตร

(๓) ห้ามใช้เครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ที่อาจเกิดไอระเหยของสารพิษ เช่น คาร์บอนเตตราคลอไรด์

(๔) จัดให้มีเครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ตามจำนวน ความสามารถของเครื่องดับเพลิง และการติดตั้ง ดังต่อไปนี้

(ก) เครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ที่ใช้ดับเพลิงประเภท เอ จำนวน ความสามารถของเครื่องดับเพลิง และการติดตั้ง ให้คำนวณตามพื้นที่ของสถานที่ซึ่งมีสภาพเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัย ตามที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๒ ท้ายกฎกระทรวงนี้ โดยต้องมีระยะเข้าถึงไม่เกินยี่สิบสองเมตรห้าสิบเซนติเมตร ในกรณีที่ใช้เครื่องดับเพลิงที่มีความสามารถในการดับเพลิงต่ำกว่าความสามารถในการดับเพลิงตามพื้นที่ที่กำหนดไว้ในตารางดังกล่าว ให้เพิ่มจำนวนเครื่องดับเพลิงนั้นให้ได้สัดส่วนกับพื้นที่ที่กำหนด ทั้งนี้ ในการคำนวณเพื่อจัดให้มีเครื่องดับเพลิงของสถานที่ดังกล่าว ถ้ามีเศษของพื้นที่ให้นับเป็นพื้นที่เต็มส่วนที่ต้องเพิ่มจำนวนเครื่องดับเพลิงขึ้นอีกหนึ่งเครื่อง และในกรณีสถานที่นั้นมีพื้นที่เกินกว่าที่กำหนดไว้ในตาราง นายจ้างจะต้องเพิ่มเครื่องดับเพลิงโดยคำนวณตามสัดส่วนของพื้นที่ตามที่กำหนดไว้ในตารางดังกล่าว

เครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ที่ใช้ดับเพลิงประเภท บี ความสามารถของเครื่องดับเพลิง ที่ติดตั้งต้องมีระยะเข้าถึงตามที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๓ ท้ายกฎกระทรวงนี้

เครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ที่ใช้ดับเพลิงประเภท ซี การติดตั้งให้พิจารณาจากวัตถุ ซึ่งเป็นเชื้อเพลิงที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงจะทำให้เกิดเพลิงประเภท เอ หรือ บี และติดตั้งเครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ที่ใช้ดับเพลิงประเภทรุ่น

เครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ที่ใช้ดับเพลิงประเภท ดี ในการติดตั้งให้มีระยะเข้าถึงไม่เกินยี่สิบสามเมตร

(ข) ให้ติดตั้งหรือจัดวางเครื่องดับเพลิงในสภาพที่มั่นคง มองเห็นได้อย่างชัดเจน สามารถนำมาใช้ได้ง่ายและรวดเร็ว

(ค) ให้จัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับชนิดและวิธีใช้เป็นภาษาไทยที่เห็นได้อย่างชัดเจน ติดไว้ที่ตัวถังหรือบริเวณที่ติดตั้ง

(๕) จัดให้มีการดูแลรักษาและตรวจสอบเครื่องดับเพลิงให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี โดยการตรวจสอบต้องไม่น้อยกว่าหกเดือนต่อหนึ่งครั้ง พร้อมกับติดป้ายแสดงผลการตรวจสอบและวันที่ทำการตรวจสอบ ครั้งสุดท้ายไว้ที่อุปกรณ์ดังกล่าว และเก็บผลการตรวจสอบไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจได้ตลอดเวลา รวมทั้งต้องมีการซ่อมบำรุงและเปลี่ยนถ่ายสารดับเพลิงตามข้อกำหนดของผู้ผลิตด้วย

ข้อ ๑๔ กรณีที่นายจ้างจัดให้มีระบบดับเพลิงอัตโนมัติ ให้ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ระบบดับเพลิงอัตโนมัติต้องเป็นไปตามมาตรฐานของสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

(๒) ต้องเปิดวาล์วประจักษ์ที่ควบคุมระบบจ่ายน้ำเข้าหรือสารดับเพลิงอื่นอยู่ตลอดเวลา และจัดให้มีผู้ควบคุมดูแลให้ใช้งานได้ตลอดเวลา

(๓) ต้องติดตั้งสัญญาณเพื่อเตือนภัยในขณะที่ระบบดับเพลิงอัตโนมัติกำลังทำงาน

(๔) ต้องไม่มีสิ่งกีดขวางทางน้ำหรือสารดับเพลิงอื่นจากหัวฉีดดับเพลิงโดยรอบ

ข้อ ๑๕ ในสถานที่ซึ่งมีสภาพเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัยอย่างร้ายแรงหรืออย่างปานกลาง นายจ้างต้องจัดให้มีระบบน้ำดับเพลิงและอุปกรณ์ประกอบเพื่อใช้ในการดับเพลิงตามข้อ ๑๒ และ เครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ตามข้อ ๑๓ สำหรับสถานที่ซึ่งมีสภาพเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัยอย่างเบา นายจ้างอาจจัดให้มีเครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ตามข้อ ๑๓ อย่างเดียวกันก็ได้

ข้อ ๑๖ ให้นายจ้างปฏิบัติเกี่ยวกับอุปกรณ์ดับเพลิง ดังต่อไปนี้

(๑) ติดตั้งป้ายแสดงจุดติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิงที่เห็นได้อย่างชัดเจน

(๒) ติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิงในที่เห็นได้อย่างชัดเจน ไม่มีสิ่งกีดขวาง และสามารถนำมาใช้งานได้โดยสะดวกตลอดเวลา

(๓) จัดให้มีการดูแลรักษาและตรวจสอบอุปกรณ์ดับเพลิงให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี โดยในการตรวจสอบนั้นต้องไม่น้อยกว่าเดือนละหนึ่งครั้งหรือตามระยะเวลาที่ผู้ผลิตกำหนด พร้อมกับติดป้ายแสดงผลการตรวจสอบและวันที่ทำการตรวจสอบครั้งสุดท้ายไว้ที่อุปกรณ์ดังกล่าว และเก็บผลการตรวจสอบไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้ตลอดเวลา เว้นแต่เครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ ให้ตรวจสอบตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๓ (๕)

ข้อ ๑๗ สถานที่ซึ่งมีสภาพเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัยอย่างร้ายแรงหรืออย่างปานกลาง ให้นายจ้าง จัดลูกจ้างเพื่อทำหน้าที่ดับเพลิงประจำอยู่ตลอดเวลาที่มีการทำงาน และจัดหาอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่ใช้ในการดับเพลิงและการฝึกซ้อมดับเพลิงซึ่งต้องอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี เช่น เสื้อคลุมดับเพลิง รองเท้า ถุงมือ หมวก หน้ากากป้องกันความร้อนหรือควันพิษ อย่างน้อย ให้เพียงพอกับจำนวนผู้ทำหน้าที่ดับเพลิงนั้น

หมวด ๔

การป้องกันอัคคีภัยจากแหล่งก่อเกิดการกระจายตัวของความร้อน

ข้อ ๑๘ ให้นายจ้างป้องกันอัคคีภัยจากแหล่งก่อเกิดการกระจายตัวของความร้อน ดังต่อไปนี้

(๑) กระแสไฟฟ้าลัดวงจร ให้เป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า

(๒) เครื่องยนต์หรือปล่องไฟ เพื่อมิให้เกิดลูกไฟหรือเขม่าไฟกระเด็นถูกวัตถุที่ติดไฟได้

- (๓) การแผ่รังสี การนำหรือการพาความร้อนจากแหล่งกำเนิดความร้อนสูงไปสู่วัตถุที่ติดไฟได้ง่าย
- (๔) การเสียดสีหรือเสียดทานของเครื่องจักรหรือเครื่องมือที่เกิดประกายไฟหรือความร้อนสูงที่อาจทำให้เกิดการลุกไหม้ได้
- (๕) การสะสมของไฟฟ้าสถิต โดยต่อสายดินกับถังหรือท่อน้ำมันเชื้อเพลิง สารเคมี หรือของเหลวไวไฟ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า
- (๖) การเชื่อมหรือตัดโลหะ ซึ่งเป็นแหล่งความร้อนสูงที่อาจทำให้เกิดการลุกไหม้ได้
- (๗) การสะสมความร้อนของปล่องระบายควัน โดยปฏิบัติ ดังต่อไปนี้
- (ก) ไม่ติดตั้งปล่องระบายควันกับส่วนของอาคารที่สร้างด้วยวัสดุที่ติดไฟได้ง่าย
- (ข) หุ้มปล่องระบายควันด้วยฉนวนที่ทำจากวัสดุที่ไม่ติดไฟ และอุณหภูมิผิวหน้าด้านนอกของฉนวนต้องไม่สูงเกินห้าสิบองศาเซลเซียส

หมวด ๕

วัตถุไวไฟและวัตถุระเบิด

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่นายจ้างมี เก็บ หรือขนถ่ายวัตถุไวไฟหรือวัตถุระเบิดจะต้องดำเนินการอย่างปลอดภัยเพื่อป้องกันการเกิดอัคคีภัย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย วัตถุไวไฟ หรือวัตถุระเบิด

ข้อ ๒๐ การเก็บถังก๊าซชนิดเคลื่อนย้ายได้ชนิดของเหลว ให้นายจ้างปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) ในกรณีที่เก็บถังก๊าซไว้ภายนอกอาคาร ต้องเก็บไว้ในที่เปิดโล่งที่มีการป้องกันความร้อนมิให้มีอุณหภูมิสูงกว่าที่ผู้ผลิตกำหนดไว้ และมีสิ่งป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นจากยานพาหนะหรือสิ่งอื่น
- (๒) ในกรณีที่เก็บถังก๊าซไว้ในอาคาร ต้องแยกเก็บไว้ในห้องที่มีผนังทำด้วยวัสดุทนไฟ และมีการระบายหรือถ่ายเทอากาศได้ดี มีระบบตรวจจับก๊าซอัตโนมัติ ปริมาณเก็บรวมกันแห่งละไม่เกินสองพันลิตร โดยแต่ละแห่งจะต้องห่างกันไม่น้อยกว่าสี่สิบเมตร

(๓) ห้ามเก็บถังก๊าซไว้ใกล้วัตถุที่ลุกไหม้ได้ง่าย

(๔) มิใช่หรือวัตถุอื่นในลักษณะเดียวกันรดถังกันลัม และติดตั้งฝาครอบหัวถัง เพื่อความปลอดภัย ในขณะที่เคลื่อนย้ายหรือจัดเก็บ

ข้อ ๒๑ การป้องกันอันตรายจากถ่านหิน เซลลูโลส หรือของแข็งที่ติดไฟได้ง่าย ให้นายจ้างปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) การเก็บถ่านหินในที่โล่งแจ้ง ต้องพรมน้ำให้เปียกชื้นอยู่ตลอดเวลาและอัดทับให้แน่น เพื่อป้องกันการลุกไหม้ที่เกิดได้เอง และห้ามกองไว้สูงเกินสามเมตร

(๒) ถ่านหินที่บดแล้วหรือชนิดผงหากมีอุณหภูมิสูงกว่าหกสิบห้าองศาเซลเซียส ต้องทำให้เย็นก่อนนำไปเก็บใส่ไว้ในถังหรือภาชนะทนไฟ

(๓) ถังหรือภาชนะที่ใช้เก็บถ่านหินหรือผงแร่ที่ลุกไหม้ได้ง่าย ต้องสร้างด้วยวัสดุทนไฟที่มีฝาปิดมิดชิดและเก็บไว้ห่างไกลจากแหล่งความร้อน

(๔) การเก็บเซลล์ลอยด์หรือของแข็งที่ติดไฟได้ง่ายในไซโล ถัง หรือภาชนะ ต้องทำการป้องกันการลุกไหม้จากแหล่งความร้อนหรือการผสมกับอากาศที่จะก่อให้เกิดการลุกไหม้ได้

ข้อ ๒๒ การเก็บวัสดุที่ติดไฟได้ง่ายประเภทไม้ กระดาษ ขนสัตว์ ฟาง โฟม ฟองน้ำสังเคราะห์ หรือสิ่งอื่นใดที่มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกัน ให้นำมาแยกเก็บไว้ในอาคารต่างหากหรือเก็บในห้องทนไฟ ซึ่งหลังคาหรือฝาห้องต้องไม่ทำด้วยแก้วหรือวัสดุโปร่งใสที่แสงแดดส่องตรงเข้าไปได้ ในกรณีที่มีจำนวนน้อย อาจเก็บไว้ในภาชนะทนไฟหรือถังโลหะที่มีฝาปิด

หมวด ๖

การกำจัดของเสียที่ติดไฟได้ง่าย

ข้อ ๒๓ ให้นำมาปฏิบัติเกี่ยวกับของเสียที่ติดไฟได้ง่าย ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีการทำความสะอาดเพื่อมิให้มีการสะสมหรือตกค้างของของเสียที่ติดไฟได้ง่าย ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าวันละหนึ่งครั้ง ถ้าเป็นงานกะต้องไม่น้อยกว่ากะละหนึ่งครั้ง เว้นแต่วัสดุไวไฟหรือวัตถุระเบิดที่ลุกไหม้ได้เอง ต้องจัดให้มีการทำความสะอาดทันที

(๒) ต้องเก็บรวบรวมของเสียที่ติดไฟได้ง่ายไว้ในภาชนะปิดที่เป็นโลหะ

(๓) ให้นำของเสียที่เก็บรวบรวมไว้ตาม (๒) ออกไปจากบริเวณที่ลูกจ้างทำงานไม่น้อยกว่าวันละหนึ่งครั้ง ในกรณีที่ยังไม่ได้กำจัดโดยทันทีให้นำไปเก็บไว้ในห้องทนไฟหรืออาคารทนไฟ และต้องนำไปกำจัดให้หมดอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้งโดยวิธีการที่ปลอดภัย เช่น การเผา การฝัง การใช้สารเคมี เพื่อให้ของเสียนั้นสลายตัว หรือโดยวิธีอื่นที่มีประสิทธิภาพ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๔ การกำจัดของเสียที่ติดไฟได้ง่ายโดยการเผา ให้นำมาปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้เผาในเตาที่ออกแบบสำหรับการเผาโดยเฉพาะ หรือเผาในที่โล่งแจ้งโดยให้ห่างจากบริเวณที่ลูกจ้างทำงานในระยะที่ปลอดภัยและอยู่ใต้ลม

(๒) จัดให้ลูกจ้างที่ทำหน้าที่เผาสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล

(๓) จัดเก็บถ่านที่เหลือจากการเผาของเสียที่ติดไฟได้ง่ายนั้นไว้ในภาชนะ ห้อง สถานที่ที่ปลอดภัย หรือเก็บไว้ในภาชนะที่ปิดมิดชิดเพื่อป้องกันการรั่วไหล หรือนำไปฝังในสถานที่ที่ปลอดภัย

หมวด ๗

การป้องกันอันตรายจากฟ้าผ่า

ข้อ ๒๕ ให้นำมาจัดให้มีระบบป้องกันอันตรายจากฟ้าผ่าสำหรับอาคารหรือสิ่งก่อสร้าง ดังต่อไปนี้

(๑) อาคารที่มีวัตถุไวไฟหรือวัตถุระเบิด

(๒) สิ่งก่อสร้างที่มีความสูง ประเภท ปล่องควัน หอคอย เสาธง ถังเก็บน้ำหรือสารเคมี หรือสิ่งก่อสร้างอื่นใดที่มีความสูงในทำนองเดียวกัน

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับอาคารและสิ่งก่อสร้างที่อยู่ในรัศมีการป้องกันอันตรายจากฟ้าผ่าของอาคารอื่น

การติดตั้งระบบป้องกันอันตรายจากฟ้าผ่าให้ปฏิบัติตามมาตรฐานของสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

ข้อ ๒๖ ให้นายจ้างจัดให้มีมาตรการป้องกันผลกระทบจากฟ้าผ่าเข้าสู่ระบบไฟฟ้าของอาคาร

หมวด ๘

การดำเนินการเกี่ยวกับความปลอดภัยจากอัคคีภัยและการรายงาน

ข้อ ๒๗ ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างไม่น้อยกว่าร้อยละสี่สิบของจำนวนลูกจ้างในแต่ละหน่วยงานของสถานประกอบกิจการรับการฝึกอบรมการดับเพลิงขั้นต้น โดยให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตจากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเป็นผู้ดำเนินการฝึกอบรม

ข้อ ๒๘ ให้นายจ้างจัดให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับความปลอดภัยจากอัคคีภัย ดังต่อไปนี้

(๑) สถานประกอบกิจการที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัยอย่างร้ายแรงหรืออย่างปานกลางต้องจัดให้มีการบริหารงานโดยกลุ่มปฏิบัติงานเพื่อป้องกันและระงับอัคคีภัย และมีผู้ทำหน้าที่อำนวยความสะดวกทั้งระบบโดยเฉพาะเมื่อเกิดเพลิงไหม้ประจำสถานประกอบกิจการตลอดเวลาที่มีการประกอบกิจการ

(๒) ต้องจัดให้ผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัยรับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย การใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการดับเพลิง การปฐมพยาบาล และการช่วยเหลือในกรณีฉุกเฉิน

ข้อ ๒๙ ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างฝึกซ้อมอพยพหนีไฟออกจากอาคารไปตามเส้นทางหนีไฟตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒

ข้อ ๓๐ ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างทุกคนฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟพร้อมกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ทั้งนี้ ให้ลูกจ้างของนายจ้างทุกรายที่ทำงานอยู่ในอาคารเดียวกันและในวันและเวลาเดียวกันทำการฝึกซ้อมพร้อมกัน และก่อนการฝึกซ้อมไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ให้นายจ้างส่งแผนการฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟ รวมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกซ้อมต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย เพื่อให้ความเห็นชอบ

ในกรณีที่นายจ้างไม่สามารถดำเนินการฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟตามวรรคหนึ่งได้เองจะต้องให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตจากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเป็นผู้ดำเนินการฝึกซ้อม

ให้นายจ้างจัดทำรายงานผลการฝึกซ้อมดังกล่าวตามแบบที่อธิบดีกำหนด และยื่นต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการฝึกซ้อม

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๑ ให้หน่วยงานฝึกอบรมการดับเพลิงขั้นต้นและหน่วยงานฝึกซ้อมดับเพลิงและหนีไฟ ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนตามประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการขึ้นทะเบียนเป็นหน่วยงานฝึกอบรมการดับเพลิงขั้นต้น หน่วยงานฝึกซ้อมดับเพลิงและหนีไฟ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙ มีสิทธิดำเนินการตามข้อ ๒๗ และข้อ ๓๐ จนกว่าการขึ้นทะเบียนนั้นจะสิ้นอายุ

ข้อ ๓๒ ให้หน่วยงานตามประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง กำหนดหน่วยงานฝึกอบรมการดับเพลิงขั้นต้น หน่วยงานฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมหนีไฟ พ.ศ. ๒๕๕๐ มีสิทธิดำเนินการตามข้อ ๒๗ และข้อ ๓๐ ต่อไป โดยต้องขอรับใบอนุญาตจากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

เผด็จชัย สะสมทรัพย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

ตารางท้ายกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๕๕

ตารางที่ ๑ การจัดเตรียมปริมาณน้ำสำรองต่อพื้นที่ของอาคารเพื่อใช้ในการดับเพลิง

พื้นที่ของอาคาร	ปริมาณน้ำสำรอง
ไม่เกิน ๒๕๐ ตารางเมตร	๙,๐๐๐ ลิตร
เกิน ๒๕๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ตารางเมตร	๑๕,๐๐๐ ลิตร
เกิน ๕๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตารางเมตร	๒๗,๐๐๐ ลิตร
เกิน ๑,๐๐๐ ตารางเมตร	๓๖,๐๐๐ ลิตร

ตารางที่ ๒ การติดตั้งเครื่องดับเพลิงเพื่อใช้ดับเพลิงประเภท เอ โดยคำนวณตามพื้นที่ของสถานที่ซึ่งมีสภาพเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัย

ความสามารถของเครื่องดับเพลิงเทียบเท่า	พื้นที่ของสถานที่ซึ่งมีสภาพเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัย อย่างเบา ต่อเครื่องดับเพลิง ๑ เครื่อง	พื้นที่ของสถานที่ซึ่งมีสภาพเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัย อย่างปานกลาง ต่อเครื่องดับเพลิง ๑ เครื่อง	พื้นที่ของสถานที่ซึ่งมีสภาพเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัย อย่างร้ายแรง ต่อเครื่องดับเพลิง ๑ เครื่อง
๑ - เอ	๒๐๐ ตารางเมตร	ไม่อนุญาตให้ใช้	ไม่อนุญาตให้ใช้
๒ - เอ	๕๖๐ ตารางเมตร	๒๐๐ ตารางเมตร	ไม่อนุญาตให้ใช้
๓ - เอ	๘๔๐ ตารางเมตร	๔๒๐ ตารางเมตร	๒๐๐ ตารางเมตร
๔ - เอ	๑,๐๕๐ ตารางเมตร	๕๖๐ ตารางเมตร	๓๗๐ ตารางเมตร
๕ - เอ	๑,๐๕๐ ตารางเมตร	๘๔๐ ตารางเมตร	๕๖๐ ตารางเมตร
๑๐ - เอ	๑,๐๕๐ ตารางเมตร	๑,๐๕๐ ตารางเมตร	๘๔๐ ตารางเมตร
๒๐ - เอ	๑,๐๕๐ ตารางเมตร	๑,๐๕๐ ตารางเมตร	๘๔๐ ตารางเมตร
๔๐ - เอ	๑,๐๕๐ ตารางเมตร	๑,๐๕๐ ตารางเมตร	๑,๐๕๐ ตารางเมตร

ตารางที่ ๓ การติดตั้งเครื่องดับเพลิงเพื่อใช้ดับเพลิงประเภท บี ของสถานที่ซึ่งมีสภาพเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัย

สถานที่ซึ่งมีสภาพเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัย	ความสามารถของเครื่องดับเพลิงเทียบเท่า	ระยะเข้าถึง
อย่างเบา	๕ - บี	๙ เมตร
	๑๐ - บี	๑๕ เมตร
อย่างปานกลาง	๑๐ - บี	๙ เมตร
	๒๐ - บี	๑๕ เมตร
อย่างร้ายแรง	๔๐ - บี	๙ เมตร
	๘๐ - บี	๑๕ เมตร

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานให้นายจ้างบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งการป้องกันและระงับอัคคีภัยที่มีมาตรฐานเป็นมาตรการสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้ลูกจ้างได้รับความปลอดภัยในการทำงาน ดังนั้น เพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานจึงออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของข้อ ๑๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ตัวอักษรต้องมีขนาดไม่เล็กกว่าสิบเซนติเมตร และมองเห็นได้อย่างชัดเจน”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๑ การป้องกันอันตรายจากถ่านหินที่กองเก็บในที่โล่งแจ้ง ให้นายจ้างปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องพรมน้ำเพื่อลดการฟุ้งกระจายของฝุ่นถ่านหิน

(๒) ต้องอัดทับให้มีโพรงอากาศในกองถ่านหินน้อยที่สุด เพื่อป้องกันการลุกไหม้ที่เกิดได้เอง

(๓) ในบริเวณที่มีฝุ่นถ่านหินฟุ้งกระจายและมีความเสี่ยงต่อการเกิดระเบิดฝุ่นต้องจัดให้มีมาตรการป้องกันและลดความรุนแรงของผลกระทบจากการเกิดระเบิดฝุ่น

(๔) การกองเก็บถ่านหินสูงเกินสามเมตร ต้องติดตามตรวจวัดอุณหภูมิของกองถ่านหินอย่างน้อย สัปดาห์ละหนึ่งครั้ง และจัดเก็บรายงานผลการบันทึกไว้ที่สถานประกอบกิจการอย่างน้อยหนึ่งปี

(๕) ในกรณีที่มีการตรวจวัดอุณหภูมิของกองถ่านหินตาม (๔) หากกองถ่านหินมีอุณหภูมิ ตั้งแต่หกสิบห้าองศาเซลเซียสขึ้นไป ต้องคัดแยกถ่านหินออกจากกองหรือใช้มาตรการอื่นเพื่อป้องกันการลุกไหม้ที่เกิดได้เอง”

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๒๑/๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารจัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๕๕

“ข้อ ๒๑/๑ การป้องกันอันตรายจากการเก็บถ่านหิน ผงแร่ที่ลุกไหม้ได้ง่าย เซลลูลอยด์ หรือของแข็งที่ติดไฟได้ง่ายที่เก็บในไซโล ถัง หรือภาชนะ ให้นายจ้างปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) การเก็บถ่านหินหรือผงแร่ที่ลุกไหม้ได้ง่าย ไซโล ถัง หรือภาชนะที่เก็บนั้น ต้องสร้างด้วยวัสดุทนไฟที่มีฝาปิดมิดชิด และเก็บไว้ให้ห่างไกลจากแหล่งความร้อน

(๒) การเก็บเซลลูลอยด์หรือของแข็งที่ติดไฟได้ง่าย ต้องจัดให้มีมาตรการป้องกันการลุกไหม้จากแหล่งความร้อนหรือการผสมกับอากาศที่จะก่อให้เกิดการลุกไหม้ได้

ในการเก็บถ่านหิน ผงแร่ที่ลุกไหม้ได้ง่าย เซลลูลอยด์ หรือของแข็งที่ติดไฟได้ง่ายตาม (๑) และ (๒) หากมีความเสี่ยงต่อการเกิดระเบิดฝุ่น ต้องจัดให้มีมาตรการป้องกันและลดความรุนแรงของผลกระทบจากการเกิดระเบิดฝุ่นด้วย”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

พลตำรวจเอก อดุลย์ แสงสิงแก้ว

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๕๕ ในส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดขนาดของตัวอักษรของป้ายบอกทางหนีไฟและมาตรการป้องกันอันตรายจากถ่านหิน ผงแร่ที่ลุกไหม้ได้ง่าย เซลลูลอยด์ หรือของแข็งที่ติดไฟได้ง่าย ยังไม่มีความเหมาะสม สมควรแก้ไขปรับปรุงหลักเกณฑ์ในเรื่องดังกล่าว เพื่อให้นายจ้างสามารถบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
เรื่อง กำหนดมาตรฐานเครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้

โดยที่กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๑๓ (๑) กำหนดให้นายจ้างจัดให้มีเครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ตามประเภทของเพลิง ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานที่ อธิบดีกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๓ (๑) แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๕๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ มาตรฐานเครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ ได้แก่ มาตรฐานสมาคมป้องกันอัคคีภัยแห่งชาติ สหรัฐอเมริกา (National Fire Protection Association : NFPA) มาตรฐานสถาบันมาตรฐานแห่งชาติ ประเทศสหรัฐอเมริกา (American National Standards Institute : ANSI) มาตรฐานประเทศออสเตรเลีย (Australia Standards : AS) มาตรฐานประเทศอังกฤษ (British Standard : BS) และมาตรฐานองค์การ มาตรฐานสากล (International Standardization and Organization : ISO)

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายปกรณ์ อมรชีวิน)

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
เรื่อง กำหนดแบบรายงานผลการฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟ

โดยที่กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๓๐ กำหนดให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างทุกคนฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟพร้อมกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง โดยให้นายจ้างจัดทำรายงานผลการฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟตามแบบที่อธิบดีกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๓๐ วรรคสาม แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกัน และระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๕๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิ และเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย อธิบดีกรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงานออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
- ข้อ ๒ การรายงานผลการฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟให้เป็นไปตามแบบรายงาน ผลการฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟ ท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ปกรณ์ อมรชีวิน

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

แบบรายงานผลการฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟ

๑. ข้อมูลสถานประกอบกิจการ

๑.๑ ชื่อสถานประกอบกิจการ.....(สาขา).....

ประเภทกิจการ.....

ที่อยู่ เลขที่..... หมู่ที่..... ซอย..... ถนน.....

แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ.....

จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....

๑.๒ จำนวนลูกจ้าง/พนักงาน/ผู้ที่เกี่ยวข้อง รวม.....คน

๑.๓ ลักษณะที่ตั้งของสถานประกอบกิจการ

 เป็นสถานที่ที่มีหลายสถานประกอบกิจการตั้งอยู่รวมกัน

ระบุชื่ออาคาร/สถานที่.....

 เป็นสถานประกอบกิจการเดี่ยว (ข้ามไปตอบข้อ ๒)

๑.๔ กรณีเป็นสถานที่ที่มีหลายสถานประกอบกิจการตั้งอยู่รวมกัน

 ลูกจ้างที่ทำงานอยู่ในอาคารเดียวกัน และในวันและเวลาเดียวกันของนายจ้างทุกรายในสถานที่นั้น
ทำการฝึกซ้อมพร้อมกัน ลูกจ้างที่ทำงาน ภายในอาคารเดียวกัน และในวันและเวลาเดียวกันของนายจ้างทุกรายในสถานที่นั้น
ไม่ได้ทำการฝึกซ้อมพร้อมกัน

๒. รายงานผลการดำเนินการ

๒.๑ วัน/เดือน/ปี ที่ทำการฝึกซ้อม.....

๒.๒ มีการฝึกซ้อมครั้งที่ผ่านมา เมื่อ (วัน/เดือน/ปี)

๒.๓ จำนวนผู้ที่เข้าร่วมในการฝึกซ้อม.....คน

๒.๔ ผลการดำเนินงานการฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟ

 ไม่ดี พอใช้ ดี ดีมาก

๓. ดำเนินการฝึกซ้อมโดย

 ได้รับความเห็นชอบแผนและรายละเอียดการฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟจากอธิบดี
หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ตามหนังสือ.....เลขที่.....ลงวันที่.....
โดยได้แนบเอกสารให้ความเห็นชอบมาด้วยแล้ว ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตจากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานดำเนินการฝึกซ้อมให้
คือ เลขที่ใบอนุญาต..... โดยได้แนบสำเนาใบอนุญาตและหนังสือรับรอง
แสดงการฝึกซ้อมฯ มาด้วยแล้ว

ลงชื่อ.....นายจ้าง

(.....)

วันที่

กฎกระทรวง

กำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย
และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ
ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ อันเป็นกฎหมายที่มี
บทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓
มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัย
อำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“สารเคมีอันตราย” หมายความว่า ธาตุ สารประกอบ หรือสารผสม ตามบัญชีรายชื่อ
ที่อธิบดีประกาศกำหนด ซึ่งมีสถานะเป็นของแข็ง ของเหลว หรือก๊าซ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเส้นใย ฝุ่น
ละออง ไอ หรือพุ่ม ที่มีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างรวมกัน ดังต่อไปนี้

(๑) มีพิษ กัดกร่อน ระคายเคือง ซึ่งอาจทำให้เกิดอาการแพ้ การก่อมะเร็ง การเปลี่ยนแปลง
ทางพันธุกรรม เป็นอันตรายต่อทารกในครรภ์หรือสุขภาพอนามัย หรือทำให้ถึงแก่ความตาย

(๒) เป็นตัวทำปฏิกิริยาที่รุนแรง เป็นตัวเพิ่มออกซิเจนหรือไวไฟ ซึ่งอาจทำให้เกิดการระเบิด
หรือไฟไหม้

“ขีดจำกัดความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย” หมายความว่า ระดับความเข้มข้นของสารเคมี
อันตรายที่กำหนดให้มีอยู่ได้ในบรรยากาศแวดล้อมในการทำงานที่ลูกจ้างซึ่งมีสุขภาพปกติสามารถสัมผัส
หรือได้รับเข้าสู่ร่างกายได้ทุกวันตลอดเวลาที่ทำงานโดยไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

“การทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ซึ่งอาจทำให้ลูกจ้าง
ได้รับสารเคมีอันตราย เช่น การผลิต การติดฉลาก การห่อหุ้ม การเคลื่อนย้าย การเก็บรักษา
การถ่ายเท การขนถ่าย การขนส่ง การกำจัด การทำลาย การเก็บสารเคมีอันตรายที่ไม่ใช้แล้ว รวมทั้ง

ข้อ ๕ ลูกจ้างต้องปฏิบัติตามวิธีการทำงานที่ถูกต้องและปลอดภัยตามคู่มือการปฏิบัติงานที่นายจ้างจัดทำขึ้นตามข้อ ๔ และเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย ลูกจ้างต้องบรรเทาเหตุและแจ้งให้หัวหน้างานทราบทันที

หมวด ๒ ฉลากและป้าย

ข้อ ๖ ให้นายจ้างจัดให้มีการปิดฉลากที่เป็นภาษาไทยมีขนาดใหญ่พอสมควร อ่านง่าย คงทน ไว้ที่หีบห่อบรรจุภัณฑ์ ภาชนะบรรจุ หรือวัสดุห่อหุ้มสารเคมีอันตราย และฉลากนั้นอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อผลิตภัณฑ์ (product name)
- (๒) ชื่อสารเคมีอันตราย (hazardous substances)
- (๓) รูปสัญลักษณ์ (pictograms)
- (๔) คำสัญญาณ (signal words)
- (๕) ข้อความแสดงอันตราย (hazard statements)
- (๖) ข้อควรระวังหรือข้อปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตราย (precautionary statements)

ในกรณีที่ไม่สามารถปิดฉลากตามวรรคหนึ่งได้เนื่องจากขนาดหรือลักษณะของหีบห่อบรรจุภัณฑ์ ภาชนะบรรจุ หรือวัสดุห่อหุ้มสารเคมีอันตราย ให้นายจ้างกำหนดวิธีการที่มีประสิทธิภาพเพื่อแสดงให้ลูกจ้างได้รู้ถึงรายละเอียดของสารเคมีอันตรายตามวรรคหนึ่ง ณ บริเวณที่มีการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตรายนั้น

ข้อ ๗ ให้นายจ้างจัดให้มีป้ายห้าม ป้ายให้ปฏิบัติ หรือป้ายเตือน ในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตรายไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ชัดเจน ณ สถานที่ทำงานของลูกจ้าง

ข้อ ๘ ในกรณีที่ต้องประกาศให้สารเคมีอันตรายใดต้องควบคุมเป็นพิเศษ ให้นายจ้างปิดประกาศหรือจัดทำป้ายแจ้งข้อความเกี่ยวกับอันตรายและมาตรการป้องกันอันตรายที่อาจเกิดจากสารเคมีอันตรายดังกล่าว

ข้อ ๙ ให้นายจ้างปิดประกาศหรือจัดทำป้ายแจ้งข้อความ “ห้ามสูบบุหรี่ รับประทานอาหารหรือเครื่องดื่ม ประกอบอาหาร หรือเก็บอาหาร” ด้วยตัวอักษรขนาดใหญ่ที่เห็นได้ชัดเจนไว้ ณ บริเวณสถานที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย สถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตราย หรือในยานพาหนะขนส่งสารเคมีอันตราย และจะต้องควบคุมดูแลให้มีการฝ่าฝืนข้อห้ามดังกล่าว

หมวด ๓ การคุ้มครองความปลอดภัย

ข้อ ๑๐ ในบริเวณที่ลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย ให้นายจ้างจัดให้มีสภาพและคุณลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ถูกสุขลักษณะ สะอาด และเป็นระเบียบเรียบร้อย พื้นที่ปฏิบัติงานต้องเรียบ สม่ำเสมอ ไม่ลื่น และไม่มีวัสดุเกาะกีดขวางทางเดิน

(๒) มีระบบระบายอากาศแบบทั่วไป หรือแบบที่ทำให้สารเคมีอันตรายเจือจาง หรือแบบที่มีเครื่องดูดอากาศเฉพาะที่ ที่เหมาะสมกับประเภทของสารเคมีอันตราย โดยให้มีออกซิเจนในบรรยากาศ ไม่ต่ำกว่าร้อยละสิบเก้าจุดห้าโดยปริมาตร

(๓) มีระบบป้องกันและกำจัดอากาศเสียโดยใช้ระบบระบายอากาศเฉพาะที่ ระบบเปียก การปิดคลุม หรือระบบอื่น เพื่อมิให้มีสารเคมีอันตรายในบรรยากาศเกินปริมาณที่กำหนด และป้องกันมิให้อากาศที่ระบายออกไปเป็นอันตรายต่อผู้อื่น

ข้อ ๑๑ ในบริเวณที่ลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย ให้นายจ้างจัดให้มีสถานที่และอุปกรณ์ เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยตามรายการ ดังต่อไปนี้

(๑) ที่ชำระล้างสารเคมีอันตรายที่ลูกจ้างสามารถใช้ได้ทันทีในกรณีฉุกเฉิน อย่างน้อยต้องมีที่ล้างตาและฝักบัวชำระล้างร่างกายจากสารเคมีอันตราย

(๒) ที่ล้างมือและล้างหน้า ไม่น้อยกว่าหนึ่งที่ต่อลูกจ้างสิบห้าคนและให้เพิ่มจำนวนขึ้นตามสัดส่วนของลูกจ้าง ส่วนที่เกินเจ็ดคนให้ถือเป็นสิบห้าคน

(๓) ห้องอาบน้ำเพื่อใช้ชำระล้างร่างกายไม่น้อยกว่าหนึ่งห้องต่อลูกจ้างสิบห้าคนและให้เพิ่มจำนวนขึ้นตามสัดส่วนของลูกจ้าง ส่วนที่เกินเจ็ดคนให้ถือเป็นสิบห้าคน ทั้งนี้ จะต้องจัดของใช้ที่จำเป็นสำหรับการชำระล้างสารเคมีอันตรายออกจากร่างกายให้เพียงพอและใช้ได้ตลอดเวลา

(๔) อุปกรณ์และเวชภัณฑ์ที่จำเป็นสำหรับการปฐมพยาบาลลูกจ้างที่ได้รับอันตรายจากสารเคมีอันตราย

(๕) อุปกรณ์ดับเพลิงที่เหมาะสมกับสารเคมีอันตรายแต่ละชนิด และเพียงพอสำหรับการผจญเพลิงเบื้องต้น

(๖) ชุดทำงานเฉพาะสำหรับลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย และที่เก็บชุดทำงานที่ใช้แล้วดังกล่าวให้เหมาะสมกับสารเคมีอันตรายประเภทนั้น

ข้อ ๑๒ ให้นายจ้างจัดอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตามลักษณะอันตรายและความรุนแรงของสารเคมีอันตราย หรือลักษณะของงาน ให้ลูกจ้างใช้หรือสวมใส่เพื่อป้องกันอันตรายที่อาจเกิดแก่ชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพอนามัยของลูกจ้าง

ข้อ ๑๓ ให้ลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตรายใช้หรือสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตามข้อ ๑๒ ในกรณีที่ลูกจ้างไม่ใช้หรือไม่สวมใส่อุปกรณ์นั้น ให้นายจ้างสั่งลูกจ้างหยุดการทำงานทันที จนกว่าลูกจ้างจะได้ใช้หรือสวมใส่อุปกรณ์ดังกล่าว

ข้อ ๑๔ นายจ้างต้องดูแลสถานที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตรายและตรวจสอบอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยที่จัดไว้ ให้สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัยตลอดเวลา

ข้อ ๑๕ ห้ามนายจ้างยินยอมหรือปล่อยให้ลูกจ้างหรือบุคคลใดเข้าพักอาศัย หรือพักผ่อนในสถานที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย สถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตราย หรือในยานพาหนะขนส่งสารเคมีอันตราย

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่มีการร้องเรียนหรือมีปัญหาด้านความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย ให้นายจ้างที่มีสารเคมีอันตรายอยู่ในครอบครองดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงและหากพบว่ามิผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมในการทำงานหรือสุขภาพอนามัย ให้ดำเนินการแก้ไขให้เกิดความปลอดภัยโดยไม่ชักช้า

หมวด ๔

การเก็บรักษา การบรรจุ และการถ่ายเทสารเคมีอันตราย

ข้อ ๑๗ ให้นายจ้างจัดสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตรายให้มีสภาพและคุณลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องสามารถทนไฟได้ไม่น้อยกว่าหกสิบนาที เว้นแต่ในกรณีที่เป็นสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตรายที่มีคุณสมบัติเป็นตัวทำปฏิกิริยาที่รุนแรง เป็นตัวเพิ่มออกซิเจน หรือไวไฟซึ่งอาจทำให้เกิดการระเบิดหรือไฟไหม้ต้องสามารถทนไฟได้ไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบนาที หรือไม่น้อยกว่าเก้าสิบนาที หากสถานที่ดังกล่าวมีระบบน้ำดับเพลิงอัตโนมัติ

(๒) มีพื้นเรียบ ไม่ขรุขระ ไม่เปียก ไม่ลื่น สามารถรับน้ำหนักได้ และไม่ดูดซับสารเคมีอันตราย รวมทั้งต้องดูแลปรับปรุงสถานที่มิให้ชำรุด ผุ กร่อน และรักษาความสะอาดพื้นมิให้มีเศษขยะ เศษวัสดุ หรือสิ่งที่เป็นเชื้อเพลิง

(๓) มีระยะห่างจากอาคารที่ลูกจ้างทำงานในระยะที่ปลอดภัยตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๔) มีทางเดินภายในและภายนอกกว้างเพียงพอที่จะนำเครื่องมือและอุปกรณ์ดับเพลิงมาใช้ได้อย่างสะดวก ไม่มีสิ่งกีดขวาง และให้มีมาตรการเพื่อให้เกิดความปลอดภัยตลอดทาง

(๕) มีทางเข้าออกสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตรายไม่น้อยกว่าสองทาง ใช้ประตูทนไฟและเป็นชนิดเปิดออกสู่ภายนอก และปิดกุญแจห้องทุกครั้งเมื่อไม่มีการปฏิบัติงาน

(๖) มีระบบระบายอากาศที่เหมาะสม และเกิดความปลอดภัยแก่ลูกจ้างที่ปฏิบัติงานและจัดการป้องกันมิให้อากาศที่ระบายออกเป็นอันตรายแก่ผู้อื่น

(๗) มีการป้องกันสาเหตุที่อาจทำให้เกิดอัคคีภัยในบริเวณสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตราย เช่น ประกายไฟ เปลวไฟ อุปกรณ์ไฟฟ้า การเสียดสี ท่อร้อน การลุกไหม้ได้เอง เป็นต้น

(๘) จัดทำเขื่อน กำแพง ทันบก ผนัง หรือสิ่งอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายกัน เพื่อกักมิให้สารเคมีอันตรายที่เป็นของเหลว ไหลออกภายนอกบริเวณสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตราย และมีวางระบบสารเคมีอันตรายที่รั่วไหลไปยังที่ที่สามารถรวบรวมเพื่อนำไปกำจัดอย่างปลอดภัย เพื่อไม่ให้มีการสะสมตกค้าง โดยวางระบบต้องแยกจากระบบระบายน้ำ

(๙) จัดทำรั้วล้อมรอบสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตรายที่อยู่นอกอาคาร

(๑๐) มีป้ายข้อความว่า “สถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตราย ห้ามเข้าโดยไม่ได้รับอนุญาต” ปิดประกาศไว้ที่ทางเข้าสถานที่นั้นให้เห็นได้ชัดเจนตลอดเวลา

(๑๑) มีเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ที่แสดงถึงอันตรายของสารเคมีอันตรายให้เห็นได้ชัดเจนตลอดเวลา

(๑๒) มีแผนผังแสดงที่ตั้งของอุปกรณ์ดับเพลิง อุปกรณ์ผจญเพลิง อุปกรณ์ที่ใช้ในกรณีฉุกเฉิน ติดไว้บริเวณทางเข้าออกให้เห็นได้ชัดเจนตลอดเวลา

ข้อ ๑๘ ให้นายจ้างจัดให้มีมาตรการป้องกันอันตรายที่อาจเกิดจากสารเคมีอันตรายในบริเวณสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตราย รวมทั้งมาตรการเบื้องต้นในการแก้ไขเยียวยาอันตรายที่เกิดขึ้น

ข้อ ๑๙ การจัดเก็บสารเคมีอันตรายให้นายจ้างปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เก็บรักษาสารเคมีอันตรายตามมาตรฐานการเก็บรักษาที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) จัดทำบัญชีรายชื่อ ปริมาณสารเคมีอันตรายทุกชนิดที่จัดเก็บในสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตราย แต่ละแห่งอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งตามปีปฏิทิน

(๓) รมั้ดระวังมิให้หีบห่อ ภาชนะบรรจุ หรือวัสดุห่อหุ้มสารเคมีอันตรายชำรุดหรือพังทลาย

(๔) มีมาตรการป้องกันความเสียหายหรืออันตรายที่เกิดจากการขูดเจาะ หรือมีเครื่องหมายแสดงตำแหน่งจัดเก็บให้เห็นชัดเจนในกรณีที่เกิดสารเคมีอันตรายไว้ใต้ดิน

ข้อ ๒๐ ให้นายจ้างดำเนินการเกี่ยวกับหีบห่อ ภาชนะบรรจุ หรือวัสดุห่อหุ้มสารเคมีอันตราย ดังต่อไปนี้

(๑) ใช้วัสดุที่แข็งแรง ไม่ชำรุด ผุ กร่อน และสามารถเคลื่อนย้ายหรือขนส่งได้ด้วยความปลอดภัย สามารถรองรับความดันของสารเคมีอันตรายได้ในสภาพการใช้งานปกติ มีอุปกรณ์นิรภัยเพื่อระบายความดันให้อยู่ในระดับที่ปลอดภัยได้ในกรณีเกิดความดันผิดปกติ

(๒) ตรวจสอบ และบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้อย่างปลอดภัยตลอดเวลา หากพบว่ามีสารเคมีอันตรายรั่วไหล หรือคาดว่าจะรั่วไหลออกมา ต้องทำการแยกเก็บไว้ต่างหากในที่ที่ปลอดภัยและทำความสะอาดสิ่งรั่วไหลโดยเร็ว รวมทั้งทำการซ่อมแซมหรือเปลี่ยนให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย

(๓) บรรจุสารเคมีอันตรายไม่เกินพิกัดที่กำหนดไว้สำหรับภาชนะนั้น

(๔) มีมาตรการป้องกันไม่ให้ยานพาหนะหรือสิ่งอื่นใดชน หรือกระแทกหีบห่อ ภาชนะบรรจุ หรือวัสดุห่อหุ้มที่มีสารเคมีอันตรายบรรจุอยู่

(๕) ควบคุมดูแลหีบห่อ ภาชนะบรรจุ หรือวัสดุห่อหุ้มที่มีสารเคมีอันตรายบรรจุมิให้เปิดทิ้งไว้ เว้นแต่เพื่อการตรวจสอบหรือใช้ประโยชน์

ข้อ ๒๑ การบรรจุสารเคมีอันตรายที่มีคุณสมบัติไวไฟหรือระเบิดได้ ต้องห่างจากแหล่งความร้อน และแหล่งที่ก่อให้เกิดประกายไฟในระยะที่ปลอดภัย หากสารเคมีอันตรายที่บรรจุอยู่ในภาชนะหรือวัสดุห่อหุ้มทำให้ผิวภายนอกของภาชนะบรรจุ หรือวัสดุห่อหุ้มสารเคมีอันตรายนั้นมีความร้อนต้องมีฉนวนหุ้มโดยรอบ ในกรณีที่ไม่สามารถทำฉนวนหุ้มโดยรอบได้ ให้จัดทำป้ายเตือน

การต่อท่อหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ เข้ากับภาชนะบรรจุ หากมีลิ้นปิดเปิด ต้องจัดให้อยู่ในตำแหน่งที่ผู้ปฏิบัติงานสามารถปิดเปิดได้อย่างรวดเร็วในกรณีฉุกเฉิน

ข้อ ๒๒ การถ่ายเทสารเคมีอันตรายไปยังภาชนะหรือเครื่องมืออื่น นายจ้างต้องติดซื้อสารเคมีอันตรายและสัญลักษณ์เกี่ยวกับความปลอดภัยบนภาชนะหรือเครื่องมือที่บรรจุใหม่ด้วย

ข้อ ๒๓ นายจ้างต้องเก็บหีบห่อ ภาชนะบรรจุ หรือวัสดุห่อหุ้มสารเคมีอันตรายที่ใช้แล้วซึ่งปนเปื้อนและยังมีได้กำจัด ให้อยู่ในที่ปลอดภัยและเหมาะสมกับชนิดของสารเคมีอันตราย

หมวด ๕

การขนถ่าย การเคลื่อนย้าย หรือการขนส่ง

ข้อ ๒๔ ให้นายจ้างปฏิบัติเกี่ยวกับการขนถ่าย เคลื่อนย้าย หรือขนส่งสารเคมีอันตรายดังต่อไปนี้

(๑) มีมาตรการป้องกันการฟุ้งกระจายรวมทั้งการกระเด็น หก ล้น รั่ว ไหล หรือตกหล่นของสารเคมีอันตราย

(๒) ตรวจสอบความพร้อมของลูกจ้างที่ขับยานพาหนะ และยานพาหนะที่ใช้ในการขนถ่าย เคลื่อนย้าย หรือขนส่งสารเคมีอันตรายให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์พร้อมที่จะปฏิบัติงานได้อย่างปลอดภัย และต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วย

(๓) จัดให้มีคู่มือหรือข้อปฏิบัติในการแก้ไขปัญหากรณีฉุกเฉินได้อย่างปลอดภัยเป็นภาษาไทย เก็บไว้ในยานพาหนะ พร้อมทั้งจะนำไปใช้ได้ทันที และจัดให้มีการฝึกอบรมและฝึกซ้อมวิธีการแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินแก่ลูกจ้างอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และบันทึกไว้เป็นหนังสือ พร้อมทั้งจะให้พนักงานตรวจสอบความปลอดภัยตรวจสอบได้

(๔) จัดให้มีเครื่องดับเพลิงชนิดเคลื่อนย้ายได้ที่มีคุณสมบัติสามารถดับเพลิงจากสารเคมีอันตรายตามความเหมาะสม และจัดให้มีหน้ากากป้องกันสารเคมีอันตรายหรือเครื่องช่วยหายใจตามความจำเป็นของชนิดสารเคมีอันตราย ติดไว้ในยานพาหนะที่บรรจุทุกสารเคมีอันตรายอย่างเพียงพอพร้อมที่จะใช้ได้ทันที

(๕) หีบห่อ ภาชนะบรรจุ หรือวัสดุห่อหุ้มสารเคมีอันตรายที่บรรจุทุกในยานพาหนะต้องยึดแน่นกับฐานรองรับและยานพาหนะเพื่อมิให้เคลื่อนที่หรือลื่นไถลได้ ฐานรองรับและยานพาหนะต้องมีความมั่นคงแข็งแรงเพียงพอที่จะรับน้ำหนักของหีบห่อ ภาชนะบรรจุ หรือวัสดุห่อหุ้มรวมกับน้ำหนักของสารเคมีอันตรายในอัตราสูงสุดไม่เกินน้ำหนักที่จะบรรจุได้

(๖) ห้ามบรรจุทุกสารเคมีอันตรายที่อาจเกิดปฏิกิริยาต่อกันไว้รวมกันในยานพาหนะ เว้นแต่ได้จัดให้มีมาตรการขนส่งที่ปลอดภัยตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือตามมาตรฐานที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๒๕ ในการส่งสารเคมีอันตรายโดยใช้ท่อ ให้นายจ้างปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ใช้ท่อและข้อต่อที่แข็งแรง ไม่ชำรุด ผุ กร่อน หรือรั่ว

(๒) ตรวจสอบและบำรุงรักษาท่อและข้อต่อที่ใช้ในการส่งสารเคมีอันตรายให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์พร้อมใช้งานได้อย่างปลอดภัยตลอดเวลา

(๓) ติดตั้งหรือวางท่อในลักษณะที่มีการป้องกันที่จะไม่ทำให้เกิดการชำรุดเสียหายอันเนื่องจากการชน การทับ หรือการกระแทก จากยานพาหนะหรือสิ่งอื่นใด

(๔) การวางท่อใต้ดินหรือใต้น้ำ ต้องใช้ท่อหรือข้อต่อประเภทที่ทนทานต่อการกัดกร่อนและต้องมีเครื่องหมายแสดงตำแหน่งของท่อเป็นระยะตลอดแนวให้เห็นได้โดยชัดเจน

(๕) การส่งสารเคมีอันตรายต่างชนิดกัน ต้องใช้ท่อที่มีสีหรือทาสีต่างกัน และทำเครื่องหมายแสดงความแตกต่างให้เห็นได้ชัดเจน

(๖) การส่งสารเคมีอันตรายที่มีความร้อนทำให้ผิวภายนอกท่อมีอุณหภูมิสูงขึ้น ต้องมีฉนวนกันความร้อนหุ้มท่อไว้ด้วย

(๗) การส่งสารเคมีอันตรายที่มีคุณสมบัติไวไฟหรือระเบิดได้ ต้องวางท่อส่งให้มีระยะห่างที่เพียงพอและปลอดภัยจากแหล่งความร้อนหรือแหล่งที่ก่อให้เกิดประกายไฟ และให้ต่อสายดินที่ท่อนั้นด้วย

หมวด ๖

การจัดการและการกำจัด

ข้อ ๒๖ ให้นายจ้างทำความสะอาดหรือกำจัดสารเคมีอันตรายที่หก รั่วไหล หรือไม่ใช่แล้ว โดยวิธีที่กำหนดในข้อมูลความปลอดภัยตามชนิดของสารเคมีอันตรายนั้น

การกำจัดกากสารเคมีอันตรายหรือสารเคมีอันตรายที่เสื่อมสภาพ อาจกำจัดโดยการเผา ฝัง หรือใช้สารเคมี ด้วยวิธีการที่ปลอดภัยตามหลักวิชาการ และเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๗ ให้นายจ้างปฏิบัติต่อหีบห่อ ภาชนะบรรจุ หรือวัสดุหุ้มสารเคมีอันตรายที่ปนเปื้อน และไม่ต้องการใช้แล้ว ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ใช่บรรจุสิ่งของอื่น และควบคุมดูแลลูกจ้างมิให้นำไปใช้บรรจุสิ่งของอื่นด้วย

(๒) เก็บรวบรวมไว้ในภาชนะหรือในที่ที่ปลอดภัยนอกบริเวณที่ลูกจ้างทำงาน

(๓) กำจัดโดยวิธีการที่ปลอดภัยและเหมาะสมกับชนิดของสารเคมีอันตรายและเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๗

การควบคุมระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย

ข้อ ๒๘ ให้นายจ้างจัดให้มีระบบป้องกันและควบคุม เพื่อมิให้มีระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายในบรรยากาศของสถานที่ทำงานและสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตรายเกินขีดจำกัดความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๒๙ ให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายในบรรยากาศของสถานที่ทำงานและสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตราย และส่งรายงานผลการตรวจวัดให้แก่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบผลการตรวจวัด

หลักเกณฑ์ วิธีการตรวจวัด และการวิเคราะห์ผลการตรวจวัดระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่นายจ้างไม่สามารถดำเนินการตามวรรคสองได้เอง จะต้องให้ผู้ขึ้นทะเบียนหรือได้รับใบอนุญาตจากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน แล้วแต่กรณี เป็นผู้ดำเนินการให้

ข้อ ๓๐ ในกรณีที่ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายในบรรยากาศของสถานที่ทำงานหรือสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตรายมีระดับเกินขีดจำกัดความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายตามที่อธิบดีประกาศกำหนดตามข้อ ๒๘ ให้นายจ้างใช้มาตรการกำจัดหรือควบคุมสารเคมีอันตรายทางวิศวกรรมและการบริหารจัดการสภาพแวดล้อม เพื่อลดระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายมิให้เกินขีดจำกัดดังกล่าว และต้องมีมาตรการป้องกันอันตรายส่วนบุคคลด้วยวิธีการที่เหมาะสม

หมวด ๘ การดูแลสุขภาพอนามัย

ข้อ ๓๑ ให้นายจ้างจัดให้มีการประเมินความเสี่ยงต่อสุขภาพของลูกจ้างในกรณีที่มีการใช้สารเคมีอันตรายตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด และจัดทำรายงานการประเมินนั้นส่งให้แก่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบผลการประเมิน

ในกรณีที่ผลการประเมินความเสี่ยงต่อสุขภาพของลูกจ้างอยู่ในระดับที่อาจก่อให้เกิดอันตราย ให้นายจ้างดำเนินการแก้ไขปรับปรุงให้อยู่ในระดับที่ปลอดภัย และให้นายจ้างนำผลการประเมินไปใช้ประกอบการวางแผนการตรวจสุขภาพของลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงและการเฝ้าระวังสุขภาพอนามัยของลูกจ้าง

หมวด ๙ การควบคุมและปฏิบัติการกรณีมีเหตุฉุกเฉิน

ข้อ ๓๒ ให้นายจ้างที่มีสารเคมีอันตรายไว้ในครอบครองตามรายชื่อและปริมาณที่อธิบดีประกาศกำหนด จัดให้มีการประเมินความเสี่ยงในการก่อให้เกิดอันตรายและจัดทำรายงานการประเมินความเสี่ยงนั้นอย่างน้อยห้าปีต่อหนึ่งครั้ง

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างสำคัญเกี่ยวกับสถานที่ครอบครอง รายชื่อ ปริมาณ หรือกระบวนการผลิตสารเคมีอันตราย ให้นายจ้างจัดให้มีการประเมินความเสี่ยงในการก่อให้เกิดอันตรายและจัดทำรายงานการประเมินความเสี่ยงเพิ่มเติมด้วย

การประเมินความเสี่ยงและการจัดทำรายงานการประเมินความเสี่ยงตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ให้ส่งรายงานดังกล่าวต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบผลการประเมิน

นายจ้างที่ต้องประเมินความเสี่ยงและจัดทำรายงานการประเมินความเสี่ยงในการก่อให้เกิดอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ให้ถือว่าได้ประเมินความเสี่ยงตามข้อนี้แล้ว ทั้งนี้ ให้แจ้งต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเพื่อทราบ

ข้อ ๓๓ ให้นายจ้างตามข้อ ๓๒ จัดทำแผนปฏิบัติการกรณีมีเหตุฉุกเฉินของสถานประกอบกิจการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด และเก็บแผนดังกล่าวไว้ ณ สถานประกอบกิจการ พร้อมทั้งจะให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้ ตลอดจนปรับปรุงแผนให้ทันสมัยและฝึกซ้อมตามแผนอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ข้อ ๓๔ ให้นายจ้างจัดให้มีการฝึกอบรมลูกจ้างที่มีหน้าที่ควบคุมและระงับเหตุอันตรายตามหลักสูตรที่อธิบดีประกาศกำหนด และทำการฝึกอบรมทบทวนอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และเก็บหลักฐานการฝึกอบรมพร้อมที่จะให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่สารเคมีอันตรายรั่วไหล ฟุ้งกระจาย เกิดอัคคีภัย หรือเกิดการระเบิด นายจ้างต้องสั่งให้ลูกจ้างทุกคนที่ทำงานในบริเวณนั้น หรือบริเวณใกล้เคียงหยุดทำงานทันที และออกไปให้พ้นรัศมีที่อาจได้รับอันตราย พร้อมทั้งให้นายจ้างดำเนินการให้ผู้ที่เกี่ยวข้องตรวจสอบและระงับเหตุทันที

ในกรณีที่การเกิดเหตุตามวรรคหนึ่งอาจส่งผลกระทบต่อประชาชนที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง ให้นายจ้างดำเนินการให้มีการเตือนอันตรายให้ประชาชนที่อาจได้รับผลกระทบทราบทันที

หมวด ๑๐

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๖ ให้นายจ้างที่มีสารเคมีอันตรายอยู่ในครอบครองอยู่ในวันก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ จัดทำบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตรายและรายละเอียดข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมีอันตรายตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้ โดยแจ้งต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันสถานประกอบกิจการได้นำสารเคมีอันตรายมาใช้ในวิธีการที่หลากหลาย แตกต่างกันไปตามชนิดและปริมาณของสารเคมีอันตราย ซึ่งสารเคมีอันตรายแต่ละชนิดจะมีคุณสมบัติและอันตรายแตกต่างกัน ประกอบกับมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานให้นายจ้างบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ดังนั้น เพื่อให้ลูกจ้างที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตรายได้รับความปลอดภัยในการทำงาน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เรื่อง บัญชีรายชื่อสารเคมีอันตราย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๖ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ บัญชีรายชื่อสารเคมีอันตรายให้เป็นไปตามตารางท้ายประกาศนี้ รวมทั้งสารเคมีที่มีชื่ออื่น แต่มีสูตรโครงสร้างทางเคมีอย่างเดียวกัน (Synonym)

ประกาศ ณ วันที่ ๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

พานิช จิตรแจ่ม

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ตารางบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตราย

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
1	อะเซทิลีน (เอททีน)	ACETYLENE (ETHYNE)	74-86-2
2	อะเซเฟท	ACEPHATE	30560-19-1
3	อะเซตัล	ACETAL	105-57-7
4	อะเซตัลดีไฮด์	ACETALDEHYDE	75-07-0
5	กรดอะซิติก, กรดน้ำส้ม	ACETIC ACID	64-19-7
6	อะซิติก แอนไฮไดรด์	ACETIC ANHYDRIDE	108-24-7
7	อะซีโตน	ACETONE	67-64-1
8	อะซีโตน ไฮยาโนไฮดริน	ACETONE CYANOHYDRIN	75-86-5
9	อะซีโตนไนไตรล์	ACETONITRILE	75-05-8
10	อะซีตัลอะซีโตน	ACETYLACETONE	123-54-3
11	อะซีตัล คลอไรด์	ACETYL CHLORIDE	75-36-5
12	กรดอะซีตัลซาลิไซลิก	ACETYLSALICYLIC ACID	50 - 78 - 2
13	อะโคนิทีน	ACONITINE	302-27-2
14	เกลือของอะโคนิทีน	ACONITINE (SALTS)	
15	อะโครลีน	ACROLEIN	107-02-8
16	อะครีลาไมด์	ACRYLAMIDE	79-06-1
17	อะครีเลทส์	ACRYLATES	
18	กรดอะครีลิก	ACRYLIC ACID	79-10-7
19	2,2-บิส(อะครีโลอิลออกซีเมทิล) บิวทิล อะครีเลท	2,2-BIS (ACRYLOYLOXYMETHYL) BUTYL ACRYLATE	15625-89-5
20	อะครีโลไนไตรล์	ACRYLONITRILE	107-13-1
21	กรดอะดิพิค	ADIPIC ACID	124-04-9
22	อัลลิลลามีน	ALLYLAMINE	107-11-9
23	อัลดิคาร์บ	ALDICARB	116-06-3
24	อัลดริน	ALDRIN	309-00-2
25	อัลคาไล เอทอไซด์	ALKALI ETHOXIDE	16331-64-9
26	อัลคาไล ฟลูออโรซิลิเคทส์	ALKALI FLUOSILICATES	
27	อัลคาไล เมทอไซด์	ALKALI METHOXIDE	3315-60-4
28	เกลืออัลคาไลของเพนตะคลอโรฟีนอล	ALKALI SALTS OF PENTACHLOROPHENOL	
29	อัลเลทริน	ALLETHRIN	584-79-2
30	อัลลิโดคลอร์	ALLIDOCHLOR	93-71-0
31	อัลลิล แอลกอฮอล์	ALLYL ALCOHOL	107-18-6
32	อัลลิล คลอไรด์	ALLYL CHLORIDE	107-05-1
33	อัลลิล 2,3-อีพอกซีโพรพิล อีเธอร์	ALLYL 2,3-EPOXYPROPYL ETHER	106-92-3
34	อัลลิล ไกลซิดิล อีเธอร์	ALLYL GLYCIDYL ETHER	106-92-3
35	อัลลิล ไอโอดไซด์	ALLYL IODIDE	556-56-9
36	อัลลิล โพรพิล ไดซัลไฟด์	ALLYL PROPYL DISULFIDE	2179-59-1
37	อะลูมิเนียม อัลคิล	ALUMINIUM ALKYL	

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
38	สารประกอบอะลูมิเนียมอัลคิลิก	ALUMINIUM ALKYLIS COMPOUNDS	
39	อะลูมิเนียม คลอไรด์ แอนไฮดรัส	ALUMINIUM CHLORIDE ANHYDROUS	7446-70-0
40	อะลูมิเนียม ลิเทียม ไฮไดรด์	ALUMINIUM LITHIUM HYDRIDE	16853-85-3
41	อะลูมิเนียม ฟอสไฟด์	ALUMINIUM PHOSPHIDE	20859-73-8
42	อะลูมิเนียมในรูปของผง, ผงไพโร	ALUMINIUM POWDER, PYROPHORIC	7429-90-5
43	ผงอะลูมิเนียม(ลักษณะคงตัว)	ALUMINIUM POWDER ,STABILIZED	
44	ฟุ้งอะลูมิเนียม	ALUMINIUM FUMES, AS AL	
45	โลหะและออกไซด์ของอะลูมิเนียม	ALUMINIUM METAL & OXIDE, AS AL	7429-90-5
46	อะลูมิเนียม ออกไซด์	ALUMINIUM OXIDE	1344-28-1
47	อะลูมิเนียม, ในรูปของสารละลายเกลือ	ALUMINIUM, SOLUBLE SALTS, AS AL	
48	อะลูมิเนียม-ไตร-ไอโซโพรพอกไซด์	ALUMINIUM-TRI-ISOPROPOXIDE	555-31-7
49	อะมิทอน	AMITON	78-53-5
50	แอมโมเนีย	AMMONIA	7664-41-7
51	(a) แอมโมเนียม ไนเตรท (b) แอมโมเนียม ไนเตรท ในรูปของปุ๋ย	(a) AMMONIUM NITRATES (b) AMMONIUM NITRATES IN THE FORM OF FERTILISERS	6484-52-2
52	อะเมทริน	AMETRYN	834-12-8
53	อะมิไดไธออน	AMIDITHION	919-76-6
54	กรด 3-อะมิโนเบนซีน ซัลโฟนิค	3-AMINOBENZENE SULPHONIC ACID	121-47-1
55	กรด 4-อะมิโนเบนซีน ซัลโฟนิค	4-AMINOBENZENE SULPHONIC ACID	121-57-3
56	2-อะมิโนเบนซีน	2-AMINOBENZIDINE	
57	เกลือ 4-อะมิโนไบฟีนิล	4-AMINOBIPHENYL (SALTS)	
58	5-อะมิโน-1-(บิสไดเมทิล อะมิโนฟอสฟิไนล)-3-ฟีนิล-1,2,4-ไตรอะโซล	5-AMINO-1-(BISDIMETHYL AMINOPHOSPHINYL)-3-PHENYL-1,2,4-TRIAZOLE	1031-47-6
59	2-อะมิโนบิวเทน	2-AMINOBUTANE	13952-84-6
60	อะมิโนคาร์บ	AMINOCARB	2032-59-9
61	4-อะมิโน-เอ็น,เอ็น-ไดเอทิลอะนิลีน	4-AMINO-N,N-DIETHYLANILINE	93-05-0
62	2-อะมิโน-4,6-ไดไนโตรฟีนิล	2-AMINO-4,6-DINITROPHENOL	96-91-3
63	2-อะมิโนเอทานอล	2-AMINOETHANOL	141-43-5
64	2-อะมิโนเอทิลไดเมทิลอะมีน	2-AMINOETHYLDIMETHYLAMINE	108-00-9
65	2-อะมิโน-2-เมทิลโพรพานอล	2-AMINO-2-METHYLPROPANOL	124-68-5
66	3-อะมิโนเมทิล-3,5,5-ไตรเมทิลไซโคลเฮกซิลอะมีน	3-METHYL-3,5,5-TRIMETHYLCYCLOHEXYLAMINE	2855-13-2
67	อะมิโนฟีนิล	2-AMINOPHENOL	95-55-6
68	2-อะมิโนโพรเพน	2-AMINOPROPANE	75-31-0
69	1-อะมิโนโพรเพน-2-อล	1-AMINOPROPAN-2-OL	78-96-6
70	3-อะมิโนโพรพิลไดเอทิลอะมีน	3-AMINOPROPYLDIETHYLAMINE	104-78-9
71	3-อะมิโนโพรพิลไดเมทิลอะมีน	3-AMINOPROPYLDIMETHYLAMINE	109-55-7
72	2-อะมิโนไพริดีน	2-AMINOPYRIDINE	95-53--4
73	อะมิโตรล	AMITROLE	61-82-5
74	แอมโมเนีย, แอนไฮดรัส	AMMONIA, ANHYDROUS	7664-41-7

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
75	แอมโมเนียม ไบฟลูออไรด์	AMMONIUM BIFLUORIDE	1341-49-7
76	แอมโมเนียมคลอไรด์	AMMONIUM CHLORIDE	12125-02-9
77	แอมโมเนียม ไดโครเมท	AMMONIUM DICHROMATE	7789-09-5
78	แอมโมเนียม ฟลูออไรด์	AMMONIUM FLUORIDE	12125-01-8
79	แอมโมเนียม ไฮโดรเจน ไดฟลูออไรด์	AMMONIUM HYDROGEN DIFLUORIDE	1341-49-7
80	แอมโมเนียม เพอร์คลอเรท	AMMONIUM PERCHLORATE	7790-98-9
81	แอมโมเนียม โพลีซัลไฟด์	AMMONIUM POLYSULPHIDES	9080-17-5
82	เกลือแอมโมเนียม ดีเอ็นไอซี	AMMONIUM SALT OF DNOC	
83	แอมโมเนียม ซัลฟามาท	AMMONIUM SULFAMATE	7773-06-0
84	แอมโมเนียม บิส(2,4,6-ไตรไนโตรฟีนีล)อะไมด์	AMMONIUM BIS(2,4,6-TRINITROPHENY)AMINE	2844-92-0
85	เอมีล อะซิเตท, ไอโซเมอร์ทุกตัว	AMYL ACETATE, ALL ISOMERS	628-63-7
86	เอมีล แอลกอฮอล์, ยกเว้น เทร์ท-บิวทานอล	AMYL ALCOHOL, except tert-PENTANOL	30899-19-5
87	เอมีล ฟอร์มัท	AMYL FORMATE	638-49-3
88	เอมีล โพรพิโอเนท	AMYL PROPIONATE	624-54-4
89	4-อะมิโนไดฟีนีล	4-AMINODIPHENYL	92-67-1
90	อะนิลีน	ANILINE	101-05-3
91	เกลืออะนิลีน	ANILINE(SALTS)	
92	ออโท-อะนิซิดีน	o-ANISIDINE	90-04-0
93	พารา-อะนิซิดีน	p-ANISIDINE	104-94-9
94	สารประกอบแอนติโมนี	ANTIMONY COMPOUNDS, AS SB	
95	แอนติโมนี เพนตะคลอไรด์	ANTIMONY PENTACHLORIDE	7647-18-9
96	แอนติโมนี ไตรคลอไรด์	ANTIMONY TRICHLORIDE	10025-91-9
97	แอนติโมนี ไตรฟลูออไรด์	ANTIMONY TRIFLUORIDE	7783-56-4
98	แอนติโมนีไฮไดรด์	ANTU	86-88-4
99	อะนาบาซีน	ANABASINE	494-52-0
100	แอนติโมนี ไฮไดรด์ (สติบีน)	ANTIMONY HYDRIDE (STIBINE)	7803-52-3
101	อาร์เซนิก ไฮไดรด์	ARSENIC HYDRIDE	7784-42-1
102	อาร์เซนิก เพนตอกไซด์	ARSENIC PENTOXIDE	1303-28-2
103	อาร์เซนิก ไตรออกไซด์	ARSENIC TRIOXIDE	1327-53-3
104	สารหนู	ARSENIC	7440-38-2
105	สารประกอบของสารหนู	ARSENIC(COMPOUNDS)	
106	อาร์ซีน	ARSINE	7784-42-1
107	แอสเบสตอส	ASBESTOS	
108	แอสฟัลท์	ASPHALT	8052-42-4
109	อะทราซีน	ATRAZINE	1921-24-9
110	อะโทรปีน	ATROPINE	51-55-8
111	เกลืออะโทรปีน	ATROPINE(SALTS)	
112	อะซิไรดีน	AZIRIDINE	151-56-4
113	อะซีนฟอส-เอทิล	AZINPHOS-ETHYL	2642-71-9

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
114	อะซีนฟอส เมทิล	AZINPHOS-METHYL	86-50-0
115	อะโซเบนซีน	AZOBENZENE	103-33-3
116	อะโซอิมิด์	AZOIMIDE	7782-79-8
117	อะโซโซเอท	AZOTHOATE	5834-96-8
118	อะโซซีเบนซีน	AZOXYBENZENE	495-48-7
119	บาร์บาน	BARBAN	101-27-9
120	แบเรียม,สารประกอบที่ละลายได้	BARIUM,SOLUBLE COMPOUNDS,as Ba	7440-39-3
121	แบเรียม คลอเรท	BARIUM CHLORATE	13477-00-4
122	แบเรียม เพอร์คลอเรท	BARIUM PERCHLORATE	13465-95-7
123	แบเรียม เพอร์ออกไซด์	BARIUM PEROXIDE	1304-29-6
124	แบเรียม โพลีซัลไฟด์	BARIUM POLYSULPHIDES	50864-67-0
125	แบเรียม ซัลไฟด์	BARIUM SULPHIDE	21109-95-5
126	แบเรียม อะไซด์	BARIUM AZIDE	18810-58-7
127	เบนโนมิล	BENOMYL	17804-35-2
128	เบนควินอกซ์	BENQUINOX	495-73-8
129	เบนซัลไลด์	BENSULIDE	741-58-2
130	เบนทะโซน	BENTAZONE	25057-89-0
131	เบนซัลคลอไรด์	BENZAL CHLORIDE	98-87-3
132	เบนซัลดีไฮด์	BENZALDEHYDE	100-52-7
133	เบนซีน	BENZENE	71-43-2
134	1,3-เบนซีนไดออล	1,3-BENZENEDIOL	108-46-3
135	เบนซีน-1,2:3,4-เตตระคาร์บอกซิลิก ไดแอนไฮไดรด์	BENZENE-1,2:3,4-TETRACARBOXYLIC DIANHYDRIDE	89-32-7
136	เบนซีน-1,2,4-ไตรคาร์บอกซิลิก-1,2-แอนไฮไดรด์	BENZENE-1,2,4-TRICARBOXYLIC-1,2-ANHYDRIDE	552-30-7
137	เบนโซกัวนามีน	BENZOGUANAMINE	91-76-9
138	เบนโซไนไตรล์	BENZONITRILE	100-47-0
139	เบนซิดีน	BENZIDINE	92-87-5
140	เกลือของเบนซิดีน	BENZIDINE SALTS	
141	เบริลเลียม(ผง,สารประกอบ)	BERYLLIUM(POWDERS, COMPOUNDS)	7440-41-7
142	เบนโซฟีโนน-3,3',4,4'-เตตระคาร์บอกซิลิก ไดแอนไฮไดรด์	BENZOPHENONE-3,3',4,4'-TETRACARBOXYLIC DIANHYDRIDE	2421-28-5
143	พารา-เบนโซควิโนน	p-BENZOQUINONE	106-51-4
144	1-(2-เบนโซไทอาโซลิล)-3-เมทิลยูเรีย	1-(2-BENZOTHIAZOLYL)-3-METHYLUREA	1929-88-0
145	เบนโซไตรคลอไรด์	BENZOTRICHLORIDE	98-07-7
146	เบนโซไตรฟลูออไรด์	BENZOTRIFLUORIDE	98-08-8
147	เบนโซอิล คลอไรด์	BENZOYL CHLORIDE	98-88-4
148	4-เบนโซอิลไฮดราโซโน-1,4-เบนโซควิโนน ออกซิม	4-BENZOYLHYDRAZONO-1,4-BENZOQUINONE OXIME	495-73-8
149	เบนโซอิล เพอร์ออกไซด์	BENZOYL PEROXIDE	94-36-0
150	เบนซไทาซอรอน	BENZTHIAZURON	1929-88-0
151	เบนซิลแอลกอฮอล์	BENZYL ALCOHOL	100-51-6
152	เบนซิลอะมีน	BENZYLAMINE	100-46-9

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
153	เบนซิลเบนโซเอท	BENZYL BENZOATE	120-51-4
154	เบนซิลโบรไมด์	BENZYL BROMIDE	100-39-0
155	เบนซิลคลอโรฟอร์มेट	BENZYL CHLORFORMATE	501-53-1
156	เบนซิลคลอไรด์	BENZYL CHLORIDE	100-44-7
157	เบนซิลไดเมทิลอะมีน	BENZYLDIMETHYLAMINE	103-83--3
158	เบนซิลิดีนคลอไรด์	BENZYLIDENE CHLORIDE	98-87-3
159	Υ-บีเอชซี	Y-BHC	58-89-9
160	ไบนาพาคริล	BINAPACRYL	485-31-4
161	ไบฟีนิล	BIPHENYL	92-52-4
162	ไบฟีนิล-4-อิลอะมีน	BIPHENYL-4-YLAMINE	92-67-1
163	เกลือของไบฟีนิล-4-อิลอะมีน	BIPHENYL-4-YLAMINE (SALTS)	
164	ไบฟีนิล-4,4'-อิลีนไดอะมีน	BIPHENYL-4,4'-YLENEDIAMINE	92-87-5
165	บิสมีทเทลลูไรด์	BISMUTH TELLURIDE	1304-82-1
166	บิสคลอโรเมทิลอีเธอร์	BIS-(CHLOROMETHYL)-ETHER	542-88-1
167	บิสฟีนอล เอ-(อีพิคลอโรไฮดริน) อีพอกซีเรซิน (รีแอคชัน โพรดักต์)	BIS-PHENOL A-(EPICHLOR HYDRIN) EPOXY RESIN (REACTION PRODUCT)	25068-38-6
168	บิสฟีนอล เอ	BISPHENOL A	80-05-7
169	1,1-บิส(เทอร์ท-บิวทิลเพอร์ออกซี)ไซโคลเฮกเซน (ความเข้มข้น>=80%)	1,1-BIS (tert-BUTYLPEROXY) CYCLOHEXANE (CONCENTRATION>=80%)	3006-86-8
170	บิส(คลอโรเมทิล)อีเธอร์	BIS(CHLOROMETHYL) ETHER	542-88-1
171	บิส(2-คลอโรเอทิล)ซัลไฟด์	BIS (2-CHLOROETHYL) SULPHIDE	505-60-2
172	บิส(2,4,6-ไทรโนโตรฟีนิล)เอมีน	BIS (2,4,6-TRINOTROPHENYL) AMINE	131-73-7
173	บอเรตส์, เตตรา, เกลือโซเดียม, แอนไฮไดรต	BORATES, TETRA, SODIUM SALTS, ANHYDROUS	1330-43-4
174	บอเรตส์, เตตรา, เกลือโซเดียม, เดคาไฮเดรท	BORATES, TETRA, SODIUM SALTS, DECAHYDRATE	1303-96-4
175	บอเรตส์, เตตรา, เกลือโซเดียม, เพนตาไฮเดรท	BORATES, TETRA, SODIUM SALTS, PENTAHYDRATE	12179-04-3
176	โบรอน ไตรโบรไมด์	BORON TRIBROMIDE	10294-33-4
177	โบรอน ไตรคลอไรด์	BORON TRICHLORIDE	10294-34-5
178	โบรอน ไตรฟลูออไรด์	BORON TRIFLUORIDE	7637-07-2
179	โบรมาซิล	BROMACIL	314-40-9
180	โบรมีน เพนตาฟลูออไรด์	BROMINE PENTAFLUORIDE	7789-30-2
181	กรดโบรโมอะซิติก	BROMOACETIC ACID	79-08-3
182	โบรโมเบนซีน	BROMOBENZENE	108-86-1
183	ออโท-(4-โบรโม-2,5-ไดคลอโรฟีนิล) โอโอ-ไดเอทิล ฟอสฟอโรไทโอเอท	o-(4-BROMO-2,5-DICHLOROPHENYL) O,O-DIETHYL PHOSPHOROTHIOATE	4824-78-6
184	โบรโมอีเทน	BROMOETHANE	74-96-4
185	โบรโมฟีนอกซิม	BROMOFENOXIM	13181-17-4
186	โบรโมฟอร์ม	BROMOFORM	75-25-2
187	โบรโมฟอส-เอทิล	BROMOPHOS-ETHYL	4824-78-6
188	1-โบรโมโพรเพน	1-BROMOPROPANE	106-94-5

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
189	อัลฟา-โบรโมโทลูอิน	α-BROMOTOLUENE	100-39-0
190	โบรมอกซีนิล	BROMOXYNIL	1689-84-5
191	โบรมีน	BROMINE	7726-95-6
192	บรูซีน	BRUCINE	357-57-3
193	โบรโมมีเทน (เมทิล โบรไมด์)	BROMOMETHANE (METHYL BROMIDE)	74-83-9
194	เทอร์ท-บิวทิล เพอร์ออกซีอะซิเตท (ความเข้มข้น≥70%)	tert-BUTYL PEROXYACETATE (CONCENTRATION≥70%)	107-71-7
195	2,2-ได(เทอร์ท-บิวทิล เพอร์ออกซี)บิวเทน (ความเข้มข้น≥70%)	2,2-di(tert-BUTYLPEROXY) BUTANE (CONCENTRATION≥70%)	2167-23-9
196	ได-เซค-บิวทิล เพอร์ออกซีไดคาร์บอเนท (ความเข้มข้น≥80%)	DI-sec-BUTYL PEROXYDICARBONATE (CONCENTRATION≥80%)	19910-65-7
197	เทอร์ท-บิวทิล เพอร์ออกซีมาลีเอท (ความเข้มข้น≥80%)	tert-BUTYL PEROXYMALEATE (CONCENTRATION≥80%)	1931-62-0
198	เทอร์ท-บิวทิล เพอร์ออกซีไอโซโพรพิล คาร์บอเนท (ความเข้มข้น≥80%)	tert-BUTYL PEROXYISOPROPYL CARBONATE (CONCENTRATION≥80%)	2372-21-6
199	เทอร์ท-บิวทิล เพอร์ออกซีไพวาเลท	tert-BUTYL PEROXYPIVALATE	927-07-1
200	เทอร์ท-บิวทิล เพอร์ออกซีไอโซบิวไทเรท (ความเข้มข้น≥80%)	tert-BUTYL PEROXYISOBUTYRATE (CONCENTRATION≥80%)	109-13-7
201	1,3-บิวตะไดอิน	1,3-BUTADIENE	106-99-0
202	บิวตะไดอิน ไดอีพอกไซด์	BUTADIENE DIEPOXIDE	1464-53-5
203	บิวเทน	BUTANE	106-97-8
204	บิวเทนไดออลไดไกลซิديل อีเธอร์	BUTANEDIOLDIGLYCIDYL ETHER	2425-79-8
205	บิวทานอล	BUTANOL	71-36-3
206	2-บิวทานอน	2-BUTANONE	78-93-3
207	2-บิวทานอน ออกซิม	2-BUTANONE OXIME	96-29-7
208	2-บิวทีนอล	2-BUTENAL	123-73-9
209	บิวทีน (ไอโซเมอร์ทั้งหมด)	BUTENE, all isomers	
210	2-บิวทอกซีเอทานอล	2-BUTOXYETHANOL	111-76-2
211	2-บิวทอกซีเอทิล อะซิเตท	2-BUTOXYETHYL ACETATE	112-07-2
212	3-บิวทอกซีโพรเพน-2-ออล	3-BUTOXYPROPAN-2-OL	5131-66-8
213	1-(2-บิวทอกซีโพรพอกซี) โพรพาน-2-ออล	1-(2-BUTOXYPROPOXY) PROPAN-2-OL	24083-03-2
214	เทอร์ท บิวทิล- อะซิเตท,	tert - BUTYL ACETATE	540-88-5
215	บิวทิล อะครีเลท	n-BUTYL ACRYLATE	141-32-2
216	บิวทิล แอลกอฮอล์ ยกเว้น เทอร์ท-บิวทิล แอลกอฮอล์	BUTYL ALCOHOL, except tert-BUTYL ALCOHOL	71-36-3(n)
217	บิวทิลอะมีน	BUTYLAMINE	109-73-9
218	2-เทอร์ท-บิวทิลอะมิโนเอทิล เมทาครีเลท	2-TERT-BUTYLAMINOETHYL METHACRYLATE	3775-90-4
219	บิวทิล บิวไทเรท	BUTYL BUTYRATE	109-21-7
220	บิวทิล คลอไรด์	BUTYL CHLORIDE	109-69-3
221	บิวทิล คลอโรฟอร์ม	BUTYL CHLOROFORMATE	592-34-7
222	4-เทอร์ท-บิวทิล-2-คลอโรฟีนิล-เมทิล-เมทิล ฟอสโฟอะมิเดท	4-TERT-BUTYL-2-CHLOROPHENYL-METHYL-METHYL PHOSPHOROAMIDATE	299-86-5
223	เทอร์ท-บิวทิลอะมิโนเอทิล เมทาครีเลท	tert-BUTYLAMINOETHYL METHACRYLATE	3775-90-4

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
224	เทอร์ท-บิวทิล-แอลฟา, แอลฟา-ไดเมทิลเบนซิล เพอร์ออกไซด์	tert-BUTYL ALPHA, ALPHA-DIMETHYLBENZYL PEROXIDE	3457-61-2
225	6-เซค-บิวทิล-2, 4-ไดไนโตรฟีนอล	6-sec-BUTYL-2, 4-DINITROPHENOL	88-85-7
226	2-เซค-บิวทิล-4, 6-ไดไนโตรฟีนอล	2-tert-BUTYL-4, 6-DINITROPHENOL	1420-07-1
227	2-เซค-บิวทิล-4, 6-ไดไนโตรฟีนิล ไอโซโพรพิล คาร์บอเนต	2-sec-BUTYL-4, 6-DINITROPHENYL ISOPROPYL CARBONATE	973-21-7
228	2-เซค-บิวทิล-4, 6-ไดไนโตรฟีนิล-3-เมทิลโครโทเนต	2-sec-BUTYL-4, 6-DINITROPHENYL-3-METHYLCROTONATE	485-31-4
229	บิวทิลีน	BUTYLENE	106-98-9
230	1,3-บิวทิลีนไกลคอล ไดอะครีเลต	1,3-BUTYLENEGLYCOL DIACRYLATE	19485-03-1
231	1,4-บิวทิลีนไกลคอล ไดอะครีเลต	1,4-BUTYLENEGLYCOL DIACRYLATE	1070-70-8
232	บิวทิล 2,3-อีพอกซีโพรพิล อีเธอร์	BUTYL 2,3-EPOXYPROPYL ETHER	2426-08-6
233	บิวทิล เอทิล คีโตน	BUTYL ETHYL KETONE	106-35-4
234	บิวทิล ฟอร์มेट	BUTYL FORMATE	592-84-7(n)
235	บิวทิล ไกลซิดิล อีเธอร์	BUTYL GLYCIDYL ETHER	2426-08-6
236	บิวทิล ไกลคอล อะซิเตต	BUTYLGLYCOL ACETATE	112-07-2
237	เอ็น-บิวทิล แลคเตต	n-BUTYL LACTATE	138-22-7
238	บิวทิล เมอแคปแทน	BUTYL MERCAPTAN	109-79-5
239	เอ็น-บิวทิล เมทาครีเลต	n-BUTYL METHACRYLATE	97-88-1
240	2-เซค-บิวทิลฟีนอล	2-sec-BUTYLPHENOL	89-72-5
241	พารา-เทอร์ท-บิวทิลฟีนอล	p-tert-BUTYLPHENOL	98-54-4
242	บิวทิล โพรพิโอเนต	BUTYL PROPIONATE	590-01-2
243	พารา-เทอร์ท-บิวทิลโทลูอีน	p-tert-BUTYLTOLUENE	98-51-1
244	บิวท์-2-อิน-1, 4-ไดออล	BUT-2-YNE-1,4-DIOL	110-65-6
245	บิวท์รัลดีไฮด์	BUTYRALDEHYDE	123-72-8
246	บิวท์รัลดีไฮด์ ออกซิม	BUTYRALDEHYDE OXIME	110-69-0
247	กรดบิวท์ริก	BUTYRIC ACID	107-92-6
248	เอ็น-บิวท์โรไนไตรล์	n-BUTYRONITRILE	109-74-0
249	ฝุ่นแคดเมียมและเกลือของแคดเมียม	CADMIUM, DUST & SALTS, as Cd	
250	ออกไซด์ของแคดเมียม, ฟูมของแคดเมียม	CADMIUM OXIDE, FUME, as Cd	
251	แคดเมียม คลอไรด์	CADMIUM CHLORIDE	10108-64-2
252	สารประกอบแคดเมียม	CADMIUM COMPOUNDS	
253	แคดเมียม ไซยาไนด์	CADMIUM CYANIDE	542-83-6
254	แคดเมียม ฟลูออไรด์	CADMIUM FLUORIDE	7790-79-6
255	แคดเมียม ฟลูออโรซิลิเกต	CADMIUM FLUOROSILICATE	17010-21-8
256	แคดเมียม ฟอร์มेट	CADMIUM FORMATE	4464-23-7
257	แคดเมียม ไอโอไดด์	CADMIUM IODIDE	7790-80-9
258	แคดเมียม ออกไซด์	CADMIUM OXIDE	1306-19-0
259	แคลเซียม	CALCIUM	7440-70-2
260	แคลเซียม คาร์ไบด์	CALCIUM CARBIDE	75-20-7
261	แคลเซียม คลอไรด์	CALCIUM CHLORIDE	10043-52-4
262	แคลเซียม โครเมต	CALCIUM CHROMATE	13765-19-0

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
263	แคลเซียม ไซยานาไมด์	CALCIUM CYANAMIDE	156--62-7
264	แคลเซียม ไฮไดรด์	CALCIUM HYDRIDE	7789-78-8
265	แคลเซียม ไฮดรอกไซด์	CALCIUM HYDROXIDE	1305-62-0
266	แคลเซียม ไฮโปคลอไรท์	CALCIUM HYPOCHLORITE	7778-54-3
267	แคลเซียม ไอโอดอกซีเบนโซเอท	CALCIUM IODOXYBENZOATE	1829-27-2
268	แคลเซียม ออกไซด์	CALCIUM OXIDE	1305-78-8
269	แคลเซียม ฟอสไฟด์	CALCIUM PHOSPHIDE	1305-99-3
270	แคลเซียม โพลิซัลไฟด์	CALCIUM POLYSULFIDE	1344-81-6
271	แคลเซียม ซัลไฟด์	CALCIUM SULPHIDE	20548-54-3
272	คาโลเมล	CALOMEL	10112-91-1
273	แกมพีคลอร์	CAMPHECHLOR	8001-35-2
274	คาร์โบฟูราน	CARBOFURAN	1563-66-2
275	คาร์โบฟีโนไทออน	CARBOPHENOTHION	786-19-6
276	คาร์บอน ไดซัลไฟด์	CARBON DISULPHIDE	75-15-0
277	คาร์บอนิล คลอไรด์(ฟอสจีน)	CARBONYL CHLORIDE (PHOSGENE)	75-44-5
278	คาร์บาริล	CARBARYL	63-25-2
279	คาร์บอนมอนอกไซด์	CARBON MONOXIDE	630-08-0
280	คาร์บอนเตตระคลอไรด์	CARBON TETRACHLORIDE	56-23-5
281	คาร์บอนิล คลอไรด์(ฟอสจีน)	CARBONYL CHLORIDE (PHOSGENE)	75-44-5
282	4,4'-คาร์บอนิลได (ฟทาลิก แอนไฮไดรด์)	4,4'-CARBONYLDI (PHTHALIC ANHYDRIDE)	2421-28-5
283	คอสติก โพแทช	CAUSTIC POTASH	1310-58-3
284	เซลลูโลส ไนเตรท	CELLULOSE NITRATE	9004-70-0
285	ซีเซียม ไฮดรอกไซด์	CESIUM HYDROXIDE	21351-79-1
286	คลอรัล ไฮเดรท	CHLORAL HYDRATE	302-17-0
287	คลอร์เฟนิฟอส	CHLOFENVINPHOS	470-90-6
288	คลอโรเมทิล เมทิล อีเธอร์	CHLOROMETHYL METHYL ETHER	107-30-2
289	คลอรีน	CHLORINE	7782-50-5
290	4-(คลอโรฟอร์มิล) มอโฟลีน	4-(CHLOROFORMYL) MOPHOLINE	15159-40-7
291	คลอโรไตรไนโตรเบนซีน	CHLOROTRINITROBENZENE	28260-61-9
292	คลอรัลโลส	CHLORALOSE	15879-93-3
293	คลอรามิน ที (เกลือโซเดียม)	CHLORAMINE T (SODIUM SALT)	127-65-1
294	คลอร์ดาน	CHLORDANE	57-74-9
295	คลอร์ดีโคน	CHLORDECONE	143-50-0
296	คลอร์ไดเมฟอร์ม	CHLORDIMEFORM	6164-98-3
297	คลอร์ไดเมฟอร์ม ไฮโดรคลอไรด์	CHLORDIMEFORM HYDROCHLORIDE	19750-95-9
298	คลอเรนดิค แอนไฮไดรด์	CHLORENDIC ANHYDRIDE	115-27-5
299	คลอร์ฟีแนค	CHLORFENAC	85-34-7
300	คลอร์เฟนทอล	CHLORFENETHOL	80-06-8
301	คลอร์เฟนพรอพ-เมทิล	CHLORFENPROP-METHYL	14437-17-3

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
302	คลอรีนเทค แคมฟิน	CHLORINATED CAMPHENE	8001-35-2
303	คลอรัมีควอท คลอไรด์	CHLORMEQUAT CHLORIDE	999-81-5
304	กรดคลอโรอะซิติก	CHLOROACETIC ACID	79-11-8
305	คลอโรอะซิโตไนไตรล์	CHLOROACETONITRILE	107-14-2
306	คลอโรอะซิติก คลอไรด์	CHLOROACETYL CHLORIDE	79-04-9
307	เอส-2-คลอโรอัลลิล (ไดเอทิล) ไดไทโควาไมด์	S-2-CHLOROALLYL (DIETHYL) DITHIOCARBAMATE	95-06-7
308	คลอโรอะนิลีน (โมโน-, ได-, ไตร-)	CHLOROANILINE (mono-, di-, tri-)	27134-26-5
309	2-คลอโรเบนซัลดีไฮด์	2-CHLOROBENZALDEHYDE	89-98-5
310	ออโท-คลอโรเบนซัลดีไฮด์	o-CHLOROBENZALDEHYDE	89-98-5
311	คลอโรเบนซีน	CHLOROBENZENE	108-90-7
312	ออโท-คลอโรเบนซิลิดีนมาโลไนไตรล์	o-CHLOROBENZILIDENE MALONITRILE	2698-41-1
313	2-คลอโรเบนโซไนไตรล์	2-CHLOROBENZONITRILE	873-32-5
314	บิส (4-คลอโรเบนโซอิล) เพอร์ออกไซด์	BIS-(4-CHLOROBENZOYL) PEROXIDE	94-17-7
315	4-คลอโรเบนโซอิล เพอร์ออกไซด์	4-CHLOROBENZOYL PEROXIDE	94-17-7
316	2-คลอโรบิวตะ-1, 3-ไดเอิน	2-CHLOROBUTA-1, 3-DIENE	126-99-8
317	1-คลอโรบิวเทน	1-CHLOROBUTANE	109-69-3
318	4-คลอโรบิวท์-2-อินอิล-3-คลอโรฟีนิลคาร์บาไมด์	4-CHLOROBUT-2-YNYL-3-CHLOROPHENYL CARBAMATE	101-27-9
319	4-คลอโร-เมตา-ครีซอล	4-CHLORO-m-CRESOL	59-50-7
320	2-คลอโร-4-(1-ไซยาโน-1-เมทิลเอทิลอะมิโน)-6-เอทิลอะมิโน-1,3,5-ไตรอะซีน	2-CHLORO-4-(1-CYANO-1-METHYLETHYLAMINO)-6-ETHYLAMINO-1,3,5-TRIAZINE	21725-46-2
321	2-คลอโร-1-(2,4-ไดคลอโรฟีนิล) ไวนิล ไดเอทิล ฟอสเฟต	2-CHLORO-1-(2,4-DICHLOROPHENYL) VINYL DIETHYL PHOSPHATE	470-90-6
322	2-คลอโร-2-ไดเอทิลคาร์บาโมอิล-1-เมทิลไวนิลไดเมทิล ฟอสเฟต	2-CHLORO-2-DIETHYL CARBAMOYL-1-METHYL VINYL DIMETHYL PHOSPHATE	13171-21-6
323	คลอโรไดฟลูอโรมีเทน	CHLORODIFLUOROMETHANE	75-45-6
324	ก๊าซทำความเย็น R22	REFRIGERANT GAS R 22	75-45-6
325	2-คลอโร-4-ไดเมทิลอะมิโน-6-เมทิลไพริมิดีน	2-CHLORO-4-DIMETHYLAMINO-6-METHYLPYRIMIDINE	535-89-7
326	คลอโรไดเมทิล อีเธอร์	CHLORODIMETHYL ETHER	107-30-2
327	1-คลอโร-2,3-อีพอกซีโพรเพน	1-CHLORO-2,3-EPOXYPROPANE	106-89-8
328	คลอโรอีเทน	CHLOROETHANE	75-00-3
329	2-คลอโรเอทานอล	2-CHLOROETHANOL	107-07-3
330	บิส (2-คลอโรเอทิล) อีเธอร์	BIS (2-CHLOROETHYL) ETHER	111-44-4
331	เกลือ 2-คลอโรเอทิลไตรเมทิล แอมโมเนียม คลอไรด์	2-CHLOROETHYL TRIMETHYL AMMONIUM CHORIDE	999-81-5
332	คลอโรฟอร์ม	CHLOROFORM	67-66-3
333	คลอโรฟอร์มิก แอซิก บิวทิล เอสเทอร์	CHLOROFORMIC ACID BUTYL ESTER	592-34-7
334	คลอโรฟอร์มิก แอซิก โพรพิล เอสเทอร์	CHLOROFORMIC ACID PROPYL ESTER	109-61-5
335	2-คลอโร-เอ็น-ไอโซโพรพิลอะเซตามิไนด์	2-CHLORO-N-ISOPROPYLACETANILIDE	1918-16-7
336	คลอโรมีเทน	CHLOROMETHANE	74-87-3
337	3-(3-คลอโร-4-เมทอกซีฟีนิล)-1,1-ไดเมทิลยูเรีย	3-(3-CHLORO-4-METHOXYPHENYL)-1,1-DIMETHYLUREA	19937-59-8

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
338	ออโท-(3-คลอโร-4-เมทิลคูมาริน-7-อิล) โอ,โอ-ไดเอทิลฟอสโฟโรไทโอเอท	o-(3-CHLORO-4-METHYLCOUMARIN-7-YL) O,O-DIETHYL PHOSPHOROTHIOATE	56-72-4
339	4-คลอโร-3-เมทิลฟีนอล	4-CHLORO-3-METHYLPHENOL	59-50-7
340	กรด 4-คลอโร-2-เมทิลฟีนอกซีอะซีติก (เอ็มซีพีเอ)	4-CHLORO-2-METHYLPHENOXYACETIC ACID (MCPA)	94-74-6
341	กรด 4-(4-คลอโร-2-เมทิลฟีนอกซี) บิวไทริก (เอ็มซีพีบี)	4-(4-CHLORO-2-METHYLPHENOXY) BUTYRIC ACID (MCPB)	94-81-5
342	กรด 2-(4-คลอโร-2-เมทิลฟีนอกซี) โพรพานอิก (เอ็มซีพีพี)	2-(4-CHLORO-2-METHYLPHENOXY) PROPANOIC ACID (MCPB)	7085-19-0
343	3-คลอโร-2-เมทิลโพรเพน	3-CHLORO-2-METHYLPROPENE	563-47-3
344	คลอโรไนโตรอะนิลีน	CHLORONITROANILINE	41587-36-4
345	4-คลอโร-3-ไนโตรอะนิลีน	4-CHLORO-3-NITROANILINE	635-22-3
346	1-คลอโร-4-ไนโตรเบนซีน	1-CHLORO-4-NITROBENZENE	100-00-5
347	พารา-คลอโรไนโตรเบนซีน	p - CHLORONITROBENZENE	100-00-5
348	โอ-(3-คลอโร-4-ไนโตรฟีนิล) โอ,โอ-ไดเมทิลฟอสโฟโรไทโอเอท	O-(3-CHLORO-4-NITROPHENYL) O,O-DIMETHYLPHOSPHOROTHIOATE	500-28-7
349	โอ-4-คลอโร-3-ไนโตรฟีนิล โอ,โอ-ไดเมทิล ฟอสโฟโรไทโอเอท	O-4-CHLORO-3-NITROPHENYL O,O-DIMETHYL PHOSPHOROTHIOATE	5826-76-6
350	1-คลอโร-1-ไนโตรโพรเพน	1-CHLORO-1-NITROPROPANE	600-25-9
351	2-คลอโรเพนเทน	2- CHLOROPENTANE	625-29-6
352	3-คลอโรเพนเทน	3- CHLOROPENTANE	616-20-6
353	คลอโรเพนตะฟลูออโรอีเทน(R115)	CHLOROPENTAFLUOROETHANE (R115)	76-15-3
354	คลอโรฟาคีโนน	CHLOROPHACINONE	3691-35-8
355	คลอโรฟีนอล	CHLOROPHENOL	25167-80-0
356	กรด 4-คลอโรฟีนอกซีอะซีติก	4-CHLOROPHENOXYACETIC ACID	122-88-3
357	โอ,โอ-บิส (4-คลอโรฟีนิล) เอ็น อะเซทิไมโดอิล ฟอสโฟโรอะมิโดไทโอเอท	O,O-BIS(4-CHLOROPHENYL) N-ACETIMIDOYL PHOSPHOROAMIDOTHIOATE	4104-14-7
358	โอ-4-(4-คลอโรฟีนิลอะโซ) ฟีนิล โอ,โอ-ไดเมทิล ฟอสโฟโรไทโอเอท	O-4-(4-CHLOROPHENYL AZO) PHENYL OO-DIMETHYL PHOSPHOROTHIOATE	5834-96-8
359	4-คลอโรฟีนิล เบนซีนซัลโฟเนต	4-CHLOROPHENYL BENZENESULPHONATE	80-38-6
360	1,1-บิส (4-คลอโรฟีนิล) เอทานอล	1,1-BIS (4-CHLOROPHENYL) ETHANOL	80-06-8
361	4-(2-คลอโรฟีนิลไฮไดรอะโซ)-3-เมทิลไอโซซาลอ-5-โอน	4-(2-CHLOROPHENYLHYDRAZONO)-3-METHYLISOXAZOL-5-ONE	5707-69-7
362	3-(4-คลอโรฟีนิล)-1-เมทอ็อกซี-1-เมทิลยูเรีย	3-(4-CHLOROPHENYL)-1-METHOXY-1-METHYLUREA	1746-81-2
363	2-(2-(4-คลอโรฟีนิล)-2-ฟีนิลอะซีต) อินเดน-1,3-ไดโอน	2-(2-(4-CHLOROPHENYL)-2-PHENYLACETY) INDAN-1,3-DIONE	3691-35-8
364	เอส-(4-คลอโรฟีนิลไทโอมิethyl) โอ,โอ-ไดเอทิล ฟอสโฟโรไดไทโอเอท	S-(4-CHLOROPHENYLTHIOMETHYL) O,O-DIETHYL PHOSPHORODITHIOATE	786-19-6
365	2-คลอโร-1-ฟทาลิมิโดเอทิล โอ,โอ-ไดเอทิล ฟอสโฟโรไดไทโอเอท	2-CHLORO-1-PHTHALIMIDOETHYL O,O-DIETHYL PHOSPHORODITHIOATE	10311-84-9
366	คลอโรพรีน	CHLOROPRENE	126-99-8
367	1-คลอโรโพรเพน	1- CHLOROPROPANE	540-54-5
368	3-คลอโรโพรเพน	3-CHLOROPROPENE	107-05-1

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
369	กรด 2-คลอโรโพรพิโอนิก	2-CHLOROPROPIONIC ACID	598-78-7
370	ออโท-คลอโรสไตรีน	o-CHLOROSTYRENE	2039-87-4
371	กรดคลอโรซัลโฟนิก	CHLOROSULPHONIC ACID	7790-94-5
372	2-คลอโรโทลูอีน	2-CHLOROTOLUENE	95-49-8
373	เอ็น ² -(4-คลอโรโร-ออโท-โทลิล)-เอ็น ¹ ,เอ็น ¹ ,ไดเมทิลฟอร์มามิดีน	N ² -(4-CHLORO-o-TOLYL)-N ¹ ,N ¹ ,DIMETHYLFORMAMIDINE	6164-98-3
374	เอ็น ² -(4-คลอโรโร-ออโท-โทลิล)-เอ็น ¹ ,เอ็น ¹ ,ไดเมทิลฟอร์มามิดีน ไฮโดรคลอไรด์	N ² -(4-CHLORO-o-TOLYL)-N ¹ ,N ¹ ,DIMETHYLFORMAMIDINE HYDROCHLORIDE	19750-95-9
375	คลอโรฟีนีล คลอไรด์	CHLORPHONIUM CHLORIDE	115-78-6
376	คลอโรไพริฟอส	CHLORPYRIFOS	2921-88-2
377	คลอโรไทอามิด	CHLORTHIAMID	1918-13-4
378	คลอโรไทออน	CHLORTHION	500-28-7
379	โคล ทาร์	COAL TAR	101794-74-5
380	โลหะโคบอลต์,โคบอลต์ออกไซด์,โคบอลต์คาร์บอเนต,โคบอลต์ซัลไฟด์, ลักษณะผง	COBALT METAL, OXIDES, CARBONATES, SULPHIDES, as powders	7440-48-4
381	ฝุ่นฝ้าย	COTTON DUST	
382	คริมิดีน	CRIMIDINE	535-89-7
383	ไซยานูริก คลอไรด์	CYANURIC CHLORIDE	108-77-0
384	ไซโคลบิวเทน-1, 3-ไดโอน	CYCLOBUTANE-1, 3-DIONE	15506-53-3
385	ไซโคลเฮกเซน	CYCLOHEXANE	110-82-7
386	ไซโคลเฮกเซน-1, 2-ไดคาร์บอกซิลิก แอนไฮไดรด์	CYCLOHEXANE-1, 2-DICARBOXYLIC ANHYDRIDE	85-42-7
387	ไซยานาไมด์	CYANAMIDE	420-04-2
388	ไซโคลเฮกซานอล	CYCLOHEXANOL	108-93-0
389	ไซโคลเฮกซาโนน	CYCLOHEXANONE	108-94-1
390	ไซโคลเฮกซาโนน ไฮโดรเปอร์ออกไซด์	CYCLOHEXANONE HYDROPEROXIDE	766-07-4
391	ไซโคลเฮกซาโนน เพอร์ออกไซด์	CYCLOHEXANONE PEROXIDE	12262-58-7
392	ไซโคลเฮก-4-อิน-1, 2-ไดคาร์บอกซิลิก แอนไฮไดรด์	CYCLOHEX-4-ENE-1, 2-DICARBOXYLIC ANHYDRIDE	85-43-8
393	ไซโคลเฮกซิล อะคริเลต	CYCLOHEXYL ACRYLATE	3066-71-5
394	ไซโคลเฮกซิลอะมีน	CYCLOHEXYLAMINE	108-91-8
395	2-ไซโคลเฮกซิล-4, 6-ไดไนโตรฟีนอล	2-CYCLOHEXYL-4, 6-DINITROPHENOL	131-89-5
396	3-ไซโคล-ออกทิล-1, 1-ไดเมทิลยูเรีย	3-CYCLO-OCTYL-1, 1-DIMETHYLUREA	2163-69-1
397	ไซโคลเพนเทน	CYCLOPENTANE	287-92-3
398	ไซโคลเพนเทน-1,2,3,4-เตตระคาร์บอกซิลิก ไดแอนไฮไดรด์	CYCLOPENTANE-1,2,3,4-TETRACARBOXYLIC DIANHYDRIDE	6053-68-5
399	ไซโคลเพนทะโนน	CYCLOPENTANONE	120-92-3
400	ไซโคลโพรเพน	CYCLOPROPANE	75-19-4
401	ไซคลูรอน	CYCLURON	2163-69-1
402	ไซเฮกซะติน	CYHEXATIN	13121-70-5
403	2-ไซยาโนโพรพาน-2-อล (อะซีโตน ไซยาโนไฮไดริน)	2-CYANOPROPAN-2-OL (ACETONE CYANOHYDRIN)	75-86-5
404	ไซยานโทเอท	CYANTHOATE	3734-95-0
405	ไซโคลเฮกซิมิด	CYCLOHEXIMIDE	66-81-9

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
406	ไซโคลเตตระเมทธิลีนเตตระไนตรามีน	CYCLOTETRAMETHYLENETETRANITRAMINE	2691-41-0
407	ไซโคลไตรเมทธิลีน ไตรไนตรามีน	CYCLOTRIMETHYLENE TRINITRAMINE	121-82-4
408	ดีมีทอน	DEMETON	8065-48-3
409	3-(3,4-ไดคลอโรฟีนิล)-1,1-ไดเมทธิลยูเรีย	3-(3,4-DICHLOROPHENYL)-1,1-DIMETHYLUREA	330-54-1
410	3-(3,4-ไดคลอโรฟีนิล)-1-เมทอกซี-1-เมทธิลยูเรีย	3-(3,4-DICHLOROPHENYL)-1-METHOXY-1-METHYLUREA	330-55-2
411	เอส-(2,5-ไดคลอโรฟีนิล)ไธโอเมทธิล โอ,โอ-ไดเอทธิล ฟอสฟอโรไดไธโอเอท	S-(2,5-DICHLOROPHENYLTHIOMETHYL) O,O-DIETHYL PHOSPHORODITHIOATE	2275-14-1
412	ไดคลอโรโพรเพน	DICHLOROPROPENE	26952-23-8
413	1,1-ไดคลอโรโพรเพน	1,1-DICHLOROPROPENE	563-58-6
414	1,2-ไดคลอโรโพรเพน	1,2-DICHLOROPROPENE	563-54-2
415	1,3-ไดคลอโรโพรเพน	1,3-DICHLOROPROPENE	542-75-6
416	2,3-ไดคลอโรโพรเพน	2,3-DICHLOROPROPENE	78-88-6
417	3,3-ไดคลอโรโพรเพน	3,3-DICHLOROPROPENE	563-57-5
418	3',4'-ไดคลอโรโพรพิโอนานิไลด์	3',4'-DICHLOROPROPIONANILIDE	709-98-8
419	2,4-ไดคลอโร-แอลฟา (ไพริมิดีน-5-อิล) เบนซไฮดริล แอลกอฮอล์	2,4-DICHLORO-ALPHA (PYRIMIDIN-5-YL) BENZHYDRYL ALCOHOL	26766-27-8
420	2,6-ไดคลอโรไธโอเบนซามิด	2,6-DICHLOROTHIOBENZAMIDE	1918-13-4
421	แอลฟา, แอลฟา-ไดคลอโรโทลูอีน	ALPHA, ALPHA-DICHLOROTOLUENE	98-87-3
422	ไดคลอโร-1,3,5-ไตรอะซีนไทรโอน	DICHLORO-1,3,5-TRIAZINETRIONE	2782-57-2
423	เกลือโปแตสเซียมของไดคลอโร-1,3,5-ไตรอะซีนไทรโอน	DICHLORO-1,3,5-TRIAZINETRIONE, POTASSIUM SALT	2244-21-5
424	2,2-ไดคลอโรวินิลไดเมทธิล ฟอสเฟต	2,2-DICHLOROVINYLDIMETHYL PHOSPHATE	62-73-7
425	2,2-ไดคลอโรวินิล-2-เอทธิลซัลฟิไนลเอทธิล เมทธิลฟอสเฟต	2,2-DICHLOROVINYL-2-ETHYLSULPHINYLETHYL METHYLPHOSPHATE	7076-53-1
426	ไดคลอโรพรอพ	DICHLORPROP	120-36-5
427	ไดคลอโรพรอพ (เกลือ)	DICHLORPROP (SALTS)	
428	ดี-แอลฟา-คูมิล เปอร์ออกไซด์	DI - alpha - CUMYL PEROXIDE	80-43-3
429	2,3-ไดไซยาโน-1,4-ไดไธอะแอนทราควิโนน	2,3-DICYANO-1,4-DITHIA-ANTHRAQUINONE	3347-22-6
430	ไดไซโคลเฮกซิลแอมโมเนียม ไนไตรต์	DICYCLOHEXYLAMMONIUM NITRITE	3129-91-7
431	ไดอะไลฟอส	DIALIFOS	10311-84-9
432	ไดอะโซไดไนโตรเฟนอล	DIAZODINITROPHENOL	87-31-0
433	ไดเบนซิล เพอร์ออกไซด์คาร์บอเนต (ความเข้มข้น>=90%)	DIBENZYL PEROXYDICARBONATE (CONCENTRATION>=90%)	2144-45-8
434	1,2-ไดโบรมอีเทน (เอทธิลีนไดโบรมิด)	1,2-DIBROMOETHANE (ETHYLENE DIBROMIDE)	106-93-4
435	1-(3,4-ไดคลอโรฟีนิลอิมิโน)ไทโอเซมิคาร์บาไซด์	1-(3,4-DICHLOROPHENYLIMINO)THAIOSEMICARBAZIDE	5836-73-7
436	2,4-ไดเมทธิล-1,3-ไดไธโกลาน-2-คาร์บอกซัลดีไฮด์ - โอ-เมทธิลคาร์บาโมอิลออกซิม	2,4-DIMETHY-1,3-DITHIOLANE-2-CARBOXALDEHYDE - O-METHYLCABAMOYLOXIME	26419-73-8
437	ไดเอทธิลีน ไกลคอล ไดไนเตรท	DIETHYLENE GLYCOL DINITRATE	693-21-0
438	ไดเอทธิล เพอร์ออกไซด์คาร์บอเนต(ความเข้มข้น>=30%)	DIETHYL PEROXYDICARBONATE (CONCENTRATION>=30%)	14666-78-5
439	โอ,โอ-ไดเอทธิล-เอส-(โพรพิลไธโอเมทธิล) ฟอสฟอโรไดไธโอเอท	O,O-DIETHYL-S-(PROPYLTHIOMETHYL) PHOSPHOROTHIOATE	3309-68-0

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
440	โอโอ-ไดเอทิล เอส-เอทิลไธโอโรฟอสฟอไรโอเอท	O,O-DIETHYL S-ETHYTHIOMETHYL PHOSPHORODITHIOATE	2600-69-3
441	โอโอ-ไดเอทิล เอส-เอทิลซัลไฟนิลเมทิลฟอสฟอไรโอเอท	O,O-DIETHYL S-ETHYLSULPHINYLMETHYL PHOSPHOROTHIOATE	2497-07-6
442	โอโอ-ไดเอทิล เอส-ไอโซโพรพิลไธโอโรฟอสฟอไรโอเอท	O,O-DIETHYL S-ISOPROPYLTHIOMETHYL PHOSPHORODITHIOATE	78-52-4
443	2,2-ไดไฮโดรเปอร์ออกซีโพรเพน (ความเข้มข้น \geq 80%)	2,2-DIHYDROPEROXYPROPANE (CONCENTRATION \geq 80%)	2614-76-8
444	ไดเมโฟกซ์	DIMEFOX	115-26-4
445	ไดเมทิลคาร์บาโมอิล คลอไรด์	DIMETHYLCARBAMOYL CHLORIDE	79-44-7
446	ไดเมทิลไนโตรซามีน	DIMETHYLNITROSAMINE	62-75-9
447	กรดไดเมทิล ฟอสฟอราไมด์ ไซยานิดิก	DIMETHYL PHOSPHORAMIDOCYANIDIC ACID	63917-41-9
448	2,4-ไดไนโตรฟีนอล	2, 4 - DINITROPHENOL	51 - 28 - 5
449	เกลือของไดไนโตรฟีนอล	DINITROPHENOL, SALTS	
450	ได-ไอโซบิวทิลเพอร์ออกไซด์ (ความเข้มข้น \geq 50%)	DI-ISOBUTYRYL PEROXIDE (CONCENTRATION \geq 50%)	3437-84-1
451	ได-เอ็น-โพรพิลเพอร์ออกไซด์คาร์บอเนต (ความเข้มข้น \geq 80%)	DI-N-PROPYL PEROXYDICARBONATE (CONCENTRATION \geq 80%)	16066-38-9
452	ไดฟาชินอน	DIPHACINONE	82-66-6
453	ไดซัลฟอน	DISULFOTON	298-04-4
454	กรด 2, 4-ไดคลอโรฟีนอกซีอะซีติก หรือ 2,4-ดี	2, 4-DICHLOROPHENOXYACETIC ACID or 2,4-D	94-75-7
455	เกลือและเอสเทอร์ของกรด 2, 4-ไดคลอโรฟีนอกซีอะซีติก	2, 4-DICHLOROPHENOXYACETIC ACID (SALTS AND ESTERS)	
456	ดาโซเมท	DAZOMET	533-74-4
457	กรด 4-(2, 4-DICHLOROPHENOXY) BUTYRIC	4-(2, 4-DICHLOROPHENOXY) BUTYRIC ACID	94-82-6
458	เกลือของกรด 4-(2, 4-DICHLOROPHENOXY) BUTYRIC	4-(2, 4-DICHLOROPHENOXY) BUTYRIC ACID (SALTS)	
459	ดีดีที	DDT	50-29-3
460	เดคะคลอโรเพนตะไซโคล[5.2.1.0(2,6).0(3,9).0(5),(8)] ดีแคน-4-โอน	DECACHLOROPENTACYCLO [5.2.1.0(2,6).0(3,9).0(5),(8)] DECAN-4-ONE	143-50-0
461	ดีคาร์โบฟูราน	DECARBOFURAN	1563-67-3
462	ดีมีทอน-โอ	DEMETON-O	298-03-3
463	ดีมีทอน-เอส	DEMETON-S	126-75-0
464	ดีมีทอน-โอ-เมทิล	DEMETON-O-METHYL	867-27-6
465	ดีมีทอน-เอส-เมทิล	DEMETON-S-METHYL	919-86-8
466	ดีมีทอน-เอส-เมทิล ซัลโฟน	DEMETON-S-METHYL SULPHONE	17040-19-6
467	เดสมทรีน	DESMETRYNE	1014-69-3
468	ไดอะซีโตน แอลกอฮอล์	DIACETONE ALCOHOL	123-42-2
469	เอ็น, เอ็น'-ไดอะซีทิลเบนซิดีน	N, N'-DIACETYL BENZIDINE	613-35-4
470	ได-อัลเลท	DI-ALLATE	2303-16-4
471	เอ็น, เอ็น'-ไดอัลลิลคลอโรอะซีตามิด	N, N-DIALLYLCHLOROACETAMIDE	93-71-0
472	ไดอัลลิล ฟทาเลท	DIALLYL PHTHALATE	131-17-9
473	4, 4'-ไดอะมิโนไบฟีนิล	4, 4'-DIAMINOBIPHENYL	92-87-5

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
474	4, 4'-ไดอะมีโนไดฟีนิลมีเทน	4, 4'-DIAMINODIPHENYLMETHANE	101-77-9
475	1,2-ไดอะมีโนอีเทน	1,2-DIAMINOETHANE	107-15-3
476	2,4-ไดอะมีโนโทลูอิน ซัลเฟต	2,4-DIAMINOTOLUENE SULPHATE	
477	2,5-ไดอะมีโนโทลูอิน ซัลเฟต	2,5-DIAMINOTOLUENE SULFATE	615-50-9
478	เอส (4,6-ไดอะมีโน-1,3,5-ไตรอะซีน-2-อิลเมทิล) โอ,โอ-ไดเมทิลฟอสฟอโรไดไธโอเอต	S-(4,6-DIAMINO-1,3,5-TRIAZIN-2-YLMETHYL) O,O-DIMETHYL PHOSPHORODITHIOATE	78-57-9
479	ออโท-ไดอะนิซีน	o-DIANISIDINE	119-90-4
480	เกลือของ ออโท-ไดอะนิซีน	o-DIANISIDINE (SALTS)	
481	ไดอาร์เซนิก ไตรออกไซด์	DIARSENIC TRIOXIDE	1327-53-3
482	3,6-ไดอะซอกโทแอกแทนเอทรีลีนไดอะมีน	3,6-DIAZAOCTANETHYLENEDIAMIN	112-24-3
483	ไดอะซีนอน	DIAZINON	333.-41-5
484	ไดเบนโซอิล เพอร์ออกไซด์	DIBENZOYL PEROXIDE	94-63-0
485	1,2-ไดโบรโม-3-คลอโรโพรเพน	1,2-DIBROMO-3-CHLOROPROPANE	96-12-8
486	โอ-1,2-ไดโบรโม-2, 2-ไดคลอโรเอทิล ไดเมทิล ฟอสเฟต	O-1,2-DIBROMO-2, 2-DICHLOROETHYL DIMETHYL PHOSPHATE	300-76-5
487	3,5-ไดโบรโม-4-ไฮดรอกซีเบนซัลดีไฮด์ โอ-(2,4-ไดไนโตรฟีนิล) ออกซิม	3,5-DIBROMO-4-HYDROXYBENZALDEHYDE O-(2,4-DINITROPHENYL) OXIME	13181-17-4
488	3,5-ไดโบรโม-4-ไฮดรอกซี เบนไซไนไตรล์	3,5-DIBROMO-4-HYDROXY BENZONITRILE	1689-84-5
489	ไดโบรโมมีเทน	DIBROMOMETHANE	74-95-3
490	ได-เอ็น-บิวทิลอะมีน	DI-n-BUTYLAMINE	111-92-2
491	ได-เซค-บิวทิลอะมีน	DI-sec-BUTYLAMINE	626-23-3
492	ไดบิวทิล อีเธอร์	DIBUTYL ETHER	142-92-1
493	ได-เอ็น-บิวทิล อีเธอร์	DI-n-BUTYL ETHER	142-92-1
494	ได-เทอร์ท-บิวทิล เพอร์ออกไซด์	DI-tert-BUTYL PEROXIDE	110-05-4
495	ไดแคมบา	DICAMBA	1918-00-9
496	เกลือของ ไดแคมบา	DICAMBA (SALTS)	
497	ไดคลอเฟนโทซอน	DICHLOFENTHION	97-17-6
498	ไดคลอฟลูานิด	DICHLORFLUANID	1085-98-9
499	ไดโคลน	DICHLONE	117-80-6
500	กรดไดคลอโรอะซิติก	DICHLOROACETIC ACID	79-43-6
501	ไดคลอโรอะซิล คลอไรด์	DICHLOROACETYL CHLORIDE	79-36-7
502	เอส-2, 3-ไดคลอโรอัลลิล ไดไอโซโพรพิลไทโอคาร์บามเต	S-2, 3-DICHLOROALLYL DIISOPROPYLTHIOCARBAMATE	2303-16-4
503	1,2-ไดคลอโรเบนซีน	1,2-DICHLOROBENZENE	95-50-1
504	ออโท-ไดคลอโรเบนซีน	o-DICHLOROBENZENE	95-50-1
505	1,4-ไดคลอโรเบนซีน	1,4-DICHLOROBENZENE	106-46-7
506	พารา-ไดคลอโรเบนซีน	p-DICHLOROBENZENE	106-46-7
507	3,3'-ไดคลอโรเบนซิดีน	3,3'-DICHLOROBENZIDINE	91-94-1
508	เกลือของ 3,3'-ไดคลอโรเบนซิดีน	3,3'-DICHLOROBENZIDINE (SALTS)	
509	3,3'-ไดคลอโรไบฟีนิล-4,4'-ไดอะมีน	3,3'-DICHLOROBIPHENYL-4,4'-DIAMINE	91-94-1
510	เกลือของ 3,3'-ไดคลอโรไบฟีนิล-4,4'-อิลีนไดอะมีน	3,3'-DICHLOROBIPHENYL-4,4'-YLENEDIAMINE (SALTS)	
511	1,1-ไดคลอโรอีเทน	1,1-DICHLOROETHANE	75-34-3

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
512	1,2-ไดคลอโรอีเทน	1,2-DICHLOROETHANE	107-06-2
513	1,1-ไดคลอโรเอทิลีน	1,1-DICHLOROETHYLENE	75-35-4
514	1,2-ไดคลอโรเอทิลีน	1,2-DICHLOROETHYLENE	540-59-0
515	เอ็น-ไดคลอโรฟลูออโรเมทิลไทโอ-เอ็น,เอ็น-ไดเมทิล-เอ็น-ฟีนิลซัลฟาไมด์	N ¹ -DICHLOROFLUOROMETHYLTHIO-N,N-DIMETHYL-N ¹ -PHENYLSULPHAMIDE	1085-98-9
516	เอ็น-(ไดคลอโรฟลูออโรเมทิลไทโอ) พธาลิไมด์	N-(DICHLOROFLUOROMETHYLTHIO) PHTHALIMIDE	719-96-0
517	กรดไดคลอโรไอโซไซยานูริก	DICHLOROISOCYANURIC ACID	2782-57-2
518	เกลือโปแตสเซียมของกรดไดคลอโรไอโซไซยานูริก	DICHLOROISOCYANURIC ACID POTASSIUM SALT	2893-78-9
519	เกลือโซเดียมของกรดไดคลอโรไอโซไซยานูริก	DICHLOROISOCYANURIC ACID, SODIUM SALT	51580-86-0
520	ไดคลอโรมีเทน	DICHLOROMETHANE	75-09-2
521	กรด 3,6-ไดคลอโร-2-เมทอกซีเบนโซอิก	3,6-DICHLORO-2-METHOXYBENZOIC ACID	1918-00-9
522	2,2'-ไดคลอโร-4,4'-เมทิลีนไดอะนิลีน	2,2'-DICHLORO-4,4'-METHYLENEDIANILINE	101-14-4
523	เกลือของ 2,2'-ไดคลอโร-4,4'-เมทิลีนไดอะนิลีน	2,2'-DICHLORO-4,4'-METHYLENEDIANILINE (SALTS)	
524	2,3-ไดคลอโร-1,4-แนพโทควิโนน	2,3-DICHLORO-1,4-NAPHTHOQUINONE	117-80-6
525	1,1-ไดคลอโร-1-ไนโตรอีเทน	1,1-DICHLORO-1-NITROETHANE	594-72-9
526	2,4-ไดคลอโรฟีนอล	2,4-DICHLOROPHENOL	120-83-2
527	2-(2,4-ไดคลอโรฟีนอกซี) เอทิล ไฮโดรเจนซัลเฟต	2-(2,4-DICHLOROPHENOXY) ETHYL HYDROGENSULPHATE	149-26-8
528	กรด 2-(2,4-ไดคลอโรฟีนอกซี) โพรพิโอนิก	2-(2,4-DICHLOROPHENOXY) PROPIONIC ACID	120-36-5
529	โอ-(2,4-ไดคลอโรฟีนิล) โอโอ-ไดเอทิล ฟอสฟอโรไทโอเอท	O-(2,4-DICHLOROPHENYL) OO-DIETHYL PHOSPHOROTHIOATE	97-17-6
530	3-(3,4-ไดคลอโรฟีนิล)-1-เมทอกซี-1-เมทิลยูเรีย	3-(3,4-DICHLOROPHENYL)-1-METHOXY-1-METHYLUREA	330-55-2
531	เอส-(2,5-ไดคลอโรฟีนิลไทโอมีทิล) โอโอ-ไดเอทิล ฟอสฟอโรไดไทโอเอท	S-(2,5-DICHLOROPHENYLTHIOMETHYL) OO-DIETHYL PHOSPHORODITHIOATE	2275-14-1
532	ไดคลอโรโพรเพน	DICHLOROPROPANE	78-87-5
533	2,4-ไดคลอโร-แอลฟา (ไพริมิดิน-5-อิล) เบนซไฮดริล แอลกอฮอล์	2,4-DICHLORO- α (PYRIMIDIN-5-YL) BENZHYDRYL ALCOHOL	26766-27-8
534	แอลฟา, แอลฟา-ไดคลอโรโทลูอีน	α , α -DICHLOROTOLUENE	98-87-3
535	เกลือโซเดียมของไดคลอโร-1,3,5-ไตรอะซีนิน ไตรไอออน	DICHLORO-1,3,5-TRIAZINETRIONE, SODIUM SALT	
536	2,2-ไดคลอโรไวนิล ไดเมทิล ฟอสเฟต	2,2-DICHLOROVINYL DIMETHYL PHOSPHATE	62-73-7
537	2,2-ไดคลอโรไวนิล-2-เอทิลซัลฟิโนเอทิล เมทิลฟอสเฟต	2,2-DICHLOROVINYL-2-ETHYLSULPHINYLETHYL METHYLPHOSPHATE	7076-53-1
538	เกลือของไดคลอโรพรอพ	DICHLOROPROP (SALTS)	
539	ไดคลอโรวอส	DICHLORVOS	62-73-7
540	ไดโคฟอล	DICOFOL	115-32-2
541	ไดคอปเปอร์ ออกไซด์	DICOPPER OXIDE	1317-39-1
542	ไดคูมาริน	DICOUMARIN	66-76-2
543	ไดโครโตฟอส	DICROTOPHOS	141-66-2
544	ไดคูมิล เพอร์ออกไซด์	DICUMYL PEROXIDE	80-43-3
545	2,3-ไดไซยาโน-1,4-ไดไทอะ-แอนทราควิโนน	2,3-DICYANO-1,4-DITHIA-ANTHRAQUINONE	3347-22-6
546	ไดไซโคลเฮกซิลเอมีน	DICYCLOHEXYLAMINE	101-83-7

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
547	ไดไซโคลเฮกซิลแอมโมเนียม ไนไตรท์	DICYCLOHEXYLAMMONIUM NITRITE	3129-91-7
548	ไดไซโคลเฮกซิลมีเทน-4,4'-ไดไอโซไซยานาต	DICYCLOHEXYLMETHANE-4,4'-DI-ISOCYANATE	5124-30-1
549	ดีลดริน (เฮช อี โอ ดี 85%)	DIELDRIN (HEOD 85%)	60-57-1
550	1,2,3,4-ไดอีพอกซีบิวเทน	1,2,3,4-DIEPOXYBUTANE	1464-53-5
551	ไดเอทานอลามีน	DIETHANOLAMINE	111-42-2
552	2-ไดเอทิลอะมิโนเอทานอล	2-DIETHYLAMINOETHANOL	100-37-8
553	2-ไดเอทิลอะมิโนเอทิล เมทาครีเลต	2-DIETHYLAMINOETHYL METHACRYLATE	105-16-8
554	โอ,โอ-ไดเอทิล โอ 2-ไดเอทิลอะมิโน-6-เมทิลไพริมิดีน-4-อิล ฟอสฟอโรไธโอเอท	O,O-DIETHYL O-2-DIETHYLAMINO-6-METHYLPYRIMIDINE-4-YL PHOSPHOROTHIOATE	23505-41-1
555	เอ็น,เอ็น-ไดเอทิลอะนิลีน	N,N-DIETHYLANILINE	91-66-7
556	เอ็น,เอ็น-ไดเอทิล-1,3-ไดอะมิโนโพรเพน	N,N-DIETHYL-1,3-DIAMINOPROPANE	104-78-9
557	ไดเอทิลีน ไกลคอล ไดอะครีเลต	DIETHYLENE GLYCOL DIACRYLATE	4074-88-8
558	ไดเอทิลีน ไตรอะมีน	DIETHYLENE TRIAMINE	111-40-0
559	ไดเอทิล อีเธอร์	DIETHYL ETHER	60-29-7
560	โอ,โอ-ไดเอทิล เอส-[2-(เอทิลซัลไฟนิล) เอทิล] ฟอสฟอโรไดไธโอเอท	O,O-DIETHYL S-[2-(ETHYLSULPHINYL) ETHYL] PHOSPHORODITHIOATE	2497-07-6
561	โอ,โอ-ไดเอทิล โอ-[2-(เอทิลไธโอ) เอทิล] ฟอสฟอโรไธโอเอท	O,O-DIETHYL O-[2-(ETHYLTHIO) ETHYL] PHOSPHOROTHIOATE	298-03-3
562	โอ,โอ-ไดเอทิล เอส-[2-(เอทิลไธโอ) เอทิล] ฟอสฟอโรไธโอเอท	O,O-DIETHYL S-[2-(ETHYLTHIO)ETHYL] PHOSPHOROTHIOATE	298-04-4
563	ไดเอทิล เอส-[2-(เอทิลไธโอ) เอทิล] ฟอสฟอโรไดไธโอเอท	DIETHYL S-[2-(ETHYLTHIO) ETHYL] PHOSPHORODITHIOATE	126-75-0
564	โอ,โอ-ไดเอทิล ไอโซโพรพิลคาร์บามอยล์เมทิล ฟอสฟอโรไดไธโอเอท	O,O-DIETHYL ISOPROPYLCARBAMOYLMETHYL PHOSPHORODITHIOATE	2275-18-5
565	โอ,โอ-ไดเอทิล โอ-(2-ไอโซโพรพิล-6-เมทิลไพริมิดีน-4-อิล) ฟอสฟอโรไธโอเอท	O,O-DIETHYL O-(2-ISOPROPYL-6-METHYLPYRIMIDIN-4-YL) PHOSPHOROTHIOATE	333-41-5
566	ไดเอทิล คีโตน	DIETHYL KETONE	96-22-0
567	โอ,โอ-ไดเอทิล-โอ-(4-เมทิลคูมาริน-7-อิล) ฟอสฟอโรไธโอเอท	O,O-DIETHYL-O-(4-METHYLCOUMARIN-7-YL) PHOSPHOROTHIOATE	299-45-6
568	ไดเอทิล 4-เมทิล-1,3-ไดไธโวลัน-2-อิลิเดน ฟอสฟอราไมเดต	DIETHYL 4-METHYL-1,3-DITHIOLAN-2-YLIDENE PHOSPHORAMIDATE	950-10-7
569	ไดเอทิล 3-เมทิลไพราซอล-5-อิล ฟอสเฟต	DIETHYL 3-METHYLPYRAZOL-5-YL PHOSPHATE	108-34-9
570	โอ,โอ-ไดเอทิล โอ-[4-(เมทิลซัลไฟนิล) ฟีนิล] ฟอสฟอโรไธโอเอท	O,O-DIETHYL O-[4-(METHYLSULPHINYL) PHENYL] PHOSPHOROTHIOATE	115-90-2
571	โอ,โอ-ไดเอทิล โอ-4-ไนโตรฟีนิล ฟอสฟอโรไธโอเอท	O,O-DIETHYL O-4-NITROPHENYL PHOSPHOROTHIOATE	56-38-2
572	ไดเอทิล ออกซาเลต	DIETHYL OXALATE	95-92-1
573	เอ็น, เอ็น-ไดเอทิล-พารา-ฟีนิลีนไดอะมีน	N, N-DIETHYL-p-PHENYLENEDIAMINE	93-05-0
574	ไดเอทิล ซัลเฟต	DIETHYL SULPHATE	64-67-5
575	โอ,โอ-ไดเอทิล โอ-7,8,9,10-เตตระไฮโดร-6-ออกโซเบนโซ[ซี]โครเมน-3-อิล ฟอสฟอโรไธโอเอท	O,O-DIETHYL O-7,8,9,10-TETRAHYDRO-6-OXOBENZO[C]CHROMEN-3-YL PHOSPHOROTHIOATE	572-48-5
576	โอ,โอ-ไดเอทิล โอ-(3,5,6-ไตรคลอโร-2-ไพริดีล) ฟอสฟอโรไธโอเอท	O,O-DIETHYL O-3,5,6-TRICHLORO-2-PYRIDYL PHOSPHOROTHIOATE	2921-88-2

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
577	ดิจิทอกซิน	DIGITOXIN	71-63-6
578	ไดกอล ไดไนโตรท	DIGOL DINITRATE	693-21-0
579	9,10-ไดไฮโดร-8เอ, 10เอ-ไดอะโซนิอะพีนันทริน ไอออน	9,10-DIHYDRO-8a, 10a-DIAZONIAPHENANTHRENE ION	2764-72-9
580	2,3-ไดไฮโดร-2,2-ไดเมทิลเบนโซฟูแรน-7-อิลเมทิลคาร์บามะต	2,3-DIHYDRO-2,2-DIMETHYLBENZOFURAN-7-YLMETHYLCARBAMATE	1563-66-2
581	เอส-(2,3-ไดไฮโดร-5-เมทอกซี-2-ออกโซ-1,3,4-ไทอะไดอะซอล-3-อิลเมทิล) โอ,โอ-ไดเมทิล ฟอสฟอโรไดไธโอเอท	S-(2,3-DIHYDRO-5-METHOXY-2-OXO-1,3,4-THIADIAZOL-3-YLMETHYL) O,O-DIMETHYL PHOSPHORODITHIOATE	950-37-8
582	2,3-ไดไฮโดร-2-เมทิลเบนโซฟูแรน-7-อิลเมทิลคาร์บามะต	2,3-DIHYDRO-2-METHYLBENZOFURAN-7-YLMETHYLCARBAMATE	1563-67-3
583	เอส-(O,O-ไดเอทิล-4-ออกโซเบนโซทริอะซีน-3-อิลเมทิล) ฟอสฟอโรไดไธโอเอท	S-(O,O-DIETHYL 4-OXOBENZOTRIAZIN-3-YLMETHYL) PHOSPHORODITHIOATE	2642-71-9
584	1,2-ไดไฮดรอกซีเบนซีน	1,2-DIHYDROXYBENZENE	120-80-9
585	1,4-ไดไฮดรอกซีเบนซีน	1,4-DIHYDROXYBENZENE	123-31-9
586	ได-ไอโซบิวทิลีน	DI-ISOBUTYLENE	107-39-1
587	ได-ไอโซบิวทิล คีโตน	DI-ISOBUTYL KETONE	108-83-8
588	ได-ไอโซโพรพานอลามีน	DI-ISOPROPANOLAMINE	110-97-4
589	ได-ไอโซโพรพิลอะมีน	DI-ISOPROPYLAMINE	108-18-9
590	ได-ไอโซโพรพิล อีเธอร์	DI-ISOPROPYL ETHER	108-20-3
591	ได-ไอโซโพรพิล คีโตน	DI-ISOPROPYL KETONE	565-80-0
592	โอ,โอ-ไดไอโซโพรพิล-2-ฟีนิล ซัลโฟนิลอะมิโนเอทิล ฟอสฟอโรไดไธโอเอท	O,O-DIISOPROPYL -2-PHENYL SULPHONYLAMINOETHYL PHOSPHORODITHIOATE	741-58-2
593	เอ็น,เอ็น-ได-ไอโซโพรพิลฟอสฟอโรไดอะมิโนฟลูออไรด์	N, N-DIISOPROPYLPHOSPHORODIAMINIC FLUORIDE	371-86-8
594	ไดคีทีน	DIKETENE	674-82-8
595	ไดลาโรอิล เพอร์ออกไซด์	DILAUROYL PEROXIDE	105-74-8
596	ไดเมพรานอล	DIMEPRANOL	108-16-7
597	ไดเมแทน	DIMETAN	122-15-6
598	ไดเมโทเอท	DIMETHOATE	60-51-5
599	3,3'-ไดเมทอกซีเบนซิดีน	3,3'-DIMETHOXYBENZIDINE	119-90-4
600	เกลือของ 3,3(1)-ไดเมทอกซีเบนซิดีน	3,3'-DIMETHOXYBENZIDINE (SALTS)	
601	1,1-ไดเมทอกซีอีเทน	1,1-DIMETHOXYETHANE	534-15-6
602	1,2-ไดเมทอกซีอีเทน	1,2-DIMETHOXYETHANE	110-71-4
603	ไดเมทิล อะเซตัล	DIMETHYL ACETAL	534-15-6
604	เอ็น,เอ็น-ไดเมทิลอะเซตามิด	N, N-DIMETHYLACETAMIDE	127-19-5
605	โอ, เอส-ไดเมทิล อะเซทิลฟอสฟอราไมโดไธโอเอท	O, S-DIMETHYL ACETYLPHOSPHORAMIDOTHIOATE	30560-19-1
606	2-ไดเมทิลอะมิโน-5,6-ไดเมทิลไพริมิดีน-4-อิลไดเมทิลคาร์บามะต	2-DIMETHYLAMINO-5,6-DIMETHYLPYRIMIDIN-4-YLDIMETHYLCARBAMATE	23103-98-2
607	2-ไดเมทิลอะมิโนเอทานอล	2-DIMETHYLAMINOETHANOL	108-01-0
608	2-ไดเมทิลอะมิโนเอทิลามีน	2-DIMETHYLAMINOETHYLAMINE	108-00-9
609	2-ไดเมทิลอะมิโนเอทิล เมทาครีเลท	2-DIMETHYLAMINOETHYL METHACRYLATE	2867-47-2

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
610	3-ไดเมทิลอะมิโนเมทิลลีนอะมิโน ฟีนิล เมทิลคาร์บาเมท	3-DIMETHYLAMINOMETHYLENEAMINO PHENYL METHYL CARBAMATE	22259-30-9
611	4-ไดเมทิลอะมิโน-3-โทลิล เมทิลคาร์บาเมท	4-DIMETHYLAMINO-3-TOLYL METHYL CARBAMATE	2032-59-9
612	1-ไดเมทิลอะมิโนโพรพาน-2-อล	1-DIMETHYLAMINOPROPAN-2-OL	108-16-7
613	เอ็น, เอ็น-ไดเมทิลอะนิลีน	N, N-DIMETHYLANILINE	121-69-7
614	3,3'-ไดเมทิลเบนซิดีน	3,3'-DIMETHYLBENZIDINE	119-93-7
615	เกลือของ 3,3'-ไดเมทิลเบนซิดีน	3,3'-DIMETHYLBENZIDINE (SALT)	
616	เอ็น, เอ็น-ไดเมทิลเบนซิดีน	N, N-DIMETHYLBENZIDINE	2810-74-4
617	แอลฟา, แอลฟา-ไดเมทิลเบนซิล ไฮโดรเปอร์ออกไซด์	α, α -DIMETHYLBENZYL HYDROPEROXIDE	80-15-9
618	บิส (แอลฟา,แอลฟา-ไดเมทิลเบนซิล) เพอร์ออกไซด์	BIS (ALPHA,ALPHA-DIMETHYLBENZYL) PEROXIDE	80-43-3
619	1,1'-ไดเมทิล-4,4'-ไบไพริไดเลียม ไอออน	1,1'-DIMETHYL-4,4'-BIPYRIDILIUM ION	4685-14-7
620	1-ไดเมทิลคาร์บาโมอิล-5-เมทิลไพราซอล-3-อิล ไดเมทิลคาร์บาเมท	1-DIMETHYLCARBAMOYL-5-METHYLPYRAZOL-3-YL DIMETHYL CARBAMATE	644-64-4
621	ไดเมทิล คาร์บอเนท	DIMETHYL CARBONATE	616-38-6
622	1,4-ไดเมทิลไซโคลเฮกเซน	1,4-DIMETHYLCYCLOHEXANE	589-90-2
623	เอ็น, เอ็น-ไดเมทิล-1,3-ไดอะมิโนโพรเพน	N, N-DIMETHYL-1,3-DIAMINOPROPANE	109-55-7
624	ไดเมทิล ไดคลอโรซิลเลน	DIMETHYLDICHLOROSILANE	75-78-5
625	ไดเมทิล ซิส-2-ไดเมทิลคาร์บาโมอิล-1-เมทิลไวนิล ฟอสเฟต	DIMETHYL cis-2-DIMETHYLCARBAMOYL-1-METHYLVINYL PHOSPHATE	141-66-2
626	เอ็น, เอ็น-ไดเมทิล-2,2-ไดฟีนิลอะเซตามิด	N, N-DIMETHYL-2,2-DIPHENYLACETAMIDE	957-51-7
627	ไดเมทิล อีเธอร์	DIMETHYL ETHER	115-10-6
628	ไดเมทิล ฟอร์มาไมด์	DIMETHYL FORMAMIDE	68-12-2
629	2, 6-ไดเมทิลเฮปแทน-4-โอน	2,6-DIMETHYLHEPTAN-4-ONE	108-83-8
630	เอ็น, เอ็น-ไดเมทิลไฮดราซีน	N, N-DIMETHYLHYDRAZINE	57-14-7
631	1,2-ไดเมทิลอิมิดาโซล	1,2-DIMETHYLIMIDAZOLE	1739-84-0
632	โอ,โอ-ไดเมทิล-เอส-(2-[1-เมทิลคาร์บาโมอิล เอทิลไทโอ]) เอทิล ฟอสฟอโรไทโอเอท	O,O-DIMETHYL-S-(2-[1-METHYLCARBAMOYL ETHYLTHIO]) ETHYL PHOSPHOROTHIOATE	2275-23-2
633	โอ,โอ-ไดเมทิล เมทิลคาร์บาโมอิล เมทิล ฟอสฟอโรไดไทโอเอท	O,O-DIMETHYL METHYLCARBAMOYL METHYL PHOSPHORODITHIOATE	60-51-5
634	โอ,โอ-ไดเมทิล-เอส-เมทิลคาร์บาโมอิล เมทิล ฟอสฟอโรไทโอเอท	O,O-DIMETHYL-S-METHYLCARBAMOYL METHYL PHOSPHOROTHIOATE	1113-02-6
635	ไดเมทิล ซิส-1-เมทิล-2-เมทิลคาร์บาโมอิล ไวนิลฟอสเฟต	DIMETHYL CIS-1-METHYL-2-METHYLCARBAMOYL VINYLPHOSPHATE	6923-22-4
636	โอ,โอ-ไดเมทิล-โอ-(3-เมทิล-4-เมทิลไทโอเฟนิล) ฟอสฟอโรไทโอเอท	O,O-DIMETHYL-O-(3-METHYL-4-METHYLTHIOPHENYL) PHOSPHOROTHIOATE	73981-34-7
637	โอ,โอ-ไดเมทิล-โอ-(3-เมทิล-4-ไนโตรเฟนิล) ฟอสฟอโรไทโอเอท	O,O-DIMETHYL-O-(3-METHYL-4-NITROPHENYL) PHOSPHOROTHIOATE	94650-98-3
638	1,1'-ไดเมทิล-4,4' -ไบไพริดีเนียม ไอออน	1,1'-DIMETHYL-4-4' - BIPYRIDINIUM ION	4685--14-7
639	โอ,โอ-ไดเมทิล-เอส-(มอร์โฟลิโน คาร์บอนิลเมทิล) ฟอสฟอโรไดไทโอเอท	O,O-DIMETHYL-S-(MORPHOLINO CARBONYLMETHYL) PHOSPHORODITHIOATE	144-41-2

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
640	โอ,โอ-ไดเมทิล โอ-4-ไนโตรฟีนิล ฟอสฟอโรไธโอเอท	O,O-DIMETHYL O-4-NITROPHENYL PHOSPHOROTHIOATE	298-00-0
641	5,5'-ไดเมทิล-3-ออกโซไซโคลเฮกซ-1-เอนิล ไดเมทิลคาร์บามาท	5,5'-DIMETHYL-3-OXOCYCLOHEX-1-ENYL DIMETHYL CARBAMATE	122-15-6
642	2,4-ไดเมทิลเพนทาน-3-โอน	2,4-DIMETHYLPENTAN-3-ONE	565-80-0
643	เอ็น,เอ็น-ไดเมทิลฟีนิลีนไดอะมีน (โอ,เอ็ม,พี)	N, N-DIMETHYLPHENYLENEDIAMINE (O,M,P)	127-19-5
644	โอ,เอส-ไดเมทิล ฟอสฟอรามิโดไธโอเอท	O,S-DIMETHYL PHOSPHORAMIDOTHIOATE	10265-92-6
645	โอ,โอ-ไดเมทิล เอส-ฟทาลิมิดอเมทิล ฟอสฟอโรไดไธโอเอท	O,O-DIMETHYL S-PHTHALIMIDOMETHYL PHOSPHORODITHIOATE	732-11-6
646	2,2-ไดเมทิลโพรเพน	2,2-DIMETHYLPROPANE	463-82-1
647	ไดเมทิล ซัลเฟท	DIMETHYL SULPHATE	77-78-1
648	3,5-ไดเมทิล-1,3,5-ไทอะไดอะซีน-2-ไธโอน	3,5-DIMETHYL-1,3,5-THIADIAZINE-2-THIONE	533-74-4
649	เอ็น,เอ็น-ไดเมทิลโทลูอิดีน ไอโซเมอร์ทั้งหมด	N, N-DIMETHYLTOLUIDINE,all isomers	
650	ไดเมทิล 2,2,2-ไตรคลอโร-1-ไฮดรอกซีเอทิล ฟอสโฟเนท	DIMETHYL 2,2,2-TRICHLORO-1-HYDROXYETHYL PHOSPHONATE	52-68-6
651	โอ,โอ-ไดเมทิล-โอ-(2,4,5-ไตรคลอโรฟีนิล) ฟอสฟอโรไธโอเอท	O,O-DIMETHYL-O-(2,4,5-TRICHLOROPHENYL) PHOSPHOROTHIOATE	299-84-3
652	2,6-ไดเมทิล-4-ไตรเดซิลมอร์โฟลีน	2,6-DIMETHYL-4-TRIDECYLMORPHOLINE	24602-86-6
653	2,2-ไดเมทิลไตรเมทิลีน ไดอะคริเลท	2,2-DIMETHYLTRIMETHYLENE DIACRYLATE	2223-82-7
654	ไดมิทิลาน	DIMETILAN	644-64-4
655	ไดมิแซน	DIMEXAN	1468-37-7
656	ไดเนกซ์	DINEX	131-89-5
657	เกลือและเอสเทอร์ของไดเนกซ์	DINEX (SALTS AND ESTERS)	
658	2,4-ไดไนโตรอะนิลีน	2,4-DINITROANILINE	97-02-9
659	ไดไนโตรเบนซีน	DINITROBENZENE	25154-54-5
660	4,6-ไดไนโตร-อโท-ครีซอล ,เกลือแอมโมเนียม	4,6-DINITRO-o-CRESOL ,AMMONIUM SALT	2980-64-5
661	4,6-ไดไนโตร-อโท-ครีซอล ,เกลือโพแทสเซียม	4,6-DINITRO-o-CRESOL ,POTASSIUM SALT	5787-96-2
662	4,6-ไดไนโตร-อโท-ครีซอล ,เกลือโซเดียม	4,6-DINITRO-o-CRESOL ,SODIUM SALT	2312-76-7
663	ไดไนโตรเจนเตทโรไซด์	DINITROGEN TETROXIDE	10544-72-6
664	2,6-ไดไนโตร-4-ออกทิลฟีนิล และ 2,4-ไดไนโตร-6-ออกทิลฟีนิล โครโทเนทส์	2,6-DINITRO-4-OCTYLPHENYL AND 2,4-DINITRO-6-OCTYLPHENYL CROTONATES	39300-45-3
665	ไดไนโตรฟีนิล	DINITROPHENOL	25550-58-7
666	ไดไนโตรโทลูอีน	DINITROTOLUENE	25321-14-6
667	ไดโนบิวทอน	DINOBTUN	973-21-7
668	ไดโนแคป	DINOCAP	39300-45-3
669	ไดโนคตอน	DINOCTON	63919-26-6
670	8,9-ไดโนบอร์น-5-เอเน-2,3-ไดคาร์บอกซิลิก แอนไฮไดรด์	8,9-DINORBORN-5-ENE-2,3-DICARBOXYLIC ANHYDRIDE	123748-85-6
671	ไดโนแซม	DINOSAM	4097-36-3
672	เกลือและเอสเทอร์ของ ไดโนแซม	DINOSAM (SALTS AND ESTERS)	
673	ไดโนแซบ	DINOSAB	88-85-7

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
674	เกลือและเอสเทอร์ของไดโนเซบ	DINOSEB (SALTS AND ESTERS)	
675	ไดโนเทอร์บ	DINOTERB	1420-07-1
676	เกลือและเอสเทอร์ของไดโนเทอร์บ	DINOTERB (SALTS AND ESTERS)	
677	ไดออกซาคารบ	DIOXACARB	6988-21-2
678	1,4-ไดออกแซน	1,4- DIOXAN	123-91-1
679	1,4-ไดออกแซน-2,3-ไดอิล บิส (โอ,โอ-ไดเมทิล ฟอสฟอโรไดไธโอเอท)	1,4-DIOXAN-2,3-DIYL BIS (O,O-DIMETHYL PHOSPHORODITHIOATE)	78-34-2
680	ไดออกซะไธออน	DIOXATHION	78-34-2
681	1,3-ไดออกโซเลน	1,3-DIOXOLANE	646-06-0
682	2-(1,3-ไดออกโซเลน-2-อิล) ฟีนิลเมทิล คาร์บามัท	2-(1,3-DIOXOLAN-2-YL) PHENYLMETHYL CARBAMATE	6988-21-2
683	ไดเพนทีน	DIPENTENE	138-86-3
684	ไดฟีนามิด	DIPHENAMID	957-51-7
685	ไดฟีนิลอะมีน	DIPHENYLAMINE	122-39-4
686	ไดฟีนิลมีเทน-4,4'-ไดไอโซไซยานาต	DIPHENYLMETHANE-4,4'-DIISOCYANATE	101-68-8
687	ไอโซเมอร์และโฮโมโลกส์ของไดฟีนิลมีเทนไดไอโซไซยานาต	DIPHENYLMETHANEDIISOCYANATE, isomers and homologues	9016-87-9
688	ได-เอ็น-โพรพิลอะมีน	DI-N-PROPYLAMINE	142-84-7
689	ไดโพรพิลีนไตรอะมีน	DIPROPYLENETRIAMINE	56-18-8
690	ได-เอ็น-โพรพิล อีเธอร์	DI-N-PROPYL ETHER	111-43-3
691	ได-เอ็น-โพรพิล-คีโตน	DI-N-PROPYL KETONE	123-19-3
692	ไดควอท	DIQUAT	2764-72-9
693	ไดควอท และเกลือ	DIQUAT AND SALTS	
694	ไดโซเดียม 3,6-อีพอกซีไซโคลเฮกเซน-1,2-ไดคาร์บอกซีเลท	DISODIUM-3,6-EPOXYCYCLOHEXANE-1,2-DICARBOXYLATE	145-73-3
695	ไดโซเดียม เอทิลีนบิสไดไธโอคาร์บามัท (นาเบม)	DISODIUM ETHYLENEBISDITHIOCARBAMATE (NABAM)	142-59-6
696	ไดซัลเฟอร์ ไดคลอไรด์	DISULPHUR DICHLORIDE	10025-67-9
697	ไดไธออน	DITHIANON	3347-22-6
698	ไดยูรอน	DIURON	330-54-1
699	ดีเอ็นไอซี	DNOC	534-52-1
700	เกลือแอมโมเนียมของ ดีเอ็นไอซี	DNOC (AMMONIUM SALT)	2980-64-5
701	เกลือโปแตสเซียมของ ดีเอ็นไอซี	DNOC (POTASSIUM SALT)	5787-96-2
702	เกลือโซเดียมของ ดีเอ็นไอซี	DNOC (SODIUM SALT)	2312-76-7
703	โดดีน (โดเดซิลกัวนิดีน อะซิเตท)	DODINE (DODECYLGUANIDINE ACETATE)	2439-10-3
704	ดราซอกโซลอน	DRAZOXOLON	5707-69-7
705	เอ็นโดซัลแฟน	ENDOSULFAN	115-29-7
706	เอ็นโดธาล-โซเดียม	ENDOTHAL - SODIUM	129-67-9
707	เอ็นโดไธออน	ENDOTHION	2778-04-3
708	เอ็นดริน	ENDRIN	72-20-8
709	อีพีเอ็น	EPN	2104-64-5
710	เอทไธออน	ETHION	563-12-2
711	เอทิล ไนเตรท	ETHYL NITRATE	625-58-1

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
712	เอทิลีนอิมิน	ETHYLENEIMINE	151-56-4
713	เอทิลีน ไกลคอล ไดไนเตรท	ETHYLENE GLYCOL DINITRATE	628-96-6
714	เอทิลีน ออกไซด์	ETHYLENE OXIDE	75-21-8
715	อีเฟดรีน	EPHEDRINE	299-42-3
716	เกลือของอีเฟดรีน	EPHEDRINE (SALTS)	
717	อีพิคลอโรไฮดริน	EPICHLOROHYDRIN	106-89-8
718	1,2-อีพอกซี-4-อีพอกซีเอทิลไซโคลเฮกเซน	1,2-EPOXY-4-EPOXYETHYLCYCLOHEXANE	106-87-6
719	1,2-อีพอกซี-3-ฟีนอกซีโพรเพน	1,2-EPOXY-3-PHENOXYPROPANE	122-60-1
720	1,2-อีพอกซีโพรเพน	1,2-EPOXYPROPANE	75-56-9
721	2,3-อีพอกซี-1-โพรพานอล	2,3-EPOXY-1-PROPANOL	556-52-5
722	1,3-บิส (2,3-อีพอกซีโพรพอกซี) เบนซีน	1,3-BIS (2,3-EPOXYPROPOXY) BENZENE	101-90-6
723	1,4-บิส (2,3-อีพอกซีโพรพอกซี) บิวเทน	1,4-BIS (2,3-EPOXYPROPOXY) BUTANE	2425-79-8
724	บิส [4-(2,3-อีพอกซีโพรพอกซี) ฟีนิล] โพรเพน	BIS [4-(2,3-EPOXYPROPOXY) PHENYL] PROPANE	1675-54-3
725	2,3-อีพอกซีโพรพิล อะครีเลท	2,3-EPOXYPROPYL ACRYLATE	106-90-1
726	2,3-อีพอกซีโพรพิล-2-เอทิลไซโคลเฮกซิล อีเทอร์	2,3-EPOXYPROPYL-2-ETHYLCYCLOHEXYL ETHER	130014-35-6
727	2,3-อีพอกซีโพรพิล เมทาครีเลท	2,3-EPOXYPROPYL METHACRYLATE	106-91-2
728	1,2-อีพอกซี-3-[โทลิลออกซี] โพรเพน	1,2-EPOXY-3-[TOLYLOXY] PROPANE	26447-14-3
729	อีพีทีซี	EPTC	759-94-4
730	เออร์บอน	ERBON	136-25-4
731	อีเทน	ETHANE	74-84-0
732	อีเทน ไดออล	ETHANE DIOL	107-21-1
733	อีเทน-1,2-ไดโอน	ETHANE-1,2-DIONE	107-22-2
734	อีเทน ไธออล	ETHANETHIOL	75-08-1
735	เอทานอล (เอทิล แอลกอฮอล์)	ETHANOL (ETHYL ALCOHOL)	64-17-5
736	เอทานอลามีน	ETHANOLAMINE	141-43-5
737	เอทอเอท-เมทิล	ETHOATE-METHYL	116-01-8
738	2-เอทอ็อกซีอะนิลีน	2-ETHOXYANILINE	94-70-2
739	4-เอทอ็อกซีอะนิลีน	4-ETHOXYANILINE	156-43-4
740	6-เอทอ็อกซี-1,2-ไดไฮโดร-2,2,4-ไตรเมทิลควิโนลีน	6-ETHOXY-1,2-DIHYDRO-2,2,4-TRIMETHYLQUINOLINE	91-53-2
741	2-เอทอ็อกซีเอทานอล	2-ETHOXYETHANOL	110-80-5
742	2-เอทอ็อกซีเอทิล อะซิเตท	2-ETHOXYETHYL ACETATE	11-15-9
743	เอทอ็อกซีควิน	ETHOXYQUIN	91-53-2
744	เอทิล อะซิเตท	ETHYL ACETATE	141-78-6
745	เอทิล อะครีเลท	ETHYL ACRYLATE	140-88-5
746	เอทิลอะมีน	ETHYLAMINE	75-04-7
747	2-เอทิลอะมิโน-4-ไอโซโพรพิลอะมิโน-6-เมทิลไทโอ 1,3,5-ไตรอะซีน	2-ETHYLAMINO-4-ISOPROPYLAMINO-6-METHYLTHIO 1,3,5-TRIAZINE	834-12-8
748	เอ็น-เอทิลอะนิลีน	N-ETHYLANILINE	103-69-5

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
749	เอทิล เบนซีน	ETHYL BENZENE	100-41--4
750	เอทิล โบรไมด์	ETHYL BROMIDE	74-96-4
751	เอทิล โบรโมอะซิเตท	ETHYL BROMOACETATE	105-36-2
752	2-เอทิลบิวทาน-1-อล	2-ETHYLBUTAN-1-OL	97-95-0
753	เอส-(เอ็น-เอทิลคาร์บาโมอีลเมทิล)โอโอ-ไดเมทิล ฟอสฟอโรไดไธโอเอท	S-(N-ETHYLCARBAMOYL METHYL) OO-DIMETHYL PHOSPHORODITHIOATE	116-01-8
754	เอทิล คลอไรด์	ETHYL CHLORIDE	75-00-3
755	เอทิล คลอโรอะซิเตท	ETHYL CHLOROACETATE	105-39-5
756	เอทิล คลอโรฟอร์ม	ETHYL CHLOROFORMATE	541-41-3
757	เอทิลไซโคลเฮกซิลไกลไซด์ อีเทอร์	ETHYLCYCLOHEXYLGLYCIDYL ETHER	130014-35-6
758	เอทิลไดเมทิลเอมีน	ETHYLDIMETHYLAMINE	598-56-1
759	เอทิลีน	ETHYLENE	74-85-1
760	เอทิลีน คลอโรไฮดริน	ETHYLENE CHLOROHYDRIN	107-07-3
761	เอทิลีน ไดอะมีน	ETHYLENE DIAMINE	107-15-3
762	เอทิลีน ไดโบรไมด์	ETHYLENE DIBROMIDE	106-93-4
763	เอทิลีน ไดคลอไรด์	ETHYLENE DICHLORIDE	107-06-2
764	เอทิลีน ไดเมทาครีเลท	ETHYLENE DIMETHACRYLATE	97-90-5
765	เอทิลีน ไดไนเตรท	ETHYLENE DINITRATE	628-96-6
766	2,2'-(เอทิลีนไดออกซี) ไดเอทิล ไดอะครีเลท	2,2'-(ETHYLENEDIOXY) DIETHYL DIACRYLATE	1680-21-3
767	เอทิลีน ไกลคอล	ETHYLENE GLYCOL	107-21-1
768	เอทิลีน ไกลคอล ไดเมทาครีเลท	ETHYLENEGLYCOL DIMETHACRYLATE	97-90-5
769	เอทิลีน ไกลคอล ไดเมทิล อีเทอร์	ETHYLENE GLYCOL DIMETHYL ETHER	110-71-4
770	เอทิลีน ไกลคอล โมโนบิวทิล อีเทอร์	ETHYLENE GLYCOL MONOBUTYL ETHER	111-76-2
771	เอทิลีน ไกลคอล โมโนเอทิล อีเทอร์	ETHYLENE GLYCOL MONOETHYL ETHER	110-80-5
772	เอทิลีน ไกลคอล โมโนไอโซโพรพิล อีเทอร์	ETHYLENE GLYCOL MONOISOPROPYL ETHER	109-59-1
773	เอทิลีน ไกลคอล โมโนเมทิล อีเทอร์	ETHYLENE GLYCOL MONOMETHYL ETHER	109-86-4
774	เอทิล ฟอร์ม	ETHYL FORMATE	109-94-4
775	เอทิลไกลคอล อะซิเตท	ETHYLGLYCOL ACETATE	111-15-9
776	2-เอทิลเฮกซิล อะครีเลท	2-ETHYLHEXYL ACRYLATE	103-11-7
777	เอทิลไคลด์ คลอไรด์	ETHYLIDENE CHLORIDE	75-34-3
778	เอทิล แลคเตท	ETHYL LACTATE	97-64-3
779	เอทิล เมอร์แคปแทน	ETHYL MERCAPTAN	75-08-1
780	เอทิล เมทาครีเลท	ETHYL METHACRYLATE	97-63-2
781	เอทิล เมทิล อีเทอร์	ETHYL METHYL ETHER	540-67-0
782	เอทิล เมทิล คีโตน	ETHYL METHYL KETONE	78-93-3
783	เอทิล เมทิล คีโตน ออกซิม	ETHYL METHYL KETONE OXIME	96-29-7
784	เอทิล เมทิล คีตอกซิม	ETHYL METHYL KETOXIME	96-29-7
785	เอทิล ไนไตรท์	ETHYL NITRITE	109-95-5
786	โอ-เอทิล โอ-4-ไนโตรฟีนิล ฟอสฟอโรไนโตรโอเอท	O-ETHYL O-4-NITROPHENYL PHOSPHONOTHIOATE	2104-64-5

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
787	โอ-เอทิล เอส-ฟีนิล เอทิล ฟอสฟอโนไดไธโอเอท	O-ETHYL S-PHENYL ETHYL PHOSPHONODITHIOATE	944-22-9
788	เอทิล โพรพิโอเนท	ETHYL PROPIONATE	105-37-3
789	เอทิล ซิลิเกต	ETHYL SILICATE	78-10-4
790	เอส-[2-(เอทิลซัลไฟนิล) เอทิล] โอโอ-ไดเมทิล ฟอสฟอโรไดไธโอเอท	S-[2-(ETHYLSULPHINYL) ETHYL] O,O-DIMETHYL PHOSPHORODITHIOATE	17040-19-6
791	เอทรีน	ETHYNE	74-86-2
792	ฟีนาซาฟลอร์	FENAZAFLOR	14255-88-0
793	เฟนคลอร์ฟอส	FENCHLORPHOS	299-84-3
794	ฟีนโตรไธออน	FENITROTHION	122-14-5
795	ฟีนอพรอพ	FENOPROP	93-72-1
796	เกลือของฟีนอพรอพ	FENOPROP (SALTS)	
797	เฟนซัน	FENSON	80-38-6
798	เฟนซัลโฟไธออน	FENSULFOTHION	115-90-2
799	เฟนไธออน	FENTHION	55-38-9
800	เฟนทีน อะซีเตท	FENTIN ACETATE	900-95-8
801	เฟนทีน ไฮดรอกไซด์	FENTIN HYDROXIDE	76-87-9
802	ฟีนามิโนซัลไฟด์	FENAMINOSULF	140-56-7
803	ก๊าซไวไฟ	FLAMMABLE GASES	
804	ของเหลวไวไฟ (เป็นของเหลวที่มีจุดวาบไฟต่ำกว่า 55° ซ และยังคงสภาพเป็นของเหลวภายใต้ความดันซึ่งมีสภาวะการผลิตที่มีลักษณะเฉพาะ เช่น การใช้ความดันสูงและอุณหภูมิสูง อาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุร้ายแรงได้)	FLAMMABLE LIQUID	
805	ฟลูเอนิทิล	FLUENETIL	4301-50-2
806	กรด 4-ฟลูออโรบิวไทริก	4-FLUOROBUTYRIC ACID	462-23-7
807	เอไมด์ของกรด 4-ฟลูออโรบิวไทริก	4-FLUOROBUTYRIC ACID, AMIDES	
808	เอสเทอร์ของกรด 4-ฟลูออโรบิวไทริก	4-FLUOROBUTYRIC ACID, ESTERS	
809	เกลือของกรด 4-ฟลูออโรบิวไทริก	4-FLUOROBUTYRIC ACID, SALTS	
810	กรด 4-ฟลูออโรโครโทนิค	4-FLUOROCROTONIC ACID	37759-72-1
811	เอไมด์ของกรด 4-ฟลูออโรโครโทนิค	4-FLUOROCROTONIC ACID, AMIDES	
812	เอสเทอร์ของกรด 4-ฟลูออโรโครโทนิค	4-FLUOROCROTONIC ACID, ESTERS	
813	เกลือของกรด 4-ฟลูออโรโครโทนิค	4-FLUOROCROTONIC ACID, SALTS	
814	กรด 4-ฟลูออโร-2-ไฮดรอกซีบิวไทริก	4-FLUORO-2-HYDROXYBUTYRIC ACID	
815	เอไมด์ของกรด 4-ฟลูออโร-2-ไฮดรอกซีบิวไทริก	4-FLUORO-2-HYDROXYBUTYRIC ACID, AMIDES	
816	เอสเทอร์ของกรด 4-ฟลูออโร-2-ไฮดรอกซีบิวไทริก	4-FLUORO-2-HYDROXYBUTYRIC ACID, ESTERS	
817	เกลือของกรด 4-ฟลูออโร-2-ไฮดรอกซีบิวไทริก	4-FLUORO-2-HYDROXYBUTYRIC ACID, SALTS	
818	กรดฟลูออโรอะซีติก	FLUROACETIC ACID	144-49-0
819	เอไมด์ของกรดฟลูออโรอะซีติก	FLUROACETIC ACID, AMIDES	
820	เอสเทอร์ของกรดฟลูออโรอะซีติก	FLUROACETIC ACID, ESTERS	
821	เกลือของกรดฟลูออโรอะซีติก	FLUROACETIC ACID, SALTS	

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
822	ฟลูออรีน	FLUORINE	7782-41-4
823	ฟลูออโรอะเซตามิเด	FLUOROACETAMIDE	640-19-7
824	สารละลายของฟลูออโรอะซีเตต	FLUOROACETATES, (SOLUBLE)	
825	กรดฟลูออโรบอริก	FLUOROBORIC ACID	16872-11-0
826	เอ็น-(ฟลูออโร ไดคลอโรเมทิลไทโอ) ฟทาลิไมด์	N-(FLUORO DICHLOROMETHYLTHIO) PHTHALIMIDE	719-96-0
827	2-ฟลูออโรเอทิล บิฟีนิล-4-อิลอะซีเตต	2-FLUOROETHYL BIPHENYL-4-YLACETATE	4301-50-2
828	ฟลูออโรซิลิเคตส์	FLUOROSILICATES	
829	กรดฟลูออโรซิลิซิก	FLUOROSILICIC ACID	16961-83-4
830	กรดฟลูออโรซัลโฟนิก	FLUOROSULPHONIC ACID	7789-21-1
831	ฟอนอโฟส	FONOFOS	944-22-9
832	ฟอร์มาลดีไฮด์ (ความเข้มข้น >= 90%)	FORMALDEHYDE (CONCENTRATION >=90%)	50-00-0
833	ฟอร์เมทาเนท	FORMETANATE	22259-30-9
834	กรดฟอร์มิก	FORMIC ACID	64-18-6
835	ฟอร์มโมไธออน	FORMOTHION	2540-82-1
836	เอส-(เอ็น-ฟอร์มิล-เอ็น-เมทิลคาร์บาโมยล์เมทิล)โอ,โอ-ไดเมทิล ฟอสฟอโรไดไธโอเอท	S-(N-FORMYL-N-METHYLCARBAMOYLMETHYL)O,O-DIMETHYL PHOSPHORODITHIOATE	2540-82-1
837	ฟิวเบอร์ิดาโซล	FUBERIDAZOLE	3878-19-1
838	ฟูลมิเนท ของปรอท	FULMINATE OF MERCURY	628-86-4
839	กรดฟูมาริก	FUMARIC ACID	110-17-8
840	ฟูมาริน	FUMARIN	117-52-2
841	2-ฟิวรัลดีไฮด์	2-FURALDEHYDE	98-01-1
842	เฟอร์ฟูรัล	FURFURAL	98-01-1
843	เฟอร์ฟูรัลดีไฮด์	FURFURALDEHYDE	98-01-1
844	เฟอร์ฟูรัล แอลกอฮอล์	FURFURYL ALCOHOL	98-00-0
845	2-(2-ฟิวรัล) เบนซิมิดาโซล	2-(2-FURYL) BENZIMIDAZOLE	3878-19-1
846	กลีเซอรอล ไตรไนเตรท	GLYCEROL TRINITRATE	55-63-0
847	ไกลซิดอล	GLYCIDOL	556-52-5
848	ไกลซิดิล อะครีเลท	GLYCIDYL ACRYLATE	106-90-1
849	ไกลซิดิล เมทาครีเลท	GLYCIDYL METHACRYLATE	106-91-2
850	ไกลออกซาล	GLYOXAL	107-22-2
851	1-กัวนิล-4-ไนโตรซามิโนกัวนิล-1-เตตระซีน	1-GUANYL-4-NITROSAMINO GUANYL-1-TETRAZENE	109-27-3
852	กัวนาดีน ไฮโดรคลอไรด์	GUANADINE HYDROCHLORIDE	50-01-1
853	กัวนิดินียม คลอไรด์	GUANIDINIUM CHLORIDE	50-01-1
854	เอชซีเอช	HCH	58-89-9
855	1,2,3,7,8,9-เฮกซะคลอโรไดเบนโซ-พารา-ไดออกซิน	1,2,3,7,8,9-HEXACHLORODIBENZO-p-DIOXIN	19408-74-3
856	เฮกซะเมทิลฟอสฟอราไมด์	HEXAMETHYLPHOSPHORAMIDE	680-31-9
857	2,2',4,4',6,6'-เฮกซะไนโตรสตีเบน	2,2',4,4',6,6'-HEXANITROSTILBENE	20062-22-0
858	3,3,6,6,9,9-เฮกซะเมทิล-1,2,4,5-เตตราออกโซไซโคลโนแนน (ความเข้มข้น>=75%)	3,3,6,6,9,9-HEXMETHYL-1,2,4,5-TETRAOXOCYCLONONANE (CONCENTRATION>=75%)	22397-33-7

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
859	ของเหลวไวไฟสูง (เป็นของเหลวที่มีจุดวาบไฟต่ำกว่า 21° ซ และมีจุดเดือดที่ความดันปกติสูงกว่า 20° ซ)	HIGHLY FLEMMABLE LIQUID	
860	ไฮดราซีน ไนเตรท	HYDRAZINE NITRATE	13464-97-6
861	ไฮโดรเจน	HYDROGEN	1333-74-0
862	ไฮโดรเจน คลอไรด์ (ก๊าซเหลว)	HYDROGEN CHLORIDE (LIQUIFIED GAS)	7647-01-0
863	ไฮโดรเจน ไซยาไนด์	HYDROGEN CYANIDE	74-90-8
864	ไฮโดรเจน ฟลูออไรด์	HYDROGEN FLUORIDE	7664-39-3
865	ไฮโดรเจน ฟอสไฟด์ (ฟอสฟีน)	HYDROGEN PHOSPHIDE (PHOSPHINE)	7803-51-2
866	ไฮโดรเจน เซเลไนด์	HYDROGEN SELENIDE	7783-07-5
867	ไฮโดรเจน ซัลไฟด์	HYDROGEN SULPHIDE	7783-06-4
868	ไฮดรอกซีอะซิโตนไนไตรล์ (ไกลโคลไนไตรล์)	HYDROXYACETONITRILE (GLYCOLONITRILE)	107-16-4
869	เฮปตะคลอรั	HEPTACHLOR	76-44-8
870	เฮปตะคลอรั อีพอกไซด์	HEPTACHLOR EPOXIDE	1024-57-3
871	1,4,5,6,7,8,8-เฮปตะคลอรั-2,3-อีพอกซี-3เอ,4,7,7เอ เตตระไฮโดร-4,7-มีธาโนอินเดน	1,4,5,6,7,8,8-HEPTACHLOR-2,3-EPOXY-3A,4,7,7A-TETRAHYDRO-4,7-METHANOINDANE	1024-57-3
872	1,4,5,6,7,8,8-เฮปตะคลอโร-3เอ,4,7,7เอ-เตตระไฮโดร-4,7-มีธาโนอินดีน	1,4,5,6,7,8,8-HEPTACHLORO-3A,4,7,7A-TETRAHYDRO-4,7-METHANOINDENE	76-44-8
873	เฮปเทน	HEPTANE	142-82-5
874	เฮปแทน-2-โอน	HEPTAN-2-ONE	110-43-0
875	เฮปแทน-3-โอน	HEPTAN-3-ONE	106-35-4
876	เฮปแทน-4-โอน	HEPTAN-4-ONE	123-19-3
877	เฮกซะคลอโรฟีน	HEXACHLOROPHENE	70-30-4
878	เฮกซะฟลูออโร โพรพีน	HEXAFLUORO PROPENE	116-15-4
879	เฮกซะไฮดรอฟทาลิก แอนไฮไดรด์	HEXAHYDROPHthalic ANHYDRIDE	85-42-7
880	เฮกซะเมทิลีน ไดอะครีเลท	HEXAMETHYLENE DIACRYLATE	13048-33-4
881	เฮกซะเมทิลีน-ได-ไอโซไซยานาต	HEXAMETHYLENE-DI-ISOCYANATE	
882	เฮกซะเมทิล ฟอสฟอริก ไตรอะไมด์	HEXAMETHYL PHOSPHORIC TRIAMIDE	680--31-9
883	เฮกเซน	HEXANE	110-54-3
884	เฮกเซน-1,6-ไดออล ไดอะครีเลท	HEXANE-1,6-DIOL DIACRYLATE	13048-33-4
885	เกลือแอมโมเนียมของเฮกซะไนโตรไดฟีนิลามีน	HEXANITRODIPHENYLAMINE AMMONIUM SALT	
886	เฮกเซน-1-ออล	HEXAN-1-OL	111-27-3
887	เฮกเซน-2-โอน	HEXAN-2-ONE	591-78-6
888	เฮกซิล	HEXYL	131-73-7
889	ไฮดราซีน	HYDRAZINE	302-01-2
890	สารละลายไฮดราซีน	HYDRAZINE SOLUTION	302-01-2
891	กรดไฮไดรไอคิก	HYDRIODIC ACID	10034-85-2
892	กรดไฮโดรโบรมิก	HYDROBROMIC ACID	10035-10-6
893	กรดไฮโดรคลอริก	HYDROCHLORIC ACID	7647-01-0
894	กรดไฮโดรไซยานิก	HYDROCYANIC ACID	74-90-8

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
895	กรดไฮโดรฟลูออริก	HYDROFLUORIC ACID	7664-39-3
896	ไฮโดรเจน โบรไมด์ แอนไฮดรัส	HYDROGEN BROMIDE ANHYDROUS	10035-10-6
897	ไฮโดรเจน คลอไรด์ แอนไฮดรัส	HYDROGEN CHLORIDE ANHYDROUS	7647-01-0
898	เกลือของไฮโดรเจน ไซยาไนด์	HYDROGEN CYANIDE (SALTS)	
899	ไฮโดรเจนฟลูออไรด์ แอนไฮดรัส	HYDROGEN FLUORIDE ANHYDROUS	7664-39-3
900	ไฮโดรเจน ไอโอไดด์ แอนไฮดรัส	HYDROGEN IODIDE ANHYDROUS	10034-85-2
901	ไฮโดรเจน เพอร์ออกไซด์	HYDROGEN PEROXIDE	7722-84-1
902	ไฮโดรควิโนน	HYDROQUINONE	123-31-9
903	4-ไฮดรอกซี-3,5-ไดไอโอดobenโซไนล์	4-HYDROXY-3,5-DI-IODOBENZONITRILE	16789-83-4
904	2-ไฮดรอกซีเอทิล อะครีเลท	2-HYDROXYETHYL ACRYLATE	818-61-1
905	2-ไฮดรอกซีเอทิล เมทาครีเลท	2-HYDROXYETHYL METHACRYLATE	868-77-9
906	4-ไฮดรอกซี-4-เมทิลเพนทาน-2-โอน	4-HYDROXY-4-METHYLPENTAN-2-ONE	123-42-2
907	4-ไฮดรอกซี-3-[3-ออกโซ-1-(4-คลอโรฟีนิล) บิวทิล] คูมาริน	4-HYDROXY-3-[3-OXO-1-(4-CHLOROPHENYL) BUTYL] COUMARIN	81-82-3
908	4-ไฮดรอกซี-3-[3-ออกโซ-1-(2-ฟูริล) บิวทิล] คูมาริน	4-HYDROXY-3-[3-OXO-1-(2-FURYL) BUTYL] COUMARIN	117-52-2
909	4-ไฮดรอกซี-3-(3-ออกโซ-1-ฟีนิลบิวทิล) คูมาริน	4-HYDROXY-3-(3-OXO-1-PHENYLBUTYL) COUMARIN	81-81-2
910	ไฮดรอกซีโพรพิล อะครีเลท	HYDROXYPROPYL ACRYLATE	25584-83-2
911	ไฮดรอกซีโพรพิล เมทาครีเลท	HYDROXYPROPYL METHACRYLATE	27813-02-1
912	8-ไฮดรอกซีควิโนลีน ซัลเฟต	8-HYDROXYQUINOLINE SULPHATE	134-31-6
913	4-ไฮดรอกซี-3-(1,2,3,4-เตตระไฮโดร-1-นอพทิล) คูมาริน	4-HYDROXY-3-(1,2,3,4-TETRAHYDRO-1-NAPHTHYL) COUMARIN	5836-29-3
914	ไฮออสซีน	HYOSCINE	51-34-3
915	เกลือของไฮออสซีน	HYOSCINE (SALTS)	
916	ไฮออสไซามีน	HYOSCYAMINE	101-31-5
917	เกลือของไฮออสไซามีน	HYOSCYAMINE (SALTS)	
918	2,2'-อิมมิโนไดเอทานอล	2,2'-IMINODIETHANOL	111-42-2
919	2,2'-อิมมิโนไดเอทิลอะมีน	2,2'-IMINODIETHYLAMINE	111-40-0
920	1,1'-อิมมิโนไดโพรพาน-2-อล	1,1'-IMMINODIPROPAN-2-OL	
921	3,3'-อิมมิโนโพรพิลอะมีน	3,3'-IMINOPROPYLAMINE	56-18-8
922	ไอโอดีน	IODINE	7559-56-2
923	กรดไอโอดอะซีติก	IDOACETIC ACID	64-69-7
924	ไอโอดอมีเทน	IODOMETHANE	74-88-4
925	ไอโอดอกซีเบนซีน	IDOXYBENZENE	696-33-3
926	3-ไอโอดโพรเพน	3-IODOPROPENE	556-56-9
927	ไอออกซินิล	IOXYNIL	1689-83--4
928	ไอโซบิวทิล อะซีเตท	ISOBUTYL ACETATE	110-19-0
929	ไอโซเบนซาน	ISOBENZAN	297-78-9
930	ไอโซดริน	ISODRIN	465-73-6
931	ไอโซบิวทิล อะครีเลท	ISOBUTYL ACRYLATE	106-63-8

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
932	ไอโซบิวทิล เมทาครีเลท	ISOBUTYL METHACRYLATE	97-86-9
933	กรดไอโซบิวทริก	ISOBUTYRIC ACID	79-31-2
934	ไอโซบิวทริก คลอไรด์	ISOBUTYRIC CHLORIDE	79-30-1
935	3-ไอโซไซยานาโตเมทิล-3,5,5-ไตรเมทิลไซโคลเฮกซิล ไอโซไซยานาต	3-ISOCYANATOMETHYL-3,5,5-TRIMETHYLCYCLOHEXYL ISOCYANATE	4098-71-9
936	4-ไอโซไซยานาโตซัลโฟนิลทอลูอิน	4-ISOCYANATOSULPHONYLTOLUENE	4083-64-1
937	ไอโซแลน	ISOLAN	119-38-0
938	ไอโซเพนเทน	ISOPENTANE	78-78-4
939	ไอโซฟอรอน	ISOPHORONE	78-59-1
940	ไอโซฟอรอน ไดอะมิน	ISOPHORONE DIAMINE	2855-13-2
941	ไอโซฟอรอน ได-ไอโซไซยานาต	ISOPHORONE DI-ISOCYANATE	4098-71-9
942	ไอโซพรีน	ISOPRENE	78-79-5
943	ไอโซโพรพานอลามีน	ISOPROPANOLAMINE	78-96-6
944	ไอโซโพรพิลเบนซีน	ISOPROPENYLBENZENE	98-83-9
945	2-ไอโซโพรพอกซีเอทานอล	2-ISOPROPOXYETHANOL	109-59-1
946	2-ไอโซโพรพอกซีฟีนิล เมทิลคาร์บาเมต	2-ISOPROPOXYPHENYL METHYL CARBAMATE	114-26-1
947	ไอโซโพรพิล อะซิเตท	ISOPROPYL ACETATE	108-21-4
948	ไอโซโพรพิล แอลกอฮอล์	ISOPROPYL ALCOHOL	67-63-0
949	ไอโซโพรพิลอะมีน	ISOPROPYLAMINE	75-31-0
950	2-ไอโซโพรพิลอะมิโน-4-เมทิลอะมิโน-6-เมทิลไทโอ 1,3,5- ไตรอะซีน	2-ISOPROPYLAMINO-4-METHYLAMINO-6-METHYLTHIO 1,3,5- TRIAZINE	1014-69-3
951	ไอโซโพรพิล เบนซีน	ISOPROPYL BENZENE	98-82-8
952	ไอโซโพรพิล ฟอร์มेट	ISOPROPYL FORMATE	625-55-8
953	3-ไอโซโพรพิล-5-เมทิลฟีนิล เมทิลคาร์บาเมต	3-ISOPROPYL-5-METHYLPHENYL METHYL CARBAMATE	2631-37-0
954	1-ไอโซโพรพิล-3-เมทิลไพราซอล-5-อิล ไดเมทิลคาร์บาเมต	1-ISOPROPYL-3-METHYLPYRAZOL-5-YL DIMETHYL CARBAMATE	119-38-0
955	จักโลน (5-ไฮดรอกซีแนพทาลีน-1,4-ไดโอน)	JUGLONE (5-HYDROXYNAPHTHALENE-1,4-DIONE)	481-39-0
956	คีลีแวน	KELEVAN	4234-79-1
957	เลด สไตเฟเนท	LEAD STYPHNATE	15245-44-0
958	เลด 2,4,6-ไตรไนโตรเรซอร์ซินออกไซด์	LEAD 2,4,6-TRINITRORESORCINOXIDE	15245-44-0
959	ออกซิเจนเหลว	LIQUID OXYGEN	7782-44-7
960	เลด อัลคิล	LEAD ALKYL	
961	เลด อะไซด์	LEAD AZIDE	13424-46-9
962	เลด โครเมท	LEAD CHROMATE	7758-97-6
963	ตะกั่ว (สารประกอบ)	LEAD (COMPOUNDS)	
964	เลด เฮกซะฟลูออโรซิลิเกต	LEAD HEXAFLUOROSILICATE	25808-74-6
965	เลด สไตเฟเนท	LEAD STYPHNATE	15245-44-0
966	2-(1-เมทิลบิวทิล)-4,6-ไดไนโตรฟีนิล	2-(1-METHYLBUTYL)-4,6-DINITROPHENOL	4097-36-3
967	เมทิล เอ็น-บิวทิล คีโตน	METHYL N-BUTYL KETONE	591-78-6

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
968	เมอร์คิวรี	MERCURY	7439-97-6
969	เมอร์คิวรี ฟลูมิเนท	MERCURY FULMINATE	628-86-4
970	เมทิล เอทิล คีโตน เพอร์ออกไซด์ (ความเข้มข้น>=60%)	METHYL ETHYL KETONE PEROXIDE (CONCENTRATION>=60%)	1338-23-4
971	เมทิล ไอโซบิวทิล คีโตน เพอร์ออกไซด์ (ความเข้มข้น>=60%)	METHYL ISOBUTYL KETONE PEROXIDE (CONCENTRATION>=60 %)	37206-20-5
972	เมทิล ไอโซไซยาเนท	METHYL ISOCYANATE	624-83-9
973	เมทิล พาราไรออน	METHYL PARATHION	298-00-0
974	เมทิลคลอไรด์	METHYL CHLORIDE	74-87-3
975	เมทิล 2-คลอโร-3-(4-คลอโรฟีนิล) โพรพิโอเนท	METHYL 2-CHLORO-3(4-CHLOROPHENYL) PROPIONATE	14437-17-3
976	เมทิล คลอโรฟอร์ม	METHYL CHLOROFORM	71-55-6
977	เมทิล คลอโรฟอร์มเมท	METHYL CHLOROFORMATE	79-22-1
978	เมทิล ไซโคลเฮกเซน	METHYL CYCLOHEXANE	108-87-2
979	2-เมทิลไซโคลเฮกซันอล	2-METHYLCYCLOHEXANOL	583-59-5
980	2-เมทิลไซโคลเฮกซันอน	2-METHYLCYCLOHEXANONE	583-60-8
981	เอ็น-เมทิลไดเอทานอลามีน	N-METHYLDIETHANOLAMINE	105-59-9
982	4,4-เมทิลีน บิส (2-คลอโรอะนิลีน)	4,4-METHYLENE BIS (2-CHLOROANILINE)	101-14-4
983	เกลือของ 4,4'-เมทิลีน บิส (2-คลอโรอะนิลีน)	4,4'-METHYLENE BIS(2-CHLOROANILINE) (SALTS)	
984	4,4'-เมทิลีน ไดอะนิลีน	4,4'-METHYLENE DIANILINE	101-77-9
985	เมทิลีน ไดโบรมไนด์	METHYLENE DIBROMIDE	74-95-3
986	เมทิลีน ไดคลอไรด์	METHYLENE DICHLORIDE	75-09-2
987	4,4'-เมทิลีน ได (ไซโคลเฮกซิล ไอโซไซยาเนท)	4,4'-METHYLENEDI (CYCLOHEXYL ISOCYANATE)	5124-30-1
988	3,3' เมทิลีน (4-ไฮดรอกซีคูมาริน)	3,3' METHYLENE (4-HYDROXYCOUMARIN)	66-76-2
989	2,2-เมทิลีน บิส-(3,4,6-ไตรคลอโรฟีนอล)	2,2-METHYLENE BIS-(3,4,6-TRICHLOROPHENOL)	70-30-4
990	เอ็น-เมทิล-2-เอทานอลามีน	N-METHYL-2-ETHANOLAMINE	109-83-1
991	เมทิล เอทิล คีโตน	METHYL ETHYL KETONE	78-93-3
992	เมทิล เอทิล คีโตน เพอร์ออกไซด์ (ความเข้มข้น60%)	METHYL ETHYL KETONE PEROXIDE (CONCENTRETION>=60%)	
993	เมทิล ฟอร์มเมท	METHYL FORMATE	107-31-3
994	เมทิลไกลคอล อะซีเตท	METHYLGLYCOL ACETATE	110-49-6
995	5-เมทิลเฮปแทน-3-โอน	5-METHYLHEPTAN-3-ONE	541-85-5
996	5-เมทิลเฮกซาน-2-โอน	5-METHYLHEXAN-2-ONE	110-12-3
997	1-เมทิลอิมิดาโซล	1-METHYLIMIDAZOLE	616-47-7
998	2,2'-(เมทิลอิมิโน) ไดเอทานอล	2,2'-(METHYLIMINO) DIETHANOL	105-59-9
999	เมทิล ไอโอดไนด์	METHYL IODIDE	74-88-4
1000	เมทิลไอโซเอมิล คีโตน	METHYLISOAMYL KETONE	110-12-3
1001	เมทิลไอโซบิวทิล คาร์บีนอล	METHYLISOBUTYL CARBINOL	108-11-2
1002	เมทิลไอโซบิวทิล คีโตน	METHYL ISOBUTYL KETONE	108-10-1
1003	เมทิล ไอโซโพรพิล คีโตน	METHYL ISOPROPYL KETONE	563-80-4
1004	เมทิล ไอโซไทโอไซยาเนท	METHYL ISOTHIOCYANATE	556-61-6

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
1005	เมทิล แลคเตท	METHYL LACTATE	547-64-8
1006	เมทิล เมอร์แคปแทน	METHYL MERCAPTAN	74-93-1
1007	เมทิล เมทาครีเลท	METHYL METHACRYLATE	80-62-6
1008	เมทิล 2-(1-เมทิลเฮปทิล)-4,6-ไดไนโตรฟีนิลคาร์บอเนต	METHYL 2-(1-METHYLHEPTYL)-4,6-DINITROPHENYL CARBONATE	5386-68-5
1009	2-เมทิล-2-เมทิลธิโอโพรพIONALDEHYDE O-เมทิลคาร์บาโมยอกซิม	2-METHYL-2-METHYLTHIOPROPIONALDEHYDE O-METHYLCARBAMOYLOXIME	116-06-3
1010	2-เมทิลเพนแทน-2,4-ไดออล	2-METHYLPENTANE-2,4-DIOL	107-41-5
1011	4-เมทิลเพนแทน-2-ออล	4-METHYLPENTAN-2-OL	108-11-2
1012	4-เมทิลเพนแทน-2-โอน	4--METHYLPENTAN-2-ONE	108-10-1
1013	4-เมทิลเพนแทน-3-อิน-2-โอน	4-METHYLPENTAN-3-EN-2-ONE	141-79-7
1014	3-เมทิล-พารา-ฟีนิลีนไดอะมีน ซัลเฟต	3-METHYL-p-PHENYLENEDIAMINE SULPHATE	
1015	4-เมทิล-เมตา-ฟีนิลีนไดอะมีน ซัลเฟต	4-METHYL-m-PHENYLENEDIAMINE SULPHATE	65321-67-7
1016	2-เมทิลโพรพาน-2-ออล	2-METHYLPROPAN-2-OL	75-65-0
1017	2-เมทิล-2-โพรพีน ไนไตรล์	2-METHYL-2-PROPENE NITRILE	126-98-7
1018	กรด 2-เมทิลโพรพีนอิก	2-METHYLPROPEINOIC ACID	79-41-4
1019	เมทิลโพรพีนอเนต	METHYLPROPIONATE	554-12-1
1020	3-เมทิลไพราซอล-5-อิล-ไดเมทิลคาร์บาเมต	3-METHYLPYRAZOL-5-YL-DIMETHYL CARBAMATE	2532-43-6
1021	2-เมทิลไพริดีน	2-METHYLPYRIDINE	109-06-8
1022	4-เมทิลไพริดีน	4-METHYLPYRIDINE	108-89-4
1023	เอ็น-เมทิล-2-ไพโรลิโดน	N-METHYL-2-PYROLIDONE	872-50-4
1024	แอลฟา-เมทิลสไตรีน	ALPHA-METHYLSTYRENE	98-83-9
1025	โอ-เมทิลสไตรีน	O-METHYLSTYRENE	611-15-4
1026	เมทิล-2, 3, 5, 6-เตตระคลอโร-4-ไพริดีล ซัลโฟน	METHYL-2, 3, 5, 6-TETRACHLORO-4-PYRIDYL SULPHONE	13108-52-6
1027	เอ็น-เมทิล-เอ็น,2,4,6-เอ็น-เตตระไนโตรอะนิลีน	N-METHYL-N,2,4,6-N-TETRANITROANILENE	479-45-8
1028	เอ็น-เมทิล ออโท โทลูอิดีน	N-METHYL-o-TOLUIDINE	611-21-2
1029	เอ็น-เมทิล เมตา โทลูอิดีน	N-METHYL-m-TOLUIDINE	696-44-6
1030	เอ็น-เมทิล พารา โทลูอิดีน	N-METHYL-p-TOLUIDINE	623-09-5
1031	เมทิลไตรคลอโรซิลาน	METHYLTRICHLOROSILANE	75-79-6
1032	1-เมทิลไตรเมทิลีน ไดอะครีเลท	1-METHYLTRIMETHYLENE DIACRYLATE	19485-03-1
1033	เมทิล ไวนิล อีเธอร์	METHYL VINYL ETHER	107-25-5
1034	เมทิล พาราธาออน	METHYL PARATHION	298-00-0
1035	4-เมทอกซี-2-ไนโตรอะนิลีน	4-METHOXY-2-NITROANILINE	96-96-8
1036	เมวินฟอส	MEVINPHOS	7786-34-7
1037	ไมพาฟอกซ์	MIPAFIX	371-86-8
1038	โมนโครโทฟอส	MONOCROTOPHOS	6923-22-4
1039	โมนโนไลนุรอน	MONOLINURON	1746-81-2
1040	โมนโนโพรพิลีน ไกลคอล เมทิล อีเธอร์	MONOPROPYLENE GLYCOL METHYL ETHER	107-98-2
1041	มอร์แฟมควอท และเกลือของมอร์แฟมควอท	MORFAMQUAT AND SALTS	4636-83-3

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
1042	มอร์โฟไลน์	MORPHOLINE	110-91-8
1043	มอร์โฟไธออน	MORPHOTHION	144-41-2
1044	เบตา-แนพทิลอะมีน	β -NAPHTHYLAMINE	91-59-8
1045	โลหะนิกเกิล, นิกเกิลออกไซด์, นิกเกิลคาร์บอเนต, นิกเกิลซัลไฟด์, ลักษณะเป็นผง	NICKEL METAL, OXIDES, CARBONATES, SULPHIDES, as powders	7440-02-0
1046	ไนโตรเจนออกไซด์	NITROGEN OXIDES	11104-93-1
1047	2-แนพทอล	2-NAPHTHOL	135-19-3
1048	บี-แนพทอล	B-NAPHTHOL	135-19-3
1049	กรด 1-แนพทิลอะซีติก	1-NAPHTHYLACETIC ACID	86-87-3
1050	1-แนพทิลอะมีน	1-NAPHTHYLAMINE	134-32-7
1051	แอลฟา-แนพทิลอะมีน	ALPHA-NAPHTHYLAMINE	134-32-7
1052	2-แนพทิลอะมีน	2-NAPHTHYLAMINE	91-59-8
1053	เกลือของ 2-แนพทิลอะมีน	2-NAPHTHYLAMINE (SALTS)	
1054	1, 5-แนพทิลีน ได-ไอโซไซยานาต	1, 5-NAPHTHYLENE DI-ISOCYANATE	3173-72-6
1055	แนพทิลอินแดนไดออน	NAPHTHYLINDANDIONE	1786-03-4
1056	2-(1-แนพทิล)อินแดน-1,3-ไดโอน	2-(1-NAPHTHYL) INDAN-1,3-DIONE	1786-03-4
1057	1-แนพทิล เมทิลคาร์บาเมต	1-NAPHTHYL-n- METHYLCARBAMATE	63-25-2
1058	1-(1-แนพทิล)-2-ไทโอยูเรีย, (แอนทิว)	1-(1-NAPHTHYL)-2-THIOUREA, (ANTU)	86-88-4
1059	นีโอเพนเทน	NEOPENTANE	463-82-1
1060	นีโอเพนทิล ไกลคอล ไดอะครีเลต	NEOPENTYL GLYCOL DIACRYLATE	2223-82-7
1061	นิกเกิล (โลหะ, ออกไซด์, คาร์บอเนต, ซัลไฟด์)	NICKEL (METAL, OXIDES, CARBONATES, SULPHIDES)	
1062	นิกเกิล เตตระคาร์บอนิล	NICKEL TETRACARBONYL	13463-39-3
1063	นิโคติน	NICOTINE	54-11-5
1064	เกลือของนิโคติน	NICOTINE(SALTS)	
1065	กรดไนตริก	NITRIC ACID	7697-37-2
1066	สารผสมระหว่างกรดไนตริกและกรดซัลฟูริก	NITRIC AND SULPHURIC ACIDS (MIXTURE)	
1067	5-ไนโตรอะซีนอพทีน	5-NITROACENAPHTHENE	602-87-9
1068	ไนโตรอะนิลีน (ไอโซเมอร์ทั้งหมด)	NITROANILINE, all isomers	99-09-2 (o)
1069	2-ไนโตร-พี-อะนิซิไดน	2-NITRO-P-ANISIDINE	96-96-8
1070	ไนโตรเบนซีน	NITROBENZENE	98-95-3
1071	ไนโตรเซลลูโลส	NITROCELLULOSE	9004-70-0
1072	ไนโตรอีเทน	NITROETHANE	79-24-3
1073	ไนโตรเจน ไดออกไซด์	NITROGEN DIOXIDE	10102-44-0
1074	ไนโตรเจนออกไซด์	NITROGEN OXIDES	11104-93-1
1075	ไนโตรกลีเซอริน	NITROGLYCERINE	55-63-0
1076	ไนโตรแมนไนท์	NITROMANNITE	15825-70-4
1077	ไนโตรมีเทน	NITROMETHANE	75-52-5
1078	2-ไนโตรแนพทาลีน	2-NITRONAPHTHALENE	581-89-5
1079	4-ไนโตรฟีนอล	4-NITROPHENOL	100-02-7

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
1080	พารา-ไนโตรฟีนอล	p-NITROPHENOL	100-02-7
1081	1-ไนโตรโพรเพน	1-NITROPROPANE	108-03-2
1082	2-ไนโตรโพรเพน	2-NITROPROPANE	79-46-9
1083	4-ไนโตรโซอะนิลีน	4-NITROSOANILINE	659-49-4
1084	เอ็น-ไนโตรโซไดเมทิลอะมีน	N-NITROSODIMETHYLAMINE	62-75-9
1085	2-ไนโตรโทลูอีน	2-NITROTOLUENE	88-72-2
1086	4-ไนโตรโทลูอีน	4-NITROTOLUENE	99-99-0
1087	ไนโตรโทลูอิดีน	NITROTOLUIDINE	99-55-8
1088	นอร์บอร์ไมด์	NORBORMIDE	991-42-4
1089	ออกตะเมทิลไพโรฟอสฟอราไมด์	OCTAMETHYLPYROPHOSPHORAMIDE	152-16-9
1090	ออกเทน	OCTANE	111-65-9
1091	โอเลียม	OLEUM	8014-95-7
1092	โอมิโธเอท	OMETHOATE	1113-02-6
1093	กรดออร์โทฟอสฟอริก	ORTHOPHOSPHORIC ACID	7664-38-2
1094	กรดออสมิค	OSMIC ACID	20816-12-0
1095	ออสเมียมเตตระออกไซด์	OSMIUM TETRAOXIDE	20816-12-0
1096	เออร์เบน	OUABAIN	630-60-4
1097	กรดออกซาลิก	OXALIC ACID	144-62-7
1098	กรดออกซาลิก ไดเอทิลเอสเทอร์	OXALIC ACID DIETHYLESTER	95-92-1
1099	เกลือของกรดออกซาลิก	OXALIC ACID (SALTS)	
1100	ออกไซเรน	OXIRANE	75-21-8
1101	ออกซีดีมีทอน-เมทิล	OXYDEMOTON-METHYL	301-12-2
1102	2,2' ออกซีไดเอทิล ไดอะคริเลท	2,2' OXYDIETHYL DIACRYLATE	4074-88-8
1103	ออกซีไดเอทิลีน บิส (คลอโรฟอร์มเต)	OXYDIETHYLENE BIS (CHLOROFORMATE)	106-75-2
1104	ออกซีไดซัลฟอน	OXYDISULFON	2497-07-6
1105	ออกซิเจน ไดฟลูออไรด์	OXYGEN DIFLUORIDE	7783-41-7
1106	พาวาเวอริน	PAPAVERINE	58-74-2
1107	เกลือของพาวาเวอริน	PAPAVERINE (SALTS)	
1108	กรดพาราอะซีติก (ความเข้มข้น \geq 60%)	PARAACETIC ACID (CONCENTRETIION \geq 60%)	
1109	พารัลดีไฮด์	PARALDEHYDE	123-63-7
1110	พาราออกซอน	PARAOXON	311-45-5
1111	พาราควอท และเกลือของพาราควอท	PARAQUAT AND SALTS	4685-17-4
1112	พาราไรออน	PARATHION	56-38-2
1113	เพนตะอริทริทอล เตตระไนเตรท	PENTAERYTHRITOL TETRANITRATE	78-11-5
1114	กรดเพอร์อะซีติก (ความเข้มข้น \geq 60%)	PERACETIC ACID (CONCENTRATION \geq 60%)	79-21-0
1115	เพบูลเลท	PEBULATE	1114-71-2
1116	เพนซัลโฟไทออน	PENSULFOTHION	115-90-2
1117	เพนตะบอแรน	PENTABORANE	19624-22-7
1118	เพนตะคลอโรอีเทน	PENTACHLOROETHANE	76-01-7

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
1119	เพนตะคลอโรนาฟทาเลน	PENTACHLORONAPHTALENE	1321-64-8
1120	เพนตะคลอโรฟีนอล	PENTACHLOROPHENOL	87-86-5
1121	เพนตะอิริทริทอล เตตระ-อะครีเลท	PENTAERYTHRITOL TETRA-ACRYLATE	4986-89-4
1122	เพนตะอิริทริทอล เตตระไนเตรท (พี.อี.ที.เอ็น.)	PENTAERYTHRITOL TETRANITRATE (P.E.T.N.)	78-11-5
1123	เพนตะอิริทริทอล ไตรอะครีเลท	PENTAERYTHRITOL TRIACRYLATE	3524-68-3
1124	เพนตะเอทิลีนเฮกซะมีน	PENTAETHYLENEHEXAMINE	4067-16-7
1125	เพนเทน	PENTANE	109-66-0
1126	เพนเทน-2,4-ไดโอน	PENTANE-2,4-DIONE	123-54-6
1127	เทอร์ท-เพนทานอล	tert-PENTANOL	75-85-4
1128	เพนทาน-3-โอน	PENTAN-3-ONE	96-22-0
1129	เพนทิล อะซีเตท	PENTYL ACETATE	628-63-7
1130	เพนทิล โพรพิโอเนท	PENTYL PROPIONATE	624-54-4
1131	กรดเพอร์อะซีติก	PERACETIC ACID	79-21-0
1132	ปิโตรเลียม	PETROLEUM	68477-31-6
1133	กรดเพอร์คลอริก	PERCHLORIC ACID	7601-90-3
1134	เพอร์คลอโรเอทิลีน	PERCHLOROETHYLENE	127-18-4
1135	ฟอสฟามิดอน (ส่วนผสมของไอโซเมอร์)	PHOSPHAMIDON (mixed isomers)	13171-21-6
1136	ออโท-ฟีนีทิดีน	o-PHENETIDINE	94-70-2
1137	พารา-ฟีนีทิดีน	p-PHENETIDINE	156-43-4
1138	เฟนแคพตัน	PHENKAPTON	2275-14-1
1139	ฟีนอล	PHENOL	108-95-2
1140	เฟนโทเอท	PHENTHOATE	2597-03-7
1141	ฟีนิล 5,6-ไดคลอโร-2-ไตรฟลูออโรเมทิล เบนซิมิดาโซล-1-คาร์บอกซีเลท	PHENYL 5,6-DICHLORO-2-TRIFLUOROMETHYL BENZIMIDAZOLE-1-CARBOXYLATE	14255-88-0
1142	2-ฟีนิลฟีนอล	2-PHENYLPHENOL	90-43-7
1143	2-ฟีนิลฟีนอล (เกลือของโซเดียม)	2-PHENYLPHENOL, (SODIUM SALT)	132-27-4
1144	เมตา-ฟีนิลีนไดอะมีน	m-PHENYLENEDIAMINE	108-45-2
1145	พารา-ฟีนิลีนไดอะมีน	p-PHENYLENEDIAMINE	106-50-3
1146	ออโท-ฟีนิลีนไดอะมีน	o-PHENYLENEDIAMINE	95-54-5
1147	เมตา-ฟีนิลีนไดอะมีน ไดไฮโดรคลอไรด์	m-PHENYLENEDIAMINE DIHYDROCHLORIDE	541-69-5
1148	พารา-ฟีนิลีนไดอะมีน ไดไฮโดรคลอไรด์	p-PHENYLENEDIAMINE DIHYDROCHLORIDE	624-18-0
1149	1-ฟีนิล-3-ไพราโซลิโดน	1-PHENYL-3-PYRAZOLIDONE	92-43-3
1150	6-ฟีนิล-1,3,5-ไตรอะซีน-2,4-ไดอะมีน	6-PHENYL-1,3,5-TRIAZINE-2,4-DIAMINE	91-76-9
1151	โฟเรท	PHORATE	298-02-2
1152	โฟซาเซทิม	PHOSACETIM	4104-14-7
1153	ฟอสซาโลน	PHOSALONE	2310-17-0
1154	ฟอสจีน	PHOSGENE	75-44-5
1155	ฟอสเมท	PHOSMET	732-11-6
1156	ฟอสนิคลอร์	PHOSNICHLOR	5826-76-6

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
1157	ฟอสฟามิดอน	PHOSPHAMIDON	13171-21-6
1158	กรดฟอสฟอริก	PHOSPHORIC ACID	7664-38-2
1159	ฟอสฟอรัส ออกซิคลอไรด์	PHOSPHORUS OXYCHLORIDE	10025-87-3
1160	ฟอสฟอรัส เพนตะคลอไรด์	PHOSPHORUS PENTACHLORIDE	10026-13-8
1161	ฟอสฟอรัส เพนตะซัลไฟด์	PHOSPHORUS PENTASULPHIDE	1314-80-3
1162	ฟอสฟอรัส เพนตอกไซด์	PHOSPHORUS PENTOXIDE	1314-56-3
1163	ฟอสฟอรัส (แดง)	PHOSPHORUS (RED)	7723-14-0
1164	ฟอสฟอรัส เซสควิซัลไฟด์	PHOSPHORUS SESQUISULPHIDE	1314-85-8
1165	ฟอสฟอรัส ไตรโบรไมด์	PHOSPHORUS TRIBROMIDE	7789-60-8
1166	ฟอสฟอรัส ไตรคลอไรด์	PHOSPHORUS TRICHLORIDE	7719-12-2
1167	ฟอสฟอรัส ขาวและเหลือง	PHOSPHORUS ,WHITE and YELLOW	12185-10-3
1168	ฟอสฟอริล คลอไรด์	PHOSPHORYL CHLORIDE	10025-87-3
1169	โฟซิม	PHOXIM	14816-18-3
1170	พธาลิก แอนไฮไดรด์	PHTHALIC ANHYDRIDE	85-44-9
1171	ไฟโซสติกมิน	PHYSOSTIGMINE	57-47-6
1172	เกลือของไฟโซสติกมิน	PHYSOSTIGMINE (SALT)	
1173	2-พิโคลีน	2-PICOLINE	109-06-8
1174	4-พิโคลีน	4-PICOLINE	108-89-4
1175	กรดพิครามิก	PICRAMIC ACID	96-91-3
1176	กรดพิคริก	PICRIC ACID	88-89-1
1177	เกลือของกรดพิคริก	PICRIC ACID (SALT)	
1178	พิโลคาร์ไพน์	PILOCARPINE	92-13-7
1179	เกลือของพิโลคาร์ไพน์	PILOCARPINE (SALTS)	
1180	พินแนน ไฮโดรเปอร์ออกไซด์	PINANE HYDROPEROXIDE	28324-52-9
1181	พินแนน-2-อิล ไฮโดรเปอร์ออกไซด์	PINAN-2-YL HYDROPEROXIDE	28324-52-9
1182	พินโดน	PINDONE	83-26-1
1183	ไพเพอราซีน	PIPERAZINE	110-85-0
1184	ไพเพอริดีน	PIPERIDINE	110-89-4
1185	พิริมิคาร์บ	PIRIMICARB	23103-98-2
1186	พิริมิฟอส-เอทิล	PIRIMIPHOS-ETHYL	23505-41-1
1187	2-พิวาโลลลินแดน-1,3-ไดโอน	2-PIVALOYL LINDAN-1,3-DIONE	83-26-1
1188	โพลีคลอโรไบฟีนิลส์	POLYCHLOROBIPHENYLS	1336-36-3
1189	โพลีเอทิลีน อะมีนส์	POLYETHYLENE AMINES	
1190	โพลีคลอรีเนเตด ไบฟีนิล (พีซีบี)	POLYCHLORINATED BIPHENYL (PCB)	1336-36-3
1191	โปแตสเซียม	POTASSIUM	7440-09-7
1192	โปแตสเซียม บิฟลูออไรด์	POTASSIUM BIFLUORIDE	7789-29-9
1193	โปแตสเซียม โบรมาท	POTASSIUM BROMATE	7758-01-2
1194	โปแตสเซียม คลอเรท	POTASSIUM CHLORATE	3811-04-9
1195	โปแตสเซียม โครเมท	POTASSIUM CHROMATE	7789-00-6

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
1196	โปแตสเซียม ไดโครเมท	POTASSIUM DICROMATE	7778-50-9
1197	โปแตสเซียม ฟลูออไรด์	POTASSIUM FLUORIDE	7789-23-3
1198	โปแตสเซียม ไฮโดรเจน ไดฟลูออไรด์	POTASSIUM HYDROGEN DIFLUORIDE	7789-29-9
1199	โปแตสเซียม ไฮดรอกไซด์	POTASSIUM HYDROXIDE	1310-58-3
1200	สารละลายโปแตสเซียม ไฮดรอกไซด์	POTASSIUM HYDROXIDE SOLUTION	1310-58-3
1201	โพแทสเซียม โครเมต	POTASSIUM CHROMATE	7789-00-6
1202	โปแตสเซียม ไนไตรท์	POTASSIUM NITRITE	7758-09-0
1203	โปแตสเซียม เพอร์คลอเรท	POTASSIUM PERCHLORATE	7778-74-7
1204	โปแตสเซียม เพอร์แมงกานาท	POTASSIUM PERMANGANATE	7722-64-7
1205	โปแตสเซียม โพลีซัลไฟด์	POTASSIUM POLYSULPHIDES	37199-66-9
1206	เกลือโปแตสเซียมของกรดไดคลอโรไอโซไซยานูริก	POTASSIUM SALT OF DICHLOROISOCYANURIC ACID	
1207	เกลือโปแตสเซียมของไดไนโตร-โอ-ครีซอล (ดีเอ็นไอซี)	POTASSIUM SALT OF DINITRO-O-CRESOL (DNOC)	
1208	โปแตสเซียม ซัลไฟด์	POTASSIUM SULPHIDE	1312-73-8
1209	โพรเมคาร์บ	PROMECARB	2631-37-0
1210	โพรมูริท	PROMURIT	5836-73-7
1211	โพรพาคลอร์	PROPACHLOR	1918-16-7
1212	โพรพานอล	PROPANAL	123-38-6
1213	โพรเพน	PROPANE	74-98-6
1214	1,3-โพรเพนซัลโทน	1,3-PROPANESULTONE	1120-71-4
1215	โพรพานิล	PROPANIL	709-98-8
1216	1-โพรพานอล	1-PROPANOL	71-23-8
1217	โพรเพน-2-ออล	PROPANE-2-OL	67-63-0
1218	โพรพานอไลด์	PROPANOLIDE	57-57-8
1219	1,3-โพรไพโอแลคโตน	1,3-PROPIOLACTONE	57-57-8
1220	โพรพากิล แอลกอฮอล์	PROPARGYL ALCOHOL	107-19-7
1221	2-โพรเพนอล (อะโครลีน)	2-PROPENAL (ACROLEIN)	107-02-8
1222	1-โพรเพน-2-คลอโร-1,3-ไดออล-ไดอะเตต	1-PROPEN-2-CHLORO-1,3-DIOL-DIACETATE	10118-77-6
1223	2-โพรเพน-1-ออล (อัลลิล แอลกอฮอล์)	2-PROPEN-1-OL (ALLYL ALCOHOL)	107-18--6
1224	โพรพิลีน ออกไซด์	PROPYLENE OXIDE	75-56-9
1225	โพรเพน	PROPENE	115-07-1
1226	3-คลอโรโพรเพน-1,2-ไดออล	3-CHLOROPROPANE-1,2-DIOL	96-24-2
1227	โพรพิโอนัลดีไฮด์	PROPIONALDEHYDE	123-38-6
1228	กรดโพรพิโอนิก	PROPIONIC ACID	79-09-4
1229	โพรพิโอนิก แอนไฮไดรด์	PROPIONIC ANHYDRIDE	123-62-6
1230	โพรพิโอนิล คลอไรด์	PROPIONYL CHLORIDE	79-03-8
1231	โพรพอกเซอร์	PROPOXUR	114-26-1
1232	โพรพิล อะซิเตต	PROPYL ACETATE	109-60-4
1233	โพรพิล แอลกอฮอล์	PROPLY ALCOHOL	71-23-8
1234	โพรพิลเบนซีน	PROPYLBENZENE	103-65-1

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
1235	โพรพิล โบรไมด์	PROPYL BROMIDE	106-94-5
1236	เอส-โพรพิลบิวทิลเอทิล ไธโอคาร์บาเมท	S-PROPYLBUTYLETHYL THIOCARBAMATE	1114-71-2
1237	โพรพิล คลอไรด์	PROPYL CHLORIDE	540-54-5
1238	โพรพิล คลอโรฟอร์ม	PROPYL CHLOROFORMATE	109-61-5
1239	โพรพิลีน	PROPYLENE	115-07-1
1240	โพรพิลีน ไกลคอล โมโนบิวทิล อีเทอร์	PROPYLENE GLYCOL MONOBUTYL ETHER	5131-66-8
1241	โพรพิลีนอิมีน	PROPYLENEIMINE	75-55-8
1242	โพรพิลีน ออกไซด์	PROPYLENE OXIDE	75-56-9
1243	1,2-โพรพิลีน ออกไซด์	1,2-PROPYLENE OXIDE	75-56-9
1244	1,3-โพรพิลีน ออกไซด์	1,3-PROPYLENE OXIDE	503-30-0
1245	โพรพิล ฟอร์ม	PROPYL FORMATE	110-74-7
1246	โพรพิล โพรพิโอเนท	PROPYL PROPIONATE	106-36-5
1247	พรอพ-2-อิน-1-อล	PROP-2-YN-1-OL	107-19-7
1248	โพรโทเอท	PROTHOATE	2275-18-5
1249	โพรแซน-โซเดียม	PROXAN-SODIUM	140-93-2
1250	ไพราซอกซอน	PYRAZOXON	108-34-9
1251	ไพเรทริน I	PYRETHRIN I	121-21-1
1252	ไพเรทริน II	PYRETHRIN II	121-29-9
1253	ไพเรทริน	PYRETHRINS	8003-34-7
1254	ไพรีดีน	PYRIDINE	110-86-1
1255	ไพโรแคททีคอล	PYROCATECHOL	120-80-9
1256	ไพโรกาลลอล	PYROGALLOL	87-66-1
1257	ไพโรเมลลิติก ไดแอนไฮไดรด์	PYROMELLITIC DIANHYDRIDE	89-32-7
1258	ควินอล	QUINOL	123-31-9
1259	ควิโนน	QUINONE	106-51-4
1260	ริซอร์ซินอล	RESORCINOL	108-46-3
1261	ริซอร์ซินอล ไดไกลซิไดล อีเทอร์	RESORCINOL DIGLYCIDYL ETHER	101-90-6
1262	ฝุ่นขนาดที่สามารถเข้าถึงและสะสมในถุงลมปอดได้	RESPIRABLE DUST	
1263	โรทีโนน	ROTENONE	83-79-4
1264	ชราดาน	SCHRADAN	152-16-9
1265	ซีลีเนียม	SELENIUM	7782-49-2
1266	เซลเนียม เฮกซะฟลูออไรด์	SELENIUM HEXAFLUORIDE	7783-79-1
1267	ซีลีเนียมและสารประกอบ	SELENIUM and COMPOUNDS	7782-49-2
1268	เซลเนียม เฮกซะฟลูออไรด์	SELENIUM HEXAFLUORIDE	7783-91-1
1269	ซิลิคอน ไดออกไซด์	SILICON DIOXIDE	
1270	ซิลิคอน เตตระคลอไรด์	SILICON TETRACHLORIDE	10026-04-7
1271	ซิลเวอร์ ไนเตรท	SILVER NITRATE	7761-88-8
1272	โซเดียม	SODIUM	7440-23-5
1273	โซเดียม อะไซด์	SODIUM AZIDE	26628-22-8

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
1274	โซเดียม ไบฟลูออไรด์	SODIUM BIFLUORIDE	1333-83-1
1275	โซเดียม คาร์บอเนต	SODIUM CARBONATE	497-19-8
1276	โซเดียม คลอเรท	SODIUM CHLORATE	7775-09-9
1277	โซเดียม 2, 4-ไดคลอโรฟีนิล เซลลูลอสฟ ซัลเฟต	SODIUM 2,4-DICHLOROPHENYL CELLOSOLVE SULFATE	136-78-7
1278	โซเดียม-เอ็น-คลอโร-พี-โทลูเอนีสัลโฟนามิด	SODIUM-N-CHLORO-P-TOLUENESULPHONAMIDE	127-65-1
1279	โซเดียม ไดคลอโรไอโซไซยานูเรท, ไดไฮเดรต	SODIUM DICHLOROISOCYANURATE, DIHYDRATE	51580-86-0
1280	โซเดียม ไดโครเมท	SODIUM DICHROMATE	10588-01-9
1281	โซเดียม-4-ไดเมทิลามิโนเบนซีน ไดอะโซซัลโฟเนต	SODIUM-4-DIMETHYLAMINO BENZENE DIAZOSULPHONATE	140-56-7
1282	โซเดียม ไดไธโอไนท์	SODIUM DITHIONITE	7775-14-6
1283	โซเดียม ฟลูออไรด์	SODIUM FLUORIDE	7681-49-4
1284	โซเดียม ไฮไดรด์	SODIUM HYDRIDE	7646-69-7
1285	โซเดียม ไฮโดรเจน ไดฟลูออไรด์	SODIUM HYDROGEN DIFLUORIDE	1333-83-1
1286	โซเดียม ไฮโดรซัลไฟท์	SODIUM HYDROSULPHITE	7775-14-6
1287	โซเดียม ไฮดรอกไซด์	SODIUM HYDROXIDE	1310-73-2
1288	โซเดียม ไฮดรอกไซด์, แอนไฮไดรต (คอสติก โซดา)	SODIUM HYDROXIDE, ANHYDROUS (CAUSTIC SODA)	1310-73-2
1289	โซเดียม ไฮโปคลอไรท์	SODIUM HYPOCHLORITE	7681-52-9
1290	โซเดียม ไอโซโพรพิลแซนทาต	SODIUM ISOPROPYLXANTHATE	140-93-2
1291	โซเดียม เมทิลไดไธโอคาร์บามาต	SODIUM METHYLDITHIOCARBAMATE	137-42-8
1292	โซเดียม ไนไตรท์	SODIUM NITRITE	7632-00-0
1293	โซเดียม เพอร์คลอเรท	SODIUM PERCHLORATE	7601-89-0
1294	โซเดียม เพอร์ออกไซด์	SODIUM PEROXIDE	1313-60-6
1295	โซเดียม พิครามเมท	SODIUM PICRAMATE	831-52-7
1296	โซเดียม โพลีซัลไฟด์	SODIUM POLYSULPHIDES	1344-08-7
1297	เกลือ โซเดียมของกรดไดคลอโรไอโซไซยานูริก	SODIUM SALT OF DICHLOROISOCYANURIC ACID	
1298	เกลือ โซเดียม ของไดไนโตร-โอ-ครีซอล (ดีเอ็นไอซี)	SODIUM SALT OF DINITRO-O-CRESOL (DNOC)	
1299	โซเดียม เซเลไนท์	SODIUM SELENITE	10102-18-8
1300	โซเดียม ซัลไฟด์	SODIUM SULPHIDE	1313-82-2
1301	โซเดียม ไตรคลอโรอะซิเตต (ทีซีเอ)	SODIUM TRICHLOROACETATE (TCA)	650-51-1
1302	สแตนนิก คลอไรด์	STANNIC CHLORIDE	7646-78-8
1303	สตรอนเทียม โครเมท	STRONTIUM CHROMATE	7789-06-2
1304	สโตรแฟนทีน-เค	STROPHANTIN-K	11005-63-3
1305	สตริกนิน	STRYCHNINE	57-24-9
1306	เกลือของสตริกนิน	STRYCHNINE (SALTS)	
1307	กรดสไตฟนิก	STYPHNIC ACID	82-71-3
1308	สไตรีน	STYRENE	100-42-5
1309	ซักซินิก แอนไฮไดรด์	SUCCINIC ANHYDRIDE	108-30-5
1310	ซัลฟัลเลต	SULFALLATE	95-06-7
1311	ซัลโฟเทป	SULFOTEP	3689-24-5
1312	ซัลเฟอร์ ไดคลอไรด์	SULPHUR DICHLORIDE	10545-99-0

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
1313	ซัลเฟอร์ไดออกไซด์	SULPHUR DIOXIDE	7446-09-5
1314	ซัลเฟอร์ ไตรออกไซด์	SULPHUR TRIOXIDE	7446-11-9
1315	กรดซัลฟามิก	SULPHAMIC ACID	5329-14-6
1316	กรดซัลฟานิลิก	SULPHANILIC ACID	121-57-3
1317	ซัลโฟแลน	SULPHOLANE	126-33-0
1318	กรดซัลฟูริก	SULPHURIC ACID	7664-93-9
1319	ซัลเฟอร์ ไดคลอไรด์	SULPHUR DICHLORIDE	10545-99-0
1320	ซัลเฟอร์ ไดออกไซด์	SULPHUR DIOXIDE	7446-09-5
1321	ซัลเฟอร์ ไตรออกไซด์	SULPHUR TRIOXIDE	7446-11-9
1322	ซัลเฟอร์ เตตระคลอไรด์	SULPHUR TETRACHLORIDE	13451-08-6
1323	ซัลฟูริล คลอไรด์	SULPHURYL CHLORIDE	7791-25-5
1324	กรด 2,4,5-ไตรคลอโรฟีนอกซีแอซิติก	2,4,5-TRICHLOROPHENOXYACETIC ACID	93-76-5
1325	เกลือและเอสเทอร์ของกรด 2,4,5-ไตรคลอโรฟีนอกซีแอซิติก	2,4,5-TRICHLOROPHENOXYACETIC ACID (SALTS AND ESTERS)	
1326	เทลลูเรียม เฮกซะฟลูออไรด์	TELLURIUM HEXAFLUORIDE	7783-80-4
1327	เตตระเอทิล ไพโรฟอสเฟต (ทีอีพีพี)	TETRAETHYL PYROPHOSPHATE (TEPP)	107-49-3
1328	3,6,9,12-เตตระอะซาเตตราเดคาเมทิลีน ไดอะมีน	3,6,9,12-TETRA-AZATETRADECAMETHYLENE DIAMINE	4067-16-7
1329	1,1,2,2-เตตระโบรมเอเทน	1,1,2,2-TETRABROMOETHANE	79-27-6
1330	2,3,7,8-เตตระคลอโรไดเบนโซ-พี-ไดออกซิน (ทีซีดีดี)	2,3,7,8-TETRACHLORODIBENZO-P-DIOXIN (TCDD)	1746-01-6
1331	1,1,2,2-เตตระคลอโรเอเทน	1,1,2,2-TETRACHLOROETHANE	79-34-5
1332	เตตระคลอโรเอทิลีน	TETRACHLOROETHYLENE	127-18-4
1333	เตตระคลอโรมีเทน	TETRACHLOROMETHANE	56-23-5
1334	2,3,5,6-เตตระคลอโร-4-(เมทิลซัลฟอนิล) ไพริดีน	2,3,5,6-TETRACHLORO-4-(METHYLSULFONYL) PYRIDINE	13108-52-6
1335	2,3,4,6-เตตระคลอโรฟีนอล	2,3,4,6-TETRACHLOROPHENOL	58-90-2
1336	โอโอโอ'-เตตระเอทิล ไดธิโอไพโรฟอสเฟต	OOO'O'-TETRAETHYL DITHIOPYROPHOSPHATE	3689-24-5
1337	เตตระเอทิลีนเพนตามีน	TETRAETHYLENEPENTAMINE	112-57-2
1338	เตตระเอทิล เลด	TETRAETHYL LEAD	78-00-2
1339	เตตระเมทิล เลด	TETRAMETHYL LEAD	75-74-1
1340	โอโอโอ'-เตตระเอทิล เอสเอส'-เมทิลีน ได (ฟอสฟอโรไดไธโอเอท)	OOO'O'-TETRAETHYL SS'-METHYLENE DI (PHOSPHORODITHIOATE)	563-12-2
1341	เตตระเอทิล ซิลิเกต	TETRAETHYL SILICATE	78-10-4
1342	เตตระไฮโดรฟูแรน	TETRAHYDROFURAN	109-99-9
1343	เตตระไฮโดรฟูแรน-2,5-ไดอิลไดเมทานอล	TETRAHYDROFURAN-2,5-DIYLDIMETHANOL	104-80-3
1344	ทีอีพีพี	TEPP	107-49-3
1345	เตตระไฮโดรฟูเรฟิวริล แอลกอฮอล์	TETRAHYDROFURFURYL ALCOHOL	97-99-4
1346	เตตระไฮโดร-2-ฟูริลเมทานอล	TETRAHYDRO-2-FURYL METHANOL	97-99-4
1347	1,2,3,4-เตตราไฮโดร-1-นพทิล ไฮโดรเปอร์ออกไซด์	1,2,3,4-TETRAHYDRO-1-NAPHTHYL HYDROPEROXIDE	771-29-9
1348	เตตระไฮโดรฟทาลิก แอนไฮไดรด์	TETRAHYDROPHthalic ANHYDRIDE	85-43-8
1349	เตตระไฮโดรไทโอฟีน-1,1-ไดออกไซด์	TETRAHYDROTHIOPHENE-1,1-DIOXIDE	126-33-0

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
1350	เตตระลิน ไฮโดรเปอร์ออกไซด์	TETRALIN HYDROPEROXIDE	771-29-9
1351	เตตระเมทิลีน ไดอะคริเลต	TETRAMETHYLENE DIACRYLATE	1070-70-8
1352	เตตระเมทิลีน ไดซัลไฟด์	TETRAMETHYLENEDISULPHOTETRAMINE	80-12-6
1353	เอ็นเอ็นเอ็น'เอ็น'-เตตระเมทิล-พารา-ฟีนีลีนไดอะมีน	NNN'N'-TETRAMETHYL-p-PHENYLENEDIAMINE	100-22-1
1354	เอ็นเอ็นเอ็น'เอ็น'-เตตระเมทิลฟอสฟอโรไดอะมิค ฟลูออไรด์	NNN'N'-TETRAMETHYLPHOSPHORODIAMIDIC FLUORIDE	115-26-4
1355	เตตระเมทิลไธยูเรม ไดซัลไฟด์	TETRAMETHYLTHIURAM DISULPHIDE	137-26-8
1356	1,2,3,4-เตตระไนโตรคาร์บาโซล	1,2,3,4-TETRANITROCARBAZOLE	6202-15-9
1357	เตตระไนโตรแนพทาลีน	TETRANITRONAPHTHALENE	55810-18-9
1358	โอโอโอ'โอ'-เตตระโพรพิล ไดไทโอไพโรฟอสเฟต	OOO'O'-TETRAPROPYL DITHIOPYROPHOSPHATE	3244-90-4
1359	เตทริล	TETRYL	479-45-8
1360	แทลเลียม	THALLIUM	7440-28-0
1361	สารประกอบแทลเลียม	THALLIUM COMPOUNDS	
1362	ไธโอคาร์บาไมด์	THIOCARBAMIDE	62-56-6
1363	กรดไธโอไซยานิก	THIOCYANIC ACID	463-56-9
1364	เกลือของกรดไธโอไซยานิก	THIOCYANIC ACID (SALTS)	
1365	2,2'-ไธโอไดเอทานอล	2,2'-THIODIETHANOL	111-48-8
1366	ไธโอไดไกลคอล	THIODIGLYCOL	111-48-8
1367	2-ไธโอ-1,3-ไดไทโอด (4,5,b) ควินอกซาลีน	2-THIO-1,3-DITHIOL(4,5,b) QUINOXALINE	93-75-4
1368	กรดไธโอไกลโคลิก	THIOGLYCOLIC ACID	68-11-1
1369	ไธโอมีตัน	THIOMETON	640-15-3
1370	ไธโอนาซีน	THIONAZIN	297-97-2
1371	ไธโอนิล คลอไรด์	THIONYL CHLORIDE	7719-09-7
1372	ไธโอควินอกซ์	THIOQUINOX	93-75-4
1373	ไธโอยูเรีย	THIOUREA	62-56-6
1374	ไธรัม	THIRAM	137-26-8
1375	ไทร์เพท	TIRPATE	26419-73-8
1376	ไทเทเนียม เตตระคลอไรด์	TITANIUM TETRACHLORIDE	7550-45-0
1377	โอ-ทอลิดีน	O-TOLIDINE	119-93-7
1378	เกลือของ โอ-ทอลิดีน	O-TOLIDINE (SALT)	
1379	โทลูอิน	TOLUENE	108-88-3
1380	2,5-โทลูอิน ไดอะมีน ซัลเฟต	2,5-TOLUENE DIAMINE SULFATE	6369-59-1
1381	โทลูอิน-2,4-ไดแอมโมเนียม ซัลเฟต	TOLUENE-2,4-DIAMMONIUM SULPHATE	65321-67-7
1382	โทลูอิน-2,6-ไดไอโซไซยานาต	TOLUENE-2,6-DI-ISOCYANATE	91-08-7
1383	โทลูอิน-2,4-ไดไอโซไซยานาต	TOLUENE-2,4-DI-ISOCYANATE	548-84-9
1384	กรดพาราโทลูอินซัลโฟนิก	p-TOLUENESULPHONIC ACID	104-15-4
1385	อโท-โทลูอิดีน	o-TOLUIDINE	95-53-4
1386	เมตา-โทลูอิดีน	m-TOLUIDINE	108-44-1
1387	พารา-โทลูอิดีน	p-TOLUIDINE	106-49-0
1388	โทซิล ไอโซไซยานาต	TOSYL ISOCYANATE	4083-64-1

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
1389	ไตรอัลคิลโบเรนส์	TRIALKYLBORANES	
1390	ไตร-อัลเลท	TRI-ALLATE	2303-17-5
1391	1,3,5-ไตรอะมิโน-2,4,6-ไตรไนโตรเบนซีน	1,3,5-TRIAMINO-2,4,6-TRINITROBENZENE	3058-38-6
1392	ไตรอะมิฟอส	TRIAMIPHOS	1031-47-6
1393	ไตรอะริมอล	TRIAMIMOL	26766-27-8
1394	3,6,9-ไตรอะซาอันดีคาเมทิลีนไดอะมีน	3,6,9-TRIAZAUNDECAMETHYLENEDIAMINE	112-57-2
1395	1,2,4-ไตรอะซอล-3-อิลอะมีน	1,2,4-TRIAZOL-3-YLAMINE	61-82-5
1396	1-(ไตรไซโคลเฮกซิลสแตนนิล)-1H-1,2,4-ไตรอะซอล	1-(TRICYCLOHEXYLSTANNYL)-1H-1,2,4-TRIAZOLE	41083-11-8
1397	ไตรไนโตรแอนิลีน	TRINITROANILENE	26952-42-1
1398	2,4,6-ไตรไนโตรแอนิสอล	2,4,6-TRINITROANISOLE	606-35-9
1399	ไตรไนโตรเบนซีน	TRINITROBENZENE	99-35-4
1400	กรดไตรไนโตรเบนโซอิก	TRINITROBENZOIC ACID	129-66-8
1401	2,4,6-ไตรไนโตรฟีนิทอล	2,4,6-TRINITROPHENETOLE	4732-14-3
1402	2,4,6-ไตรไนโตรฟีนิล (กรดพิคริก)	2,4,6-TRINITROPHENOL (PICRIC ACID)	88-89-1
1403	2,4,6-ไตรไนโตรเรซอร์ซินอล (กรดสตีฟนิก)	2,4,6-TRINITRORESORCINOL (STYPHNIC ACID)	82-71--3
1404	2,4,6-ไตรไนโตรโทลูเอิน	2,4,6-TRINITROTOLUENE	118-96-7
1405	ไตรโบรมอมีเทน	TRIBROMOMETHANE	75-25-2
1406	ไตรบิวทิล-(2,4-ไดคลอโรเบนซิล)ฟอสโฟเนียม คลอไรด์	TRIBUTYL-(2-4-DICHLOROBENZYL)PHOSPHONIUM CHLORIDE	115-78-6
1407	ไตรบิวทิล ฟอสเฟต	TRIBUTYL PHOSPHATE	126-73-8
1408	สารประกอบไตรบิวทิลทิน	TRIBUTYL TIN (COMPOUNDS)	1983-10-4
1409	ไตรบิวทิลทิน ลิโนเลอเอต	TRIBUTYL TIN LINOLEATE	24124-25-2
1410	ไตรบิวทิลทิน แนฟทีนเอต	TRIBUTYL TIN NAPHTHENATE	85409-17-2
1411	ไตรบิวทิลทิน โอลีเอต	TRIBUTYL TIN OLEATE	3090-35-3
1412	กรดไตรคลอโรอะซิติก	TRICHLOROACETIC ACID	76-03-9
1413	ไตรคลอโรอะซิโตไนไตรล์	TRICHLOROACETONITRILE	754-06-2
1414	เอส,2,3,3-ไตรคลอโรอัลลิล-ไดไอโซโพรพิล ไธโอคาร์บาเมต	S-2,3,3-TRICHLOROALLYL-DIISOPROPYL THIOCARBAMATE	2303-17-5
1415	1,1,1-ไตรคลอโร-2,2-บิส (4-คลอโรฟีนิล) อีเทน	1,1,1,-TRICHLORO-2,2-BIS (4-CHLOROPHENYL) ETHANE	50-29-3
1416	2,2,2-ไตรคลอโร-1,1-บิส (4-คลอโรฟีนิล) เอทานอล	2,2,2,-TRICHLORO-1,1-BIS (4-CHLOROPHENYL) ETHANOL	115-32-2
1417	1,1,1-ไตรคลอโรอีเทน	1,1,1-TRICHLOROETHANE	71-55-6
1418	1,1,2-ไตรคลอโรอีเทน	1,1,2-TRICHLOROETHANE	79-00-5
1419	2,2,2-ไตรคลอโรอีเทน-1,1-ไดออล	2,2,2-TRICHLOROETHANE-1,1-DIOL	302-17-0
1420	ไตรคลอโรเอทิลีน	TRICHLOROETHYLENE	79-01-6
1421	อาร์-1,2-โอ-(2,2,2-ไตรคลอโรเอทิลิเดน) กลูโคฟูรานอส	R-1,2-O-(2,2,2-TRICHLOROETHYLIDENE) GLUCOFURANOSE	15879-93-3
1422	กรดไตรคลอโรไอโซไซยานูริก	TRICHLOROISOCYANURIC ACID	87-90-1
1423	ไตรคลอโรมีเทน	TRICHLOROMETHANE	67-66-3
1424	ไตรคลอโรมีเทนซัลฟีนิล คลอไรด์	TRICHLOROMETHANESULPHENYL CHLORIDE	594-42-3
1425	ไตรคลอโร (เมทิล) ซิลาน	TRICHLORO (METHYL) SILANE	75-79-6
1426	ไตรคลอโรเนท	TRICHLORONATE	327-98-0

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
1427	ไตรคลอโรไนโตรมีเทน	TRICHLORONITROMETHANE	76-06-2
1428	2,4,5-ไตรคลอโรฟีนอล	2,4,5,-TRICHLOROPHENOL	95-95-4
1429	2,4,6-ไตรคลอโรฟีนอล	2,4,6-TRICHLOROPHENOL	88-06-2
1430	กรด 2,4,5-ไตรคลอโรฟีนอกซีอะซีติก	2,4,5-TRICHLOROPHENOXYACETIC ACID	93-76-5
1431	2-(2,4,5-ไตรคลอโรฟีนอกซี) เอทิล 2,2-ไดคลอโรโพรพิโอเนต	2-(2,4,5-TRICHLOROPHENOXY) ETHYL 2,2-DICHLOROPROPIONATE	136-25-4
1432	กรด 2-(2,4,5-ไตรคลอโรฟีนอกซี) โพรพิโอนิก	2-(2,4,5-TRICHLOROPHENOXY) PROPIONIC ACID	93-72-1
1433	กรด 2,3,6-ไตรคลอโรฟีนิลอะซีติก	2,3,6-TRICHLOROPHENYLACETIC ACID	85-34-7
1434	1,2,3-ไตรคลอโรโพรเพน	1,2,3-TRICHLOROPROPANE	96-18-4
1435	ไตรคลอโรซิลเลน	TRICHLOROSILANE	10025-78-2
1436	แอลฟา, แอลฟา, แอลฟา-ไตรคลอโรโทลูอีน	ALPHA, ALPHA, ALPHA-TRICHLOROTOLUENE	98-07-7
1437	2,4,6-ไตรคลอโร-1,3,5-ไตรอะซีน	2,4,6-TRICHLORO-1,3,5-TRIAZINE	108-77-0
1438	ไตรคลอโร-1,3,5-ไตรอะซีน-2,4,6-ไตรโอน	TRICHLORO-1,3,5-TRIAZINE-2,4,6-TRIONE	87-90-1
1439	ไตรคลอโรฟอน	TRICHLORPHON	52-68-6
1440	ไตรครีซิล ฟอสเฟต	TRICRESYL PHOSPHATE	1330-78-5
1441	1-ไตรไซโคลเฮกซิล สแตนนิล-1,2,4-ไตรอะโซล	1-TRICYCLOHEXYL STANNYL-1,2,4-TRIAZOLE	41083-11-8
1442	สารประกอบไตรไซโคลเฮกซิลทิน	TRICYCLOHEXYLTIN COMPOUNDS	
1443	ไตรไซโคลเฮกซิลทิน ไฮดรอกไซด์	TRICYCLOHEXYLTIN HYDROXIDE	13121-70-5
1444	ไตรดีมอร์ฟ	TRIDEMORPH	24602-86-6
1445	ไตรเอทิลอะมีน	TRIETHYLAMINE	121-44-8
1446	ไตรเอทิลีน ไกลคอล ไดอะคริเลต	TRIETHYLENE GLYCOL DIACRYLATE	1680-21-3
1447	ไตรเอทิลีนเมลามีน	TRIETHYLENEMELAMINE	51-18-3
1448	ไตรเอทิลีนเตตระมีน	TRIETHYLENETETRAMINE	112-24-3
1449	ไตรเอทิล ฟอสเฟต	TRIETHYL PHOSPHATE	78-40-0
1450	สารประกอบไตรเอทิลทิน	TRIETHYLTIN COMPOUNDS	
1451	กรดไตรฟลูออโรอะซีติก	TRIFLUOROACETIC ACID	76-05-1
1452	แอลฟา, แอลฟา, แอลฟา-ไตรฟลูออโรโทลูอีน	ALPHA, ALPHA, ALPHA-TRIFLUOROTOLUENE	98-08-8
1453	สารประกอบไตรเฮกซิลทิน	TRIHEXYLTIN COMPOUNDS	
1454	1,2,3-ไตรไฮดรอกซีเบนซีน	1,2,3-TRIHYDROXYBENZENE	87-66-1
1455	ไตรเมลลิติก แอนไฮไดรด์	TRIMELLITIC ANHYDRIDE	552-30-7
1456	ไตรเมทิลโบเรต	TRIMETHYLBORATE	121-43-7
1457	3,5,5-ไตรเมทิล-2-ไซโคลเฮกซีน-1-โอน	3,5,5-TRIMETHYL-2-CYCLOHEXEN-1-ONE	78-59-1
1458	2,2,4-ไตรเมทิลเฮกซามิเทน-1,6-ไดไอโซไซยานาต	2,2,4-TRIMETHYLHEXAMETHYLENE-1,6-DI- ISOCYANATE	16938-22-0
1459	2,2,4-ไตรเมทิลเฮกซามิเทน-1,6-ไดไอโซไซยานาตและสารผสมของสารดังกล่าว	2,2,4-TRIMETHYLHEXAMETHYLENE-1,6-DI- ISOCYANATE and their mixtures	15646-96-5
1460	ไตรเมทิลโพรเพน ไตรอะคริเลต	TRIMETHYLOLPROPANE TRIACRYLATE	15625-89-5
1461	2,4,4-ไตรเมทิลเพน-1-ีน	2,4,4-TRIMETHYLPENT-1-ENE	107-39-1
1462	สารประกอบไตรเมทิลทิน	TRIMETHYLTIN COMPOUNDS	
1463	2,4,6-ไตรเมทิล-1,3,5-ไตรออกแซน	2,4,6-TRIMETHYL-1,3,5-TRIOXAN	123-63-7
1464	ไตรไนโตรอะนิลีน	TRINITROANILENE	29652-42-1

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
1465	2,4,6-ไตรโนโตรอนิโซล	2,4,6-TRINITROANISOLE	606-35-3
1466	ไตรโนโตรเบนซีน	TRINITROBENZENE	25377-32-6
1467	กรดไตรโนโตรเบนโซอิก	TRINITROBENZOIC ACID	129-66-8
1468	ไตรโนโตรครีซอล	TRINITROCRESOL	28905-71-7
1469	2,4,6-ไตรโนโตรฟินอล	2,4,6-TRINITROPHENOL	88-89-1
1470	2,4,6-ไตรโนโตรริซอร์ซินอล (กรดสไตฟินิก)	2,4,6-TRINITRORESORCINOL (STYPHNIC ACID)	82-71-3
1471	ไตรโนโตรไซลีน	TRINITROXYLENE	67297-26-1
1472	8,9,10-ไตรนอร์บอร์น-5-อิน-2,3-ไดคาร์บอกซิลิกแอนไฮไดรด์	8,9,10-TRINORBORN-5-ENE-2,3-DICARBOXYLIC ANHYDRIDE	129-64-6
1473	8,9,10-ไตรนอร์บอร์น-2-อิล อะคริเลต	8,9,10-TRINORBORN-2-YL ACRYLATE	10027-06-2
1474	สารประกอบไตรออกทิลทิน	TRIOCTYL TIN COMPOUNDS	
1475	1,3,5-ไตรออกแซน	1,3,5-TRIOXAN	110-88-3
1476	ไตรออกซีเมทิลีน	TRIOXYMETHYLENE	110-88-3
1477	สารประกอบไตรเพนทิลทิน	TRIPENTYL TIN COMPOUNDS	
1478	ไตรฟีนิล ฟอสไฟท์	TRIPHENYL PHOSPHITE	101-02-0
1479	ไตรฟีนิลทิน อะซิเตต	TRIPHENYL TIN ACETATE	900-95-8
1480	สารประกอบไตรฟีนิลทิน	TRIPHENYL TIN COMPOUNDS	
1481	ไตรฟีนิลทิน ไฮดรอกไซด์	TRIPHENYL TIN HYDROXIDE	76-87-9
1482	สารประกอบไตรฟอสฟอไรต์	TRIPHOSPHYL TIN COMPOUNDS	
1483	ทริส (2-คลอโรเอทิล) ฟอสเฟต	TRIS (2-CHLOROETHYL) PHOSPHATE	115-96-8
1484	2,4,6-ทริส (ไดเมทิลอะมิโนเมทิล) ฟีนอล	2,4,6-TRIS (DIMETHYLAMINOMETHYL) PHENOL	90-72-2
1485	ไตรโทลิล ฟอสเฟต	TRITOLYL PHOSPHATE	1330-78-5
1486	เทอร์เพนทีน	TURPENTINE	8006-64-2
1487	ยูเรเนียม	URANIUM	7440-61-1
1488	สารประกอบยูเรเนียม	URANIUM COMPOUNDS	
1489	กรควาเลरिक	VALERIC ACID	109-52-4
1490	วามิโดไทออน	VAMIDOTHION	2275-23-2
1491	วานาเดียม เพนทอกไซด์	VANADIUM PENTOXIDE	1314-62-1
1492	ไวนิล อะซิเตต	VINYL ACETATE	108-05-4
1493	ไวนิล โบรมได์	VINYL BROMIDE	593-60-2
1494	ไวนิล คลอไรด์	VINYL CHLORIDE	75-01-4
1495	ไวนิลไซโคลเฮกเซน ไดอ็อกไซด์	VINYLCYCLOHEXANE DIEPOXIDE	106-87-6
1496	ไวนิลิดีน คลอไรด์	VINYLDENE CHLORIDE	75-35-4
1497	2-ไวนิลโทลูอิน	2-VINYLTOLUENE	611-15-4
1498	วาร์ฟาริน	WARFARIN	81-81-2
1499	ซีนิลอะมีน	XENYLAMINE	92-67-1
1500	เกลือของซีนิลอะมีน	XENYLAMINE (SALTS)	
1501	ออโท-ไซลีน	o-XYLENE	95-47-6
1502	พารา-ไซลีน	p-XYLENE	106-42-3
1503	เมตา-ไซลีน	m-XYLENE	108-38-3

No.	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS number
1504	ไซลีน (ส่วนผสมของไอโซเมอร์)	XYLENE,mixture of isomers	1330-20-7
1505	ไอโซเมอร์ทั้งหมดของไซลีนอล	XYLENOL, all isomer	1300-71-6
1506	ไซลิดีน	XYLIDINE	3761-53-3
1507	สังกะสี อัลคิล	ZINC ALKYL	
1508	สังกะสี คลอไรด์	ZINC CHLORIDE	7646-85-7
1509	สังกะสี โครเมต	ZINC CHROMATES	7758-97-6
1510	สังกะสี ไดเมทิลไดไธโอคาร์บามेट	ZINC DIMETHYLDITHIOCARBAMATE	137-30-4
1511	สังกะสี ฟอสไฟด์	ZINC PHOSPHIDE	1314-84-7
1512	สังกะสี, ไพโรฟอริก (ในรูปของผง)	ZINC POWDER, ZINC DUST,PYROPHORIC	7440-66-6
1513	ไซแรม	ZIRAM	137-30-4
1514	เซอร์โคเนียม (นอน ไพโรฟอริก) (ในรูปของผง)	ZIRCONIUM POWDER (NON PYROPHORIC)	
1515	เซอร์โคเนียม (ไพโรฟอริก) (ในรูปของผง)	ZIRCONIUM POWDER (PYROPHORIC)	7740-67-7
1516	สารอื่นที่มีสารเคมีอันตรายข้างต้นเป็นองค์ประกอบ		

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เรื่อง แบบบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตรายและรายละเอียดข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมีอันตราย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒ วรรคแรก แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๖ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ แบบบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตรายและรายละเอียดข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมีอันตราย (สอ. ๑) ให้เป็นไปตามแบบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

พานิช จิตรแจ่ม

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

แบบบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตรายและรายละเอียดข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมีอันตราย

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

๑. ข้อมูลเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย (Identification of the Hazardous Substance)

๑.๑ ชื่อของสารเคมี

ชื่อทางการค้า..... ชื่อสารเคมี..... ชื่ออื่น.....

สูตรเคมี.....

CAS No.

๑.๒ ผู้ผลิต/ผู้นำเข้า/.....

ที่อยู่.....

โทรศัพท์..... โทรสาร..... โทรศัพท์ฉุกเฉิน.....

Email.....

๑.๓ ข้อแนะนำและข้อจำกัดในการใช้.....

๑.๔ การใช้ประโยชน์.....

ปริมาณสูงสุดที่มีไว้ในครอบครอง.....

๑.๕ อื่นๆ.....

๒. การบ่งชี้ความเป็นอันตราย (Hazards Identification)

๒.๑ การจำแนกประเภท

ความเป็นอันตรายทางกายภาพ.....

ความเป็นอันตรายต่อสุขภาพ.....

ความเป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม.....

ความเป็นอันตรายอื่น.....

๒.๒ องค์ประกอบตามฉลาก

รูปสัญลักษณ์.....

คำสัญญาณ.....

ข้อความแสดงอันตราย.....

ข้อควรระวังหรือข้อปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตราย.....

๒.๓ อื่นๆ.....

๓. องค์ประกอบและข้อมูลเกี่ยวกับส่วนผสม (Composition / Information on Ingredients)

องค์ประกอบ	ชื่อสารเคมี	CAS. No.	ปริมาณโดยน้ำหนัก (% by weight)	ค่ามาตรฐานความปลอดภัย	
				TLV	LD ₅₀
๑.					
๒.					
๓.					
๔.					

๔. มาตรการปฐมพยาบาล (First Aid Measures)

- ๔.๑ กรณีได้รับทางการหายใจ.....
- ๔.๒ กรณีได้รับทางผิวหนังหรือดวงตา.....
- ๔.๓ กรณีได้รับทางการกลืนกิน.....
- ๔.๔ อื่นๆ.....

๕. มาตรการผจญเพลิง (Fire Fighting Measures)

- ๕.๑ สารดับเพลิงที่ห้ามใช้และสารดับเพลิงที่เหมาะสม.....
- ๕.๒ ความเป็นอันตรายเฉพาะที่เกิดขึ้นจากสารเคมี.....
- ๕.๓ อุปกรณ์พิเศษสำหรับนักผจญเพลิง.....
- ๕.๔ อื่นๆ.....

๖. มาตรการจัดการเมื่อมีการหก รั่วไหล (Accidental Release Measures)

- ๖.๑ ข้อควรระวังส่วนบุคคล อุปกรณ์ป้องกันอันตราย และขั้นตอนการปฏิบัติงานฉุกเฉิน.....
- ๖.๒ วิธีการ และวัสดุสำหรับกักเก็บและทำความสะอาด.....
- ๖.๓ ข้อควรระวังด้านสิ่งแวดล้อม.....
- ๖.๔ อื่นๆ.....

๗. การขนถ่าย เคลื่อนย้าย และการจัดเก็บ (Handling and Storage)

- ๗.๑ ข้อควรระวังและหลีกเลี่ยง.....
- ๗.๒ วิธีการจัดเก็บอย่างปลอดภัย.....
- ๗.๓ อื่นๆ.....

๘. การควบคุมการรับสัมผัสและการป้องกันส่วนบุคคล (Exposure Controls and Personal Protection)

- ๘.๑ ค่าขีดจำกัดความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย (TLV)
 กฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน.....
 OSHA.....
 NIOSH.....
 ACGIH.....
 อื่นๆ.....
- ๘.๒ การควบคุมทางวิศวกรรมที่เหมาะสม
- ๘.๓ อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล
 ระบบหายใจ.....
 ตา.....
 ผิวหนัง.....
- ๘.๔ อื่นๆ.....

๙. คุณสมบัติทางกายภาพและทางเคมี (Physical and Chemical Properties)

- ๙.๑ ลักษณะทั่วไป.....
- ๙.๒ กลิ่น

- ๙.๓ ค่าความเป็นกรดต่าง (pH)
- ๙.๔ จุดหลอมเหลวและจุดเยือกแข็ง.....
- ๙.๕ จุดเดือด.....
- ๙.๖ จุดวาบไฟ.....
- ๙.๗ อัตราการระเหย.....
- ๙.๘ ความสามารถในการลุกติดไฟ.....
- ๙.๑๐ ค่าขีดจำกัดสูงสุดและต่ำสุดของความไวไฟหรือของการระเบิด.....
- ๙.๑๑ ความดันไอ.....
- ๙.๑๒ ความหนาแน่นไอ.....
- ๙.๑๓ ความหนาแน่นสัมพัทธ์.....
- ๙.๑๔ ความถ่วงจำเพาะ.....
- ๙.๑๕ ความสามารถในการละลายได้.....
- ๙.๑๖ อุณหภูมิที่ลุกติดไฟได้เอง.....
- ๙.๑๗ มวลโมเลกุล.....
- ๙.๑๘ อื่นๆ.....
๑๐. ความเสถียร และการไวต่อปฏิกิริยา (Stability and Reactivity)
- ๑๐.๑ ความเสถียรทางเคมี.....
- ๑๐.๒ สิ่งเข้ากันไม่ได้.....
- ๑๐.๓ วัตถุอื่นๆ ที่ควรหลีกเลี่ยง.....
- ๑๐.๔ สภาวะที่ควรหลีกเลี่ยง.....
- ๑๐.๕ สารเคมีอันตรายหากเกิดการสลายตัว.....
- ๑๐.๖ อื่นๆ.....
๑๑. ข้อมูลด้านพิษวิทยา (Toxicological Information)
- ๑๑.๑ LD₅₀/ LC₅₀
- โดยทางปาก (mg/kg)
- โดยทางผิวหนัง (mg/kg)
- โดยทางสูดหายใจ (mg/l)
- ๑๑.๒ ความเป็นพิษ
- การสูดหายใจ.....
- สัมผัสผิวหนัง.....
- ๑๑.๓ จัดอยู่ในกลุ่มสารก่อมะเร็ง/ก่อกลายพันธุ์ตาม.....
- ๑๑.๔ อื่นๆ.....
๑๒. ข้อมูลผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ (Ecological Information)
- ๑๒.๑ ความเป็นพิษต่อระบบนิเวศน์.....
- ๑๒.๒ การตกค้างยาวนาน

- ๑๒.๓ ผลกระทบอื่นๆ.....
๑๓. ข้อพิจารณาในการกำจัด (Disposal Considerations).....
๑๔. ข้อมูลเกี่ยวกับการขนส่ง (Transport Information)
- ๑๔.๑ หมายเลขสหประชาชาติ (UN Number)
- ๑๔.๒ ชื่อในการขนส่ง :
- ๑๔.๓ ประเภทความเป็นอันตรายสำหรับการขนส่ง (Transport Hazard Class)
- ๑๔.๔ กลุ่มการบรรจุ (Packing Group)
- ๑๔.๕ การขนส่งด้วยภาชนะขนาดใหญ่.....
- ๑๔.๖ อื่นๆ.....
๑๕. ข้อมูลเกี่ยวกับกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (Regulatory Information)
- ๑๕.๑ กระทรวงแรงงาน.....
- ๑๕.๒ กระทรวงอุตสาหกรรม.....
- ๑๕.๓ กระทรวงสาธารณสุข.....
- ๑๕.๔ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.....
- ๑๕.๕ กระทรวงคมนาคม.....
- ๑๕.๖ อื่นๆ.....
๑๖. ข้อมูลอื่นๆ (Other Information)
- ๑๖.๑ สัญลักษณ์ NFPA.....
- ๑๖.๒ แหล่งข้อมูลและเอกสารที่ใช้ทำรายละเอียดข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมีอันตราย.....
- ๑๖.๓ อื่นๆ.....

ลงชื่อ.....
(.....)

ตำแหน่ง.....

นายจ้าง/ผู้แทน

บริษัท.....

ที่อยู่.....

โทรศัพท์/โทรสาร.....

E-mail:

คำสั่งกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
ที่ ๓๕๔ /๒๕๕๖

เรื่อง. มอบหมายอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการและดำเนินการ ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๒ กำหนดให้นายจ้าง แจ้งบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตรายและรายละเอียดข้อมูลความปลอดภัยภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่สารเคมีอันตรายอยู่ในครอบครองและภายในเดือนมกราคมของทุกปีให้นายจ้างแจ้งบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตรายและ รายละเอียดข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมีอันตรายที่ตนมีอยู่ในครอบครอง ข้อ ๒๙ กำหนดให้นายจ้าง ส่งรายงานผลการตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ ทราบผลการตรวจวัด ข้อ ๓๑ กำหนดให้นายจ้างส่งรายงานการประเมินความเสี่ยงต่อสุขภาพของลูกจ้างในกรณี ที่มีการใช้สารเคมีอันตรายภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบผลการประเมิน ข้อ ๓๒ กำหนดให้นายจ้าง ส่งรายงานการประเมินความเสี่ยงในการก่อให้เกิดอันตรายภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบผลการประเมิน และให้แจ้งรายงานการประเมินความเสี่ยงในการก่อให้เกิดอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ข้อ ๓๖ กำหนดให้นายจ้างที่มีสารเคมีอันตรายอยู่ในครอบครองก่อนวันที่กฎกระทรวงมีผลใช้บังคับแจ้งบัญชี รายชื่อสารเคมีอันตรายและรายละเอียดข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมีอันตรายภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ กฎกระทรวงมีผลบังคับใช้ โดยให้แจ้งหรือส่งรายงานต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒ ข้อ ๒๙ ข้อ ๓๑ ข้อ ๓๒ และข้อ ๓๖ แห่งกฎกระทรวงกำหนด มาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการ ทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๖ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จึงมอบหมายอำนาจ หน้าที่ให้ข้าราชการดังต่อไปนี้ มีอำนาจรับแจ้งบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตรายและรายละเอียดข้อมูล ความปลอดภัย รับรายงานผลการตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย รับรายงาน การประเมินความเสี่ยงต่อสุขภาพของลูกจ้างในกรณีที่มีการใช้สารเคมีอันตราย รับแจ้งรายงานการประเมิน ความเสี่ยงในการก่อให้เกิดอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน และรับแจ้งบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตรายและ รายละเอียดข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมีอันตราย จากนายจ้าง

๑. รองอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ให้มีอำนาจในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร
๒. ผู้อำนวยการสำนักความปลอดภัยแรงงาน ให้มีอำนาจในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร
๓. สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งประเภท วิชาการทุกสายงานและทุกระดับ และตำแหน่งประเภททั่วไปทุกสายงานตั้งแต่ระดับชำนาญงานขึ้นไป ซึ่งปฏิบัติงาน ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด ให้มีอำนาจในเขตพื้นที่ของตน

๔. ผู้อำนวยการกลุ่มงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานพื้นที่ ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่งประเภทวิชาการทุกสายงานและทุกระดับ และตำแหน่งประเภททั่วไปทุกสายงานตั้งแต่ระดับชำนาญงาน
ขึ้นไป ซึ่งปฏิบัติงาน ณ กลุ่มงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานพื้นที่ ให้มีอำนาจในเขตพื้นที่ของตน

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายพานิช จิตรแจ้)

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เรื่อง กำหนดแบบและวิธีการส่งรายงานผลการตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย
ในบรรยากาศของสถานที่ทำงานและสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตรายทางอิเล็กทรอนิกส์

โดยที่กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๒๙ กำหนดให้นายจ้าง จัดให้มีการตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายในบรรยากาศของสถานที่ทำงาน และสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตราย และส่งรายงานผลการตรวจวัดให้แก่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการตรวจวัด และการวิเคราะห์ผลการตรวจวัดระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙

เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่นายจ้างในการจัดทำรายงานผลการตรวจวัดและวิเคราะห์ ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายในบรรยากาศของสถานที่ทำงานและสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตราย และการส่งรายงานดังกล่าวต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๙ วรรคสอง แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับ สารเคมีอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๖ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย ในบรรยากาศของสถานที่ทำงานและสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตราย ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ ในประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการตรวจวัด และการวิเคราะห์ผลการตรวจวัด ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙ ทั้งนี้ นายจ้างอาจจัดทำรายงาน ผลการตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายในบรรยากาศของสถานที่ทำงาน และสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตราย ส่งให้แก่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ ตามแบบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๒ ให้นายจ้างที่มีความประสงค์จะส่งรายงานผลการตรวจวัดและวิเคราะห์ ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายในบรรยากาศของสถานที่ทำงานและสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตราย ทางอิเล็กทรอนิกส์ลงทะเบียนเพื่อขอรับรหัสผู้ใช้งานและรหัสผ่าน ทางระบบการให้บริการผ่านเว็บไซต์ (e-Service) ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

การลงทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นการตัดสิทธิของนายจ้างที่จะส่งรายงานผลการตรวจวัด และวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายในบรรยากาศของสถานที่ทำงานและสถานที่เก็บรักษา สารเคมีอันตรายด้วยตนเอง ทางไปรษณีย์ หรือทางสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ แต่อย่างใด

ข้อ ๓ เมื่อนายจ้างได้รับรหัสผู้ใช้งานและรหัสผ่านแล้ว นายจ้างสามารถส่งรายงานผลการตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายในบรรยากาศของสถานที่ทำงานและสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตรายผ่านทางระบบการให้บริการผ่านเว็บไซต์ (e-Service) ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่านายจ้างได้จัดทำรายงานผลการตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายในบรรยากาศของสถานที่ทำงานและสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตรายทางอิเล็กทรอนิกส์และส่งให้แก่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ในวันและเวลาที่ปรากฏที่เครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่ายของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ข้อ ๔ กรณีที่มีข้อสงสัย อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเรียกให้นายจ้างผู้ซึ่งส่งรายงานผลการตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายในบรรยากาศของสถานที่ทำงานและสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตรายทางอิเล็กทรอนิกส์ จัดส่งหรือแสดงข้อมูลเกี่ยวกับการรายงานผลการตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายในบรรยากาศของสถานที่ทำงานและสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตราย เพื่อตรวจสอบต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายอภิญญา สุจริตตานันท์)

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

แบบรายงานผลการตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย
ในบรรยากาศของสถานที่ทำงานและสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตราย (สอ. 3)

วันที่ ๘๓

ส่งข้อมูล หมายเลขอ้างอิง :-

ชื่อสถานประกอบการ

ที่อยู่ติดต่อได้เลขที่ หมู่ที่ ตระก/ซอย

ถนน แขวง/ตำบล

เขต/อำเภอ จังหวัด

รหัสไปรษณีย์

โทรศัพท์ โทรสาร

E-mail

สถานที่ใกล้เคียง

ประเภทกิจการ

ได้ตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายในบรรยากาศของสถานที่ทำงานและสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตราย โดย

- ดำเนินการเอง
- นิติบุคคลที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.๒๕๕๔

ชื่อนิติบุคคลผู้ให้บริการ เลขทะเบียนนิติบุคคล

ใบอนุญาตเลขที่ ตั้งแต่วันที่ ถึงวันที่

แนบไฟล์

ขอรายงานผลการตรวจวัดปริมาณความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย ดังต่อไปนี้

☐	ลำดับที่	ชื่อสารเคมีอันตราย	วันที่เก็บตัวอย่าง	จุดที่เก็บตัวอย่าง	จำนวนลูกจ้าง*	ชื่อเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้เก็บตัวอย่าง	อัตราดูดอากาศ* (ลิตร/นาที)	ระยะเวลาที่เก็บตัวอย่าง** (ชั่วโมง)	วันที่วิเคราะห์	วันที่วิเคราะห์ถึง	ชื่อเครื่องมือที่วิเคราะห์	ระดับความเข้มข้นที่วิเคราะห์ได้	ขีดจำกัดความเข้มข้น (TLVs)	การประเมินผล

*จำนวนลูกจ้างที่สัมผัสหรือเกี่ยวข้องกับสารเคมีอันตราย

วิธีการตรวจวัดและการวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการในมาตรฐานของ

☐	ลำดับที่	รายการมาตรฐาน	Volume/Edition	หน้า	ถึง

ผู้ดำเนินการตรวจวัดสารอันตราย

ผู้ดำเนินการตรวจวิเคราะห์ สารเคมีอันตรายทางห้องปฏิบัติการ กรรมการผู้จัดการ นิติบุคคลผู้ให้บริการ

ลงชื่อ

ตำแหน่ง

นายจ้าง/ผู้กระทำแทน

หมายเหตุ 1. การเก็บการวิเคราะห์ในห้องมาตรฐานของ NIOSH JISHA หรือมาตรฐานสากลอื่นๆ
2. ผู้เก็บตัวอย่างควรมีความรู้ทางด้านสุขศาสตร์อุตสาหกรรม (Industrial Hygiene)

หมายเหตุ : การบันทึกไม่ใช้การส่งข้อมูล เมื่อข้อมูลถูกต้องและครบถ้วนแล้วกรณฯ
กลอน "ส่งข้อมูล" ส่วนบน เพื่อส่งรายงานให้กรม และรายงานจะไม่สามารถแก้ไขได้อีก บันทึก

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เรื่อง กำหนดแบบและวิธีการแจ้งบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตรายและรายละเอียดข้อมูลความปลอดภัย
ของสารเคมีอันตรายทางอิเล็กทรอนิกส์

โดยที่กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๒ กำหนดให้นายจ้าง จัดทำบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตรายและรายละเอียดข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมีอันตราย พร้อมทั้ง แจ้งต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่นายจ้างในการจัดทำบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตราย และรายละเอียดข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมีอันตราย และการแจ้งบัญชีรายชื่อดังกล่าวต่ออธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๖ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ให้นายจ้างจัดทำบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตรายและรายละเอียดข้อมูลความปลอดภัย ของสารเคมีอันตรายและแจ้งต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ ตามแบบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๒ให้นายจ้างที่มีความประสงค์จะแจ้งบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตรายและรายละเอียดข้อมูล ความปลอดภัยของสารเคมีอันตรายต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายทางอิเล็กทรอนิกส์ลงทะเบียนเพื่อขอรับ รหัสผู้ใช้งานและรหัสผ่าน ทางระบบการให้บริการผ่านเว็บไซต์ (e-Service) ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

การลงทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นการตัดสิทธิของนายจ้างที่จะแจ้งบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตราย และรายละเอียดข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมีอันตรายด้วยตนเอง ทางไปรษณีย์ หรือทางโทรสาร แต่อย่างใด

ข้อ ๓ เมื่อนายจ้างได้รับรหัสผู้ใช้งานและรหัสผ่านแล้ว นายจ้างสามารถแจ้งบัญชีรายชื่อ สารเคมีอันตรายและรายละเอียดข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมีอันตรายทางอิเล็กทรอนิกส์ผ่านทางระบบ การให้บริการผ่านเว็บไซต์ (e-Service) ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่านายจ้างได้จัดทำบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตราย และรายละเอียดข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมีอันตรายทางอิเล็กทรอนิกส์และแจ้งต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดี มอบหมาย ในวันและเวลาที่ปรากฏที่เครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่ายของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ข้อ ๔ กรณีที่มีข้อสงสัย อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเรียกให้นายจ้างผู้ซึ่งแจ้งบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตรายและรายละเอียดข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมีอันตรายทางอิเล็กทรอนิกส์จัดส่งหรือแสดงข้อมูลเกี่ยวกับการแจ้งบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตรายและรายละเอียดข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมีอันตราย เพื่อตรวจสอบต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายอภิญา สุจริตตานันท์)

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

แบบบัญชีรายชื่อสารเคมีอันตรายและรายละเอียดข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมีอันตราย (สอ. 1)

วันที่

ส่งข้อมูล หมายเลขอ้างอิง : -

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย (Identification of this Hazardous Substance)

1.1 ขอบ่งชี้สารเคมี

ชื่อทางการค้า

ชื่อสารเคมี

ชื่ออื่น ๆ

สูตรเคมี

CAS No.

1.2 ผู้ผลิต/ผู้นำเข้า

ที่อยู่ เลขที่ หมู่ที่ ถนน

จังหวัด เขต/อำเภอ

แขวง/ตำบล รหัสไปรษณีย์

โทรศัพท์ โทรสาร

โทรศัพท์ฉุกเฉิน

Email

1.3 ชื่อแนะนำและข้อจำกัดในการใช้งาน

1.4 การใช้ประโยชน์

ปริมาณสูงสุดที่มีไว้ในครอบครอง

1.5 อื่น ๆ

2. การบ่งชี้ความเป็นอันตราย (Hazards Identification)

2.1 การจำแนกประเภท

ความเป็นอันตรายทางกายภาพ

ความเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ความเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ความเป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม

2.2 องค์ประกอบตามฉลาก **กลุ่มสารเคมี**

รูปสัญลักษณ์

คำสัญญาณ

ข้อความแสดงความอันตราย

ข้อควรระวังหรือข้อปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตราย

อื่น ๆ

2.3

3. องค์ประกอบและข้อมูลเกี่ยวกับส่วนผสม (Composition / Information on ingredients)

0 - 0 จาก 0รายการ 0 / 0 หน้า

☐	องค์ประกอบ	ชื่อสารเคมี	CAS No.	ปริมาณโดยน้ำหนัก (% By weight)	ด้านมาตรฐานความปลอดภัย	
					TLV	LD ₅₀

เพิ่มข้อมูลข้อ 4-16

หมายเหตุ : การบันทึกไม่ใช้การส่งข้อมูล เมื่อข้อมูลถูกต้องและครบถ้วนแล้วกรุณา
กดปุ่ม "ส่งข้อมูล" ด้านบน เพื่อส่งรายงานให้กรม และรายงานจะไม่สามารถแก้ไขได้อีก

บันทึก

4. มาตรฐาน การปฐมพยาบาล (First Aid Measures)

4.1 กรณีได้รับทางหายใจ

4.2 กรณีได้รับทางผิวหนังหรือดวงตา

4.3 กรณีได้รับทางกลืนกิน

4.4 อื่น ๆ

5. มาตรฐานการผจญเพลิง (Fire Fighting Measures)

5.1 สารดับเพลิงที่ห้ามใช้และสารดับเพลิงที่เหมาะสม

5.2 ความเป็นอันตรายเฉพาะที่เกิดขึ้นจากสารเคมี

5.3 อุปกรณ์พิเศษสำหรับนักผจญเพลิง

5.4 อื่น ๆ

6. มาตรการจัดการเมื่อมีการหก รั่วไหล (Accidental Release Measures)

6.1 ข้อควรระวังส่วนบุคคล อุปกรณ์ป้องกันอันตราย และขั้นตอนการปฏิบัติงานฉุกเฉิน

6.2 วิธีการ และวัสดุสำหรับกักเก็บและทำความสะอาด

6.3 ข้อควรระวังด้านสิ่งแวดล้อม

6.4 อื่น ๆ

7. การขนถ่าย เคลื่อนย้าย และการจัดเก็บ (Handling and Storage)

7.1 ข้อควรระวังและหลีกเลี่ยง

7.2 วิธีการจัดเก็บอย่างปลอดภัย

7.3 อื่น ๆ

8. การควบคุมการรับสัมผัสและการป้องกันส่วนบุคคล (Exposure Controls and Personal Protection)

8.1 ค่าขีดจำกัดความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย (TLV)

กฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

OSHA

NIOSH

ACGIH

อื่น ๆ

8.2 การควบคุมทางวิศวกรรมที่เหมาะสม

8.3 อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล

ระบบหายใจ

ตา

ผิวหนัง

8.4 อื่น ๆ

9. คุณสมบัติทางกายภาพและทางเคมี (Physical and Chemical Properties)

9.1 ลักษณะทั่วไป

9.2 กลิ่น

9.3 ค่าความเป็นกรดต่าง (pH)

9.4 จุดหลอมเหลวและจุดเยือกแข็ง

9.5 จุดเดือด

9.6 จุดวาบไฟ

9.7 อัตราการระเหย

9.8 ความสามารถในการลุกติดไฟ

9.10 ค่าขีดจำกัดสูงสุดและต่ำสุดของความไวไฟหรือของการระเบิด

9.11 ความดันไอ

9.12 ความหนาแน่นไอ

9.13 ความหนาแน่นสัมพัทธ์

9.14 ความถ่วงจำเพาะ

9.15 ความสามารถในการละลายได้

9.16 อุณหภูมิที่ลุกติดไฟได้เอง

9.17 มวลโมเลกุล

9.18 อื่น ๆ

10. ความเสถียร และการไวต่อปฏิกิริยา (Stability and Reactivity)

10.1 ความเสถียรทางเคมี

10.2 สิ่งเข้ากันไม่ได้

10.3 วัตถุอื่นๆที่ควรหลีกเลี่ยง

10.4 สภาวะที่ควรหลีกเลี่ยง

10.5 สารเคมีอันตรายหากเกิดการสลายตัว

10.6 อื่น ๆ

11. ข้อมูลด้านพิษวิทยา (Toxicological Information)11.1 LD₅₀/ LC

โดยทางปาก (mg/kg)

โดยทางผิวหนัง (mg/kg)

โดยทางสูดหายใจ (mg/l)

11.2 ความเป็นพิษ

การสูดหายใจ

สัมผัสถูกผิวหนัง

11.3 จัดอยู่ในกลุ่มสารก่อมะเร็ง/ก่อกลายพันธุกรรม

11.4 อื่น ๆ

12. ข้อมูลผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ (Ecological Information)

12.1 ความเป็นพิษต่อระบบนิเวศน์

12.2 การตกค้างยาวนาน

12.3 ผลกระทบอื่นๆ

13. ข้อพิจารณาในการกำจัด (Disposal Considerations)**14. ข้อมูลเกี่ยวกับการขนส่ง (Transport Information)**

14.1 หมายเลขสหประชาชาติ (UN Number)

14.2 ชื่อในการขนส่ง

14.3 ประเภทความเป็นอันตรายสำหรับการขนส่ง (Transport Hazard Class)

14.4 กลุ่มการบรรจุ (Packing Group)

14.5 การขนส่งด้วยภาชนะขนาดใหญ่

14.6 อื่น ๆ

15. ข้อมูลเกี่ยวกับกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (Regulatory Information)

15.1 กระทรวงแรงงาน

15.2 กระทรวงอุตสาหกรรม

15.3 กระทรวงสาธารณสุข

15.4 กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

15.5 กระทรวงคมนาคม

15.6 อื่น ๆ

16. ข้อมูลอื่นๆ (Other Information)

16.1 สัญลักษณ์ NFPA

16.2 แหล่งข้อมูลและเอกสารที่ใช้ทำรายละเอียดข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมีอันตราย

ลงชื่อ นายจ้าง
ตำแหน่ง

ชื่อสถานประกอบกิจการ
ที่อยู่ติดต่อได้เลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย
ถนน แขวง/ตำบล
เขต/อำเภอ จังหวัด
รหัสไปรษณีย์
โทรศัพท์ โทรสาร
E-mail
สถานที่ใกล้เคียง
ประเภทกิจการ

หมายเหตุ

ขอข้อมูลเพิ่มเติมได้จาก
(Additional information available form)

- ชื่อ
ที่อยู่
โทรศัพท์
- เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน (ถ้ามี)
ชื่อ
โทรศัพท์

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เรื่อง ชีตจำกัดความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๘ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๖ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง ชีตจำกัดความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ชีตจำกัดความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายในบรรยากาศของสถานที่ทำงานและสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตราย ให้เป็นไปตามท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐

สุเมธ มโหสถ

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ขีดจำกัดความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย

ลำดับ ที่	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS No.	ขีดจำกัดความเข้มข้น ของสารเคมีอันตราย เฉลี่ยตลอดระยะเวลา การทำงานปกติ	ขีดจำกัดความเข้มข้น ของสารเคมีอันตรายสำหรับ การสัมผัสในระยะเวลาสั้นๆ		ขีดจำกัด ความเข้มข้น ของสารเคมี อันตรายสูงสุด ไม่ว่าเวลาใดๆ ในระหว่าง ทำงาน
					ขีดจำกัด ความเข้มข้น	ระยะเวลา ที่กำหนด ให้ทำงานได้	
1	อะเซตัลดีไฮด์	acetaldehyde	75-07-0	200 ppm	-	-	-
2	กรดอะซิติก (กรดน้ำส้ม)	acetic acid	64-19-7	10 ppm	-	-	-
3	อะซิติก แอนไฮไดรด์	acetic anhydride	108-24-7	5 ppm	-	-	-
4	อะซิโตน	acetone	67-64-1	1000 ppm	-	-	-
5	อะซิโตน ไฮยาโนไฮไดริน ในรูปของ ไฮยาโนด	acetone cyanohydrin, as CN	75-86-5	-	-	-	5 mg/m ³
6	อะซิโตไนไตรล์	acetonitrile	75-05-8	40 ppm	-	-	-
7	อะโครลีน	acrolein	107-02-8	0.1 ppm	-	-	-
8	อะครีลาไมด์	acrylamide	79-06-1	0.3 mg/m ³	-	-	-
9	กรดอะครีลิก	acrylic acid	79-10-7	2 ppm	-	-	-
10	อะครีโลไนไตรล์	acrylonitrile	107-13-1	2 ppm	10 ppm	15 min	-
11	กรดอะดิพิค	adipic acid	124-04-9	5 mg/m ³	-	-	-
12	อัลดริน	aldrin	309-00-2	0.25 mg/m ³	-	-	-
13	อัลลิล แอลกอฮอล์	allyl alcohol	107-18-6	2 ppm	-	-	-
14	อัลลิล คลอไรด์	allyl chloride	107-05-1	1 ppm	-	-	-
15	อัลลิล ไกลซิดีล อีเธอร์	allyl glycidyl ether	106-92-3	-	-	-	10 ppm
16	อัลลิล โพรพิล ไดซัลไฟด์	allyl propyl disulfide	2179-59-1	2 ppm	-	-	-
17	โลหะอะลูมิเนียม ในรูปของ อะลูมิเนียม	aluminium metal, as Al	7429-90-5				
	- อนุภาคทุกขนาดที่อาจสูดเข้าสู่ ระบบทางเดินหายใจได้	- inhalable dust		15 mg/m ³	-	-	-
	- อนุภาคขนาดเล็กที่อาจสูดเข้าสู่ ระบบทางเดินหายใจได้	- respirable dust		5 mg/m ³	-	-	-
18	แอลฟา-อะลูมินา	alpha-alumina	1344-28-1				
	- อนุภาคทุกขนาดที่อาจสูดเข้าสู่ ระบบทางเดินหายใจได้	- inhalable dust		15 mg/m ³	-	-	-
	- อนุภาคขนาดเล็กที่อาจสูดเข้าสู่ ระบบทางเดินหายใจได้	- respirable dust		5 mg/m ³	-	-	-
19	2-อะมิโนไพริดีน	2-aminopyridine	504-29-0	0.5 ppm	-	-	-
20	อะมิโทรล	amitrole	61-82-5	0.2 mg/m ³	-	-	-
21	แอมโมเนีย	ammonia	7664-41-7	50 ppm	-	-	-

ลำดับ ที่	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS No.	ขีดจำกัดความเข้มข้น ของสารเคมีอันตราย เฉลี่ยตลอดระยะเวลา การทำงานปกติ	ขีดจำกัดความเข้มข้น ของสารเคมีอันตรายสำหรับ การสัมผัสในระยะเวลาสั้นๆ		ขีดจำกัด ความเข้มข้น ของสารเคมี อันตรายสูงสุด ไม่ว่าเวลาใดๆ ในระหว่าง ทำงาน
					ขีดจำกัด ความเข้มข้น	ระยะเวลา ที่กำหนด ให้ทำงานได้	
22	ฟุ้งของแอมโมเนียมคลอไรด์	ammonium chloride, fume	12125-02-9	10 mg/m ³	20 mg/m ³	15 min	-
23	แอมโมเนียม ซัลฟาเมท	ammonium sulfamate	7773-06-0				
	- อนุภาคทุกขนาดที่อาจสูดเข้าสู่ระบบทางเดินหายใจได้	- inhalable dust		15 mg/m ³	-	-	-
	- อนุภาคขนาดเล็กที่อาจสูดเข้าสู่ระบบทางเดินหายใจได้	- respirable dust		5 mg/m ³	-	-	-
24	นอร์มอล-เอมิล อะซิเตท	n-amyl acetate	628-63-7	100 ppm	-	-	-
25	เซค-เอมิล อะซิเตท	sec-amyl acetate	626-38-0	125 ppm	-	-	-
26	อะนิลีน และโฮโมล็อกซ์	aniline and homologs	62-53-3	5 ppm	-	-	-
27	อะนิซิดีน (ออโท-, พารา- ไอโซเมอร์)	anisidine (o-, p- isomers)	29191-52-4	0.5 mg/m ³	-	-	-
28	แอนติโมนีและสารประกอบ ในรูปของแอนติโมนี	antimony and compounds, as Sb	7440-36-0	0.5 mg/m ³	-	-	-
29	อะเซนิก (สารหนู) สารประกอบ อนินทรีย์ ในรูปของอะเซนิก (สารหนู)	arsenic, inorganic compounds, as As	7440-38-2	0.01 mg/m ³	-	-	-
30	อะเซนิก (สารหนู) สารประกอบ อินทรีย์ ในรูปของอะเซนิก (สารหนู)	arsenic, organic compounds, as As	7440-38-2	0.5 mg/m ³	-	-	-
31	อาร์ซีน	arsine	7784-42-1	0.05 ppm	-	-	-
32	แอสเบสทอส ชนิดโครโซไทล์	asbestos (chrysotile form)	77536-68-6	0.1 f/cm ³	-	-	-
33	แอสฟัลท์ (บิทูเมน) ในรูปของ ละอองสารละลายเบนซีน	asphalt (bitumen), as benzene soluble aerosol	8052-42-4	0.5 mg/m ³	-	-	-
34	อะทราซีน	atrazine	1912-24-9	5 mg/m ³	-	-	-
35	อะซีนฟอส เมทิล	azinphos-methyl	86-50-0	0.2 mg/m ³	-	-	-
36	แบเรียม สารประกอบที่ละลายได้ ในรูปของแบเรียม	barium, soluble compounds, as Ba	7440-39-3	0.5 mg/m ³	-	-	-
37	แบเรียม ซัลเฟต	barium sulfite	7727-43-7				
	- อนุภาคทุกขนาดที่อาจสูดเข้าสู่ระบบทางเดินหายใจได้	- inhalable dust		15 mg/m ³	-	-	-
	- อนุภาคขนาดเล็กที่อาจสูดเข้าสู่ระบบทางเดินหายใจได้	- respirable dust		5 mg/m ³	-	-	-
38	เบนโนมิล	benomyl	17804-35-2				
	- อนุภาคทุกขนาดที่อาจสูดเข้าสู่ระบบทางเดินหายใจได้	- inhalable dust		15 mg/m ³	-	-	-
	- อนุภาคขนาดเล็กที่อาจสูดเข้าสู่ระบบทางเดินหายใจได้	- respirable dust		5 mg/m ³	-	-	-

ลำดับ ที่	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS No.	ขีดจำกัดความเข้มข้น ของสารเคมีอันตราย เฉลี่ยตลอดระยะเวลา การทำงานปกติ	ขีดจำกัดความเข้มข้น ของสารเคมีอันตรายสำหรับ การสัมผัสในระยะเวลาสั้นๆ		ขีดจำกัด ความเข้มข้น ของสารเคมี อันตรายสูงสุด ไม่ว่าเวลาใดๆ ในระหว่าง ทำงาน
					ขีดจำกัด ความเข้มข้น	ระยะเวลา ที่กำหนด ให้ทำงานได้	
39	เบนซีน	benzene	71-43-2	1 ppm	5 ppm	15 min	-
40	เบนโซอิล เพอร์ออกไซด์	benzoyl peroxide	94-36-0	5 mg/m ³	-	-	-
41	เบนซิล คลอไรด์	benzyl chloride	100-44-7	1 ppm	-	-	-
42	เบอริลเลียมและสารประกอบของ เบอริลเลียม ในรูปของเบอริลเลียม	beryllium and beryllium compounds, as Be	7440-41-7	0.002 mg/m ³	0.025 mg/m ³	30 min	0.005 mg/m ³
43	ไบฟีนิล (ไดฟีนิล)	biphenyl (diphenyl)	92-52-4	0.2 ppm	-	-	-
44	บิสมัท เทลลูไรด์ อันโดป	bismuth telluride, undoped	1304-82-1				
	- อนุภาคทุกขนาดที่อาจสูดเข้าสู่ ระบบทางเดินหายใจได้	- inhalable dust		15 mg/m ³	-	-	-
	- อนุภาคขนาดเล็กที่อาจสูดเข้าสู่ ระบบทางเดินหายใจได้	- respirable dust		5 mg/m ³	-	-	-
45	บอเรทส์ เตตรา แกลิโอไซด์ียม	borates, tetra, sodium salts					
	- แอนไฮดรัส	- anhydrous	1330-43-4	1 mg/m ³	-	-	-
	- เดคะไฮเดรท	- decahydrate	1303-96-4	5 mg/m ³	-	-	-
	- เพนตะไฮเดรท	- pentahydrate	12179-04-3	1 mg/m ³	-	-	-
46	โบรอน ไตรโบรไมด์	boron tribromide	10294-33-4	-	-	-	1 ppm
47	โบรอน ไตรฟลูออไรด์	boron trifluoride	7637-07-2	-	-	-	1 ppm
48	โบรมาซิล	bromacil	314-40-9	10 mg/m ³	-	-	-
49	โบรมีน เพนตะฟลูออไรด์	bromine pentafluoride	7789-30-2	0.1 ppm	-	-	-
50	โบรโมฟอร์ม	bromoform	75-25-2	0.5 ppm	-	-	-
51	1,3-บิวตะไดอีน	1,3-butadiene	106-99-0	1 ppm	5 ppm	15 min	-
52	บิวทีน ไอโซเมอร์ทุกรูป	butenes, all isomers		250 ppm	-	-	-
53	นอร์มอล-บิวทานอล	n-butanol	71-36-3	100 ppm	-	-	-
54	เซค-บิวทานอล	sec-butanol	78-92-2	150 ppm	-	-	-
55	เทอร์ท-บิวทานอล	tert-butanol	75-65-0	100 ppm	-	-	-
56	2-บิวทอกซีเอทานอล	2-butoxyethanol	111-76-2	50 ppm	-	-	-
57	เทอร์ท-บิวทิล อะซิเตท	tert-butyl acetate	540-88-5	200 ppm	-	-	-
58	นอร์มอล-บิวทิล อะครีเลท	n-butyl acrylate	141-32-2	2 ppm	-	-	-
59	บิวทิลอะมีน	butylamine	109-73-9	-	-	-	5 ppm
60	นอร์มอล-บิวทิล ไกลซิديل อีเธอร์ (บีจีอี)	n-butyl glycidyl ether (BGE)	2426-08-6	50 ppm	-	-	-

ลำดับ ที่	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS No.	ขีดจำกัดความเข้มข้น ของสารเคมีอันตราย เฉลี่ยตลอดระยะเวลา การทำงานปกติ	ขีดจำกัดความเข้มข้น ของสารเคมีอันตรายสำหรับ การสัมผัสในระยะเวลาสั้นๆ		ขีดจำกัด ความเข้มข้น ของสารเคมี อันตรายสูงสุด ไม่ว่าเวลาใดๆ ในระหว่าง ทำงาน
					ขีดจำกัด ความเข้มข้น	ระยะเวลา ที่กำหนด ให้ทำงานได้	
61	นอร์มอล-บิวทิล แลคเตท	n-butyl lactate	138-22-7	5 ppm	-	-	-
62	บิวทิล เมอร์แคปแทน	butyl mercaptan	109-79-5	10 ppm	-	-	-
63	ออโท-เซค-บิวทิลฟีนอล	o-sec-butylphenol	89-72-5	5 ppm	-	-	-
64	พารา-เทอร์ท-บิวทิลโทลูอิน	p-tert-butyltoluene	98-51-1	10 ppm	-	-	-
65	แคดเมียม ในรูปของแคดเมียม	cadmium, as Cd	7440-43-9	0.005 mg/m ³	-	-	-
66	แคลเซียม คาร์บอเนท	calcium carbonate	1317-65-3				
	- อนุภาคทุกขนาดที่อาจสูดเข้าสู่ระบบทางเดินหายใจได้	- inhalable dust		15 mg/m ³	-	-	-
	- อนุภาคขนาดเล็กที่อาจสูดเข้าสู่ระบบทางเดินหายใจได้	- respirable dust		5 mg/m ³	-	-	-
67	แคลเซียม โครเมท ในรูปของโครเมียม	calcium chromate, as Cr	13765-19-0	0.001 mg/m ³	-	-	-
68	แคลเซียม ไซยานาไมด์	calcium cyanamide	156-62-7	0.5 mg/m ³	-	-	-
69	แคลเซียม ไฮดรอกไซด์	calcium hydroxide	1305-62-0				
	- อนุภาคทุกขนาดที่อาจสูดเข้าสู่ระบบทางเดินหายใจได้	- inhalable dust		15 mg/m ³	-	-	-
	-อนุภาคขนาดเล็กที่อาจสูดเข้าสู่ระบบทางเดินหายใจได้	- respirable dust		5 mg/m ³	-	-	-
70	แคลเซียม ออกไซด์	calcium oxide	1305-78-8	5 mg/m ³	-	-	-
71	คาร์บาริล (เซวิน)	carbaryl (sevin)	63-25-2	5 mg/m ³	-	-	-
72	คาร์โบฟูแรน	carbofuran	1563-66-2	0.1 mg/m ³	-	-	-
73	คาร์บอน ไดซัลไฟด์	carbon disulfide	75-15-0	20 ppm	100 ppm	30 min	30 ppm
74	คาร์บอน มอนอกไซด์	carbon monoxide	630-08-0	50 ppm	-	-	-
75	คาร์บอนเตตระคลอไรด์	carbon tetrachloride	56-23-5	10 ppm	200 ppm	5 min in any 3 hr	25 ppm
76	ซีเซียม ไฮดรอกไซด์	cesium hydroxide	21351-79-1	2 mg/m ³	-	-	-
77	คลอร์ดาน	chlordane	57-74-9	0.5 mg/m ³	-	-	-
78	คลอรีเนเทด แคมฟิน	chlorinated camphene	8001-35-2	0.5 mg/m ³	-	-	-
79	คลอรีน	chlorine	7782-50-5	-	-	-	1 ppm
80	คลอโรอะซีทิล คลอไรด์	chloroacetyl chloride	79-04-9	0.05 ppm	-	-	-
81	คลอโรเบนซีน	chlorobenzene	108-90-7	75 ppm	-	-	-
82	คลอโรไดฟลูออโรมีเทน	chlorodifluoromethane	75-45-6	1000 ppm	-	-	-

ลำดับ ที่	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS No.	ขีดจำกัดความเข้มข้น ของสารเคมีอันตราย เฉลี่ยตลอดระยะเวลา การทำงานปกติ	ขีดจำกัดความเข้มข้น ของสารเคมีอันตรายสำหรับ การสัมผัสในระยะเวลาสั้นๆ		ขีดจำกัด ความเข้มข้น ของสารเคมี อันตรายสูงสุด ไม่ว่าเวลาใดๆ ในระหว่าง ทำงาน
					ขีดจำกัด ความเข้มข้น	ระยะเวลา ที่กำหนด ให้ทำงานได้	
83	คลอโรฟอร์ม (ไตรคลอโรมีเทน)	chloroform (trichloromethane)	67-66-3	-	-	-	50 ppm
84	1-คลอโร-1-ไนโตรโพรเพน	1-chloro-1-nitropropane	600-25-9	20 ppm	-	-	-
85	คลอโรเพนตะฟลูออโรอีเทน	chloropentafluoroethane	76-15-3	1000 ppm	-	-	-
86	คลอโรพิกรีน	chloropicrin	76-06-2	0.1 ppm	-	-	-
87	บีตา-คลอโรพรีน	β -chloroprene	126-99-8	25 ppm	-	-	-
88	กรด 2-คลอโรโพรพีนิก	2-chloropropionic acid	598-78-7	0.1 ppm	-	-	-
89	ออโท-คลอโรสไตรีน	<i>o</i> -chlorostyrene	2039-87-4	50 ppm	75 ppm	15 min	-
90	ออโท-คลอโรโทลูอีน	<i>o</i> -chlorotoluene	95-49-8	50 ppm	-	-	-
91	คลอโรไพริฟอส	chlorpyrifos	2921-88-2	0.1 mg/m ³	-	-	-
92	โคล ดัส (ฝุ่นถ่านหิน)	coal dust					
	- แอนทราไซต์ อนุภาคขนาดเล็กที่ อาจสูดเข้าสู่ระบบทางเดินหายใจได้	- anthracite ,respirable dust)		0.4 mg/m ³	-	-	-
	- บิทูมินัส หรือ ลิกไนต์ อนุภาคขนาดเล็กที่อาจสูดเข้าสู่ ระบบทางเดินหายใจได้	- bituminous or lignite , respirable dust		0.9 mg/m ³	-	-	-
93	โคล ทาร์ พิช วอลาไทล์ ในรูปของ ละอองสารละลายเบนซีน	coal tar pitch volatiles, as benzene soluble aerosol	65996-93-2	0.2 mg/m ³	-	-	-
94	โคบอลท์ คาร์บอนิล ในรูปของ โคบอลท์	cobalt carbonyl, as Co	10210-68-1	0.1 mg/m ³	-	-	-
95	โคบอลท์ ไฮโดรคาร์บอนิล ในรูป ของโคบอลท์	cobalt hydrocarbonyl, as Co	16842-03-8	0.1 mg/m ³	-	-	-
96	โลหะโคบอลท์ ฝุ่น และฟุ้ง ในรูป ของโคบอลท์	cobalt metal, dust, and fume, as Co	7440-48-4	0.1 mg/m ³	-	-	-
97	ฝุ่นฝ้ายดิบ (ยังไม่ปรับสภาพ)	cotton dust, raw, untreated		1 mg/m ³	-	-	-
98	คิวมีน (ไอโซโพรพิล เบนซีน)	cumene (isopropyl benzene)	98-82-8	50 ppm	-	-	-
99	ไซยานาไมด์	cyanamide	420-04-2	2 mg/m ³	-	-	-
100	ไซโคลเฮกเซน	cyclohexane	110-82-7	300 ppm	-	-	-
101	ไซโคลเฮกซานอล	cyclohexanol	108-93-0	50 ppm	-	-	-
102	ไซโคลเฮกซาโนน	cyclohexanone	108-94-1	50 ppm	-	-	-
103	ไซโคลเฮกซิลอะมีน	cyclohexylamine	108-91-8	10 ppm	-	-	-
104	ไซโคลเพนเทน	cyclopentane	287-92-3	600 ppm	-	-	-

ลำดับ ที่	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS No.	ขีดจำกัดความเข้มข้น ของสารเคมีอันตราย เฉลี่ยตลอดระยะเวลา การทำงานปกติ	ขีดจำกัดความเข้มข้น ของสารเคมีอันตรายสำหรับ การสัมผัสในระยะเวลาสั้นๆ		ขีดจำกัด ความเข้มข้น ของสารเคมี อันตรายสูงสุด ไม่ว่าเวลาใดๆ ในระหว่าง ทำงาน
					ขีดจำกัด ความเข้มข้น	ระยะเวลา ที่กำหนด ให้ทำงานได้	
105	ไซเฮกซะติน (ไตรไซโคลเฮกซิลทิน ไฮดรอกไซด์)	cyhexatin (tricyclohexyltin hydroxide)	13121-70-5	5 mg/m ³	-	-	-
106	ดีดีที (ไดคลอโรไดฟีนิลไตรคลอโร อีเทน)	DDT (dichlorodiphenyltrichloro ethane)	50-29-3	1 mg/m ³	-	-	-
107	ดีมีทอน (ซิสท็อก)	demeton (systox)	8065-48-3	0.1 mg/m ³	-	-	-
108	ไดอะซีนอน	diazinon	333-41-5	0.01 mg/m ³	-	-	-
109	ออโท-ไดคลอโรเบนซีน	<i>o</i> -dichlorobenzene	95-50-1	-	-	-	50 ppm
110	พารา-ไดคลอโรเบนซีน	<i>p</i> -dichlorobenzene	106-46-7	75 ppm	-	-	-
111	1,1-ไดคลอโรอีเทน	1,1-dichloroethane	75-34-3	100 ppm	-	-	-
112	1,2-ไดคลอโรเอทิลีน	1,2-dichloroethylene	540-59-0	200 ppm	-	-	-
113	2,4-ดี (กรด 2,4-ไดคลอโรฟีนอกซี อะซิติก)	2,4-D (2,4 dichlorophenoxyacetic acid)	94-75-7	10 mg/m ³	-	-	-
114	1,1-ไดคลอโร-1-ไนโตรอีเทน	1,1-dichloro-1-nitroethane	594-72-9	-	-	-	10 ppm
115	ไดคลออร์วอส (ดีดีวีพี)	dichlorvos (DDVP)	62-73-7	1 mg/m ³	-	-	-
116	ไดโครโตฟอส	dicrotophos	141-66-2	0.05 mg/m ³	-	-	-
117	ดีลด์ริน	dieldrin	60-57-1	0.25 mg/m ³	-	-	-
118	ไดเอทานอลามีน	diethanolamine	111-42-2	1 mg/m ³	-	-	-
119	2-ไดเอทิลอะมิโนเอทานอล	2-diethylaminoethanol	100-37-8	10 ppm	-	-	-
120	ไดเอทิลีน ไตรอะมีน	diethylene triamine	111-40-0	1 ppm	-	-	-
121	ไดเอทิล คีโตน	diethyl ketone	96-22-0	200 ppm	-	-	-
122	ไดไอโซบิวทิล คีโตน	diisobutyl ketone	108-83-8	50 ppm	-	-	-
123	ไดไอโซโพรพิลอะมีน	diisopropylamine	108-18-9	5 ppm	-	-	-
124	ไดเมทิลอะนิลีน (เอ็น,เอ็น-ไดเมทิลอะนิลีน)	dimethylaniline (N,N-dimethylaniline)	121-69-7	5 ppm	-	-	-
125	ไดเมทิล ฟอร์มาไมด์	dimethylformamide	68-12-2	10 ppm	-	-	-
126	1,1-ไดเมทิลไฮดราซีน	1,1-dimethylhydrazine	57-14-7	0.5 ppm	-	-	-
127	ไดเมทิล ซัลเฟต	dimethyl sulfat	77-78-1	1 ppm	-	-	-
128	ไดไนโตรเบนซีน ไอโซเมอร์ทุกรูป	dinitrobenzene, all isomers					
	ออโท	ortho-	528-29-0	1 mg/m ³	-	-	-
	เมตา	meta-	99-65-0	1 mg/m ³	-	-	-
	พารา	para-	100-25-4	1 mg/m ³	-	-	-

ลำดับ ที่	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS No.	ขีดจำกัดความเข้มข้น ของสารเคมีอันตราย เฉลี่ยตลอดระยะเวลา การทำงานปกติ	ขีดจำกัดความเข้มข้น ของสารเคมีอันตรายสำหรับ การสัมผัสในระยะเวลาสั้นๆ		ขีดจำกัด ความเข้มข้น ของสารเคมี อันตรายสูงสุด ไม่ว่าเวลาใดๆ ในระหว่าง ทำงาน
					ขีดจำกัด ความเข้มข้น	ระยะเวลา ที่กำหนด ให้ทำงานได้	
129	ไดไนโตร-อโท-ครีซอล	dinitro-o-cresol	534-52-1	0.2 mg/m ³	-	-	-
130	ไดไนโตรโทลูอิน	dinitrotoluene	25321-14-6	1.5 mg/m ³	-	-	-
131	ไดออกเซน (ไดเอทิลีน ไดออกไซด์)	dioxane (diethylene dioxide)	123-91-1	100 ppm	-	-	-
132	ไดออกซะไธออน	dioxathion	78-34-2	0.1 mg/m ³	-	-	-
133	ไดฟีนิลอะมีน	diphenylamine	122-39-4	10 mg/m ³	-	-	-
134	ไดโพรพิล คีโตน	dipropyl ketone	123-19-3	50 ppm	-	-	-
135	ไดควอท	diquat	85-00-7 2764-72-9 6385-62-2				
	- อนุภาคทุกขนาดที่อาจสูดเข้าสู่ ระบบทางเดินหายใจได้	- inhalable dust		0.5 mg/m ³	-	-	-
	- อนุภาคขนาดเล็กที่อาจสูดเข้าสู่ ระบบทางเดินหายใจได้	- respirable dust		0.1 mg/m ³	-	-	-
136	ไดยูรอน	diuron	330-54-1	10 mg/m ³	-	-	-
137	เอ็นโดซัลแฟน	endosulfan	115-29-7	0.1 mg/m ³	-	-	-
138	เอ็นดริน	endrin	72-20-8	0.1 mg/m ³	-	-	-
139	อีพิคลอโรไฮดริน (1-คลอโร-2,3-อีพอกซีโพรเพน)	epichlorohydrin (1-chloro-2, 3-epoxypropane)	106-89-8	5 ppm	-	-	-
140	อีพีเอ็น (เอทิล พารา-ไนโตรฟีนิล)	EPN (ethyl p-nitrophenyl)	2104-64-5	0.5 mg/m ³	-	-	-
141	เอทานอล (เอทิล แอลกอฮอล์)	ethanol (ethyl alcohol)	64-17-5	1000 ppm	-	-	-
142	เอธาโนลามีน	ethanolamine	141-43-5	3 ppm	-	-	-
143	เอทไธออน	ethion	563-12-2	0.05 mg/m ³	-	-	-
144	2-เอทอ็อกซีเอทานอล (เซลโล โซล์ฟ)	2-ethoxyethanol (cellosolve)	110-80-5	200 ppm	-	-	-
145	2-เอทอ็อกซีเอทิล อะซิเตท (เซลโลโซล์ฟ อะซิเตท)	2-ethoxyethyl acetate (cellosolve acetate)	111-15-9	100 ppm	-	-	-
146	เอทิล อะซิเตท	ethyl acetate	141-78-6	400 ppm	-	-	-
147	เอทิล อะครีเลท	ethyl acrylate	140-88-5	25 ppm	-	-	-
148	เอทิลอะมีน	ethylamine	75-04-7	10 ppm	-	-	-
149	เอทิล เบนซีน	ethyl benzene	100-41--4	100 ppm	-	-	-
150	เอทิล โบรไมด์	ethyl bromide	74-96-4	200 ppm	-	-	-
151	เอทิล คลอไรด์	ethyl chloride	75-00-3	1000 ppm	-	-	-

ลำดับ ที่	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS No.	ขีดจำกัดความเข้มข้น ของสารเคมีอันตราย เฉลี่ยตลอดระยะเวลา การทำงานปกติ	ขีดจำกัดความเข้มข้น ของสารเคมีอันตรายสำหรับ การสัมผัสในระยะเวลาสั้นๆ		ขีดจำกัด ความเข้มข้น ของสารเคมี อันตรายสูงสุด ไม่ว่าเวลาใดๆ ในระหว่าง ทำงาน
					ขีดจำกัด ความเข้มข้น	ระยะเวลา ที่กำหนด ให้ทำงานได้	
152	เอทิลีน คลอโรไฮดริน	ethylene chlorohydrin	107-07-3	5 ppm	-	-	-
153	เอทิลีนไดอะมีน	ethylenediamine	107-15-3	10 ppm	-	-	-
154	เอทิลีน ไดโบรไมด์	ethylene dibromide	106-93-4	20 ppm	50 ppm	5 min	30 ppm
155	เอทิลีน ไดคลอไรด์ (1,2-ไดคลอโรอีเทน)	ethylene dichloride (1,2-dichloroethane)	107-06-2	50 ppm	200 ppm	5 min in any 3 hr	100 ppm
156	เอทิลีน ไกลคอล	ethylene glycol	107-21-1	-	-	-	100 mg/m ³
157	เอทิลีน ไกลคอล ไดไนเตรท	ethylene glycol dinitrate	628-96-6	-	-	-	0.2 ppm
158	เอทิลีน ออกไซด์	ethylene oxide	75-21-8	1 ppm	5 ppm	15 min	-
159	เอทิล อีเธอร์	ethyl ether	60-29-7	400 ppm	-	-	-
160	เอทิล ฟอร์มेट	ethyl formate	109-94-4	100 ppm	-	-	-
161	เอทิล เมอร์แคปแทน	ethyl mercaptan	75-08-1	-	-	-	10 ppm
162	เอทิล ซิลิเคท	ethyl silicate	78-10-4	100 ppm	-	-	-
163	เฟนซิลโฟไธออน	fensulfothion	115-90-2	0.01 mg/m ³	-	-	-
164	เฟนไธออน	fenthion	55-38-9	0.05 mg/m ³	-	-	-
165	ฟลูออรีน	fluorine	7782-41-4	0.1 ppm	-	-	-
166	ฟลูออไรด์ ในรูปของฟลูออรีน	fluorides, as F		2.5 mg/m ³	-	-	-
167	โฟโนฟอส	fonofos	944-22-9	0.1 mg/m ³	-	-	-
168	ฟอร์มัลดีไฮด์	formaldehyde	50-00-0	0.75 ppm	2 ppm	15 min	-
169	กรดฟอร์มิก	formic acid	64-18-6	5 ppm	-	-	-
170	เฟอร์ฟูรัล	furfural	98-01-1	5 ppm	-	-	-
171	เฟอร์ฟูรัล แอลกอฮอล์	furfuryl alcohol	98-00-0	50 ppm	-	-	-
172	ไกลซิดอล	glycidol	556-52-5	50 ppm	-	-	-
173	เฮปตะคลอรั	heptachlor	76-44-8	0.5 mg/m ³	-	-	-
174	เฮปเทน (นอร์มอล-เฮปเทน)	heptane (n-heptane)	142-82-5	500 ppm	-	-	-
175	เฮกซะเมทิลีน-ได-ไอโซไซยาเนท	hexamethylene diisocyanate	822-06-0	0.005 ppm	-	-	-
176	นอร์มอล-เฮกเซน	n-hexane	110-54-3	500 ppm	-	-	-
177	ไฮดราซีน	hydrazine	302-01-2	1 ppm	-	-	-
178	ไฮโดรเจน โบรไมด์	hydrogen bromide	10035-10-6	3 ppm	-	-	-
179	ไฮโดรเจน คลอไรด์	hydrogen chloride	7647-01-0	-	-	-	5 ppm

ลำดับ ที่	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS No.	ขีดจำกัดความเข้มข้น ของสารเคมีอันตราย เฉลี่ยตลอดระยะเวลา การทำงานปกติ	ขีดจำกัดความเข้มข้น ของสารเคมีอันตรายสำหรับ การสัมผัสในระยะเวลาสั้นๆ		ขีดจำกัด ความเข้มข้น ของสารเคมี อันตรายสูงสุด ไม่ว่าเวลาใดๆ ในระหว่าง ทำงาน
					ขีดจำกัด ความเข้มข้น	ระยะเวลา ที่กำหนด ให้ทำงานได้	
180	ไฮโดรเจน ไซยาไนด์	hydrogen cyanide	74-90-8	10 ppm	-	-	-
181	ไฮโดรเจน ฟลูออไรด์ ในรูปของ ฟลูออรีน	hydrogen fluoride, as F	7664-39-3	3 ppm	-	-	-
182	ไฮโดรเจน เพอร์ออกไซด์	hydrogen peroxide	7722-84-1	1 ppm	-	-	-
183	ไฮโดรเจน ซัลไฟด์	hydrogen sulfide	7783-06-4	-	50 ppm	10 min	20 ppm
184	ไฮโดรควิโนน	hydroquinone	123-31-9	2 mg/m ³	-	-	-
185	2-ไฮดรอกซีโพรพิล อะครีเลท	2-hydroxypropyl acrylate	999-61-1	0.5 ppm	-	-	-
186	ไอโอดีน	iodine	7553-56-2	-	-	-	0.1 ppm
187	ไอโซบิวทิล อะซิเตต	isobutyl acetate	110-19-0	150 ppm	-	-	-
188	ไอโซฟอโรน	isophorone	78-59-1	25 ppm	-	-	-
189	ไอโซฟอโรน ไดไอโซไซยานาต	isophorone diisocyanate	4098-71-9	0.005 ppm	-	-	-
190	2-ไอโซโพรพอกซีเอทานอล	2-isopropoxyethanol	109-59-1	25 ppm	-	-	-
191	ไอโซโพรพิล อะซิเตท	isopropyl acetate	108-21-4	250 ppm	-	-	-
192	ไอโซโพรพิล แอลกอฮอล์ (ไอพีเอ)	isopropyl alcohol (IPA)	67-63-0	400 ppm	-	-	-
193	ไอโซโพรพิลอะมีน	isopropylamine	75-31-0	5 ppm	-	-	-
194	ตะกั่วอนินทรีย์ ในรูปของตะกั่ว	lead inorganic, as Pb	7439-92-1	0.05 mg/m ³	-	-	-
195	เลด โครเมท	lead chromate	7758-97-6				
	- ในรูปของตะกั่ว	- as Pb		0.05 mg/m ³	-	-	-
	- ในรูปของโครเมียม	- as Cr		0.012 mg/m ³	-	-	-
196	แอล.พี.จี. (ก๊าซปิโตรเลียมเหลว)	L.P.G. liquified petroleum gas)	68476-85-7	1000 ppm	-	-	-
197	เมอร์คิวรี (ปรอท)	mercury	7439-97-6	-	-	-	0.1 mg/m ³
198	ออกาโน (อัลคิล) เมอควีรี	organo (alkyl) mercury	7439-97-6	0.01 mg/m ³	-	-	0.04 mg/m ³
199	เมทิล นอร์มอล-บิวทิลคีโตน	methyl n-butyl ketone	591-78-6	100 ppm	-	-	-
200	เมทิล คลอไรด์	methyl chloride	74-87-3	100 ppm	300 ppm	5 min in any 3 hr	200 ppm
201	เมทิลไซโคลเฮกเซน	methylcyclohexane	108-87-2	500 ppm	-	-	-
202	เมทิลไซโคลเฮกเซนอล	methylcyclohexanol	25639-42-3	100 ppm	-	-	-
203	ออโท- เมทิลไซโคลเฮกซะโนน	o-methylcyclohexanone	583-60-8	100 ppm	-	-	-
204	เมทิลลีน คลอไรด์	methylene chloride	75-09-2	25 ppm	125 ppm	15 min	-

ลำดับ ที่	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS No.	ขีดจำกัดความเข้มข้น ของสารเคมีอันตราย เฉลี่ยตลอดระยะเวลา การทำงานปกติ	ขีดจำกัดความเข้มข้น ของสารเคมีอันตรายสำหรับ การสัมผัสในระยะเวลาสั้นๆ		ขีดจำกัด ความเข้มข้น ของสารเคมี อันตรายสูงสุด ไม่ว่าเวลาใดๆ ในระหว่าง ทำงาน
					ขีดจำกัด ความเข้มข้น	ระยะเวลา ที่กำหนด ให้ทำงานได้	
205	4,4-เมทิลีนไดอะนิลีน	4,4-methylene dianiline	101-77-9	0.1 ppm	-	-	-
206	เมทิล เอทิล คีโตน (เอ็มอีเค)	methyl ethyl ketone (MEK)	78-93-3	200 ppm	-	-	-
207	เมทิล เอทิล คีโตน เพอร์ออกไซด์	methyl ethyl ketone peroxide	1338-23-4	-	-	-	0.2 ppm
208	เมทิล ฟอร์มเมท	methyl formate	107-31-3	100 ppm	-	-	-
209	เมทิล ไอโอดาอิด	methyl iodide	74-88-4	5 ppm	-	-	-
210	เมทิล ไอโซเอมิล คีโตน	methyl isoamyl ketone	110-12-3	100 ppm	-	-	-
211	เมทิล ไอโซบิวทิล คาร์บีนอล	methyl isobutyl carbinol	108-11-2	25 ppm	-	-	-
212	เมทิล ไอโซบิวทิลคีโตน	methyl isobutyl ketone	108-10-1	100 ppm	-	-	-
213	เมทิล ไอโซโพรพิล คีโตน	methyl isopropyl ketone	563-80-4	20 ppm	-	-	-
214	เมทิล เมอร์แคปแทน	methyl mercaptan	74-93-1	-	-	-	10 ppm
215	เมทิล เมธาครีเลท	methyl methacrylate	80-62-6	100 ppm	-	-	-
216	เมทิล พาราไรออน	methyl parathion	298-00-0	0.02 mg/m ³	-	-	-
217	แอลฟา-เมทิล สไตรีน	alpha-methyl styrene	98-83-9	-	-	-	100 ppm
218	เมวินฟอส (ฟอสดริน)	mevinphos (phosdrin)	7786-34-7	0.01 mg/m ³	-	-	-
219	ไมกา อนุภาคขนาดเล็กที่อาจสูด เข้าสู่ระบบทางเดินหายใจได้	mica, respirable dust	12001-26-2	3 mg/m ³	-	-	-
220	โมนโครโตฟอส	monocrotophos	6923-22-4	0.05 mg/m ³	-	-	-
221	มอร์โฟไลน์	morpholine	110-91-8	20 ppm	-	-	-
222	นิกเกิล	nickel	7440-02-0				
	- โลหะ และสารประกอบที่ ไม่ละลาย ในรูปของนิกเกิล	- metal and insoluble compounds, as Ni		1 mg/m ³	-	-	-
	- สารประกอบที่ละลายได้ ในรูปของนิกเกิล	- soluble compounds, as Ni		1 mg/m ³	-	-	-
223	นิโคติน	nicotine	54-11-5	0.5 mg/m ³	-	-	-
224	กรดไนตริก	nitric acid	7697-37-2	2 ppm	-	-	-
225	ไนตรัสออกไซด์	nitrous oxide	10024-97-2	50 ppm	-	-	-
226	ไนตริก ออกไซด์	nitric oxide	10102-43-9	25 ppm	-	-	-
227	ไนโตรเบนซีน	nitrobenzene	98-95-3	1 ppm	-	-	-
228	ไนโตรอีเทน	nitroethane	79-24-3	100 ppm	-	-	-
229	ไนโตรเจน ไดออกไซด์	nitrogen dioxide	10102-44-0	-	-	-	5 ppm

ลำดับ ที่	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS No.	ขีดจำกัดความเข้มข้น ของสารเคมีอันตราย เฉลี่ยตลอดระยะเวลา การทำงานปกติ	ขีดจำกัดความเข้มข้น ของสารเคมีอันตรายสำหรับ การสัมผัสในระยะเวลาสั้นๆ		ขีดจำกัด ความเข้มข้น ของสารเคมี อันตรายสูงสุด ไม่ว่าเวลาใดๆ ในระหว่าง ทำงาน
					ขีดจำกัด ความเข้มข้น	ระยะเวลา ที่กำหนด ให้ทำงานได้	
230	ไนโตรกลีเซอริน	nitroglycerin	55-63-0	-	-	-	0.2 ppm
231	ไนโตรมีเทน	nitromethane	75-52-5	100 ppm	-	-	-
232	1-ไนโตรโพรเพน	1-nitropropane	108-03-2	25 ppm	-	-	-
233	2-ไนโตรโพรเพน	2-nitropropane	79-46-9	25 ppm	-	-	-
234	ไนโตรโทลูอิน ทุกไอโซเมอร์	nitrotoluene, all isomers	88-72-2, 99-08-1, 99-99-0	5 ppm	-	-	-
235	ออกเทน	octane	111-65-9	500 ppm	-	-	-
236	ออสเมียม เตตระออกไซด์ ในรูปของ ออสเมียม	osmium tetroxide, as Os	20816-12-0	0.002 mg/m ³	-	-	-
237	กรดออกซาลิก	oxalic acid	144-62-7	1 mg/m ³	-	-	-
238	ออกซิเจน ไดฟลูออไรด์	oxygen difluoride	7783-41-7	0.05 ppm	-	-	-
239	พาราควอท อนุภาคขนาดเล็กที่อาจ สูดเข้าสู่ระบบทางเดินหายใจได้	paraquat, respirable dust	4685-14-7	0.5 mg/m ³	-	-	-
240	พาราไรออน	parathion	56-38-2	0.1 mg/m ³	-	-	-
241	เพนตะบอเรน	pentaborane	19624-22-7	0.005 ppm	-	-	-
242	เพนตะคลอโรแนฟทาลีน	pentachloronaphthalene	1321-64-8	0.5 mg/m ³	-	-	-
243	เพนตะคลอโรฟีนอล	pentachlorophenol	87-86-5	0.5 mg/m ³	-	-	-
244	เพนเทน	pentane	109-66-0	1000 ppm	-	-	-
245	เพอร์คลอโรเอทิลีน (เตตระคลอโรเอทิลีน)	perchloroethylene (tetrachloroethylene)	127-18-4	100 ppm	300 ppm	5 min in any 3 hr	200 ppm
246	ฟีนอล	phenol	108-95-2	5 ppm	-	-	-
247	ออโท-ฟีนิลีนไดอะมีน	<i>o</i> -phenylenediamine	95-54-5	0.1 mg/m ³	-	-	-
248	เมตา-ฟีนิลีนไดอะมีน	<i>m</i> -phenylene diamine	108-45-2	0.1 mg/m ³	-	-	-
249	พารา-ฟีนิลีนไดอะมีน	<i>p</i> -phenylene diamine	106-50-3	0.1 mg/m ³	-	-	-
250	โฟเรท	phorate	298-02-2	0.05 mg/m ³	-	-	-
251	ฟอสจีน (คาร์บอนิล คลอไรด์)	phosgene (carbonyl chloride)	75-44-5	0.1 ppm	-	-	-
252	กรดฟอสฟอริก	phosphoric acid	7664-38-2	1 mg/m ³	-	-	-
253	ฟอสฟอรัส (เหลือง)	phosphorus (yellow)	7723-14-0	0.1 mg/m ³	-	-	-
254	ฟอสฟอรัส ออกซิคโลไรด์	phosphorus oxychloride	10025-87-3	0.1 ppm	-	-	-
255	ฟอสฟอรัส เพนตะคลอไรด์	phosphorus pentachloride	10026-13-8	1 mg/m ³	-	-	-

ลำดับ ที่	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS No.	ขีดจำกัดความเข้มข้น ของสารเคมีอันตราย เฉลี่ยตลอดระยะเวลา การทำงานปกติ	ขีดจำกัดความเข้มข้น ของสารเคมีอันตรายสำหรับ การสัมผัสในระยะเวลาสั้นๆ		ขีดจำกัด ความเข้มข้น ของสารเคมี อันตรายสูงสุด ไม่ว่าเวลาใดๆ ในระหว่าง ทำงาน
					ขีดจำกัด ความเข้มข้น	ระยะเวลา ที่กำหนด ให้ทำงานได้	
256	ฟอสฟอรัส เพนตะซัลไฟด์	phosphorus pentasulfide	1314-80-3	1 mg/m ³	-	-	-
257	ฟอสฟอรัส ไตรคลอไรด์	phosphorus trichloride	7719-12-2	0.5 ppm	-	-	-
258	พธาลิก แอนไฮไดรด์	phthalic anhydride	85-44-9	2 ppm	-	-	-
259	กรดพิคริก	picric acid	88-89-1	0.1 mg/m ³	-	-	-
260	พินโดน (2-ไพวาอิล-1,3-อินเดนไดโอน)	pindone (2-pivalyl-1,3-indandione)	83-26-1	0.1 mg/m ³	-	-	-
261	โปแตสเซียม ไฮดรอกไซด์	potassium hydroxide	1310-58-3	-	-	-	2 mg/m ³
262	โพรพากิล แอลกอฮอล์	propargyl alcohol	107-19-7	1 ppm	-	-	-
263	1,3-โพรไพโอแลคโตน	1,3-propiolactone	57-57-8	0.5 ppm	-	-	-
264	กรดโพรพิโอนิก	propionic acid	79-09-4	10 ppm	-	-	-
265	โพรพอกเซอร์	propoxur	114-26-1	0.5 mg/m ³	-	-	-
266	นอร์มอล-โพรพิล อะซิเตท	n-propyl acetate	109-60-4	200 ppm	-	-	-
267	นอร์มอล-โพรพิล แอลกอฮอล์	n-propyl alcohol	71-23-8	200 ppm	-	-	-
268	โพรพิลีน อิมีน	propylene imine	75-55-8	2 ppm	-	-	-
269	โพรพิลีน ออกไซด์	propylene oxide	75-56-9	100 ppm	-	-	-
270	ไพริดีน	pyridine	110-86-1	5 ppm	-	-	-
271	ควิโนน	quinone	106-51-4	0.1 ppm	-	-	-
272	รีซอร์ซินอล	resorcinol	108-46-3	10 ppm	-	-	-
273	โรทีโนน	rotenone	83-79-4	5 mg/m ³	-	-	-
274	เซลเลเนียม เฮกซะฟลูออไรด์ ในรูปของเซลเลเนียม	selenium hexafluoride, as Se	7783-79-1	0.05 ppm	-	-	-
275	สารประกอบเซลเลเนียม ในรูปของเซลเลเนียม	selenium compounds, as Se	7782-49-2	0.2 mg/m ³	-	-	-
276	ซิลิกา คริสตัลลีน	silica, crystalline					
	- คริสโตบาไลท์ อนุภาคขนาดเล็กที่อาจสูดเข้าสู่ระบบทางเดินหายใจได้	- cristobalite, respirable dust	14464-46-1	0.025 mg/m ³	-	-	-
	- แอลฟา-ควอร์ซ อนุภาคขนาดเล็กที่อาจสูดเข้าสู่ระบบทางเดินหายใจได้	- α-quartz, respirable dust	1317-95-9, 14808-60-7	0.025 mg/m ³	-	-	-
277	โซเดียม อะไซด์	sodium azide	26628-22-8				
	- ในรูปของโซเดียม อะไซด์	as sodium azide		-	-	-	0.29 mg/m ³
	- ในรูปไอของกรดไฮดราโซอิก	as hydrazoic acid vapour		-	-	-	0.11 ppm

ลำดับ ที่	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS No.	ขีดจำกัดความเข้มข้น ของสารเคมีอันตราย เฉลี่ยตลอดระยะเวลา การทำงานปกติ	ขีดจำกัดความเข้มข้น ของสารเคมีอันตรายสำหรับ การสัมผัสในระยะเวลาสั้นๆ		ขีดจำกัด ความเข้มข้น ของสารเคมี อันตรายสูงสุด ไม่ว่าเวลาใดๆ ในระหว่าง ทำงาน
					ขีดจำกัด ความเข้มข้น	ระยะเวลา ที่กำหนด ให้ทำงานได้	
278	โซเดียม ไบซัลไฟต์	sodium bisulfite	7631-90-5	5 mg/m ³	-	-	-
279	โซเดียม ไฮดรอกไซด์	sodium hydroxide	1310-73-2	2 mg/m ³	-	-	-
280	สตรอนเทียม โครเมท ในรูปของ โครเมียม	strontium chromate, as Cr	7789-06-2	0.0005 mg/m ³	-	-	-
281	สตริควินิน	strychnine	57-24-9	0.15 mg/m ³	-	-	-
282	สไตรีน	styrene	100-42-5	100 ppm	600 ppm	5 min in any 3 hr	200 ppm
283	ซัลโฟเทป	sulfotep	3689-24-5	0.1 mg/m ³	-	-	-
284	ซัลเฟอร์ ไดออกไซด์	sulfur dioxide	7446-09-5	5 ppm	-	-	-
285	กรดซัลฟูริก	sulfuric acid	7664-93-9	1 mg/m ³	-	-	-
286	ทัลก์	talc	14807-96-6				
	- ที่ไม่มีส่วนประกอบของเส้นใย แอสเบสตอส อนุภาคขนาดเล็กที่ อาจสูดเข้าสู่ระบบทางเดินหายใจได้	- containing no asbestos fibres, respirable dust		2 mg/m ³	-	-	-
	- ที่มีส่วนประกอบของเส้นใยแอส เบสตอส อนุภาคขนาดเล็กที่อาจสูด เข้าสู่ระบบทางเดินหายใจได้	- containing asbestos fibres, respirable dust		0.1 f/cm ³	-	-	-
287	ทีอีพีพี (เตตระเอทิล ไพรอ ฟอสเฟต)	TEPP (tetraethyl pyrophosphate)	107-49-3	0.05 mg/m ³	-	-	-
288	เทลลูเรียม เฮกซะฟลูออไรด์ ในรูปของเทลลูเรียม	tellurium hexafluoride, as Te	7783-80-4	0.02 ppm	-	-	-
289	1,1,2,2-เตตระคลอโรอีเทน	1,1,2,2-tetrachloroethane	79-34-5	5 ppm	-	-	-
290	เตตระเอทิล เลด ในรูปของตะกั่ว	tetraethyl lead, as Pb	78-00-2	0.075 mg/m ³	-	-	-
291	เตตระไฮโดรฟูแรน	tetrahydrofuran	109-99-9	200 ppm	-	-	-
292	เตตระเมทิล เลด ในรูปของตะกั่ว	tetramethyl lead, as Pb	75-74-1	0.075 mg/m ³	-	-	-
293	แทลเลียม สารประกอบที่ละลาย ในรูปของแทลเลียม	thallium, soluble compounds, as Tl	7440-28-0	0.1 mg/m ³	-	-	-
294	กรดไทโอไกลิโคลิก	thioglycolic acid	68-11-1	1 ppm	-	-	-
295	ไธโอนิล คลอไรด์	thionyl chloride	7719-09-7	-	-	-	0.2 ppm
296	ไธแรม	thiram	137-26-8	5 mg/m ³	-	-	-
297	โทลูอิน	toluene	108-88-3	200 ppm	500 ppm	10 min	300 ppm
298	โทลูอิน-2,4-ไดไอโซไซยานาต (ทีดีไอ)	toluene - 2,4-diisocyanate (TDI)	584-84-9	-	-	-	0.02 ppm

ลำดับ ที่	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS No.	ขีดจำกัดความเข้มข้น ของสารเคมีอันตราย เฉลี่ยตลอดระยะเวลา การทำงานปกติ	ขีดจำกัดความเข้มข้น ของสารเคมีอันตรายสำหรับ การสัมผัสในระยะเวลาสั้นๆ		ขีดจำกัด ความเข้มข้น ของสารเคมี อันตรายสูงสุด ไม่ว่าเวลาใดๆ ในระหว่าง ทำงาน
					ขีดจำกัด ความเข้มข้น	ระยะเวลา ที่กำหนด ให้ทำงานได้	
299	ออโท-โทลูอิดีน	<i>o</i> -toluidine	95-53-4	5 ppm	-	-	-
300	ไตรบิวทิล ฟอสเฟต	tributyl phosphate	126-73-8	5 mg/m ³	-	-	-
301	กรดไตรคลอโรอะซิติก	trichloroacetic acid	76-03-9	0.5 ppm	-	-	-
302	1,1,1-ไตรคลอโรอีเทน (เมทิลคลอโรฟอร์ม)	1,1,1-trichloroethane (methyl chloroform)	71-55-6	350 ppm	-	-	-
303	1,1,2-ไตรคลอโรอีเทน	1,1,2-trichloroethane	79-00-5	10 ppm	-	-	-
304	ไตรคลอโรเอทิลีน	trichloroethylene	79-01-6	100 ppm	300 ppm	5 min in any 2 hr	200 ppm
305	1,2,3-ไตรคลอโรโพรเพน	1,2,3-trichloropropane	96-18-4	50 ppm	-	-	-
306	2,4,5 ที (กรด 2,4,5-ไตรคลอโร ฟีนอกซีอะซิติก)	2,4,5 T (2,4,5- trichlorophenoxyacetic acid)	93-76-5	10 mg/m ³	-	-	-
307	ไตรเอทิลอะมีน	triethylamine	121-44-8	25 ppm	-	-	-
308	เทอร์เพนทีน	turpentine	8006-64-2	100 ppm	-	-	-
309	ยูเรเนียม ในรูปของยูเรเนียม	uranium, as U	7440-61-1				
	- สารประกอบที่ละลายได้	- soluble compounds		0.05 mg/m ³	-	-	-
	- สารประกอบที่ไม่ละลาย	- insoluble compounds		0.25 mg/m ³	-	-	-
310	วานาเดียม	vanadium	1314-62-1				
	- อนุภาคขนาดเล็กที่อาจสูดเข้าสู่ ระบบทางเดินหายใจได้ในรูปของ ไดวานาเดียมเพนออกไซด์	- respirable dust, as V ₂ O ₅		-	-	-	0.5 mg/m ³
	- ฟุ้ง ในรูปของไดวานาเดียม เพนออกไซด์	- fume, as V ₂ O ₅		-	-	-	0.1 mg/m ³
311	ไวนิล อะซิเตท	vinyl acetate	108-05-4	10 ppm	-	-	-
312	ไวนิล โบรไมด์	vinyl bromide	593-60-2	0.5 ppm	-	-	-
313	ไวนิล คลอไรด์	vinyl chloride	75-01-4	1 ppm	5 ppm	15 min	-
314	ไวนิลิดีน คลอไรด์	vinylidene chloride	75-35-4	5 ppm	-	-	-
315	ไวนิล โทลูอีน	vinyl toluene	25013-15-4	100 ppm	-	-	-
316	วาร์ฟาริน	warfarin	81-81-2	0.1 mg/m ³	-	-	-
317	ไซลีน (ออโอ เมตา พารา ไอโซ เมอร์)	xylene (<i>o</i> -, <i>m</i> -, <i>p</i> - isomers)	1330-20-7	100 ppm	-	-	-
318	ไซลิดีน	xylydine	1300-73-8	5 ppm	-	-	-
319	ฟุ้งของสังกะสีคลอไรด์	zinc chloride fume	7646-85-7	1 mg/m ³	-	-	-

ลำดับ ที่	ชื่อสารเคมีอันตราย (ไทย)	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS No.	ขีดจำกัดความเข้มข้น ของสารเคมีอันตราย เฉลี่ยตลอดระยะเวลา การทำงานปกติ	ขีดจำกัดความเข้มข้น ของสารเคมีอันตรายสำหรับ การสัมผัสในระยะเวลาสั้นๆ		ขีดจำกัด ความเข้มข้น ของสารเคมี อันตรายสูงสุด ไม่ว่าเวลาใดๆ ในระหว่าง ทำงาน
					ขีดจำกัด ความเข้มข้น	ระยะเวลา ที่กำหนด ให้ทำงานได้	
320	ซิงค์ โครเมท ในรูปของโครเมียม	zinc chromates, as Cr	13530-65-9, 11103-86-9, 37300-23-5	0.01 mg/m ³	-	-	-
321	ซิงค์ สเตียเรท	zinc stearate	557-05-1				
	- อนุภาคทุกขนาดที่อาจสูดเข้าสู่ระบบทางเดินหายใจได้	- inhalable dust		15 mg/m ³	-	-	-
	- อนุภาคขนาดเล็กที่อาจสูดเข้าสู่ระบบทางเดินหายใจได้	- respirable dust		5 mg/m ³	-	-	-
322	สังกะสี ออกไซด์	zinc oxide	1314-13-2				
	- อนุภาคทุกขนาดที่อาจสูดเข้าสู่ระบบทางเดินหายใจได้	- inhalable dust		15 mg/m ³	-	-	-
	- อนุภาคขนาดเล็กที่อาจสูดเข้าสู่ระบบทางเดินหายใจได้	- respirable dust		5 mg/m ³	-	-	-
323	ฟุ้งของสังกะสี ออกไซด์	zinc oxide fume	1314-13-2	5 mg/m ³	-	-	-
324	สารประกอบ เซอร์โคเนียม ในรูปของเซอร์โคเนียม	zirconium compounds, as Zr	7440-67-7	5 mg/m ³	-	-	-

หมายเหตุ

“ขีดจำกัดความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงานปกติ” หมายถึง ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงานปกติภายในสถานประกอบการที่ลูกจ้างซึ่งมีสุขภาพปกติทำงานสามารถสัมผัสหรือได้รับเข้าสู่ร่างกายได้ทุกวันตลอดเวลาที่ทำงานโดยไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

“ขีดจำกัดความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายสำหรับการสัมผัสในระยะเวลาสั้นๆ” หมายถึง ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายที่ลูกจ้างสัมผัสอย่างต่อเนื่องในระยะเวลาสั้นๆ ตามที่กำหนด โดยไม่มีอาการระคายเคือง เนื้อเยื่อถูกทำลายอย่างถาวรหรืออย่างเรื้อรัง มีนเมา หลับ หรือง่วงซึมจนอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุ หรือไม่สามารถช่วยตนเองได้ หรือประสิทธิภาพการทำงานลดลงอย่างมาก

“ขีดจำกัดความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายสูงสุดไม่ว่าเวลาใดๆ ในระหว่างทำงาน” หมายถึง ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายสูงสุดซึ่งต้องไม่เกินกว่าค่าที่กำหนดไว้ไม่ว่าเวลาใดๆ ในระหว่างทำงาน

“อนุภาคทุกขนาดที่อาจสูดเข้าสู่ระบบทางเดินหายใจได้ (inhalable dust)” หมายถึง อนุภาคขนาดเล็กกว่าหรือเท่ากับ ๑๐๐ ไมโครเมตร แขนงลอยในอากาศที่อาจสูดเข้าสู่ระบบทางเดินหายใจได้

“อนุภาคขนาดเล็กที่อาจสูดเข้าสู่ระบบทางเดินหายใจได้ (respirable dust)” หมายถึง อนุภาคขนาดเล็กกว่าหรือเท่ากับ ๑๐ ไมโครเมตร แขนงลอยในอากาศที่อาจสูดเข้าสู่ระบบทางเดินหายใจ และสามารถเข้าถึงและสะสมในบริเวณพื้นที่แลกเปลี่ยนอากาศของปอด

mg/m ³	หมายถึง	มิลลิกรัมต่ออากาศหนึ่งลูกบาศก์เมตร
f/cm ³	หมายถึง	จำนวนเส้นใยต่ออากาศหนึ่งลูกบาศก์เซนติเมตร
ppm	หมายถึง	ส่วนในล้านส่วนโดยปริมาตร

คำชี้แจง

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เรื่อง ชีตจำกัดความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๐

ตามที่กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๒๘ กำหนดไว้ว่า ให้นายจ้างจัดให้มีระบบ ป้องกันและควบคุม เพื่อมิให้มีระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายในบรรยากาศของสถานที่ทำงานและสถานที่เก็บ รักษาสารเคมีอันตรายเกินขีดจำกัดความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๘ แห่งกฎกระทรวงฯ เกี่ยวกับสารเคมีอันตรายดังกล่าว อธิบดีจึงออก ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง ชีตจำกัดความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย ซึ่งได้ประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาแล้ว เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยที่มาของประกาศกรมฉบับนี้ นำมาจากกฎหมายภายใต้ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับภาวะแวดล้อม (สารเคมี) ซึ่งมี ๔ ตาราง มาปรับปรุงโดยรวมตารางทั้ง ๔ ตารางไว้ด้วยกัน เนื้อหาส่วนใหญ่มิได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมยกเว้นสารเคมีรายการ ที่ต้องปรับให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน และที่มาของขีดจำกัดความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายนั้น ส่วนใหญ่นำมา จากของ (Occupational Safety and Health Administration : OSHA) ประเทศสหรัฐอเมริกา ดังนั้นเพื่อให้เป็นที่ เข้าใจกันมากขึ้นเกี่ยวกับที่มาของค่ามาตรฐานดังกล่าวที่กำหนดตามประกาศกรมฯ จึงขอยกตัวอย่างมาตรฐานของ OSHA บางส่วนมาแสดงดังตัวอย่าง

- Part Number: 1910
- Part Title: Occupational Safety and Health Standards
- Subpart: Z
- Subpart Title: Toxic and Hazardous Substances
- Standard Number: [1910.1000 TABLE Z-2](#)
- Title: TABLE Z-2
- GPO Source: [e-CFR](#)

TABLE Z-2

๑ ๒ ๓ ๔ ๕
 ↓ ↓ ↓ ↓ ↓

Substance	8-hour time weighted average	Acceptable ceiling concentration	Acceptable maximum peak above the acceptable ceiling concentration for an 8-hr shift	
			Concentration	Maximum duration
Toluene (Z37.12-1967)	200 ppm	300 ppm	500 ppm	10 minutes.
Styrene (Z37.15-1969)	100 ppm	200 ppm	600 ppm	5 mins. in any 3 hrs.

จากตัวอย่างตามตารางข้างต้นเป็นการกำหนดค่ามาตรฐานของ OSHA ซึ่งแต่ละช่องมีความหมายดังนี้

ช่องหมายเลข ๑ เป็นการระบุชื่อของสารเคมี

ช่องหมายเลข ๒ เป็นค่าความเข้มข้นเฉลี่ยตลอดระยะเวลาทำงานปกติ ๘ ชั่วโมง

ช่องหมายเลข ๓ เป็นค่าความเข้มข้นสูงสุดที่ยอมรับได้

ช่องหมายเลข ๔ และ ๕ เป็นค่าความเข้มข้นที่สูงที่สุดที่ยอมรับได้มากกว่าค่าความเข้มข้นสูงสุดที่ยอมรับได้
 สำหรับการทำงาน ๘ ชั่วโมง และระยะเวลามากที่สุดที่กำหนดให้ทำงานได้

เทคนิคการเก็บตัวอย่าง

ในการเก็บตัวอย่างสารเคมีดังกล่าวข้างต้นตามตารางนั้น มีวิธีการเก็บที่ต่างกัน เช่น

ช่องหมายเลข ๒ เป็นการเก็บตัวอย่างเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงานปกติ ๘ ชั่วโมง โดยดำเนินการตามมาตรฐานที่กำหนด เช่น มาตรฐานของ NIOSH เป็นต้น

ช่องหมายเลข ๓ เป็นการเก็บตัวอย่างตลอดเวลาในการทำงานทุกช่วงเวลาที่เหมาะสม ซึ่งมีความยุ่งยากในทางปฏิบัติจึงแนะนำให้ใช้วิธีการเก็บแบบค่าเฉลี่ย ๑๕ นาทีแทน

ช่องหมายเลข ๔ เป็นการเก็บตัวอย่างในช่วงเวลาที่กำหนดให้ทำงานได้ของสารแต่ละตัว

จากตัวอย่างสารโพลูอินตามมาตรฐานของ OSHA ดังที่กล่าวมาข้างต้น กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานได้นำมาอ้างอิงจัดทำเป็นมาตรฐานตามประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง ชีตจำกัดความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย จึงขอยกตัวอย่างประกาศดังกล่าวบางส่วนมาแสดง ดังนี้

ลำดับ	ชื่อสารเคมีอันตราย	ชื่อสารเคมีอันตราย (อังกฤษ)	CAS No.	ขีดจำกัดความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงานปกติ	ขีดจำกัดความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายสำหรับการสัมผัสในระยะเวลาสั้นๆ		ขีดจำกัดความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายสูงสุดไม่ว่าเวลาใดๆ ในระหว่างทำงาน
					ขีดจำกัดความเข้มข้น	ระยะเวลาที่กำหนดให้ทำงานได้	
297	โพลูอิน	toluene	108-88-3	200 ppm	500 ppm	10 min	300 ppm

จากตารางประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานที่แสดงดังตัวอย่างข้างต้นของสารโพลูอิน มีค่าขีดจำกัดความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงานปกติ เท่ากับ ๒๐๐ ppm ค่าขีดจำกัดความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายสำหรับการสัมผัสในระยะเวลาสั้นๆ เท่ากับ ๕๐๐ ppm ซึ่งมีระยะเวลาที่กำหนดให้ทำงานได้ ๑๐ นาที และค่าขีดจำกัดความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายสูงสุดไม่ว่าเวลาใดๆ ในระหว่างทำงาน เท่ากับ ๓๐๐ ppm ค่าขีดจำกัดทั้งสามค่าของสารโพลูอินตามตารางมีความหมาย ดังนี้

ค่าขีดจำกัดช่องที่ ๑ เป็นค่าขีดจำกัดความเข้มข้นของสารโพลูอินเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงานปกติ เท่ากับ ๒๐๐ ppm หมายถึง ค่าความเข้มข้นของสารโพลูอินเฉลี่ยตลอดระยะเวลาทำงานปกติแปดชั่วโมง ไม่เกิน ๒๐๐ ppm

ค่าขีดจำกัดช่องที่ ๒ เป็นค่าขีดจำกัดความเข้มข้นของสารโพลูอินสำหรับการสัมผัสในระยะเวลาสั้นๆ เท่ากับ ๕๐๐ ppm ระยะเวลาที่กำหนดให้ทำงานได้ ๑๐ นาที หมายถึง ค่าความเข้มข้นของสารโพลูอินที่สูงที่สุดที่ยอมให้มีได้มากกว่าค่าความเข้มข้นสูงสุดของสารโพลูอินที่ยอมรับได้ (ค่าขีดจำกัดที่ ๓) ไม่เกิน ๕๐๐ ppm และระยะเวลามากที่สุดที่กำหนดให้ทำงานได้ ๑๐ นาที สำหรับการทำงาน ๘ ชั่วโมง

ค่าขีดจำกัดช่องที่ ๓ เป็นค่าขีดจำกัดความเข้มข้นของสารโพลีอินสูงสุดไม่ว่าเวลาใดๆ ในระหว่างทำงาน เท่ากับ ๓๐๐ ppm หมายถึง ค่าความเข้มข้นของสารโพลีอินสูงสุดที่ยอมรับได้ไม่เกิน ๓๐๐ ppm ไม่ว่าเวลาใดๆ ในระหว่างทำงาน

ในกรณีที่สารเคมีอันตรายบางรายการอยู่ในรูปของอนุภาค เช่น สารแบเรียม ซัลเฟต ซึ่งอยู่ในลำดับที่ ๓๗ ของประกาศกรมฯ กำหนดให้มีขีดจำกัดความเข้มข้นเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงานปกติไว้ ๒ กรณี ดังนี้

กรณีที่ ๑ เป็นขีดจำกัดความเข้มข้นเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงานปกติ ๘ ชั่วโมง ไม่เกิน ๑๕ mg/m^3 ใช้กับอนุภาคทุกขนาดที่อาจสูดเข้าสู่ระบบทางเดินหายใจได้ (Inhalable dust) หมายถึงอนุภาคขนาดเล็กกว่าหรือเท่ากับ ๑๐๐ ไมโครเมตรและให้หมายความรวมถึงอนุภาคขนาดใหญ่กว่า ๑๐๐ ไมโครเมตรด้วย แขนงลอยในอากาศที่อาจสูดเข้าสู่ระบบทางเดินหายใจได้

กรณีที่ ๒ เป็นขีดจำกัดความเข้มข้นเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงานปกติ ๘ ชั่วโมง ไม่เกิน ๕ mg/m^3 ใช้กับอนุภาคขนาดเล็กที่อาจสูดเข้าสู่ระบบทางเดินหายใจได้ (respirable dust) หมายถึง อนุภาคขนาดเล็กกว่าหรือเท่ากับ ๑๐ ไมโครเมตร แขนงลอยในอากาศที่อาจสูดเข้าสู่ระบบทางเดินหายใจ และสามารถเข้าถึงและสะสมในบริเวณพื้นที่แลกเปลี่ยนอากาศของปอด

กองความปลอดภัยแรงงาน
กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการตรวจวัด และการวิเคราะห์ผลการตรวจวัดระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย

โดยที่กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๒๙ กำหนดให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายในบรรยากาศ ของสถานที่ทำงานและสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตราย และส่งรายงานผลการตรวจวัดให้แก่อธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบผลการตรวจวัด

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๙ วรรคสองแห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับ สารเคมีอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๖ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการตรวจวัด และการวิเคราะห์ผลการตรวจวัดระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“การตรวจวัด” หมายความว่า การเก็บตัวอย่างสารเคมีอันตรายในบรรยากาศของสถานที่ทำงาน และสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตรายเพื่อนำมาวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย ในบรรยากาศของสถานที่ทำงานและสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตรายอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

กรณีที่ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายในบรรยากาศของสถานที่ทำงานหรือสถานที่ เก็บรักษาสารเคมีอันตรายมีระดับเกินขีดจำกัดความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย (Threshold Limit Value : TLV) ตามข้อ ๒๘ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการ ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๖ ให้นายจ้างใช้มาตรการกำจัดหรือควบคุมสารเคมีอันตรายทางวิศวกรรมและการบริหารจัดการสภาพแวดล้อม เพื่อลดระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายมิให้เกินขีดจำกัดดังกล่าว พร้อมทั้งตรวจวัดและวิเคราะห์ ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายภายในสามสิบวันนับจากวันที่มีการปรับปรุงแก้ไขแล้วเสร็จ

กรณีผลการตรวจสอบสุขภาพของลูกจ้างมีความผิดปกติหรือพบลูกจ้างเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย ให้นายจ้างดำเนินการตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายภายในสามสิบวันหลังจากที่นายจ้างทราบผลความผิดปกติหรือการเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

กรณีที่มีการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลง ชนิด หรือปริมาณของสารเคมีอันตราย เครื่องจักร อุปกรณ์ กระบวนการผลิต วิธีการทำงาน หรือวิธีการดำเนินการใด ๆ ที่อาจมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายในบรรยากาศของสถานที่ทำงานและสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตราย ให้นายจ้างดำเนินการตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายภายในสามสิบวันนับจากวันที่มีการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลง

หมวด ๒

การตรวจวัด และการวิเคราะห์สารเคมีอันตรายทางห้องปฏิบัติการ

ข้อ ๕ การตรวจวัด และการวิเคราะห์สารเคมีอันตรายทางห้องปฏิบัติการ นายจ้างต้องใช้วิธีการ เครื่องมือ และอุปกรณ์ที่เป็นมาตรฐานสากลหรือเป็นที่ยอมรับโดยอ้างอิงวิธีการจากหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง ดังนี้

(๑) สถาบันความปลอดภัยและอาชีวอนามัยแห่งชาติ ประเทศสหรัฐอเมริกา (The National Institute for Occupational Safety and Health : NIOSH)

(๒) สำนักงานบริหารความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ประเทศสหรัฐอเมริกา (Occupational Safety and Health Administration : OSHA)

(๓) สมาคมนักสุขศาสตร์อุตสาหกรรมภาครัฐ ประเทศสหรัฐอเมริกา (American Conference of Governmental Industrial Hygienists : ACGIH)

(๔) สมาคมความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในอุตสาหกรรม ประเทศญี่ปุ่น (Japan Industrial Safety and Health Association : JISHA)

(๕) องค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (International Organization for Standardization : ISO)

(๖) สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.)

(๗) สมาคมการทดสอบและวัสดุอเมริกัน (American Society for Testing and Materials : ASTM)

นายจ้างต้องจัดให้มีการสอบเทียบความถูกต้อง (Calibration) การตรวจสอบ การบำรุงรักษา เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการตรวจวัด และเครื่องมือที่ใช้วิเคราะห์สารเคมีอันตรายทางห้องปฏิบัติการตามวิธีการของหน่วยงานมาตรฐานอ้างอิงตามวรรคหนึ่ง หรือตามมาตรฐานที่ผู้ผลิตกำหนด ทั้งนี้ ให้ใช้วิธีการภายใต้มาตรฐานเดียวกัน และเก็บหลักฐานไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

หมวด ๓

คุณสมบัติของผู้ดำเนินการตรวจวัด

และผู้ดำเนินการตรวจวิเคราะห์สารเคมีอันตรายทางห้องปฏิบัติการ

ข้อ ๖ ผู้ดำเนินการตรวจวัดต้องมีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีทางวิทยาศาสตร์ สาขาเคมี สาขาเคมีเทคนิค สาขาเคมีวิเคราะห์ สาขาเคมีอินทรีย์ สาขาเคมีอนินทรีย์ สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม สาขานาฏยสิ่งแวดล้อม หรือปริญญาตรีสาขาอาชีวอนามัยหรือเทียบเท่า หรือปริญญาตรีทางวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๗ ผู้ดำเนินการตรวจวิเคราะห์สารเคมีอันตรายทางห้องปฏิบัติการ ต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีทางวิทยาศาสตร์ สาขาเคมี สาขาเคมีเทคนิค สาขาเคมีวิเคราะห์ สาขาเคมีอินทรีย์ สาขาเคมีอนินทรีย์ สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม สาขานาฏยสิ่งแวดล้อม หรือปริญญาตรีสาขาอาชีวอนามัยหรือเทียบเท่า

(๒) มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีทางวิทยาศาสตร์สาขาอื่นที่มีวิชาเรียนทางด้านเคมี ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต และมีประสบการณ์วิเคราะห์สารเคมีอันตรายทางห้องปฏิบัติการเป็นระยะเวลา ไม่น้อยกว่า ๒ ปี

(๓) เป็นผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรนักวิเคราะห์มืออาชีพสาขาเคมีของกรมวิทยาศาสตร์บริการ หรือเป็นผู้ควบคุมดูแลห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม หรือเป็นผู้ได้รับใบประกอบวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

หมวด ๔

การจัดทำรายงานผลการตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย

ข้อ ๘ ให้นายจ้างจัดให้มีการรายงานผลการตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายในบรรยากาศของสถานที่ทำงานและสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตราย ตามเอกสารรายงานผลการตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายในบรรยากาศของสถานที่ทำงาน และสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตราย (สอ.๓) ท้ายประกาศนี้ และให้ส่งรายงานดังกล่าวต่ออธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบผลการตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับการรับรองรายงานผลจากผู้ดำเนินการตรวจวัด และผู้ดำเนินการตรวจวิเคราะห์สารเคมีอันตรายทางห้องปฏิบัติการ

การส่งรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้นายจ้างส่งด้วยตนเอง หรือทางไปรษณีย์ หรือทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙

สุเมธ มโหสถ

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

๑๖
๑๕
รายงานผลการตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย
ในบรรยากาศของสถานที่ทำงานและสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตราย

ชื่อสถานประกอบกิจการ..... หมู่ที่..... ถนน..... เลขทะเบียนนิติบุคคล..... ประเภทกิจการ.....
ตั้งอยู่เลขที่..... โทรศัพท์..... ได้ตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายในบรรยากาศของสถานที่ทำงานและสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตราย
รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... โดย ดำเนินการเอง นิติบุคคลที่รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔
..... เลขทะเบียนนิติบุคคล..... ใบอนุญาตเลขที่.....
ชื่อนิติบุคคลผู้ให้บริการ..... ตั้งแต่วันที่..... ถึงวันที่.....

ขอแจ้งรายงานผลการตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ชื่อสาร	วันที่เก็บตัวอย่าง	จุดที่เก็บตัวอย่าง	จำนวนลูกจ้างที่สัมผัสหรือเกี่ยวข้องกับสารเคมีอันตราย	ชื่อเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้เก็บตัวอย่าง	อัตราดูดอากาศ*	ระยะเวลาที่เก็บตัวอย่าง**	วันที่วิเคราะห์	ชื่อเครื่องมือวิเคราะห์	ระดับความเข้มข้นที่วิเคราะห์ได้****	ขีดจำกัดความเข้มข้น (TLV _s)***	การประเมินผล (เกิน/ไม่เกิน)

วิธีการตรวจวัดและการวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการใช้มาตรฐานของ..... Volume/Edition..... หน้า..... ถึง.....

ลงชื่อ..... (.....) ลงชื่อ..... (.....) ลงชื่อ..... (.....)
ผู้ดำเนินการตรวจวัดสารเคมีอันตราย ผู้ดำเนินการตรวจวิเคราะห์ นิติบุคคลผู้ให้บริการ
สารเคมีอันตรายทางห้องปฏิบัติการ สารเคมีอันตรายทางห้องปฏิบัติการ ตรวจวัดและวิเคราะห์ฯ นายจ้าง/ผู้กระทำแทน

หมายเหตุ

๑. กรณีนายจ้างดำเนินการตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายเอง ให้แนบเอกสารหรือหลักฐานแสดงคุณสมบัติของผู้ดำเนินการตรวจวัดสารเคมีอันตราย และผู้ดำเนินการตรวจวิเคราะห์สารเคมีอันตรายตามตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นผู้ดำเนินการ
 ๒. กรณีนายจ้างให้นิติบุคคลที่รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นผู้ดำเนินการ ตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย ให้แนบสำเนาใบอนุญาตเป็นผู้ให้บริการตรวจวัดและวิเคราะห์ฯ มาพร้อมเอกสาร (สอ.๓) นี้
 ๓. เครื่องหมาย * หมายถึง หน่วย ลิตร/นาที่
 เครื่องหมาย ** หมายถึง นาที่หรือชั่วโมง
 เครื่องหมาย *** หมายถึง mg/m^3 หรือ $\mu\text{g}/\text{m}^3$ หรือ f/cm^3 หรือ mppcf หรือ ppm หรือ ppb
 mg/m^3 = มิลลิกรัมต่ออากาศหนึ่งลูกบาศก์เมตร
 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ = ไมโครกรัมต่ออากาศหนึ่งลูกบาศก์เมตร
 f/cm^3 = จำนวนเส้นใยต่ออากาศหนึ่งลูกบาศก์เมตร
 mppcf = จำนวนล้านอนุภาคต่อปริมาตรของอากาศหนึ่งลูกบาศก์ฟุต
 ppm = ส่วนในล้านส่วนโดยปริมาตร
 ppb = ส่วนในพันล้านส่วนโดยปริมาตร
-

กฎกระทรวง

กำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย
และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า

พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ
ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“บริษัทไฟฟ้า” หมายความว่า อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ วัสดุ เครื่องประกอบหรือเครื่องจักร
ที่ใช้ไฟฟ้าเป็นต้นกำลังหรือเป็นส่วนประกอบ หรือที่ใช้เกี่ยวเนื่องกับไฟฟ้า

“ฉนวนไฟฟ้า” หมายความว่า วัสดุที่มีคุณสมบัติในการกั้นหรือขัดขวางการไหลของกระแสไฟฟ้า
หรือวัสดุที่กระแสไฟฟ้าไม่สามารถไหลผ่านได้ง่าย เช่น ยาง ไฟเบอร์ พลาสติก

“แรงดันไฟฟ้า” หมายความว่า ค่าความต่างศักย์ของไฟฟ้าระหว่างสายกับสายหรือสายกับดิน
หรือระหว่างจุดหนึ่งกับจุดอื่น โดยมีหน่วยวัดค่าความต่างศักย์เป็นโวลต์

“กระแสไฟฟ้า” หมายความว่า การถ่ายโอนประจุไฟฟ้าสุทธิต่อหนึ่งหน่วยเวลา โดยมีหน่วยวัด
เป็นแอมแปร์

“เครื่องกำเนิดไฟฟ้า” หมายความว่า เครื่องจักรที่เปลี่ยนพลังงานใด ๆ เป็นพลังงานไฟฟ้า

“สวิตช์” หมายความว่า เครื่องปิดเปิดวงจรไฟฟ้าและบริษัทไฟฟ้าที่ใช้ทำหน้าที่ตัดหรือ
ต่อวงจรไฟฟ้า

“การไฟฟ้าประจำท้องถิ่น” หมายความว่า การไฟฟ้านครหลวง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย หรือหน่วยงานอื่นที่อธิบดีประกาศกำหนด

“วิศวกร” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมไฟฟ้าตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร

“ลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้า” หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการติดตั้ง ตรวจสอบ ทดสอบ ซ่อมแซม บำรุงรักษา หรือหน้าที่อื่นในลักษณะเดียวกัน กับระบบไฟฟ้า บริภัณฑ์ไฟฟ้า หรือสายไฟฟ้า

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ ให้นายจ้างจัดให้มีข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า โดยให้มีมาตรฐานไม่ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้ เพื่อให้ลูกจ้างปฏิบัติตาม

ข้อ ๔ ให้นายจ้างจัดให้มีการฝึกอบรมให้กับลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้าให้มีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะที่จำเป็นในการทำงานอย่างปลอดภัยตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๕ ให้นายจ้างจัดให้มีและเก็บรักษาแผนผังวงจรไฟฟ้าที่ติดตั้งภายในสถานประกอบกิจการทั้งหมดซึ่งได้รับการรับรองจากวิศวกรหรือการไฟฟ้าประจำท้องถิ่นไว้ให้พนักงานตรวจสอบความปลอดภัยตรวจสอบ หากมีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมต้องดำเนินการแก้ไข แผนผังนั้นให้ถูกต้อง

ข้อ ๖ ให้นายจ้างจัดให้มีแผ่นป้ายที่มีตัวอักษรหรือสัญลักษณ์เตือนให้ระวังอันตรายจากไฟฟ้าที่มองเห็นได้ชัดเจนติดตั้งไว้โดยเปิดเผยในบริเวณที่อาจเกิดอันตรายจากกระแสไฟฟ้า ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดไว้ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือมาตรฐานอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๗ ห้ามนายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้าเข้าใกล้หรือนำสิ่งที่เป็นตัวนำไฟฟ้าที่ไม่มีที่ถือหุ้มด้วยฉนวนไฟฟ้าที่เหมาะสมกับแรงดันไฟฟ้าเข้าใกล้สิ่งที่มีกระแสไฟฟ้าในระยะที่น้อยกว่าระยะห่างตามมาตรฐานของสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ หากยังไม่มีมาตรฐานดังกล่าวให้ใช้มาตรฐานตามที่การไฟฟ้าประจำท้องถิ่นกำหนด เว้นแต่นายจ้างจะได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้ลูกจ้างสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่เป็นฉนวนไฟฟ้าที่เหมาะสมกับแรงดันไฟฟ้า หรือนำฉนวนไฟฟ้าที่สามารถป้องกันแรงดันไฟฟ้านั้นได้มาหุ้มสิ่งที่มีกระแสไฟฟ้า และ

(๒) จัดให้มีวิศวกร หรือกรณีการไฟฟ้าประจำท้องถิ่นอาจจัดให้ผู้ที่ได้รับการรับรองเป็นผู้ควบคุมงานจากการไฟฟ้าประจำท้องถิ่นดังกล่าว เพื่อควบคุมการปฏิบัติงานของลูกจ้าง

ข้อ ๘ ห้ามนายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานอื่นหรืออนุญาตให้ผู้ซึ่งไม่เกี่ยวข้องเข้าใกล้สิ่งที่มีกระแสไฟฟ้าในระยะที่น้อยกว่าระยะห่างตามมาตรฐานของสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ หากยังไม่มีมาตรฐานดังกล่าวให้ใช้มาตรฐานตามที่การไฟฟ้าประจำท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๙ ให้นายจ้างดูแลมิให้ลูกจ้างสวมใส่เครื่องนุ่งห่มที่เปียกหรือเป็นสื่อไฟฟ้าปฏิบัติงานเกี่ยวกับสิ่งที่มีกระแสไฟฟ้าที่มีแรงดันไฟฟ้าเกินกว่าห้าสิบลวัตต์ โดยไม่มีฉนวนไฟฟ้าปิดกั้น เว้นแต่นายจ้างจะได้จัดให้ลูกจ้างสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลหรือใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายที่เหมาะสมกับแรงดันไฟฟ้าสำหรับการปฏิบัติงานของลูกจ้าง

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานโดยใช้อุปกรณ์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับกระแสไฟฟ้า หรืออยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับสิ่งที่มีกระแสไฟฟ้า ให้นายจ้างจัดหาอุปกรณ์ชนิดที่เป็นฉนวนไฟฟ้า หรือหุ้มด้วยฉนวนไฟฟ้า หรืออุปกรณ์ป้องกันอันตรายที่เหมาะสมกับแรงดันไฟฟ้าสำหรับการปฏิบัติงานของลูกจ้าง

ข้อ ๑๑ ให้นายจ้างดูแลบริษัทไฟฟ้าและสายไฟฟ้าให้ใช้งานได้โดยปลอดภัย หากพบว่าชำรุดหรือมีกระแสไฟฟ้ารั่ว หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้ใช้งาน ให้ซ่อมแซมหรือดำเนินการให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้โดยปลอดภัย และจัดให้มีหลักฐานในการดำเนินการเพื่อให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ข้อ ๑๒ นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจสอบและจัดให้มีการบำรุงรักษาระบบไฟฟ้าและบริษัทไฟฟ้า เพื่อให้ใช้งานได้โดยปลอดภัย และให้บุคคลที่ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๙ หรือนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ แล้วแต่กรณี เป็นผู้จัดทำบันทึกผลการตรวจสอบและรับรองไว้ เพื่อให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๓ ให้นายจ้างจัดให้มีแผ่นภาพพร้อมคำบรรยายติดไว้ในบริเวณที่ทำงานที่ลูกจ้างสามารถมองเห็นได้ชัดเจนในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) วิธีปฏิบัติเมื่อประสบอันตรายจากไฟฟ้า

(๒) การปฐมพยาบาลและการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานโดยการผายปอดด้วยวิธีปากเป่าอากาศเข้าทางปากหรือจมูกของผู้ประสบอันตราย และวิธีการนวดหัวใจจากภายนอก

หมวด ๒

บริษัทไฟฟ้าและเครื่องกำเนิดไฟฟ้า

ข้อ ๑๔ การติดตั้งบริษัทไฟฟ้า ให้นายจ้างปฏิบัติตามมาตรฐานของสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ หากยังไม่มีมาตรฐานดังกล่าวให้ใช้มาตรฐานตามที่การไฟฟ้าประจำท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๕ ให้นายจ้างจัดให้มีการใช้กุญแจป้องกันการสับสวิตช์เชื่อมต่อวงจร หรือจัดให้มีระบบระวังป้องกันมิให้เกิดการสับสวิตช์เชื่อมต่อวงจรตลอดเวลาที่ลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้าทำงานติดตั้ง ตรวจสอบ ซ่อมแซม หรือซ่อมบำรุงระบบไฟฟ้าหรือบริษัทไฟฟ้า และให้ติดป้ายแสดงเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ห้ามสับสวิตช์เชื่อมต่อวงจรไว้ด้วย

ข้อ ๑๖ ห้ามนายจ้างให้ลูกจ้างทำความสะอาดบริษัทไฟฟ้าที่มีกระแสไฟฟ้า เว้นแต่มีมาตรการด้านความปลอดภัยรองรับไว้อย่างครบถ้วน

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ส่วนของบริษัทไฟฟ้าใช้แรงดันไฟฟ้าเกินกว่าห้าสิบลวัตต์ให้นายจ้างจัดให้มีที่ปิดกั้นอันตรายหรือจัดให้มีแผ่นฉนวนไฟฟ้าปูไว้ที่พื้นเพื่อป้องกันอันตรายจากการสัมผัส

ข้อ ๑๘ ให้นายจ้างติดตั้งเต้ารับ สายไฟฟ้า อุปกรณ์ และเครื่องป้องกันกระแสไฟฟ้าเกินที่มีขนาด ชนิด และประเภทที่เหมาะสมไว้ให้เพียงพอแก่การใช้งาน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามมาตรฐานของสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ หากยังไม่มีมาตรฐานดังกล่าวให้ใช้มาตรฐานตามที่การไฟฟ้าประจำท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๙ การใช้เครื่องกำเนิดไฟฟ้า ให้นายจ้างปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ติดตั้งในบริเวณพื้นที่กว้างพอที่จะปฏิบัติงานได้อย่างสะดวกและปลอดภัย

(๒) จัดให้มีการระบายอากาศอย่างเพียงพอ กรณีติดตั้งเครื่องกำเนิดไฟฟ้าไว้ภายในห้อง หากมีไอเสียจากเครื่องยนต์ให้ต่อท่อไอเสียออกสู่ภายนอก

(๓) จัดให้มีเครื่องป้องกันกระแสไฟฟ้าเกิน

(๔) จัดให้มีอุปกรณ์ดับเพลิงชนิดที่ใช้ดับเพลิงที่เกิดจากไฟฟ้าและน้ำมันในห้องเครื่องได้ ทั้งนี้ การออกแบบและติดตั้งให้เป็นไปตามมาตรฐานของสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

ในกรณีการใช้เครื่องกำเนิดไฟฟ้าสำรอง นอกจากต้องปฏิบัติตามวรรคหนึ่งแล้ว นายจ้างต้องจัดให้มีเครื่องป้องกันการใช้ผิดหรือสวิตช์สับโยกสองทาง หรืออุปกรณ์อื่นที่มีคุณลักษณะเดียวกัน เพื่อมิให้มีโอกาสต่อขนานกับระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้าประจำท้องถิ่น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากการไฟฟ้าประจำท้องถิ่นนั้น

หมวด ๓
ระบบป้องกันฟ้าผ่า

ข้อ ๒๐ ให้นายจ้างจัดให้มีระบบป้องกันฟ้าผ่าตามมาตรฐานการป้องกันฟ้าผ่าของสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ หรือมาตรฐานสมาคมป้องกันอัคคีภัยแห่งชาติ สหรัฐอเมริกา (National Fire Protection Association : NFPA) หรือมาตรฐานคณะกรรมการระหว่างประเทศว่าด้วยมาตรฐานสาขาอิเล็กทรอนิกส์ (International Electrotechnical Commission : IEC) หรือมาตรฐานอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ไว้ที่สถานประกอบกิจการ อาคาร ปล่องควัน รวมถึงบริเวณที่มีถังเก็บของเหลวไวไฟหรือก๊าซไวไฟ

หมวด ๔
อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล
และอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากไฟฟ้า

ข้อ ๒๑ ให้นายจ้างจัดอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่เหมาะสมกับลักษณะงาน เช่น ถุงมือหนัง ถุงมือยาง แขนเสื้อยาง หมวกนิรภัย รองเท้าพื้นยางหุ้มข้อชนิดมีสันหรือรองเท้านิรภัยพื้นยางหุ้มสัน ให้ลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้าสวมใส่ตลอดเวลาที่ปฏิบัติงานและจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากไฟฟ้าที่เหมาะสมกับลักษณะงาน เช่น แผ่นฉนวนไฟฟ้า ฉนวนหุ้มสาย ฉนวนครอบลูกถ้วย กรงฟาราเดย์ (Faraday Cage) ชุดตัวนำไฟฟ้า (Conductive Suit)

ในกรณีที่ลูกจ้างต้องปฏิบัติงานในที่สูงกว่าพื้นตั้งแต่สี่เมตรขึ้นไป ให้นายจ้างจัดให้มีการใช้สายหรือเชือกช่วยชีวิตและเข็มขัดนิรภัยพร้อมอุปกรณ์ หรืออุปกรณ์ที่ป้องกันการตกจากที่สูงได้อย่างมีประสิทธิภาพ และหมวกนิรภัยที่เหมาะสมตามมาตรฐานที่กำหนดสำหรับให้ลูกจ้างสวมใส่ตลอดเวลาที่ปฏิบัติงาน เว้นแต่อุปกรณ์ดังกล่าวจะทำให้ลูกจ้างเสี่ยงต่ออันตรายมากขึ้น ให้นายจ้างจัดให้มีอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยอื่นที่สามารถใช้คุ้มครองความปลอดภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพแทน

ข้อ ๒๒ อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลและอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากไฟฟ้าต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้และต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลและอุปกรณ์ที่ใช้ป้องกันกระแสไฟฟ้าต้องเหมาะสมกับแรงดันไฟฟ้าสูงสุดในบริเวณที่ปฏิบัติงานหรือบริเวณใกล้เคียงที่อาจก่อให้เกิดอันตรายได้
- (๒) ถุงมือยางป้องกันไฟฟ้า ต้องมีลักษณะสวมกับนิ้วมือได้ทุกนิ้ว

(๓) ถุงมือหนังที่ใช้สวมทับถุงมือยาง ต้องมีความยาวหุ้มถึงข้อมือและมีความคงทนต่อการฉีกขาดได้ดี การใช้ถุงมือยางต้องใช้ร่วมกับถุงมือหนังทุกครั้งที่ปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๓ การปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้าที่อยู่ใกล้หรือเหนือน้ำซึ่งอาจทำให้ลูกจ้างเกิดอันตรายจากการจมน้ำ ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างสวมใส่ชูชีพกันจมน้ำ เว้นแต่การสวมใส่ชูชีพอาจทำให้ลูกจ้างได้รับอันตรายมากกว่าเดิม ให้นายจ้างใช้วิธีการอื่นที่สามารถคุ้มครองความปลอดภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพแทน

ข้อ ๒๔ นายจ้างต้องบำรุงรักษาและจัดเก็บอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล และอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากไฟฟ้าให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้อย่างปลอดภัย รวมทั้งต้องตรวจสอบและทดสอบตามมาตรฐานและวิธีที่ผู้ผลิตกำหนด

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๕ ให้วิศวกรตามคำนิยาม “วิศวกร” ในกฎกระทรวงนี้ เป็นผู้ตรวจสอบและรับรองการดำเนินการตามข้อ ๑๒ จนกว่าจะได้มีบุคคลที่ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๙ หรือนิติบุคคลได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ แล้วแต่กรณี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก สุรศักดิ์ กาญจนรัตน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้นายจ้างบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้าสมควรจะต้องมีระบบการบริหารจัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ที่ได้มาตรฐาน อันจะทำให้ลูกจ้างมีความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้ายิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า
สำหรับลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้า

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารจัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๒ การจัดฝึกอบรมให้กับลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้าเข้ารับการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า นายจ้างต้องดำเนินการตามประกาศนี้

ในกรณีที่นายจ้างไม่สามารถดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่ขึ้นทะเบียนหรือได้รับใบอนุญาต จากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน แล้วแต่กรณี เป็นผู้ดำเนินการ

ให้นายจ้างจัดทำทะเบียนรายชื่อผู้ที่ผ่านการฝึกอบรม วัน เวลาที่ฝึกอบรมพร้อมรายชื่อวิทยากรเก็บไว้ ณ สถานที่ประกอบกิจการหรือสำนักงานของนายจ้างพร้อมที่จะให้พนักงานตรวจความปลอดภัย ตรวจสอบได้ตลอดเวลา และให้แจ้งทะเบียนรายชื่อผู้ที่ผ่านการฝึกอบรม วัน เวลาที่ฝึกอบรมพร้อมรายชื่อวิทยากรต่อพนักงานตรวจความปลอดภัยในเขตพื้นที่รับผิดชอบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เสร็จสิ้น การฝึกอบรม

หมวด ๒

การฝึกอบรม

ข้อ ๓ การฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้าให้กับลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้า ต้องมีระยะเวลาการฝึกอบรมไม่น้อยกว่าสามชั่วโมง และอย่างน้อยต้องมีหัวข้อวิชา ดังต่อไปนี้

- (๑) กฎหมายความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า และความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับระบบไฟฟ้า
- (๒) สาเหตุและการป้องกันอันตรายจากไฟฟ้า และอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล
- (๓) การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบอันตรายจากไฟฟ้า และการปฐมพยาบาลเบื้องต้น

ในกรณีที่มีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้าที่มีความเสี่ยงจากลักษณะงานอื่นรวมอยู่ด้วย เช่น การทำงานในที่สูง การทำงานในบริเวณที่อาจเป็นอันตราย นายจ้างอาจจัดให้มีระยะเวลา การฝึกอบรมและหัวข้อวิชาที่เกี่ยวกับความเสี่ยงดังกล่าวเพิ่มเติมจากหัวข้อวิชาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

ข้อ ๔ การฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้าให้กับลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้า ผู้จัดฝึกอบรมต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดให้ห้องฝึกอบรมหนึ่งห้องมีผู้เข้ารับการฝึกอบรมไม่เกินหกสิบคน และมีวิทยากรอย่างน้อยหนึ่งคน
- (๒) จัดให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเข้ารับการฝึกอบรมเต็มเวลาตามหัวข้อวิชาการฝึกอบรมที่กำหนด
- (๓) จัดให้มีการวัดผลและประเมินผลผู้เข้ารับการฝึกอบรม โดยผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบ
- (๔) ออกหลักฐานแสดงการผ่านการฝึกอบรมให้แก่ผู้ผ่านการฝึกอบรม

หมวด ๓

วิทยากรฝึกอบรม

ข้อ ๕ วิทยากรผู้ทำการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีคุณวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า หรือเทียบเท่า และได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาไฟฟ้าตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกรรม ทั้งมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้าไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และมีประสบการณ์เป็นวิทยากรบรรยายในหัวข้อวิชาที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่าหนึ่งปี หรือ

(๒) มีคุณวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาไฟฟ้าหรือเทียบเท่า รวมทั้งมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้าไม่น้อยกว่าสามปี และมีประสบการณ์เป็นวิทยากรบรรยายในหัวข้อวิชาที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่าสามปี หรือ

(๓) เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ รวมทั้งมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้าไม่น้อยกว่าสามปี และมีประสบการณ์เป็นวิทยากรบรรยายในหัวข้อวิชาที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่าสามปี หรือ

(๔) เป็นลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้าในสถานประกอบกิจการ รวมทั้งมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้าไม่น้อยกว่าห้าปี และมีประสบการณ์เป็นวิทยากรบรรยายในหัวข้อวิชาที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่าห้าปี หรือ

(๕) เป็นเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งมีคุณสมบัติในด้านคุณวุฒิการศึกษา รวมทั้งมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานตาม (๑) (๒) หรือ (๓) และมีประสบการณ์เป็นวิทยากรบรรยายในหัวข้อวิชาที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

พรรณี ศรียุทธศักดิ์

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า
สำหรับลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้า (ฉบับที่ ๒)

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้าสำหรับลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้า ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อรองรับการบูรณาการภารกิจเกี่ยวกับการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้าของหน่วยงานภายใต้กระทรวงแรงงาน

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้าสำหรับลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้า (ฉบับที่ ๒)”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของข้อ ๒ แห่งประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้าสำหรับลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้า ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

“ในกรณีที่ลูกจ้างได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ สาขาช่างไฟฟ้าภายในอาคาร ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ให้ถือว่าเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า ตามประกาศฉบับนี้”

ประกาศ ณ วันที่ ๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙

สุเมธ มโหสถ

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจัดทำบันทึกผลการตรวจสอบและรับรองระบบไฟฟ้าและบริภัณฑ์ไฟฟ้า

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๒ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารจัดการและดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจสอบและจัดให้มีการบำรุงรักษาระบบไฟฟ้าและบริภัณฑ์ไฟฟ้าของสถานประกอบกิจการเพื่อให้ใช้งานได้อย่างปลอดภัยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และจัดทำบันทึกผลการตรวจสอบและรับรองระบบไฟฟ้าและบริภัณฑ์ไฟฟ้า ตามแบบท้ายประกาศนี้

กรณีนายจ้างได้ดำเนินการตรวจสอบและรับรองระบบไฟฟ้าและบริภัณฑ์ไฟฟ้าตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร โดยมีวิศวกรไฟฟ้าเป็นผู้บันทึกผลการตรวจสอบให้ถือว่าเป็นการตรวจสอบและรับรองระบบไฟฟ้าและบริภัณฑ์ไฟฟ้าตามประกาศฉบับนี้ ทั้งนี้ ผู้จัดทำบันทึกผลการตรวจสอบและรับรองต้องเป็นบุคคลที่ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๙ หรือเป็นนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓ ให้นายจ้างแจ้งผลการตรวจสอบและรับรองระบบไฟฟ้าและบริภัณฑ์ไฟฟ้าต่อพนักงานตรวจความปลอดภัยในเขตพื้นที่รับผิดชอบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตรวจสอบ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

พรรณี ศรียุทธศักดิ์

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

บันทึกผลการตรวจสอบและรับรองระบบไฟฟ้าและบริษัทไฟฟ้า
กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี
ที่อยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....
โทรศัพท์.....ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับ.....

สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า แขนงไฟฟ้ากำลัง ตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร เลขทะเบียน.....
ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่.....และไม่อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักหรือเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าว
พร้อมแนบสำเนาใบอนุญาตมาด้วยแล้ว โดย

ได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๙ หรือ

ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ (ในนามนิติบุคคล.....)

แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ทะเบียนหรือ
ใบอนุญาต เลขที่.....ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่.....

ข้าพเจ้าได้ดำเนินการตรวจสอบระบบไฟฟ้าและบริษัทไฟฟ้าของสถานประกอบการ
ชื่อสถานประกอบการ.....

ประกอบกิจการ.....

ชื่อนายจ้าง/ผู้กระทำการ.....

ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....

โทรศัพท์.....เมื่อวันที่.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าระบบไฟฟ้าและบริษัทไฟฟ้าของสถานประกอบการแห่งนี้ สามารถใช้งาน
ได้อย่างปลอดภัยตามรายละเอียดและเงื่อนไขของการตรวจสอบ และเอกสารแนบเพิ่มเติม (ถ้ามี) ทั้งนี้ ต้องมีการใช้งาน
อย่างถูกวิธีและมีการบำรุงรักษาตามหลักวิชาการ ข้าพเจ้าจึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....

(.....)

วิศวกรผู้ตรวจสอบ

ลงชื่อ.....

(.....)

นายจ้าง/ผู้กระทำการ

หมายเหตุ วิศวกรผู้ตรวจสอบ หมายถึง วิศวกรตามคำนิยาม “วิศวกร” ในกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ
และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นผู้ตรวจสอบ
และรับรองระบบไฟฟ้าและบริษัทไฟฟ้าจนกว่าจะได้มีบุคคลที่ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๙ หรือนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาต
ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔

๑. ข้อมูลทั่วไป

- ระบบไฟฟ้าที่ใช้ในสถานประกอบกิจการ โวลต์ เฟส สาย
- ขนาดเครื่องวัดหน่วยไฟฟ้า แอมแปร์ โวลต์ เฟส สาย
หมายเลขเครื่องวัด
- ปริมาณการใช้พลังงานไฟฟ้าสูงสุดในรอบ ๑๒ เดือน ที่ผ่านมา กิโลวัตต์
- หม้อแปลงกำลัง จำนวน..... เครื่อง รวม..... เควีเอ
- เครื่องกำเนิดไฟฟ้า/เครื่องกำเนิดไฟฟ้าสำรอง จำนวน..... เครื่อง รวม..... เควีเอ
- ผู้รับผิดชอบระบบไฟฟ้า ๑..... ตำแหน่ง.....
๒..... ตำแหน่ง.....
- แบบการติดตั้งระบบไฟฟ้าจริง (As built Drawing)
 มี ไม่มี เหตุผล.....

๒. รายการตรวจสอบ

อุปกรณ์	รายการตรวจสอบ	ใช้ได้	ควรปรับปรุง	ต้องแก้ไข	คำแนะนำ/ความเห็น
๒.๑ แแรงสูง	๒.๑.๑ สายอากาศ : - สภาพเสา - การประกอบอุปกรณ์หัวเสา - สายยึดโยง (Guy Wire) - การพาดสาย (สภาพสาย ระยะหย่อนยาน) - ระยะห่างของสายกับอาคาร สิ่งก่อสร้าง หรือต้นไม้ - การติดตั้งล่อฟ้าและสภาพ - สภาพของจุดต่อสาย - การต่อลงดินและสภาพ				

อุปกรณ์	รายการตรวจสอบ	ใช้ได้	ควรปรับปรุง	ต้องแก้ไข	คำแนะนำ/ความเห็น
	๒.๑.๒ การติดตั้งเครื่องปลดวงจรต้นทาง (ส่วนของผู้ใช้ไฟ) : - ครอบฟิวส์คัทเอาท์ - สวิตช์ตัดตอน (Disconnecting Switch) - RMU - อื่นๆ.....				
	๒.๑.๓ อื่นๆ :				
๒.๒ หม้อแปลง	๒.๒.๑ หม้อแปลงลูกที่..... ขนาด.....kVA แรงดัน.....V Impedance Voltage% ชนิด ☐ oil ☐ Dry ☐ อื่นๆ.....				
	๒.๒.๒ การติดตั้ง ☐ นั้งร้าน ☐ แบบแขวน ☐ ลานหม้อแปลง ☐ ในห้องหม้อแปลง ☐ อื่นๆ.....				
	๒.๒.๓ เครื่องป้องกันกระแสเกินด้านไฟเข้า แบบ..... พิกัดกระแส.....A				

อุปกรณ์	รายการตรวจสอบ	ใช้ได้	ควรปรับปรุง	ต้องแก้ไข	คำแนะนำ/ความเห็น
	๒.๒.๔ การต่อสายแรงต่ำและแรงสูงที่หม้อแปลง				
	๒.๒.๕ การติดตั้งล่อฟ้าแรงสูง (Lightning Arrester)				
	๒.๒.๖ การติดตั้งทรอปไฟวส์คัทเอาท์				
	๒.๒.๗ การป้องกันการสัมผัสส่วนที่มีไฟฟ้า				
	๒.๒.๘ สายดินกับตัวถังหม้อแปลงและล่อฟ้าแรงสูง				
	๒.๒.๙ สายดินของหม้อแปลง - สภาพหลักดินและจุดต่อ - สายต่อหลักดิน ชนิด.....ขนาด.....mm ² - สภาพสายดินและจุดต่อ				
	๒.๒.๑๐ สภาพภายนอกหม้อแปลง - สารดูดความชื้น - สภาพบุชชิ่ง - ปริมาณและการรั่วซึมของน้ำมันหม้อแปลง - อุณหภูมิหม้อแปลง				
	๒.๒.๑๑ สภาพแวดล้อมหม้อแปลง - การระบายอากาศ - ความชื้น - สภาพรั้วกั้น/ลานและการต่อลงดิน - สภาพทั่วไป				
	๒.๒.๑๒ อื่นๆ :				

อุปกรณ์	รายการตรวจสอบ	ใช้ได้	ควรปรับปรุง	ต้องแก้ไข	คำแนะนำ/ความเห็น
๒.๓ ตู้เมน สวิตช์	๒.๓.๑ ตู้เมนสวิตช์ที่..... รับจากหม้อแปลงที่ ☐ ติดตั้งภายนอกอาคาร ☐ ติดตั้งภายในอาคาร ☐ อื่นๆ - สภาพทั่วไป - จุดต่อสายและจุดต่อบัสบาร์ - ที่ว่างเพื่อปฏิบัติงานที่จุดติดตั้งตู้เมนสวิตช์ - แสงสว่างเหนือที่ว่างเพื่อปฏิบัติงาน - การต่อฝาก - การป้องกันส่วนสัมผัสที่มีไฟฟ้า - ป้ายชื่อและแผนภาพเส้นเดี่ยว (Single Line Diagram) ของเมนสวิตช์				
	๒.๓.๒ เครื่องป้องกันกระแสเกิน ชนิด..... ICkA แรงดัน.....V พิกัดกระแส ATA AFA				
	๒.๓.๓ สายดินของแผงสวิตช์ - สภาพหลักดินและจุดต่อ - สายต่อหลักดิน ชนิด.....ขนาด.....mm ² - สภาพสายดินและจุดต่อ				
	๒.๓.๔ อุณหภูมิของอุปกรณ์ ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ				
	๒.๓.๕ อื่นๆ :				

อุปกรณ์	รายการตรวจสอบ	ใช้ได้	ควรปรับปรุง	ต้องแก้ไข	คำแนะนำ/ความเห็น
๒.๔ แรงต่ำ ภายในอาคาร	๒.๔.๑ วงจรเมน (Main Circuit) ๒.๔.๑.๑ สายเข้าเมนสวิตช์ - สายเฟส ชนิด.....ขนาด.....mm ² - สายนิวทรัล ชนิด.....ขนาด.....mm ² เดินใน ☐ ท่อร้อยสาย (Conduit) ☐ รางเดินสาย (Wire Way) ☐ รางเคเบิล (Cable Tray) แบบ..... ☐ ลูกถ้วยรววยึดสาย (Rack) ☐ อื่นๆ.....				
	๒.๔.๑.๒ รางเดินสายและรางเคเบิล - สภาพการติดตั้งและใช้งาน - ความต่อเนื่องทางไฟฟ้า การต่อฝากและ การต่อลงดิน				
	๒.๔.๑.๓ สภาพฉนวนสายไฟ				
	๒.๔.๑.๔ สภาพจุดต่อของสาย				
	๒.๔.๑.๕ การป้องกันความร้อนจากการเหนี่ยวนำ				
	๒.๔.๑.๖ อุณหภูมิของอุปกรณ์ ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ				
	๒.๔.๑.๗ อื่นๆ :				

อุปกรณ์	รายการตรวจสอบ	ใช้ได้	ควรปรับปรุง	ต้องแก้ไข	คำแนะนำ/ความเห็น
	๒.๔.๒ แผงย่อยที่ ตำแหน่งหรือพื้นที่ติดตั้ง..... รับจากตู้เมนสวิตช์ที่ ๒.๔.๒.๑ การติดตั้ง ☐ ภายนอกอาคาร ☐ ภายในอาคาร ☐ อื่นๆ..... - สภาพทั่วไป - จุดต่อสาย และจุดต่อบัสบาร์ - ที่ว่างเพื่อปฏิบัติงานที่จุดติดตั้งแผงย่อย - แสงสว่างเหนือที่ว่างเพื่อปฏิบัติงาน - การต่อฝาก - การป้องกันส่วนสัมผัสที่มีไฟฟ้า				
	๒.๔.๒.๒ เครื่องป้องกันกระแสเกินของแผงย่อย ชนิด..... ICkA แรงดัน.....V พิกัดกระแส ATA AFA				
	๒.๔.๒.๓ สายดินของแผงย่อย - สายดิน ชนิด.....ขนาด.....mm ² - สภาพสายดินและจุดต่อ				
	๒.๔.๒.๔ อุณหภูมิของอุปกรณ์ ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ				
	๒.๔.๒.๕ อื่นๆ :				

หมายเหตุ : ๑. แผงย่อย คือ แผงวงจรที่ต่อจากตู้เมนสวิตช์

๒. ใช้เอกสารการตรวจสอบแผงย่อย ๑ ฉบับ ต่อ ๑ แผงย่อย

อุปกรณ์	รายการตรวจสอบ	ใช้ได้	ควรปรับปรุง	ต้องแก้ไข	คำแนะนำ/ความเห็น
๒.๕ บริภัณฑ์ไฟฟ้า	ชื่อบริภัณฑ์ไฟฟ้า..... ๒.๕.๑ การติดตั้ง				
	๒.๕.๒ สภาพภายนอก				
	๒.๕.๓ อื่นๆ :				

หมายเหตุ หากมีบริภัณฑ์ไฟฟ้าอื่นที่จำเป็นต้องตรวจสอบเพิ่มเติม (เช่น มอเตอร์ไฟฟ้า ตู้เย็นหรือเครื่องทำน้ำดื่ม เครื่องทำความร้อน เครื่องเชื่อมไฟฟ้า เป็นต้น) ให้จัดทำเป็นเอกสารแนบ

๓. สรุปผลการตรวจสอบระบบไฟฟ้าและบริภัณฑ์ไฟฟ้า

- ใช้งานได้** ทั้งนี้ ระบบไฟฟ้าและบริภัณฑ์ไฟฟ้าต้องมีการบำรุงรักษาอย่างถูกวิธีและตามหลักวิชาการทางด้านวิศวกรรมศาสตร์
- ใช้งานได้** แต่ต้องแก้ไขตามรายงานการตรวจสอบภายใน.....วัน

ความเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....
(.....)

วิศวกรผู้ตรวจสอบ

วันที่.....

กฎกระทรวง

กำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย
และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง

พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ
ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน
ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“อุณหภูมิเวตบัลโบโกลบ” (Wet Bulb Globe Temperature - WBGT) หมายความว่า

(๑) อุณหภูมิที่วัดเป็นองศาเซลเซียสซึ่งวัดนอกอาคารที่ไม่มีแสงแดดหรือในอาคารมีระดับ
ความร้อนเท่ากับ ๐.๗ เท่าของอุณหภูมิที่อ่านค่าจากเทอร์โมมิเตอร์กระเปาะเปียกตามธรรมชาติ
(natural wet bulb thermometer) บวก ๐.๓ เท่าของอุณหภูมิที่อ่านค่าจากโกลบเทอร์โมมิเตอร์
(globe thermometer) หรือ

(๒) อุณหภูมิที่วัดเป็นองศาเซลเซียสซึ่งวัดนอกอาคารที่มีแสงแดด มีระดับความร้อนเท่ากับ
๐.๗ เท่าของอุณหภูมิที่อ่านค่าจากเทอร์โมมิเตอร์กระเปาะเปียกตามธรรมชาติ บวก ๐.๒ เท่าของอุณหภูมิ
ที่อ่านค่าจากโกลบเทอร์โมมิเตอร์ และบวก ๐.๑ เท่าของอุณหภูมิที่อ่านค่าจากเทอร์โมมิเตอร์กระเปาะแห้ง
(dry bulb thermometer)

“ระดับความร้อน” หมายความว่า อุณหภูมิเวตบัลโบโกลบในบริเวณที่ลูกจ้างทำงานตรวจวัด
โดยค่าเฉลี่ยในช่วงเวลาสองชั่วโมงที่มีอุณหภูมิเวตบัลโบโกลบสูงสุดของการทำงานปกติ

“สภาวะการทำงาน” หมายความว่า สภาวะแวดล้อมซึ่งปรากฏอยู่ในบริเวณที่ทำงานของลูกจ้าง
ซึ่งรวมถึงสภาพต่าง ๆ ในบริเวณที่ทำงาน เครื่องจักร อาคาร สถานที่ การระบายอากาศ ความร้อน
แสงสว่าง เสียง ตลอดจนสภาพและลักษณะการทำงานของลูกจ้างด้วย

“งานเบา” หมายความว่า ลักษณะงานที่ใช้แรงน้อยหรือใช้กำลังงานที่ทำให้เกิดการเผาผลาญอาหารในร่างกายไม่เกิน ๒๐๐ กิโลแคลอรีต่อชั่วโมง เช่น งานเขียนหนังสือ งานพิมพ์ดีด งานบันทึกข้อมูลงานเย็บจักร งานนั่งตรวจสอบผลิตภัณฑ์ งานประกอบชิ้นงานขนาดเล็ก งานบังคับเครื่องจักรด้วยเท้า การยืนคุมงาน

“งานปานกลาง” หมายความว่า ลักษณะงานที่ใช้แรงปานกลางหรือใช้กำลังงานที่ทำให้เกิดการเผาผลาญอาหารในร่างกายเกิน ๒๐๐ กิโลแคลอรีต่อชั่วโมง ถึง ๓๕๐ กิโลแคลอรีต่อชั่วโมง เช่น งานยก ลาก ดัน หรือเคลื่อนย้ายสิ่งของด้วยแรงปานกลาง งานตอกตะปู งานตะไบ งานขับรถบรรทุก งานขับรถแทรกเตอร์

“งานหนัก” หมายความว่า ลักษณะงานที่ใช้แรงมากหรือใช้กำลังงานที่ทำให้เกิดการเผาผลาญอาหารในร่างกายเกิน ๓๕๐ กิโลแคลอรีต่อชั่วโมง เช่น งานที่ใช้พลั่วตักหรือเครื่องมือลักษณะคล้ายกัน งานขุด งานเลื่อยไม้ งานเจาะไม้เนื้อแข็ง งานทุบโดยใช้ค้อนขนาดใหญ่ งานยก หรือเคลื่อนย้ายของหนัก ขึ้นที่สูงหรือที่ลาดชัน

หมวด ๑

ความร้อน

ข้อ ๒ ให้นายจ้างควบคุมและรักษาระดับความร้อนภายในสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างทำงานอยู่มิให้เกินมาตรฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) งานที่ลูกจ้างทำในลักษณะงานเบาต้องมีมาตรฐานระดับความร้อนไม่เกินค่าเฉลี่ยอุณหภูมิเวตบัลบีโกลบ ๓๔ องศาเซลเซียส

(๒) งานที่ลูกจ้างทำในลักษณะงานปานกลางต้องมีมาตรฐานระดับความร้อนไม่เกินค่าเฉลี่ยอุณหภูมิเวตบัลบีโกลบ ๓๒ องศาเซลเซียส

(๓) งานที่ลูกจ้างทำในลักษณะงานหนักต้องมีมาตรฐานระดับความร้อนไม่เกินค่าเฉลี่ยอุณหภูมิเวตบัลบีโกลบ ๓๐ องศาเซลเซียส

ข้อ ๓ ในกรณีที่ภายในสถานประกอบกิจการมีแหล่งความร้อนที่อาจเป็นอันตราย ให้นายจ้างติดป้ายหรือประกาศเตือนอันตรายในบริเวณดังกล่าว โดยให้ลูกจ้างสามารถมองเห็นได้ชัดเจน

ในกรณีที่บริเวณการทำงานตามวรรคหนึ่งมีระดับความร้อนเกินมาตรฐานที่กำหนดในข้อ ๒ ให้นายจ้างดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขสภาวะการทำงานทางด้านวิศวกรรม เพื่อควบคุมระดับความร้อนให้เป็นไปตามมาตรฐาน และจัดให้มีการปิดประกาศและเอกสารหรือหลักฐานในการดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขดังกล่าวไว้ เพื่อให้พนักงานตรวจความปลอดภัยสามารถตรวจสอบได้

ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามวรรคสองได้ ให้นายจ้างจัดให้มีมาตรการควบคุมหรือลดภาระงาน และต้องจัดให้ลูกจ้างสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๔ ตลอดเวลาที่ทำงาน

หมวด ๒
แสงสว่าง

ข้อ ๔ นายจ้างต้องจัดให้สถานประกอบกิจการมีความเข้มของแสงสว่างไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๕ นายจ้างต้องใช้หรือจัดให้มีฉาก แผ่นฟิล์มกรองแสง หรือมาตรการอื่นที่เหมาะสมและเพียงพอเพื่อป้องกันมิให้แสงตรงหรือแสงสะท้อนจากแหล่งกำเนิดแสงหรือดวงอาทิตย์ที่มีแสงจ้าส่องเข้านัยน์ตาลูกจ้างโดยตรงในขณะที่ทำงาน ในกรณีที่ไม่อาจป้องกันได้ ต้องจัดให้ลูกจ้างสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๔ ตลอดเวลาที่ทำงาน

ข้อ ๖ ในกรณีที่ลูกจ้างต้องทำงานในสถานที่มืด ทึบ และคับแคบ เช่น ในถ้ำ อุโมงค์ หรือในที่ที่มีลักษณะเช่นว่านั้น นายจ้างต้องจัดให้มีอุปกรณ์ส่องแสงสว่างที่เหมาะสมแก่สภาพและลักษณะงาน โดยอาจเป็นชนิดที่ติดอยู่ในพื้นที่ทำงานหรือติดที่ตัวบุคคลได้ หากไม่สามารถจัดหาหรือดำเนินการได้ ต้องจัดให้ลูกจ้างสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๔ ตลอดเวลาที่ทำงาน

หมวด ๓
เสียง

ข้อ ๗ นายจ้างต้องควบคุมระดับเสียงมิให้ลูกจ้างได้รับสัมผัสเสียงในบริเวณสถานประกอบกิจการที่มีระดับเสียงสูงสุด (peak sound pressure level) ของเสียงกระทบหรือเสียงกระแทก (impact or impulse noise) เกิน ๑๔๐ เดซิเบล หรือได้รับสัมผัสเสียงที่มีระดับเสียงดังต่อเนื่องแบบคงที่ (continuous steady noise) เกินกว่า ๑๑๕ เดซิเบลเอ

ข้อ ๘ นายจ้างต้องควบคุมระดับเสียงที่ลูกจ้างได้รับเฉลี่ยตลอดเวลาการทำงานในแต่ละวัน (Time Weighted Average-TWA) มิให้เกินมาตรฐานตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๙ ภายในสถานประกอบกิจการที่สภาวะการทำงานมีระดับเสียงเกินมาตรฐานที่กำหนดในข้อ ๗ หรือมีระดับเสียงที่ลูกจ้างได้รับเกินมาตรฐานที่กำหนดในข้อ ๘ นายจ้างต้องให้ลูกจ้างหยุดทำงานจนกว่าจะได้ปรับปรุงหรือแก้ไขให้ระดับเสียงเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด และให้นายจ้างดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขทางด้านวิศวกรรม โดยการควบคุมที่ต้นกำเนิดของเสียงหรือทางผ่านของเสียงหรือบริหารจัดการเพื่อควบคุมระดับเสียงที่ลูกจ้างจะได้รับให้ไม่เกินมาตรฐานที่กำหนด และจัดให้มีการปิดประกาศและเอกสารหรือหลักฐานในการดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขดังกล่าวไว้ เพื่อให้พนักงานตรวจความปลอดภัยสามารถตรวจสอบได้

ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๔ ตลอดเวลาที่ทำงาน เพื่อลดระดับเสียงที่สัมผัสในหูเมื่อสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลแล้ว โดยให้อยู่ในระดับที่ไม่เกินมาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๗ และข้อ ๘

การคำนวณระดับเสียงที่สัมผัสในหูเมื่อสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตามวรรคสองให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๐ ในบริเวณที่มีระดับเสียงเกินมาตรฐานที่กำหนดในข้อ ๗ หรือข้อ ๘ นายจ้างต้องจัดให้มีเครื่องหมายเตือนให้ใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลติดไว้ให้ลูกจ้างเห็นได้โดยชัดเจน

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่สภาวะการทำงานในสถานประกอบกิจการมีระดับเสียงที่ลูกจ้างได้รับเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงานแปดชั่วโมงตั้งแต่ ๘๕ เดซิเบลเอขึ้นไป ให้นายจ้างจัดให้มีมาตรการอนุรักษ์การได้ยินในสถานประกอบกิจการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

หมวด ๔

อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล

ข้อ ๑๒ นายจ้างต้องจัดให้มีและดูแลให้ลูกจ้างใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตามความเหมาะสมกับลักษณะงานตลอดเวลาที่ทำงาน ดังต่อไปนี้

(๑) งานที่มีระดับความร้อนเกินมาตรฐานที่กำหนด ให้สวมใส่ชุดแต่งกาย รองเท้า และถุงมือสำหรับป้องกันความร้อน

(๒) งานที่มีแสงตรงหรือแสงสะท้อนจากแหล่งกำเนิดแสงหรือดวงอาทิตย์ที่มีแสงจ้าส่องเข้านัยน์ตาโดยตรง ให้สวมใส่แว่นตาลดแสงหรือกระบังหน้าลดแสง

(๓) งานที่ทำในสถานที่มืด ทึบ และคับแคบ ให้สวมใส่หมวกนิรภัยที่มีอุปกรณ์ส่องแสงสว่าง

(๔) งานที่มีระดับเสียงเกินมาตรฐานที่กำหนด ให้สวมใส่ปลั๊กลดเสียงหรือที่ครอบหูลดเสียง

ข้อ ๑๓ ให้นายจ้างบำรุงรักษาอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้อย่างปลอดภัย รวมทั้งจัดให้ลูกจ้างได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับวิธีการใช้และบำรุงรักษาอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล และเก็บหลักฐานการฝึกอบรมไว้ ณ สถานประกอบกิจการ เพื่อให้พนักงานตรวจความปลอดภัยสามารถตรวจสอบได้

หมวด ๕

การตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงาน และการรายงานผล

ข้อ ๑๔ นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงานเกี่ยวกับระดับความร้อน แสงสว่าง หรือเสียงภายในสถานประกอบกิจการ

หลักเกณฑ์ วิธีการตรวจวัด และการวิเคราะห์สภาวะการทำงานเกี่ยวกับระดับความร้อน แสงสว่าง หรือเสียง รวมทั้งระยะเวลาและประเภทกิจการที่ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามที่อธิบดี ประกาศกำหนด

ในกรณีที่นายจ้างไม่สามารถตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงานตามวรรคหนึ่งได้ ต้องให้ ผู้ที่ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๙ หรือนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติ ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ เพื่อเป็นผู้ให้บริการ ในการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงานเกี่ยวกับระดับความร้อน แสงสว่าง หรือเสียงภายใน สถานประกอบกิจการ แล้วแต่กรณี เป็นผู้ดำเนินการแทน

ให้นายจ้างเก็บผลการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงานดังกล่าวไว้ ณ สถานประกอบกิจการ เพื่อให้พนักงานตรวจความปลอดภัยสามารถตรวจสอบได้

ข้อ ๑๕ ให้นายจ้างจัดทำรายงานผลการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงานตามแบบ ที่อธิบดีประกาศกำหนด พร้อมทั้งส่งรายงานผลดังกล่าวต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่เสร็จสิ้นการตรวจวัด และเก็บรายงานผลการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงานดังกล่าวไว้ ณ สถานประกอบกิจการ เพื่อให้พนักงานตรวจความปลอดภัยสามารถตรวจสอบได้

หมวด ๖

การตรวจสุขภาพและการรายงานผล

ข้อ ๑๖ ให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจสุขภาพลูกจ้างที่ทำงานในสภาวะการทำงานที่อาจได้รับ อันตรายจากความร้อน แสงสว่าง หรือเสียง และรายงานผล รวมทั้งดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสุขภาพ ของลูกจ้างตามพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๗ ให้ผู้ซึ่งขึ้นทะเบียนเป็นผู้รับรองรายงานการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงาน กับกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานตามกฎหมายกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการ ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. ๒๕๔๙ มีสิทธิดำเนินการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงานเกี่ยวกับระดับความร้อน แสงสว่าง หรือเสียงภายในสถานประกอบกิจการตามข้อ ๑๔ ต่อไปจนกว่าการขึ้นทะเบียนจะสิ้นอายุ

ในกรณีที่ไม่มีผู้ซึ่งขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่ง และยังไม่มีการออกกฎกระทรวงกำหนดรายละเอียด ของบุคคลที่จะขอขึ้นทะเบียนหรือนิติบุคคลที่จะขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๑ แห่ง พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ เพื่อเป็นผู้ให้บริการในการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงานเกี่ยวกับระดับความร้อน แสงสว่าง

หรือเสียงภายในสถานประกอบกิจการ แล้วแต่กรณี ให้ผู้ซึ่งสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี สาขาอาชีวอนามัย หรือเทียบเท่า ที่เคยขึ้นทะเบียนตามกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. ๒๕๔๙ หรือให้ผู้ซึ่งสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี สาขาอาชีวอนามัย หรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์เป็นผู้รับรองรายงานการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงาน ไม่น้อยกว่าสามปี สามารถดำเนินการตรวจวัดแทนผู้ทำการตรวจวัดตามกฎกระทรวงนี้ไปพลางก่อนได้

ข้อ ๑๘ กรณีที่นายจ้างทำการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงานเกี่ยวกับระดับความร้อน แสงสว่าง หรือเสียงภายในสถานประกอบกิจการตามกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. ๒๕๔๙ ก่อนที่กฎกระทรวงนี้จะมีผลใช้บังคับ และมีระยะเวลายังไม่ครบหนึ่งปีนับแต่วันที่ทำการตรวจวัด ให้ถือว่านายจ้างได้ดำเนินการตรวจวัดตามกฎกระทรวงนี้แล้ว จนกว่าจะครบระยะเวลาหนึ่งปี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

พลเอก ศิริชัย ดิษฐกุล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้นายจ้างบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียงสมควรจะต้องมีระบบการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ได้มาตรฐาน อันจะทำให้ลูกจ้างมีความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียงยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เรื่อง กำหนดแบบรายงานผลการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงาน
เกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียงภายในสถานประกอบกิจการ

โดยที่กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๕ กำหนดให้นายจ้างจัดทำรายงานผลการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียงภายในสถานประกอบกิจการ ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๕ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. ๒๕๕๙ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๒ แบบรายงานผลการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียงภายในสถานประกอบกิจการ ให้เป็นไปตามแบบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑

อนันต์ชัย อุทัยพัฒนาชีพ

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

**แบบรายงานผลการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงาน
เกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียงภายในสถานประกอบกิจการ**

ตามข้อ ๑๕ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. ๒๕๕๙

๑. ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) นายจ้าง/ผู้มีอำนาจกระทำการแทน
๒. ชื่อสถานประกอบกิจการ.....
เลขทะเบียนนิติบุคคล.....
ประกอบกิจการ.....
ตั้งอยู่เลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....
ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....
โทรศัพท์..... โทรสาร..... โทรศัพท์มือถือ.....

๓. การดำเนินการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงาน

- บุคคลที่ขึ้นทะเบียนเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับวิชาชีพ หรือบุคคลผู้สำเร็จการศึกษา ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีสาขาอาชีวอนามัยหรือเทียบเท่าที่ขึ้นทะเบียนเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ของสถานประกอบกิจการ เป็นผู้ดำเนินการเอง (แนบสำเนาเอกสารการขึ้นทะเบียน และสำเนาวุฒิการศึกษา พร้อมรับรองความถูกต้อง)

ชื่อ-นามสกุลผู้ดำเนินการ ตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงาน	ประเภท ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน	เลขทะเบียน เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน
๑)		
๒)		
๓)		

รายการผลการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงาน

- แบบรายงานผลการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงานเกี่ยวกับความร้อน (แบบ รสส. ๑)
- แบบรายงานผลการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงานเกี่ยวกับแสงสว่าง (แบบ รสส. ๒)
- แบบรายงานผลการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงานเกี่ยวกับเสียง (แบบ รสส. ๓)

- บุคคลที่ได้รับใบขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๙ หรือนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ (แนบสำเนาเอกสารใบขึ้นทะเบียน/ใบอนุญาตตามมาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๑ พร้อมรับรองความถูกต้อง)

ชื่อ-นามสกุล บุคคลหรือนิติบุคคลผู้ดำเนินการ ตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงาน	เลขที่ใบขึ้นทะเบียน/เลขที่ใบอนุญาต	ระยะเวลาที่ได้รับ การขึ้นทะเบียนและได้รับใบอนุญาต ตั้งแต่วันเดือนปี ถึง วันเดือนปี
๑)		
๒)		
๓)		

หมายเหตุ: สามารถเพิ่มบุคคลหรือนิติบุคคลผู้ดำเนินการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงานเป็นลำดับในตาราง

รายการผลการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงาน

- แบบรายงานผลการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงานเกี่ยวกับความร้อน (แบบ รสส. ๑)
- แบบรายงานผลการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงานเกี่ยวกับแสงสว่าง (แบบ รสส. ๒)
- แบบรายงานผลการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงานเกี่ยวกับเสียง (แบบ รสส. ๓)

ลงชื่อ..... ลงชื่อ.....
(.....) (.....)

บุคคลหรือนิติบุคคลผู้ดำเนินการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงาน

นายจ้าง/ผู้มีอำนาจกระทำการแทน

แบบรายงานผลการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาพการทำงานเกี่ยวกับความร้อน

๑. วัน เดือน ปี ที่ตรวจวัด.....

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการตรวจวัด (กรณีที่ใช้เครื่องตรวจวัดมากกว่า ๑ เครื่อง ให้เพิ่มชื่ออุปกรณ์ลำดับในตาราง)

เครื่องตรวจวัดระดับความร้อน (ชนิด/ประเภท)	ยี่ห้อ/รุ่น	หมายเลขเครื่อง (Serial Number)	มาตรฐานเครื่องตรวจวัด	วัน/เดือน/ปี (เปรียบเทียบความถูกต้อง)	หมายเหตุ
๑)					
๒)					
๓)					

๓. ผลการตรวจวัดสภาพการทำงานเกี่ยวกับความร้อน

ลำดับ ของ SEG ^๑	บริเวณที่ทำการตรวจวัด ^๒	ชื่อ - นามสกุลของลูกจ้าง ในแต่ละ SEG	เวลาตรวจวัด ... น. - ... น.	อุณหภูมิในสภาพการทำงาน °C				ลักษณะงาน	ภาระงาน (Work Load, WL) ^๓			ผลการประเมิน ^๔ (ระบุว่าเป็นเกณฑ์/ไม่เป็นเกณฑ์)	ข้อเสนอแนะ และวิธีการ ปรับปรุงแก้ไข ^๕	
				T _{nwb}	T _{db}	T _{gr}	WBGT in/out		WBGT เฉลี่ย	พลังงานที่ใช้ (Kcal/h)	พลังงาน ที่รู้สึกเฉลี่ย (Kcal/h)			ระดับภาระงาน (หนัก/ปานกลาง/เบา)
๑	แผนก.....	๑. นาย.....												
		๒. น.ส.....												
๒	แผนก.....	๑. นาย.....												

หมายเหตุ ๑) SEG หรือ Similar Exposure Group หมายถึง กลุ่มผู้ปฏิบัติงานซึ่งสัมผัสสภาพการทำงานเกี่ยวกับความร้อนเหมือนกัน คือ ลักษณะงานที่ทำ พื้นที่การทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงเหมือนกัน

๒) บริเวณที่ทำการตรวจวัด ให้แบบแผนผังพื้นที่ที่ดำเนินการตรวจวัด ระบบจุดตั้งเครื่องมือและแหล่งกำเนิดความร้อนเป็นเอกสารแนบ

๓) กรณีที่ลักษณะงานที่ลูกจ้างปฏิบัติความแตกต่างกันหรือผสมผสานให้แสดงวิธีคำนวณระดับภาระงาน (Work-Load Assessment) โดยสามารถจัดทำเป็นเอกสารแนบได้

๔) ผลการประเมินใช้เกณฑ์มาตรฐานความปลอดภัยตามกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. ๒๕๕๙ หมวด ๑ ความร้อน ข้อ ๒

๕) การผลการประเมินเกินเกณฑ์มาตรฐานให้ระบุชื่อเสนอแนะและวิธีการปรับปรุงแก้ไข โดยสามารถจัดทำเป็นเอกสารแนบได้

ลงชื่อ.....
(.....)

ลงชื่อ.....
(.....)

บุคคลหรือนิติบุคคลผู้ดำเนินการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาพการทำงาน

นายจ้าง/ผู้อำนวยการ/ผู้อำนาจการแทน

แบบรายงานผลการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาพการทำงานเกี่ยวกับแสงสว่าง

๑. วัน เดือน ปี ที่ตรวจวัด.....

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการตรวจวัด (กรณีที่ใช้เครื่องตรวจวัดมากกว่า ๑ เครื่อง ให้เพิ่มข้อมูลเป็นลำดับในตาราง)

เครื่องตรวจวัด	ยี่ห้อ/รุ่น	หมายเลขเครื่อง (Serial Number)	มาตรฐานเครื่อง	ค่าการปรับศูนย์ (Zeroing) ณ วันที่ตรวจวัด (ถ้ามี)	วัน/เดือน/ปี (ปรับเทียบความถูกต้อง)	หมายเหตุ
๑)						
๒)						
๓)						

๓. ผลการตรวจวัดสภาพการทำงานเกี่ยวกับแสงสว่างแบบพื้นที่ (Area Measurement)

เวลาตรวจวัด	พื้นที่ตรวจวัด ^๑	ลักษณะงาน	ผลการตรวจวัด (ลักซ์)		ผลการประเมิน (ระบุว่าเป็นไปตามเกณฑ์/ไม่เป็นไปตามเกณฑ์)	ข้อเสนอแนะ
			ค่าเฉลี่ยพื้นที่วัดได้	ค่าต่ำสุด		
☐ ช่วงกลางวัน เวลา.....น.	๑)					
	๒)					
	๓)					
☐ ช่วงกลางคืน เวลา.....น.	๑)					
	๒)					
	๓)					

หมายเหตุ ๑) พื้นที่ตรวจวัดให้แบบแผนผังพื้นที่ที่ดำเนินการตรวจวัด ระบุตำแหน่งดวงไฟ แหล่งแสงธรรมชาติเป็นเอกสารแนบ

๒) ผลการประเมินใช้เกณฑ์มาตรฐานความปลอดภัยตามประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง มาตรฐานความเข้มของแสงสว่าง ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๔

๓) กรณีผลการประเมินเป็นไปตามเกณฑ์แต่แสงสว่างมีผลกระทบต่อการใช้งานของผู้ปฏิบัติงาน และกรณีไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน ให้ระบุข้อเสนอแนะและวิธีการปรับปรุงแก้ไข โดยสามารถจัดทำเป็นเอกสารแนบได้

ลงชื่อ.....)

.....)

ลงชื่อ.....)

.....)

บุคคลหรือนิติบุคคลผู้ดำเนินการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาพการทำงาน

นายจ้าง/ผู้มีอำนาจระทำการแทน

๔. ผลการตรวจวัดสภาพการทำงานเกี่ยวกับแสงสว่างแบบใช้สายตาเฉพาะจุด (Spot Measurement)

เวลาตรวจวัด	ชื่อ - นามสกุล ของผู้ปฏิบัติงาน	ลักษณะงาน/ลักษณะพื้นที่ ^๑	ค่าที่วัดได้ (ลักซ์)			ผลการประเมิน ^๓ เป็นไปตามเกณฑ์/ไม่	ข้อเสนอแนะ และวิธีการปรับปรุงแก้ไข ^๔
			พื้นที่ ๑	พื้นที่ ๒	พื้นที่ ๓		
☐ ช่วงกลางวัน เวลา.....น.			๑)				
			๒)				
			๓)				
☐ ช่วงกลางคืน เวลา.....น.			๑)				
			๒)				
			๓)				

หมายเหตุ

- ๑) พื้นที่ตรวจวัดให้แนบแผนผังพื้นที่ดำเนินการตรวจวัด ระบุตำแหน่งดวงไฟ แหล่งแสงธรรมชาติเป็นเอกสารแนบ
- ๒) ค่าความเข้มของแสงสว่างบริเวณพื้นที่โดยรอบ กรณีความเข้มของแสงสว่างในบริเวณใช้สายตาเฉพาะจุด (พื้นที่ ๑) มีความเข้มของแสงสว่างตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ลักซ์
- ๓) ผลการประเมินใช้เกณฑ์มาตรฐานความปลอดภัยตามประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง มาตรฐานความปลอดภัยของแสงสว่าง ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๔
- ๔) กรณีผลการประเมินเป็นไปตามเกณฑ์แต่แสงสว่างมีผลการกระทบต่อการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงาน และกรณีไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน ให้ระบุข้อเสนอแนะและวิธีการปรับปรุงแก้ไข โดยสามารถจัดทำเป็นเอกสารแนบได้

ลงชื่อ.....

(.....)

บุคคลหรือนิติบุคคลผู้ดำเนินการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาพการทำงาน

ลงชื่อ.....

(.....)

นายจ้าง/ผู้มีอำนาจกระทำการแทน

แบบรายงานผลการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาพการทำงานเกี่ยวกับเสียง

๑. วัน เดือน ปี ที่ตรวจวัด.....

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการตรวจวัด (กรณีที่ใช้เครื่องตรวจวัดมากกว่า ๑ เครื่อง ให้เพิ่มข้อมูลเป็นลำดับในตาราง)

ชนิด/ประเภทเครื่องตรวจวัด ระดับความถี่เสียง (SLM/Noise Dosimeter)	ยี่ห้อ/รุ่น	หมายเลขเครื่อง (Serial Number)	มาตรฐานเครื่อง	วัน/เดือน/ปี (รับเทียบความถูกต้อง)	หมายเหตุ
๑)					
๒)					

๓. อุปกรณ์ที่ใช้ในการเปรียบเทียบความถูกต้องของเครื่องมือตรวจวัดระดับความถี่เสียง

อุปกรณ์เทียบความถูกต้อง	ยี่ห้อ/รุ่น	หมายเลขเครื่อง (Serial Number)	มาตรฐานเครื่อง	หมายเหตุ
๑)				
๒)				

๔. ผลการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาพการทำงานเกี่ยวกับเสียงด้วยเครื่องตรวจวัดระดับความถี่เสียง Sound Level Meter (SLM)

ลำดับ ของ SEG ^๑	บริเวณที่ทำการตรวจวัด ^๒	ชื่อ - นามสกุลของลูกจ้าง ในคณะ SEG	ระยะเวลาการปฏิบัติงาน ของพนักงาน (ชั่วโมง/นาที)	พื้นที่ทำงาน ^๓	ผลการตรวจวัดระดับความถี่เสียง		ระดับเสียงเฉลี่ย TWA ๘ ชั่วโมง ^๔ (dBA)	ผลการประเมิน ^๕ (ระบุว่าเป็นเกณฑ์/ ไม่เกินเกณฑ์)	ข้อเสนอแนะ และวิธีการปรับปรุงแก้ไข ^๖
					ความถี่เสียง (dBA)	ระยะเวลาการตรวจวัด (ชั่วโมง/นาที)			
๑	แผนก.....	๑. นาย.....	พื้นที่ทำงาน ๑					
				พื้นที่ทำงาน ๑					
		๒. นาง.....	พื้นที่ทำงาน ๑					
				พื้นที่ทำงาน ๑					
๒	แผนก.....	๑. นาย.....	พื้นที่ทำงาน ๑					
				พื้นที่ทำงาน ๑					
		๒. นาง.....	พื้นที่ทำงาน ๑					
				พื้นที่ทำงาน ๑					

หมายเหตุ ๑) SEG หรือ Similar Exposure Group หมายถึง กลุ่มผู้ปฏิบัติงานซึ่งสัมผัสสภาวะการทำงานเกี่ยวกับระดับความถี่เสียงเหมือนกัน คือ ลักษณะงานที่ทำ พื้นที่การทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสียงเหมือนกัน

๒) บริเวณที่ทำการตรวจวัด ให้จัดทำแผนที่ตำแหน่งที่ดำเนินการตรวจวัดระดับความถี่เสียงเป็นเอกสารแนบ

๓) บริเวณที่พนักงานสัมผัสเสียงตั้งในบริเวณตรวจวัดหลายจุดทำงาน (หลายสถานีงาน/พื้นที่ทำงาน) สามารถเพิ่มเติมพื้นที่ทำงานในตารางได้

๔) ระดับเสียงเฉลี่ย TWA ๘ ชั่วโมง (dBA) ที่ผู้ปฏิบัติงานสัมผัสสถิตยศาสตร์เสียงที่สัมผัสในชั่วโมงสามารถนำมาคำนวณเสียงที่ออกด้วยตัวบุคคล

๕) ผลการประเมินใช้เกณฑ์มาตรฐานความถี่เสียงตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขเรื่อง มาตรฐานระดับเสียงที่ยอมให้ถูกจ้างได้รับเสียงตลอดระยะเวลาการทำงานในแต่ละวัน ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๓

ลงชื่อ.....

(.....)

ลงชื่อ.....

(.....)

บุคคลหรือนิติบุคคลผู้ดำเนินการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาพการทำงาน

นายจ้าง/ผู้มีอำนาจระทำการแทน

๕. ผลการตรวจวัดและวิเคราะห์ผลการทำงานเกี่ยวกับเสียงด้วยเครื่องตรวจวัดระดับความดังเสียง (Noise Dosimeter)

ลำดับ ของ SEG ^๑	บริษัทที่ทำการตรวจวัด	ชื่อ - นามสกุลของลูกจ้าง ในแต่ละ SEG	ระยะเวลาการปฏิบัติงานของ พนักงาน (ชั่วโมง)	ผลการตรวจวัดระดับความดังเสียง		ระดับเสียงเฉลี่ย TWA ๘ ชั่วโมง ^๒ (dBA)	ผลการประเมิน ^๓ (ระบุว่าเกินเกณฑ์/ ไม่เกินเกณฑ์)	ข้อเสนอแนะ และวิธีการปรับปรุงแก้ไข ^๔
				ระยะเวลาการตรวจวัด (ชั่วโมง/นาที)	ปริมาณเสียงสะสม (D) เปอร์เซ็นต์ (%)			
๑	แผนก	๑. นาย.....						
		๒. นาง.....						
		๓. นางสาว.....						
๒	แผนก	๑. นาย.....						
		๒. นาง.....						
		๓. นางสาว.....						

หมายเหตุ ๑) SEG หรือ Similar Exposure Group หมายถึง กลุ่มปฏิบัติงานซึ่งสัมผัสสภาวะการทำงานเกี่ยวกับระดับความดังเสียงเหมือนกัน คือ ลักษณะงานที่ทำ พื้นที่การทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสียงเหมือนกัน

๒) ระดับเสียงเฉลี่ย TWA ๘ ชั่วโมง (dBA) ที่ผู้ปฏิบัติงานสัมผัสต่ออนุกรมระดับเสียงที่สัมผัสในห้วงเวลาที่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยสวมใส่อยู่

๓) ผลการประเมินใช้เกณฑ์มาตรฐานความปลอดภัยตามประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง มาตรฐานระดับเสียงที่ยอมให้ลูกจ้างได้รับเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงานในแต่ละวัน

ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๓

๔) กรณีผลการประเมินเกินเกณฑ์มาตรฐานให้ระบุข้อเสนอแนะและวิธีการปรับปรุงแก้ไข โดยสามารถจัดทำเป็นเอกสารแนบได้

ลงชื่อ.....

(.....)

ลงชื่อ.....

(.....)

บุคคลหรือนิติบุคคลผู้ดำเนินการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงาน

นายจ้าง/ผู้มีอำนาจระทำการแทน

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการตรวจวัด และการวิเคราะห์สภาวะการทำงานเกี่ยวกับระดับความร้อน แสงสว่าง หรือเสียง รวมทั้งระยะเวลาและประเภทกิจการที่ต้องดำเนินการ

โดยที่กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๔ วรรคสอง กำหนดให้อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ตรวจวัด และการวิเคราะห์สภาวะการทำงานเกี่ยวกับระดับความร้อน แสงสว่าง หรือเสียง รวมทั้ง ระยะเวลาและประเภทกิจการที่ต้องดำเนินการเพื่อให้การบริหารจัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานได้อย่างปลอดภัย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๔ วรรคสอง แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับ ความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. ๒๕๕๙ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๒ ให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงานเกี่ยวกับระดับความร้อน แสงสว่าง หรือเสียง ภายในสถานประกอบกิจการในสภาวะที่เป็นจริงของสภาพการทำงานอย่างน้อย ปีละหนึ่งครั้ง

กรณีที่มีการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรอุปกรณ์ กระบวนการผลิต วิธีการทำงาน หรือการดำเนินการใด ๆ ที่อาจมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงระดับความร้อน แสงสว่าง หรือเสียง ให้นายจ้างดำเนินการตามวรรคหนึ่งเพิ่มเติมโดยตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงานบริเวณพื้นที่ หรือบุคคลที่อาจได้รับผลกระทบภายในเก้าสิบวันนับจากวันที่มีการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลง

หมวด ๒

การตรวจวัดระดับความร้อนและประเภทกิจการที่ต้องดำเนินการ

ข้อ ๓ ให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจวัดระดับความร้อนบริเวณที่มีลูกจ้างปฏิบัติงานอยู่ใน สภาพการทำงานปกติและต้องตรวจวัดในช่วงระยะเวลาที่ลูกจ้างอาจได้รับอันตรายจากความร้อนสูงสุด

ข้อ ๔ ประเภทกิจการที่ต้องดำเนินการตรวจวัด ได้แก่ การผลิตน้ำตาลและทำให้บริสุทธิ์ การปั่นทอที่มีการฟอกหรือย้อมสี การผลิตเยื่อกระดาษหรือกระดาษ การผลิตยางรถยนต์หรือล้อดอกยาง การผลิตกระจก เครื่องแก้วหรือหลอดไฟ การผลิตซีเมนต์หรือปูนขาว การถลุง หล่อหลอมหรือรีดโลหะ หรือกิจการที่มีแหล่งกำเนิดความร้อนหรือมีการทำงานที่อาจทำให้ลูกจ้างได้รับอันตรายเนื่องจากความร้อน

ข้อ ๕ อุปกรณ์การตรวจวัดระดับความร้อน ประกอบด้วย

(๑) เทอร์โมมิเตอร์กระเปาะแห้ง เป็นชนิดปรอทหรือแอลกอฮอล์ที่มีความละเอียดของสเกล ๐.๕ องศาเซลเซียส และมีความแม่นยำบวกหรือลบ ๐.๕ องศาเซลเซียส มีการกำบังป้องกันเทอร์โมมิเตอร์จากแสงอาทิตย์ หรือแหล่งที่แผ่รังสีความร้อน โดยไม่รบกวนการไหลเวียนอากาศ

(๒) เทอร์โมมิเตอร์กระเปาะเปียกตามธรรมชาติ มีความละเอียดของสเกล ๐.๕ องศาเซลเซียส ที่มีความแม่นยำบวกหรือลบ ๐.๕ องศาเซลเซียส มีผ้าฝ้ายชั้นเดียวที่สะอาดห่อหุ้มกระเปาะ หยดน้ำกลั่น ลงบนผ้าฝ้ายที่หุ้มกระเปาะให้เปียกชุ่มและให้ปลายอีกด้านหนึ่งของผ้าจุ่มอยู่ในน้ำกลั่นเพื่อให้ผ้าส่วนที่หุ้มกระเปาะเทอร์โมมิเตอร์เปียกอยู่ตลอดเวลา

(๓) โกลบเทอร์โมมิเตอร์ มีช่วงการวัดตั้งแต่ลบ ๕ องศาเซลเซียส ถึง ๑๐๐ องศาเซลเซียส ที่ปลายกระเปาะเทอร์โมมิเตอร์เสียบอยู่ที่กลางทรงกลมกลวงที่ทำด้วยทองแดงขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางสิบห้าเซนติเมตร ภายนอกทาดด้วยสีดำด้านที่สามารถดูดกลืนรังสีความร้อนได้ดี

อุปกรณ์ที่ใช้ในการตรวจวัดระดับความร้อนตามวรรคหนึ่งต้องทำการปรับเทียบความถูกต้อง (Calibration) อย่างน้อยปีละครั้ง

ในกรณีที่ไม่ใช้อุปกรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้เครื่องวัดระดับความร้อนชนิดอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถอ่านและคำนวณค่าอุณหภูมิเวตบัลบ์โกลบ (WBGT) ได้ตามมาตรฐาน ISO 7243 ขององค์การมาตรฐานระหว่างประเทศ (International Organization for Standardization) หรือเทียบเท่า และให้ทำการปรับเทียบความถูกต้อง (Calibration) ก่อนใช้งานทุกครั้ง

ข้อ ๖ วิธีการตรวจวัดระดับความร้อนให้ติดตั้งอุปกรณ์หรือเครื่องวัดตามข้อ ๕ ในตำแหน่งสูงจากพื้นระดับหน้าอกของลูกจ้าง

อุปกรณ์ตามข้อ ๕ วรรคหนึ่ง ก่อนเริ่มอ่านค่าต้องตั้งอุปกรณ์ให้ทำงานไว้อย่างน้อยสามสิบนาที และให้บันทึกค่าตรวจวัดในช่วงระยะเวลาที่เหมาะสม ทั้งนี้ อุณหภูมิที่อ่านค่าเป็นองศาเซลเซียส ให้คำนวณหาค่าอุณหภูมิเวตบัลบ์โกลบ (WBGT) ตามวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ให้หาค่าระดับความร้อนจากค่าเฉลี่ยของอุณหภูมิเวตบัลบ์โกลบ (WBGT) ที่คำนวณได้ในช่วงเวลาทำงานสองชั่วโมงที่ร้อนที่สุดได้จากสูตร ดังต่อไปนี้

$$WBGT_{(เฉลี่ย)} = \frac{WBGT_๑ \times t_๑ + WBGT_๒ \times t_๒ ++ WBGT_n \times t_n}{t_๑+ t_๒ ++ t_n}$$

WBGT๑ หมายถึง WBGT(°C) ในเวลา t๑ (นาที)

WBGT๒ หมายถึง WBGT(°C) ในเวลา t๒ (นาที)

WBGTn หมายถึง WBGT(°C) ในเวลา tn (นาที)

t๑+ t๒ ++ tn = ๑๒๐ นาที ที่มีอุณหภูมิเวตบัลบ์โกลบ (WBGT) สูงสุด

ในกรณีที่ไม่สามารถระบุได้ว่าลักษณะงานที่ลูกจ้างทำในช่วงเวลาทำงานสองชั่วโมงที่ร้อนที่สุดตามวรรคสาม เป็นงานเบา งานปานกลาง หรืองานหนักตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ให้คำนวณภาระงาน (Work-Load Assessment) เพื่อกำหนดลักษณะงานตามแนวทางของ OSHA Technical Manual (U.S. Department of Labor, Occupational Safety and Health Administration) หรือเทียบเท่า เช่น ISO 8996

ให้นำค่าระดับความร้อนที่คำนวณได้ตามวรรคสาม และลักษณะงานที่คำนวณได้ตามวรรคสี่ไปเปรียบเทียบกับมาตรฐานระดับความร้อนตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

หมวด ๓

การตรวจวัดความเข้มของแสงสว่างและประเภทกิจการที่ต้องดำเนินการ

ข้อ ๗ ให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจวัดความเข้มของแสงสว่างในสถานประกอบกิจการทุกประเภทกิจการโดยให้ตรวจวัดบริเวณพื้นที่ทั่วไปและบริเวณการผลิตภายในสถานประกอบกิจการ และบริเวณที่ลูกจ้างต้องทำงานโดยใช้สายตามองเฉพาะจุดหรือต้องใช้สายตาคู่กับที่ในการทำงานในสภาพการทำงานปกติและในช่วงเวลาที่มีแสงสว่างตามธรรมชาติน้อยที่สุด

ข้อ ๘ การตรวจวัดความเข้มของแสงสว่าง ต้องใช้เครื่องวัดแสงที่ได้มาตรฐาน CIE 1931 ของคณะกรรมการระหว่างประเทศว่าด้วยความส่องสว่าง (International Commission on Illumination) หรือ ISO/CIE 10527 หรือเทียบเท่า เช่น JIS และก่อนเริ่มการตรวจวัดต้องปรับให้เครื่องวัดแสงอ่านค่าที่ศูนย์ (Photometer Zeroing)

ข้อ ๙ การตรวจวัดความเข้มของแสงสว่างบริเวณพื้นที่ทั่วไปและบริเวณการผลิตภายในสถานประกอบกิจการให้ตรวจวัดในแนวระนาบสูงจากพื้นเจ็ดสิบห้าเซนติเมตร

ให้หาค่าเฉลี่ยความเข้มของแสงสว่าง โดยวัดค่าความเข้มของแสงสว่างทุก ๆ ๒ x ๒ ตารางเมตร แต่หากมีการติดหลอดไฟที่มีลักษณะที่แน่นอนซ้ำ ๆ กันสามารถวัดแสงในจุดที่เป็นตัวแทนของพื้นที่ที่มีแสงตกกระทบในลักษณะเดียวกันได้ ตามวิธีการวัดแสงและการคำนวณค่าเฉลี่ยตาม IES Lighting Handbook (1981 Reference Volume หรือเทียบเท่า) ของสมาคมวิศวกรรมด้านความส่องสว่างแห่งอเมริกาเหนือ (Illuminating Engineering Society of North America) หรือเทียบเท่า

สำหรับการตรวจวัดความเข้มของแสงสว่างบริเวณพื้นที่ทั่วไปที่มีการสัญจรในภาวะฉุกเฉินให้ตรวจวัดตามเส้นทางสัญจรในภาวะฉุกเฉินในแนวระนาบที่พื้นผิวทางเดิน แล้วนำมาคำนวณค่าเฉลี่ยตามวิธีการวัดแสงและการคำนวณค่าเฉลี่ยตามมาตรฐานระบบไฟฟ้าแสงสว่างฉุกเฉินและโคมไฟฟ้าป้ายทางออกฉุกเฉิน ภาคผนวก ก การวัดความส่องสว่างในระบบแสงสว่างฉุกเฉินของวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ หรือ Compliance Document for New Zealand Building Code Clause F6 Visibility in Escape Routes Third Edition

นำค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้ตามวรรคสองและวรรคสามเปรียบเทียบกับความเข้มของแสงสว่างตามที่กำหนดไว้ในประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง มาตรฐานความเข้มของแสงสว่าง ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๑๐ การตรวจวัดความเข้มของแสงสว่างบริเวณที่ลูกจ้างต้องทำงานโดยใช้สายตามองเฉพาะจุด หรือต้องใช้สายตาดูอยู่กับที่ในการทำงาน ให้ตรวจวัดในจุดที่สายตาดกกระทบชิ้นงานหรือจุดที่ทำงานของลูกจ้าง (Workstation)

นำค่าความเข้มของแสงสว่างที่ตรวจวัดได้ตามวรรคหนึ่ง เปรียบเทียบกับความเข้มของแสงสว่างตามที่กำหนดไว้ในตารางในประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง มาตรฐานความเข้มของแสงสว่าง ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

หมวด ๔

การตรวจวัดระดับเสียงและประเภทกิจการที่ต้องดำเนินการ

ข้อ ๑๑ ประเภทกิจการที่ต้องดำเนินการตรวจวัดระดับเสียง ได้แก่ การระเบิด ย่อย โม่หรือบดหิน การผลิตน้ำตาลหรือทำให้บริสุทธิ์ การผลิตน้ำแข็ง การปั่น ทอโดยใช้เครื่องจักร การผลิตเครื่องเรือน เครื่องใช้จากไม้ การผลิตเยื่อกระดาษหรือกระดาษ กิจการที่มีการปั๊มหรือเจียรโลหะ กิจการที่มีแหล่งกำเนิดเสียง หรือสภาพการทำงานที่อาจทำให้ลูกจ้างได้รับอันตรายเนื่องจากเสียง

ข้อ ๑๒ การตรวจวัดระดับเสียง ต้องใช้อุปกรณ์ที่ได้มาตรฐานของคณะกรรมการระหว่างประเทศ ว่าด้วยเทคนิคไฟฟ้า (International Electrotechnical Commission) หรือเทียบเท่า ดังนี้

(๑) เครื่องวัดเสียง ต้องได้มาตรฐาน IEC 61672 หรือ IEC 651 Type 2

(๒) เครื่องวัดปริมาณเสียงสะสม (Noise Dosimeter) ต้องได้มาตรฐาน IEC 61252

(๓) เครื่องวัดเสียงกระทบหรือเสียงกระทบ ต้องได้มาตรฐาน IEC 61672 หรือ IEC 60804

อุปกรณ์ที่ใช้ตรวจวัดระดับเสียงตามวรรคหนึ่ง ต้องทำการปรับเทียบความถูกต้อง (Calibration) ด้วยอุปกรณ์ตรวจสอบความถูกต้อง (Noise Calibrator) ที่ได้มาตรฐาน IEC 60942 หรือเทียบเท่า ตามวิธีการที่ระบุในคู่มือการใช้งานของผู้ผลิตก่อนการใช้งานทุกครั้งและให้จัดให้มีการปรับเทียบความถูกต้องของเครื่องมือกับหน่วยปรับเทียบมาตรฐานปีละหนึ่งครั้ง เว้นแต่สถานประกอบกิจการมีเครื่องตรวจวัดเสียงที่ใช้สำหรับการตรวจวัดและวิเคราะห์ภายในสถานประกอบกิจการ ให้ปรับเทียบความถูกต้องของเครื่องมือกับหน่วยปรับเทียบมาตรฐานทุก ๆ สองปี

ข้อ ๑๓ วิธีการตรวจวัดระดับเสียง ให้ตรวจวัดบริเวณที่มีลูกจ้างปฏิบัติงานอยู่ในสภาพการทำงานปกติ โดยตั้งค่าเครื่องวัดเสียงที่สเกลเอ (Scale A) การตอบสนองแบบช้า (Slow) และตรวจวัดที่ระดับหูของลูกจ้างที่กำลังปฏิบัติงาน ณ จุดนั้นรัศมีไม่เกินสามสิบเซนติเมตร

กรณีใช้เครื่องวัดปริมาณเสียงสะสม (Noise Dosimeter) ต้องตั้งค่าให้เครื่องคำนวณปริมาณเสียงสะสม Threshold Level ที่ระดับแปดสิบเดซิเบลเอ Criteria Level ที่ระดับแปดสิบห้าเดซิเบลเอ Energy Exchange rate ที่สาม ส่วนการใช้เครื่องวัดเสียงกระทบหรือเสียงกระทบให้ตั้งค่าตามที่ระบุในคู่มือการใช้งานของผู้ผลิต

ข้อ ๑๔ กรณีบริเวณที่ลูกจ้างปฏิบัติงานมีระดับเสียงดังไม่สม่ำเสมอ หรือลูกจ้างต้องย้ายการทำงานไปยังจุดต่าง ๆ ที่มีระดับเสียงดังแตกต่างกัน ให้ใช้สูตรในการคำนวณหาระดับเสียงเฉลี่ยตลอดเวลาการทำงานในแต่ละวัน ดังนี้

$$D = \{ (C_1/T_1) + (C_2/T_2) + \dots + (C_n/T_n) \} \times 100 \quad \text{๑}$$

และ $TWA_{(๘)} = 10.0 \times \log (D/100) + ๘๕ \quad \text{๒}$

เมื่อ D = ปริมาณเสียงสะสมที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับหน่วยเป็นร้อยละ
 C = ระยะเวลาที่สัมผัสเสียง
 T = ระยะเวลาที่อนุญาตให้สัมผัสระดับเสียงนั้น ๆ
 (ตามตารางในประกาศกรม)

$TWA_{(๘)}$ = ระดับเสียงเฉลี่ยตลอดเวลาการทำงาน ๘ ชั่วโมง/วัน
 ค่า $TWA_{(๘)}$ ที่คำนวณได้ต้องไม่เกินแปดสิบห้าเดซิเบลเอ

หมวด ๕

คุณสมบัติผู้ตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงาน

ข้อ ๑๕ ผู้ที่ดำเนินการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงานในสถานประกอบกิจการ ต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบุคคลที่ขึ้นทะเบียนเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพของสถานประกอบกิจการกับกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน สามารถดำเนินการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง หรือเสียง ภายในสถานประกอบกิจการของตนเอง

(๒) เป็นบุคคลที่สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีสาขาอาชีวอนามัยหรือเทียบเท่าที่ขึ้นทะเบียนเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบกิจการกับกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน สามารถดำเนินการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง หรือเสียง ภายในสถานประกอบกิจการของตนเอง

(๓) เป็นบุคคลหรือนิติบุคคลที่ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๖ ผู้ตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงานต้องลงลายมือชื่อรับรองในแบบรายงานผลการตรวจวัดและวิเคราะห์สภาวะการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง หรือเสียงภายในสถานประกอบกิจการตามข้อ ๑๕ ที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๖

การวิเคราะห์สภาวะการทำงานเกี่ยวกับระดับความร้อน แสงสว่าง และเสียง

ข้อ ๑๗ ให้นายจ้างทำการวิเคราะห์สภาวะการทำงานเกี่ยวกับระดับความร้อน แสงสว่าง หรือเสียงที่ลูกจ้างได้รับ

กรณีผลการตรวจวัดมีค่าเกินหรือต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงหรือประกาศกรมแล้วแต่กรณี ต้องระบุสาเหตุและปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งอาคารสถานที่ การระบายอากาศ เครื่องจักร การบำรุงรักษา จำนวนลูกจ้างที่สัมผัสหรือเกี่ยวข้องกับอันตราย สภาพและลักษณะการทำงานของลูกจ้าง รวมถึงวิธีการหรือมาตรการในการปรับปรุงแก้ไขและระยะเวลาที่คาดว่าจะแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑

อนันต์ชัย อุทัยพัฒนาชีพ

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เรื่อง มาตรฐานความเข้มของแสงสว่าง

โดยที่กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้นายจ้างจัดให้สถานประกอบกิจการมีความเข้มของแสงสว่างไม่ต่ำกว่ามาตรฐานตามที่อธิบดี ประกาศกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. ๒๕๕๙ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง มาตรฐาน ความเข้มของแสงสว่าง”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“ความเข้มของแสงสว่าง” หมายความว่า ปริมาณแสงที่ตกกระทบต่อหนึ่งหน่วยตารางเมตร ซึ่งในประกาศนี้ใช้หน่วยความเข้มของแสงสว่างเป็นลักซ์ (lux)

ข้อ ๔ นายจ้างต้องจัดให้สถานประกอบกิจการมีความเข้มของแสงสว่างไม่ต่ำกว่ามาตรฐาน ที่กำหนดไว้ตามตารางแนบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

อนันต์ชัย อุทัยพัฒนาชีพ

ผู้ตรวจราชการกระทรวง รักษาราชการแทน

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

(ตารางแนบท้ายประกาศ)

ตารางที่ ๑ มาตราฐานความเข้มของแสงสว่าง ณ บริเวณพื้นที่ทั่วไปและบริเวณการผลิตภายในสถานประกอบการ

บริเวณพื้นที่และ/หรือลักษณะงาน	ลักษณะพื้นที่เฉพาะ	ตัวอย่างบริเวณพื้นที่และ/หรือลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยความเข้มของแสงสว่าง (ลักซ์)	จุดที่ความเข้มของแสงสว่างต่ำสุด (ลักซ์)
บริเวณพื้นที่ทั่วไปที่มีการสัญจรของบุคคลและ/หรือยานพาหนะในภาวะปกติ และบริเวณที่มีการสัญจรในภาวะฉุกเฉิน	ทางสัญจรในภาวะฉุกเฉิน	ทางออกฉุกเฉิน เส้นทางหนีไฟ บันไดทางฉุกเฉิน (กรณีเกิดเหตุฉุกเฉินไฟฟ้าดับ โดยวัดตามเส้นทางของทางออกที่ระดับพื้น)	๑๐	-
		ลานจอดรถ ทางเดิน บันได	๕๐	๒๕
		ประตูทางเข้าใหญ่ของสถานประกอบการ	๕๐	-
บริเวณพื้นที่ใช้ประโยชน์ทั่วไป	ภายในอาคาร	ทางเดิน บันได ทางเข้าห้องลิฟท์	๑๐๐	๕๐
		ห้องพักสำหรับบริการปฐมพยาบาล ห้องพักผ่อน	๑๐๐	-
		ห้องสุขา ห้องอาบน้ำ ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า	๕๐	๒๕
		ห้องสอบหรือบริเวณต้อนรับ	๑๐๐	๕๐
บริเวณพื้นที่ใช้ประโยชน์สำนักงาน		- ห้องเก็บของ	๓๐๐	๑๕๐
		โรงอาหาร ห้องปรุงอาหาร ห้องตรวจรักษา	๓๐๐	๑๕๐
บริเวณพื้นที่ใช้ประโยชน์สำนักงาน		- ห้องสำนักงาน ห้องฝึกอบรม ห้องบรรยาย	๓๐๐	๑๕๐
		ห้องสืบค้นหนังสือ/เอกสาร ห้องถ่ายเอกสาร ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องประชุม บริเวณโต๊ะประชาสัมพันธ์ หรือติดต่อลูกค้า พื้นที่ห้องออกแบบ เขียนแบบ	๓๐๐	๑๕๐

บริเวณพื้นที่และ/หรือลักษณะงาน	ลักษณะพื้นที่เฉพาะ	ตัวอย่างบริเวณพื้นที่และ/หรือลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ยความเข้มของแสงสว่าง (ลักซ์)	จุดที่ความเข้มของแสงสว่างต่ำสุด (ลักซ์)
บริเวณพื้นที่ชายทะเลบริเวณการผลิตรหรือการปฏิบัติงาน		ห้องเก็บวัตถุดิบ บริเวณห้องอบหรือห้องทำในแห้งของโรงซีเมนต์	๑๐๐	๕๐
		<ul style="list-style-type: none"> - จุด/งานขนถ่ายสินค้า - คลังสินค้า - โถงเก็บของไว้เพื่อการเคลื่อนย้าย - อาคารหมอน้ำ - ห้องควบคุม - ห้องสีวุ้น 	๒๐๐	๑๐๐
		<ul style="list-style-type: none"> - บริเวณเตรียมการผลิต การเตรียมวัตถุดิบ - บริเวณพื้นที่บรรจุภัณฑ์ - บริเวณกระบวนการผลิต/บริเวณที่ทำงานกับเครื่องจักร - บริเวณการก่อสร้าง การดูแล การขุดดิน - งานทาสี 	๓๐๐	๑๕๐

ตารางที่ ๒ มาตรฐานความเข้มของแสงสว่าง ณ บริเวณที่ลูกจ้างต้องทำงาน โดยใช้สายตามองเฉพาะจุดหรือต้องใช้สายตาอยู่กับที่ในการทำงาน

การใช้สายตา	ลักษณะงาน	ตัวอย่างลักษณะงาน	ค่าความเข้มของแสงสว่าง (ลักซ์)
งานหยาบ	งานที่ขึ้นงานมีขนาดใหญ่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน มีความแตกต่างของสีชัดเจนมาก	<ul style="list-style-type: none"> - งานหยาบที่ฟ้าที่โต๊ะหรือเครื่องจักร ขึ้นงานที่มีขนาดใหญ่กว่า ๗๕๐ ไมโครเมตร (๐.๗๕ มิลลิเมตร) - การตรวจงานหยาบด้วยสายตา การประกอบ การนับ การตรวจเช็คสิ่งของที่มีขนาดใหญ่ - การรู้ตำแหน่ง - การวัดเบด การผสมเส้นใย หรือการสานเส้นใย - การซักกรีด ซักแห้ง การอบ - การปั่นขึ้นรูปแก้ว เป่าแก้ว และขีดเงาแก้ว - งานตี และเชื่อมเหล็ก 	๒๐๐ – ๓๐๐
งานละเอียดเล็กน้อย	งานที่ขึ้นงานมีขนาดปานกลาง สามารถมองเห็นได้ และมีความแตกต่างของสีชัดเจน	<ul style="list-style-type: none"> - งานรับจ่ายเสื้อผ้า - การทำงานไม้ที่ขึ้นงานมีขนาดปานกลาง - งานบรรจุกล่องขวดหรือกระป๋อง - งานเจาะรู ทากาว หรือเย็บเล่มหนังสือ งานบันทึกและคัดลอกข้อมูล - งานเตรียมอาหาร ปรงอาหาร และล้างจาน - งานผสมและตักแป้งขนมปัง - การทอผ้าดิบ 	๓๐๐ – ๔๐๐
	งานที่ขึ้นงานมีขนาดปานกลางหรือเล็ก สามารถมองเห็นได้แต่ไม่ชัดเจน และมีความแตกต่างของสีปานกลาง	<ul style="list-style-type: none"> - งานประจำในสำนักงาน เช่น งานเขียน งานพิมพ์ งานบันทึกข้อมูล การอ่านและประมวลผลข้อมูล การจัดเก็บแฟ้ม - การปฏิบัติงานที่ขึ้นงานมีขนาดตั้งแต่ ๑๒๕ ไมโครเมตร (๐.๑๒๕ มิลลิเมตร) - งานออกแบบและเขียนแบบ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ - งานประกอบรถยนต์และตัวถัง - งานตรวจสอบแผ่นเหล็ก - การทำงานไม้ละเอียดบนโต๊ะหรือที่เครื่องจักร - การทอผ้าสีอ่อน ทอละเอียด 	๔๐๐ - ๕๐๐

การใช้สายตา	ลักษณะงาน	ตัวอย่างลักษณะงาน	ค่าความเข้มของแสงสว่าง (ลักซ์)
งานละเอียดปานกลาง	งานที่ขึ้นงานมีขนาดปานกลางหรือเล็ก สามารถมองเห็นได้แต่ไม่ชัดเจน และมีความแตกต่างของสีน้อย ต้องใช้สายตาในการทำงานมาก	<ul style="list-style-type: none"> - การตัดเย็บ - การเตรียมอาหาร เช่น การทำความสะอาด การต้ม - การสีผ้า การแต่ง การบรรจุในถุงผ้า - งานระบายสี ฟันสี ตกแต่งสี หรือขีดตกแต่งละเอียด - งานพิสูจน์อักษร - งานตรวจสอบขั้นสุดท้ายในโรงผลิตรถยนต์ 	๕๐๐ - ๖๐๐
		<ul style="list-style-type: none"> - งานออกแบบและเขียนแบบ โดยไม่ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ - งานตรวจสอบอาหาร เช่น การตรวจอาหารกระป๋อง - การคัดกรองน้ำตาล 	๖๐๐ - ๗๐๐
งานละเอียดสูง	งานที่ขึ้นงานมีขนาดเล็ก สามารถมองเห็นได้แต่ไม่ชัดเจน และมีความแตกต่างของสีน้อย ต้องใช้สายตาในการทำงานมาก	<ul style="list-style-type: none"> - การปฏิบัติงานที่ขึ้นงานมีขนาดตั้งแต่ ๒๕ ไมโครเมตร (๐.๐๒๕ มิลลิเมตร) - งานปรับเทียบมาตรฐานความถูกต้องและความแม่นยำของอุปกรณ์ - การระบายสี ฟันสี และตกแต่งชิ้นงานที่ต้องการความละเอียดมากหรือต้องการความแม่นยำสูง - งานเย็บผ้า 	๗๐๐ - ๘๐๐
	งานที่ขึ้นงานมีขนาดเล็ก สามารถมองเห็นได้แต่ไม่ชัดเจน และมีความแตกต่างของสีน้อย ต้องใช้สายตาในการทำงานมากและใช้เวลาในการทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> - การตรวจสอบ การตัดเย็บเสื้อผ้าด้วยมือ - การตรวจสอบและตกแต่งสิ่งทอ สิ่งถัก หรือเสื้อผ้าที่มีสีอ่อนเช่นสุดท้ายด้วยมือ - การคัดแยกและเย็บสีหนังที่มีสีเข้ม - การเทียบสีในงานเย็บผ้า - การทอผ้าสีเข้ม ทอละเอียด - การร้อยตะกร้อ 	๘๐๐ - ๑,๒๐๐

การใช้สายตา	ลักษณะงาน	ตัวอย่างลักษณะงาน	ค่าความเข้มของแสงสว่าง (ลักซ์)
งานละเอียดสูงมาก	งานที่ขึ้นงานมีขนาดเล็กลง ไม่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน และมีความแตกต่างของสีน้อยมากหรือมีสีไม่แตกต่างกัน ต้องใช้สายตาเพ่งในการทำงานมาก และใช้เวลาในการทำงานระยะเวลานาน	<ul style="list-style-type: none"> - งานละเอียดที่ทำที่โต๊ะหรือเครื่องจักร ขึ้นงานที่มีขนาดเล็กลงว่า ๒๕ ไมครอนเมตร (๐.๐๒๕ มิลลิเมตร) - งานตรวจสอบชิ้นส่วนที่มีขนาดเล็ก - งานซ่อมแซม สิ่งทอ สิ่งถักที่ละเอียดอ่อน - งานตรวจสอบและตกแต่งชิ้นส่วนของสิ่งทอ สิ่งถักที่ละเอียดอ่อน - การตรวจสอบและตกแต่งผลิตภัณฑ์สีเข้มและสีอ่อนด้วยมือ 	๑,๒๐๐ - ๑,๖๐๐
งานละเอียดสูงมากเป็นพิเศษ	งานที่ขึ้นงานมีขนาดเล็กลงเป็นพิเศษ ไม่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน และมีความแตกต่างของสีน้อยมากหรือมีสีไม่แตกต่างกัน ต้องใช้สายตาเพ่งในการทำงานมากหรือใช้ทักษะและความชำนาญสูง และใช้เวลาในการทำงานระยะเวลานาน	<ul style="list-style-type: none"> - การปฏิบัติงานตรวจสอบชิ้นงานที่มีขนาดเล็กลงเป็นพิเศษ - การเจียรระโนเพชร พลอย การทำนาฬิกาข้อมือสำหรับกระบวนการผลิตที่มีขนาดเล็กมากเป็นพิเศษ - งานทางการแพทย์ เช่น งานทันตกรรม หูอึ่งผ่าตัด 	๒,๔๐๐ หรือมากกว่า

ตารางที่ ๓ มาตรฐานความเข้มของแสงสว่าง (ลักซ์) บริเวณโดยรอบที่ให้ผู้ปฏิบัติงาน โดยสายตามองเฉพาะจุดในการปฏิบัติงาน

พื้นที่ ๑	พื้นที่ ๒	พื้นที่ ๓
๑,๐๐๐ – ๒,๐๐๐	๓๐๐	๒๐๐
มากกว่า ๒,๐๐๐ – ๕,๐๐๐	๖๐๐	๓๐๐
มากกว่า ๕,๐๐๐ – ๑๐,๐๐๐	๑,๐๐๐	๔๐๐
มากกว่า ๑๐,๐๐๐	๒,๐๐๐	๖๐๐

หมายเหตุ : พื้นที่ ๑ หมายถึง จุดที่ให้ผู้ปฏิบัติงานมาใช้สายตามองเฉพาะจุดในการปฏิบัติงาน

พื้นที่ ๒ หมายถึง บริเวณถัดจากที่ให้ผู้ปฏิบัติงานได้คนหนึ่งทำงานในรัศมีที่ผู้ปฏิบัติงานเอื้อมมือถึง

พื้นที่ ๓ หมายถึง บริเวณโดยรอบที่ติดพื้นที่ ๒ ที่มีการปฏิบัติงานของผู้คนใดคนหนึ่ง

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เรื่อง การคำนวณระดับเสียงที่สัมผัสในหูเมื่อสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล

โดยที่กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตลอดเวลาที่ทำงาน เพื่อลดระดับเสียงที่สัมผัสในหูเมื่อสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลแล้ว ไม่เกินมาตรฐาน ตามที่กฎหมายกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๙ วรรคสาม แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับ ความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. ๒๕๕๙ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง การคำนวณ ระดับเสียงที่สัมผัสในหูเมื่อสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓ การคำนวณระดับเสียงที่สัมผัสในหูเมื่อสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลการลดเสียงของผู้ผลิตอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

(๑) การคำนวณโดยใช้ค่า Noise Reduction Rating (NRR) ที่ระบุไว้บนผลิตภัณฑ์ กับค่าตรวจวัดระดับเสียงเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงาน โดยใช้สูตรคำนวณ ดังนี้

$$\text{Protected dBA} = \text{Sound Level dBC} - \text{NRR}_{\text{adj}} \text{ หรือ}$$

$$\text{Protected dBA} = \text{Sound Level dBA} - [\text{NRR}_{\text{adj}} - ๗]$$

Protected dBA หมายถึง ระดับเสียงที่สัมผัสในหูเมื่อสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัย ในสเกลเอ (Scale A) หรือ เดซิเบลเอ

Sound Level dBC หมายถึง ระดับเสียงที่ได้จากการตรวจวัดเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงาน ๘ ชั่วโมงในสเกลซี (Scale C) หรือ เดซิเบลซี

Sound Level dBA หมายถึง ระดับเสียงที่ได้จากการตรวจวัดเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงาน ๘ ชั่วโมง ในสเกลเอ (Scale A) หรือ เดซิเบลเอ

NRR_{adj} หมายถึง ค่าการลดเสียงที่ระบุไว้บนฉลากหรืออุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลโดยกำหนดให้มีการปรับค่าตามลักษณะและชนิดของอุปกรณ์ คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ดังนี้

(ก) กรณีเป็นที่ครอบหูลดเสียง ให้ปรับลดเสียงลงร้อยละ ๒๕ ของค่าการลดเสียง ที่ระบุไว้บนฉลากหรือผลิตภัณฑ์

(ข) กรณีเป็นปลั๊กดเสียงชนิดโพน ให้ปรับลดเสียงลงร้อยละ ๕๐ ของค่าการลดเสียงที่ระบุไว้บนฉลากหรือผลิตภัณฑ์

(ค) กรณีเป็นปลั๊กดเสียงชนิดอื่น ให้ปรับลดเสียงลงร้อยละ ๗๐ ของค่าการลดเสียงที่ระบุไว้บนฉลากหรือผลิตภัณฑ์

(๒) การคำนวณโดยใช้ค่า Single Number Rating (SNR) ที่ระบุไว้บนผลิตภัณฑ์กับค่าตรวจวัดระดับเสียงเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงาน โดยใช้สูตรคำนวณดังนี้

$$L'_{AX} = (L_C - SNR_x) + ๔$$

L'_{AX}	หมายถึง	ระดับเสียงที่สัมผัสในหูเมื่อสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยในสเกลเอ (Scale A) หรือ เดซิเบลเอ
L_C	หมายถึง	ระดับเสียงที่ได้จากการตรวจวัดเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงาน ๘ ชั่วโมงในสเกลซี (Scale C) หรือ เดซิเบลซี
SNR_x	หมายถึง	ค่าการลดเสียงที่ระบุไว้บนฉลาก/ผลิตภัณฑ์ของอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล

(๓) การคำนวณระดับเสียงที่สัมผัสในหูเมื่อสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล นอกเหนือจาก (๑) และ (๒) ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๔๔๕๖ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ออกตามความพระราชบัญญัติผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ เรื่อง กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมข้อแนะนำในการเลือก การใช้ การดูแล และการบำรุงรักษาอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล เล่ม ๑ อุปกรณ์การปกป้องการได้ยิน ข้อ ๔ หลักเกณฑ์การเลือกอุปกรณ์ปกป้องการได้ยิน ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๔ การดำเนินการตามข้อ ๓ กรณีที่ฉลากหรืออุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล มีการระบุค่าการลดเสียงมากกว่า ๑ ค่า ให้นำปัจจัยใช้ค่าที่ลดเสียงที่สัมผัสในหูเมื่อสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่ได้จากการคำนวณน้อยที่สุดเป็นหลักในการพิจารณากระดับความดังเสียงจากสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑

อนันต์ชัย อุทัยพัฒนาชีพ

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เรื่อง มาตรฐานระดับเสียงที่ยอมให้ลูกจ้างได้รับเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงานในแต่ละวัน

โดยที่กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้นายจ้างต้องควบคุมระดับเสียงที่ลูกจ้างได้รับเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงานในแต่ละวัน มิให้เกินมาตรฐานตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๘ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. ๒๕๕๙ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง มาตรฐานระดับเสียงที่ยอมให้ลูกจ้างได้รับเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงานในแต่ละวัน”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓ นายจ้างต้องควบคุมระดับเสียงที่ลูกจ้างได้รับเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงานในแต่ละวัน (Time Weighted Average-TWA) มิให้เกินมาตรฐานตามตารางแนบท้ายประกาศ โดยหน่วยวัดระดับเสียงดังที่ใช้ในประกาศนี้ใช้หน่วยเป็น เดซิเบลเอ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

อนันต์ชัย อุทัยพัฒนาชีพ

ผู้ตรวจราชการกระทรวง รักษาราชการแทน

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

(ตารางแนบท้ายประกาศ)

ตารางมาตรฐานระดับเสียงที่ยอมให้ลูกจ้างได้รับเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงานในแต่ละวัน

ระดับเสียงเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงาน (TWA) ไม่เกิน (เดซิเบลเอ)	ระยะเวลาการทำงานที่ได้รับเสียงต่อวัน*	
	ชั่วโมง	นาที
๘๒	๑๖	-
๘๓	๑๒	๔๒
๘๔	๑๐	๕
๘๕	๘	-
๘๖	๖	๒๑
๘๗	๕	๒
๘๘	๔	-
๘๙	๓	๑๑
๙๐	๒	๓๑
๙๑	๒	-
๙๒	๑	๓๕
๙๓	๑	๑๖
๙๔	๑	-
๙๕	-	๔๘
๙๖	-	๓๘
๙๗	-	๓๐
๙๘	-	๒๔
๙๙	-	๑๙
๑๐๐	-	๑๕
๑๐๑	-	๑๒
๑๐๒	-	๙
๑๐๓	-	๗.๕
๑๐๔	-	๖
๑๐๕	-	๕
๑๐๖	-	๔
๑๐๗	-	๓
๑๐๘	-	๒.๕
๑๐๙	-	๒
๑๑๐	-	๑.๕
๑๑๑	-	๑

หมายเหตุ * ระยะเวลาการทำงานที่ได้รับเสียงและระดับเสียงเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงาน (TWA) ให้ใช้ค่ามาตรฐานที่กำหนดในตารางข้างต้นเป็นลำดับแรก หากไม่มีค่ามาตรฐานที่กำหนดตรงตามตารางให้คำนวณจากสูตรดังนี้

$$T = \frac{8}{2^{(L-85)/3}}$$

เมื่อ T หมายถึง เวลาการทำงานที่ยอมให้ได้รับเสียง (ชั่วโมง)

L หมายถึง ระดับเสียง (เดซิเบลเอ)

ในกรณีค่าระดับเสียงเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงาน (TWA) ที่ได้จากการคำนวณมีเศษทศนิยมให้ตัดเศษทศนิยมออก

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำมาตรการอนุรักษ์การได้ยินในสถานประกอบกิจการ

โดยที่กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้นายจ้างจัดทำมาตรการอนุรักษ์การได้ยินในสถานประกอบกิจการในกรณีที่สภาวะการทำงาน ในสถานประกอบกิจการมีระดับเสียงที่ลูกจ้างได้รับเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงานแปดชั่วโมง ตั้งแต่แปดสิบห้าเดซิเบลเอขึ้นไป ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารจัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. ๒๕๕๙ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้นายจ้างจัดทำมาตรการอนุรักษ์การได้ยินในสถานประกอบกิจการเป็นลายลักษณ์อักษร ในกรณีที่สภาวะการทำงานในสถานประกอบกิจการมีระดับเสียงที่ลูกจ้างได้รับเฉลี่ยตลอดระยะเวลา การทำงานแปดชั่วโมงตั้งแต่แปดสิบห้าเดซิเบลเอขึ้นไป ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับรายการ ดังนี้

- (๑) นโยบายการอนุรักษ์การได้ยิน
- (๒) การเฝ้าระวังเสียงดัง (Noise Monitoring)
- (๓) การเฝ้าระวังการได้ยิน (Hearing Monitoring)
- (๔) หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ ให้นายจ้างประกาศมาตรการอนุรักษ์การได้ยินในสถานประกอบกิจการให้ลูกจ้างทราบ

ข้อ ๓ ให้นายจ้างจัดให้มีการเฝ้าระวังเสียงดัง โดยการสำรวจและตรวจวัดระดับเสียง การศึกษาระยะเวลาสัมผัสเสียงดัง และการประเมินการสัมผัสเสียงดังของลูกจ้างในสถานประกอบกิจการ แล้วแจ้งผลให้ลูกจ้างทราบ

ข้อ ๔ ให้นายจ้างจัดให้มีการเฝ้าระวังการได้ยินโดยให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ทดสอบสมรรถภาพการได้ยิน (Audiometric sting) แก่ลูกจ้างที่สัมผัสเสียงดังที่ได้รับ เฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงานแปดชั่วโมงตั้งแต่แปดสิบห้าเดซิเบลเอขึ้นไป และให้ทดสอบสมรรถภาพ การได้ยินของลูกจ้างครั้งต่อไปอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๒) แจ้งผลการทดสอบสมรรถภาพการได้ยินให้ลูกจ้างทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่นายจ้าง ทราบผลการทดสอบ

(๓) ทดสอบสมรรถภาพการได้ยินของลูกจ้างซ้ำอีกครั้งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายจ้าง ทราบผลการทดสอบ กรณีพบว่าลูกจ้างมีสมรรถภาพการได้ยินเป็นไปตามข้อ ๖

ข้อ ๕ เกณฑ์การพิจารณาผลการทดสอบสมรรถภาพการได้ยินให้เป็นไป ดังนี้

(๑) ใช้ผลการทดสอบสมรรถภาพการได้ยินครั้งแรกของลูกจ้างที่ความถี่ ๕๐๐ ๑๐๐๐ ๒๐๐๐ ๓๐๐๐ ๔๐๐๐ และ ๖๐๐๐ เฮิรตซ์ ของหูทั้งสองข้างเป็นข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Audiogram) และ

(๒) นำผลการทดสอบสมรรถภาพการได้ยินครั้งต่อไปเปรียบเทียบกับผลการทดสอบสมรรถภาพการได้ยินที่เป็นข้อมูลพื้นฐานทุกครั้ง

ข้อ ๖ หากผลการทดสอบสมรรถภาพการได้ยิน พบว่าลูกจ้างสูญเสียการได้ยินที่หูข้างใดข้างหนึ่ง ตั้งแต่สิบห้าเดซิเบลขึ้นไปที่มีความถี่ใดความถี่หนึ่ง ให้นายจ้างจัดให้มีมาตรการป้องกันอันตรายอย่างหนึ่งอย่างใด แก่ลูกจ้าง ดังนี้

(๑) จัดให้ลูกจ้างสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่สามารถลดระดับเสียงที่ลูกจ้างได้รับเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงานแปดชั่วโมงน้อยกว่าแปดสิบห้าเดซิเบล

(๒) เปลี่ยนงานให้ลูกจ้าง หรือหมุนเวียนสลับหน้าที่ระหว่างลูกจ้างด้วยกันเพื่อให้ระดับเสียงที่ลูกจ้างได้รับเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงานแปดชั่วโมงน้อยกว่าแปดสิบห้าเดซิเบล

ข้อ ๗ ให้นายจ้างจัดทำและติดแผนผังแสดงระดับเสียง (Noise Contour Map) ในแต่ละพื้นที่เกี่ยวกับผลการตรวจวัดระดับเสียง ติดป้ายบอกระดับเสียงและเตือนให้ระวังอันตรายจากเสียงดัง รวมถึงจัดให้มีเครื่องหมายเตือนให้ใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลในแต่ละพื้นที่ที่มีความเสี่ยงจากเสียงดังและทุกพื้นที่ที่มีระดับเสียงดังตั้งแต่แปดสิบห้าเดซิเบลเอขึ้นไป โดยรูปแบบและขนาดของแผนผังแสดงระดับเสียง ป้ายบอกระดับเสียงและเตือนให้ระวังอันตรายจากเสียงดัง และเครื่องหมายเตือนให้ใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ให้เป็นไปตามแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๘ ให้นายจ้างอบรมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการอนุรักษ์การได้ยินความสำคัญของการทดสอบสมรรถภาพการได้ยิน อันตรายของเสียงดัง การควบคุม ป้องกัน และการใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลแก่ลูกจ้างที่ทำงานในบริเวณที่มีระดับเสียงดังที่ได้รับเฉลี่ยตลอดระยะเวลาการทำงานแปดชั่วโมงตั้งแต่แปดสิบห้าเดซิเบลเอขึ้นไป และลูกจ้างที่เกี่ยวข้องในสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๙ ให้นายจ้างประเมินผลและทบทวนการจัดการมาตรการอนุรักษ์การได้ยินในสถานประกอบกิจการไม่น้อยกว่าปีละหนึ่งครั้ง

ข้อ ๑๐ ให้นายจ้างบันทึกข้อมูลและจัดทำเอกสารการดำเนินการตามข้อ ๓ ถึงข้อ ๑๐ เก็บไว้ในสถานประกอบกิจการไม่น้อยกว่าห้าปี พร้อมทั้งจะให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ประกาศ ณ วันที่ ๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

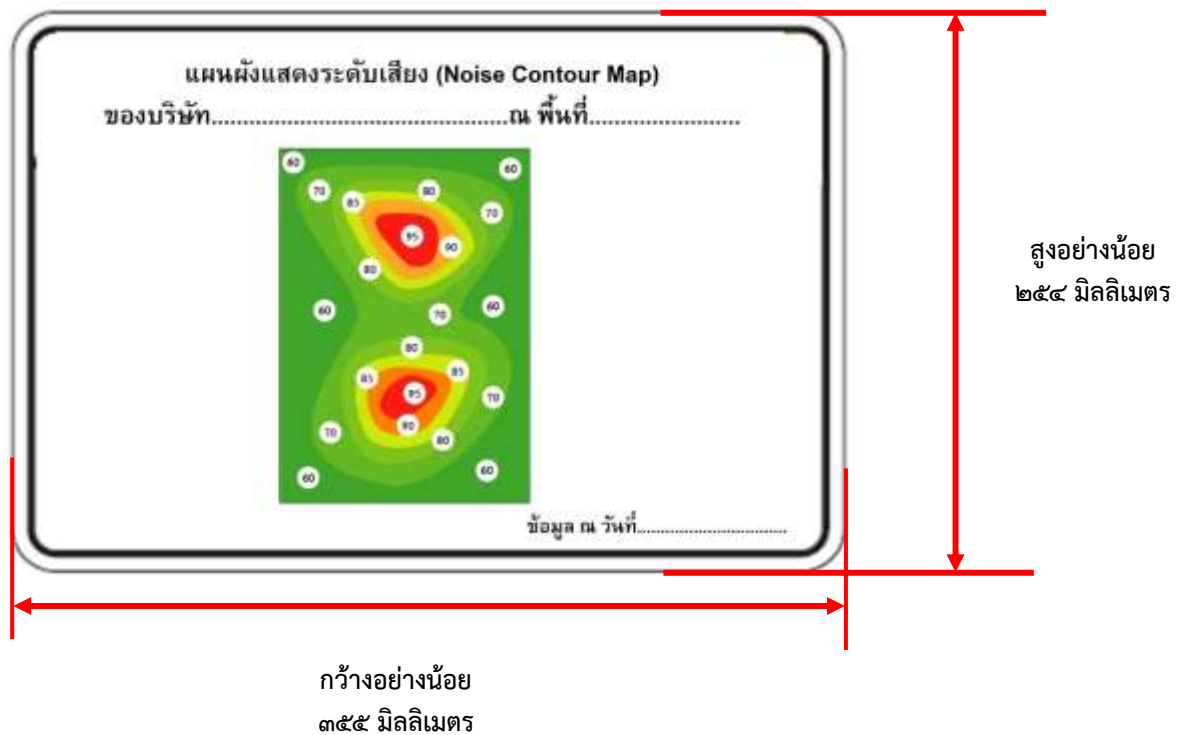
อนันต์ชัย อุทัยพัฒนาชีพ

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เอกสารแนบท้ายประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำมาตรการอนุรักษ์การได้ยินในสถานประกอบกิจการ

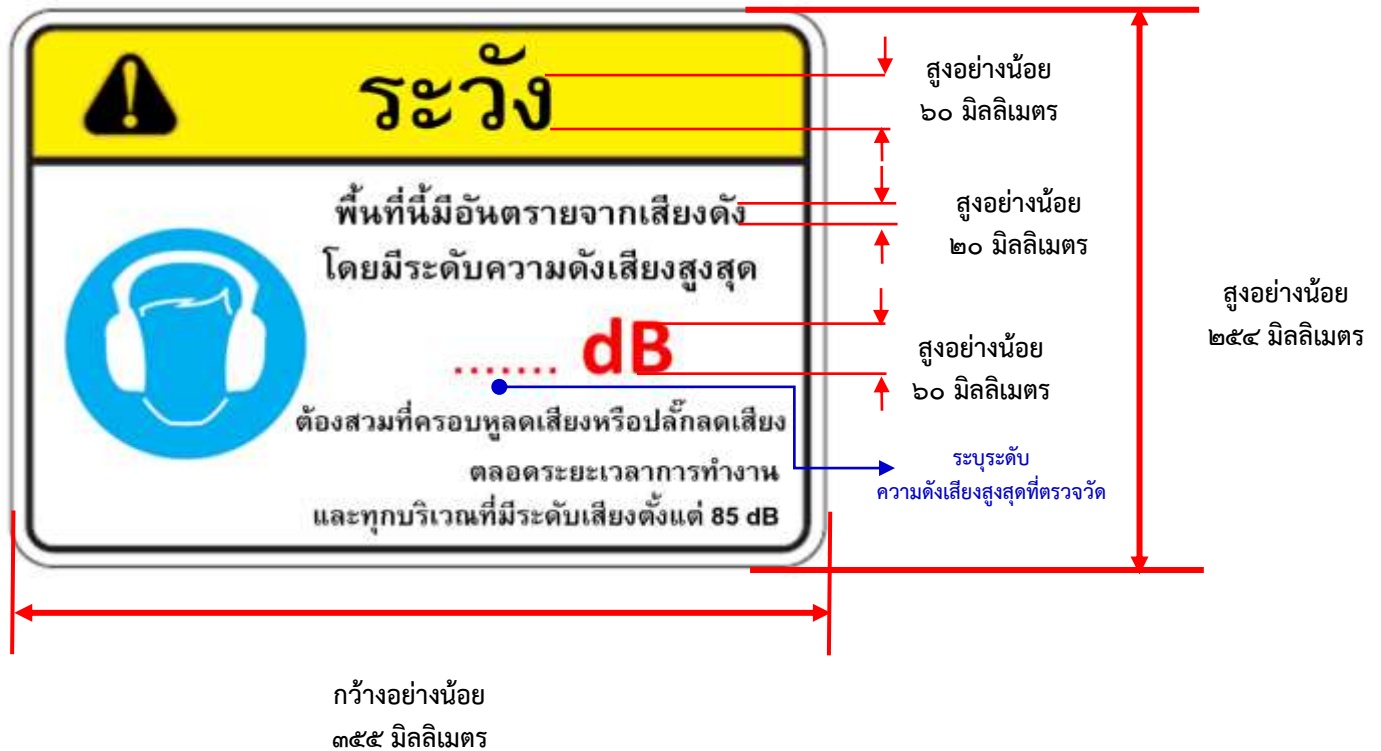
รูปแบบและขนาดแผนผังแสดงระดับเสียง (Noise Contour Map) ในแต่ละพื้นที่ ป้ายบอกระดับเสียง และเตือนให้ระวังอันตรายจากเสียงดัง และเครื่องหมายเตือนให้ใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ดังนี้

๑. รูปแบบและขนาดแผนผังแสดงระดับเสียง (Noise Contour Map)

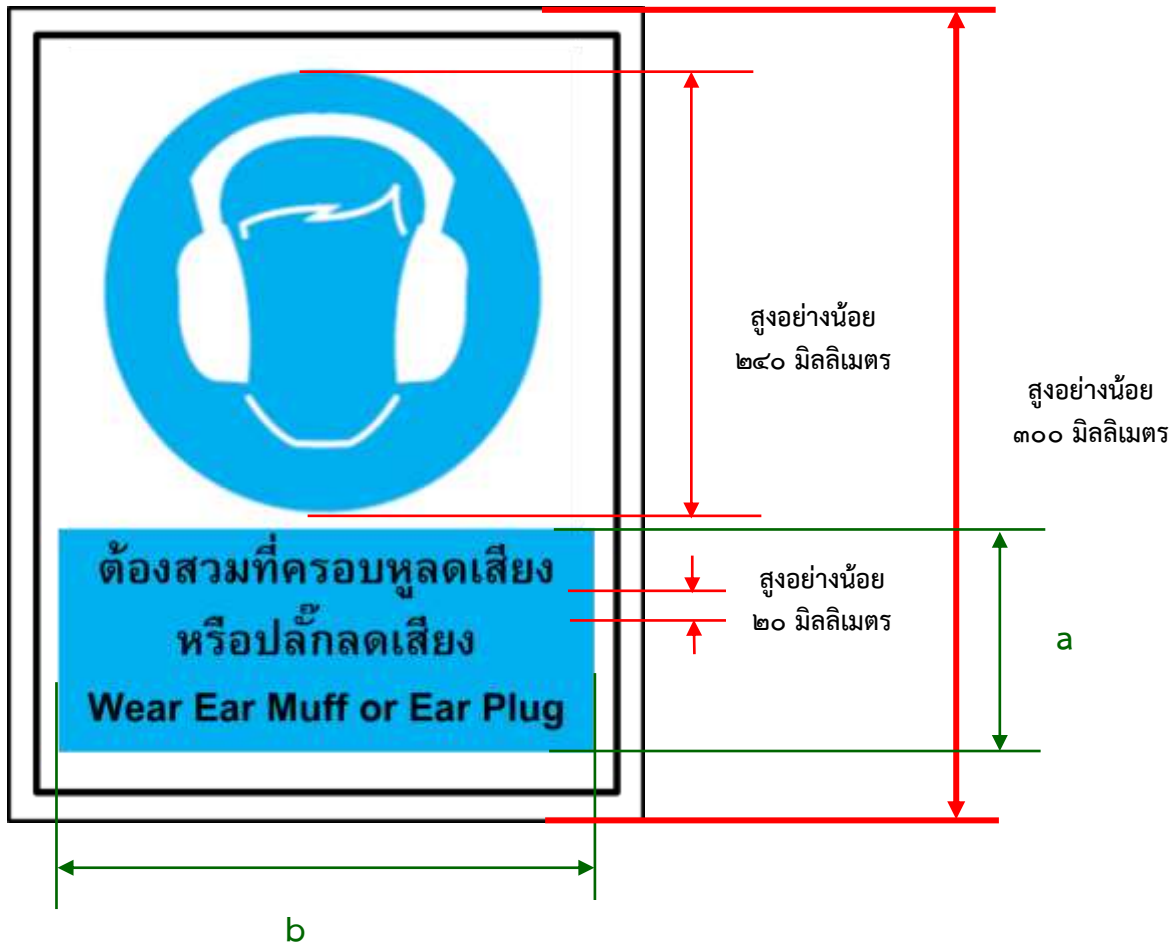
- หมายเหตุ
- ๑) ช่องไฟระหว่างตัวอักษรต้องไม่แตกต่างกันมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของข้อความทั้งหมด
 - ๒) ลักษณะของตัวอักษรต้องดูเรียบง่าย ไม่เขียนแรเงา หรือมีลวดลาย
 - ๓) ความสูงของตัวอักษรมีความสูงอย่างน้อย ๒๐ มิลลิเมตร และความกว้างของตัวอักษรต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของความสูงของตัวอักษร
 - ๔) ข้อความสามารถกำหนดเป็นภาษาอื่น ๆ ได้ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาเมียนมา ภาษาลาว และภาษากัมพูชา แต่ต้องมีข้อความที่เป็นภาษาไทยกำกับไว้ด้วย
 - ๕) แผนผังแสดงระดับเสียง (Noise Contour Map) ต้องเห็นได้อย่างชัดเจนภายใต้ความสว่างทุกสภาวะ

๒. รูปแบบและขนาดของป้ายบอกระดับเสียงและเตือนให้ระวังอันตรายจากเสียงดัง

- หมายเหตุ ๑) องค์ประกอบของป้ายบอกระดับเสียงและระวังอันตรายจากเสียงดัง ประกอบด้วย สัญลักษณ์ระวังอันตราย (Safety Alert Symbol) คำสัญญาณ (Signal Word) สัญลักษณ์ความปลอดภัย (Safety Symbol) ข้อความพื้นที่ที่มีอันตรายจากเสียงดัง การแสดงระดับความดังเสียง และการป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง (Word Message)
- ๒) ช่องไฟระหว่างตัวอักษรต้องไม่แตกต่างกันมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของข้อความทั้งหมด
- ๓) ลักษณะของตัวอักษรต้องดูเรียบง่าย ไม่เขียนแฉง หรือมีลวดลาย
- ๔) ความสูงของตัวอักษรหรือตัวเลขที่แสดงคำสัญญาณ (Signal Word) และระดับความดังเสียงมีความสูงอย่างน้อย ๖๐ มิลลิเมตร และความสูงตัวอักษรทั่วไปมีความสูงอย่างน้อย ๒๐ มิลลิเมตร และความกว้างของตัวอักษรต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของความสูงของตัวอักษร
- ๖) รูปสัญลักษณ์และข้อความสามารถกำหนดเป็นรูปแบบอื่น ๆ ได้ แต่ต้องสื่อความหมายว่าพื้นที่มีอันตรายจากเสียงดัง การแสดงระดับความดังเสียง และการป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง
- ๗) ข้อความสามารถกำหนดเป็นภาษาอื่น ๆ ได้ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาเมียนมา ภาษาลาว และภาษากัมพูชา แต่ต้องมีข้อความที่เป็นภาษาไทยกำกับไว้ด้วย
- ๘) ป้ายบอกระดับเสียงและเตือนให้ระวังอันตรายจากเสียงดัง ต้องเห็นได้อย่างชัดเจนภายใต้ความสว่างทุกสภาวะ

๓. รูปแบบและขนาดเครื่องหมายเตือนให้ใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล

- หมายเหตุ
- ๑) พื้นที่สีฟ้าต้องครอบคลุมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่ทั้งหมดของเครื่องหมาย
 - ๒) ช่องไฟระหว่างตัวอักษรต้องไม่แตกต่างกันมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของข้อความทั้งหมด
 - ๓) ลักษณะของตัวอักษรต้องดูเรียบง่าย ไม่เขียนแฉก หรือมีลวดลาย
 - ๔) ความกว้างของตัวอักษรต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของความสูงของตัวอักษร
 - ๕) ความกว้าง (b) ต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของความสูง (a)
 - ๖) รูปสัญลักษณ์และข้อความสามารถกำหนดเป็นรูปแบบอื่น ๆ ได้ แต่ต้องสื่อความหมายว่าเป็นการป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง เช่น ต้องสวมที่ครอบหูลดเสียง ต้องสวมปลั๊กลดเสียง เป็นต้น
 - ๗) ข้อความสามารถกำหนดเป็นภาษาอื่น ๆ ได้ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาเมียนมา ภาษาลาว และภาษากัมพูชา แต่ต้องมีข้อความที่เป็นภาษาไทยกำกับไว้ด้วย
 - ๘) เครื่องหมายเตือนให้ใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลต้องเห็นได้อย่างชัดเจน ภายใต้ความสว่างทุกสภาวะ

กฎกระทรวง

กำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย
อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับที่อับอากาศ
พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ
ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน
ออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“ที่อับอากาศ” (Confined Space) หมายความว่า ที่ซึ่งมีทางเข้าออกจำกัดและไม่ได้ออกแบบไว้
สำหรับเป็นสถานที่ทำงานอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ และมีสภาพอันตรายหรือมีบรรยากาศอันตราย
เช่น อุโมงค์ ถ้ำ บ่อ หลุม ห้องใต้ดิน ห้องนิรภัย ถังน้ำมัน ถังหมัก ถัง ไฮโดร ท่อ เต้า ภาชนะ
หรือสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน

“สภาพอันตราย” หมายความว่า สภาพหรือสภาวะที่อาจทำให้ลูกจ้างได้รับอันตรายจากการทำงาน
อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) มีวัตถุหรือวัสดุที่อาจก่อให้เกิดการจมลงของลูกจ้างหรือถมทับลูกจ้างที่เข้าไปทำงาน
- (๒) มีสภาพที่อาจทำให้ลูกจ้างตก ถูกกัก หรือติดอยู่ภายใน
- (๓) มีสภาวะที่ลูกจ้างมีความเสี่ยงที่จะได้รับอันตรายจากบรรยากาศอันตราย
- (๔) สภาพอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อร่างกายหรือชีวิตตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

“บรรยากาศอันตราย” หมายความว่า สภาพอากาศที่อาจทำให้ลูกจ้างได้รับอันตรายจากสภาวะ
อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) มีออกซิเจนต่ำกว่าร้อยละ ๑๙.๕ หรือมากกว่าร้อยละ ๒๓.๕ โดยปริมาตร
- (๒) มีก๊าซ ไอ หรือละอองที่ติดไฟหรือระเบิดได้ เกินร้อยละ ๑๐ ของค่าความเข้มข้นขั้นต่ำ
ของสารเคมีแต่ละชนิดในอากาศที่อาจติดไฟหรือระเบิดได้ (lower flammable limit หรือ lower
explosive limit)

(๓) มีฝุ่นที่ติดไฟหรือระเบิดได้ ซึ่งมีค่าความเข้มข้นเท่ากับหรือมากกว่าค่าความเข้มข้นขั้นต่ำสุดของฝุ่นที่ติดไฟหรือระเบิดได้แต่ละชนิด (minimum explosible concentration)

(๔) มีค่าความเข้มข้นของสารเคมีแต่ละชนิดเกินมาตรฐานที่กำหนดตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

(๕) สภาวะอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อร่างกายหรือชีวิตตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๒ ให้นายจ้างจัดทำป้ายแจ้งข้อความว่า “ที่อับอากาศ อันตราย ห้ามเข้า” ให้มีขนาดมองเห็นได้ชัดเจน ติดตั้งไว้โดยเปิดเผยบริเวณทางเข้าออกของที่อับอากาศทุกแห่ง สำหรับที่อับอากาศซึ่งต้องมีอุปกรณ์เฉพาะในการเปิดทางเข้าออก ให้นายจ้างจัดให้มีมาตรการควบคุมเพื่อความปลอดภัยในการเปิดทางเข้าออกและต้องติดป้ายแจ้งข้อความดังกล่าวด้วย

ข้อ ๓ ห้ามนายจ้างให้ลูกจ้างหรือบุคคลใดเข้าไปในที่อับอากาศ เว้นแต่นายจ้างได้ดำเนินการให้มีความปลอดภัยตามกฎหมายนี้แล้ว และลูกจ้างหรือบุคคลนั้นได้รับอนุญาตจากผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการอนุญาตตามข้อ ๑๗ และเป็นผู้ได้รับการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศตามข้อ ๒๐

ข้อ ๔ ห้ามนายจ้างอนุญาตให้ลูกจ้างหรือบุคคลใดเข้าไปในที่อับอากาศ หากนายจ้างรู้หรือควรรู้ว่าลูกจ้างหรือบุคคลนั้นเป็นโรคเกี่ยวกับทางเดินหายใจ โรคหัวใจ หรือโรคอื่นซึ่งแพทย์เห็นว่าการเข้าไปในที่อับอากาศอาจเป็นอันตรายต่อบุคคลดังกล่าว

หมวด ๒

มาตรการความปลอดภัย

ข้อ ๕ ให้นายจ้างจัดให้มีการประเมินสภาพอันตรายในที่อับอากาศ หากพบว่ามีสภาพอันตราย นายจ้างต้องจัดให้มีมาตรการควบคุมสภาพอันตรายเพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อลูกจ้าง และให้นายจ้างเก็บหลักฐานการดำเนินการไว้ ณ สถานที่ประกอบกิจการ หรือสถานที่ทำงาน เพื่อให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ข้อ ๖ ให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจวัด บันทึกผลการตรวจวัด และประเมินสภาพอากาศในที่อับอากาศก่อนให้ลูกจ้างเข้าไปทำงานและในระหว่างที่ลูกจ้างทำงานในที่อับอากาศ หากพบว่ามีสภาวะที่เป็นบรรยากาศอันตราย ให้นายจ้างดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามบุคคลใดเข้าไปในที่อับอากาศ

(๒) กรณีที่มีลูกจ้างอยู่ระหว่างการทำงานในที่อับอากาศ ให้นำลูกจ้างออกจากบริเวณนั้นทันที

(๓) ประเมินและค้นหาสาเหตุของการเกิดบรรยากาศอันตราย

(๔) ดำเนินการเพื่อทำให้สภาพอากาศในที่อับอากาศนั้นไม่มีบรรยากาศอันตราย เช่น การระบายอากาศหรือการปฏิบัติตามมาตรการอื่นเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงานแก่ลูกจ้าง

ให้นายจ้างเก็บบันทึกผลการตรวจวัด การประเมินสภาพอากาศ และการดำเนินการเพื่อทำให้สภาพอากาศในที่อับอากาศไม่มีบรรยากาศอันตรายไว้ ณ สถานที่ประกอบกิจการ หรือสถานที่ทำงาน เพื่อให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้อย่างน้อยหนึ่งปี

ข้อ ๗ หากนายจ้างได้ดำเนินการตามข้อ ๖ แล้ว ที่อับอากาศยังมีบรรยากาศอันตรายอยู่ แต่นายจ้างมีความจำเป็นที่จะต้องให้ลูกจ้างหรือบุคคลใดเข้าไปในที่อับอากาศที่มีบรรยากาศอันตรายนั้น ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างหรือบุคคลนั้นสวมใส่หรือใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่เหมาะสมกับลักษณะงาน และใช้อุปกรณ์การทำงานชนิดที่ทำให้บุคคลดังกล่าวทำงานในที่อับอากาศได้โดยปลอดภัย

ข้อ ๘ กรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานในที่อับอากาศ นายจ้างต้องจัดให้มีลูกจ้างซึ่งได้รับการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศตามข้อ ๒๐ คนหนึ่งหรือหลายคนตามความจำเป็น เป็นผู้ควบคุมงานประจำในบริเวณพื้นที่ทำงานตลอดเวลาเพื่อทำหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำแผนการปฏิบัติงานและการป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการทำงานและแผนช่วยเหลือผู้ปฏิบัติงานในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน และปิดประกาศหรือแจ้งให้ลูกจ้างทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

(๒) ชี้แจงและซักซ้อมหน้าที่ความรับผิดชอบ วิธีการปฏิบัติงาน และวิธีการป้องกันอันตรายให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้

(๓) ควบคุมดูแลให้ลูกจ้างใช้เครื่องป้องกันอันตรายและอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล และให้ตรวจตราอุปกรณ์ดังกล่าวให้อยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้งาน

(๔) สั่งให้หยุดการทำงานไว้ชั่วคราวในทันที ในกรณีที่มีเหตุซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อลูกจ้างหรือลูกจ้างแจ้งว่าอาจเกิดอันตราย จนกว่าเหตุนั้นจะหมดไป และหากจำเป็นจะขอให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการอนุญาตตามข้อ ๑๗ ยกเลิกการอนุญาตให้ลูกจ้างทำงานในที่อับอากาศนั้นเสียก็ได้

ผู้ควบคุมงานตามวรรคหนึ่งอาจทำหน้าที่ควบคุมการทำงานในที่อับอากาศหลายจุด การทำงานในบริเวณพื้นที่เดียวกันในคราวเดียวกันก็ได้ ทั้งนี้ ต้องสามารถมาถึงแต่ละจุดการทำงานได้อย่างรวดเร็วในทันทีที่มีเหตุฉุกเฉิน

ข้อ ๙ ให้นายจ้างดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล อุปกรณ์ช่วยเหลือ และช่วยชีวิตที่เหมาะสมกับลักษณะงานตามมาตรฐานที่กำหนดตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และต้องควบคุมดูแลให้ลูกจ้างซึ่งทำงานในที่อับอากาศและผู้ช่วยเหลือสวมใส่หรือใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลและอุปกรณ์ช่วยเหลือและช่วยชีวิตนั้น

(๒) จัดให้ลูกจ้างซึ่งได้รับการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศตามข้อ ๒๐ คนหนึ่งหรือหลายคนตามความจำเป็น เป็นผู้ช่วยเหลือ พร้อมด้วยอุปกรณ์ช่วยเหลือและช่วยชีวิต

ที่เหมาะสมกับลักษณะงาน คอยเฝ้าดูแลบริเวณทางเข้าออกที่อับอากาศ โดยให้สามารถติดต่อสื่อสารกับลูกจ้างที่ทำงานในที่อับอากาศและช่วยเหลือลูกจ้างออกจากที่อับอากาศได้ตลอดเวลา

ข้อ ๑๐ ให้นายจ้างจัดให้มีสิ่งปิดกั้นที่สามารถป้องกันมิให้บุคคลใดเข้าหรือตกลงไปในที่อับอากาศที่มีลักษณะเป็นช่อง โพรง หลุม ถังเปิด หรือสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน

ข้อ ๑๑ กรณีที่ที่อับอากาศที่ให้ลูกจ้างทำงานมีผนังต่อหรือมีโอกาสที่พลังงาน สาร หรือสิ่งที่เป็นอันตรายจะรั่วไหลเข้าสู่บริเวณที่อับอากาศที่ทำงานอยู่ ให้นายจ้างปิดกั้นหรือกระทำโดยวิธีการอื่นใดที่มีผลในการป้องกันมิให้พลังงาน สาร หรือสิ่งที่เป็นอันตรายเข้าสู่บริเวณที่อับอากาศในระหว่างที่ลูกจ้างกำลังทำงาน

ข้อ ๑๒ ให้นายจ้างจัดบริเวณทางเดินหรือทางเข้าออกที่อับอากาศให้มีความสะดวกและปลอดภัย

ข้อ ๑๓ ให้นายจ้างประกาศห้ามลูกจ้างหรือบุคคลใดสูบบุหรี่ หรือพกพาอุปกรณ์สำหรับจุดไฟหรือติดไฟที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทำงานเข้าไปในที่อับอากาศ โดยปิดหรือแสดงไว้บริเวณทางเข้าออกที่อับอากาศ

ข้อ ๑๔ ให้นายจ้างจัดให้มีอุปกรณ์ไฟฟ้าที่เหมาะสมในการใช้งานในที่อับอากาศและตรวจสอบให้อุปกรณ์ไฟฟ้านั้นมีสภาพสมบูรณ์และปลอดภัยพร้อมใช้งาน ในกรณีที่ที่อับอากาศนั้นมีบรรยากาศอันตรายที่ไวไฟหรือระเบิดได้ ต้องเป็นอุปกรณ์ไฟฟ้าชนิดที่ไม่เป็นต้นเหตุที่ก่อให้เกิดการติดไฟหรือระเบิดได้

ข้อ ๑๕ ให้นายจ้างจัดให้มีอุปกรณ์ดับเพลิงที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในจำนวนเพียงพอที่จะใช้ได้ทันทีที่มีการทำงานที่อาจก่อให้เกิดการลุกไหม้

ข้อ ๑๖ ห้ามนายจ้างอนุญาตให้ลูกจ้างทำงานต่อไปในที่อับอากาศ

(๑) งานที่ก่อให้เกิดความร้อนหรือประกายไฟในที่อับอากาศ เช่น การเชื่อม การเผาไหม้ การย่ำหมุด การเจาะ การขัด หรืองานอื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน

(๒) งานที่ใช้สารระเหยง่าย สารพิษ หรือสารไวไฟ

มิให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับกับกรณีที่นายจ้างได้จัดให้มีมาตรการความปลอดภัยตามกฎกระทรวงนี้ ทั้งนี้ ลูกจ้างผู้ปฏิบัติงานอาจปฏิเสธการทำงานในคราวใดก็ได้ หากเห็นว่าการทำงานในคราวนั้นไม่มีมาตรการรองรับเพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อลูกจ้าง

หมวด ๓

การอนุญาต

ข้อ ๑๗ ให้นายจ้างเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการอนุญาตให้ลูกจ้างทำงานในที่อับอากาศ ในการนี้ นายจ้างจะมอบหมายเป็นหนังสือให้ลูกจ้างซึ่งได้รับการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศตามข้อ ๒๐ คนหนึ่งหรือหลายคนตามความจำเป็น เป็นผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการอนุญาตแทนก็ได้

ให้นายจ้างเก็บหนังสือมอบหมายไว้ ณ สถานประกอบกิจการ หรือสถานที่ทำงาน เพื่อให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ข้อ ๑๘ ให้นายจ้างจัดให้มีหนังสืออนุญาตให้ลูกจ้างทำงานในที่อับอากาศทุกครั้ง โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (๑) ที่อับอากาศที่อนุญาตให้ลูกจ้างเข้าไปทำงาน
- (๒) วัน เวลาในการทำงาน
- (๓) งานที่ให้ลูกจ้างเข้าไปทำ
- (๔) ชื่อลูกจ้างที่อนุญาตให้เข้าไปทำงาน
- (๕) ชื่อผู้ควบคุมงานตามข้อ ๘
- (๖) ชื่อผู้ช่วยเหลือตามข้อ ๙ (๒)
- (๗) อันตรายที่ลูกจ้างอาจได้รับ และวิธีการปฏิบัติตนและการช่วยเหลือลูกจ้างออกจากที่อับอากาศในกรณีฉุกเฉิน และวิธีการหลีกเลี่ยง
- (๘) ผลการประเมินสภาพอันตรายและบรรยากาศอันตราย
- (๙) มาตรการความปลอดภัยที่เตรียมไว้ก่อนการให้ลูกจ้างเข้าไปทำงาน
- (๑๐) อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล และอุปกรณ์ช่วยเหลือและช่วยชีวิต
- (๑๑) ชื่อและลายมือชื่อผู้ขออนุญาต และชื่อและลายมือชื่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการอนุญาตตามข้อ ๑๗
- (๑๒) ผลการตรวจสุขภาพของลูกจ้างที่ทำงานในที่อับอากาศโดยมีใบรับรองแพทย์

ข้อ ๑๙ ให้นายจ้างเก็บหนังสืออนุญาตให้ลูกจ้างทำงานในที่อับอากาศตามข้อ ๑๘ ไว้ ณ สถานประกอบกิจการหรือสถานที่ทำงาน เพื่อให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้และให้ปิดหรือแสดงสำเนาหนังสือดังกล่าวไว้ที่บริเวณทางเข้าที่อับอากาศให้เห็นชัดเจนตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำงาน

หมวด ๔

การฝึกอบรม

ข้อ ๒๐ ให้นายจ้างจัดให้มีการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศแก่ลูกจ้างทุกคนที่ทำงานในที่อับอากาศรวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้อง ให้มีความรู้ความเข้าใจในทักษะที่จำเป็นในการทำงานอย่างปลอดภัยตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย พร้อมทั้งวิธีการและขั้นตอนในการปฏิบัติงานตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และหลักสูตรที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่นายจ้างไม่สามารถดำเนินการฝึกอบรมตามวรรคหนึ่งได้เอง จะต้องให้นิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ เป็นผู้ดำเนินการ

ข้อ ๒๑ ให้นายจ้างเก็บหลักฐานการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศตามข้อ ๒๐ ไว้ ณ สถานประกอบกิจการหรือสถานที่ทำงาน เพื่อให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๒ ให้ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และหลักสูตรการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ใช้ได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงนี้ จนกว่าจะมีประกาศตามข้อ ๒๐ ใช้บังคับ

ให้หน่วยงานฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศที่ได้ขึ้นทะเบียน ตามประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและหลักสูตรการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ดำเนินการตามประกาศดังกล่าวต่อไป และให้ถือเป็นนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ ตามข้อ ๒๐ วรรคสอง จนกว่าจะมีนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ ดำเนินการ

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่นายจ้างจัดให้มีการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศตามกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในที่อับอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้ถือว่านายจ้างได้จัดให้มีการฝึกอบรมแก่ลูกจ้างและลูกจ้างได้รับการฝึกอบรมตามข้อ ๒๐ แล้ว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒

พลตำรวจเอก อุดลย์ แสงสิงแก้ว

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ บัญญัติให้นายจ้างบริหารจัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งในการทำงานเกี่ยวกับที่อับอากาศสมควรจะต้องมีระบบการบริหารจัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ได้มาตรฐาน อันจะทำให้ลูกจ้างและผู้เกี่ยวข้องมีความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับที่อับอากาศมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และหลักสูตรการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศ

โดยที่กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับที่อับอากาศ พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๒๐ กำหนดให้นายจ้างจัดให้มีการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศแก่ลูกจ้างทุกคนที่ทำงานในที่อับอากาศ รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ความเข้าใจในทักษะที่จำเป็นในการทำงานอย่างปลอดภัยตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย พร้อมทั้งวิธีการและขั้นตอนในการปฏิบัติงานตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และหลักสูตรที่อธิบดีประกาศกำหนด

อาศัยอำนาจตามข้อ ๒๐ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับที่อับอากาศ พ.ศ. ๒๕๖๒ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจึงได้ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด ๑

หลักเกณฑ์ และวิธีการฝึกอบรม

ข้อ ๒ ให้นายจ้างจัดให้มีการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศแก่ลูกจ้างผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการอนุญาต ผู้ควบคุมงาน ผู้ช่วยเหลือ และผู้ปฏิบัติงานในที่อับอากาศ และต้องจัดให้มีการฝึกอบรมเพื่อทบทวนความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และหลักสูตรการฝึกอบรมที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

กรณีลูกจ้างมีการเปลี่ยนงาน หรือเปลี่ยนสถานที่ทำงานซึ่งอาจทำให้ลูกจ้างได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพอนามัย ให้นายจ้างจัดให้มีการฝึกอบรมภาคปฏิบัติให้กับลูกจ้างผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการอนุญาต ผู้ควบคุมงาน ผู้ช่วยเหลือและผู้ปฏิบัติงานในที่อับอากาศ ก่อนเริ่มการทำงาน

กรณีที่นายจ้างไม่สามารถจัดให้มีการฝึกอบรมตามวรรคหนึ่งได้ ให้นายจ้างจัดให้บุคคลดังกล่าวเข้ารับการฝึกอบรมกับนิติบุคคลที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๑ เป็นผู้ดำเนินการ ทั้งนี้ นิติบุคคลดังกล่าวต้องดำเนินการให้เป็นไปตามข้อ ๒๐ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับที่อับอากาศ พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อ ๓ ในการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศ นายจ้างหรือนิติบุคคลที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๑ ต้องดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้แจ้งกำหนดการ หลักสูตรการฝึกอบรม พร้อมรายชื่อและคุณสมบัติวิทยากร ต่ออธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายไม่น้อยกว่าเจ็ดวันทำการก่อนการจัดฝึกอบรม ทั้งนี้ อาจแจ้งเป็นเอกสารด้วยตนเอง หรือผ่านระบบบริการอิเล็กทรอนิกส์ (E - Service) ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

(๒) จัดให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเข้ารับการฝึกอบรมเต็มเวลาตลอดหลักสูตรที่กำหนด

(๓) จัดให้มีเอกสารประกอบการฝึกอบรมตามหลักสูตร

(๔) จัดให้มีการวัดผลและประเมินผลผู้เข้ารับการฝึกอบรม

(๕) ออกหลักฐานแสดงการผ่านการฝึกอบรมให้แก่ผู้ผ่านการฝึกอบรม โดยมีรายละเอียดอย่างน้อย ดังนี้

(ก) ชื่อหน่วยงานที่ออกหลักฐานแสดงการผ่านการฝึกอบรม พร้อมระบุข้อความว่า “จัดฝึกอบรมโดยนายจ้าง” หรือ “จัดฝึกอบรมโดยนิติบุคคลได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๑ ใบอนุญาต เลขที่ ...”

(ข) ชื่อและนามสกุลของลูกจ้างหรือบุคคลที่ผ่านการฝึกอบรม

(ค) ชื่อหลักสูตรที่ผ่านการฝึกอบรม

(ง) สถานที่ตั้งในการฝึกอบรม ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

(จ) วัน เดือน และปี ที่เข้ารับการฝึกอบรม

(ฉ) ลงนามโดยนายจ้างหรือนิติบุคคลที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๑

ข้อ ๔ ผู้จัดฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศต้องจัดให้ห้องฝึกอบรมหนึ่งห้อง มีผู้เข้ารับการฝึกอบรมภาคทฤษฎีไม่เกินสามสิบคน และวิทยากรอย่างน้อยหนึ่งคน และในภาคปฏิบัติ ต้องจัดให้มีวิทยากรอย่างน้อยหนึ่งคนต่อผู้เข้ารับการฝึกอบรมไม่เกินสิบห้าคน

ข้อ ๕ ในการฝึกภาคปฏิบัติ

กรณีนายจ้างเป็นผู้จัดฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศต้องจัดให้ลูกจ้างเข้ารับการฝึกอบรมภาคปฏิบัติในสถานที่จริงหรือมีลักษณะเหมือนสถานที่จริง

กรณีนิติบุคคลที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๑ เป็นผู้จัดฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศต้องจัดให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมภาคปฏิบัติสถานที่ตั้งที่ได้รับอนุญาต

ทั้งนี้ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทุกคนต้องได้รับการฝึกอบรมใช้อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกอบรมอย่างทั่วถึงทุกคน

ผู้เข้ารับการฝึกอบรมภาคปฏิบัติต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์

(๒) มีใบรับรองแพทย์ว่าเป็นผู้มีสุขภาพสมบูรณ์ ร่างกายแข็งแรง ไม่เป็นโรคเกี่ยวกับทางเดินหายใจ โรคหัวใจ หรือโรคอื่นซึ่งแพทย์เห็นว่าการเข้าไปในที่อับอากาศอาจเป็นอันตรายต่อผู้เข้ารับการฝึกอบรม

ข้อ ๖ รายการอุปกรณ์การฝึกอบรมภาคปฏิบัติอย่างน้อย ต้องประกอบด้วย

(๑) เครื่องตรวจวัดปริมาณออกซิเจนในบรรยากาศ

(๒) เครื่องตรวจวัดค่าความเข้มข้นชั้นต่ำของสารเคมีแต่ละชนิดในอากาศที่อาจติดไฟหรือระเบิดได้

(๓) เครื่องตรวจวัดค่าความเข้มข้นของสารเคมีในบรรยากาศ

(๔) เครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้

(๕) อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตามเนื้อหาหลักสูตร ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย อุปกรณ์ป้องกันระบบหายใจชนิดส่งอากาศช่วยหายใจ อุปกรณ์ช่วยเหลือและช่วยชีวิตที่เหมาะสมกับลักษณะงาน

ในการฝึกอบรม ให้นายจ้างเลือกใช้เครื่องตรวจวัดค่าความเข้มข้นของสารเคมีในบรรยากาศตามความเหมาะสมกับสารเคมีที่มีในสถานประกอบกิจการ

หมวด ๒

หลักสูตรการฝึกอบรม

ข้อ ๗ หลักสูตรการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศ มีดังนี้

(๑) หลักสูตรการฝึกอบรมผู้อนุญาต

(๒) หลักสูตรการฝึกอบรมผู้ควบคุมงาน

(๓) หลักสูตรการฝึกอบรมผู้ช่วยเหลือ

(๔) หลักสูตรการฝึกอบรมผู้ปฏิบัติงานในที่อับอากาศ

(๕) หลักสูตรการฝึกอบรมผู้อนุญาต ผู้ควบคุมงาน ผู้ช่วยเหลือ และผู้ปฏิบัติงานในที่อับอากาศ

(๖) หลักสูตรการฝึกอบรมทบทวนความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศ

ข้อ ๘ หลักสูตรการฝึกอบรมผู้อนุญาต ใช้ระยะเวลาการฝึกอบรมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติไม่น้อยกว่าเจ็ดชั่วโมง โดยจัดฝึกอบรมหนึ่งวัน ดังนี้

(๑) ภาคทฤษฎีต้องมีหัวข้อวิชาและระยะเวลาการฝึกอบรมห้าชั่วโมง

(ก) กฎหมายความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศ หนึ่งชั่วโมง

(ข) ความหมาย ชนิด ประเภทของที่อับอากาศ และอันตรายในที่อับอากาศ

หนึ่งชั่วโมง

(ค) การชี้บ่งอันตรายและการประเมินสภาพอันตราย การประเมินสภาพพื้นที่และงาน และการเตรียมความพร้อมในการทำงานในที่อับอากาศ หนึ่งชั่วโมง

(ง) วิธีการปฏิบัติงานในพื้นที่อับอากาศที่ถูกต้องและปลอดภัย สามสิบนาที

(จ) การใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่ใช้ในที่อับอากาศและอุปกรณ์ช่วยเหลือและช่วยชีวิต สามสิบนาที

(ฉ) ระบบการขออนุญาตทำงานในที่อับอากาศและการขอยกเลิกการอนุญาตทำงานในที่อับอากาศ และหลักการตัดแยกพลังงานเพื่อความปลอดภัย สามสิบนาที

(ซ) บทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบของผู้อนุญาต ผู้ควบคุมงาน ผู้ช่วยเหลือ และผู้ปฏิบัติงานในที่อับอากาศ และการสื่อสารระหว่างผู้อนุญาต ผู้ควบคุมงาน ผู้ช่วยเหลือ และผู้ปฏิบัติงานในที่อับอากาศ สามสิบนาที

(๒) ภาคปฏิบัติต้องมีหัวข้อวิชาและระยะเวลาการฝึกอบรมไม่น้อยกว่าสองชั่วโมง

(ก) เทคนิคการตรวจสอบสภาพพื้นที่และงาน ก่อนตัดสินใจอนุญาต ไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมง

(ข) เทคนิคในการควบคุมการทำงานในที่อับอากาศ ไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมง

ข้อ ๙ หลักสูตรการฝึกอบรมผู้ควบคุมงาน ใช้ระยะเวลาการฝึกอบรมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติไม่น้อยกว่าสิบสองชั่วโมง โดยจัดฝึกอบรมสองวันต่อเนื่อง ดังนี้

(๑) ภาคทฤษฎีต้องมีหัวข้อวิชาและระยะเวลาการฝึกอบรมเก้าชั่วโมง

(ก) กฎหมายความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศ หนึ่งชั่วโมง

(ข) ความหมาย ชนิด ประเภทของในที่อับอากาศ และอันตรายในที่อับอากาศ หนึ่งชั่วโมง

(ค) การชี้บ่งอันตรายและการประเมินสภาพอันตราย การประเมินสภาพพื้นที่และงาน และการเตรียมความพร้อมในการทำงานในที่อับอากาศ หนึ่งชั่วโมง

(ง) ระบบการขออนุญาตทำงานในที่อับอากาศและการขอยกเลิกการอนุญาตทำงานในที่อับอากาศ และหลักการตัดแยกพลังงานเพื่อความปลอดภัย สามสิบนาที

(จ) บทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบของผู้อนุญาต ผู้ควบคุมงาน ผู้ช่วยเหลือ และผู้ปฏิบัติงานในที่อับอากาศ และการสื่อสารระหว่างผู้อนุญาต ผู้ควบคุมงาน ผู้ช่วยเหลือ และผู้ปฏิบัติงานในที่อับอากาศ สามสิบนาที

(ฉ) เทคนิคการตรวจสอบสภาพอากาศในที่อับอากาศ รวมทั้งการใช้และการตรวจสอบเครื่องมือหรืออุปกรณ์ตรวจวัดสภาพอากาศในที่อับอากาศ หนึ่งชั่วโมง

(ช) เทคนิคการระบายอากาศ และเครื่องมือการระบายอากาศในที่อับอากาศ หนึ่งชั่วโมง

(ซ) การสั่งให้หยุดทำงานชั่วคราว สามสิบนาที

(ฌ) การวางแผนการปฏิบัติงานและการป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการทำงานในที่อับอากาศ สามสิบนาที

(ญ) เทคนิคในการจัดทำแผนปฏิบัติงานและการป้องกันอันตราย หนึ่งชั่วโมง

(ฎ) การควบคุมดูแล การใช้เครื่องป้องกัน อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล และอุปกรณ์ช่วยเหลือและช่วยชีวิต หนึ่งชั่วโมง

(๒) ภาคปฏิบัติต้องมีหัวข้อวิชาและระยะเวลาการฝึกอบรมไม่น้อยกว่าสามชั่วโมง

(ก) เทคนิคการตรวจสอบสภาพอากาศในที่อับอากาศ รวมทั้งการใช้และการตรวจสอบเครื่องมือหรืออุปกรณ์ตรวจวัดสภาพอากาศในที่อับอากาศ ไม่น้อยกว่าสามสิบนาที

(ข) เทคนิคการระบายอากาศ และเครื่องมือการระบายอากาศในที่อับอากาศ ไม่น้อยกว่าสามสิบนาที

(ค) เทคนิคในการควบคุมการทำงานในที่อับอากาศ ไม่น้อยกว่าสามสิบนาที

(ง) การใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่ใช้ในที่อับอากาศ ไม่น้อยกว่าสามสิบนาที

(จ) การใช้อุปกรณ์ช่วยเหลือและช่วยชีวิตในที่อับอากาศ ไม่น้อยกว่าสามสิบนาที

(ฉ) สถานการณ์การปฏิบัติงานในที่อับอากาศในสภาพปกติ และกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน ไม่น้อยกว่าสามสิบนาที

ข้อ ๑๐ หลักสูตรการฝึกอบรมผู้ช่วยเหลือ ใช้ระยะเวลาการฝึกอบรมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติไม่น้อยกว่าสิบแปดชั่วโมง โดยจัดฝึกอบรมสามวันต่อเนื่อง ดังนี้

(๑) ภาคทฤษฎีต้องมีหัวข้อวิชาและระยะเวลาการฝึกอบรมสิบสองชั่วโมง

(ก) กฎหมายความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศ หนึ่งชั่วโมง

(ข) ความหมาย ชนิด ประเภทของที่อับอากาศ และอันตรายในที่อับอากาศ หนึ่งชั่วโมง

(ค) การชี้บ่งอันตรายและการประเมินสภาพอันตราย การประเมินสภาพพื้นที่และงาน และการเตรียมความพร้อมในการทำงานในที่อับอากาศ หนึ่งชั่วโมง

(ง) วิธีการปฏิบัติงานในพื้นที่อับอากาศที่ถูกต้องและปลอดภัย หนึ่งชั่วโมง

(จ) การใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่ใช้ในที่อับอากาศและอุปกรณ์ช่วยเหลือและช่วยชีวิตในที่อับอากาศ หนึ่งชั่วโมง

(ฉ) ระบบการขออนุญาตทำงานในที่อับอากาศและการขอยกเลิกการอนุญาตทำงานในที่อับอากาศ และหลักการตัดแยกพลังงานเพื่อความปลอดภัย สามสิบนาที

(ช) บทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบของผู้อนุญาต ผู้ควบคุมงาน ผู้ช่วยเหลือ และผู้ปฏิบัติงานในที่อับอากาศ และการสื่อสารระหว่างผู้อนุญาต ผู้ควบคุมงาน ผู้ช่วยเหลือ และผู้ปฏิบัติงานในที่อับอากาศ สามสิบนาที

(ซ) เทคนิคการตรวจสอบสภาพอากาศในที่อับอากาศ รวมทั้งการใช้และการตรวจสอบเครื่องมือหรืออุปกรณ์ตรวจวัดสภาพอากาศในที่อับอากาศ หนึ่งชั่วโมง

(ฅ) เทคนิคการระบายอากาศ และเครื่องมือการระบายอากาศในที่อับอากาศ หนึ่งชั่วโมง

(ณ) อันตรายที่อาจได้รับในกรณีฉุกเฉินและวิธีการหลีกเลี่ยง หนึ่งชั่วโมง

(น) การช่วยเหลือและช่วยชีวิต หนึ่งชั่วโมง

(ด) การปฐมพยาบาลและการช่วยเหลือเบื้องต้น และการปฐมพยาบาลเพื่อช่วยเหลือผู้ที่หยุดหายใจหรือหัวใจหยุดเต้น (CPR) สองชั่วโมง

- (๒) ภาคปฏิบัติต้องมีหัวข้อวิชาและระยะเวลาการฝึกอบรมไม่น้อยกว่าหกชั่วโมง
- (ก) เทคนิคการตรวจสอบสภาพอากาศในที่อับอากาศ รวมทั้งการใช้และการตรวจสอบเครื่องมือหรืออุปกรณ์ตรวจสอบสภาพอากาศในที่อับอากาศ ไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมง
- (ข) เทคนิคการระบายอากาศ และเครื่องมือการระบายอากาศในที่อับอากาศ ไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมง
- (ค) การใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่ใช้ในที่อับอากาศ ไม่น้อยกว่าสามสิบนาที
- (ง) การใช้อุปกรณ์ช่วยเหลือและช่วยชีวิตในที่อับอากาศ ไม่น้อยกว่าสามสิบนาที
- (จ) การช่วยเหลือและช่วยชีวิต ไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมง
- (ฉ) การปฐมพยาบาลและการช่วยเหลือเบื้องต้น และการปฐมพยาบาลเพื่อช่วยเหลือผู้ที่หยุดหายใจหรือหัวใจหยุดเต้น (CPR) ไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมง
- (ช) สถานการณ์การปฏิบัติงานในที่อับอากาศในสภาพปกติ และกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน ไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมง
- ข้อ ๑๑ หลักสูตรการฝึกอบรมผู้ปฏิบัติงานในที่อับอากาศ ใช้ระยะเวลาการฝึกอบรมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติไม่น้อยกว่าสิบสองชั่วโมง โดยจัดฝึกอบรมสองวันต่อเนื่อง ดังนี้
- (๑) ภาคทฤษฎีต้องมีหัวข้อวิชาและระยะเวลาการฝึกอบรมเก้าชั่วโมง
- (ก) กฎหมายความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศ หนึ่งชั่วโมง
- (ข) ความหมาย ชนิด ประเภทของในที่อับอากาศ และอันตรายในที่อับอากาศ หนึ่งชั่วโมง
- (ค) การขี้งอันตรายและการประเมินสภาพอันตราย การประเมินสภาพพื้นที่และงาน และการเตรียมความพร้อมในการทำงานในที่อับอากาศ หนึ่งชั่วโมง
- (ง) วิธีการปฏิบัติงานในพื้นที่อับอากาศที่ถูกต้องและปลอดภัย หนึ่งชั่วโมง
- (จ) การใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่ใช้ในที่อับอากาศและอุปกรณ์ช่วยเหลือและช่วยชีวิตในที่อับอากาศ หนึ่งชั่วโมง
- (ฉ) ระบบการขออนุญาตทำงานในที่อับอากาศและการขอยกเลิกการอนุญาตทำงานในที่อับอากาศ สามสิบนาที
- (ช) บทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบของผู้อนุญาต ผู้ควบคุมงาน ผู้ช่วยเหลือ และผู้ปฏิบัติงานในที่อับอากาศ และการสื่อสารระหว่างผู้อนุญาต ผู้ควบคุมงาน ผู้ช่วยเหลือ และผู้ปฏิบัติงานในที่อับอากาศ สามสิบนาที
- (ซ) เทคนิคการตรวจสอบสภาพอากาศในที่อับอากาศ รวมทั้งการใช้และการตรวจสอบเครื่องมือหรืออุปกรณ์ตรวจสอบสภาพอากาศในที่อับอากาศ หนึ่งชั่วโมง
- (ฌ) เทคนิคการระบายอากาศ และเครื่องมือการระบายอากาศในที่อับอากาศ หนึ่งชั่วโมง
- (ญ) อันตรายที่อาจได้รับในกรณีฉุกเฉินและวิธีการหลีกเลี่ยง หนึ่งชั่วโมง

(๒) ภาคปฏิบัติต้องมีหัวข้อวิชาและระยะเวลาการฝึกอบรมไม่น้อยกว่าสามชั่วโมง

(ก) เทคนิคการตรวจสอบสภาพอากาศในที่อับอากาศ รวมทั้งการใช้และการตรวจสอบเครื่องมือหรืออุปกรณ์ตรวจวัดสภาพอากาศในที่อับอากาศ ไม่น้อยกว่าสี่สิบห้านาที

(ข) เทคนิคการระบายอากาศ และเครื่องมือการระบายอากาศในที่อับอากาศ ไม่น้อยกว่าสี่สิบห้านาที

(ค) การใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่ใช้ในที่อับอากาศ ไม่น้อยกว่าสามสิบนาที

(ง) สถานการณ์การปฏิบัติงานในที่อับอากาศในสภาพปกติ และกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน ไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมง

ข้อ ๑๒ หลักสูตรการฝึกอบรมผู้อนุญาต ผู้ควบคุมงาน ผู้ช่วยเหลือ และผู้ปฏิบัติงานในที่อับอากาศ ใช้ระยะเวลาการฝึกอบรมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติไม่น้อยกว่าสี่สิบสี่ชั่วโมง โดยจัดฝึกอบรมสืบต่อเนื่อง ดังนี้

(๑) ภาคทฤษฎีต้องมีหัวข้อวิชาและระยะเวลาการฝึกอบรมสี่ชั่วโมง

(ก) กฎหมายความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศ หนึ่งชั่วโมง

(ข) ความหมาย ชนิด ประเภทของในที่อับอากาศ และอันตรายในที่อับอากาศ หนึ่งชั่วโมง

(ค) การขั้บ่งอันตรายและการประเมินสภาพอันตราย การประเมินสภาพพื้นที่และงาน และการเตรียมความพร้อมในการทำงานในที่อับอากาศ หนึ่งชั่วโมง

(ง) วิธีการปฏิบัติงานในพื้นที่อับอากาศที่ถูกต้องและปลอดภัย หนึ่งชั่วโมง

(จ) การใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่ใช้ในที่อับอากาศและอุปกรณ์ช่วยเหลือและช่วยชีวิตในที่อับอากาศ หนึ่งชั่วโมง

(ฉ) ระบบการขออนุญาตทำงานในที่อับอากาศและการขอยกเลิกการอนุญาตทำงานในที่อับอากาศ และหลักการตัดแยกพลังงานเพื่อความปลอดภัย สามสิบนาที

(ช) บทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบของผู้อนุญาต ผู้ควบคุมงาน ผู้ช่วยเหลือ และผู้ปฏิบัติงานในที่อับอากาศ และการสื่อสารระหว่างผู้อนุญาต ผู้ควบคุมงาน ผู้ช่วยเหลือ และผู้ปฏิบัติงานในที่อับอากาศ สามสิบนาที

(ซ) เทคนิคการตรวจสอบสภาพอากาศในที่อับอากาศ รวมทั้งการใช้และการตรวจสอบเครื่องมือหรืออุปกรณ์ตรวจวัดสภาพอากาศในที่อับอากาศ หนึ่งชั่วโมง

(ฌ) เทคนิคการระบายอากาศ และเครื่องมือการระบายอากาศในที่อับอากาศ หนึ่งชั่วโมง

(ญ) การสั่งให้หยุดทำงานชั่วคราว สามสิบนาที

(ฎ) การวางแผนการปฏิบัติงานและการป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการทำงานในที่อับอากาศ สามสิบนาที

- (ฎ) อันตรายที่อาจได้รับในกรณีฉุกเฉินและวิธีการหลีกเลี่ยง หนึ่งชั่วโมง
- (ฐ) การช่วยเหลือและช่วยชีวิต หนึ่งชั่วโมง
- (ฑ) การปฐมพยาบาลและการช่วยเหลือเบื้องต้น และการปฐมพยาบาลเพื่อช่วยเหลือผู้ที่หยุดหายใจหรือหัวใจหยุดเต้น (CPR) สองชั่วโมง
- (ฒ) เทคนิคในการจัดทำแผนปฏิบัติงานและการป้องกันอันตราย หนึ่งชั่วโมง
- (ณ) การควบคุมดูแลการใช้เครื่องป้องกันและอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล หนึ่งชั่วโมง
- (๒) ภาคปฏิบัติต้องมีหัวข้อวิชาและระยะเวลาการฝึกอบรมไม่น้อยกว่าเก้าชั่วโมง
- (ก) เทคนิคการตรวจสอบสภาพอากาศในที่อับอากาศ รวมทั้งการใช้และการตรวจสอบเครื่องมือหรืออุปกรณ์ตรวจสอบวัดสภาพอากาศในที่อับอากาศ ไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมง
- (ข) เทคนิคการระบายอากาศ และเครื่องมือการระบายอากาศในที่อับอากาศ ไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมง
- (ค) เทคนิคการตรวจสอบสภาพพื้นที่และงาน ก่อนตัดสินใจอนุญาต ไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมง
- (ง) เทคนิคในการควบคุมการทำงานในที่อับอากาศ ไม่น้อยกว่าสามสิบนาที
- (จ) การอนุญาตทำงานในที่อับอากาศและการสื่อสาร ไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมง
- (ฉ) การใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่ใช้ในที่อับอากาศ ไม่น้อยกว่าสี่สิบห้านาที
- (ช) การใช้อุปกรณ์ช่วยเหลือและช่วยชีวิตในที่อับอากาศ ไม่น้อยกว่าสี่สิบห้านาที
- (ช) การช่วยเหลือและช่วยชีวิต ไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมง
- (ณ) การปฐมพยาบาลและการช่วยเหลือเบื้องต้น และการปฐมพยาบาลเพื่อช่วยเหลือผู้ที่หยุดหายใจหรือหัวใจหยุดเต้น (CPR) ไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมง
- (ญ) สถานการณ์การปฏิบัติงานในที่อับอากาศในสภาพปกติ และกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน ไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมง
- ข้อ ๑๓ หลักสูตรการฝึกอบรมทบทวนความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศ ใช้ระยะเวลาการฝึกอบรมเฉพาะภาคทฤษฎีไม่น้อยกว่าสามชั่วโมงต่อเนื่อง อย่างน้อยในหัวข้อวิชา ดังนี้
- (๑) กฎหมายความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศ
- (๒) ความหมาย ชนิด ประเภทของที่อับอากาศ และอันตรายในที่อับอากาศ
- (๓) การขี้งอันตรายและการประเมินสภาพอันตราย การประเมินสภาพพื้นที่และงาน และการเตรียมความพร้อมในการทำงานในที่อับอากาศ
- (๔) วิธีการปฏิบัติงานในพื้นที่อับอากาศที่ถูกต้องและปลอดภัย
- (๕) การใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่ใช้ในที่อับอากาศ และอุปกรณ์ช่วยเหลือและช่วยชีวิตในที่อับอากาศ

(๖) ระบบการขออนุญาตทำงานในที่อับอากาศและการขอยกเลิกการอนุญาตทำงานในที่อับอากาศ และหลักการตัดแยกพลังงานเพื่อความปลอดภัย

(๗) บทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบของผู้อนุญาต ผู้ควบคุมงาน ผู้ช่วยเหลือ และผู้ปฏิบัติงานในที่อับอากาศ และการสื่อสารระหว่างผู้อนุญาต ผู้ควบคุมงาน ผู้ช่วยเหลือ และผู้ปฏิบัติงานในที่อับอากาศ

ข้อ ๑๔ นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างเข้าฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกอบรมทบทวนความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศตามข้อ ๑๓ ทุกห้าปีนับแต่วันสุดท้ายของการฝึกอบรมหลักสูตรตามข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ หรือข้อ ๑๒ โดยจัดให้ลูกจ้างเข้ารับการฝึกอบรมให้แล้วเสร็จภายในสามสัปดาห์ก่อนครบกำหนดห้าปี

หากนายจ้างมิได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างเข้ารับการฝึกอบรมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ตามหลักสูตรข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ หรือข้อ ๑๒ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๕ ในการฝึกอบรมลูกจ้างและผู้เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรตามข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓ ต้องเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกการอบรมดับเพลิงขั้นต้น ตามกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับอัคคีภัย

หมวด ๓

วิทยาการฝึกอบรม

ข้อ ๑๖ วิทยาการผู้ทำการฝึกอบรมภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

(๑) มีคุณวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี สาขาอาชีวอนามัยหรือเทียบเท่า รวมทั้งมีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับที่อับอากาศไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และมีประสบการณ์เป็นวิทยากรบรรยายในหัวข้อวิชาที่เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมงต่อปี

(๒) เป็นหรือเคยเป็นเจ้าของหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ โดยผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศไม่น้อยกว่าสิบแปดชั่วโมง รวมทั้งมีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับที่อับอากาศไม่น้อยกว่าสองปี และมีประสบการณ์เป็นวิทยากรบรรยายในหัวข้อวิชาที่เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมงต่อปี

(๓) เป็นหรือเคยเป็นเจ้าของหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน ระดับเทคนิค และระดับเทคนิคขั้นสูงมาไม่น้อยกว่าสามปี โดยผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศไม่น้อยกว่าสิบแปดชั่วโมง รวมทั้งมีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับที่อับอากาศไม่น้อยกว่าสามปี และมีประสบการณ์เป็นวิทยากรบรรยายในหัวข้อวิชาที่เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมงต่อปี

(๔) สำเร็จการศึกษาเฉพาะทางหรือผ่านการอบรมเฉพาะทางเกี่ยวกับหัวข้อที่บรรยาย และมีประสบการณ์เป็นวิทยากรบรรยายในหัวข้อวิชาที่เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมงต่อปี

ข้อ ๑๗ นายจ้างหรือนิติบุคคลที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๑ ต้องจัดให้วิทยากรได้รับการฝึกอบรมหรือเพิ่มเติมความรู้ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการทำงานไม่น้อยกว่าหกชั่วโมงต่อปี

หมวด ๔

การกำกับดูแล

ข้อ ๑๘ ให้นายจ้างจัดทำทะเบียนรายชื่อผู้ที่ผ่านการฝึกอบรม วัน เวลาที่ฝึกอบรม พร้อมรายชื่อวิทยากรเก็บไว้ ณ สถานประกอบกิจการหรือสำนักงานของนายจ้าง พร้อมทั้งจะให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้ตลอดเวลา

ข้อ ๑๙ ให้นายจ้างทำรายงานผลการฝึกอบรมตามข้อ ๒ ให้เป็นไปตามแบบรายงานผลการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศท้ายประกาศนี้ โดยแจ้งต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการฝึกอบรม ทั้งนี้ อาจแจ้งด้วยตนเองหรือผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (E - Service) ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานก็ได้

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๐ ผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกอบรมผู้อนุญาต ผู้ควบคุมงาน ผู้ช่วยเหลือ หรือผู้ปฏิบัติงานในที่อับอากาศ ตามประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และหลักสูตรการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘ และประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และหลักสูตรการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศ พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ และประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และหลักสูตรการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ ก่อนวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าผู้นั้นผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกอบรมผู้อนุญาต ผู้ควบคุมงาน ผู้ช่วยเหลือ หรือผู้ปฏิบัติงานในที่อับอากาศตามประกาศนี้

ผู้ผ่านการฝึกอบรมตามวรรคหนึ่ง จะต้องเข้ารับการอบรมตามข้อ ๑๓ ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันก่อนครบกำหนดห้าปีนับแต่วันที่ผ่านการฝึกอบรมดังกล่าว เว้นแต่กรณีที่เป็นผู้ผ่านการฝึกอบรมตามวรรคหนึ่งมาแล้วตั้งแต่ห้าปีขึ้นไป จะต้องเข้ารับการอบรมตามข้อ ๑๓ ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศนี้มีผลบังคับใช้

ข้อ ๒๑ ผู้ผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรการเป็นวิทยากรเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ในที่อัปอากาศที่กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานยอมรับ ก่อนวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่า ผู้นั้นมีคุณสมบัติเป็นวิทยากรตามข้อ ๑๖ ของประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

อภิญา สุจริตตานันท์

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

แบบรายงานผลการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศ

ตามข้อ ๑๙ ของประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และหลักสูตรการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศ

๑. ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....นายจ้าง
๒. ชื่อสถานประกอบกิจการ (นายจ้าง).....
 เลขทะเบียนนิติบุคคล.....
 ประกอบกิจการ.....
 ตั้งอยู่เลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....
 ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....
 โทรศัพท์..... โทรสาร..... โทรศัพท์มือถือ.....
๓. รายงานผลการดำเนินการฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศ
- ๓.๑ วัน เดือน ปี ที่ดำเนินการฝึกอบรม.....
- ๓.๒ สถานที่ตั้งในการฝึกอบรมภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ
- สถานที่ตั้งในการฝึกอบรมภาคทฤษฎี**
 ตั้งอยู่เลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....
 ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....
- สถานที่ตั้งในการฝึกอบรมภาคปฏิบัติ**
 ตั้งอยู่เลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....
 ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....
- ๓.๓ ชื่อหลักสูตร และจำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรม
- ๓.๓.๑ หลักสูตร..... จำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรม..... คน
- ๓.๓.๒ หลักสูตร..... จำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรม..... คน
- ๓.๓.๓ หลักสูตร..... จำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรม..... คน
- ๓.๓.๔ หลักสูตร..... จำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรม..... คน
- ๓.๓.๕ หลักสูตร..... จำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรม..... คน
- ๓.๔ บัญชีรายชื่อผู้ผ่านการฝึกอบรม โดยสามารถจัดทำเป็นเอกสารแนบได้
- ๓.๕ บัญชีรายชื่อชื่อวิทยากร พร้อมคุณสมบัติวิทยากร โดยสามารถจัดทำเป็นเอกสารแนบได้
- ๓.๖ เอกสารเกี่ยวกับการประเมินผลการฝึกอบรมในแต่ละครั้ง โดยสามารถจัดทำเป็นเอกสารแนบได้
๔. ดำเนินการฝึกอบรมโดย
- นายจ้าง เป็นผู้จัดการฝึกอบรมเอง
- นิติบุคคลตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นผู้จัดการฝึกอบรม เลขที่ใบอนุญาต.....
 โดยได้แนบสำเนาใบอนุญาตการฝึกอบรมหลักสูตรความปลอดภัยในการทำงานในที่อับอากาศมาด้วยแล้ว

ลงชื่อ.....นายจ้าง

(.....)

วันที่.....

กฎกระทรวง

กำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย
อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานประดาน้ำ

พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ
ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“งานประดาน้ำ” หมายความว่า งานที่ทำใต้น้ำโดยการดำน้ำ

“นักประดาน้ำ” หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ชำนาญในการทำงานประดาน้ำ

“หัวหน้านักประดาน้ำ” หมายความว่า นักประดาน้ำซึ่งได้รับมอบหมายจากนายจ้างให้ทำ
หน้าที่วางแผนและควบคุมการทำงานประดาน้ำทั้งหมด

“พี่เลี้ยงนักประดาน้ำ” หมายความว่า นักประดาน้ำซึ่งทำหน้าที่คอยดูแลช่วยเหลือนักประดาน้ำ
ในการทำงานประดาน้ำ

“นักประดาน้ำพร้อมดำ” หมายความว่า นักประดาน้ำซึ่งทำหน้าที่เตรียมพร้อมจะลงไป
ช่วยเหลือนักประดาน้ำที่ทำงานประดาน้ำได้ทันทีเมื่อมีเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้น

“ผู้ควบคุมระบบการจ่ายอากาศและการติดต่อสื่อสาร” หมายความว่า นักประดาน้ำซึ่งทำหน้าที่
ควบคุมดูแลระบบการจ่ายอากาศและการติดต่อสื่อสารกับนักประดาน้ำซึ่งทำงานประดาน้ำ

หมวด ๑

งานประดาน้ำ

ข้อ ๒ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับสำหรับงานประดาน้ำที่ทำในน้ำลึกตั้งแต่สิบฟุตแต่ไม่เกิน
สามร้อยฟุต

ข้อ ๓ นายจ้างจะให้ลูกจ้างทำงานประดาน้ำ ณ สถานที่ใด หรือเปลี่ยนสถานที่การทำงาน
ประดาน้ำ ต้องแจ้งสถานที่นั้นให้พนักงานตรวจความปลอดภัยในเขตพื้นที่รับผิดชอบทราบล่วงหน้า

ก่อนการทำงานไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยอาจแจ้งทางไปรษณีย์ โทรศัพท์ โทรสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทอื่นก็ได้ ทั้งนี้ ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๔ นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานประดาน้ำได้รับการตรวจสุขภาพตามกำหนดระยะเวลาและจัดทำบัตรตรวจสุขภาพลูกจ้างไว้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๕ ลูกจ้างซึ่งนายจ้างจะให้ทำงานประดาน้ำต้อง

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์

(๒) มีสุขภาพสมบูรณ์ ร่างกายแข็งแรง และไม่เป็นโรคตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในงานประดาน้ำโดยต้องผ่านการทดสอบตามหลักสูตรที่เป็นไปตามมาตรฐานสากลหรือหน่วยงานของรัฐรับรอง หรือหลักสูตรที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๖ ให้นายจ้างจัดและดูแลให้ลูกจ้างซึ่งทำงานประดาน้ำปฏิบัติหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) หัวหน้านักประดาน้ำ

(ก) วางแผนการทำงานและควบคุมการดำน้ำ ตลอดจนการติดต่อสื่อสารระหว่างลูกจ้างผู้ทำงานใต้น้ำกับลูกจ้างผู้ทำงานบนผิวน้ำ

(ข) วางแผนการป้องกันอันตรายอันอาจเกิดขึ้นจากงานประดาน้ำ

(ค) ชี้แจงและมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบของนักประดาน้ำ ลูกจ้างผู้ทำงานแต่ละคนตามแผนการทำงานแต่ละครั้ง ตลอดจนวิธีการทำงานประดาน้ำ การป้องกันอันตรายอันอาจเกิดขึ้นจากงานประดาน้ำ และดูแลให้นักประดาน้ำทุกคนตรวจสอบเครื่องมือและอุปกรณ์สำหรับงานประดาน้ำที่จะใช้ในการทำงานให้อยู่ในสภาพพร้อมที่จะทำงานประดาน้ำ

(ง) ตรวจสอบความพร้อมของนักประดาน้ำ เครื่องมือและอุปกรณ์สำหรับงานประดาน้ำก่อนการทำงานประดาน้ำ และปริมาณอากาศในขวดอากาศดำน้ำก่อนและหลังการทำงานประดาน้ำ

(จ) ควบคุมเวลาในการทำงานประดาน้ำ ตั้งแต่เวลาเริ่มดำน้ำ เวลาในการทำงานใต้น้ำเวลาที่กลับขึ้นสู่ผิวน้ำ เวลาที่ต้องพักในระดับความลึกต่าง ๆ และเวลาพักเพื่อปรับสภาพร่างกายก่อนลงไปทำงานใต้น้ำครั้งต่อไป รวมทั้งระยะเวลาการดำน้ำครั้งต่อไป

(ฉ) อยู่สั่งการและควบคุมตลอดเวลาที่มีการทำงานประดาน้ำ

(๒) พี่เลี้ยงนักประดาน้ำ

(ก) ศึกษาและทำความเข้าใจแผนการทำงานที่ได้รับมอบหมายโดยตลอด

(ข) ชักซ้อมและทำความเข้าใจแผนการทำงาน แผนการติดต่อสื่อสาร และแผนการป้องกันอันตรายอันอาจเกิดขึ้นกับนักประดาน้ำ

(ค) ตรวจสอบเครื่องมือและอุปกรณ์สำหรับงานประดาน้ำ และช่วยแต่งชุดดำน้ำให้นักประดาน้ำและนักประดาน้ำพร้อมดำ

(ง) บันทึกปริมาณอากาศที่อยู่ในขวดอากาศดำน้ำก่อนและหลังการดำน้ำ และรายงานการบันทึกเวลาการทำงานใต้น้ำของนักประดาน้ำให้หัวหน้านักประดาน้ำทราบทุกขั้นตอน

- (จ) ช่วยเหลือนักประดาน้ำในการทำงานประดาน้ำ
- (๓) นักประดาน้ำ
- (ก) ศึกษาและทำความเข้าใจแผนการทำงานที่ได้รับมอบหมายโดยตลอด
- (ข) ตรวจสอบเครื่องมือและอุปกรณ์สำหรับงานประดาน้ำให้อยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้ทำงานประดาน้ำ
- (ค) ปฏิบัติตามแผนการทำงาน กฎเกณฑ์การดำน้ำ และมาตรการความปลอดภัยในการดำน้ำ โดยเคร่งครัด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แผนการดำขึ้นโดยจะต้องพักในระดับความลึกต่าง ๆ ตามเวลาที่กำหนดไว้
- (๔) นักประดาน้ำพร้อมดำ
- (ก) เตรียมพร้อมดำน้ำเพื่อช่วยเหลือนักประดาน้ำตามคำสั่งของหัวหน้านักประดาน้ำ
- (ข) ตรวจสอบเครื่องมือและอุปกรณ์สำหรับงานประดาน้ำให้อยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้ทำงานประดาน้ำ
- (๕) ผู้ควบคุมระบบการจ่ายอากาศและการติดต่อสื่อสาร
- (ก) ตรวจสอบและควบคุมการจ่ายอากาศให้นักประดาน้ำตามความลึก
- (ข) ควบคุมระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหัวหน้านักประดาน้ำกับนักประดาน้ำ

หมวด ๒

การคุ้มครองความปลอดภัยในการดำน้ำ

ข้อ ๗ นายจ้างต้องควบคุมให้ลูกจ้างซึ่งทำงานประดาน้ำปฏิบัติตามตารางมาตรฐานการดำน้ำ และการลดความกดดัน ตลอดจนการพักเพื่อปรับสภาพร่างกายก่อนลงไปทำงานได้น้ำในครั้งต่อไป ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๘ นายจ้างต้องจัดให้มีลูกจ้างซึ่งทำงานประดาน้ำ เจ้าหน้าที่เวชศาสตร์ใต้น้ำ แพทย์เวชศาสตร์ใต้น้ำ หรือแพทย์เวชศาสตร์ทางทะเล และอุปกรณ์สำหรับงานประดาน้ำ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๙ นายจ้างต้องจัดให้มีบริการการปฐมพยาบาลเบื้องต้น และออกซิเจนหนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์ พร้อมหน้ากากช่วยหายใจ เพื่อช่วยเหลือนักประดาน้ำตลอดระยะเวลาที่มีการดำน้ำ

ข้อ ๑๐ ลูกจ้างซึ่งทำงานประดาน้ำอาจปฏิเสธการดำน้ำในคราวใดก็ได้ หากเห็นว่าการดำน้ำในคราวนั้นอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพอนามัยของตน

ข้อ ๑๑ นายจ้างและหัวหน้านักประดาน้ำต้องสั่งให้ลูกจ้างซึ่งทำงานประดาน้ำหยุดหรือเลิกการดำน้ำในกรณี ดังต่อไปนี้

- (๑) เมื่อพี่เลี้ยงนักประดาน้ำและนักประดาน้ำไม่สามารถติดต่อสื่อสารได้
- (๒) เมื่อนักประดาน้ำต้องใช้อากาศสำรองจากขวดอากาศหรือขวดอากาศสำรอง

(๓) เมื่อการดำน้ำในพื้นที่บริเวณนั้นไม่ปลอดภัย

หมวด ๓

อุปกรณ์สำหรับงานประดาน้ำ

ข้อ ๑๒ นายจ้างต้องจัดให้มีอุปกรณ์สำหรับงานประดาน้ำ ดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องประดาน้ำประเภทขวดอากาศ (scuba) ประกอบด้วยอุปกรณ์อย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- (ก) ขวดอากาศ
- (ข) เข็มขัดน้ำหนัก
- (ค) เครื่องผ่อนกำลังดินอากาศและสายผ่อนอากาศสำรอง
- (ง) เครื่องวัดความลึก
- (จ) เครื่องวัดอากาศ
- (ฉ) ชุดดำน้ำ
- (ช) ชูชีพ
- (ช) เชือกช่วยชีวิตและทุ่นแสดงตำแหน่ง
- (ฉ) ตีนกบ
- (ญ) นาฬิกาดำน้ำ
- (ฎ) มีดดำน้ำ
- (ฏ) สายผ่อนอากาศสำรอง
- (ฐ) หน้ากากดำน้ำ
- (ฑ) ไฟฉายดำน้ำ
- (ฒ) เข็มทิศดำน้ำ

(๒) เครื่องประดาน้ำประเภทใช้อากาศจากผิวน้ำ (surface supply) ประกอบด้วยอุปกรณ์อย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- (ก) ขวดอากาศสำรอง
- (ข) เครื่องอัดอากาศ
- (ค) ชุดดำน้ำ
- (ง) ชุดสายรัดตัว
- (จ) ตะกั่วถ่วงหรือน้ำหนักถ่วง
- (ฉ) ตีนกบหรือรองเท้า
- (ช) ตู้ควบคุมระบบการจ่ายอากาศและการติดต่อสื่อสาร
- (ช) ถังพักอากาศและทุ่นแสดงตำแหน่ง
- (ฉ) มีดดำน้ำ

- (ญ) สายอากาศ สายโทรศัพท์ สายวัดความลึก และเชือกช่วยชีวิต
- (ฎ) หัวครอบดำน้ำหรือหน้ากากดำน้ำ
- (ฏ) ไฟฉายดำน้ำ
- (ฐ) เข็มทิศดำน้ำ

อุปกรณ์สำหรับงานประดาน้ำต้องได้มาตรฐานตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๓ นายจ้างต้องบำรุงรักษาและตรวจสอบอุปกรณ์สำหรับงานประดาน้ำตามที่กำหนดในคู่มือของผู้ผลิตอุปกรณ์แต่ละชนิด

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๔ ในระหว่างที่อธิบดียังมีได้ออกประกาศตามกฎกระทรวงนี้ ให้นำประกาศที่ออกตามกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ ดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานประดาน้ำ พ.ศ. ๒๕๔๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๓

หม่อมราชวงศ์จตุมงคล โสณกุล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ บัญญัติให้นายจ้างบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวง สมควรกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานประดาน้ำ อันจะทำให้ลูกจ้างและผู้ที่เกี่ยวข้องมีความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับงานประดาน้ำมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เรื่อง หลักสูตรการทดสอบลูกจ้างที่ทำงานประดาน้ำ

โดยที่กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานประดาน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๓ กำหนดให้ลูกจ้างซึ่งนายจ้างจะให้ทำงานประดาน้ำต้องมีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในงานประดาน้ำโดยต้องผ่านการทดสอบตามหลักสูตรที่เป็นไปตามมาตรฐานสากลหรือหน่วยงานของรัฐรับรอง หรือหลักสูตรที่อธิบดีประกาศกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๕ (๓) แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานประดาน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๓ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ นายจ้างจะให้ลูกจ้างไปทำงานประดาน้ำ ลูกจ้างนั้นต้องมีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในงานประดาน้ำซึ่งอย่างน้อยต้องผ่านการทดสอบหลักสูตรการดำน้ำด้วยอากาศในทะเลเปิด (Openwater SCUBA Diver Course) หรือเทียบเท่า

กรณีให้ลูกจ้างไปทำงานประดาน้ำในลักษณะงานเชิงพาณิชย์ หรืองานเฉพาะ เช่น งานตัดงานเชื่อม งานซ่อมบำรุง ดัดแปลง แก้ไขต่าง ๆ ใต้น้ำ เป็นต้น ลูกจ้างต้องมีเอกสารแสดงว่าผ่านการอบรมลักษณะงานนั้น ๆ เช่น หลักสูตรทักษะการดำน้ำเชิงพาณิชย์ (Commercial Diving Skill) หรือหลักสูตรการฝึกยกระดับฝีมือ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม กลุ่มอาชีพช่างเชื่อม สาขาการเชื่อมและตัดโลหะใต้น้ำด้วยไฟฟ้า (Underwater Metal Arc Cutting and Welding) จากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน หรือผ่านหลักสูตรการอบรมงานในลักษณะคล้ายคลึงกันจากหน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานของภาคเอกชนที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานของรัฐ

ข้อ ๓ นายจ้างจะให้ลูกจ้างทำงานประดาน้ำเพื่อให้บริการด้านสันตนาการและการกีฬาอย่างน้อยลูกจ้างต้องผ่านการทดสอบหลักสูตร ดังนี้

(๑) ทำงานในหน้าที่หัวหน้านักประดาน้ำต้องผ่านการทดสอบหลักสูตรผู้ควบคุมการดำน้ำ (Dive master course)

(๒) ทำงานในหน้าที่ครูผู้ฝึกสอนดำน้ำต้องผ่านการทดสอบหลักสูตรผู้ฝึกสอนดำน้ำ (Instructor course)

ข้อ ๔ หลักสูตรการทดสอบสำหรับลูกจ้างที่ต้องทำงานประดาน้ำตามข้อ ๒ และข้อ ๓ ต้องกำหนดโดยหน่วยงานของรัฐ หรือสมาคมดำน้ำแห่งประเทศไทย ยอมรับหรือให้การรับรอง แล้วแต่กรณี และสามารถแสดงบัตรหรือเอกสารหลักฐานว่าผ่านการทดสอบต่อพนักงานตรวจความปลอดภัยได้

ข้อ ๕ นายจ้างที่จะให้ลูกจ้างไปทำงานประดาน้ำตามข้อ ๒ และข้อ ๓ ต้องมีประสบการณ์การดำน้ำที่มีผลการจัดบันทึกที่สามารถแสดงต่อพนักงานตรวจความปลอดภัยได้

กรณีที่ลูกจ้างไม่มีผลการจัดบันทึกหรือไม่ได้มีการดำน้ำในรอบหนึ่งปีที่ผ่านมา นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างมีการอบรมและทบทวนในหลักสูตรตามข้อ ๒ และข้อ ๓ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๖ นายจ้างต้องไม่อนุญาตให้ลูกจ้างลงไปทำงานประดาน้ำ เว้นแต่ได้ดำเนินการตามเงื่อนไขในข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ และข้อ ๕

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

อภิัญญา สุจริตตานันท์

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
เรื่อง กำหนดแบบแจ้งสถานที่ทำงานหรือเปลี่ยนสถานที่การทำงานประดาน้ำของลูกจ้าง

โดยที่กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานประดาน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๓ กำหนดให้นายจ้าง ที่ให้ลูกจ้างทำงานประดาน้ำ ณ สถานที่ใด หรือเปลี่ยนสถานที่การทำงานประดาน้ำ ต้องแจ้งสถานที่นั้น ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยในเขตพื้นที่รับผิดชอบทราบล่วงหน้าก่อนการทำงานไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยอาจแจ้งทางไปรษณีย์ โทรศัพท โทรสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทอื่นก็ได้

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานประดาน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๓ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ แบบแจ้งสถานที่ทำงานหรือแจ้งเปลี่ยนสถานที่การทำงานประดาน้ำของลูกจ้าง ให้เป็นไปตามแบบท้ายประกาศนี้

การแจ้งสถานที่ที่ลูกจ้างทำงานประดาน้ำ หรือเปลี่ยนสถานที่การทำงานประดาน้ำ นายจ้างอาจแจ้งทางไปรษณีย์ โทรศัพท โทรสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทอื่นก็ได้ ทั้งนี้ กรณีการแจ้งทางโทรศัพท ให้แจ้งเป็นหนังสือหรือตามแบบอิเล็กทรอนิกส์ในภายหลังทันที

การแจ้งแบบตามวรรคหนึ่งให้แจ้งต่อพนักงานตรวจความปลอดภัยในเขตพื้นที่รับผิดชอบ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกรุงเทพมหานครพื้นที่ หรือสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด ซึ่งเป็นสถานที่ที่ลูกจ้างทำงานประดาน้ำ

ข้อ ๒ กรณีนายจ้างที่มีความประสงค์จะแจ้งสถานที่ทำงานหรือแจ้งเปลี่ยนสถานที่การทำงาน ประดาน้ำทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ตามข้อ ๑ ต้องลงทะเบียนเพื่อขอรหัสผู้ใช้ User ID และรหัสผ่าน Password ผ่านทางเว็บไซต์ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (<http://eservice.labour.go.th>)

เมื่อนายจ้างได้รับรหัสผู้ใช้ User ID และรหัสผ่าน Password แล้ว นายจ้างสามารถแจ้ง สถานที่ทำงานหรือแจ้งเปลี่ยนสถานที่การทำงานประดาน้ำดังกล่าว ตามแบบท้ายประกาศนี้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง และวรรคสอง ให้ถือว่าพนักงานตรวจความปลอดภัย ได้รับแจ้งสถานที่ทำงานหรือแจ้งเปลี่ยนสถานที่ทำงานประดาน้ำ ในวันและเวลาตามที่ปรากฏที่เครื่องคอมพิวเตอร์ แม่ข่ายของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔

อรุณ สุจริต

(นายอภิญา สุจริตตานันท์)

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

แบบแจ้งสถานที่ทำงานหรือเปลี่ยนสถานที่การทำงานประดาน้ำ
ตามข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย
และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานประดาน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๓

เขียนที่

วันที่

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) ตำแหน่ง

ชื่อสถานประกอบการ ประเภทกิจการ

สำนักงานใหญ่เลขที่ หมู่ที่ ซอย ถนน

แขวง/ตำบล เขต/อำเภอ จังหวัด รหัสไปรษณีย์

โทรศัพท์ โทรสาร E-mail Address

สำนักงานสาขาเลขที่ หมู่ที่ ซอย ถนน

แขวง/ตำบล เขต/อำเภอ จังหวัด รหัสไปรษณีย์

โทรศัพท์ โทรสาร E-mail Address

ชื่อผู้ประสานงาน.....โทรศัพท์มือถือ/E-mail Address.....

ขอแจ้งสถานที่ทำงานหรือแจ้งเปลี่ยนสถานที่การทำงานประดาน้ำของลูกจ้าง ดังนี้

☐	แจ้งสถานที่ทำงานประดาน้ำ
☐	แจ้งเปลี่ยนสถานที่ทำงานประดาน้ำ จากสถานที่ เป็นสถานที่

พื้นที่ในการทำงานประดาน้ำ

ที่ระดับความลึกตั้งแต่ ฟุต แต่ไม่เกิน ฟุต ลักษณะงานที่ให้ลูกจ้างทำงานประดาน้ำ

.....

แขวง/ตำบล เขต/อำเภอ จังหวัด

หรือกรณีทำงานในทะเล ที่ละติจูด ลองติจูด

โดยทำงานประดาน้ำ ระหว่างวันที่ เดือน พ.ศ. ถึงวันที่ เดือน พ.ศ.

จำนวน วัน ระหว่างเวลา น. ถึงเวลา น. และมีผู้ทำงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน คน ในตำแหน่งดังนี้

๑. หัวหน้านักประดาน้ำ จำนวน คน

๒. นักประดาน้ำ จำนวน คน (พี่เลี้ยงนักประดาน้ำ, นักประดาน้ำ, นักประดาน้ำพร้อมดำ, ผู้ควบคุมระบบการจ่ายอากาศ และการติดต่อสื่อสาร)

๓. เจ้าหน้าที่เวชศาสตร์ใต้น้ำ จำนวน คน

๔. แพทย์เวชศาสตร์ใต้น้ำ หรือแพทย์เวชศาสตร์ทางทะเล

แพทย์เวชศาสตร์ใต้น้ำ จำนวน คน แพทย์เวชศาสตร์ทางทะเล จำนวน คน

หมายเหตุ: รายชื่อตามเอกสารแนบ (ถ้ามี)

ลงชื่อ นายจ้าง/ผู้กระทำการแทน
(.....)

ตำแหน่ง

วันที่ เดือน พ.ศ.

เอกสารแนบรายชื่อผู้ปฏิบัติงานประดาน้ำ

๑. หัวหน้านักประดาน้ำ

๑.๑ ชื่อ นามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน/เลขหนังสือเดินทาง

๑.๒ ชื่อ นามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน/เลขหนังสือเดินทาง

๒. พี่เลี้ยงนักประดาน้ำ

๒.๑ ชื่อ นามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน/เลขหนังสือเดินทาง

๒.๒ ชื่อ นามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน/เลขหนังสือเดินทาง

๒.๓ ชื่อ นามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน/เลขหนังสือเดินทาง

๓. นักประดาน้ำ

๓.๑ ชื่อ นามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน/เลขหนังสือเดินทาง

๓.๒ ชื่อ นามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน/เลขหนังสือเดินทาง

๓.๓ ชื่อ นามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน/เลขหนังสือเดินทาง

๔. นักประดาน้ำพร้อมดำ

๔.๑ ชื่อ นามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน/เลขหนังสือเดินทาง

๔.๒ ชื่อ นามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน/เลขหนังสือเดินทาง

๕. ผู้ควบคุมระบบการจ่ายอากาศและการติดต่อสื่อสาร

๕.๑ ชื่อ นามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน/เลขหนังสือเดินทาง

๕.๒ ชื่อ นามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน/เลขหนังสือเดินทาง

๖. เจ้าหน้าที่เวชศาสตร์ใต้น้ำ

๖.๑ ชื่อ นามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน/เลขหนังสือเดินทาง

๖.๒ ชื่อ นามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน/เลขหนังสือเดินทาง

๗. แพทย์เวชศาสตร์ใต้น้ำ หรือแพทย์เวชศาสตร์ทางทะเล

 แพทย์เวชศาสตร์ใต้น้ำ แพทย์เวชศาสตร์ทางทะเล

๗.๑ ชื่อ นามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน/เลขหนังสือเดินทาง

๗.๒ ชื่อ นามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน/เลขหนังสือเดินทาง

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมให้ลูกจ้างซึ่งทำงานประดาน้ำปฏิบัติตามตารางมาตรฐานการดำน้ำ การลดความกดดัน และการพักเพื่อปรับสภาพร่างกายก่อนลงไปทำงานใต้น้ำครั้งต่อไป

โดยที่กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานประดาน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๓ กำหนดให้นายจ้างต้องควบคุมให้ลูกจ้างซึ่งทำงานประดาน้ำปฏิบัติตามตารางมาตรฐานการดำน้ำและการลดความกดดัน ตลอดจนการพัก เพื่อปรับสภาพร่างกายก่อนลงไปทำงานใต้น้ำในครั้งต่อไป ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๗ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานประดาน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๓ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ งานประดาน้ำ ถือเป็นงานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้าง ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ดังนั้น นายจ้างต้องให้ลูกจ้างทำงานวันหนึ่งไม่เกินเจ็ดชั่วโมง และเมื่อรวมเวลาทำงานทั้งสิ้นแล้วสัปดาห์หนึ่งต้องไม่เกินสี่สิบสองชั่วโมง

ข้อ ๒ นายจ้างที่ให้ลูกจ้างทำงานประดาน้ำต้องเลือกใช้ตารางมาตรฐานการดำน้ำที่ได้มาตรฐาน หรือเป็นไปตามหลักการคำนวณที่ถูกต้อง เพื่อจัดทำแผนการดำน้ำแต่ละครั้งโดยคำนึงถึงอันตรายต่อสุขภาพ และความปลอดภัยของลูกจ้างเป็นสำคัญ

ทั้งนี้ นายจ้างต้องควบคุมและกำกับดูแลการดำน้ำของลูกจ้างไม่ให้เกินขีดจำกัด ของตารางมาตรฐานการดำน้ำที่ได้มาตรฐาน และอุปกรณ์การดำน้ำนั้น ๆ

ข้อ ๓ ให้นายจ้างจัดให้มีการบันทึกการดำน้ำ (Diving Record) ทุกครั้งในแผนการดำน้ำแต่ละครั้ง ซึ่งอย่างน้อยต้องมีข้อมูลต่อไปนี้

- (๑) เวลาเริ่มดำน้ำลง (Left Surface)
- (๒) เวลาถึงพื้นท้องทะเล หรือจุดทำงาน (Reached Bottom)
- (๓) เวลาเริ่มดำน้ำขึ้น (Left Bottom)
- (๔) เวลาถึงจุดหยุดหรือจุดลดความกดดัน (Reached a stop)
- (๕) เวลาออกจากจุดหยุดหรือจุดลดความกดดัน (Left a stop)
- (๖) เวลาถึงผิวน้ำหรือหัวพื้นน้ำ (Reached Surface)
- (๗) เวลาที่คำนวณจากหัวมิดน้ำจนถึงเริ่มดำน้ำขึ้น (Total Bottom Time)
- (๘) เวลาจากเริ่มดำน้ำขึ้นจนถึงผิวน้ำหรือหัวพื้นน้ำ (Total Decompression Time)
- (๙) เวลาจากเริ่มดำน้ำลงจนถึงผิวน้ำหรือหัวพื้นน้ำ (Total Time of Dive)

ข้อ ๔ ในกรณีที่นักดำน้ำมีความจำเป็นที่ต้องดำน้ำอีกครั้งในระยะเวลาไม่เกิน ๑๘ ชั่วโมง หรือตามที่ตารางดำน้ำมาตรฐานกำหนด ต้องใช้มาตรการตามตารางมาตรฐานอย่างเคร่งครัด

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายอภิญา สุจริตานันท์)

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
เรื่อง โรคที่ห้ามทำงานประดาน้ำ

โดยที่กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานประดาน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๓ กำหนดให้ลูกจ้างซึ่งนายจ้าง จะให้ทำงานประดาน้ำต้องมีสุขภาพสมบูรณ์ ร่างกายแข็งแรง และไม่เป็นโรคตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๕ (๒) แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานประดาน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๓ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ห้ามนายจ้างให้ลูกจ้างทำงานประดาน้ำ ในกรณีที่เป็นโรคดังต่อไปนี้

- (๑) โรคหรือปัญหาการไม่สามารถปรับความดันในช่องหูชั้นกลางได้หรือไขน้สอย่างเรื้อรัง
- (๒) โรคที่มีการฉีกขาดของเยื่อแก้วหู
- (๓) โรคหูน้ำหนวกชนิดเรื้อรัง
- (๔) โรคที่เกิดจากความผิดปกติของหูชั้นใน รวมถึงเวสติบูลาร์ (Vestibular) ที่เป็นอย่างเรื้อรัง เช่น โรคเมเนียร์ (Meniere's Disease)
- (๕) โรคหืด โรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง หรือโรคปอดหดรั้งเรื้อรัง
- (๖) โรคโพรงเยื่อหุ้มปอดมีอากาศเกิดเองชนิดปฐมภูมิ (Primary spontaneous pneumothorax) หรือเคยมีประวัติ
 - (๗) โรคของปอดที่มีโพรง หรือถุงอากาศภายในเนื้อปอด
 - (๘) โรคลมชัก หรือประวัติที่ทำให้มีความเสี่ยงต่อการชัก หรืออาการชักใด ๆ ที่เกิดขึ้นมาแล้ว
 - (๙) โรคของสมองและไขสันหลังที่อาจส่งผลต่อการทำงานอย่างปลอดภัย
 - (๑๐) โรคจิตเภท หรือโรคทางจิตเวชอื่นที่จำเป็นต้องได้รับยาออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
 - (๑๑) โรคที่เกิดจากความผิดปกติของหัวใจและหลอดเลือดที่อาจส่งผลให้ไม่ปลอดภัย เช่น ความผิดปกติของการนำไฟฟ้าหัวใจ ภาวะหัวใจเต้นผิดจังหวะ โรคของลิ้นหัวใจ โรคหัวใจขาดเลือด หรือโรคหลอดเลือดแดงโคโรนารี รวมถึงภาวะเจ็บเค้นอก
 - (๑๒) โรคความดันโลหิตสูงที่ควบคุมไม่ได้
 - (๑๓) โรคเบาหวาน
 - (๑๔) โรคของกระดูกที่มีการตายของเนื้อกระดูกบริเวณใกล้ข้อ (Juxta - articular Osteonecrosis)
 - (๑๕) โรคจากความผิดปกติของฮีโมโกลบิน
 - (๑๖) โรคมะเร็งระยะลุกลาม

(๑๗) โรคไส้เลื่อน

(๑๘) โรคอื่น ๆ ที่แพทย์เวชศาสตร์ใต้น้ำ หรือแพทย์เวชศาสตร์ทางทะเล หรือแพทย์ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมจากแพทยสภาและผ่านการอบรมหลักสูตรการอบรมด้านเวชศาสตร์ใต้น้ำ หรือเวชศาสตร์ทางทะเล ตรวจวินิจฉัยแล้วพบว่าเป็นอันตรายต่อสุขภาพของลูกจ้างที่ทำงานประดาน้ำ

ทั้งนี้ โรคตาม (๑) ถึง (๑๗) ให้ยกเว้นในกรณีเมื่อแพทย์เวชศาสตร์ใต้น้ำ หรือแพทย์เวชศาสตร์ทางทะเล หรือแพทย์ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมจากแพทยสภาและผ่านการอบรมหลักสูตรด้านเวชศาสตร์ใต้น้ำ หรือเวชศาสตร์ทางทะเลตรวจวินิจฉัยและพิจารณาแล้ว เห็นว่าไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของลูกจ้างในการทำงานประดาน้ำ

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายอภิญา สุจริตตานันท์)

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดระยะเวลาการตรวจสุขภาพและจัดทำบัตรตรวจสุขภาพ
ของลูกจ้างที่ทำงานประดาน้ำ

โดยที่กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานประดาน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๓ กำหนดให้นายจ้าง ต้องจัดให้ลูกจ้างที่ทำงานประดาน้ำได้รับการตรวจสุขภาพตามกำหนดระยะเวลา และจัดทำบัตรตรวจสุขภาพ ลูกจ้างไว้ ตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานประดาน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๓ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างที่ทำงานประดาน้ำ ได้รับการตรวจสุขภาพโดยแพทย์ เวชศาสตร์ใต้น้ำ หรือแพทย์เวชศาสตร์ทางทะเล หรือแพทย์ที่ผ่านการอบรมหลักสูตรด้านเวชศาสตร์ใต้น้ำ หรือด้านเวชศาสตร์ทางทะเล ตามกำหนดระยะเวลาดังต่อไปนี้

- (๑) ตรวจสุขภาพลูกจ้างครั้งแรกให้เสร็จสิ้นก่อนให้ลูกจ้างทำงานประดาน้ำ
- (๒) ตรวจสุขภาพลูกจ้างอย่างน้อย ๑๒ เดือน ต่อ ๑ ครั้ง
- (๓) ตรวจสุขภาพลูกจ้างที่มีอายุ ตั้งแต่ ๔๕ ปีขึ้นไป อย่างน้อย ๖ เดือนต่อ ๑ ครั้ง
- (๔) เมื่อกรณีลูกจ้างเกิดอันตรายหรือเจ็บป่วยจากการทำงานประดาน้ำ นายจ้าง ต้องจัดให้ลูกจ้างได้รับการรักษาโดยทันที และจัดให้มีระบบการให้คำปรึกษา
- (๕) ในกรณีลูกจ้างได้รับอันตรายหรือเจ็บป่วยจากการทำงานประดาน้ำ หรือเจ็บป่วย หรือมีปัญหาด้านสุขภาพ ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพอนามัย และแพทย์มีความเห็น ให้ต้องตรวจสุขภาพของลูกจ้างก่อนกลับเข้าทำงาน

ข้อ ๒ ในการตรวจสุขภาพของลูกจ้างที่ทำงานประดาน้ำ โดยแพทย์ตามข้อ ๑ หากพบความผิดปกติ ในร่างกายของลูกจ้างหรือลูกจ้างเจ็บป่วย และให้ความเห็นว่าการตรวจสุขภาพในครั้งนั้นขัดต่อการทำงานประดาน้ำ ให้นายจ้างปฏิบัติ ดังนี้

- (๑) ไม่ให้ลูกจ้างทำงานประดาน้ำ
- (๒) ให้ลูกจ้างได้รับการรักษาพยาบาลตามความเหมาะสมทางการแพทย์

ข้อ ๓ ให้นายจ้างจัดทำบัตรตรวจสุขภาพของลูกจ้าง โดยให้เป็นไปตามแบบและรายละเอียด
ท้ายประกาศนี้ และเก็บบัตรตรวจสุขภาพของลูกจ้างไว้ ณ สถานที่ประกอบกิจการของนายจ้าง พร้อมให้พนักงาน
ตรวจความปลอดภัย ตรวจสอบได้ตลอดเวลา

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายอภิญา สุจริตานันท์)

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

บัตรตรวจสุขภาพลูกจ้างที่ทำงานประจำ (ประวัติทางการแพทย์)

1. ชื่อ - สกุล		2. หมายเลขบัตรประชาชน			3. วันที่ตรวจ			
4. หน่วยงานหรือสถานประกอบกิจการ			5. หมายเลขโทรศัพท์ที่ติดต่อได้			6. อีเมลในการติดต่อ		
7. วัน เดือน ปีเกิด	8. อายุ	ปี	9. เพศ	10. ที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์ของสถานที่ทำงาน				
13. ยาและขนาดที่รับประทานประจำ			11. นามหน่วยตรวจสุขภาพ หรือแพทย์ผู้ตรวจและที่อยู่					
14. สถานะสุขภาพปัจจุบัน								
15. การแพ้ (ยา, สารเคมี, แมลง)			12. คุณวุฒิผู้ตรวจ					
16. ประวัติปัจจุบันและอดีต ทางการแพทย์ (ท่านมี เคยมี เป็น หรือเคยเป็น ดังต่อไปนี้หรือไม่)								
	ใช่	ไม่		ใช่	ไม่		ใช่	ไม่
ก. โรคหูดน้ำหนวก หรือไม่สามารถปรับความดันในหู			จ. เบาหวาน			พ. นอนในโรงพยาบาลด้วยสาเหตุใดๆ (อธิบายด้านล่าง)		
ข. โรคจากการดำน้ำ			ฉ. ความผิดปกติของผนังหัวใจและลิ้นหัวใจ			ภ. รับประทานยาใดๆ (กรอกด้านบน)		
ค. ซึมเศร้า, วิตกกังวล, กลัวที่แคบ หรือโรคจิตเวชอื่นๆ			ค. ปัญหาการเต้นผิดปกติของหัวใจ			ม. แพ้ยา แพ้อาหาร หรือแพ้สารใดๆ (กรอกด้านบน)		
ด. การผ่าตัดตา			ค. จำเป็นต้องใช้เครื่องกระตุ้นหัวใจ			ย. สูบบุหรี่ (ระบุปริมาณ)		
ง. สิ้นสติสัมพันธ์กับภาวะทุพกรณิ			ด. ไม่สามารถออกกำลังกาย			ร. ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ระบุปริมาณ)		
จ. ลมชักหรือภาวะชักอื่นๆ			ด. ความดันโลหิตสูง			ล. ประวัติตนเองหรือคนในครอบครัวมีไขมัน ในเลือดสูง		
ฉ. อัมพฤกษ์ อัมพาต หรือความบกพร่อง ทางระบบประสาท			ด. ปอดแฟบ			ว. ประวัติคนในครอบครัวเป็นโรคหัวใจ หรือหลอดเลือดสมอง		
ช. โรคของสมองและไขสันหลัง			ด. โรคหืด และปอดอุดกั้นหรือหดรัดเรื้อรัง			ศ. ประวัติคนในครอบครัวมีเบาหวาน		
ช. หลอดเลือดโป่งหรือเลือดออกในสมอง			ด. สัมผัสผู้ป่วยวัณโรค หรือมีอาการไอเรื้อรัง น้ำหนักลด			ซ. การติดยาแก้ลมประสาท รวมถึงแอลกอฮอล์		
ด. ปัญหาเวียนศีรษะ			ด. วัณโรค			ส. การใช้สารเสพติด		
ด. อุบัติเหตุทางศีรษะ			ด. โรคปอดอื่นๆ			ท. ปัญหาไทรอยด์		
ด. โรคเลือด หรือเลือดออกง่าย			ด. ตั้งครรภ์ หรือขาดประจำเดือน			ท. ปัญหาและความผิดปกติของกระดูกและข้อ		
ด. โรคหัวใจ หรือหลอดเลือดหัวใจ			ด. การผ่าตัดใดๆ (อธิบายด้านล่าง)			อ. ประวัติป่วยเป็นโรคโควิด - 19 (COVID - 19)		
ด. โรคไส้เลื่อน			ด. โรคเมเร็ง					
17. อธิบายคำตอบว่า "ใช่" ในทุกช่องตามคำถามด้านบน								
ข้าพเจ้าให้คำรับรองว่า คำตอบและข้อมูลด้านบนเป็นจริง ถูกต้อง และสมบูรณ์								
18. ชื่อ - สกุลของผู้เข้าตรวจ			19. ลายมือชื่อ			20. วันที่		
21. แพทย์ผู้ตรวจรวบรวมความบกพร่อง								
22. ชื่อ - สกุล แพทย์ผู้ตรวจ			23. ลายมือชื่อ			24. วันที่		

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดให้มีลูกจ้างซึ่งทำงานประดาน้ำ เจ้าหน้าที่เวชศาสตร์ใต้น้ำ แพทย์เวชศาสตร์ใต้น้ำ
หรือแพทย์เวชศาสตร์ทางทะเล และอุปกรณ์สำหรับงานประดาน้ำ

โดยที่กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานประดาน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๓ กำหนดให้นายจ้าง ต้องจัดให้มีลูกจ้าง เจ้าหน้าที่เวชศาสตร์ใต้น้ำ แพทย์เวชศาสตร์ใต้น้ำ หรือแพทย์เวชศาสตร์ทางทะเล และอุปกรณ์ สำหรับงานประดาน้ำ ตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๘ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานประดาน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๓ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ นายจ้างต้องจัดให้มีลูกจ้าง เจ้าหน้าที่เวชศาสตร์ใต้น้ำ แพทย์เวชศาสตร์ใต้น้ำ หรือแพทย์เวชศาสตร์ทางทะเล และอุปกรณ์สำหรับงานประดาน้ำ ที่ระดับความลึกของการดำน้ำ ต้องเป็นไปตาม ตารางท้ายประกาศนี้

ข้อ ๒ ในกรณีที่นายจ้างจัดให้มีการดำน้ำแบบที่ต้องลดความกดดัน (Decompression) จะต้องจัดให้มีห้องปรับแรงดันบรรยากาศสูง (Hyperbaric Chamber) พร้อมเจ้าหน้าที่เวชศาสตร์ใต้น้ำ

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายอภิญา สุจริตตานนท์)

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

กฎกระทรวง

กำหนดมาตรฐานการตรวจสุขภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง
พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสุขภาพของลูกจ้าง และส่งผลการตรวจแก่พนักงานตรวจแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๗

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“การตรวจสุขภาพ” หมายความว่า การตรวจร่างกายและสภาวะทางจิตใจตามวิธีการแพทย์ เพื่อให้ทราบถึงความเหมาะสมของสภาวะสุขภาพของลูกจ้าง หรือผลกระทบต่อสุขภาพของลูกจ้าง อันอาจเกิดจากการทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง

“งานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง” หมายความว่า งานที่ลูกจ้างทำเกี่ยวกับ

(๑) สารเคมีอันตรายตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) จุลชีพเป็นพิษที่อาจเป็นเชื้อไวรัส แบคทีเรีย รา หรือสารชีวภาพอื่น

(๓) กัมมันตภาพรังสี

(๔) ความร้อน ความเย็น ความสั่นสะเทือน ความกดดันบรรยากาศ แสง หรือเสียง

(๕) สภาพแวดล้อมอื่นที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของลูกจ้าง เช่น ฝุ่นฝ้าย ฝุ่นไม้

ไอควีนจากการเผาไหม้

“แพทย์” หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม

ข้อ ๓ ให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจสุขภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงตามระยะเวลา ดังต่อไปนี้

(๑) การตรวจสุขภาพลูกจ้างครั้งแรกให้เสร็จสิ้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับลูกจ้างเข้าทำงาน และจัดให้มีการตรวจสุขภาพลูกจ้างครั้งต่อไปอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๒) ในกรณีที่ลักษณะหรือสภาพของงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงที่มีความจำเป็นต้องตรวจสอบภาพตามระยะเวลาอื่นตามผลการตรวจสอบภาพ ให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจสอบภาพลูกจ้างตามระยะเวลานั้น

(๓) ในกรณีที่นายจ้างเปลี่ยนงานที่มีปัจจัยเสี่ยงของลูกจ้างแตกต่างไปจากเดิม ให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจสอบภาพลูกจ้างทุกครั้งให้เสร็จสิ้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เปลี่ยนงาน

การตรวจสอบภาพตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำโดยแพทย์ซึ่งได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสืออนุมัติสาขาเวชศาสตร์ป้องกัน แขนงอาชีวเวชศาสตร์ หรือผ่านการอบรมด้านอาชีวเวชศาสตร์ ตามหลักสูตรที่กระทรวงสาธารณสุขรับรอง

ข้อ ๔ ในกรณีที่ลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงหยุดงานตั้งแต่สามวันทำงานติดต่อกันขึ้นไป เนื่องจากประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยไม่ว่ากรณีใด ๆ ก่อนให้ลูกจ้างกลับเข้าทำงาน ให้นายจ้างขอความเห็นจากแพทย์ผู้รักษาหรือแพทย์ประจำสถานประกอบกิจการ หรือจัดให้มีการตรวจสอบภาพลูกจ้างโดยแพทย์ซึ่งได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสืออนุมัติสาขาเวชศาสตร์ป้องกัน แขนงอาชีวเวชศาสตร์ หรือผ่านการอบรมด้านอาชีวเวชศาสตร์ตามหลักสูตรที่กระทรวงสาธารณสุขรับรอง

ข้อ ๕ การตรวจสอบภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงตามข้อ ๓ และข้อ ๔ ให้แพทย์ผู้ตรวจบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับผลการตรวจสอบภาพ โดยให้ระบุความเห็นที่บ่งบอกถึงสภาวะสุขภาพของลูกจ้างที่มีผลกระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการทำงานหรือลักษณะงานที่ได้รับมอบหมายของลูกจ้าง พร้อมทั้งลงลายมือชื่อและวันที่ตรวจหรือให้ความเห็นนั้นด้วย

บันทึกผลการตรวจสอบภาพตามวรรคหนึ่ง แพทย์ผู้ตรวจจะจัดทำในรูปข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

ข้อ ๖ ให้นายจ้างจัดให้มีสมุดสุขภาพประจำตัวของลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด และให้นายจ้างบันทึกผลการตรวจสอบภาพลูกจ้างในสมุดสุขภาพประจำตัวของลูกจ้างตามผลการตรวจของแพทย์ทุกครั้งที่มีการตรวจสอบภาพ

สมุดสุขภาพตามวรรคหนึ่ง นายจ้างจะจัดทำในรูปข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

ข้อ ๗ ให้นายจ้างเก็บบันทึกผลการตรวจสอบภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงตามข้อ ๕ รวมทั้งข้อมูลสุขภาพอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้ตลอดเวลา โดยให้เก็บไว้ ณ สถานประกอบกิจการของนายจ้างไม่น้อยกว่าสองปีนับแต่วันสิ้นสุดของการจ้างแต่ละราย เว้นแต่ผลการตรวจสอบภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดโรคมะเร็งจากการทำงานตามประกาศกระทรวงแรงงานว่าด้วยการกำหนดชนิดของโรคที่เกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงานให้เก็บไว้ไม่น้อยกว่าสิบปีนับแต่วันสิ้นสุดของการจ้างแต่ละราย

ข้อ ๘ ให้นายจ้างแจ้งผลการตรวจสอบภาพให้แก่ลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงทราบภายในระยะเวลา ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีผลการตรวจสอบภาพผิดปกติ ให้แจ้งแก่ลูกจ้างผู้นั้นภายในสามวันนับแต่วันที่ทราบผลการตรวจ

(๒) กรณีผลการตรวจสุขภาพปกติ ให้แจ้งแก่ลูกจ้างผู้นั้นภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ทราบผลการตรวจ

ข้อ ๙ ในกรณีที่พบผลการตรวจสุขภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงผิดปกติหรือลูกจ้างนั้นมีอาการหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างดังกล่าวได้รับการรักษาพยาบาลทันทีและให้ตรวจสอบหาสาเหตุความผิดปกติเพื่อประโยชน์ในการป้องกัน

ให้นายจ้างส่งผลการตรวจสุขภาพลูกจ้างที่ผิดปกติหรือที่มีอาการหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน การให้การรักษาพยาบาล และการป้องกันแก้ไขต่อพนักงานตรวจความปลอดภัย ตามแบบและวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบความผิดปกติหรือการเจ็บป่วยของลูกจ้าง

ข้อ ๑๐ ในกรณีลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงผู้ใดมีหลักฐานทางการแพทย์จากสถานพยาบาลของราชการหรือที่หน่วยงานของรัฐจัดตั้งขึ้น แสดงว่าไม่อาจทำงานในหน้าที่เดิมได้ ให้นายจ้างเปลี่ยนงานให้ลูกจ้างผู้นั้นตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้างเป็นสำคัญ

ข้อ ๑๑ ให้นายจ้างมอบสมุดสุขภาพประจำตัวให้แก่ลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงเมื่อสิ้นสุดการจ้าง

ข้อ ๑๒ การดำเนินการของนายจ้างตามกฎหมายกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสุขภาพของลูกจ้างและส่งผลการตรวจแก่พนักงานตรวจแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๗ อยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นการดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงนี้ และการดำเนินการต่อไปให้เป็นไปตามกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๑๓ ภายในสามปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าแพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่งซึ่งผ่านการอบรมด้านอาชีวเวชศาสตร์ ผ่านการอบรมด้านอาชีวเวชศาสตร์ตามหลักสูตรที่กระทรวงสาธารณสุขรับรองตามกฎหมายกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสุขภาพของลูกจ้างและส่งผลการตรวจแก่พนักงานตรวจแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นแพทย์ซึ่งสามารถตรวจสุขภาพของลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงตามกฎหมายกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓

สุชาติ ชมกลิ่น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ บัญญัติให้นายจ้างบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวง และเพื่อให้ลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงมีความปลอดภัยในการทำงาน สมควรกำหนดหลักเกณฑ์การตรวจสอบสุขภาพของลูกจ้างดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เรื่อง กำหนดงานที่ลูกจ้างทำเกี่ยวกับสารเคมีอันตรายที่นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจสอบคุณภาพของลูกจ้าง

โดยที่กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานการตรวจสอบสุขภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง พ.ศ. ๒๕๖๓ กำหนดให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจสอบสุขภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงในงานที่ลูกจ้างทำเกี่ยวกับสารเคมีอันตรายตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒ วรรคสอง (๑) แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานการตรวจสอบสุขภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง พ.ศ. ๒๕๖๓ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ กำหนดให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจสอบสุขภาพของลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงในกลุ่มสารเคมีอันตราย ดังต่อไปนี้

(๑) สารเคมีอันตรายในกลุ่มสารทำลายอินทรีย์ ได้แก่

(ก) กลีคอล (glycol)

(ข) กลูตารัลดีไฮด์ (glutaraldehyde)

(ค) คลอโรฟอร์ม (chloroform)

(ง) คีโตน และ เมทิล เอทิล คีโตน (ketone and methyl ethyl ketone)

(จ) แนพธา (naphthas)

(ฉ) เบนซิดีน และเกลือของสารเบนซิดีน (benzidine and benzidine salts)

(ช) เบนซีน และสารอนุพันธ์ของเบนซีน (benzene and benzene derivatives)

เช่น ไซลีน (xylene) โทลูอิน (toluene) สไตรีน (styrene)

(ซ) เบนโซควิโนน (benzoquinone)

(ฅ) บีส (คลอโรเมทิล) อีเทอร์ (bis (chloromethyl) ether)

(ญ) บีต้า - เนพทิลามีน (beta - naphthylamine)

(ฎ) โพรเพน (propane)

(ฏ) ฟอรัมาลดีไฮด์ (formaldehyde)

(ฐ) ฟีนอล (phenol)

(ฑ) เมทานอล (methanol)

(ฒ) เมทิลีน คลอไรด์ (methylene chloride)

(ณ) เมทิล ไอโซไซยาเนท (methly isocyanate)

(ด) ไตรคลอโร เอทิลีน (trichloro ethylene)

(ต) อะครีโลไนไตรล์ (acrylonitrile)

- (ถ) อะซีโตน (acetone)
- (ท) อะซีโตไนไตรล์ (acetonitrile)
- (ธ) อีเทอร์ (ether)
- (น) เอทิล อะซิเตท (ethyl acetate)
- (บ) เอทิลีน ไดคลอไรด์ (ethylene dichloride)
- (ป) ไอโซโพรพิล แอลกอฮอล์ (isopropyl alcohol)
- (ผ) เฮกเซน และสารอนุพันธ์ของเฮกเซน (hexane and hexane derivatives)

เช่น ไซโคลเฮกซาโนน (cyclohexanone)

- (ฝ) ไฮโดรควิโนน (hydroquinone)
- (๒) สารเคมีอันตรายในกลุ่มก๊าซ ได้แก่
 - (ก) คลอรีน หรือสารประกอบของคลอรีน (chlorine or chlorine compounds)
 - (ข) คาร์บอนมอนอกไซด์ (carbon monoxide)
 - (ค) ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (sulfur dioxide)
 - (ง) ฟอสจีน (phosgene)
 - (จ) ฟลูออรีน หรือสารประกอบของฟลูออรีน (fluorine or fluorine compounds)
 - (ฉ) ไวนิลคลอไรด์ (vinyl chloride)
 - (ช) ออกไซด์ของไนโตรเจน (oxides of nitrogen)
 - (ซ) เอทิลีน ออกไซด์ (ethylene oxide)
 - (ฌ) แอมโมเนีย (ammonia)
 - (ญ) ไฮโดรเจนซัลไฟด์ (hydrogen sulfide)
 - (ฎ) ไฮโดรเจนไซยาไนด์ หรือสารประกอบของไฮโดรเจนไซยาไนด์ (hydrogen cyanide or hydrogen cyanide compounds)

hydrogen cyanide compounds)

- (๓) สารเคมีอันตรายในกลุ่มฝุ่นหรือฟุ้งหรือผงโลหะ ได้แก่

- (ก) แคดเมียม หรือสารประกอบของแคดเมียม (cadmium or cadmium compounds)
- (ข) โคบอลต์ หรือสารประกอบของโคบอลต์ (cobalt or cobalt compounds)
- (ค) โครเมียม หรือสารประกอบของโครเมียม (chromium or chromium compounds)
- (ง) เงิน (silver)
- (จ) ซีลีเนียม หรือสารประกอบของซีลีเนียม (selenium or selenium compounds)
- (ฉ) ดีบุก หรือสารประกอบของดีบุก (tin or tin compounds)
- (ช) ตะกั่ว หรือสารประกอบของตะกั่ว (lead or lead compounds)
- (ซ) ทองแดง หรือสารประกอบของทองแดง (copper or copper compounds)

- (ณ) ทลเลียม หรือสารประกอบของทลเลียม (thallium or thallium compounds)
- (ญ) นิกเกิล หรือสารประกอบของนิกเกิล (nickel or nickel compounds)
- (ภู) เบริลเลียม หรือสารประกอบของเบริลเลียม (beryllium or beryllium compounds)
- (ปร) พรอท หรือสารประกอบของพรอท (mercury or mercury compounds)
- (ฐ) พลวง หรือสารประกอบของพลวง (antimony or antimony compounds)
- (ท) แมงกานีส หรือสารประกอบของแมงกานีส (manganese or manganese compounds)
- (ฒ) วาเนเดียม หรือสารประกอบของวาเนเดียม (vanadium or vanadium compounds)
- (ณ) สังกะสี หรือสารประกอบของสังกะสี (zinc or zinc compounds)
- (ด) สารหนู หรือสารประกอบของสารหนู (arsenic or arsenic compounds)
- (ต) เหล็ก (iron)
- (ถ) อะลูมิเนียม หรือสารประกอบของอะลูมิเนียม (aluminium or aluminium compounds)
- (ท) ออสเมียม หรือสารประกอบของออสเมียม (osmium or osmium compounds)
- (๔) สารเคมีอันตรายในกลุ่มกรด ได้แก่
- (ก) กรดซัลฟูริก (sulphuric acids)
- (ข) กรดแร่ (mineral acids)
- (ค) กรดไนตริก (nitric acids)
- (๕) สารเคมีอันตรายในกลุ่มสารกำจัดศัตรูพืช (pesticides) ได้แก่
- (ก) สารกำจัดแมลงกลุ่มออร์กาโนฟอสเฟต (organophosphates)
- (ข) สารกำจัดแมลงกลุ่มคาร์บาเมต (carbamate)
- (๖) สารเคมีอันตรายในกลุ่มอื่น ๆ ได้แก่
- (ก) คาร์บอนไดซัลไฟด์ (carbon disulfide)
- (ข) ซิลิกา (silica)
- (ค) ถ่านหิน และไอควันถ่านหิน (coal)
- (ง) น้ำมันแร่ (mineral oils)
- (จ) น้ำมันดิน (coal-tar pitches)
- (ฉ) น้ำมันถ่านหิน (shale oils)
- (ช) ฟอสฟอรัส หรือสารประกอบของฟอสฟอรัส (phosphorus or phosphorus compounds)

- (ซ) ใยแก้ว (glass fiber)
- (ฌ) สารกลุ่มไดออกซิน (dioxin)
- (ญ) แอสเบสตอส (ใยหิน) (asbestos)

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔

อภิญา สุจริตตานันท์

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เรื่อง กำหนดแบบสมุดสุขภาพประจำตัวของลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง

โดยที่กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานการตรวจสุขภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง พ.ศ. ๒๕๖๓ กำหนดให้นายจ้างจัดให้มีสมุดสุขภาพประจำตัวของลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด และให้นายจ้างบันทึกผลการตรวจสุขภาพลูกจ้างในสมุดสุขภาพประจำตัวของลูกจ้างตามผลการตรวจของแพทย์ทุกครั้งที่มีการตรวจสุขภาพ นายจ้างจะจัดทำสมุดสุขภาพในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๖ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานการตรวจสุขภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง พ.ศ. ๒๕๖๓ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ สมุดสุขภาพประจำตัวของลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงให้เป็นไปตามแบบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๓ กรณีนายจ้างจัดทำสมุดสุขภาพตามข้อ ๒ ในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่านายจ้างได้จัดทำสมุดสุขภาพตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔

อภิญญา สุจริตตานันท์

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

สมุดสุขภาพประจำตัวของลูกจ้าง ซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง

กฎกระทรวง

กำหนดมาตรฐานการตรวจสุขภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง

พ.ศ. ๒๕๖๓

ชื่อ.....นามสกุล.....

ชื่อสถานประกอบการ.....

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานการตรวจสุขภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยกำหนดให้นายจ้างจัดให้มีสมุดสุขภาพประจำตัวของลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด และให้นายจ้างบันทึกผลการตรวจสุขภาพลูกจ้างในสมุดสุขภาพประจำตัวของลูกจ้างตามผลการตรวจของแพทย์ทุกครั้งที่มีการตรวจสุขภาพ

“งานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง” หมายความว่า งานที่ลูกจ้างทำเกี่ยวกับ

(๑) สารเคมีอันตรายตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) จุลชีวันเป็นพิษซึ่งอาจเป็นเชื้อไวรัส แบคทีเรีย รา หรือสารชีวภาพอื่น

(๓) กัมมันตภาพรังสี

(๔) ความร้อน ความเย็น ความสั่นสะเทือน ความกดดันบรรยากาศ แสง หรือเสียง

(๕) สภาพแวดล้อมอื่นที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของลูกจ้าง เช่น ฝุ่นฝ้าย ฝุ่นไม้ ไอควันจากการเผาไหม้

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ-นามสกุล.....

วัน เดือน ปี เกิด..... เพศ ชาย หญิง

วันที่เข้าทำงาน.....

๑. เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน -----

๒. ที่อยู่ตามบัตรประชาชน

เลขที่..... หมู่.....

ซอย..... ถนน.....

ตำบล (แขวง)..... อำเภอ (เขต).....

จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์ -----

โทรศัพท์.....

๓. ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้

เลขที่..... หมู่.....

ซอย..... ถนน.....

ตำบล (แขวง)..... อำเภอ (เขต).....

จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์ -----

โทรศัพท์.....

๔. ชื่อสถานประกอบกิจการ.....

เลขที่..... หมู่.....

ซอย..... ถนน.....

ตำบล (แขวง)..... อำเภอ (เขต).....

จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์ -----

โทรศัพท์.....

ประวัติการทำงาน

ประวัติการทำงานตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน

ชื่อสถานประกอบกิจการ/ แผนก	ประเภท กิจการ	ลักษณะงานที่ทำ	ระยะเวลาที่ทำ (วัน/เดือน/ปี - วัน/เดือน/ปี)	ปัจจัยที่เสี่ยง ต่อสุขภาพ	มี/ใช้อุปกรณ์ป้องกัน อันตราย (ระบุชนิด)

ประวัติการเจ็บป่วย

๑. เคยป่วยเป็นโรคหรือมีการบาดเจ็บ

๑.๑ เมื่อปี พ.ศ.

๑.๒ เมื่อปี พ.ศ.

๑.๓ เมื่อปี พ.ศ.

.....

.....

.....

๒. มีโรคประจำตัวหรือโรคเรื้อรังหรือไม่

ไม่มี มี ระบุ.....

๓. เคยได้รับการผ่าตัดหรือไม่

ไม่เคย เคย ระบุ.....

๔. เคยได้รับภูมิคุ้มกันโรคกรณีเกิดโรคระบาด หรือเพื่อป้องกันโรคติดต่อหรือไม่

ไม่เคย เคย ระบุ.....

๕. ประวัติการเจ็บป่วยของสมาชิกในครอบครัว (เช่น มะเร็ง โลหิตจาง วัณโรค เบาหวาน หอบหืด ภูมิแพ้ เป็นต้น)

ไม่มี มี ระบุความสัมพันธ์และโรค

๕.๑ ความสัมพันธ์..... โรค.....

๕.๒ ความสัมพันธ์..... โรค.....

๕.๓ ความสัมพันธ์..... โรค.....

๖. ปัจจุบันมียาที่จำเป็นต้องรับประทานเป็นประจำบ้างหรือไม่

ไม่มี มี ระบุ.....

๗. มีประวัติการแพ้ยาหรือไม่

ไม่มี มี ระบุ.....

๘. เคยสูบบุหรี่บ้างหรือไม่

ไม่เคย

เคยและปัจจุบันยังสูบอยู่ปริมาณ.....มวน/วัน

เคยแต่เลิกแล้ว ระยะเวลาที่เคยสูบนาน.....ปี.....เดือน

ปริมาณขณะก่อนเลิก.....มวน/วัน

๙. เคยดื่มสุรา เบียร์ หรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์บ้างหรือไม่

ไม่เคย โดยปกติดื่มน้อยกว่า ๑ ครั้งต่อสัปดาห์

ดื่ม ๑ ครั้งต่อสัปดาห์ ดื่ม ๒ - ๓ ครั้งต่อสัปดาห์

ดื่มมากกว่า ๓ ครั้งต่อสัปดาห์

เคยแต่เลิกแล้วระยะเวลาที่ดื่มมานาน.....ปี.....เดือน

๑๐. เคยเสพยาเสพติดหรือสารเสพติดใด ๆ บ้างหรือไม่

ไม่เคย เคย ระบุ.....

๑๑. ข้อมูลทางสุขภาพอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

การตรวจสุขภาพ

ครั้งที่

- ตรวจสุขภาพครั้งแรก (ให้เสร็จสิ้นภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่รับลูกจ้างเข้าทำงาน)
 ○ ตรวจประจำปี ○ ตรวจเมื่อเปลี่ยนงาน ○ ตรวจเฝ้าระวังตามความจำเป็น

วันที่ตรวจสุขภาพ.....

แพทย์ผู้ทำการตรวจสุขภาพ (แพทย์ซึ่งได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสืออนุมัติสาขาวิชาเวชศาสตร์ป้องกัน
 แขนงอาชีวเวชศาสตร์/แพทย์ซึ่งผ่านการอบรมด้านอาชีวเวชศาสตร์ตามหลักสูตรที่กระทรวงสาธารณสุขรับรอง)

ชื่อ-นามสกุล.....

เลขที่ใบประกอบวิชาชีพ.....

ชื่อหน่วยบริการตรวจสุขภาพ.....

เลขทะเบียนหน่วยบริการ.....

ตั้งอยู่เลขที่..... หมู่.....

ซอย..... ถนน.....

ตำบล (แขวง)..... อำเภอ (เขต).....

จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....

๑. ข้อมูลสุขภาพทั่วไป

๑.๑ ผลตรวจเบื้องต้น

น้ำหนัก..... กิโลกรัม ความสูง..... เซนติเมตร

ดัชนีมวลกาย..... กิโลกรัม/ตารางเมตร

ความดันโลหิต..... มิลลิเมตรปรอท

ชีพจร..... ครั้ง/นาที

๑.๒ ผลการตรวจร่างกายตามระบบ

ปกติ ผิดปกติ ระบุ.....

๑.๓ ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ (แนบเอกสาร)

๒. ตรวจสอบคุณภาพตามปัจจัยเสี่ยงของงาน

๒.๑ ปัจจัยเสี่ยง.....

ผลการตรวจ ปกติ ผิดปกติ

(ระบุรายละเอียด).....

๒.๒ ปัจจัยเสี่ยง.....

ผลการตรวจ ปกติ ผิดปกติ

(ระบุรายละเอียด).....

๒.๓ ปัจจัยเสี่ยง.....

ผลการตรวจ ปกติ ผิดปกติ

(ระบุรายละเอียด).....

๒.๔ ปัจจัยเสี่ยง.....

ผลการตรวจ ปกติ ผิดปกติ

(ระบุรายละเอียด).....

๒.๕ ปัจจัยเสี่ยง.....

ผลการตรวจ ปกติ ผิดปกติ

(ระบุรายละเอียด).....

๒.๖ ปัจจัยเสี่ยง.....

ผลการตรวจ ปกติ ผิดปกติ

(ระบุรายละเอียด).....

๒.๗ ปัจจัยเสี่ยง.....

ผลการตรวจ ปกติ ผิดปกติ

(ระบุรายละเอียด).....

บันทึกความเห็นของแพทย์ ก่อนให้ลูกจ้างกลับเข้าทำงาน
กรณีลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงหยุดงานตั้งแต่ ๓ วันทำงานติดต่อกันขึ้นไป

วันที่.....
แพทย์ผู้ให้ความเห็น.....
ความเห็นของแพทย์ (ระบุรายละเอียด).....
.....
.....

วันที่.....
แพทย์ผู้ให้ความเห็น.....
ความเห็นของแพทย์ (ระบุรายละเอียด).....
.....
.....

วันที่.....
แพทย์ผู้ให้ความเห็น.....
ความเห็นของแพทย์ (ระบุรายละเอียด).....
.....
.....

วันที่.....
แพทย์ผู้ให้ความเห็น.....
ความเห็นของแพทย์ (ระบุรายละเอียด).....
.....
.....

หมายเหตุ ๑. ความเห็นของแพทย์ โดยแพทย์ผู้รักษาหรือแพทย์ประจำสถานประกอบกิจการ หรือแพทย์
ซึ่งได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสืออนุมัติสาขาวิชาเวชศาสตร์ป้องกัน แขนงอาชีวเวชศาสตร์/แพทย์ซึ่งผ่านการอบรม
ด้านอาชีวเวชศาสตร์ตามหลักสูตรที่กระทรวงสาธารณสุขรับรอง

๒. ความเห็นของแพทย์ ต้องบ่งบอกถึงสถานะสุขภาพของลูกจ้างที่มีผลกระทบหรือเป็นอุปสรรค
ต่อการทำงานหรือลักษณะงานที่ลูกจ้างได้รับมอบหมาย

การตรวจสุขภาพตามปัจจัยเสี่ยงต้องประกอบด้วยการซักประวัติด้วยแบบสอบถาม การตรวจร่างกายและการตรวจพิเศษอื่นๆ เพิ่มเติมตามปัจจัยเสี่ยง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ปัจจัยเสี่ยง	รายการตรวจสุขภาพ
<p>๑. สารเคมีอันตราย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย เช่น ตะกั่ว โทลูอิน เบนซิน แคดเมียม เป็นต้น - ทำงานสัมผัสฝุ่นแร่ เช่น ฝุ่นหิน ฝุ่นทราย เป็นต้น 	<ul style="list-style-type: none"> - ตรวจวัดปริมาณสารเคมีในเลือด หรือปัสสาวะ หรือลมหายใจออก - เอกซเรย์ปอดด้วยฟิล์มมาตรฐานและตรวจสมรรถภาพปอด
<p>๒. จุลชีวนเป็นพิษที่อาจเป็นเชื้อไวรัส แบคทีเรีย รา หรือสารชีวภาพอื่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทำงานกับผู้ป่วยติดเชื้อ งานวิเคราะห์เกี่ยวกับจุลชีวน งานปศุสัตว์ เป็นต้น 	<ul style="list-style-type: none"> - ตรวจสุขภาพหาโรคติดเชื้อจากการทำงาน แต่ละชนิดโดยเฉพาะ
<p>๓. กัมมันตภาพรังสี</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทำงานเกี่ยวกับรังสี 	<ul style="list-style-type: none"> - ตรวจความสมบูรณ์ของเลือด (complete Blood count) หรือตรวจหาจำนวนสเปิร์ม (ในเพศชาย)
<p>๔. ความร้อน ความเย็น ความสั่นสะเทือน ความกดดันบรรยากาศ แสง หรือเสียง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทำงานสัมผัสเสียงดัง - ทำงานที่ต้องใช้สายตาเพ่งนานหรืองานละเอียด 	<ul style="list-style-type: none"> - ตรวจสมรรถภาพการได้ยิน - ตรวจสมรรถภาพการมองเห็น
<p>๕. สภาพแวดล้อมอื่นที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของลูกจ้าง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทำงานสัมผัสฝุ่นพิษ เช่น ฝุ่นฝ้าย ป่าน ปอ เป็นต้น - การยศาสตร์ 	<ul style="list-style-type: none"> - ตรวจสมรรถภาพปอดและเอกซเรย์ปอดด้วยฟิล์มขนาดมาตรฐาน (ถ้ามีข้อบ่งชี้) - การทดสอบสมรรถภาพกล้ามเนื้อ

คำแนะนำเกี่ยวกับการตรวจสุขภาพ

๑. การตรวจสุขภาพครั้งแรกภายใน ๓๐ วัน เป็นการตรวจเพื่อประโยชน์ของผู้ที่จะเข้าทำงาน และลดความเสี่ยงของโรคหรือคัดเลือกผู้มีสภาพร่างกายเหมาะสมในการทำงานนั้นๆ ในกรณี ที่ตรวจพบว่ามี ความผิดปกติบางอย่างควรปรึกษาแพทย์ก่อนว่าจะสามารถทำงานนั้นได้อย่างปลอดภัยหรือไม่ และจะต้องดูแลสุขภาพในระหว่างการทำงานดังกล่าวอย่างไร

๒. ในระหว่างการทำงาน ลูกจ้างควรสำรวจสุขภาพของตัวเองเป็นประจำอย่างน้อย ปีละ ๑ ครั้ง เพื่อจะได้ดำเนินการป้องกันและแก้ไขต่อไป ซึ่งความผิดปกติหรือการเกิดโรคตามระบบต่างๆ เช่น

- ระบบสายตา เช่น ปวดตา มองเห็นไม่ชัด
- ระบบการได้ยิน เช่น หูตึง หูหนวก
- ระบบหายใจ เช่น หอบ ไอเรื้อรัง เสมหะปนเลือด เจ็บหน้าอก ปอดอักเสบ หายใจขัด
- ระบบกระดูกและกล้ามเนื้อ เช่น ปวดหลัง ปวดคอ หมอนรองกระดูกเคลื่อน ปวดตามเอ็นหรือกล้ามเนื้อ

- ระบบผิวหนัง เช่น ผื่นคัน ผื่นแดงอักเสบ

- ระบบประสาท เช่น ปวดศีรษะ มึนงง ความจำเสื่อม ลมชัก

หากมีอาการดังกล่าวซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัยต้องรีบดำเนินการหาสาเหตุและแก้ไขทันที รวมทั้งควรปรึกษาแพทย์เพื่อรับการรักษาต่อไป

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เรื่อง กำหนดแบบและวิธีการส่งผลการตรวจสุขภาพของลูกจ้างที่ผิดปกติหรือที่มีอาการหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน การให้การรักษาพยาบาล และการป้องกันแก้ไข

โดยที่กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานการตรวจสุขภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง พ.ศ. ๒๕๖๓ กำหนดให้นายจ้างส่งผลการตรวจสุขภาพลูกจ้างที่ผิดปกติหรือที่มีอาการหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน การให้การรักษาพยาบาล และการป้องกันแก้ไขต่อพนักงานตรวจความปลอดภัยตามแบบและวิธีการที่อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ประกาศกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๙ วรรคสอง แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานการตรวจสุขภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง พ.ศ. ๒๕๖๓ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“ระบบบริการอิเล็กทรอนิกส์” (e-service) หมายถึง ระบบรายงานผลการปฏิบัติตามกฎหมายความปลอดภัยในการทำงาน ผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทางเว็บไซต์ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (<https://eservice.labour.go.th>)

ข้อ ๓ ให้นายจ้างส่งผลการตรวจสุขภาพของลูกจ้างที่ผิดปกติหรือที่มีอาการหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน การให้การรักษาพยาบาล และการป้องกันแก้ไขต่อพนักงานตรวจความปลอดภัยตามแบบ จพส. ๑ แนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๔ ให้นายจ้างที่มีความประสงค์จะส่งผลการตรวจสุขภาพของลูกจ้างที่ผิดปกติหรือที่มีอาการหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน การให้การรักษาพยาบาล และการป้องกันแก้ไขต่อพนักงานตรวจความปลอดภัยทางระบบบริการอิเล็กทรอนิกส์ (e-service) ลงทะเบียนเพื่อขอรับรหัสผู้ใช้งานและรหัสผ่านทางระบบบริการอิเล็กทรอนิกส์ (e-service)

การลงทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นการตัดสิทธิของนายจ้างที่จะส่งผลการตรวจสุขภาพของลูกจ้างที่ผิดปกติหรือที่มีอาการหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน การให้การรักษาพยาบาล และการป้องกันแก้ไขด้วยตนเอง ทางไปรษณีย์ หรือทางโทรสาร แต่อย่างใด

ข้อ ๕ เมื่อนายจ้างได้รับรหัสผู้ใช้งาน และรหัสผ่านแล้ว นายจ้างสามารถส่งผลการตรวจสุขภาพของลูกจ้างที่ผิดปกติหรือที่มีอาการหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน การให้การรักษาพยาบาล และการป้องกันแก้ไขทางระบบบริการอิเล็กทรอนิกส์ (e-service)

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่านายจ้างได้ส่งผลการตรวจสุขภาพของลูกจ้างที่ผิดปกติหรือที่มีอาการหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน การให้การรักษาพยาบาล และการป้องกันแก้ไข

ทางระบบบริการอิเล็กทรอนิกส์ (e-service) และแจ้งต่อพนักงานตรวจความปลอดภัยในวันและเวลาที่ปรากฏที่เครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่ายของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ข้อ ๖ กรณีที่มีข้อสงสัย พนักงานตรวจความปลอดภัยมีอำนาจเรียกให้นายจ้างผู้ซึ่งส่งผลการตรวจสุขภาพของลูกจ้างที่ผิดปกติหรือที่มีอาการหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน การให้การรักษาพยาบาล และการป้องกันแก้ไขทางระบบบริการอิเล็กทรอนิกส์ (e-service) จัดส่งหรือแสดงข้อมูลเกี่ยวกับการส่งผลการตรวจสุขภาพของลูกจ้างที่ผิดปกติหรือที่มีอาการหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน การให้การรักษาพยาบาล และการป้องกันแก้ไข เพื่อตรวจสอบต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔

อภิญญา สุจริตตานันท์

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

แบบแจ้งผลการตรวจสุขภาพของลูกจ้างที่ผิดปกติหรือมีอาการเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน การให้การรักษาพยาบาล และการป้องกันแก้ไข

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๑. ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว)..... นายจ้าง/ผู้มีอำนาจกระทำการแทน

๒. ชื่อสถานประกอบกิจการ..... เลขทะเบียนนิติบุคคล..... ประกอบกิจการ.....

ตั้งอยู่เลขที่..... หมู่ที่..... ต.รอก/ชอย..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... โทรสาร..... โทรศัพท์มือถือ.....

๓. การดำเนินการตรวจสุขภาพของลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง

○ ตรวจสุขภาพครั้งแรก (ให้เสร็จสิ้นภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับลูกจ้างเข้าทำงาน) ○ ตรวจประจำปี ○ ตรวจเมื่อเปลี่ยนงาน ○ ตรวจเมื่อร้องเรียนตามความจำเป็น
วันที่ตรวจสุขภาพ.....

๔. แพทย์ผู้ทำการตรวจสุขภาพ

(แพทย์ซึ่งได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสืออนุมัติสาขาวิชาเวชศาสตร์ป้องกัน แขนงอาชีวเวชศาสตร์/แพทย์ซึ่งผ่านการอบรมด้านอาชีวเวชศาสตร์ตามหลักสูตรที่กระทรวงสาธารณสุขรับรอง)

๔.๑ ชื่อ-นามสกุล..... เลขที่ใบประกอบวิชาชีพ.....

๔.๒ ชื่อ-นามสกุล..... เลขที่ใบประกอบวิชาชีพ.....

๔.๓ ชื่อ-นามสกุล..... เลขที่ใบประกอบวิชาชีพ.....

๕. ชื่อหน่วยบริการตรวจสุขภาพ..... เลขทะเบียนหน่วยบริการ.....

ตั้งอยู่เลขที่..... หมู่ที่..... ต.รอก/ชอย..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... โทรสาร..... โทรศัพท์มือถือ.....

๖. ผลการตรวจสุขภาพของลูกจ้างที่ผลิตผลิตภัณฑ์หรือเครื่องมือทางการแพทย์หรืออุปกรณ์ทางการแพทย์ และการป้องกันแก้ไข

แผนก	งานเกี่ยวข้องกับปัจจัยเสี่ยง ^๑	จำนวนลูกจ้างแต่ละแผนกที่ได้รับผลการตรวจสุขภาพ (คน)	การดำเนินการ						
			จำนวนลูกจ้างที่ตรวจปกติ (คน)	ผิดปกติ (คน)	การดำเนินการ ^๒ (โปรดระบุรายละเอียด)	การแก้ไขสภาพแวดล้อม ^๓ (โปรดระบุรายละเอียด)	การป้องกันที่ตัวลูกจ้าง ^๔ (โปรดระบุรายละเอียด)		
๑.	๑.								
			๒.						
			๓.						
๒.	๑.								
			๒.						
			๓.						
๓.	๑.								
			๒.						
			๓.						
รวมจำนวนลูกจ้าง (คน)									

ลงชื่อ.....
(.....)

นายจ้าง/ผู้มีอำนาจกระทำการแทน

- หมายเหตุ**
๑. งานเกี่ยวข้องกับปัจจัยเสี่ยง หมายถึง งานที่ลูกจ้างทำ ตามกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานการดูแลสุขภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง พ.ศ. ๒๕๖๓
 ๒. การให้การศึกษา (โปรดระบุรายละเอียด) เช่น การส่งตัวลูกจ้างเข้ารับการตรวจสุขภาพซ้ำ การส่งลูกจ้างเข้ารับการตรวจสุขภาพเป็นต้น
 ๓. การแก้ไขสภาพแวดล้อม (โปรดระบุรายละเอียด) เช่น การบำรุงรักษาเครื่องจักร การปรับปรุงแก้ไขเครื่องจักร เป็นต้น
 ๔. การป้องกันที่ตัวลูกจ้าง (โปรดระบุรายละเอียด) เช่น จัดและควบคุมดูแลให้ลูกจ้างสวมใส่ปลอกคอต้านเสียงหรือครอบหูลดเสียง การเปลี่ยนงาน เป็นต้น

กฎกระทรวง

กำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับนั่งร้านและค้ำยัน

พ.ศ. ๒๕๖๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“นั่งร้าน” หมายความว่า โครงสร้างชั่วคราวที่สูงจากพื้นหรือพื้นของอาคาร หรือส่วนของสิ่งก่อสร้าง สำหรับเป็นที่รองรับผู้ทำงาน วัสดุ หรือเครื่องมือและอุปกรณ์

“ค้ำยัน” หมายความว่า โครงชั่วคราวที่รองรับ ยึดโยง หรือเสริมความแข็งแรงของโครงสร้างสิ่งก่อสร้าง นั่งร้าน แบบหล่อคอนกรีต หรือเครื่องจักรและอุปกรณ์ในระหว่างการก่อสร้าง การติดตั้ง หรือการซ่อมบำรุง

“ค่าความปลอดภัย” หมายความว่า อัตราส่วนของหน่วยแรงหรือน้ำหนักบรรทุกที่ทำให้เกิดการวิบัติต่อหน่วยแรงหรือน้ำหนักบรรทุกที่ใช้งานจริง

“วิศวกร” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร

ข้อ ๓ นายจ้างต้องจัดให้มีและดูแลให้ลูกจ้างสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่เหมาะสมกับสภาพของการทำงานกับนั่งร้านหรือค้ำยัน และลักษณะอันตรายที่อาจเกิดขึ้นตลอดระยะเวลาที่ลูกจ้างทำงาน

ข้อ ๔ นายจ้างต้องจัดให้มีข้อบังคับและขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัยในการทำงานกับนั่งร้านหรือค้ำยัน รวมทั้งต้องอบรมหรือชี้แจงให้ลูกจ้างทราบก่อนเริ่มปฏิบัติงาน

และควบคุมดูแลให้ลูกจ้างปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด และต้องมีสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ข้อ ๕ นายจ้างต้องกำหนดเขตอันตรายในบริเวณพื้นที่ที่มีการติดตั้ง การใช้ การเคลื่อนย้ายและการรื้อถอนนั่งร้านหรือค้ำยันโดยจัดทำรั้วหรือกั้นเขตด้วยวัสดุที่เหมาะสมกับอันตรายนั้น และมีป้าย “เขตอันตราย” แสดงให้เห็นได้ชัดเจน และในเวลากลางคืนต้องจัดให้มีสัญญาณไฟสีส้มตลอดเวลา และห้ามมิให้บุคคลซึ่งไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในเขตอันตรายนั้น

ข้อ ๖ นายจ้างต้องติดหรือตั้งป้ายสัญลักษณ์เตือนอันตรายและเครื่องหมายป้ายบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เหมาะสมกับลักษณะงาน เช่น ห้ามเข้า เขตอันตราย ระวังวัสดุตกหล่น ให้สวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล หรือข้อความอื่นที่เข้าใจง่ายและเห็นได้อย่างชัดเจน

ข้อ ๗ ในการสร้าง ประกอบ ติดตั้ง ทดสอบ ตรวจสอบ ใช้ เคลื่อนย้าย และรื้อถอน นั่งร้าน นายจ้างต้องปฏิบัติตามรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานที่ผู้ผลิตกำหนดไว้ หากไม่มีรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานดังกล่าว นายจ้างต้องดำเนินการให้วิศวกรเป็นผู้จัดทำรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานเป็นหนังสือ และต้องมีสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

รายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานตามวรรคหนึ่งต้องเป็นภาษาไทย หรือภาษาอื่นที่ลูกจ้างสามารถศึกษาและปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยในการทำงานได้

ข้อ ๘ นายจ้างต้องจัดให้มีการคำนวณออกแบบและควบคุมการใช้นั่งร้านโดยวิศวกร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๙ นายจ้างต้องมีให้ลูกจ้างทำงานบนนั่งร้าน ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) นั่งร้านที่มีพื้นลื่น

(๒) นั่งร้านที่มีส่วนหนึ่งส่วนใดชำรุดหรืออยู่ในสภาพที่อาจก่อให้เกิดอันตราย

(๓) นั่งร้านที่อยู่ภายนอกอาคาร หรือส่วนอื่นที่อาจก่อให้เกิดอันตรายในขณะที่มีพายุ ลมแรง ฝนตก หรือฟ้าคะนอง เว้นแต่เป็นการทำงานเพื่อให้เกิดความปลอดภัยหรือเพื่อการช่วยเหลือหรือบรรเทาเหตุ โดยต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของลูกจ้าง

ข้อ ๑๐ ในการทำงานบนนั่งร้านหลายชั้นพร้อมกัน นายจ้างต้องจัดให้มีมาตรการป้องกัน วัสดุร่วงหล่นที่เหมาะสมกับสภาพงาน เพื่อมิให้เกิดอันตรายต่อผู้ซึ่งทำงานอยู่ด้านล่าง

ข้อ ๑๑ นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจสอบนั่งร้านทุกครั้งก่อนการใช้งานและทำรายงานผลการตรวจสอบไว้ด้วย และต้องมีสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ข้อ ๑๒ ในการสร้าง ประกอบ ติดตั้ง ทดสอบ ตรวจสอบ ใช้ เคลื่อนย้าย และรื้อถอน ค้ำยัน ให้นำข้อ ๗ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๑๓ ในการสร้าง ประกอบ หรือติดตั้งค้ำยัน นายจ้างต้องจัดให้มีการคำนวณ ออกแบบ และควบคุมโดยวิศวกร ดังต่อไปนี้

(๑) ค้ำยันที่ทำด้วยเหล็ก ต้องสามารถรับน้ำหนักบรรทุกทุกใช้งานได้ไม่น้อยกว่าสองเท่า ของน้ำหนักบรรทุกทุกใช้งาน ในกรณีค้ำยันทำด้วยวัสดุอื่นที่ไม่ใช่เหล็ก ต้องสามารถรับน้ำหนักบรรทุก ใช้งานได้ไม่น้อยกว่าสี่เท่าของน้ำหนักบรรทุกทุกใช้งาน และต้องมีเอกสารแสดงกำลังวัสดุประกอบด้วย

(๒) ไม้ที่ใช้ทำค้ำยัน ต้องเป็นไม้ที่ไม่ผุเปื่อยหรือชำรุดจนทำให้ไม้ขาดความแข็งแรง ทนทาน และต้องมีหน่วยแรงดัดประลัย (ultimate bending stress) ไม่น้อยกว่า ๓๐๐ กิโลกรัม ต่อตารางเซนติเมตร และมีค่าความปลอดภัยไม่น้อยกว่า ๔

(๓) เหล็กที่ใช้ทำค้ำยัน ต้องเป็นเหล็กที่มีจุดคราก (yield point) ไม่น้อยกว่า ๒,๔๐๐ กิโลกรัม ต่อตารางเซนติเมตร และมีค่าความปลอดภัยไม่น้อยกว่า ๒

(๔) ข้อต่อและจุดยึดต่าง ๆ ของค้ำยันต้องมั่นคงแข็งแรง

(๕) ในกรณีที่มีที่รองรับค้ำยัน ต้องสามารถรับน้ำหนักบรรทุกทุกได้ไม่น้อยกว่าสองเท่า ของน้ำหนักบรรทุกทุกใช้งาน

(๖) ค้ำยันต้องยึดโยงหรือตรึงกับพื้นดินหรือส่วนของสิ่งก่อสร้างให้มั่นคงแข็งแรง

ข้อ ๑๔ นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจสอบส่วนประกอบของค้ำยันและที่รองรับค้ำยัน ทุกครั้งก่อนการใช้งานและระหว่างใช้งาน หากพบว่าไม่มั่นคงแข็งแรงและปลอดภัย ให้นายจ้าง ดำเนินการซ่อมแซมหรือปรับปรุงส่วนประกอบของค้ำยันและที่รองรับค้ำยันให้มั่นคงแข็งแรง และปลอดภัยอยู่เสมอ

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่ใช้ค้ำยันรองรับการเทคอนกรีต อุปกรณ์ เครื่องจักร หรือรองรับสิ่งอื่นใด ที่มีลักษณะคล้ายกัน นายจ้างต้องควบคุมดูแลมิให้บุคคลซึ่งไม่เกี่ยวข้องเข้าไปอยู่ใน หรือใต้บริเวณนั้น เว้นแต่กรณีการทำงานที่มีความจำเป็นและเฉพาะผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องเท่านั้น

ข้อ ๑๖ สำเนาเอกสารตามข้อ ๔ ข้อ ๗ ข้อ ๑๑ และข้อ ๑๒ จะอยู่ในรูปแบบ อิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔

สุชาติ ชมกลิ่น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ บัญญัติให้นายจ้างบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวง และเพื่อให้การทำงานเกี่ยวกับนั่งร้าน และค้ำยันมีมาตรฐานอันจะทำให้ลูกจ้างมีความปลอดภัยในการทำงานมากขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการคำนวณออกแบบและควบคุมการใช้นั่งร้านโดยวิศวกร

โดยที่กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับนั่งร้านและค้ำยัน พ.ศ. ๒๕๖๔ กำหนดให้นายจ้างต้องจัดให้มีการคำนวณออกแบบและควบคุมการใช้นั่งร้านโดยวิศวกร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๘ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับนั่งร้าน และค้ำยัน พ.ศ. ๒๕๖๔ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“จุดคราก” (yield point) หมายความว่า จุดที่หน่วยแรงดึงที่วัสดุเริ่มยืดโดยไม่ต้องเพิ่มแรงดึงขึ้นอีก

“น้ำหนักบรรทุกทุกใช้งาน” (working load) หมายความว่า ผลรวมของน้ำหนักบรรทุกทั้งหมดที่กระทำต่อโครงสร้าง

“น้ำหนักบรรทุกคงที่” (dead load) หมายความว่า น้ำหนักของนั่งร้านที่พิจารณาน้ำหนักรวมของอุปกรณ์ทั้งหมดของนั่งร้านร่วมด้วย

“น้ำหนักบรรทุกจร” (live load) หมายความว่า น้ำหนักบรรทุกที่อาจมีการเปลี่ยนแปลงขนาดและตำแหน่ง เช่น น้ำหนักบรรทุกของผู้ปฏิบัติงาน วัสดุ หรือรถเข็นซีเมนต์

หมวด ๑

ข้อกำหนดทั่วไป

ข้อ ๓ นั่งร้านที่มีความสูงตั้งแต่ ๔ เมตรขึ้นไป หรือนั่งร้านเสาเรียงเดียวสำหรับงานทาสีที่มีความสูงเกิน ๗.๒๐ เมตร และไม่มีรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานที่ผู้ผลิตกำหนด นายจ้างต้องจัดให้มีการคำนวณออกแบบโดยวิศวกร ตามประกาศนี้

ข้อ ๔ เมื่อนายจ้างนำนั่งร้านมาใช้สำหรับการทำงาน อย่างน้อยต้องมีรายการข้อมูลการใช้งานดังต่อไปนี้

- (๑) ข้อมูล และสถานที่หรือหน่วยงานที่นำไปใช้งาน
- (๒) วัตถุประสงค์ หรือลักษณะของการทำงาน
- (๓) ความสูงที่ต้องการใช้งานนั่งร้าน
- (๔) วันที่เริ่มและสิ้นสุดสำหรับใช้งานนั่งร้าน

- (๕) ชนิด หรือประเภทของนั่งร้าน
- (๖) ชนิดของวัสดุใช้สร้าง
- (๗) จำนวนผู้ปฏิบัติงานสูงสุด
- (๘) ขนาดและน้ำหนักของวัสดุอุปกรณ์ที่จะนำขึ้นไปใช้บนนั่งร้าน
- (๙) วัตถุประสงค์ของการนำไปใช้กับลักษณะงาน หรือการใช้งานที่เหมาะสมกับประเภทของนั่งร้าน

(๑๐) ระบุโอกาสได้รับผลกระทบและข้อควรระวังเมื่อมีการใช้นั่งร้าน

ข้อ ๕ นั่งร้านที่นายจ้างให้ลูกจ้างใช้สำหรับทำงานที่มีความสูงตั้งแต่ ๔ เมตรขึ้นไป หรือนั่งร้านเสาเรียงเดี่ยวสำหรับงานทาสีที่สูงเกิน ๗.๒๐ เมตร อย่างน้อยต้องมีรายละเอียดข้อมูลประกอบการคำนวณและออกแบบ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชนิด หรือประเภทของนั่งร้าน
- (๒) ข้อมูลของผู้สร้าง ผู้ผลิต หรือผู้คำนวณออกแบบ
- (๓) ชนิด และกำลังของวัสดุที่ใช้สร้างนั่งร้าน
- (๔) น้ำหนักบรรทุกทุกใช้งาน ซึ่งอย่างน้อยต้องมีน้ำหนักบรรทุกคงที่และน้ำหนักบรรทุกจร
- (๕) น้ำหนักบรรทุกจากสภาพแวดล้อม (ถ้ามี) เช่น แรงแลม แรงแดันใต้ดิน กระแสน้ำ
- (๖) น้ำหนักบรรทุกทุกใช้งานสูงสุดเพื่อการออกแบบ
- (๗) น้ำหนักบรรทุกสูงสุดสำหรับใช้งานจริง
- (๘) ความสามารถในการทำงานสูงสุดของนั่งร้านที่ออกแบบ

ทั้งนี้ ต้องจัดทำแบบแปลน และรายการประกอบแบบแปลน รวมถึงกำหนดทางขึ้น - ลง และเข้า - ออก ของผู้ปฏิบัติงาน ระบุวัสดุและอุปกรณ์สำหรับการยึดหรือติดโครงสร้างและส่วนประกอบของนั่งร้าน หรืออาจจัดทำลำดับขั้นตอนสำหรับการสร้าง ประกอบ ติดตั้ง ตรวจสอบ ใช้ เคลื่อนย้าย และการรื้อถอนนั่งร้านประเภทนั้น ๆ

ข้อ ๖ นายจ้างที่มีการใช้นั่งร้านต้องดำเนินการจัดให้มีรายการข้อมูลการใช้ตามข้อ ๔ รายละเอียดข้อมูลประกอบการออกแบบตามข้อ ๕ โดยติดไว้บริเวณที่มีการใช้นั่งร้านอย่างน้อยต้องมีรายการข้อมูลการใช้งานและรายละเอียดข้อมูลประกอบการออกแบบตามแนบท้ายประกาศเพื่อเป็นหลักฐานให้พนักงานตรวจความปลอดภัยสามารถตรวจสอบได้

ข้อ ๗ นายจ้างต้องจัดให้มีป้ายน้ำหนักบรรทุกทุกใช้งานสูงสุด และจำนวนผู้ปฏิบัติงานสูงสุดแต่ละชั้นของนั่งร้าน พร้อมติดหมายเลขแต่ละชั้นของนั่งร้านให้เห็นอย่างชัดเจน

ข้อ ๘ นายจ้างต้องจัดให้มีมาตรการป้องกันมิให้ผู้ที่ไม่มีความรู้ที่เกี่ยวข้อ เข้าไปใกล้หรือใช้นั่งร้าน พร้อมทั้งจัดทำป้าย หรือสัญลักษณ์ให้เห็นอย่างชัดเจน เพื่อความปลอดภัย กรณีดังต่อไปนี้

- (๑) มีการทดสอบ หรือตรวจสอบนั่งร้าน
- (๒) อนุญาตให้ใช้นั่งร้านสำหรับทำงานได้

ข้อ ๙ นายจ้างต้องดำเนินการสร้าง ติดตั้ง หรือวางฐานนั่งร้านบนพื้นที่ที่มั่นคงแข็งแรง และปลอดภัย

ข้อ ๑๐ กรณีนายจ้างสร้างนั่งร้านที่มีขอบพื้นนั่งร้านด้านในห่างจากแนวผนังของอาคารมากกว่า ๔๕ เซนติเมตร ต้องจัดทำราวกันตก หรือสิ่งกั้นอื่นในด้านที่ติดกับแนวผนังของอาคาร ให้มีความมั่นคงแข็งแรงเพื่อเกิดความปลอดภัยต่อลูกจ้างที่ปฏิบัติงาน ยกเว้นนั่งร้านเสาเรียงเดี่ยวสำหรับงานทาสี

ข้อ ๑๑ กรณีนายจ้างสร้างนั่งร้านหรือช่องทางเดิน ให้นายจ้างปิดคลุมเหนือช่องที่กำหนด ให้เป็นทางเดินด้วยแผงไม้ หรือวัสดุอื่นที่มีความมั่นคงแข็งแรงเพียงพอเพื่อป้องกันมิให้เกิดอันตราย ปัญหาสุขภาพอนามัย และความปลอดภัยของผู้ใช้ทางเดินนั้น

ข้อ ๑๒ กรณีนายจ้างสร้างนั่งร้านหลายชั้น และมีการปฏิบัติงานบนนั่งร้านหลายชั้นพร้อมกัน ให้นายจ้างจัดให้มีผ้าใบหรือวัสดุอื่นที่คล้ายกันที่เหมาะสม เพื่อป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นแก่ผู้ทำงาน อยู่ชั้นล่างได้

ข้อ ๑๓ กรณีนายจ้างสร้างนั่งร้านให้พิจารณาถึงแรงสั่นสะเทือน แรงลม และน้ำหนักของผ้าใบ แผงไม้ หรือสิ่งปิดกั้นอื่นที่อาจมีผลต่อความมั่นคงแข็งแรงของนั่งร้านด้วย

ข้อ ๑๔ กรณีนายจ้างสร้างนั่งร้านแต่ละชั้นสูงเกิน ๒ เมตร ต้องได้รับการออกแบบ โดยวิศวกร

ข้อ ๑๕ กรณีนายจ้างสร้างนั่งร้านใกล้หอลิฟต์ ต้องให้มีระยะห่างพอที่ตัวลิฟต์ไม่กระทบ นั่งร้านในขณะขึ้นลง

ข้อ ๑๖ นายจ้างต้องมิให้มีการยึดโยงนั่งร้านกับหอลิฟต์ หรือยึดโยงกับโครงสร้างของเครื่องจักรที่ติดตั้ง เพื่อใช้ในการก่อสร้าง

ข้อ ๑๗ กรณีนายจ้างสร้างนั่งร้านแบบห้อยแขวน ต้องจัดให้มีการใช้เชือก ลวดสลิง หรือวัสดุอื่นใดต้องเหมาะสมกับร่องรอก หรือประเภทของรอก ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามที่ผู้ผลิตหรือวิศวกร กำหนด

ข้อ ๑๘ นายจ้างต้องติดตั้งนั่งร้านให้อยู่ในแนวระดับ และมีอุปกรณ์ หรือวิธีการอื่นใด สำหรับการตรวจเช็คระดับ

ข้อ ๑๙ นายจ้างซึ่งให้ลูกจ้างทำงานบนนั่งร้าน หรือทำงานประกอบ ติดตั้ง ตรวจสอบ ทดสอบ และเคลื่อนย้ายนั่งร้าน ต้องจัดและควบคุมดูแลให้ลูกจ้างสวมใส่เข็มขัดนิรภัย และเชือกนิรภัย หรือสายช่วยชีวิตพร้อมอุปกรณ์ หรืออุปกรณ์อื่นใดที่เหมาะสมกับลักษณะงาน ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ในสถานที่ที่อันตรายจากการตกจากที่สูงและที่ลาดชัน จากวัสดุกระเด็น ตกหล่น และพังทลาย และจากการตกลงไปในภาชนะเก็บหรือรองรับวัสดุ

หมวด ๒

การคำนวณออกแบบ

ข้อ ๒๐ กรณีนายจ้างจัดให้มีวิศวกรเป็นผู้คำนวณและออกแบบนั่งร้าน หรือนั่งร้านที่มาจากผู้ผลิต อย่างน้อยต้องมีกำลังของวัสดุเป็นไปตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ไม้ที่ใช้สร้างนั่งร้านต้องไม่ผุ เปื่อย หรือชำรุดจนทำให้ขาดความแข็งแรงทนทาน มีหน่วยแรงดัดประลัย (ultimate bending stress) ไม่น้อยกว่า ๓๐๐ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร และมีค่าความปลอดภัยไม่น้อยกว่า ๔

(๒) เหล็กที่ใช้สร้างนั่งร้านต้องมีจุดคราก ไม่น้อยกว่า ๒,๔๐๐ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร และมีค่าความปลอดภัยไม่น้อยกว่า ๒

(๓) เชือกหรือลวดสลิงต้องสามารถรับน้ำหนักปลอดภัยได้ไม่น้อยกว่าน้ำหนักบรรทุกทุกใช้งานสูงสุดที่ผู้ผลิตกำหนดไว้

(๔) ฐานหรือที่รองรับนั่งร้าน ต้องแข็งแรง สามารถรับน้ำหนักบรรทุกทุกใช้งานไม่น้อยกว่า ๒ เท่า ของน้ำหนักบรรทุกทุกใช้งาน

(๕) นั่งร้านที่สร้างด้วยเหล็กต้องสามารถรับน้ำหนักบรรทุกทุกใช้งานไม่น้อยกว่า ๒ เท่า ของน้ำหนักบรรทุกทุกใช้งาน กรณีสร้างด้วยวัสดุอื่นที่ไม่ใช่เหล็กต้องมีเอกสารแสดงผลกำลังวัสดุประกอบด้วย

(๖) นั่งร้านที่สร้างด้วยไม้ต้องสามารถรับน้ำหนักบรรทุกทุกใช้งานไม่น้อยกว่า ๔ เท่า ของน้ำหนักบรรทุกทุกใช้งาน กรณีสร้างด้วยไม้ต้องมีเอกสารแสดงผลกำลังวัสดุจากสถาบันที่เชื่อถือได้ประกอบ

ข้อ ๒๑ กรณีมีการคำนวณน้ำหนักบรรทุกทุกใช้งานซึ่งกระทำบนโครงสร้างนั่งร้าน อย่างน้อยต้องสามารถรับน้ำหนักซึ่งเป็นผลรวมของน้ำหนักบรรทุก ดังต่อไปนี้

(๑) น้ำหนักบรรทุกในแนวดิ่ง ดังนี้

(ก) น้ำหนักบรรทุกคงที่

(ข) น้ำหนักบรรทุกจรของผู้ปฏิบัติงานและวัสดุบนแผ่นพื้นนั่งร้านสำหรับการทำงานจริง แต่ต้องไม่น้อยกว่า ๑๕๐ กิโลกรัมต่อตารางเมตร

(๒) น้ำหนักบรรทุกจากสภาพแวดล้อม เช่น แรงสั่นสะเทือน แรงลม แรงดันดิน แรงดันของกระแสน้ำ น้ำหนักผ้าใบ แผ่นไม้ หรือสิ่งปิดกั้นอื่นที่อาจมีผลต่อความมั่นคงแข็งแรงของนั่งร้านด้วย เป็นต้น

ข้อ ๒๒ กรณีที่นายจ้างสร้างนั่งร้าน วัสดุที่ใช้สร้างต้องไม่มีคุณลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ชำรุด ผุ เปื่อย มีรอยแตกร้าว จนอาจทำให้ขาดความแข็งแรงและปลอดภัย

(๒) วัสดุที่ใช้ทำโครงสร้างนั่งร้านต่างชนิดกัน

(๓) ใช้ตะปูเหล็กหล่อยึดติดโครงสร้างนั่งร้านไม้

- (๔) เชือกหรือลวดสลิงสำหรับนั่งร้านแบบห้อยแขวน ต้องไม่มีลักษณะ ดังนี้
- (ก) ผุ เปื่อย ถูกกัดกร่อน ชำรุด หรือเป็นสนิม
 - (ข) มีร่องรอยเนื่องจากอุณหภูมิความร้อนหรือสารเคมีทำลาย
 - (ค) เส้นผ่านศูนย์กลางเล็กลงเกินร้อยละห้าของเส้นผ่านศูนย์กลางเดิม
 - (ง) กรณีลวดสลิงขมวด (kink) หรือแตกเกลียว (bird caging)
 - (จ) กรณีลวดสลิง เส้นลวดในหนึ่งช่วงเกลียว (lay) ขาดตั้งแต่สามเส้นขึ้นไปในเกลียว (strand) เดียวกัน หรือขาดตั้งแต่หกเส้นขึ้นไปในหลายเกลียว (strands) รวมกัน
- ข้อ ๒๓ กรณีนายจ้างให้ลูกจ้างใช้นั่งร้านสำหรับการทำงาน ต้องจัดให้มีการออกแบบนั่งร้านอย่างน้อยประกอบไปด้วยลักษณะ ดังต่อไปนี้
- (๑) พื้นนั่งร้านต้องกว้างไม่น้อยกว่า ๓๕ เซนติเมตร และยึดติดให้มั่นคงแข็งแรงและปลอดภัย
 - (๒) กรณีต้องมีการใช้บันได บันไดภายในนั่งร้าน บันไดไต่ หรือที่มีทางขึ้น - ลงนั่งร้าน ต้องมีโครงสร้างที่แข็งแรง ทนทาน ไม่ชำรุดเสื่อมสภาพ มีสภาพที่ปลอดภัยต่อการใช้งาน ตามลักษณะ ดังนี้
 - (ก) กรณีบันไดภายในนั่งร้าน ขนาดของลูกนอนบันไดต้องกว้างไม่น้อยกว่า ๑๕ เซนติเมตร และระยะห่างของชั้นบันไดต้องเท่ากันโดยห่างกันไม่เกิน ๓๐ เซนติเมตร
 - (ข) กรณีบันไดไต่ ต้องมีระยะห่างของชั้นบันไดเท่ากัน โดยห่างกันไม่เกิน ๓๐ เซนติเมตร และติดตรึงกับนั่งร้านให้มีความมั่นคงแข็งแรงและปลอดภัย
 - (๓) ราวกันตกมีความสูงอย่างน้อย ๙๐ เซนติเมตร แต่ไม่เกิน ๑.๑๐ เมตร และอย่างน้อยต้องประกอบด้วยราวบน ราวกลาง หรือสิ่งอื่นใดที่มั่นคงแข็งแรงเหมาะสมกับนั่งร้านนั้น ๆ และสามารถป้องกันการตกของผู้ปฏิบัติงานได้
 - (๔) ขอบกันวัสดุ หรือเครื่องมือและอุปกรณ์ตกหล่น ต้องมีความสูงไม่น้อยกว่า ๑๕ เซนติเมตร จากพื้นนั่งร้าน หรือสิ่งอื่นใดที่มั่นคงแข็งแรงเหมาะสมกับนั่งร้านนั้น ๆ และสามารถป้องกันการตกหล่น
 - (๕) กรณีสร้างนั่งร้านสูงตั้งแต่ ๔ เมตรขึ้นไป ต้องออกแบบและสร้างค้ำยันด้วยวิธีการยึดตรึงกับอาคารหรือโครงสร้างที่มั่นคงแข็งแรง หรือวิธีการอื่นใดเพื่อป้องกันการโย้หรือเซ
- ข้อ ๒๔ กรณีนายจ้างติดตั้งนั่งร้านแบบห้อยแขวน ต้องไม่นำนั่งร้านไปเกาะหรือยึดติดกับกำแพงวัสดุก่อ ส่วนของอาคารที่มีโครงสร้างไม่มั่นคงแข็งแรง หรือโครงสร้างที่มีได้กำหนดหรือออกแบบไว้
- ข้อ ๒๕ กรณีนั่งร้านแบบห้อยแขวน ซึ่งมีด้านที่ชิดกับตัวอาคารหรือบริเวณที่ปฏิบัติงาน นายจ้างต้องดำเนินการยึดโยงกับตัวอาคารมิให้นั่งร้านกระแทกกับตัวอาคาร มีการติดตั้งวัสดุหรืออุปกรณ์ป้องกันการกระแทก หรือป้องกันการสัมผัสโดยตรงระหว่างอุปกรณ์ส่วนประกอบของนั่งร้านกับส่วนของอาคารหรือโครงสร้าง เช่น ยางนิ่ม ยางลม หรือสิ่งอื่นใดที่มีความเหมาะสม เป็นต้น

หมวด ๓
การควบคุมการใช้นั่งร้าน

ข้อ ๒๖ นายจ้างต้องจัดให้มีส่วนประกอบและอุปกรณ์รายการประกอบแบบที่มีอยู่ในรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานที่ผู้ผลิตกำหนด หรือรายละเอียดที่วิศวกรกำหนดทุกครั้ง ก่อนการติดตั้ง

ข้อ ๒๗ นายจ้างต้องจัดให้มีการควบคุมการใช้นั่งร้านโดยวิศวกรอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง เมื่อมีการใช้นั่งร้านในเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- (๑) กรณีที่มีการใช้นั่งร้านสำหรับการทำงานก่อสร้างที่มีความสูงตั้งแต่ ๔ เมตรขึ้นไป
- (๒) กรณีที่มีการใช้นั่งร้านห้อยแขวน

การควบคุมตามวรรคแรก ในขั้นตอนก่อนการใช้งาน ระหว่างการใช้งาน และหลังการใช้งาน เพื่อให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน หรือให้ลูกจ้างสามารถทำงานได้อย่างปลอดภัย อย่างน้อยต้องควบคุมให้มีการใช้นั่งร้านเป็นไปตามลักษณะและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- (๑) โครงสร้างและส่วนประกอบของนั่งร้านมีเสถียรภาพ มั่นคงแข็งแรงและปลอดภัย
- (๒) พื้นหรือฐาน สำหรับรองรับนั่งร้านต้องมีความมั่นคงแข็งแรงและปลอดภัยต่อการใช้งาน
- (๓) มีการใช้งานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ หรือตามลักษณะงาน
- (๔) ระบบป้องกันอันตรายที่ติดตั้งไว้ต้องมีสภาพแข็งแรงสมบูรณ์เหมาะสมกับปัจจัยเสี่ยง

ของการทำงาน

- (๕) มีป้ายหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้นั่งร้านติดไว้ให้เห็นชัดเจน
- (๖) ผู้ปฏิบัติงานบนนั่งร้านต้องปฏิบัติตามคู่มือความปลอดภัยในการทำงาน

เมื่อพบว่ามีการใช้งานนั่งร้านไม่เป็นไปตามรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานที่ผู้ผลิต หรือวิศวกรกำหนด หรือพบข้อบกพร่องของนั่งร้านที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการรับน้ำหนัก การใช้งานได้อย่างปลอดภัย หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อการทำงานของลูกจ้าง นายจ้างต้องมีให้ลูกจ้างทำงานจนกว่าจะได้รับการแก้ไขข้อบกพร่อง ซ่อมแซมให้ถูกต้อง หรืออยู่ในสภาพพร้อมใช้งานได้อย่างปลอดภัย

ข้อ ๒๘ กรณีนั่งร้านได้รับผลกระทบจากอุบัติเหตุหรือสภาพแวดล้อมที่อาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงแข็งแรงของนั่งร้านจนอาจเป็นเหตุให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่ลูกจ้าง นายจ้างต้องจัดให้มีวิศวกรดำเนินการตรวจสอบ และทดสอบก่อนการใช้งาน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

อภิญา สุจริตตานันท์

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

รายการข้อมูลการใช้งานและรายละเอียดประกอบการออกแบบ ตามข้อ ๖

รายการข้อมูล และสถานที่หรือหน่วยงานที่นำไปใช้งาน (ข้อ ๔)

๑. นายจ้าง/เจ้าของสถานประกอบการ
 เลขที่นิติบุคคล/เลขบัตรประชาชน เลขบัญชีประกันสังคม
 ที่อยู่เลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย ถนน
 แขวง/ตำบล เขต/อำเภอ จังหวัด
 โทรศัพท์ E-mail
- หน่วยงาน/โครงการที่มีการติดตั้งน้ํงร้าน
 ที่อยู่เลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย ถนน
 โทรศัพท์ E-mail

ข้อมูลแสดงการใช้งานน้ํงร้าน ดังนี้

๒. ชนิด/ประเภทน้ํงร้าน :
๓. วัตถุประสงค์ หรือลักษณะของการทำงาน : งานก่อสร้าง งานอื่น ได้แก่
๔. ความสูงการใช้งานน้ํงร้าน : ความสูง เมตร
๕. วันเริ่มและสิ้นสุดการใช้งานน้ํงร้าน : ระหว่างวันที่ ถึงวันที่
๖. ชนิดของวัสดุที่ใช้สร้างน้ํงร้าน : ไม้ เหล็ก อื่นๆ
๗. จำนวนผู้ปฏิบัติงานสูงสุด คน
๘. ขนาดหรือน้ําน้ำหนักของวัสดุอุปกรณ์ที่จะนำขึ้นไปใช้น้ํงร้าน : กิโลกรัม
๙. วัตถุประสงค์ของการนำไปใช้กับลักษณะงาน หรือการใช้งานที่เหมาะสมกับประเภทของน้ํงร้าน :

.....

๑๐. โอกาสได้รับผลกระทบ (ถ้ามี) :
-

๑๑. ข้อควรระวังเมื่อมีการใช้น้ํงร้าน :
-

รายละเอียดข้อมูลประกอบการออกแบบ (ข้อ ๕)

ข้อมูลของผู้สร้าง ผู้ผลิต หรือผู้คำนวณออกแบบ :

๑. นักร้านโดย : ผู้ผลิต ไม่มีวิศวกร มีวิศวกรออกแบบคำนวณ

๒. ข้อมูลแสดงรายละเอียดประกอบการคำนวณออกแบบ : ผู้ผลิต/โดยวิศวกร

ชื่อผู้ผลิต

ชื่อวิศวกร

เลขที่ใบอนุญาต

๓. ชนิด/ประเภทของนักร้าน :

๔. ชนิด/กำลังวัสดุ : ไม่มี : มีหน่วยแรงตัด กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร

เหล็ก : มีหน่วยแรงดึง กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร

อื่นๆ ได้แก่ มีหน่วยแรง กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร

๕. น้ำหนักบรรทุกใช้งาน: น้ำหนักบรรทุกคงที่ (dead load) กิโลกรัมต่อตารางเมตร

น้ำหนักบรรทุกจร (live load) กิโลกรัมต่อตารางเมตร

น้ำหนักบรรทุกจากสภาพแวดล้อม (ถ้ามี) ได้แก่ แรงลม แรงดันน้ำ แรงอื่นๆ

น้ำหนักจากสภาพแวดล้อม กิโลกรัมต่อตารางเมตร

ผลรวมน้ำหนักบรรทุกใช้งาน กิโลกรัมต่อตารางเมตร

๖. น้ำหนักบรรทุกใช้งานสูงสุดเพื่อการออกแบบ กิโลกรัมต่อตารางเมตร

น้ำหนักบรรทุกสูงสุดสำหรับการใช้งานจริง กิโลกรัมต่อตารางเมตร

นักร้านสามารถใช้งานจริงที่ความสูงสุด (ความสูงออกแบบใช้งาน) เมตร

รายการเอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง

ลำดับ	รายการ	มี	ไม่มี	หมายเหตุ
๑. เมื่อมีการใช้นักร้าน	ข้อบังคับและขั้นตอนการปฏิบัติงาน	
๒. กรณีใช้นักร้าน	๒.๑ แบบแปลนแผนผังบริเวณพื้นที่การติดตั้งนักร้าน ซึ่งมีรายละเอียด เช่น ผังบริเวณพื้นที่การทำงาน เส้นทาง เข้า ออก ขึ้น ลง สำหรับผู้ปฏิบัติงานหรืออุปกรณ์ ๒.๒ กำหนดทางขึ้น - ลง และเข้า - ออก ของผู้ปฏิบัติงาน ระบุวัสดุและอุปกรณ์สำหรับการยึดหรือติดตั้งโครงสร้าง และส่วนประกอบของนักร้าน หรืออาจจัดทำลำดับขั้นตอน สำหรับการสร้าง ประกอบ ติดตั้ง ตรวจสอบ ใช้ เคลื่อนย้าย และการรื้อถอนนักร้านประเภทนั้น ๆ	

ลำดับ	รายการ	มี	ไม่มี	หมายเหตุ
	๒.๓ แบบแปลน และรายการประกอบแบบแปลน (เฉพาะนั่งร้านตามข้อ ๓ ของประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครอง แรงงาน)	
๓. ตรวจสอบก่อน ติดตั้ง/ก่อนการใช้	๓.๑ ตรวจสอบวัสดุ อุปกรณ์ก่อนการประกอบ การติดตั้ง ๓.๒ ตรวจสอบ ทดสอบ ก่อนการใช้งาน เมื่อวันที่	โดย โดย
๔. ควบคุมการใช้	๔.๑ ก่อนการใช้งานทุกวัน ๔.๒ ทุกเดือน (เฉพาะนั่งร้านตามข้อ ๒๗ ของประกาศกรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน) ๔.๓ หลังผลกระทบจากอุบัติเหตุหรือสภาพแวดล้อม (ถ้ามี)	โดย โดย โดย

ข้อมูลและรายละเอียดเพิ่มเติม (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

ณ วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

ลงชื่อ นายจ้าง/ผู้กระทำการแทน
(.....)

กฎกระทรวง

กำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการ
ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานก่อสร้าง
พ.ศ. ๒๕๖๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ
ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน
ออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“งานก่อสร้าง” หมายความว่า การก่อสร้างสิ่งก่อสร้างทุกชนิด เช่น อาคาร สนามบิน
ทางรถไฟ ทางรถราง ถนน อุโมงค์ ท่าเรือ อุโมงค์ คานเรือ สะพานเทียบเรือ สะพาน ทางน้ำ
ท่อระบายน้ำ ประปา รั้ว กำแพง ประตู ป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้าย พื้นที่หรือ
สิ่งก่อสร้างเพื่อจอดรถ กลับริด ทางเข้าออกของรถ และหมายความรวมถึงงานต่อเติม ซ่อมแซม
ปรับปรุง ดัดแปลง เคลื่อนย้าย รื้อถอน หรือทำลายสิ่งก่อสร้างนั้นด้วย

“อาคาร” หมายความว่า อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

“เขตก่อสร้าง” หมายความว่า พื้นที่ที่ดำเนินการก่อสร้าง รวมถึงพื้นที่ที่นายจ้างได้กำหนด
เพิ่มเติมจากพื้นที่ที่ดำเนินการก่อสร้างตามกฎหมายว่าด้วย

“เขตอันตราย” หมายความว่า พื้นที่ที่กำลังก่อสร้าง พื้นที่ที่ติดตั้งนั่งร้าน บันจัน หรือ
เครื่องจักรหรือบริภัณฑ์ไฟฟ้าเพื่องานก่อสร้าง พื้นที่ที่เป็นทางลำเลียงวัสดุเพื่องานก่อสร้าง พื้นที่
ที่ใช้เป็นสถานที่เก็บเชื้อเพลิงหรือวัตถุระเบิด พื้นที่ที่ลูกจ้างทำงานในที่สูง พื้นที่ที่อาจมีการกระเด็น
ตกหล่นหรือพังทลายของวัสดุสิ่งของ รวมถึงพื้นที่ที่นายจ้างได้กำหนดเพิ่มเติม

“ค้ำยัน” หมายความว่า ค้ำยันตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานในการบริหารจัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับนั่งร้านและค้ำยัน

“เสาเข็ม” หมายความว่า สิ่งที่รับน้ำหนักของโครงสร้างต่าง ๆ โดยถ่ายน้ำหนักจากโครงสร้างอาคารหรือสิ่งก่อสร้างอื่นสู่ดิน หรือเพื่อใช้เป็นกำแพงกันดิน

“เครื่องตอกเสาเข็ม” หมายความว่า เครื่องจักรและส่วนประกอบที่อาจแยกออกจากกัน หรือรวมเป็นชุดเดียวกันเพื่อใช้ในการตอกเสาเข็ม

“เครื่องขุดเจาะ” หมายความว่า เครื่องจักรและส่วนประกอบที่อาจแยกออกจากกัน หรือรวมเป็นชุดเดียวกันเพื่อใช้ในการขุดหรือเจาะ

“ค่าความปลอดภัย” หมายความว่า อัตราส่วนของหน่วยแรงหรือน้ำหนักบรรทุกที่ทำให้เกิดการวิบัติต่อหน่วยแรงหรือน้ำหนักบรรทุกที่ใช้งานจริง

“กำแพงพืด” หมายความว่า สิ่งก่อสร้างที่เป็นกำแพงหรือผนังต่อเนื่องของโครงสร้างที่มีส่วนใดส่วนหนึ่งอยู่ใต้ดินเพื่อรับแรงหรือน้ำหนัก

“ลิฟต์ขนส่งวัสดุชั่วคราว” หมายความว่า เครื่องสำหรับใช้ขนส่งวัสดุขึ้นลงเป็นการชั่วคราว ประกอบด้วยหอลิฟต์หรือปล่องลิฟต์ ตัวลิฟต์ และเครื่องจักร

“ลิฟต์โดยสารชั่วคราว” หมายความว่า เครื่องสำหรับใช้ขนส่งบุคคลขึ้นลงเป็นการชั่วคราว ประกอบด้วยหอลิฟต์หรือปล่องลิฟต์ ตัวลิฟต์ และเครื่องจักร

“ลวดสลิง” หมายความว่า เชือกที่ทำด้วยเส้นลวดหลายเส้นที่ตีเกลียวรอบแกนชั้นเดียวหรือหลายชั้น

“รอก” หมายความว่า อุปกรณ์ผ่อนแรงมีลักษณะคล้ายล้อเพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายสิ่งของโดยร้อยไว้กับเชือก โซ่ หรือลวดสลิง เพื่อใช้ในการทำงานก่อสร้าง

“งานก่อสร้างในน้ำ” หมายความว่า งานก่อสร้างทุกประเภทในน้ำหรือบนสิ่งก่อสร้างที่อยู่เหนือน้ำ รวมถึงการก่อสร้างที่ใช้เรือ แคร่ลอย หรือสิ่งอื่นใดที่ใช้งานในลักษณะเดียวกัน

“บริษัทไฟฟ้า” หมายความว่า บริษัทไฟฟ้าตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานในการบริหารจัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า

“นั่งร้าน” หมายความว่า นั่งร้านตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานในการบริหารจัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับนั่งร้านและค้ำยัน

“แคร่ลอย” หมายความว่า เรือ แพ โป๊ะ หรือสิ่งอื่นที่มีลักษณะเดียวกัน

“ผู้ควบคุมงาน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรับผิดชอบในการอำนวยความสะดวกหรือควบคุมดูแลงานก่อสร้างตามลักษณะและประเภทของงาน

“วิศวกร” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ ก่อนเริ่มงานก่อสร้างไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ให้นายจ้างแจ้งข้อมูลงานก่อสร้างดังต่อไปนี้ต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

(๑) งานอาคารที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นใดชั้นหนึ่งในหลังเดียวกันเกิน ๒,๐๐๐ ตารางเมตร หรืออาคารที่มีความสูงตั้งแต่ ๑๕ เมตรขึ้นไป และมีพื้นที่รวมกันทุกชั้น หรือชั้นใดชั้นหนึ่งในหลังเดียวกันเกิน ๑,๐๐๐ ตารางเมตร

(๒) งานอาคารที่มีความสูงตั้งแต่ ๒๓ เมตรขึ้นไป

(๓) งานสะพานที่มีความยาวระหว่างกึ่งกลางตอม่อแรกถึงกึ่งกลางตอม่อสุดท้ายตั้งแต่ ๓๐ เมตรขึ้นไป งานสะพานข้ามทางแยกหรือทางยกระดับ สะพานกลับรถ หรือทางแยกต่างระดับ

(๔) งานขุด งานซ่อมแซม หรืองานรื้อถอนระบบสาธารณูปโภคที่ลึกตั้งแต่ ๓ เมตรขึ้นไป

(๕) งานอุโมงค์หรือทางลอด

(๖) งานก่อสร้างอื่นที่อธิบดีประกาศกำหนด

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบและวิธีการที่อธิบดีกำหนด ซึ่งอย่างน้อยต้องกำหนดให้แจ้งด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วย

ข้อ ๔ นายจ้างต้องดำเนินการให้พื้นที่ทำงานก่อสร้างมีความมั่นคงแข็งแรง สามารถรองรับน้ำหนักเครื่องจักร อุปกรณ์ และวัสดุในงานก่อสร้างได้อย่างปลอดภัย

ข้อ ๕ นายจ้างต้องจัดให้มีผู้ควบคุมงานทำหน้าที่ตรวจสอบความปลอดภัยในการทำงานก่อนการทำงานและขณะทำงานทุกขั้นตอนเพื่อให้เกิดความปลอดภัย

ข้อ ๖ นายจ้างต้องจัดให้มีการรักษาความสะอาดในบริเวณเขตก่อสร้าง โดยจัดเก็บวัสดุและอุปกรณ์ก่อสร้างให้เรียบร้อย และแยกของเหลือใช้หรือขยะทิ้งที่เป็นอันตรายและไม่เป็นอันตราย

ข้อ ๗ ในกรณีที่จะต้องมีการขยับย่นดินที่ขุดออกจากเขตก่อสร้าง นายจ้างต้องจัดให้มีสถานที่เก็บกองดินที่จะขยับย่นที่เหมาะสมและต้องกำหนดมาตรการป้องกันอันตรายอันเกิดจากการเก็บกองดินนั้น รวมทั้งการฟุ้งกระจายของฝุ่นอันเกิดจากดินดังกล่าวด้วย

ข้อ ๘ ในกรณีที่ลูกจ้างต้องทำงานก่อสร้างบนพื้นต่างระดับที่มีความสูงตั้งแต่ ๑.๕๐ เมตรขึ้นไป นายจ้างต้องจัดให้มีบันไดหรือทางลาดพร้อมทั้งติดตั้งราวกันตกตามมาตราฐานของสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ หรือมาตรการอื่นใดเพื่อให้เกิดความปลอดภัย

ข้อ ๙ นายจ้างต้องมีให้ลูกจ้างทำงานก่อสร้างในขณะที่เกิดภัยธรรมชาติ หรือมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ หรือมีเหตุอื่นใดที่อาจจะทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง เว้นแต่เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในงานก่อสร้างหรือเพื่อการช่วยเหลือหรือการบรรเทาเหตุ โดยให้นายจ้างแจ้งให้ลูกจ้างทราบถึงอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นจากการทำงาน ก่อนเข้าทำงาน และกำหนดมาตรการป้องกันอันตรายของลูกจ้างนั้นด้วย

ข้อ ๑๐ นายจ้างต้องจัดให้มีแสงสว่างฉุกเฉินในเขตก่อสร้างให้เพียงพอเพื่อใช้ในเวลาที่ไฟฟ้าดับ

ข้อ ๑๑ นายจ้างต้องติดป้ายเตือนอันตราย สัญญาณแสงสีส้ม ณ ทางเข้าออกของยานพาหนะทุกแห่ง และจัดให้มีผู้ให้สัญญาณในขณะที่มียานพาหนะเข้าออกเขตก่อสร้าง

ข้อ ๑๒ นายจ้างต้องติดป้ายแสดงหมายเลขโทรศัพท์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอความช่วยเหลือในยามฉุกเฉิน เช่น โรงพยาบาล หน่วยงานดับเพลิง หน่วยงานบรรเทาสาธารณภัย ที่ใกล้ที่สุดไว้ ณ เขตก่อสร้างให้เห็นได้อย่างชัดเจน

ข้อ ๑๓ นายจ้างต้องติดหรือตั้งป้ายสัญลักษณ์เตือนอันตรายและเครื่องหมายป้ายบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เหมาะสมกับลักษณะงาน เช่น ห้ามเข้า เขตอันตราย ระวังวัสดุตกหล่น ให้สวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล หรือข้อความอื่นที่เข้าใจง่ายและเห็นได้อย่างชัดเจน

ข้อ ๑๔ ในการรับส่งลูกจ้างในระหว่างการทำงาน นายจ้างต้องใช้ยานพาหนะที่เหมาะสมและปลอดภัย

ข้อ ๑๕ นายจ้างต้องกำหนดบริเวณเขตก่อสร้าง โดยทำรั้วสูงไม่น้อยกว่า ๒ เมตร ที่มั่นคงแข็งแรงไว้ตลอดแนวเขตก่อสร้าง หรือกั้นเขตด้วยวัสดุที่เหมาะสมตามลักษณะงาน และมีป้าย “เขตก่อสร้าง” แสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจน และห้ามมิให้บุคคลซึ่งไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในเขตก่อสร้างนั้น

ข้อ ๑๖ นายจ้างต้องกำหนดเขตอันตรายในเขตก่อสร้าง โดยจัดทำรั้วหรือกั้นเขตด้วยวัสดุที่เหมาะสมกับอันตรายนั้น และมีป้าย “เขตอันตราย” แสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจน และในเวลากลางคืนต้องจัดให้มีสัญญาณไฟสีส้มตลอดเวลา และห้ามมิให้บุคคลซึ่งไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในเขตอันตรายนั้น

ข้อ ๑๗ นายจ้างอาจอนุญาตให้บุคคลใดเข้าพักหรืออาศัยในอาคารที่อยู่ในระหว่างการก่อสร้างหรือในเขตก่อสร้างได้หากได้จัดให้มีมาตรการด้านความปลอดภัยและได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากวิศวกร และให้ปิดประกาศสำเนาหนังสือดังกล่าวไว้ ณ ที่ก่อสร้าง และต้องจัดให้มีผู้ทำหน้าที่ดูแลให้มีการปฏิบัติตามมาตรการนั้นตลอดระยะเวลาที่มีการก่อสร้าง

ข้อ ๑๘ ในการอนุญาตตามข้อ ๑๗ นายจ้างต้อง

(๑) ติดป้ายแสดงเขตที่พักอาศัยให้เห็นได้อย่างชัดเจน ณ บริเวณที่พักอาศัย

(๒) จัดทำรั้วที่พักอาศัยให้มั่นคงแข็งแรง

(๓) กำหนดทางเข้าออกและจัดให้มีทางเดินเข้าออกที่พักอาศัยโดยมิให้ผ่านเขตอันตราย หากจำเป็นต้องผ่านเขตอันตราย ต้องมีมาตรการพิเศษเพื่อความปลอดภัยของลูกจ้าง รวมทั้งต้องมี มาตรการป้องกันอันตรายจากสิ่งของตกจากที่สูงด้วย

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่มีทางร่วมหรือทางแยกในเขตก่อสร้าง นายจ้างต้องติดตั้งป้ายสัญลักษณ์ เตือนหรือบังคับ และสัญญาณแสงสีส้ม เพื่อแสดงว่าข้างหน้าเป็นทางร่วมหรือทางแยก และต้องติดตั้ง กระจกนูนหรืออุปกรณ์อื่นที่มีคุณสมบัติเท่าเทียมกันขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร บริเวณทางขนส่งที่เลี้ยวโค้งหรือหักมุม เพื่อให้ลูกจ้างและผู้ขับขี่ยานพาหนะที่กำลังสวนทางมามองเห็น ได้อย่างชัดเจน

ข้อ ๒๐ นายจ้างต้องจัดและดูแลให้ลูกจ้างใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ตลอดเวลาที่ทำงานก่อสร้าง

ข้อ ๒๑ สำเนาเอกสารตามข้อ ๓๐ ข้อ ๓๒ ข้อ ๔๗ ข้อ ๔๘ ข้อ ๔๙ ข้อ ๕๗ ข้อ ๖๒ และข้อ ๖๓ จะอยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

หมวด ๒

งานเจาะและงานขุด

ข้อ ๒๒ การเจาะหรือขุดรู หลุม บ่อ คู หรือสิ่งอื่นที่มีลักษณะเดียวกัน ในบริเวณ ที่มีสาธารณูปโภคซึ่งอาจเกิดอันตรายต่อลูกจ้างหรือบุคคลอื่น นายจ้างต้องจัดให้มีการเคลื่อนย้าย สาธารณูปโภคเหล่านั้น

ในกรณีที่นายจ้างไม่สามารถดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้เพราะเหตุที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบ ของนายจ้าง นายจ้างต้องจัดให้มีมาตรการป้องกันมิให้ลูกจ้างหรือบุคคลอื่นได้รับอันตรายจากการเจาะ หรือขุดดังกล่าว

ข้อ ๒๓ การเจาะหรือขุดรู หลุม บ่อ คู หรือสิ่งอื่นที่มีลักษณะเดียวกัน นายจ้าง ต้องจัดให้มีรั้วกั้นตักตามมาตรฐานของสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ และ ป้ายเตือนอันตรายที่เห็นได้อย่างชัดเจนตามลักษณะของงานตลอดเวลาทำงาน และในเวลากลางคืน ต้องจัดให้มีสัญญาณแสงสีส้มหรือป้ายสีสะท้อนแสงเตือนอันตรายให้เห็นได้อย่างชัดเจนและเหมาะสม กับสภาพของลักษณะงาน

ข้อ ๒๔ การเจาะหรือขุดรู หลุม บ่อ คู หรือสิ่งอื่นที่มีลักษณะเดียวกันที่ลูกจ้างอาจพลัดตก นายจ้างต้องจัดให้มีแผ่นโลหะหรือวัสดุอื่นที่มีความแข็งแรงเพียงพอปิดคลุมบนบริเวณดังกล่าว และ ทำราวล้อมกั้นด้วยไม้ โลหะ หรือวัสดุอื่นที่มีคุณสมบัติเท่าเทียมกัน

ในกรณีที่มีการเจาะหรือขุดนั้นไม่อาจทำการปิดคลุมได้ ให้ทำราวล้อมกันตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๒๕ ในบริเวณที่มีการเจาะหรือขุดรู หลุม บ่อ คู หรือสิ่งอื่นที่มีลักษณะเดียวกัน นายจ้างต้องจัดให้มีปลอกเหล็ก แผ่นเหล็ก ค้ำยัน หรืออุปกรณ์อื่นที่มีความมั่นคงแข็งแรงเพื่อป้องกันอันตรายที่เกิดจากดินพังทลาย และต้องจัดให้มีการตรวจสอบความมั่นคงแข็งแรงเพื่อให้เกิดความปลอดภัย โดยได้รับความเห็นชอบจากวิศวกร

ข้อ ๒๖ การเจาะหรือขุดรู หลุม บ่อ คู หรือสิ่งอื่นที่มีลักษณะเดียวกันที่ลึกตั้งแต่ ๒ เมตรขึ้นไป นายจ้างต้องจัดให้มีการคำนวณ ออกแบบ และกำหนดขั้นตอนการดำเนินการ โดยวิศวกรก่อนลงมือปฏิบัติงาน และต้องปฏิบัติตามแบบและขั้นตอนดังกล่าว รวมทั้งต้องติดตั้งสิ่งป้องกันดินพังทลายไว้ด้วย

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่ใช้ปั้นจั่นหรือเครื่องจักรหนักปฏิบัติงาน หรือมีกองวัสดุหรืออุปกรณ์หนัก อยู่บริเวณใกล้ปากรู หลุม บ่อ คู หรือพื้นที่อื่นที่มีลักษณะเดียวกัน นายจ้างต้องจัดให้มีการป้องกันดินพังทลายโดยติดตั้งเสาเข็มพืด (sheet pile) หรือโดยวิธีอื่นตามความเหมาะสมและมั่นคงแข็งแรง โดยได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากวิศวกร และให้ปิดประกาศสำเนาหนังสือดังกล่าวไว้ ณ สถานที่ก่อสร้าง

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่ลูกจ้างต้องลงไปทำงานในรู หลุม บ่อ คู หรือสิ่งอื่นที่มีลักษณะเดียวกัน นายจ้างต้องจัดให้มีมาตรการและอุปกรณ์ป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้ และต้องแจ้งให้ลูกจ้างทราบถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการทำงานก่อนเข้าทำงาน

หากลูกจ้างต้องลงไปทำงานในสถานที่ตามวรรคหนึ่งที่มีความลึกตั้งแต่ ๒ เมตรขึ้นไป นายจ้างต้องจัดให้มี

- (๑) ทางขึ้นลงที่มั่นคงแข็งแรง สะดวก และปลอดภัย
- (๒) เครื่องสูบน้ำที่มีประสิทธิภาพและปลอดภัย
- (๓) ระบบการถ่ายเทอากาศและแสงสว่างที่เพียงพอและเหมาะสม

(๔) ผู้ควบคุมงานซึ่งมีประสบการณ์ด้านงานดินและผ่านการอบรมหลักสูตรการช่วยเหลือ และการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ประจำบริเวณปากรู หลุม บ่อ คู หรือสิ่งอื่นที่มีลักษณะเดียวกัน เพื่อให้ความช่วยเหลือตลอดเวลาทำงาน

(๕) อุปกรณ์เพื่อการสื่อสารหรือรับส่งสัญญาณในกรณีฉุกเฉินระหว่างผู้ควบคุมงานกับลูกจ้าง ซึ่งต้องลงไปทำงานในรู หลุม บ่อ คู หรือสิ่งอื่นที่มีลักษณะเดียวกัน

(๖) สายหรือเชือกช่วยชีวิต และเข็มขัดนิรภัยที่เหมาะสมกับลักษณะงานพร้อมอุปกรณ์ที่สามารถเกาะเกี่ยวได้เพื่อช่วยเหลือกรณีฉุกเฉิน

ข้อ ๒๙ นายจ้างต้องมีให้ลูกจ้างลงไปทำงานในรู หลุม บ่อ คู หรือสิ่งอื่นที่มีลักษณะเดียวกันที่มีขนาดกว้างน้อยกว่า ๗๕ เซนติเมตร และมีความลึกตั้งแต่ ๒ เมตรขึ้นไป

หมวด ๓

งานก่อสร้างที่มีเสาเข็มและกำแพงพืด

ข้อ ๓๐ ในการประกอบ ติดตั้ง ทดสอบ ตรวจสอบ ใช้ ซ่อมบำรุง เคลื่อนย้าย และรื้อถอน เครื่องตอกเสาเข็มหรือเครื่องขุดเจาะ นายจ้างต้องปฏิบัติตามรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งาน ที่ผู้ผลิตกำหนดไว้ หากไม่มีรายละเอียดคุณลักษณะ และคู่มือการใช้งานดังกล่าว นายจ้างต้องดำเนินการ ให้วิศวกรเป็นผู้จัดทำรายละเอียดคุณลักษณะ และคู่มือการใช้งานเป็นหนังสือ และต้องมีสำเนาเอกสาร ดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

รายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานตามวรรคหนึ่งต้องเป็นภาษาไทย หรือภาษาอื่น ที่ลูกจ้างสามารถศึกษาและปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยในการทำงานได้

ข้อ ๓๑ เครื่องตอกเสาเข็มตามข้อ ๓๐ อย่างน้อยต้องมีคุณลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) โครงเครื่องตอกเสาเข็มต้องสร้างด้วยโลหะที่มีจุดคราก (yield point) ไม่น้อยกว่า ๒,๔๐๐ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร

(๒) โครงเครื่องตอกเสาเข็มต้องมีค่าความปลอดภัยไม่น้อยกว่า ๒

(๓) โครงเครื่องตอกเสาเข็มต้องมีการยึดโยง ค้ำยัน หรือตรึงให้มั่นคงแข็งแรงและปลอดภัย

(๔) คานติดตั้งรอกและฐานรองรับคานต้องสามารถรับน้ำหนักรอก ลูกตุ้มและน้ำหนักเสาเข็ม รวมกันโดยมีค่าความปลอดภัยไม่น้อยกว่า ๕

(๕) รางเลื่อนเครื่องตอกเสาเข็มต้องสามารถรับน้ำหนักได้ไม่น้อยกว่าสองเท่าของน้ำหนัก ที่ใช้งานจริง

(๖) ในกรณีที่ใช้เครื่องตอกเสาเข็มระบบดีเซลแสมเมอร์ อุปกรณ์ที่ใช้ยึดกับโครงเครื่องตอกเสาเข็ม ต้องมีค่าความปลอดภัยไม่น้อยกว่า ๖

ข้อ ๓๒ เมื่อติดตั้งเครื่องตอกเสาเข็มแล้วเสร็จ นายจ้างต้องจัดให้มีวิศวกรตรวจสอบ และรับรองว่าถูกต้องเป็นไปตามรายละเอียดคุณลักษณะตามข้อ ๓๑ แล้ว จึงใช้เครื่องตอกเสาเข็มนั้นได้ และต้องมีสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ข้อ ๓๓ ก่อนเริ่มงานเสาเข็ม งานกำแพงพืด และเครื่องขุดเจาะในแต่ละวัน นายจ้าง ต้องจัดให้มีผู้ควบคุมงานทำหน้าที่ตรวจสอบความเรียบร้อยของชิ้นส่วนหรือกลไกการทำงานของเครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์ และพื้นที่การทำงาน ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบอุปกรณ์ รางเลื่อน แม่แรง และส่วนประกอบของเครื่องตอกเสาเข็มให้อยู่ใน สภาพที่ใช้งานได้อย่างปลอดภัย

(๒) ตรวจสอบอุปกรณ์และส่วนประกอบของเครื่องขุดเจาะให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ อย่างปลอดภัย

(๓) ตรวจสอบบริเวณพื้นที่การทำงานเสาเข็มและกำแพงพืดให้มีความมั่นคงแข็งแรงเพียงพอ ทั้งนี้ นายจ้างต้องเก็บเอกสารผลการตรวจสอบดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ข้อ ๓๔ กรณีที่ต้องใช้เครื่องตอกเสาเข็มหรือเครื่องขุดเจาะที่มีควันไอเสีย นายจ้างต้องจัดให้มีมาตรการป้องกันมิให้ควันไอเสียของเครื่องตอกเสาเข็มหรือเครื่องขุดเจาะฟุ้งกระจายเป็นอันตรายต่อลูกจ้าง

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่มีการติดตั้ง เคลื่อนย้าย หรือการทำงานของเครื่องตอกเสาเข็ม หรือเครื่องขุดเจาะอยู่ใกล้สายไฟฟ้า นายจ้างต้องดำเนินการให้มีระยะห่างและมาตรการป้องกันอันตรายตามมาตรฐานที่สมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ หรือการไฟฟ้าประจำท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๓๖ ในกรณีที่มีการติดตั้ง หรือการใช้เครื่องตอกเสาเข็มหรือเครื่องขุดเจาะ หรือการยก เคลื่อนย้าย เครื่องตอกเสาเข็มหรือเครื่องขุดเจาะที่อยู่ใกล้เสาส่งคลื่นโทรคมนาคม ก่อนให้ลูกจ้างทำงาน นายจ้างต้องต่อสายตัวนำกับเครื่องตอกเสาเข็มหรือเครื่องขุดเจาะเพื่อให้ประจุไฟฟ้าไหลลงดินตามมาตรฐานการติดตั้งทางไฟฟ้าสำหรับประเทศไทยที่สมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ กำหนด

ข้อ ๓๗ ในกรณีที่เครื่องตอกเสาเข็มหรือเครื่องขุดเจาะขัดข้อง ชำรุด หรืออยู่ในสภาพที่ไม่ปลอดภัย นายจ้างต้องมีให้ลูกจ้างใช้เครื่องตอกเสาเข็มหรือเครื่องขุดเจาะดังกล่าว และติดป้ายห้ามใช้งานแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน จนกว่าจะได้ซ่อมแซมแก้ไขให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้อย่างปลอดภัยเสียก่อน

ข้อ ๓๘ การปฏิบัติงานเกี่ยวกับเครื่องตอกเสาเข็มระบบไอน้ำ ระบบลม ระบบไฮดรอลิก ระบบเครื่องยนต์เผาไหม้ภายใน ระบบดีเซลแอมเมอร์ หรือระบบอื่น รวมถึงเครื่องขุดเจาะ นายจ้างต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยของลูกจ้างตามมาตรฐานที่สมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ กำหนด

ข้อ ๓๙ ในบริเวณที่มีการตอกเสาเข็มหรือการทำงานขุดเจาะสำหรับงานเสาเข็ม นายจ้างต้องดำเนินการไม่ให้มีสิ่งกีดขวางสายตาผู้บังคับเครื่องตอกเสาเข็มหรือเครื่องขุดเจาะที่จะมองเห็นการทำงานตอกเสาเข็มหรือขุดเจาะ

ข้อ ๔๐ นายจ้างต้องจัดให้มีป้ายพิกัดน้ำหนักยกและป้ายแนะนำการใช้เครื่องตอกเสาเข็มไว้ที่จุดหรือตำแหน่งที่ผู้บังคับเครื่องตอกเสาเข็มเห็นได้อย่างชัดเจน

ข้อ ๔๑ ในการทำงานบังคับเครื่องตอกเสาเข็ม นายจ้างต้องจัดให้มีโครงเหล็กและหลังคา ลวดตาข่ายกันของตกอยู่เหนือศีรษะของผู้บังคับเครื่องตอกเสาเข็ม โดยต้องมีขนาดช่องลวดตาข่ายแต่ละด้านไม่เกิน ๒๐ มิลลิเมตร และขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของเส้นลวดไม่น้อยกว่า ๑.๒๕ มิลลิเมตร

ทั้งนี้ อย่างน้อยต้องเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เว้นแต่อุปกรณ์เครื่องตอกเสาเข็มนั้น จะมีหลังคาซึ่งมีความแข็งแรงปลอดภัย

ข้อ ๔๒ ในการใช้เสาเข็มที่มีรูกลวงตรงกลางด้านในเสาเข็ม หรือรูกลวงบนพื้นดินที่เกิดจาก งานเสาเข็มหรืองานขุดเจาะ ที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางตั้งแต่ ๑๕ เซนติเมตรขึ้นไป เมื่องานเสาเข็ม หรืองานขุดเจาะนั้นแล้วเสร็จแต่ละหลุม นายจ้างต้องจัดให้มีการปิดปากรูกลวงทันทีด้วยวัสดุที่มีความแข็งแรงที่สามารถป้องกันมิให้สิ่งของหรือผู้ใดตกไปในรูได้

ข้อ ๔๓ งานเสาเข็มเจาะขนาดใหญ่ที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางตั้งแต่ ๗๐ เซนติเมตรขึ้นไป นายจ้างต้องจัดให้มีวิศวกรที่มีประสบการณ์ด้านเสาเข็มเจาะประจำสถานที่ก่อสร้างตลอดเวลาทำงาน ของลูกจ้าง และลูกจ้างซึ่งทำงานต้องมีความชำนาญงานเสาเข็มเจาะขนาดใหญ่

ข้อ ๔๔ ในกรณีที่มีการทดสอบการรับน้ำหนักเสาเข็มเพื่อการก่อสร้าง นายจ้าง ต้องกำหนดพื้นที่การทดสอบการรับน้ำหนักเสาเข็มเป็นเขตอันตราย และจัดให้มีวิศวกรควบคุมดูแล การทดสอบการรับน้ำหนักบรรทุกทุกของเสาเข็ม โดยจัดให้มีการตรวจสอบวิธีการ ขั้นตอน และอุปกรณ์ ที่ใช้ในการทดสอบตามที่วิศวกรกำหนด เช่น แม่แรง มาตรฐาน การยึดกับเสาเข็มสมอ แทนรับน้ำหนัก บรรทุก คานที่ใช้ทดสอบ โดยแสดงรายการคำนวณความแข็งแรงของอุปกรณ์ทดสอบทั้งหมด ให้สามารถรับน้ำหนักทดสอบได้อย่างปลอดภัย

ในกรณีที่มีสิ่งบอเหตุที่อาจทำให้เกิดอันตรายในระหว่างการทดสอบการรับน้ำหนักบรรทุก ของเสาเข็ม ให้นายจ้างหยุดการทดสอบนั้นทันที

ข้อ ๔๕ นายจ้างต้องจัดให้มีวิศวกรซึ่งมีประสบการณ์ควบคุมการทำงานด้านกำแพงพืด อยู่ประจำสถานที่ก่อสร้างตลอดเวลาทำงานเพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ลูกจ้าง

ข้อ ๔๖ ในระหว่างการก่อสร้างชั้นใต้ดินและมีการขุดดินออกจากบริเวณกำแพงพืด นายจ้าง ต้องติดตั้งอุปกรณ์วัดค่าการเคลื่อนตัว เพื่อตรวจสอบการเคลื่อนตัวของกำแพงพืด และเตือนอันตราย ที่อาจจะเกิดแก่ลูกจ้าง

ในกรณีที่ปรากฏการเคลื่อนตัวของกำแพงพืดมากกว่าที่วิศวกรกำหนด หรือมีสิ่งบอเหตุ หรือ พฤติการณ์ที่อาจจะเกิดอันตรายแก่ลูกจ้าง นายจ้างต้องสั่งให้หยุดการทำงานและจัดให้มีการเคลื่อนย้าย ลูกจ้างออกจากบริเวณนั้นทันที เว้นแต่เป็นการทำงานเพื่อบรรเทาอันตรายที่เกิดขึ้น นายจ้างต้องจัดให้มี มาตรการป้องกันอันตรายเป็นกรณีพิเศษ

หมวด ๔

ลิฟต์ชั่วคราวที่ใช้ในงานก่อสร้าง

ข้อ ๔๗ ในการสร้าง ประกอบ ติดตั้ง ทดสอบ ตรวจสอบ ใช้ ซ่อมบำรุง และรื้อถอน ลิฟต์ขนส่งวัสดุชั่วคราว ลิฟต์โดยสารชั่วคราว ลิฟต์ที่ใช้ทั้งขนส่งวัสดุและโดยสารชั่วคราว นายจ้าง

ต้องปฏิบัติตามรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานที่ผู้ผลิตกำหนดไว้ หากไม่มีรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานดังกล่าว นายจ้างต้องดำเนินการให้วิศวกรเป็นผู้จัดทำรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานเป็นหนังสือ และต้องมีสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

รายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานตามวรรคหนึ่งต้องเป็นภาษาไทย หรือภาษาอื่นที่ลูกจ้างสามารถศึกษาและปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยในการทำงานได้

ในกรณีที่มีการสร้างลิฟต์ขนส่งวัสดุชั่วคราว ลิฟต์โดยสารชั่วคราว และลิฟต์ที่ใช้ทั้งขนส่งวัสดุและโดยสารชั่วคราว นายจ้างต้องจัดให้มีข้อกำหนดในการสร้างและข้อปฏิบัติในการใช้ และต้องมีสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ข้อ ๔๘ เมื่อติดตั้งลิฟต์ขนส่งวัสดุชั่วคราว ลิฟต์โดยสารชั่วคราว และลิฟต์ที่ใช้ทั้งขนส่งวัสดุและโดยสารชั่วคราวแล้วเสร็จ นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจสอบก่อนการใช้งาน โดยวิศวกรและรับรองว่าถูกต้องเป็นไปตามรายละเอียดตามข้อ ๔๗ และต้องมีสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ข้อ ๔๙ นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจสอบส่วนประกอบและอุปกรณ์ของลิฟต์ขนส่งวัสดุชั่วคราว ลิฟต์โดยสารชั่วคราว หรือลิฟต์ที่ใช้ทั้งขนส่งวัสดุและโดยสารชั่วคราวอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง โดยวิศวกรเป็นผู้ควบคุมและบันทึกวันเวลาที่ตรวจสอบ และต้องมีสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ข้อ ๕๐ นายจ้างต้องติดป้ายบอกน้ำหนักบรรทุกสูงสุดสำหรับลิฟต์ขนส่งวัสดุชั่วคราว หรือป้ายบอกน้ำหนักบรรทุกและจำนวนผู้โดยสารสูงสุดสำหรับลิฟต์โดยสารชั่วคราว หรือลิฟต์ที่ใช้ทั้งขนส่งวัสดุและโดยสารชั่วคราวไว้ภายในและภายนอกลิฟต์ให้เห็นได้อย่างชัดเจน

ข้อ ๕๑ นายจ้างต้องควบคุมดูแลมิให้บุคคลใดโดยสารลิฟต์ขนส่งวัสดุชั่วคราว และให้ติดป้ายห้ามโดยสารให้เห็นได้อย่างชัดเจน เว้นแต่เป็นการติดตั้ง ตรวจสอบ บำรุงรักษา และรื้อถอนโดยผู้ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องเท่านั้น และต้องจัดให้มีมาตรการป้องกันอันตรายด้วย

ข้อ ๕๒ นายจ้างต้องควบคุมดูแลมิให้บุคคลใดโดยสารบนหลังคาลิฟต์โดยสารชั่วคราว เว้นแต่เป็นการติดตั้ง ตรวจสอบ บำรุงรักษา และรื้อถอนโดยผู้ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องเท่านั้น และต้องจัดให้มีมาตรการป้องกันอันตรายด้วย

ข้อ ๕๓ การใช้ลิฟต์ขนส่งวัสดุชั่วคราว ลิฟต์โดยสารชั่วคราว หรือลิฟต์ที่ใช้ทั้งขนส่งวัสดุและโดยสารชั่วคราว นายจ้างต้องดำเนินการเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงาน ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีข้อกำหนดการปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัยในการทำงานติดไว้บริเวณที่มีการใช้ลิฟต์ให้เห็นได้อย่างชัดเจน และควบคุมดูแลให้มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าวโดยเคร่งครัด

(๒) จัดให้มีลูกจ้างซึ่งอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีที่ได้รับการฝึกอบรมการบังคับลิฟต์อย่างปลอดภัยมาแล้ว ทำหน้าที่เป็นผู้บังคับลิฟต์ประจำตลอดเวลาที่ใช้ลิฟต์

(๓) บริเวณที่ผู้บังคับลิฟต์ทำงานต้องจัดให้มีหลังคาที่มั่นคงแข็งแรงเพียงพอ เพื่อป้องกันมิให้เกิดอันตรายจากการตกลงของวัสดุสิ่งของ

(๔) ก่อนการใช้งานทุกวัน ให้มีการตรวจสอบลิฟต์ หากส่วนใดชำรุดเสียหาย ต้องซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน

(๕) ในกรณีที่ลิฟต์ไม่อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานหรือไม่มีผู้บังคับลิฟต์ ต้องปิดสวิทช์ พร้อมทั้งใส่กุญแจและติดป้ายห้ามใช้ลิฟต์ให้ลูกจ้างทราบ

(๖) จัดวางและป้องกันมิให้วัสดุตกหรือยื่นเข้าไปในโครงหอลิฟต์

(๗) ในการใช้ลิฟต์ขนรถหรือเครื่องมือที่มีล้อ ต้องป้องกันมิให้รถหรือเครื่องมือนั้นเคลื่อนที่ได้

(๘) จัดให้มีสัญญาณเตือนเป็นเสียงหรือแสงเมื่อมีการใช้ลิฟต์

หมวด ๕

เชือก ลวดสลิง และรอก

ข้อ ๕๔ การนำเชือกหรือลวดสลิงมาใช้กับรอก นายจ้างต้องควบคุมดูแลให้มีการใช้เชือกหรือลวดสลิงที่มีขนาดเหมาะสมกับรอก และเชือกหรือลวดสลิงต้องไม่ชำรุดเสียหาย จนทำให้ขาดความแข็งแรงทนทาน

ข้อ ๕๕ ในกรณีมีจุดที่เชือกหรือลวดสลิงจะครูดได้ นายจ้างต้องจัดหาลูกกลิ้ง หรือวัสดุอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกันรองที่จุดนั้นเพื่อป้องกันการครูด

หมวด ๖

ทางเดินชั่วคราวยกระดับสูง

ข้อ ๕๖ ในงานก่อสร้างที่มีทางเดินชั่วคราวยกระดับสูงตั้งแต่ ๑.๕๐ เมตรขึ้นไป นายจ้างต้องจัดให้มีการสร้างทางเดินนั้นด้วยวัสดุที่มีความแข็งแรงสามารถรองรับน้ำหนักบรรทุกทุกจรได้ ตามสภาพการใช้งานจริงแต่ต้องไม่น้อยกว่า ๒๕๐ กิโลกรัมต่อตารางเมตร โดยมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๔๕ เซนติเมตร และต้องมีราวกันตกตามมาตรฐานของสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ตลอดทางเดินนั้น

หมวด ๗

งานอุโมงค์

ข้อ ๕๗ นายจ้างต้องจัดให้มีคู่มือการปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัยในการทำงานในอุโมงค์และมอบให้ลูกจ้างที่ทำงานในอุโมงค์สามารถศึกษาได้ตลอดเวลา จัดให้มีการอบรมลูกจ้างก่อนเข้าทำงานในอุโมงค์ และให้ลูกจ้างที่ผ่านการอบรมเข้าทำงาน รวมทั้งต้องอบรมทบทวน หรือ

เพิ่มเติมเป็นประจำไม่น้อยกว่าเดือนหนึ่งครั้ง และต้องมีสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

คู่มือการปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัยในการทำงานในอุโมงค์ อย่างน้อยต้องประกอบด้วยหลักปฏิบัติเกี่ยวกับการทำงานในภาวะปกติและภาวะฉุกเฉิน วิธีใช้อุปกรณ์ระบบการสื่อสาร อุปกรณ์สัญญาณแจ้งเหตุ ตลอดจนการใช้สัญลักษณ์ และพื้นที่งานส่วนต่าง ๆ ในอุโมงค์

ข้อ ๕๘ ในการขุดเจาะอุโมงค์ นายจ้างต้องจัดให้มีวิศวกรซึ่งมีประสบการณ์ด้านอุโมงค์ และด้านปฐพีวิศวกรรมเป็นผู้ออกแบบและกำหนดวิธีปฏิบัติงาน และต้องมีวิศวกรซึ่งมีประสบการณ์ด้านงานขุดเจาะอุโมงค์เป็นผู้ควบคุมงานตลอดเวลา

การขุดเจาะอุโมงค์โดยใช้วัตถุระเบิด นายจ้างต้องจัดให้มีผู้ชำนาญการด้านวัตถุระเบิดเป็นผู้ควบคุมการใช้และปริมาณการใช้วัตถุระเบิด และต้องมีวิศวกรซึ่งมีประสบการณ์ด้านงานขุดเจาะอุโมงค์โดยใช้วัตถุระเบิดเป็นผู้ควบคุมงานและกำหนดวิธีป้องกันอันตรายตลอดเวลาทำงาน

หมวด ๘

งานก่อสร้างในน้ำ

ข้อ ๕๙ ก่อนให้ลูกจ้างทำงานก่อสร้างในน้ำ นายจ้างต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำแผนการปฏิบัติงานและป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการทำงาน และติดประกาศหรือแจ้งให้ลูกจ้างทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

(๒) จัดทำแผนฉุกเฉินกรณีเกิดภัยจากธรรมชาติหรือเหตุอื่นอันอาจก่อให้เกิดอันตรายในงานก่อสร้างในน้ำ และจัดให้มีการอบรมและฝึกซ้อมตามแผนฉุกเฉินนั้น

(๓) จัดให้มีอุปกรณ์ช่วยชีวิตตามข้อกำหนดของกรมเจ้าท่าหรือหน่วยงานอื่น เช่น ชูชีพ เข็มขัดนิรภัย สายชูชีพ และอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลอื่น ๆ โดยมีจำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนลูกจ้างซึ่งทำงานก่อสร้างในน้ำ

(๔) จัดให้มีการตรวจสอบการขึ้นลงของระดับน้ำอย่างสม่ำเสมอ เว้นแต่สภาพของพื้นที่ไม่มีการขึ้นลงของระดับน้ำ

ข้อ ๖๐ ในกรณีที่มีการใช้บริภัณฑ์ไฟฟ้าในงานก่อสร้างในน้ำ นายจ้างต้องจัดให้มีและดูแลให้บริภัณฑ์ไฟฟ้านั้นเป็นชนิดที่สามารถป้องกันน้ำและความชื้นซึ่งอาจทำให้เกิดไฟฟ้าลัดวงจรหรือในกรณีที่มีการทำงานที่มีไอระเหยของสารเคมีที่มีความไวไฟต้องมีมาตรการที่ป้องกันการลุกไหม้หรือการระเบิดจากสารเคมีนั้น

ข้อ ๖๑ ในการทำงานบนแคร่ลอย นั่งร้าน หรือส่วนของสิ่งก่อสร้างเหนือพื้นน้ำ นายจ้างต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ยึดโยงหรือติดตรึงโครงสร้างรองรับและโครงเครื่องจักร รวมทั้งอุปกรณ์ที่ติดตั้งบนแคร่ลอย นั่งร้าน หรือส่วนของสิ่งก่อสร้างให้มั่นคงปลอดภัย

(๒) จัดทำและดูแลสะพานทางเดินและบันไดเชื่อมต่อระหว่างแคร่ลอยกับฝั่ง หรือสถานที่อื่นที่อยู่ใกล้เคียงให้มั่นคงปลอดภัย พร้อมจัดให้มีราวกันตกตามมาตรฐานของสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ตลอดทางเดินหรือบันไดนั้น

(๓) ดูแลให้เกิดความปลอดภัยและรักษาความสะอาดพื้นแคร่ลอย นั่งร้าน หรือส่วนของสิ่งก่อสร้างตลอดเวลาทำงาน

(๔) ควบคุมให้ลูกจ้างสวมใส่ชุดพิชิตตลอดเวลาทำงาน และถ้ามีการทำงานในเวลากลางคืน ชุดที่นั้นต้องติดไฟฉายหรือวัสดุเรืองแสงด้วย

หมวด ๙

งานรื้อถอนหรือทำลายสิ่งก่อสร้าง

ข้อ ๖๒ การรื้อถอนหรือทำลายสิ่งก่อสร้างที่ต้องขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร นายจ้างต้องเก็บเอกสารหลักฐานการอนุญาตนั้นไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบ และนายจ้างต้องจัดให้มีวิศวกรกำหนดขั้นตอนและวิธีการรื้อถอนหรือทำลายให้เหมาะสมกับลักษณะงาน จัดให้มีการอบรมหรือชี้แจงลูกจ้างเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการรื้อถอนหรือทำลายก่อนที่จะเริ่มปฏิบัติงาน และควบคุมดูแลการทำงานของลูกจ้างให้มีความปลอดภัย และต้องมีสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ข้อ ๖๓ การรื้อถอนหรือทำลายสิ่งก่อสร้างที่ไม่ต้องขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร นายจ้างต้องกำหนดขั้นตอนและวิธีการรื้อถอนหรือทำลายให้เหมาะสมกับลักษณะงาน รวมทั้งจัดการอบรมหรือชี้แจงลูกจ้างก่อนที่จะเริ่มปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ลูกจ้าง และต้องมีสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ข้อ ๖๔ การรื้อถอนหรือทำลายสิ่งก่อสร้าง นายจ้างต้องดำเนินการเพื่อความปลอดภัยดังต่อไปนี้

(๑) ตัดไฟฟ้า ก๊าซ ประปา ใอน้ำ หรือพลังงานอย่างอื่นที่ใช้อยู่ในสิ่งที่จะรื้อถอนทำลาย

(๒) ขจัดหรือเคลื่อนย้ายสารเคมี ถังก๊าซ วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด หรือวัตถุอันตรายอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกันให้ออกจากบริเวณที่ทำการรื้อถอนหรือทำลายให้ถูกวิธีและปลอดภัย

(๓) นำวัสดุแหลมคม กระจก หรือวัสดุอื่นที่อาจหลุดร่วงหรือแตกได้ง่ายออกให้หมดก่อนการรื้อถอนทำลาย

(๔) จัดให้มีแผงรับวัสดุที่อาจร่วงหล่นจากการรื้อถอนหรือทำลายนั้น และแผงรับวัสดุดังกล่าวต้องมีความมั่นคงแข็งแรงและขนาดใหญ่เพียงพอที่จะสามารถรองรับวัสดุที่ร่วงหล่นได้อย่างปลอดภัย

(๕) จัดให้มีหลังคาที่มีความมั่นคงแข็งแรงครอบคลุมทางเดินบริเวณรื้อถอน หรือวิธีการอื่นใดที่เหมาะสมกรณีต้องเดินใกล้บริเวณพื้นที่ที่มีงานรื้อถอนหรือทำลาย

(๖) จัดให้มีการฉีดน้ำหรือใช้วิธีอื่นที่เหมาะสมเพื่อป้องกันหรือขจัดฝุ่นตลอดเวลาทำงาน

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องใช้ไฟฟ้า น้ำ หรือพลังงานอย่างอื่นในระหว่างการรื้อถอนหรือทำลาย นายจ้างต้องจัดให้มีมาตรการป้องกันอันตรายในการใช้สิ่งเหล่านั้น

ข้อ ๖๕ ในกรณีที่รื้อถอนหรือทำลายสิ่งก่อสร้างด้วยวัตถุระเบิด นายจ้างต้องจัดให้มีผู้ชำนาญการด้านวัตถุระเบิด และวิศวกรซึ่งมีประสบการณ์ด้านการรื้อถอนหรือทำลายด้วยวัตถุระเบิดเป็นผู้ควบคุมงานและกำหนดวิธีป้องกันอันตรายตลอดเวลาทำงาน

ข้อ ๖๖ นายจ้างต้องจัดให้มีการขนย้ายวัสดุที่รื้อถอนหรือทำลายแล้วออกจากบริเวณที่รื้อถอนทำลาย หรือจัดเก็บให้ปลอดภัย

ในกรณีที่มีการขนย้ายวัสดุที่รื้อถอนหรือทำลายในที่ต่างระดับ ให้กระทำอย่างเหมาะสมกับสภาพของวัสดุที่รื้อถอนหรือทำลาย โดยวิธีที่ปลอดภัย และนายจ้างต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อป้องกันอันตราย

ข้อ ๖๗ ในกรณีที่ปรากฏการเคลื่อนตัวของสิ่งที่กำลังรื้อถอนหรือทำลายสิ่งก่อสร้าง หรือมีสิ่งบอกรหัสหรือพฤติกรรมที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่ลูกจ้าง นายจ้างต้องสั่งให้หยุดการทำงาน และให้เคลื่อนย้ายลูกจ้างออกจากบริเวณนั้นทันที เว้นแต่เป็นการทำงานเพื่อบรรเทาอันตรายที่อาจเกิดขึ้นในกรณีเช่นนี้ นายจ้างต้องจัดให้มีมาตรการป้องกันอันตรายเป็นกรณีพิเศษด้วย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔

สุชาติ ชมกลิ่น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ บัญญัติให้นายจ้างบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวง และเพื่อให้การทำงานเกี่ยวกับงานก่อสร้างมีมาตรฐานอันจะทำให้ลูกจ้างมีความปลอดภัยในการทำงานมากขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เรื่อง กำหนดแบบแจ้งข้อมูลก่อนเริ่มงานก่อสร้าง

โดยที่กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานก่อสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๔ กำหนดให้นายจ้าง แจ้งข้อมูลงานก่อสร้างก่อนเริ่มงานก่อสร้างไม่น้อยกว่าสิบห้าวันต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ตามแบบและวิธีการที่อธิบดีกำหนด ซึ่งอย่างน้อยต้องกำหนดให้แจ้งด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานก่อสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๔ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับนับแต่วันถัดไปจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประกาศนี้ “ผู้ดำเนินการ” หมายความว่า นายจ้างผู้ซึ่งเป็นเจ้าของอาคาร หรือผู้ครอบครองอาคาร หรือเจ้าของโครงการ ซึ่งกระทำการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือ เคลื่อนย้ายอาคารด้วยตนเอง และหมายความรวมถึงผู้รับเหมาชั้นต้นซึ่งตกลงรับกระทำการดังกล่าวแทน

ข้อ ๓ ให้ผู้ดำเนินการแจ้งข้อมูลงานก่อสร้างก่อนเริ่มงานก่อสร้างไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ตามแบบที่กำหนดท้ายประกาศนี้ต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ทั้งนี้ ผู้ดำเนินการอาจแจ้ง ทางไปรษณีย์ โทรสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทอื่นก็ได้

การแจ้งแบบตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งต่อพนักงานตรวจความปลอดภัยในเขตพื้นที่รับผิดชอบ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกรุงเทพมหานครพื้นที่ หรือสำนักงานสวัสดิการและ คุ้มครองแรงงานจังหวัด ซึ่งเป็นสถานที่หรือหน่วยงานที่มีการทำงานก่อสร้าง

ข้อ ๔ กรณีผู้ดำเนินการที่มีความประสงค์จะแจ้งข้อมูลก่อนเริ่มงานก่อสร้างทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ต้องลงทะเบียนเพื่อขอรหัสผู้ใช้ User ID และรหัสผ่าน Password ผ่านทางเว็บไซต์ระบบการให้บริการ อิเล็กทรอนิกส์ (e-Service) ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (<http://eservice.labour.go.th>)

เมื่อผู้ดำเนินการได้รับรหัสผู้ใช้ User ID และรหัสผ่าน Password แล้ว ผู้ดำเนินการสามารถแจ้งข้อมูลก่อนเริ่มงานก่อสร้าง

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง และวรรคสอง ให้ถือว่าพนักงานตรวจความปลอดภัย ได้รับแจ้งข้อมูลงานก่อสร้างก่อนเริ่มงานก่อสร้าง ในวันและเวลาตามที่ข้อมูลปรากฏที่เครื่องคอมพิวเตอร์ แมข่ายของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

อภิญญา สุจริตตานันท์

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

แบบแจ้งข้อมูลก่อนเริ่มงานก่อสร้าง

ตามข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานก่อสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๔

๑. ชื่อผู้ดำเนินการ*

เลขที่นิติบุคคล/เลขบัตรประชาชน เลขบัญชีประกันสังคม

สำนักงานตั้งอยู่เลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย

ถนน แขวง/ตำบล เขต/อำเภอ

จังหวัด โทรศัพท์

E-mail

๒. ชื่อหน่วยงานก่อสร้าง/ชื่อโครงการก่อสร้าง

หน่วยงาน/โครงการตั้งอยู่เลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย

ถนน แขวง/ตำบล เขต/อำเภอ

จังหวัด โทรศัพท์

E-mail

เริ่มก่อสร้างวันที่ สิ้นสุดวันที่

๓. ที่ปรึกษาบริหารและควบคุมการก่อสร้าง มี : ชื่อที่ปรึกษา ไม่มี

เลขที่นิติบุคคล/เลขบัตรประชาชน เลขบัญชีประกันสังคม

สำนักงานตั้งอยู่เลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย

ถนน แขวง/ตำบล เขต/อำเภอ

จังหวัด โทรศัพท์

E-mail

๔. ประเภทการขออนุญาต ก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร

รื้อถอนอาคาร เคลื่อนย้ายอาคาร

ได้รับอนุญาต ก่อสร้าง/ดัดแปลง/รื้อถอน/เคลื่อนย้าย เป็นหนังสือจากหน่วยงานราชการเลขที่

๕. งานก่อสร้าง : ๑) อาคารที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นใดชั้นหนึ่งในหลังเดียวกันเกิน ๒,๐๐๐ ตารางเมตร หรืออาคารที่มีความสูงตั้งแต่ ๑๕ เมตรขึ้นไป และมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นใดชั้นหนึ่งในหลังเดียวกันเกิน ๑,๐๐๐ ตารางเมตร
- ๒) อาคารที่มีความสูงตั้งแต่ ๒๓ เมตรขึ้นไป
- ๓) สะพานที่มีความยาวระหว่างกึ่งกลางของตอม่อแรกถึงกึ่งกลางของตอม่อสุดท้าย ตั้งแต่ ๓๐ เมตรขึ้นไป งานสะพานข้ามทางแยกหรือทางยกระดับ สะพานกลับรถ หรือทางแยกต่างระดับ
- ๔) งานขุด งานซ่อมแซม หรืองานรื้อถอนระบบสาธารณูปโภคที่ลึกตั้งแต่ ๓ เมตรขึ้นไป
- ๕) งานอุโมงค์หรือทางลอด
- ๖) อื่นๆ

๖. ข้อมูลการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานก่อสร้าง อย่างน้อยต้องมี

๖.๑ จำนวนลูกจ้าง ทั้งหมด คน

ผู้รับเหมาขั้นต้น จำนวน คน

ผู้รับเหมาช่วง จำนวน ราย โดยมีรายชื่อ ดังต่อไปนี้

๑)

๒)

๓)

๔)

๕)

๖.๒ จัดให้มีการควบคุมและดูแลงานด้านความปลอดภัยในการทำงานก่อสร้างสอดคล้องตามกฎหมาย

ข้อมูลเกี่ยวกับดำเนินการด้านความปลอดภัยในการทำงานในงานก่อสร้างมีรายละเอียด ดังนี้

๖.๒.๑ หน่วยงานความปลอดภัย

มี ไม่มี เหตุผล

๖.๒.๒ คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

มี จำนวน คน

ไม่มี เหตุผล

๖.๒.๓ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน (จป.)

มี : กรอกข้อมูลตามรายละเอียดข้อ ๑) ถึง ๕)

๑) ระดับบริหาร จำนวน คน ๒) ระดับหัวหน้างาน จำนวน คน

๓) ระดับเทคนิค จำนวน คน ๔) ระดับเทคนิคชั้นสูง จำนวน คน

๕) ระดับวิชาชีพ จำนวน คน

ไม่มี เหตุผล

๖.๒.๔ คู่มือความปลอดภัยในการทำงานก่อสร้าง

มี ไม่มี เหตุผล

๖.๒.๕ ปั้นจั่น

มี : ชนิดอยู่กับที่ จำนวน เครื่อง พักต่อน้ำหนัก ตัน

ชนิดเคลื่อนที่ จำนวน เครื่อง พักต่อน้ำหนัก ตัน

ไม่มี

๖.๒.๖ เครื่องตอกเสาเข็ม

มี : จำนวน เครื่อง

ไม่มี

๖.๒.๗ เครื่องเจาะดินทำเสาเข็ม/กำแพงพืด

มี : จำนวน เครื่อง

ไม่มี

๖.๒.๘ ลิฟต์ชั่วคราว

มี : ลิฟต์ขนส่งวัสดุชั่วคราว จำนวน เครื่อง พักต่อน้ำหนัก ตัน

ลิฟต์โดยสารชั่วคราว จำนวน เครื่อง พักต่อน้ำหนัก ตัน

ไม่มี

๖.๒.๙ การทำงานบนที่สูง

๑) ข้อบังคับและขั้นตอนการปฏิบัติงาน

มี ไม่มี เหตุผล

๒) คู่มือคุณลักษณะ และการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายเกี่ยวกับการทำงานบนที่สูง

มี ไม่มี เหตุผล

๖.๒.๑๐ นั่งร้าน

๑) ข้อบังคับและขั้นตอนการปฏิบัติงาน

มี ไม่มี เหตุผล

๒) คู่มือคุณลักษณะ และการใช้นั่งร้าน

มี ไม่มี เหตุผล

๖.๒.๑๑ สารเคมีอันตราย

มี : ชื่อสารเคมี/CAS No.

ไม่มี

๖.๒.๑๒ อับอากาศ

มี : บริเวณ/พื้นที่

ไม่มี

๖.๓ การฝึกอบรมให้ความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงานก่อสร้างให้แก่ลูกจ้างที่เกี่ยวข้อง

๖.๓.๑ ลูกจ้างใหม่ มี ไม่มี

อบรมลูกจ้างใหม่ อบรม เช่น ไม่อบรม

๖.๓.๒ ลูกจ้างเปลี่ยนงาน มี ไม่มี

อบรมลูกจ้างเปลี่ยนงาน/เครื่องมือเครื่องจักร/พื้นที่การทำงานใหม่
 อบรม เช่น ไม่อบรม

๖.๓.๓ อบรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น

๖.๔ การรณรงค์ส่งเสริมการจัดสถานที่ทำงานให้มีสภาพการทำงานที่ปลอดภัยหรือสภาพแวดล้อม

ในการทำงานที่ปลอดภัยและถูกสุขลักษณะ เช่น

๖.๕ แผนฉุกเฉินกรณีเกิดอุบัติเหตุ/กรณีอื่นๆ เช่น

๖.๖ แผนการสอบสวน วิเคราะห์ และรายงานอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น เช่น

ณ วันที่ เดือน พ.ศ.

ลงชื่อ ผู้ดำเนินการ/ผู้กระทำการแทน
 (.....)

“ผู้ดำเนินการ” หมายความว่า นายจ้างผู้ซึ่งเป็นเจ้าของอาคาร หรือผู้ครอบครองอาคาร หรือเจ้าของโครงการ ซึ่งกระทำการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารด้วยตนเอง และหมายความรวมถึงผู้รับเหมาชั้นต้นซึ่งตกลงรับกระทำการดังกล่าวแทน

กฎกระทรวง

กำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ในสถานที่ที่มีอันตรายจากการตกจากที่สูงและที่ลาดชัน จากวัสดุกระเด็น ตกหล่น และพังทลาย และจากการตกลงไปในลักษณะเก็บหรือรองรับวัสดุ

พ.ศ. ๒๕๖๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“ทำงานในที่สูง” หมายความว่า การทำงานในพื้นที่ปฏิบัติงานที่สูงจากพื้นดิน หรือจากพื้นอาคาร ตั้งแต่สองเมตรขึ้นไป ซึ่งลูกจ้างอาจพลัดตกลงมาได้

“นั่งร้าน” หมายความว่า โครงสร้างชั่วคราวที่สูงจากพื้นดินหรือจากพื้นอาคาร หรือส่วนของสิ่งก่อสร้าง สำหรับเป็นที่รองรับลูกจ้าง วัสดุ หรือเครื่องมือและอุปกรณ์

“อาคาร” หมายความว่า อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๒ นายจ้างต้องจัดให้มีข้อบังคับและขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัยในการทำงานในที่สูง ที่ลาดชัน ที่อาจมีการกระเด็น ตกหล่น หรือพังทลายของวัสดุสิ่งของ และที่อาจทำให้ลูกจ้างพลัดตกลงไปในลักษณะเก็บหรือรองรับวัสดุ ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย การระบุอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการทำงาน การวางแผนการปฏิบัติงาน และการป้องกันและควบคุมอันตราย รวมทั้งต้องอบรมหรือชี้แจงให้ลูกจ้างได้รับทราบก่อนเริ่มปฏิบัติงานและควบคุมดูแลให้ลูกจ้างปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด และต้องมีสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ข้อ ๓ ในการประกอบ การติดตั้ง การตรวจสอบ และการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการตกจากที่สูงและที่ลาดชัน จากวัสดุกระเด็น ตกหล่น หรือพังทลาย และจากการตกลงไปในลักษณะเก็บหรือรองรับวัสดุ ให้นายจ้างปฏิบัติตามรายละเอียดคุณลักษณะ และคู่มือการใช้งานที่ผู้ผลิตกำหนดไว้ หากไม่มีรายละเอียดคุณลักษณะ และคู่มือการใช้งานดังกล่าว นายจ้างต้องดำเนินการให้วิศวกรซึ่งได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกรเป็นผู้จัดทำรายละเอียดคุณลักษณะ และคู่มือการใช้งานขึ้นเป็นหนังสือ และต้องมีสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ข้อ ๔ นายจ้างต้องจัดให้มีอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่มีมาตรฐานเหมาะสมกับสภาพของการทำงานในที่สูง ที่ลาดชัน ที่อาจมีการกระเด็น ตกหล่น หรือพังทลายของวัสดุสิ่งของ และที่อาจทำให้ลูกจ้างพลัดตกลงไปในลักษณะเก็บหรือรองรับวัสดุ และลักษณะของอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำงาน เช่น เข็มขัดนิรภัย เชือกนิรภัยหรือสายช่วยชีวิต หมวกนิรภัย รองเท้าชนิดหุ้มส้นพื้นยาง หรือถุงมือ และดูแลให้ลูกจ้างใช้อุปกรณ์นั้น

ในกรณีที่ให้ลูกจ้างใช้เข็มขัดนิรภัยและเชือกนิรภัยหรือสายช่วยชีวิตพร้อมอุปกรณ์ประกอบ นายจ้างต้องจัดทำจุดยึดตรึงเชือกนิรภัยหรือสายช่วยชีวิตไว้กับส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคาร หรือโครงสร้างอื่นใดที่มีความมั่นคง แข็งแรง และปลอดภัยต่อการใช้งาน

ข้อ ๕ นายจ้างต้องจัดให้มีการบำรุงรักษาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายตามข้อ ๓ และอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตามข้อ ๔ ตามมาตรฐานที่ผู้ผลิตกำหนด และจัดให้มีการตรวจสอบสภาพของอุปกรณ์ให้มีความปลอดภัยก่อนการใช้งานทุกครั้ง และต้องมีสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ข้อ ๖ ในกรณีที่นายจ้างต้องจัดทำราวกันหรือรั้วกันตก ราวกันหรือรั้วกันตกต้องมีความสูงไม่น้อยกว่าเก้าสิบเซนติเมตร แต่ไม่เกินหนึ่งเมตรสิบเซนติเมตร ซึ่งมีความมั่นคง แข็งแรง และปลอดภัย เพื่อป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้

ในกรณีที่ใช้แผงทึบแทนราวกันหรือรั้วกันตก แผงทึบต้องมีความสูงไม่น้อยกว่าเก้าสิบเซนติเมตร

ข้อ ๗ สำเนาเอกสารตามข้อ ๒ ข้อ ๓ และข้อ ๕ จะอยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

หมวด ๒

การป้องกันอันตรายจากการตกจากที่สูงและที่ลาดชัน

ข้อ ๘ ในกรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานในที่สูง นายจ้างต้องจัดให้มีนั่งร้าน หรือดำเนินการด้วยวิธีการอื่นใดที่เหมาะสมกับสภาพของการทำงาน เพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ลูกจ้าง โดยต้องมีความมั่นคง แข็งแรง และปลอดภัย

ข้อ ๙ ในกรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานในที่สูงตั้งแต่สี่เมตรขึ้นไป นายจ้างต้องจัดทำราวกันหรือรั้วกันตก ตาข่ายนิรภัย หรืออุปกรณ์ป้องกันอื่นใดที่เหมาะสมกับสภาพของการทำงาน ทั้งนี้ ต้องจัดให้มีการใช้เข็มขัดนิรภัยและเชือกนิรภัยหรือสายช่วยชีวิตพร้อมอุปกรณ์ตลอดระยะเวลาการทำงาน

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่มีปล่องหรือช่องเปิดต่าง ๆ ซึ่งอาจทำให้ลูกจ้างพลัดตก นายจ้างต้องจัดทำฝาปิดที่แข็งแรง ราวกัน รั้วกันตก หรือแผงทึบตามข้อ ๖ พร้อมทั้งติดป้ายเตือนอันตรายให้เห็นได้อย่างชัดเจน

ข้อ ๑๑ นายจ้างต้องมีให้ลูกจ้างทำงานในที่สูงนอกอาคารหรือพื้นที่เปิดโล่ง ในขณะที่มีพายุลมแรง ฝนตกหรือฟ้าคะนอง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นที่จะต้องให้ลูกจ้างทำงานเพื่อให้เกิดความปลอดภัยหรือบรรเทาเหตุอันตรายที่เกิดขึ้น โดยต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยของลูกจ้าง

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ลูกจ้างต้องใช้บันไดไต่ชนิดเคลื่อนย้ายได้เพื่อทำงานในที่สูง นายจ้างต้องดูแลการตั้งบันไดให้ระยะระหว่างฐานบันไดถึงผนังที่วางพาดบันไดกับความยาวของช่วงบันไดนับจากฐานถึงจุดพาดมีอัตราส่วนหนึ่งต่อสี่ หรือมีมุมบันไดที่ตรงข้ามผนังเจ็ดสิบห้าองศา

บันไดไต่ตามวรรคหนึ่งจะต้องมีโครงสร้างที่มั่นคง แข็งแรง และปลอดภัยต่อการใช้งาน มีความกว้างของบันไดไม่น้อยกว่าสามสิบเซนติเมตร ทั้งนี้ บันไดไต่ต้องมีขาบันไดหรือสิ่งยึดโยงที่สามารถป้องกันการลื่นไถลของบันไดได้

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ลูกจ้างต้องใช้บันไดไต่ชนิดติดตั้งกับที่ที่มีความสูงเกินหกเมตรขึ้นไปเพื่อทำงานในที่สูง นายจ้างต้องดูแลบันไดไต่ชนิดติดตั้งกับที่ให้มีโครงสร้างที่มั่นคง แข็งแรง และปลอดภัยต่อการใช้งานและต้องจัดทำโครงบันไดเพื่อป้องกันการพลัดตกของลูกจ้าง

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ลูกจ้างต้องใช้ขาหยั่งหรือม้ายืนเพื่อทำงานในที่สูง นายจ้างต้องดูแลให้ขาหยั่งหรือม้ายืนนั้นมีโครงสร้างที่มั่นคง แข็งแรง และปลอดภัยต่อการใช้งาน และมีพื้นที่สำหรับยืนทำงานอย่างเพียงพอ

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่มีการทำงานบนที่ลาดชันที่ทำมุมเกินสิบห้าองศาแต่ไม่เกินสามสิบองศาจากแนวราบ และมีความสูงของพื้นระดับที่เอียงนั้นตั้งแต่สองเมตรขึ้นไป นายจ้างต้องจัดให้มีนั่งร้านที่เหมาะสมกับสภาพของการทำงาน หรือเข็มขัดนิรภัยและเชือกนิรภัยหรือสายช่วยชีวิตพร้อมอุปกรณ์หรือมาตรการป้องกันการพลัดตกอื่นใดที่เหมาะสมกับสภาพของการทำงาน

ในกรณีที่มีการทำงานบนที่ลาดชันที่ทำมุมเกินกว่าสามสิบองศาจากแนวราบ และมีความสูงของพื้นระดับที่เอียงนั้นตั้งแต่สองเมตรขึ้นไป นายจ้างต้องจัดให้มีนั่งร้านที่เหมาะสมกับสภาพของการทำงาน หรือมาตรการป้องกันการพลัดตกอื่นใดที่เหมาะสมกับสภาพของการทำงาน และเข็มขัดนิรภัยและเชือกนิรภัยหรือสายช่วยชีวิตพร้อมอุปกรณ์

หมวด ๓

การป้องกันอันตรายจากวัสดุกระเด็น ตกหล่น และพังทลาย

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่มีการลำเลียงวัสดุสิ่งของขึ้นหรือลงจากที่สูง หรือลำเลียงวัสดุสิ่งของบนที่สูง นายจ้างต้องจัดให้มีราง ปล่อย เครื่องจักร หรืออุปกรณ์ที่เหมาะสมในการลำเลียง เพื่อป้องกันอันตรายจากวัสดุสิ่งของของกระเด็นหรือตกหล่น

ข้อ ๑๗ นายจ้างต้องกำหนดเขตอันตรายในบริเวณพื้นที่ที่อาจมีการกระเด็น ตกหล่น หรือพังทลายของวัสดุสิ่งของ และติดป้ายเตือนอันตรายบริเวณพื้นที่ดังกล่าว พร้อมทั้งจัดให้มีมาตรการควบคุมดูแลเพื่อให้เกิดความปลอดภัยจนกว่างานจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่มีวัสดุสิ่งของอยู่บนที่สูงที่อาจกระเด็น ตกหล่น หรือพังทลายลงมาได้ นายจ้างต้องจัดทำขอบกันของตกหรือมาตรการป้องกันอื่นใดที่เหมาะสมกับสภาพของการทำงาน

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานบริเวณใกล้เคียงหรือทำงานในสถานที่ที่อาจมีการกระเด็น ตกหล่น หรือพังทลายของวัสดุสิ่งของ นายจ้างต้องจัดให้มีมาตรการควบคุมดูแลเพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ลูกจ้างตลอดระยะเวลาการทำงาน

ข้อ ๒๐ ในบริเวณที่เก็บหรือกองวัสดุสิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายจากการตกหล่น หรือพังทลายของวัสดุสิ่งของดังกล่าว ให้นายจ้างจัดเรียงวัสดุสิ่งของให้เกิดความมั่นคงปลอดภัย ทำผนังกัน หรือใช้วิธีการอื่นใด เพื่อป้องกันอันตรายจากการตกหล่นหรือพังทลายของวัสดุสิ่งของนั้น

ในกรณีที่มีการเคลื่อนย้ายวัสดุสิ่งของตามวรรคหนึ่ง ให้นายจ้างจัดให้มีมาตรการป้องกันอันตรายจากการตกหล่น หรือพังทลายของวัสดุสิ่งของที่จะทำการเคลื่อนย้ายนั้นด้วย

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานในท่อ ช่อง โพรง บ่อ หรือสถานที่อื่นใดที่อาจเกิดการพังทลายได้ ให้นายจ้างจัดทำผนังกัน ค้ำยัน หรือใช้วิธีการอื่นใดที่สามารถป้องกันอันตรายจากการพังทลายที่อาจเกิดขึ้นนั้นได้

หมวด ๔

การป้องกันอันตรายจากการตกลงไปในภาชนะเก็บหรือรองรับวัสดุ

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานในบริเวณหรือสถานที่ใด หรือลักษณะของการทำงานอาจทำให้ลูกจ้างได้รับอันตรายจากการพลัดตกลงไปในภาชนะเก็บหรือรองรับวัสดุ เช่น ถัง บ่อ กรวย ภาชนะหรือสิ่งอื่นใดที่มีลักษณะเดียวกันที่ลูกจ้างอาจพลัดตกลงไปได้ นายจ้างต้องจัดให้มีสิ่งปิดกั้นที่มั่นคงแข็งแรง จัดทำราวกันหรือรั้วกันตกที่มั่นคงแข็งแรงล้อมรอบภาชนะนั้น เพื่อป้องกันการพลัดตกลงไปของลูกจ้าง

ในกรณีที่นายจ้างไม่อาจดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งได้ นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างสวมใส่เข็มขัดนิรภัยและเชือกนิรภัยหรือสายช่วยชีวิตตลอดระยะเวลาการทำงาน

ข้อ ๒๓ นายจ้างต้องมีให้ลูกจ้างทำงานบนภาชนะเก็บหรือรองรับวัสดุ เช่น ถัง บ่อ กรวย ภาชนะหรือสิ่งอื่นใดที่มีลักษณะเดียวกันที่ลูกจ้างอาจพลัดตกลงไปได้ เว้นแต่นายจ้างได้จัดให้มีสิ่งปิดกั้น จัดทำราวกันหรือรั้วกันตก หรือสิ่งป้องกันอื่นใดที่มั่นคงแข็งแรงเหมาะสมกับสภาพของการทำงาน หรือจัดให้ลูกจ้างสวมใส่เข็มขัดนิรภัยและเชือกนิรภัยหรือสายช่วยชีวิตตลอดระยะเวลาการทำงาน หากนายจ้างให้ลูกจ้างทำงานในภาชนะเก็บหรือรองรับวัสดุ ต้องให้ลูกจ้างสวมใส่เข็มขัดนิรภัยและเชือกนิรภัยหรือสายช่วยชีวิตตลอดระยะเวลาการทำงานด้วย

ในกรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานบนภาชนะเก็บหรือรองรับวัสดุที่มีความสูงตั้งแต่สี่เมตรขึ้นไป นายจ้างต้องจัดให้มีสิ่งปิดกั้น จัดทำราวกันหรือรั้วกันตก หรือสิ่งป้องกันอื่นใดที่มั่นคงแข็งแรงเหมาะสมกับสภาพของการทำงาน และต้องให้ลูกจ้างสวมใส่เข็มขัดนิรภัยและเชือกนิรภัยหรือสายช่วยชีวิตตลอดระยะเวลาการทำงานด้วย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔

สุชาติ ชมกลิ่น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่นายจ้างอาจให้ลูกจ้างทำงานในสถานที่ที่มีอันตรายจากการตกจากที่สูงและที่ลาดชัน จากวัสดุกระเด็น ตกหล่น และพังทลาย และที่มีอันตรายจากการตกลงไปในภาชนะเก็บหรือรองรับวัสดุ อันจะทำให้เกิดอันตรายขึ้นแก่ลูกจ้างได้ ประกอบกับมาตรา ๘๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ บัญญัติให้นายจ้างบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวง ดังนั้น เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้างในสถานที่ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

การขึ้นทะเบียนและการอนุญาตให้บริการเพื่อส่งเสริมความปลอดภัย
อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
พ.ศ. ๒๕๖๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๙ วรรคสอง และมาตรา ๑๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงการเป็นหน่วยงานฝึกอบรมการดับเพลิงขั้นต้น และการเป็นหน่วยงานฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟ พ.ศ. ๒๕๕๖

ข้อ ๓ ในกฎกระทรวงนี้

“ใบสำคัญ” หมายความว่า ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามมาตรา ๙

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามมาตรา ๑๑

ข้อ ๔ การขึ้นทะเบียนและการอนุญาตให้บริการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานแบ่งเป็นสามประเภท ดังต่อไปนี้

- (๑) การตรวจวัด ตรวจสอบ ทดสอบ และรับรอง
- (๒) การประเมินความเสี่ยง
- (๓) การจัดฝึกอบรมหรือให้คำปรึกษา

ข้อ ๕ การยื่นคำขอขึ้นทะเบียน การขึ้นทะเบียน การออกใบสำคัญ การออกใบแทนใบสำคัญ การยื่นคำขออนุญาต การอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาต การแจ้งหรือการรายงานตามกฎกระทรวงนี้ ให้ดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นหลัก

ในระหว่างที่ยังไม่สามารถดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ ให้ดำเนินการโดยวิธีการทางไปรษณีย์ ลงทะเบียนตอบรับหรือให้ยื่นคำขอ แจ้ง หรือรายงาน ณ สถานที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กองความปลอดภัยแรงงาน
- (๒) สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกรุงเทพมหานครพื้นที่
- (๓) สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด
- (๔) ศูนย์ความปลอดภัยในการทำงานเขต
- (๕) สถานที่อื่นตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๖ ใบรับคำขอขึ้นทะเบียน ใบสำคัญ ใบรับคำขออนุญาต ใบอนุญาต ใบแทนใบสำคัญ ใบแทนใบอนุญาต และคำขอตามกฎกระทรวงนี้ ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนด แบบตามวรรคหนึ่ง อธิบดีจะกำหนดให้แตกต่างกันตามประเภทของงานก็ได้

หมวด ๑

การขึ้นทะเบียนและการอนุญาต

ข้อ ๗ ผู้ประสงค์จะขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี
- (๓) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าทางด้านวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ สาธารณสุขศาสตร์ หรือด้านอื่น ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
- (๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ไม่เคยถูกเพิกถอนการขึ้นทะเบียนในประเภทที่ขอขึ้นทะเบียน เว้นแต่พ้นกำหนดสามปี นับแต่วันที่ถูกเพิกถอน

(๖) ไม่เคยเป็นผู้กระทำการแทนนิติบุคคลซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตในประเภทที่ขออนุญาต เว้นแต่พ้นกำหนดห้าปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอน

ข้อ ๘ นิติบุคคลซึ่งประสงค์จะขออนุญาตเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย
- (๒) มีวัตถุประสงค์ในการให้บริการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

(๓) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตในประเภทที่ขออนุญาต เว้นแต่พ้นกำหนดสามปีนับแต่วันที่ ถูกเพิกถอน

(๔) ผู้กระทำการแทนนิติบุคคลต้องไม่เคยถูกเพิกถอนการขึ้นทะเบียนในประเภทที่ขอขึ้นทะเบียน ตามข้อ ๗ (๕) เว้นแต่พ้นกำหนดสามปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอน

(๕) ผู้กระทำการแทนนิติบุคคลต้องไม่เคยเป็นผู้กระทำการแทนนิติบุคคลซึ่งถูกเพิกถอน ใบอนุญาตในประเภทที่ขออนุญาต เว้นแต่พ้นกำหนดห้าปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอน

(๖) มีบุคลากรซึ่งสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าทางด้านวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ สาธารณสุขศาสตร์ หรือด้านอื่น ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามประเภทของงานที่ขออนุญาต

ข้อ ๙ ผู้ขอขึ้นทะเบียนหรือขออนุญาตเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ต้องจัดให้มีอุปกรณ์และสถานที่สำหรับการตรวจวัด ตรวจสอบ รับรอง ประเมินความเสี่ยง และจัดฝึกอบรมหรือให้คำปรึกษาเพื่อส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ ตามประเภทของงานที่ขอขึ้นทะเบียนหรือขออนุญาต

ข้อ ๑๐ บุคคลใดประสงค์จะขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดี พร้อมด้วยข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- (๑) เลขประจำตัวประชาชน
- (๒) เอกสารหรือหลักฐานแสดงคุณวุฒิการศึกษาตามข้อ ๗ (๓)
- (๓) เอกสารหรือหลักฐานแสดงความพร้อมของอุปกรณ์หรือสถานที่ตามข้อ ๙
- (๔) คำยินยอมให้เข้าถึงข้อมูลตาม (๑) เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

ข้อ ๑๑ นิติบุคคลใดประสงค์จะขออนุญาตให้บริการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และ สภาพแวดล้อมในการทำงาน ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดี พร้อมด้วยข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและเลขทะเบียนนิติบุคคล
- (๒) หนังสือมอบอำนาจในกรณีที่ผู้ขออนุญาตไม่ใช่ผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล
- (๓) เอกสารหรือหลักฐานแสดงคุณวุฒิการศึกษาตามข้อ ๘ (๖)
- (๔) เอกสารหรือหลักฐานแสดงความพร้อมของอุปกรณ์หรือสถานที่ตามข้อ ๙
- (๕) คำยินยอมให้เข้าถึงข้อมูลตาม (๑) เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

ข้อ ๑๒ เมื่อได้รับคำขอขึ้นทะเบียนหรือคำขอรับใบอนุญาต ให้อธิบดีตรวจสอบคำขอ ดังกล่าว รวมทั้งข้อมูล เอกสาร และหลักฐานว่ามีความถูกต้องและครบถ้วนหรือไม่ ถ้าถูกต้อง และครบถ้วน ให้ออกใบรับคำขอให้แก่ผู้ขอขึ้นทะเบียนหรือผู้ขอรับใบอนุญาต หากไม่ถูกต้อง

หรือไม่ครบถ้วน ให้บันทึกความบกพร่องนั้นไว้และแจ้งให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนหรือผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไขเพิ่มเติมคำขอหรือจัดส่งข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐานให้ถูกต้องและครบถ้วนภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด ในกรณีที่การยื่นคำขอขึ้นทะเบียนหรือคำขอรับใบอนุญาตมิได้กระทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้อธิบดีและผู้ขอขึ้นทะเบียนหรือผู้ขอรับใบอนุญาตลงนามไว้ในบันทึกนั้นด้วย

ในกรณีที่ผู้ขอขึ้นทะเบียนหรือผู้ขอรับใบอนุญาตไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขอ หรือไม่จัดส่งข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐานให้ถูกต้องและครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้ขอขึ้นทะเบียนหรือผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะให้ดำเนินการต่อไป และให้อธิบดีจำหน่ายเรื่องออกจากสารบบ

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่คำขอขึ้นทะเบียนหรือคำขอรับใบอนุญาต รวมทั้งข้อมูล เอกสาร และหลักฐานถูกต้องและครบถ้วน ให้อธิบดีพิจารณาคำขอและตรวจสอบข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐานให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน ถ้าผู้ขอขึ้นทะเบียนหรือผู้ขอรับใบอนุญาตมีคุณสมบัติตามข้อ ๗ หรือข้อ ๘ แล้วแต่กรณี และมีอุปกรณ์หรือสถานที่ที่พร้อมในการให้บริการตามข้อ ๙ ให้อธิบดีมีคำสั่งขึ้นทะเบียนหรืออนุญาต แล้วแต่กรณี

ในการตรวจสอบข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐานตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีมีอำนาจเข้าไปตรวจสอบสถานที่ให้บริการของผู้ยื่นคำขอ หรือเรียกผู้ยื่นคำขอมาชี้แจงข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐานที่ยื่นไว้ได้

ในกรณีที่อธิบดีมีคำสั่งไม่รับขึ้นทะเบียนหรือมีคำสั่งไม่อนุญาต ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนหรือผู้ขอรับใบอนุญาตทราบ พร้อมด้วยเหตุผลและสิทธิอุทธรณ์ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ที่มีคำสั่ง เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ขอขึ้นทะเบียนหรือผู้ขอรับใบอนุญาต อธิบดีจะแจ้งให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนหรือผู้ขอรับใบอนุญาตทราบโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ไปพร้อมกับหนังสือแจ้งตามวรรคสามด้วยก็ได้

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่อธิบดีมีคำสั่งขึ้นทะเบียนหรือมีคำสั่งอนุญาต ให้มีหนังสือแจ้งผู้ขอขึ้นทะเบียนหรือผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ที่มีคำสั่งดังกล่าว และให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนหรือผู้ขอรับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งดังกล่าว เมื่อผู้ขอขึ้นทะเบียนหรือผู้ขอรับใบอนุญาตได้ชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้อธิบดีออกใบสำคัญหรือใบอนุญาตให้ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ให้จัดส่งใบสำคัญหรือใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอขึ้นทะเบียนหรือผู้ขอรับใบอนุญาตโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ เว้นแต่ผู้ขอขึ้นทะเบียนหรือผู้ขอรับใบอนุญาตได้แสดงความประสงค์จะรับด้วยตนเอง

ในกรณีที่ผู้ขอขึ้นทะเบียนหรือผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้ขอขึ้นทะเบียนหรือผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะขึ้นทะเบียนหรือรับใบอนุญาต และให้อธิบดีจำหน่ายเรื่องออกจากสารบบ

เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ขอขึ้นทะเบียนหรือผู้ขอรับใบอนุญาต อธิบดีจะแจ้งและออกใบรับแจ้ง การชำระค่าธรรมเนียมให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนหรือผู้ขอรับใบอนุญาตโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ไปพร้อมกับ หนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่งด้วยก็ได้

ข้อ ๑๕ ใบอนุญาตให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

หมวด ๒

การขอต่ออายุใบอนุญาต

และการออกใบแทนใบสำคัญและใบอนุญาต

ข้อ ๑๖ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งประสงค์จะต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีภายในเก้าสิบวัน ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ พร้อมด้วยใบอนุญาต ข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐานอื่นตามที่กำหนดในแบบคำขอ ต่ออายุใบอนุญาต

เมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการต่อไปได้จนกว่าอธิบดี จะมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

ให้นำความในข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔ มาใช้บังคับแก่การพิจารณาต่ออายุใบอนุญาต ด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ใบสำคัญหรือใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือเสียหายในสาระสำคัญ และผู้รับใบสำคัญหรือผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะยื่นคำขอรับใบแทนใบสำคัญหรือใบแทนใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอพร้อมด้วยข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) ใบสำคัญหรือใบอนุญาตหรือเลขที่ใบสำคัญหรือใบอนุญาต กรณีใบสำคัญหรือใบอนุญาต ถูกทำลายหรือเสียหายในสาระสำคัญ

(๒) ข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐานอื่นตามที่กำหนดในแบบคำขอรับใบแทนใบสำคัญหรือ ใบแทนใบอนุญาต

ให้นำความในข้อ ๑๒ มาใช้บังคับแก่การพิจารณาคำขอรับใบแทนใบสำคัญหรือใบแทน ใบอนุญาตและการออกใบแทนใบสำคัญหรือใบแทนใบอนุญาตด้วยโดยอนุโลม

ในกรณีที่คำขอรับใบแทนใบสำคัญหรือใบแทนใบอนุญาต รวมทั้งข้อมูล เอกสาร และหลักฐาน ตามวรรคหนึ่งถูกต้องและครบถ้วน ให้อธิบดีออกใบแทนใบสำคัญหรือใบแทนใบอนุญาต ให้แล้วเสร็จภายในเจ็ดวัน

หมวด ๓

การเพิกถอนทะเบียน

การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๑๘ ให้อธิบดีเพิกถอนทะเบียนในกรณีปรากฏว่า ผู้รับใบสำคัญผู้ใด

- (๑) ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๗
- (๒) เรียกเก็บค่าบริการเกินหลักเกณฑ์ตามข้อ ๒๒
- (๓) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อ ๒๓

ข้อ ๑๙ ให้อธิบดีพักใช้ใบอนุญาตโดยมีกำหนดระยะเวลาไม่เกินหกสิบวันในกรณีที่ปรากฏว่า ผู้รับใบอนุญาตผู้ใด

- (๑) เรียกเก็บค่าบริการเกินหลักเกณฑ์ตามข้อ ๒๒
- (๒) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อ ๒๓

ข้อ ๒๐ ให้อธิบดีเพิกถอนใบอนุญาตในกรณีที่ปรากฏว่า ผู้รับใบอนุญาตผู้ใด

- (๑) ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๘

(๒) เคยถูกพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วหนึ่งครั้ง และมีเหตุต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตซ้ำในเรื่องเดียวกันอีกระหว่างอายุใบอนุญาต

(๓) ให้บริการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต

ข้อ ๒๑ คำสั่งเพิกถอนทะเบียน คำสั่งพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบสำคัญหรือผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่สามารถแจ้งผู้รับใบสำคัญหรือผู้รับใบอนุญาตหรือบุคคลดังกล่าวไม่ยอมรับคำสั่ง ให้ปิดคำสั่งดังกล่าวไว้ในที่แลเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ปัจจุบันของผู้รับใบสำคัญหรือสำนักงานของผู้รับใบอนุญาต แล้วแต่กรณี และให้ถือว่าได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง

เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้รับใบสำคัญหรือผู้รับใบอนุญาต อธิบดีจะแจ้งให้ผู้รับใบสำคัญหรือผู้รับใบอนุญาตทราบโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ไปพร้อมกับหนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่งด้วยก็ได้

ผู้ถูกเพิกถอนทะเบียนหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตจะขอขึ้นทะเบียนหรือขออนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นสามปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอน

หมวด ๔

การกำหนดค่าบริการและวิธีการให้บริการ

ข้อ ๒๒ ค่าบริการที่ผู้รับใบสำคัญหรือผู้รับใบอนุญาตจะเรียกเก็บ ให้คำนวณจากค่าใช้จ่ายในการให้บริการของผู้รับใบสำคัญหรือผู้รับใบอนุญาต รวมกับค่าตอบแทนที่ผู้รับใบสำคัญหรือผู้รับใบอนุญาตได้รับจากการให้บริการ ซึ่งค่าตอบแทนดังกล่าวต้องไม่เกินหนึ่งเท่าของจำนวนค่าใช้จ่ายในการให้บริการ

ค่าใช้จ่ายในการให้บริการ หมายความว่า ค่าใช้จ่ายที่เป็นต้นทุนในการให้บริการ เช่น ค่าตอบแทนบุคลากร ค่าวัสดุ อุปกรณ์ หรือสถานที่ในการให้บริการ และค่าใช้จ่ายอื่นใดของผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาต

ข้อ ๒๓ ในการให้บริการ ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตต้อง

(๑) ตรวจสอบ ตรวจสอบ ทดสอบ รับรอง ประเมินความเสี่ยง และจัดฝึกอบรมหรือให้คำปรึกษาเพื่อส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ และมาตรฐานของวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ

(๒) จัดเตรียมอุปกรณ์และสถานที่ให้มีความพร้อมตลอดเวลาที่มีการดำเนินการให้บริการ

(๓) ไม่เปิดเผยความลับของผู้รับบริการซึ่งล่วงรู้หรือได้มาจากการให้บริการ

(๔) จัดทำค่าบริการที่กำหนดรายละเอียดของค่าใช้จ่ายในการให้บริการและค่าตอบแทนที่ได้รับเสนอต่อผู้รับบริการก่อนการให้บริการ

(๕) ในกรณีเป็นการให้บริการตามข้อ ๔ (๑) หรือ (๒) ให้ส่งรายงานสรุปผลการให้บริการพร้อมด้วยเอกสารหรือหลักฐานตามที่อธิบดีประกาศกำหนดต่ออธิบดีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการให้บริการ

(๖) ในกรณีเป็นการให้บริการตามข้อ ๔ (๓) ให้แจ้งกำหนดการให้บริการแต่ละครั้งก่อนการให้บริการไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และรายงานสรุปผลการให้บริการพร้อมด้วยเอกสารหรือหลักฐานตามที่อธิบดีประกาศกำหนดต่ออธิบดีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการให้บริการ

หมวด ๕

ค่าธรรมเนียม

ข้อ ๒๔ ให้กำหนดค่าธรรมเนียม ดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาต	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(๒) ใบสำคัญ	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
(๓) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๔) ใบแทนใบสำคัญ	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๕) การต่ออายุใบอนุญาต	ครั้งละเท่ากับ		

ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต

ให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งแก่บุคคลผู้ขอขึ้นทะเบียนหรือนิติบุคคลผู้ขอรับใบอนุญาตซึ่งประกอบวิชาชีพในประเภทงานที่จะให้บริการที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพหรือหลักฐานรับรองในลักษณะเดียวกัน และได้มีการชำระค่าธรรมเนียมในการขอรับการอนุญาตประกอบวิชาชีพดังกล่าวแล้ว

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๕ ใบอนุญาตตามกฎหมายกระทรวงการเป็นหน่วยงานฝึกอบรมการดับเพลิงขั้นต้น และการเป็นหน่วยงานฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟ พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่ออกให้ก่อนวันที่ กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ยังใช้ได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุ หรือจนกว่าผู้รับใบอนุญาต จะถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

สุชาติ ชมกลิ่น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และยกเว้นค่าธรรมเนียม ประกอบกับมาตรา ๙ วรรคสอง และมาตรา ๑๑ วรรคสอง บัญญัติให้คุณสมบัติของผู้ขอขึ้นทะเบียน การขึ้นทะเบียน การออกใบแทนการขึ้นทะเบียน การเพิกถอนทะเบียน คุณสมบัติของผู้ขออนุญาต การขออนุญาต การอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาต การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต รวมถึงการกำหนดค่าบริการและวิธีการให้บริการ ในการตรวจวัด ตรวจสอบ ทดสอบ รับรอง ประเมินความเสี่ยง และจัดฝึกอบรมหรือให้คำปรึกษา เพื่อส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เรื่อง แบบคำขอและรับคำขอใบสำคัญ หรือใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนบุคคล
แบบคำขอและรับคำขอใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต หรือการต่ออายุใบอนุญาตของนิติบุคคล
ใบสำคัญ ใบแทนใบสำคัญ ใบอนุญาต
และใบแทนใบอนุญาต

โดยที่กฎกระทรวงการขึ้นทะเบียนและการอนุญาตให้บริการเพื่อส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๖๔ ข้อ ๖ กำหนดว่าใบรับคำขอขึ้นทะเบียน ใบสำคัญ ใบรับคำขออนุญาต ใบอนุญาต ใบแทนใบสำคัญ ใบแทนใบอนุญาต และคำขอตตามกฎกระทรวงนี้ ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด ซึ่งอธิบดีจะกำหนดให้แตกต่างกันตามประเภทของงานก็ได้

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๖ แห่งกฎกระทรวงการขึ้นทะเบียนและการอนุญาตให้บริการ เพื่อส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๖๔ อธิบดีกรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ แบบคำขอและรับคำขอใบสำคัญ หรือใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนบุคคล ให้เป็นไปตามแบบ กภ.ทบ.๙ (บุคคลธรรมดา) ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๓ แบบคำขอและรับคำขอใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต หรือการต่ออายุใบอนุญาต ของนิติบุคคลให้เป็นไปตามแบบ กภ.บญ.๑๑ (นิติบุคคล) ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๔ ใบสำคัญให้เป็นไปตามแบบ กภ.บค ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๕ ใบแทนใบสำคัญให้เป็นไปตามแบบ กภ.บทค ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๖ ใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบ กภ.บญ ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๗ ใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบ กภ.บทญ ท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

อภิัญญา สุจริตตานันท์

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เลขที่รับ.....

วันที่รับ.....เวลา.....

ชื่อผู้รับ.....

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

แบบคำขอและรับคำขอใบสำคัญการขึ้นทะเบียนบุคคล

ตามกฎกระทรวงการขึ้นทะเบียนและการอนุญาตให้บริการ

เพื่อส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๖๔

ชื่อบุคคลผู้ขอขึ้นทะเบียน คำนำหน้า นาย นาง นางสาว อื่น ๆ (ระบุ)

ชื่อ.....นามสกุล.....

เลขประจำตัวประชาชน ---- อายุ.....ปี อาชีพ.....

ที่อยู่ (ที่สามารถติดต่อได้) เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....โทรศัพท์มือถือ.....E-mail.....

มีความประสงค์เพื่อดำเนินการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามมาตรา ๙ ดังนี้ (ทำเครื่องหมาย ในช่อง)

ขอรับใบสำคัญ ขอรับใบแทนใบสำคัญ

ระบุประเภทของงานที่ขอการขึ้นทะเบียน/ใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ดังนี้ (ทำเครื่องหมาย ในช่อง)

๑. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๖

การตรวจวัดระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายในบรรยากาศของสถานที่ทำงาน และสถานที่เก็บรักษา สารเคมีอันตราย ตามข้อ ๒๙

การประเมินความเสี่ยงต่อสุขภาพของลูกจ้าง ตามข้อ ๓๑

๒. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๘

การฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้าสำหรับลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้า ตามข้อ ๔

การตรวจสอบและรับรองระบบไฟฟ้าและบริภัณฑ์ไฟฟ้า ตามข้อ ๑๒

-๒-

๓. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. ๒๕๕๙ เรื่อง การตรวจวัดและวิเคราะห์ สภาพะการทำงานตามข้อ ๑๔

- ระดับความร้อน ระดับแสงสว่าง ระดับเสียงภายในสถานประกอบกิจการ

๔. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการ ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔ เรื่อง การทดสอบ ตามข้อ ๑๒๑

- เครื่องจักร (ลิฟต์, เครื่องจักรสำหรับยกคนขึ้นทำงานบนที่สูง, รอก) ปั่นจั่น
 หม้อน้ำ, หม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน, ภาชนะรับความดัน อื่น ๆ

๕. อื่น ๆ (ระบุ โดยแยกเป็นประเภทของงานที่ขอใบสำคัญ).....

พร้อมนี้ได้แนบข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐาน เพื่อประกอบการพิจารณาคำขอตามประเภทของงาน ที่ขอขึ้นทะเบียน ดังนี้

- (๑) รูปถ่ายหน้าตรง ไม่สวมแว่นตาสีเข้ม ขนาด ๑ นิ้ว ถ่ายไว้ไม่เกิน ๖ เดือน จำนวน ๒ รูป
- (๒) เอกสารหรือหลักฐานแสดงคุณวุฒิการศึกษา ตามประเภทของงาน
- (๓) เอกสารหรือหลักฐานแสดงความพร้อมของอุปกรณ์หรือสถานที่ตามประเภทของงาน
- (๔) หนังสือยินยอมให้เข้าถึงข้อมูลเลขประจำตัวประชาชน เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ
- (๕) สำเนาใบสำคัญหรือเลขที่ใบสำคัญ (เฉพาะกรณีใบสำคัญถูกทำลายหรือเสียหายในสาระสำคัญ)
- (๖) ข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐานเพิ่มเติม ตามรายการแนบท้ายประกอบคำขอใบ สำคัญตามประเภทของงานที่ขอให้บริการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (เช่น คุณสมบัติวิทยากร วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ ใบสำคัญ/ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ รายการอุปกรณ์/เครื่องมือ คุณสมบัติของสถานที่ และเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับความเฉพาะตามประเภทของงาน)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่ามีคุณสมบัติถูกต้อง และข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐาน ที่ยื่นประกอบการพิจารณาคำขอ เป็นจริงทุกประการ สามารถตรวจสอบได้

ลงชื่อ.....ผู้ขอขึ้นทะเบียน/ผู้ขอใบแทน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

- หมายเหตุ**
๑. กรณีขอใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนบุคคล (ใบสำคัญสูญหาย ถูกทำลายหรือเสียหายในสาระสำคัญ ไม่ต้องแนบเอกสารตาม (๒) (๓) และ (๖)
 ๒. กรณีผู้ขอขึ้นทะเบียนใบสำคัญไม่สามารถมายื่นคำขอด้วยตัวเองได้ สามารถมอบอำนาจให้บุคคลอื่น เป็นผู้ยื่นคำขอแทนได้
 ๓. ผู้ใดให้บริการตรวจวัด ตรวจสอบ ทดสอบ รับรอง ประเมินความเสี่ยง จัดฝึกอบรม หรือให้คำปรึกษา โดยไม่ได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๙ หรือไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติ ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔

เลขที่รับ.....
วันที่รับ.....เวลา.....
ชื่อผู้รับ.....

แบบ กภ.บญ.๑๑^{๒๕๕๙}
(นิติบุคคล)

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
แบบคำขอและรับคำขอใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต หรือต่ออายุใบอนุญาตของนิติบุคคล
ตามกฎหมายกระทรวงการขึ้นทะเบียนและการอนุญาตให้บริการ
เพื่อส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๖๔

ชื่อ (นิติบุคคล)

เลขทะเบียนนิติบุคคล □-□□□□-□□□□□□-□□-□

ประกอบกิจการ.....

ตั้งอยู่ เลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....

แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์..... โทรสาร..... E-mail.....

ผู้ประสานงาน ชื่อ..... นามสกุล.....

ตำแหน่ง.....

โทรศัพท์..... โทรศัพท์มือถือ..... E-mail.....

มีความประสงค์เพื่อดำเนินการเป็นผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ดังนี้
(ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ○)

- ขอใบอนุญาต ขอรับใบแทนใบอนุญาต
- ขอตต่ออายุใบอนุญาต (ใบอนุญาตเดิมเลขที่.....วันอนุญาต.....วันหมดอายุ.....)

ระบุประเภทของงานที่ขอใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต หรือต่ออายุใบอนุญาต ดังนี้(ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ○)

- ๑. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๖
 - การตรวจวัด การวิเคราะห์ ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายในบรรยากาศของสถานที่ทำงาน และสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตราย ตามข้อ ๒๙ (กรณีการขออนุญาตการตรวจวัดหรือวิเคราะห์อย่างใดอย่างหนึ่ง)
 - การตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายในบรรยากาศของสถานที่ทำงาน และสถานที่เก็บรักษาสารเคมีอันตราย ตามข้อ ๒๙ (กรณีการขออนุญาตทั้งการตรวจวัดและวิเคราะห์)
 - การประเมินความเสี่ยงต่อสุขภาพของลูกจ้าง ตามข้อ ๓๑

๒. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๘

- การฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้าสำหรับลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับไฟฟ้าตามข้อ ๔
- การตรวจสอบและรับรองระบบไฟฟ้าและบริภัณฑ์ไฟฟ้า ตามข้อ ๑๒

๓. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. ๒๕๕๙ เรื่อง การตรวจวัดและวิเคราะห์ สภาวะการทำงานตามข้อ ๑๔

- ระดับความร้อน
- ระดับแสงสว่าง
- ระดับเสียงภายในสถานประกอบกิจการ

๔. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการ ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร บันจัน และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔ เรื่อง การทดสอบ ตามข้อ ๑๒๑

- เครื่องจักร (ลิฟท์, เครื่องจักรสำหรับยกคนขึ้นทำงานบนที่สูง, รอก)
- บันจัน
- หม้อน้ำ, หม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน, ภาชนะรับความดัน
- อื่น ๆ

๕. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการ ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๕๕

- การฝึกอบรมการดับเพลิงขั้นต้น ตามข้อ ๒๗
- การฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟ ตามข้อ ๓๐

๖. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการ ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับที่้อับอากาศ พ.ศ. ๒๕๖๒ เรื่อง การฝึกอบรมความปลอดภัยในการทำงาน ในที่้อับอากาศ ตามข้อ ๒๐

- หลักสูตรการฝึกอบรมผู้อนุญาต
- หลักสูตรการฝึกอบรมผู้ควบคุมงาน
- หลักสูตรการฝึกอบรมผู้ช่วยเหลือ
- หลักสูตรการฝึกอบรมผู้ปฏิบัติงานในที่้อับอากาศ
- หลักสูตรการฝึกอบรมผู้อนุญาต ผู้ควบคุมงาน ผู้ช่วยเหลือ และผู้ปฏิบัติงานในที่้อับอากาศ
- หลักสูตรการฝึกอบรมทบทวนความปลอดภัยในการทำงานในที่้อับอากาศ

๗. อื่น ๆ (ระบุ โดยแยกเป็นประเภทของงานที่ขอใบอนุญาต)

.....

พร้อมนี้ได้แนบข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐาน เพื่อประกอบการพิจารณาคำขอตามประเภทของงาน
ที่ขออนุญาต ดังนี้

๑. หนังสือมอบอำนาจในกรณีและผู้ขออนุญาตไม่ใช่ผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล
๒. เอกสารหรือหลักฐานแสดงคุณวุฒิการศึกษา ตามประเภทของงาน
๓. เอกสารหรือหลักฐานแสดงความพร้อมของอุปกรณ์หรือสถานที่ตามประเภทของงาน
๔. แผนที่ตั้งของนิติบุคคลโดยสังเขป
๕. หนังสือยินยอมให้เข้าถึงข้อมูลชื่อและเลขทะเบียนนิติบุคคล เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ
๖. สำเนาใบอนุญาตหรือเลขที่ใบอนุญาต (เฉพาะกรณีใบอนุญาตถูกทำลายหรือเสียหายในสาระสำคัญ)
๗. ข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐานเพิ่มเติม ตามรายการแนบทำขออนุญาตตามประเภท
ของงานที่ขอให้บริการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (เช่น คุณสมบัติวิทยากร
วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ ใบสำคัญ/ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ รายการอุปกรณ์/เครื่องมือ คุณลักษณะ
ของสถานที่ และเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับความเฉพาะตามประเภทของงาน)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่ามีคุณสมบัติถูกต้อง และข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐาน ที่ยื่นประกอบการพิจารณาคำขอ
เป็นจริงทุกประการ สามารถตรวจสอบได้

ลงชื่อ.....ผู้ขอใบอนุญาต/ใบแทนใบอนุญาต
(.....)
ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ

๑. กรณีขอรับใบแทนใบอนุญาต (กรณีใบอนุญาตถูกทำลายหรือเสียหายในสาระสำคัญ) ไม่ต้องแนบเอกสาร
ตาม (๒) (๓) (๔) และ (๗)
๒. กรณีผู้ขออนุญาตไม่ใช่ผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคลให้แนบหนังสือมอบอำนาจพร้อมติดอากรแสตมป์
๓. ผู้ใดให้บริการตรวจวัด ตรวจสอบ ทดสอบ รับรอง ประเมินความเสี่ยง จัดฝึกอบรม หรือให้คำปรึกษา
โดยไม่ได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๙ หรือไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน
หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย
อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔

แบบ กภ.บค

บุคคลธรรมดา

รูปถ่าย
ผู้ขอขึ้นทะเบียน
ขนาด ๑ นิ้ว

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ใบสำคัญ

การขึ้นทะเบียน (ระบุตามประเภทของงานที่ได้รับการขึ้นทะเบียน).....

ใบสำคัญเลขที่.....

ขึ้นทะเบียนให้..... (ชื่อ - นามสกุล).....

เลขบัตรประจำตัวประชาชน -

ที่อยู่ บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....

แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....

เป็นบุคคลผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน.....

..(ระบุชื่อกฎหมายที่เกี่ยวข้องตามประเภทของงานที่รับการขึ้นทะเบียน).....

..(ระบุตามประเภทของงานที่ได้รับการขึ้นทะเบียน).....

ประกอบกับกฎกระทรวงการขึ้นทะเบียนและการอนุญาตให้บริการเพื่อส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย
และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๖๔ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย
และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔

ให้ไว้ ณ วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

ลงชื่อ.....

(.....)

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

แบบ กภ.บพค

บุคคลธรรมดา

รูปถ่าย
ผู้ขอขึ้นทะเบียน
ขนาด ๑ นิ้ว

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ใบแทนใบสำคัญ

การขึ้นทะเบียน (ระบุตามประเภทของงานที่ได้รับการขึ้นทะเบียน).....

ใบแทนใบสำคัญเลขที่.....

ขึ้นทะเบียนให้..... (ชื่อ - นามสกุล).....

เลขบัตรประจำตัวประชาชน -

ที่อยู่ บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....

แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....

เป็นบุคคลผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน.....

..(ระบุชื่อกฎหมายที่เกี่ยวข้องตามประเภทของงานที่รับการขึ้นทะเบียน).....

..(ระบุตามประเภทของงานที่ได้รับการขึ้นทะเบียน).....

ประกอบกับกฎกระทรวงการขึ้นทะเบียนและการอนุญาตให้บริการเพื่อส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย
และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๖๔ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย
และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔

ให้ไว้ ณ วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

ลงชื่อ.....

(.....)

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

แบบ กภ. บญ

นิติบุคคล

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
ใบอนุญาต
(ระบุดตามประเภทของงานที่ได้รับใบอนุญาต)

ใบอนุญาตเลขที่.....

อนุญาตให้ (ชื่อนิติบุคคล).....

เลขทะเบียนนิติบุคคล □-□□□□-□□□□□□-□□-□

ตั้งอยู่ เลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....

แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....

เป็นนิติบุคคลผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน.....

(ระบุชื่อกฎหมายที่เกี่ยวข้องตามประเภทของงานที่ได้รับใบอนุญาต)

(ระบุดตามประเภทของงานที่ได้รับใบอนุญาต)

ประกอบกับกฎกระทรวงการขึ้นทะเบียนและการอนุญาตให้บริการเพื่อส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย

และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๖๔ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย

และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยมีบุคลากรหรือวิทยากร จำนวน..... ราย

ดังรายชื่อแนบท้ายใบอนุญาตนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่..... ถึงวันที่.....

ให้ไว้ ณ วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ลงชื่อ.....

(.....)

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

รายชื่อบุคลากรหรือวิทยากรแนบท้ายใบอนุญาต

(ระบุนตามประเภทของงานที่ได้รับใบอนุญาต)

(ชื่อนิติบุคคล)

ใบอนุญาตเลขที่

- ๑.
- ๒.
- ๓.
- ๔.
- ๕.

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ถึงวันที่

ให้ไว้ ณ วันที่ เดือน พ.ศ.

ลงชื่อ.....

(.....)

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

แบบ กภ. บทญ

นิติบุคคล

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
ใบแทนใบอนุญาต
(ระบุดตามประเภทของงานที่ได้รับใบอนุญาต)

ใบแทนใบอนุญาตเลขที่.....

อนุญาตให้..... (ชื่อนิติบุคคล).....

เลขทะเบียนนิติบุคคล □-□□□□-□□□□□-□□-□

ตั้งอยู่ เลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....

แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....

เป็นนิติบุคคลผู้ให้บริการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน.....

(ระบุชื่อกฎหมายที่เกี่ยวข้องตามประเภทของงานที่ได้รับใบอนุญาต).....

(ระบุดตามประเภทของงานที่ได้รับใบอนุญาต).....

ประกอบกับกฎกระทรวงการขึ้นทะเบียนและการอนุญาตให้บริการเพื่อส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๖๔ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยมีบุคลากรหรือวิทยากร จำนวน..... ราย ดังรายชื่อแนบท้ายใบแทนใบอนุญาตนี้

ตั้งแต่วันที่..... ถึงวันที่.....

ให้ไว้ ณ วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ลงชื่อ.....

(.....)

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

รายชื่อบุคลากรหรือวิทยากรแนบท้ายใบแทนใบอนุญาต

(ระบุนตามประเภทของงานที่ได้รับใบอนุญาต)

(ชื่อนิติบุคคล)

ใบแทนใบอนุญาตเลขที่.....

๑.

๒.

๓.

๔.

๕.

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่.....

ให้ไว้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ลงชื่อ.....

(.....)

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

กฎกระทรวง

กำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย
และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำ
พ.ศ. ๒๕๖๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ
ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน
ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย
อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๓ ในกฎกระทรวงนี้

“เครื่องจักร” หมายความว่า สิ่งประกอบด้วยชิ้นส่วนหลายชิ้นสำหรับก่อกำเนิดพลังงาน
เปลี่ยนหรือแปลงสภาพพลังงาน หรือส่งพลังงาน ทั้งนี้ ด้วยกำลังน้ำ ไอน้ำ เชื้อเพลิง ลม ก๊าซ
แสงอาทิตย์ ไฟฟ้า หรือพลังงานอื่น และหมายความรวมถึงเครื่องอุปกรณ์ ล้อตุนกำลัง รอก สายพาน
เพลลา เฟือง หรือสิ่งอื่นที่ทำงานสัมพันธ์กัน รวมทั้งเครื่องมือกล

“เครื่องป้องกันอันตรายจากเครื่องจักร” หมายความว่า ส่วนประกอบหรืออุปกรณ์ที่ออกแบบ
หรือติดตั้งไว้ในบริเวณที่อาจเป็นอันตรายจากเครื่องจักรเพื่อช่วยป้องกันอันตรายแก่บุคคลที่ควบคุมหรือ
อยู่ในบริเวณใกล้เคียง

“เครื่องปัมโลหะ” หมายความว่า เครื่องจักรที่ใช้สำหรับการปัม ตัด อัด ฉีดขึ้นรูป
ชิ้นส่วนโลหะหรือวัสดุอื่น

“รถยก” หมายความว่า รถที่ติดตั้งอุปกรณ์ใช้สำหรับการยกหรือเคลื่อนย้ายสิ่งของ เช่น
ฟอร์คลิฟต์ (forklift) หรือรถที่ทำงานในลักษณะเดียวกัน

“ลิฟต์โดยสาร” หมายความว่า เครื่องจักรใช้สำหรับบุคคลโดยสารหรือขนส่งวัสดุสิ่งของขึ้นลง
ระหว่างชั้นต่าง ๆ ของอาคาร ยานพาหนะ หรือโครงสร้างอื่น

“ลิฟต์ขนส่งวัสดุ” หมายความว่า เครื่องจักรใช้เฉพาะขนส่งวัสดุสิ่งของขึ้นลงระหว่างชั้นต่าง ๆ ของอาคาร ยานพาหนะ หรือโครงสร้างอื่นที่ไม่ใช้สำหรับบุคคลโดยสาร

“เครื่องจักรสำหรับใช้ในการยกคนขึ้นทำงานบนที่สูง” หมายความว่า เครื่องจักรที่ออกแบบเฉพาะใช้สำหรับยก เคลื่อนย้ายคนขึ้นไปทำงานบนที่สูงหรือที่ต่างระดับอย่างปลอดภัย เช่น รถกระเช้า กระเช้าแขวน หรือกระเช้าแบบกรรไกร

“รอก” หมายความว่า อุปกรณ์ผ่อนแรงมีลักษณะคล้ายล้อเพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายสิ่งของ โดยร้อยไว้กับเชือก โซ่ หรือลวดสลิง

“ปั้นจั่น” หมายความว่า เครื่องจักรที่ใช้ยกสิ่งของขึ้นลงตามแนวดิ่ง และเคลื่อนย้ายสิ่งของเหล่านั้นในลักษณะแขวนลอยไปตามแนวราบ

“ปั้นจั่นชนิดอยู่กับที่” หมายความว่า ปั้นจั่นที่ประกอบด้วยอุปกรณ์ควบคุม และเครื่องต้นกำลัง อยู่ในตัว ซึ่งติดตั้งอยู่บนหอสูง ขาตั้ง หรือบนล้อเลื่อน

“ปั้นจั่นชนิดเคลื่อนที่” หมายความว่า ปั้นจั่นที่ประกอบด้วยอุปกรณ์ควบคุม และเครื่องต้นกำลัง อยู่ในตัว ซึ่งติดตั้งอยู่บนยานพาหนะที่ขับเคลื่อนได้

“ลวดสลิง” หมายความว่า เชือกที่ทำด้วยเส้นลวดหลายเส้นที่ตีเกลียวหรือพันกันรอบแกนชั้นเดียว หรือหลายชั้น

“ค่าความปลอดภัย” หมายความว่า อัตราส่วนระหว่างแรงดึงที่รับได้สูงสุดต่อแรงดึงที่อนุญาตให้ใช้งานได้อย่างปลอดภัย

“ผู้บังคับปั้นจั่น” หมายความว่า บุคคลซึ่งทำหน้าที่บังคับการทำงานของปั้นจั่นให้ทำงานตามความต้องการ

“ผู้ให้สัญญาณแก่ผู้บังคับปั้นจั่น” หมายความว่า บุคคลซึ่งทำหน้าที่ใช้สัญญาณมือหรือสัญญาณสื่อสารชนิดอื่นกับผู้บังคับปั้นจั่น

“ผู้ยึดเกาะวัสดุ” หมายความว่า บุคคลซึ่งทำหน้าที่ผูก มัด หรือเกี่ยววัสดุที่ใช้ปั้นจั่นยก

“ผู้ควบคุมการใช้ปั้นจั่น” หมายความว่า บุคคลซึ่งทำหน้าที่ควบคุมการใช้ หรือสั่งการให้ผู้บังคับปั้นจั่นปฏิบัติตาม ตลอดจนพิจารณาน้ำหนักที่จะทำการยกและจัดทำแผนการยก

“หม้อน้ำ” (boiler) หมายความว่า ภาชนะปิดที่ผลิตน้ำร้อนหรือไอน้ำที่มีความดันสูงกว่าบรรยากาศโดยใช้ความร้อนจากการสันดาปของเชื้อเพลิงหรือความร้อนจากพลังงานอื่น

“หม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน” (thermal fluid heater) หมายความว่า ภาชนะที่ภายในบรรจุของเหลวที่มีคุณสมบัติในการรับและถ่ายเทความร้อนได้ โดยรับความร้อนจากการสันดาปของเชื้อเพลิงหรือแหล่งความร้อนจากพลังงานอื่น เพื่อนำไปถ่ายเทความร้อนให้กับอุปกรณ์แลกเปลี่ยนความร้อนโดยของเหลวจะไหลเวียนตลอดเวลาเพื่อรับและถ่ายเทความร้อนได้อย่างต่อเนื่อง

“ภาชนะรับความดัน” (pressure vessel) หมายความว่า ภาชนะปิดที่มีความดันภายใน ภาชนะและภายนอกภาชนะแตกต่างกันมากกว่า ๕๐ กิโลปาสคาลขึ้นไป และให้หมายความรวมถึง ถึงปฏิกิริยา (reactor) แต่ไม่รวมถึงภาชนะบรรจุก๊าซทนความดัน

“ภาชนะบรรจุก๊าซทนความดัน” (compressed gas cylinder) หมายความว่า ภาชนะรับความดัน ที่ใช้สำหรับบรรจุก๊าซแบบไม่มีตะเข็บขนาดความจุตั้งแต่ ๐.๕ ลิตร ถึง ๑๕๐ ลิตร และแบบมีตะเข็บ ขนาดความจุตั้งแต่ ๐.๕ ลิตร ถึง ๕๐๐ ลิตร แต่ไม่รวมถึงภาชนะบรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลว ก๊าซธรรมชาติอัด และก๊าซธรรมชาติเหลว

“ผู้ควบคุมหม้อน้ำหรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน” หมายความว่า บุคคลซึ่ง นายจ้างจัดให้มีหน้าที่ควบคุมการทำงานและการใช้หม้อน้ำหรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน

“การตรวจสอบ” หมายความว่า การตรวจสอบความเรียบร้อยของชิ้นส่วนหรือกลไกการทำงานของ เครื่องจักร ปั่นจั่น หม้อน้ำ หม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อทำความร้อน ภาชนะรับความดัน หรือ ภาชนะบรรจุก๊าซทนความดัน

“การทดสอบ” หมายความว่า การตรวจสอบ ทดลอง และรับรองการใช้งานชิ้นส่วนอุปกรณ์ หรือกลไกการทำงานของอุปกรณ์เพื่อความถูกต้องและปลอดภัย โดยบุคคลซึ่งขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๙ หรือนิติบุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ แล้วแต่กรณี

“วิศวกร” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร

ข้อ ๔ การแจ้งตามข้อ ๙๖ ข้อ ๑๐๙ และข้อ ๑๑๑ ให้เป็นไปตามแบบและวิธีการ ที่อธิบดีประกาศกำหนด ซึ่งอย่างน้อยต้องกำหนดให้แจ้งด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วย

ข้อ ๕ การจัดทำคู่มือการใช้งานหรือสำเนาเอกสารที่กฎกระทรวงนี้กำหนดให้ทำเป็นหนังสือ ตามข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๒๔ ข้อ ๓๔ (๓) ข้อ ๔๓ (๒) ข้อ ๔๕ ข้อ ๔๖ ข้อ ๔๙ (๓) ข้อ ๕๔ (๑) ข้อ ๕๕ (๒) และ (๘) ข้อ ๕๖ ข้อ ๕๗ ข้อ ๕๘ ข้อ ๖๓ ข้อ ๘๒ (๑) ข้อ ๘๕ ข้อ ๙๑ ข้อ ๙๗ ข้อ ๑๐๕ ข้อ ๑๐๗ ข้อ ๑๑๐ ข้อ ๑๑๓ ข้อ ๑๑๔ และข้อ ๑๑๕ ผู้มีหน้าที่จัดทำจะทำ ในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ด้วยก็ได้

หมวด ๑

เครื่องจักร

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ นายจ้างต้องดูแลให้ลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักรปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) สวมใส่เครื่องนุ่งห่มให้เรียบร้อยรัดกุม

(๒) ไม่สวมใส่เครื่องประดับที่อาจเกี่ยวโยงกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้

(๓) รวบผมที่ปล่อยยาวเกินสมควรหรือทำอย่างหนึ่งอย่างใดให้อยู่ในลักษณะที่ปลอดภัย

ข้อ ๗ ในบริเวณที่มีการติดตั้ง การซ่อมแซม หรือการตรวจสอบเครื่องจักรหรือเครื่องป้องกันอันตรายจากเครื่องจักร นายจ้างต้องติดป้ายแสดงการดำเนินการดังกล่าวโดยใช้เครื่องหมายหรือข้อความที่เข้าใจง่ายและเห็นได้ชัดเจน รวมทั้งจัดให้มีระบบ วิธีการ หรืออุปกรณ์ป้องกันมิให้เครื่องจักรนั้นทำงาน และให้แขวนป้าย หรือแสดงเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ห้ามเปิดสวิตช์ไว้ที่สวิตช์ของเครื่องจักรด้วย

ข้อ ๘ ในการประกอบ การติดตั้ง การทดสอบ การใช้ การซ่อมแซม การบำรุงรักษา การตรวจสอบ การรื้อถอน หรือการเคลื่อนย้ายเครื่องจักร รถยก ลิฟต์ เครื่องจักรสำหรับใช้ในการยกคน ขึ้นทำงานบนที่สูง นายจ้างต้องปฏิบัติตามรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานที่ผู้ผลิตกำหนดไว้ หากไม่มีรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานดังกล่าว นายจ้างต้องดำเนินการให้วิศวกรเป็นผู้จัดทำรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานเป็นหนังสือ และต้องมีสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

รายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นภาษาไทยหรือภาษาอื่นที่ลูกจ้างสามารถศึกษาและปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยในการทำงานได้

ในกรณีที่มีการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรที่มีน้ำหนักตั้งแต่ ๑ ตันขึ้นไปที่อาจก่อให้เกิดอันตรายโดยสภาพของเครื่องจักร นายจ้างต้องจัดให้มีแผนป้องกันอันตรายจากการเคลื่อนย้ายดังกล่าว และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๙ นายจ้างต้องดูแลให้ลูกจ้างซึ่งทำงานกับเครื่องจักรตรวจสอบเครื่องจักรนั้นให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ดีและปลอดภัยก่อนการใช้งาน โดยเครื่องจักรดังต่อไปนี้ นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจสอบประจำปี

(๑) เครื่องจักรที่ใช้ในงานยกและงานขนย้าย ได้แก่ รถยก ระบบสายพานลำเลียง

(๒) เครื่องจักรกลที่ใช้ในงานดินและงานถนน ได้แก่ รถแทรกเตอร์ รถตัก เครื่องจักรกลสำหรับงานขุด รถบด รถขูดอุ้มดิน (scraper) รถเกรด (grader) รถปูแอสฟัลท์ติกคอนกรีต (asphaltic concrete paver) รถพ่นยาง (bitumen distributor หรือ sprayer)

(๓) เครื่องจักรที่ใช้ในงานคอนกรีต ได้แก่ เครื่องผสมคอนกรีต (concrete mixer) เครื่องสั่นคอนกรีต (concrete vibrator) เครื่องปั๊มคอนกรีต (concrete pumping machine) เครื่องยิงคอนกรีต (shotcrete machine) เครื่องพ่นปูนทราย (mortar sprayer) รถคอนกรีตผสมเสร็จ (transit - mixer truck)

(๔) เครื่องจักรที่ใช้ในงานฐานราก ได้แก่ เครื่องตอกเสาเข็ม เครื่องจักรที่ใช้สำหรับงานเจาะเสาเข็มและกำแพงพืด เครื่องอัดน้ำปูน (cement grouting machine) เครื่องทำเสาเข็มดินผสมซีเมนต์ (soil cement column machine)

(๕) เครื่องจักรที่ใช้ในงานขุด งานเจาะ หรืองานขุดเจาะอุโมงค์ ได้แก่ เครื่องอัดลม (air compressor) เครื่องเจาะหิน (drilling rock machine) เครื่องเจาะอุโมงค์ (tunnel boring machine) เครื่องดันท่อ (pipe jacking machine) แบ็กโฮ (backhoe) แดร์กไลน์ (dragline) รถตักหน้า - ขุดหลัง (front - end loader)

(๖) เครื่องจักรที่ใช้ในงานรื้อถอนทำลาย ได้แก่ เครื่องสกัด (jack hammer) คอนกรีตเบรคเกอร์ (concrete breaker) เครื่องตัดทำลายโครงสร้าง (demolition shears)

(๗) เครื่องจักรอื่นที่อาจก่อให้เกิดอันตรายจากการใช้งานตามที่อธิบดีประกาศกำหนด การตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง ต้องมีสำเนาเอกสารการตรวจสอบไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ข้อ ๑๐ นายจ้างต้องไม่ใช้หรือยอมให้ลูกจ้างใช้เครื่องจักรทำงานเกินพิกัด หรือขีดความสามารถที่กำหนดไว้ในรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานตามข้อ ๘

ข้อ ๑๑ ในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องปั๊มโลหะ เครื่องขัด เครื่องกัด เครื่องตัด เครื่องกลึง เครื่องไส เครื่องเจีย เครื่องเจาะ เครื่องพับ เครื่องม้วน หรือเครื่องจักรอื่นที่อาจก่อให้เกิดอันตรายจากการใช้งานได้โดยสภาพตามที่อธิบดีประกาศกำหนด นายจ้างต้องจัดให้มีข้อความเกี่ยวกับวิธีการทำงานกับเครื่องจักรนั้นติดไว้บริเวณที่ลูกจ้างทำงาน

ข้อ ๑๒ นายจ้างต้องจัดให้มีการประเมินอันตรายของเครื่องจักรที่อาจก่อให้เกิดอันตรายจากการใช้งานถึงขั้นสูญเสียอวัยวะ ได้แก่ เครื่องจักรประเภทเครื่องบด เครื่องโม่ เครื่องตัดน้ำแข็ง เครื่องเลื่อยสายพาน เครื่องเลื่อยวงเดือน เลื่อยยนต์ หรือเครื่องจักรอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วย การบ่งชี้อันตราย การประเมินความเสี่ยง และแผนบริหารจัดการความเสี่ยง

ข้อ ๑๓ ในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องปั๊มโลหะ เครื่องเชื่อมไฟฟ้า เครื่องเชื่อมก๊าซ หรือเครื่องจักรชนิดอื่นที่อาจก่อให้เกิดอันตรายจากการใช้งานได้โดยสภาพ นายจ้างต้องใช้ลูกจ้างซึ่งผ่านการอบรมเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการทำงานที่ปลอดภัยในการทำงานของเครื่องจักร การป้องกันอันตรายจากเครื่องจักร รายละเอียดเกี่ยวกับโครงสร้างอุปกรณ์ การตรวจสอบและบำรุงรักษาอุปกรณ์ของเครื่องจักรนั้น โดยวิทยากรซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักรแต่ละประเภท ตามหลักสูตรที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๔ นายจ้างต้องดูแลให้พื้นบริเวณรอบเครื่องจักรมีความปลอดภัยจากความร้อน แสงสว่าง เสียง ฝุ่น พุ่มโลหะ สารเคมีอันตราย หรือสิ่งกีดขวาง ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อลูกจ้างหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๕ นายจ้างต้องจัดให้มีวิธีการดำเนินการเพื่อป้องกันมิให้ลูกจ้างได้รับอันตรายจากการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องจักรที่ใช้พลังงานไฟฟ้าต้องมีระบบหรือวิธีการป้องกันกระแสไฟฟ้ารั่วเข้าตัวผู้ซึ่งเกี่ยวข้องหรือเครื่องจักรและต้องต่อสายดิน ทั้งนี้ การติดตั้งระบบป้องกันกระแสไฟฟ้ารั่วให้เป็นไปตามมาตรฐานของสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

(๒) เครื่องจักรที่ใช้พลังงานไฟฟ้า สายไฟฟ้าที่ต่อเข้าเครื่องจักรต้องเดินมาจากที่สูง กรณีเดินสายไฟฟ้าบนพื้นดินหรือฝังดินต้องใช้ท่อร้อยสายไฟฟ้าที่แข็งแรงและปลอดภัย

(๓) เครื่องจักรชนิดอัตโนมัติต้องมีสวิตช์เครื่องหมายปิด - เปิด ที่สวิตช์อัตโนมัติตามหลักสากล และมีเครื่องป้องกันมิให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดกระทบสวิตช์อันเป็นเหตุให้เครื่องจักรทำงาน

(๔) เครื่องจักรที่มีการถ่ายทอดพลังงานโดยใช้เพลลา สายพาน รอก เครื่องอุปกรณ์ล้อตุนกำลัง ต้องมีตะแกรงหรือที่ครอบปิดคลุมส่วนที่หมุนได้และส่วนส่งถ่ายกำลังให้มิดชิด ถ้าส่วนที่หมุนได้หรือส่วนส่งถ่ายกำลังสูงกว่า ๒ เมตร ต้องมีรั้วหรือตะแกรงสูงไม่น้อยกว่า ๒ เมตร กั้นล้อมมิให้บุคคลเข้าไปได้ในขณะเครื่องจักรกำลังทำงาน สำหรับสายพานแขวนลอยหรือสายพานโซ่นายจ้างต้องจัดให้มีเครื่องป้องกันอันตรายจากเครื่องจักรนั้น

(๕) เครื่องจักรที่มีใบเลื่อยวงเดือนหรือใบเลื่อยสายพาน ต้องจัดให้มีเครื่องป้องกันอันตรายจากใบเลื่อยของเครื่องจักรนั้น

(๖) เครื่องจักรที่ใช้เป็นเครื่องลับ ฝน หรือแต่งผิวโลหะแล้วก่อให้เกิดประกายไฟในขณะทำงาน ต้องมีเครื่องปิดบังประกายไฟหรือเศษวัสดุในขณะใช้งานและต้องจัดให้อยู่ห่างจากวัสดุเชื้อเพลิง

(๗) เครื่องจักรที่ใช้ในการขึ้นรูปพลาสติกหรือวัสดุอื่นโดยลักษณะฉีด เป่า หรือวิธีการอื่น ต้องมีเครื่องป้องกันอันตรายจากเครื่องจักรนั้น

ข้อ ๑๖ นายจ้างต้องบำรุงรักษาและดูแลเครื่องป้องกันอันตรายจากเครื่องจักรให้อยู่ในสภาพที่สามารถป้องกันอันตรายได้

ข้อ ๑๗ นายจ้างต้องจัดให้ทางเดินเข้าออกจากพื้นที่สำหรับปฏิบัติงานเกี่ยวกับเครื่องจักร มีความกว้างไม่น้อยกว่า ๘๐ เซนติเมตร

ข้อ ๑๘ นายจ้างต้องจัดทำรั้ว คอกกั้น หรือเส้นแสดงเขตอันตราย ณ บริเวณที่ตั้งของเครื่องจักรให้ลูกจ้างเห็นได้ชัดเจน และต้องดูแลมิให้ลูกจ้างซึ่งไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในบริเวณดังกล่าว

ข้อ ๑๙ นายจ้างต้องติดตั้งเครื่องป้องกันวัสดุตกหล่นบริเวณสายพานลำเลียงเพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ลูกจ้าง และต้องมีอุปกรณ์ฉุกเฉินที่สามารถหยุดการทำงานของสายพานได้ทันทีติดตั้งไว้ในตำแหน่งที่เหมาะสม พร้อมใช้งาน และเห็นได้ชัดเจน

ข้อ ๒๐ นายจ้างต้องควบคุมดูแลมิให้ผู้ซึ่งไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในบริเวณเส้นทางสายพานลำเลียง

ข้อ ๒๑ นายจ้างต้องจัดให้มีวิศวกรควบคุมดูแลการติดตั้งเครื่องจักรที่ควบคุมโดยระบบอิเล็กทรอนิกส์หรือคอมพิวเตอร์ ในบริเวณพื้นที่ที่มีกระแสไฟฟ้าเหนี่ยวนำจนอาจมีผลทำให้การทำงานของเครื่องจักรผิดปกติและก่อให้เกิดอันตรายต่อลูกจ้าง

ส่วนที่ ๒
เครื่องปัมโลหะ

ข้อ ๒๒ นายจ้างต้องจัดให้มีเครื่องป้องกันอันตรายจากเครื่องปัมโลหะ ดังต่อไปนี้

- (๑) ที่ครอบปิดคลุมบริเวณที่เป็นอันตราย
- (๒) อุปกรณ์ที่สามารถหยุดเครื่องปัมโลหะได้ทันทีเมื่อส่วนของร่างกายเข้าใกล้บริเวณที่อาจเป็นอันตราย

(๓) อุปกรณ์อื่นที่สามารถป้องกันมิให้ส่วนของร่างกายเข้าไปในบริเวณที่อาจเป็นอันตราย

ข้อ ๒๓ ในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องปัมโลหะ นายจ้างต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องปัมโลหะที่ใช้มือป้อนวัสดุ ให้ใช้สวิทช์แบบต้องกดพร้อมกันทั้งสองมือเครื่องจึงทำงาน และสวิทช์ต้องห่างกันไม่น้อยกว่า ๓๐ เซนติเมตร

(๒) เครื่องปัมโลหะที่ใช้เท้าเหยียบเพื่อให้เครื่องปัมทำงาน ให้มีที่พักเท้าโดยมีที่ครอบป้องกันมิให้ลูกจ้างเหยียบโดยไม่ตั้งใจ และต้องดูแลมิให้แผ่นที่ใช้เท้าเหยียบอยู่ในลักษณะที่ลื่นไถลได้

(๓) เครื่องปัมโลหะที่ใช้ค้ำโยกเพื่อให้เครื่องปัมทำงาน ให้ใช้ค้ำโยกที่มีความมั่นคงแข็งแรง และมีสลักบนค้ำโยกที่สามารถป้องกันมิให้เครื่องทำงานด้วยเหตุบังเอิญได้

(๔) เครื่องปัมโลหะที่ใช้น้ำหนักเหวี่ยง ให้ติดตั้งตุ้มน้ำหนักเหวี่ยงไว้สูงกว่าศีรษะผู้ปฏิบัติงาน ในระยะตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานตามข้อ ๘ และต้องไม่มีสายไฟฟ้าอยู่ในรัศมีของน้ำหนักเหวี่ยง

ข้อ ๒๔ นายจ้างต้องไม่ดัดแปลง แกะไข หรือปล่อยให้ลูกจ้างเปลี่ยนแปลงสมรรถนะของเครื่องปัมโลหะหรือเครื่องป้องกันอันตรายจากเครื่องปัมโลหะ เว้นแต่นายจ้างได้จัดให้มีวิศวกรรับรองความปลอดภัย และต้องมีสำเนาเอกสารการรับรองไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ข้อ ๒๕ นายจ้างต้องติดตั้งเครื่องปัมโลหะในพื้นที่ที่มั่นคงแข็งแรงและไม่ก่อให้เกิดการสั่นสะเทือน

ส่วนที่ ๓
เครื่องเชื่อมไฟฟ้าและเครื่องเชื่อมก๊าซ

ข้อ ๒๖ ก่อนใช้งานเครื่องเชื่อมไฟฟ้าและเครื่องเชื่อมก๊าซ นายจ้างต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีเครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ติดตั้งไว้ในบริเวณใกล้เคียงที่สามารถนำมาใช้ดับเพลิงได้ทันที

(๒) จัดให้มีอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลให้ลูกจ้างสวมใส่

(๓) จัดบริเวณที่ปฏิบัติงานไม่ให้มีวัสดุที่ติดไฟง่ายวางอยู่

(๔) จัดให้มีฉากกันหรืออุปกรณ์ป้องกันอันตรายอื่น ๆ ที่เหมาะสมเพื่อป้องกันอันตรายจากประกายไฟและแสงจ้า

(๕) จัดสถานที่ปฏิบัติงานให้มีแสงสว่างและการระบายอากาศอย่างเหมาะสม

ข้อ ๒๗ นายจ้างต้องควบคุมดูแลไม่ให้ลูกจ้างหรือผู้ซึ่งไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในบริเวณที่มีการทำงานด้วยเครื่องเชื่อมไฟฟ้าหรือเครื่องเชื่อมก๊าซ

ข้อ ๒๘ นายจ้างต้องจัดให้มีมาตรการด้านความปลอดภัยและควบคุมดูแลให้ลูกจ้างปฏิบัติโดยเคร่งครัด เมื่อใช้เครื่องเชื่อมไฟฟ้าหรือเครื่องเชื่อมก๊าซกับภาชนะบรรจุสารไวไฟ หรือในบริเวณที่อาจก่อให้เกิดอันตรายจากการระเบิด เปลิงไหม้หรือไฟลามจากก๊าซน้ำมัน หรือวัตถุไวไฟอื่น

ข้อ ๒๙ ในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องเชื่อมไฟฟ้า นายจ้างต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีการใช้สายดินของวงจรเชื่อม หัวจับสายดินวงจรเชื่อม สายเชื่อม และหัวจับลวดเชื่อมตามขนาดและมาตรฐานที่กำหนดไว้ในรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานตามข้อ ๘

(๒) จัดสายไฟฟ้าและสายดินให้ห่างจากการบดทับของยานพาหนะ น้ำ หรือที่ชื้นแฉะ หากไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ต้องจัดให้มีอุปกรณ์เพื่อป้องกันความเสียหาย และไม่ให้เกิดอันตรายจากอุปกรณ์ดังกล่าว

ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับแก่การทำงานเกี่ยวกับเครื่องเชื่อมไฟฟ้าที่ต้องปฏิบัติงานใต้น้ำ

ข้อ ๓๐ ในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องเชื่อมก๊าซ นายจ้างต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ติดตั้งและตรวจสอบอุปกรณ์ควบคุมความดัน และมาตรวัดความดันที่เหมาะสมถูกต้องกับชนิดของก๊าซตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานตามข้อ ๘

(๒) ตรวจสอบการรั่วไหล การหลุดหลวม การสึกหรอของอุปกรณ์ หรือสภาพที่ไม่ปลอดภัยทุกครั้งก่อนการใช้งาน หากพบว่าไม่ปลอดภัยต้องทำการแก้ไข

(๓) จัดทำเครื่องหมาย สี หรือสัญลักษณ์ที่ทอส่งก๊าซ หัวเชื่อม หรือหัวตัดให้เป็นแบบและชนิดเดียวกัน

ข้อ ๓๑ นายจ้างต้องจัดให้มีอุปกรณ์กันเปลวไฟย้อนกลับติดไว้ระหว่างหัวเชื่อม หัวตัดหรือหัวเผากับถังบรรจุก๊าซออกซิเจน และถังบรรจุก๊าซไวไฟขณะใช้งาน

ในการต่อถังบรรจุก๊าซไวไฟหลายถังเข้าด้วยกัน นายจ้างต้องจัดให้มีอุปกรณ์กันเปลวไฟย้อนกลับติดไว้ระหว่างท่อร่วมกับอุปกรณ์ควบคุมความดัน

ข้อ ๓๒ นายจ้างต้องจัดให้มีมาตรการด้านความปลอดภัยเกี่ยวกับถังบรรจุก๊าซ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีการยึดถังป้องกันล้ม เช่น คล้องโซ่

(๒) มีอุปกรณ์ป้องกันวาล์ว เช่น โกร่งกำบัง หรือฝาครอบวาล์วปิดขณะไม่ได้ใช้ก๊าซ

(๓) ป้องกันมิให้ถังเกิดการสั่นสะเทือนอันอาจก่อให้เกิดอันตรายได้

(๔) การจัดเก็บถังบรรจุก๊าซให้เป็นไปตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานในการบริหารจัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย

ข้อ ๓๓ นายจ้างต้องใช้ถังบรรจุก๊าซที่มีการติดตั้งกลอุปกรณ์นิรภัยแบบระบายตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม รวมทั้งดูแลให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานได้อย่างปลอดภัย

ส่วนที่ ๔

รดยก

ข้อ ๓๔ ในการทำงานเกี่ยวกับรดยก นายจ้างต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีโครงหลังคาของรดยกที่มั่นคงแข็งแรง สามารถป้องกันอันตรายจากวัสดุตกหล่นได้ เว้นแต่รดยกที่ออกแบบมาให้ยกวัสดุสิ่งของที่มีความสูงไม่เกินศีรษะของผู้ขับขี่

(๒) จัดให้มีป้ายบอกพิกัดน้ำหนักยกอย่างปลอดภัยตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดคุณลักษณะ และคู่มือการใช้งานตามข้อ ๘ ไว้ที่รดยก พร้อมทั้งติดตั้งป้ายเตือนให้ระวัง

(๓) ตรวจสอบรดยกให้มีสภาพใช้งานได้ดีและปลอดภัยก่อนการใช้งานทุกครั้ง และต้องมีสำเนาเอกสารการตรวจสอบไว้ให้พนักงานตรวจสอบความปลอดภัยตรวจสอบได้

(๔) จัดให้มีสัญญาณเสียงหรือแสงไฟเตือนภัยในขณะทำงานตามความเหมาะสมของการใช้งาน

(๕) จัดให้มีอุปกรณ์ช่วยการมองเห็นตามสภาพในการทำงาน เช่น กระจกมองข้าง

(๖) ให้ลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่ขับรดยกชนิดนั่งขับสวมใส่เข็มขัดนิรภัยในขณะทำงานบนรถตลอดเวลา

ข้อ ๓๕ นายจ้างต้องไม่ตัดแปลงหรือกระทำการใดกับรดยกที่มีผลทำให้ความปลอดภัยในการทำงานลดลง เว้นแต่กรณีที่นายจ้างตัดแปลงรดยกเพื่อใช้ก๊าซปิโตรเลียมเหลวเป็นเชื้อเพลิง และได้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานแล้ว

ข้อ ๓๖ นายจ้างต้องควบคุมดูแลบริเวณที่มีการเติมประจุไฟฟ้าแบตเตอรี่สำหรับรดยกที่ใช้ไฟฟ้าให้อยู่ห่างจากบริเวณที่ลูกจ้างทำงานได้อย่างปลอดภัย และจัดให้มีมาตรการเกี่ยวกับการระบายอากาศเพื่อป้องกันการสะสมของไอกรด และไอระเหยของไฮโดรเจนจากการประจุไฟฟ้า

ข้อ ๓๗ นายจ้างต้องตีเส้นช่องทางเดินรดยกบริเวณภายในอาคารหรือกำหนดเส้นทางเดินรดยกในบริเวณอื่นที่มีการใช้รดยกเป็นประจำ

ข้อ ๓๘ นายจ้างต้องติดตั้งกระจกนูนหรือวัสดุอื่นที่มีคุณสมบัติคล้ายกันไว้ที่บริเวณทางแยกหรือทางโค้งที่มองไม่เห็นเส้นทางข้างหน้า

ข้อ ๓๙ นายจ้างต้องจัดทางเดินรดยกให้มีความมั่นคงแข็งแรง และสามารถรองรับน้ำหนักบรรทุกทั้งน้ำหนักบรรทุกของรดยกได้อย่างปลอดภัย

ข้อ ๔๐ นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ขับรดยก ผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้รดยกแต่ละประเภท ความปลอดภัยในการขับรดยก การตรวจสอบและบำรุงรักษารดยก

โดยวิทยากรซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับรถยก ตามหลักสูตร
ที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๔๑ นายจ้างต้องควบคุมดูแลการนำรถยกไปใช้ปฏิบัติงานใกล้สายไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้า
ที่มีแรงดันไฟฟ้า โดยต้องมีระยะห่างเพื่อความปลอดภัย ดังต่อไปนี้

(๑) สายไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีแรงดันไฟฟ้าไม่เกิน ๖๙ กิโลโวลต์ ต้องห่างไม่น้อยกว่า
๓.๑ เมตร

(๒) สายไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีแรงดันไฟฟ้าเกิน ๖๙ กิโลโวลต์แต่ไม่เกิน ๑๑๕ กิโลโวลต์
ต้องห่างไม่น้อยกว่า ๓.๓ เมตร

(๓) สายไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีแรงดันไฟฟ้าเกิน ๑๑๕ กิโลโวลต์แต่ไม่เกิน ๒๓๐ กิโลโวลต์
ต้องห่างไม่น้อยกว่า ๔ เมตร

(๔) สายไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีแรงดันไฟฟ้าเกิน ๒๓๐ กิโลโวลต์แต่ไม่เกิน ๕๐๐ กิโลโวลต์
ต้องห่างไม่น้อยกว่า ๖ เมตร

ข้อ ๔๒ นายจ้างต้องควบคุมดูแลไม่ให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นนอกจากผู้ขับรถยกโดยสารหรือขึ้นไป
บนส่วนหนึ่งส่วนใดของรถยก

ส่วนที่ ๕

ลิฟต์

ข้อ ๔๓ ในกรณีที่มีลิฟต์โดยสาร นายจ้างต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ติดตั้งลิฟต์ไว้ในที่มั่นคงแข็งแรงและปลอดภัย

(๒) จัดให้มีการตรวจสอบความพร้อมของลิฟต์ทุกวัน หากส่วนใดชำรุดเสียหายต้องซ่อมแซม
ให้เรียบร้อยก่อนการใช้งาน และต้องมีสำเนาเอกสารการตรวจสอบไว้ให้พนักงานตรวจสอบความปลอดภัย
ตรวจสอบได้

(๓) จัดให้มีมาตรการป้องกันอันตราย และติดป้ายห้ามใช้ลิฟต์ให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมองเห็นได้ ชัดเจน
ในระหว่างที่มีการทดสอบ ตรวจสอบ ซ่อมแซม หรือบำรุงรักษาลิฟต์

(๔) จัดให้มีระบบสัญญาณเตือน และมีอุปกรณ์ตัดระบบการทำงานของลิฟต์ เมื่อมีการใช้ลิฟต์
บรรทุกน้ำหนักเกินพิกัดที่ผู้ผลิตกำหนด

(๕) จัดให้มีมาตรการป้องกันมิให้ลิฟต์เคลื่อนที่ ในกรณีที่ประตูลิฟต์ยังไม่ปิด

(๖) จัดทำคำแนะนำและวิธีการใช้ลิฟต์ และการขอความช่วยเหลือติดไว้ในห้องลิฟต์

(๗) จัดให้มีระบบการติดต่อกับภายนอกห้องลิฟต์และสัญญาณแจ้งเหตุขัดข้อง

(๘) จัดทำคำแนะนำและวิธีการให้ความช่วยเหลือติดไว้ในห้องเครื่องต้นกำลัง และห้องผู้ดูแลลิฟต์

(๙) จัดทำข้อห้ามใช้ลิฟต์ ติดไว้ที่ข้างประตูลิฟต์ด้านนอกทุกชั้น

(๑๐) จัดทำป้ายบอกพิกัดน้ำหนักและจำนวนคนโดยสารได้อย่างปลอดภัยติดตั้งไว้ในห้องลิฟต์

(๑๑) จัดให้มีระบบไฟส่องสว่างและระบบระบายอากาศที่เพียงพอภายในห้องลิฟต์ ทั้งในขณะใช้งานปกติและกรณีฉุกเฉิน

ข้อ ๔๔ ในกรณีที่มีลิฟต์ขนส่งวัสดุ นายจ้างต้องปฏิบัติตามข้อ ๔๓ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) และจัดทำป้ายบอกพิกัดน้ำหนักวัสดุสิ่งของที่บรรทุกได้อย่างปลอดภัยตามที่ผู้ผลิตกำหนด และป้ายห้ามโดยสาร ติดไว้ในจุดที่เห็นได้ชัดเจนภายในห้องลิฟต์และนอกประตูลิฟต์ทุกชั้น รวมทั้งกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการดูแลวัสดุที่ขนส่งเพื่อป้องกันไม่ให้วัสดุเคลื่อนที่และมาตรการป้องกันการติดขัดของห้องลิฟต์

ข้อ ๔๕ นายจ้างต้องจัดให้มีการทดสอบชิ้นส่วนและอุปกรณ์ของลิฟต์หลังจากติดตั้ง และเมื่อมีการใช้งาน อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ทั้งนี้ การทดสอบการรับน้ำหนักของลิฟต์ต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐๐ ของน้ำหนักการใช้งานสูงสุดที่ผู้ผลิตกำหนด

ให้นายจ้างปิดประกาศผลการทดสอบที่อย่างน้อยต้องมีรายละเอียดประกอบด้วยวัน เดือน ปีที่มีการทดสอบ วัน เดือน ปีที่การรับรองหมดอายุ และรายชื่อผู้ทดสอบไว้ในห้องลิฟต์ให้เห็นได้ชัดเจน และต้องมีสำเนาเอกสารการทดสอบไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ข้อ ๔๖ นายจ้างต้องตรวจสอบระบบความปลอดภัยและระบบการทำงานของลิฟต์เป็นประจำทุกเดือน และต้องมีสำเนาเอกสารการทดสอบไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ข้อ ๔๗ นายจ้างต้องจัดให้วัสดุสิ่งที่ใช้สำหรับลิฟต์ขนส่งวัสดุมีค่าความปลอดภัยไม่น้อยกว่า ๕ ในกรณีใช้โซ่ต้องมีค่าความปลอดภัยไม่น้อยกว่า ๔ และวัสดุสิ่งที่ใช้สำหรับลิฟต์โดยสารมีค่าความปลอดภัยไม่น้อยกว่า ๑๐

ข้อ ๔๘ นายจ้างต้องไม่ใช่วัสดุสิ่งที่มีลักษณะตามข้อ ๘๖ กับลิฟต์

ส่วนที่ ๖

เครื่องจักรสำหรับใช้ในการยกคนขึ้นทำงานบนที่สูง

ข้อ ๔๙ ในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักรสำหรับใช้ในการยกคนขึ้นทำงานบนที่สูง นายจ้างต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีการป้องกันการตกจากที่สูงตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ในสถานที่ที่มีอันตรายจากการตกจากที่สูงและที่ลาดชันจากวัสดุกระเด็น ตกหล่น และพังทลาย และจากการตกลงไปในภาชนะเก็บหรือรองรับวัสดุ

(๒) จัดให้มีป้ายบอกพิกัดน้ำหนักและจำนวนคนที่สามารถยกได้อย่างปลอดภัย

(๓) ตรวจสอบสภาพเครื่องจักรสำหรับใช้ในการยกคนขึ้นทำงานบนที่สูงและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องให้มีสภาพใช้งานได้อย่างปลอดภัยก่อนการใช้งานทุกครั้ง และต้องมีสำเนาเอกสารการตรวจสอบไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

(๔) จัดให้มีสัญญาณเสียงหรือแสงไฟเตือนภัยขณะทำงานตามความเหมาะสมของการใช้งาน

(๕) จัดให้มีอุปกรณ์ตัดระบบการทำงานเมื่อมีการใช้งานเกินพิกัดที่ผู้ผลิตกำหนด และต้องตรวจสอบให้อุปกรณ์ดังกล่าวอยู่ในสภาพที่สามารถทำงานได้ตลอดเวลา

ข้อ ๕๐ นายจ้างต้องไม่ตัดแปลงหรือกระทำการใดกับเครื่องจักรสำหรับใช้ในการยกคนขึ้นทำงานบนที่สูงที่มีผลทำให้ความปลอดภัยในการทำงานลดลง

ข้อ ๕๑ นายจ้างต้องควบคุมดูแลบริเวณที่มีการเติมประจุไฟฟ้าแบตเตอรี่เครื่องจักรสำหรับใช้ในการยกคนขึ้นทำงานบนที่สูงที่ใช้ไฟฟ้าให้อยู่ห่างจากบริเวณที่ลูกจ้างทำงานได้อย่างปลอดภัย และจัดให้มีมาตรการเกี่ยวกับการระบายอากาศเพื่อป้องกันการสะสมของไอกรด และไอระเหยของไฮโดรเจนจากการประจุไฟฟ้า

ข้อ ๕๒ ในการทำงานบนเครื่องจักรสำหรับใช้ในการยกคนขึ้นทำงานบนที่สูงที่มีการเคลื่อนย้ายเครื่องจักรนั้นไปตามแนวระนาบ นายจ้างต้องจัดให้พื้นที่ที่เป็นเส้นทางการเคลื่อนย้ายมีความแข็งแรงราบเรียบ ไม่ต่างระดับ และปรับระดับของเครื่องจักรดังกล่าวให้อยู่ในตำแหน่งที่ผู้ผลิตกำหนดหรือในตำแหน่งที่ปลอดภัย

ข้อ ๕๓ นายจ้างต้องจัดให้มีการอบรมลูกจ้างเกี่ยวกับการปฏิบัติตามรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานเครื่องจักรสำหรับใช้ในการยกคนขึ้นทำงานบนที่สูงเพื่อความปลอดภัยในการทำงาน

ข้อ ๕๔ ในการใช้งานเครื่องจักรสำหรับใช้ในการยกคนขึ้นทำงานบนที่สูงแบบแขวน นายจ้างต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีการทดสอบชิ้นส่วนและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องก่อนการติดตั้ง และต้องมีสำเนาเอกสารการทดสอบไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

(๒) ต้องใช้วัสดุสิ่งที่มีค่าความปลอดภัยไม่น้อยกว่า ๑๐ และไม่เป็นวัสดุสิ่งที่มีลักษณะตามข้อ ๘๖

ส่วนที่ ๗

รอก

ข้อ ๕๕ ในการใช้รอกโยก รอกมือสาว รอกหางปลา รอกไฟฟ้าหรือรอกที่ใช้พลังงานอื่นหรือรอกชนิดอื่นที่มีการใช้งานลักษณะเดียวกัน นายจ้างต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ติดตั้งรอกไว้ในที่มั่นคงแข็งแรงและปลอดภัย

(๒) จัดให้มีการตรวจสอบความพร้อมของรอกทุกวัน หากส่วนใดชำรุดเสียหายต้องซ่อมแซมให้เรียบร้อยก่อนใช้งาน และต้องมีสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

(๓) จัดให้มีมาตรการป้องกันอันตรายและติดป้ายห้ามใช้รอกให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องเห็นได้ชัดเจนในระหว่างที่มีการทดสอบ การซ่อมบำรุง และการตรวจสอบรอก

(๔) จัดให้มีป้ายบอกขนาดพิกัดน้ำหนักยกอย่างปลอดภัยตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานตามข้อ ๘ ไว้ที่รอก พร้อมทั้งติดตั้งป้ายเตือนให้ระวัง

- (๕) ไม่ใช่ลวดสลิงที่มีลักษณะตามข้อ ๘๖ กับริก
- (๖) อุปกรณ์สำหรับการผูกมัดหรือยึดโยงวัสดุสิ่งของต้องมีค่าความปลอดภัยที่กำหนดตามข้อ ๘๙
- (๗) ควบคุมดูแลไม่ให้บุคคลใดเกาะเกี่ยวไปกับส่วนหนึ่งส่วนใดของรอกหรือไปกับวัสดุสิ่งของที่ทำกรยก หรืออยู่ภายใต้วัสดุสิ่งของที่ทำกรยกหรือบริเวณที่ใช้รอกที่อาจก่อให้เกิดอันตรายได้
- (๘) รอกที่มีขนาดพิกัดน้ำหนักยกตั้งแต่ ๑ ตันขึ้นไป นายจ้างต้องจัดให้มีการทดสอบส่วนประกอบและอุปกรณ์ของรอกเพื่อให้ใช้งานได้อย่างปลอดภัยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และต้องมีสำเนาเอกสารการทดสอบไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

หมวด ๒

ปั้นจั่น

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕๖ ในการประกอบ การติดตั้ง การทดสอบ การใช้ การซ่อมแซม การบำรุงรักษา การตรวจสอบ การรื้อถอนปั้นจั่นหรืออุปกรณ์อื่นของปั้นจั่น นายจ้างต้องปฏิบัติตามรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานที่ผู้ผลิตกำหนดไว้ หากไม่มีรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานดังกล่าว นายจ้างต้องดำเนินการให้วิศวกรเป็นผู้จัดทำรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานเป็นหนังสือ และต้องมีสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

รายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานตามวรรคหนึ่งต้องเป็นภาษาไทย หรือภาษาอื่นที่ลูกจ้างสามารถศึกษาและปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยในการทำงานได้

ข้อ ๕๗ นายจ้างต้องจัดให้มีการทดสอบการติดตั้งปั้นจั่นเมื่อติดตั้งเสร็จตามรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานตามข้อ ๕๖ ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด และต้องมีสำเนาเอกสารการทดสอบไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ในกรณีที่มีการหยุดใช้งานปั้นจั่นตั้งแต่หกเดือนขึ้นไป ก่อนนำปั้นจั่นมาใช้งานใหม่ นายจ้างต้องดำเนินการตามวรรคหนึ่งด้วย

ข้อ ๕๘ นายจ้างต้องจัดให้มีการทดสอบส่วนประกอบและอุปกรณ์ของปั้นจั่นอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ตามประเภทและลักษณะของงาน ตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานตามข้อ ๕๖ ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด และต้องมีสำเนาเอกสารการทดสอบไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ข้อ ๕๙ ในการทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่น นายจ้างต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) ควบคุมให้มีลวดสลิงเหลืออยู่ในม้วนลวดสลิงไม่น้อยกว่าสองรอบตลอดเวลาที่ปั้นจั่นทำงาน

(๒) จัดให้มีชุดล็อกป้องกันลวดสลิงหลุดจากตะขอของปั้นจั่นและทำการตรวจสอบให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้อย่างปลอดภัย

(๓) จัดให้มีที่ครอบปิดหรือกั้นส่วนที่หมุนรอบตัวเอง ส่วนที่เคลื่อนไหวได้ หรือส่วนที่อาจเป็นอันตรายของปั้นจั่น และให้ส่วนที่เคลื่อนที่ของปั้นจั่นหรือส่วนที่หมุนได้ของปั้นจั่นอยู่ห่างจากสิ่งก่อสร้างหรือวัตถุอื่นในระยะที่ปลอดภัย

(๔) จัดให้ลูกจ้างสวมใส่เข็มขัดนิรภัยและสายช่วยชีวิตตลอดเวลาที่ทำงานบนแขนปั้นจั่นหรือชุดสะพาน

(๕) จัดให้มีพื้นชนิดกันลื่น ราวกันตก และแผงกันตกระดับพื้น สำหรับปั้นจั่นชนิดที่ต้องมีการจัดทำพื้นและทางเดิน

(๖) จัดให้มีเครื่องดับเพลิงที่เหมาะสมและพร้อมใช้งานไว้ที่ห้องบังคับปั้นจั่นหรือตำแหน่งที่สามารถใช้งานได้สะดวก

(๗) ติดตั้งปั้นจั่นบนฐานที่มั่นคงโดยวิศวกรเป็นผู้รับรอง

(๘) จัดให้มีการติดตั้งชุดควบคุมการทำงานเมื่อยกวัสดุขึ้นถึงตำแหน่งสูงสุด (upper limit switch) ที่ใช้งานได้ตามปกติ

(๙) จัดให้มีชุดควบคุมพิกัดน้ำหนัยก (overload limit switch) ที่ใช้งานได้ตามปกติ

ข้อ ๖๐ ในการทำงานเกี่ยวกับปั้นจั่นที่ใช้เครื่องยนต์ นายจ้างต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีที่ครอบปิดหรือฉนวนหุ้มท่อไอเสีย

(๒) จัดให้มีถังเก็บเชื้อเพลิงและท่อส่งเชื้อเพลิงติดตั้งอยู่ในลักษณะที่จะไม่เกิดอันตรายเมื่อเชื้อเพลิงหก ล้น หรือรั่วออกมา

(๓) จัดให้มีมาตรการในการเก็บและเคลื่อนย้ายเชื้อเพลิงสำรองด้วยความปลอดภัย

ข้อ ๖๑ นายจ้างต้องเคลื่อนย้ายวัตถุไวไฟออกจากบริเวณที่ใช้ปั้นจั่น เว้นแต่กรณีที่ไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้ นายจ้างต้องจัดให้มีมาตรการป้องกันอันตรายที่เหมาะสมก่อนให้ลูกจ้างปฏิบัติงาน

ข้อ ๖๒ นายจ้างต้องไม่ให้ลูกจ้างใช้ปั้นจั่นที่ชำรุดเสียหายหรืออยู่ในสภาพที่ไม่ปลอดภัย

ข้อ ๖๓ นายจ้างต้องไม่ตัดแปลงหรือแก้ไขส่วนหนึ่งส่วนใดของปั้นจั่นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างที่มีผลต่อการรับน้ำหนัก หรือยินยอมให้ลูกจ้างหรือผู้อื่นกระทำการเช่นนั้น เว้นแต่นายจ้างได้จัดให้มีการคำนวณทางวิศวกรรมพร้อมกับจัดให้มีการทดสอบ และต้องมีสำเนาเอกสารการทดสอบไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ข้อ ๖๔ นายจ้างต้องจัดให้มีสัญญาณเสียงและแสงไฟเตือนภัยตลอดเวลาที่ปั้นจั่นทำงาน โดยติดตั้งไว้ให้เห็นและได้ยินชัดเจน

ข้อ ๖๕ นายจ้างต้องจัดให้มีป้ายบอกพิกัดน้ำหนัยกไว้ที่ปั้นจั่นและรอกของตะขอ พร้อมทั้งติดตั้งป้ายเตือนให้ระวังอันตรายที่ลูกจ้างเห็นได้ชัดเจน

สำหรับปั้นจั่นชนิดเคลื่อนที่และปั้นจั่นชนิดอยู่กับที่ที่มีพิกัดยกหลายพิกัด นายจ้างต้องจัดให้มีการรายการยกสิ่งของตามที่ผู้ผลิตกำหนด โดยติดประกาศไว้ให้เห็นได้ชัดเจน

ข้อ ๖๖ นายจ้างต้องจัดทำเส้นแสดงเขตอันตราย เครื่องหมายแสดงเขตอันตราย หรือเครื่องหมายเขตอันตรายในเส้นทางที่มีการใช้ปั้นจั่นเคลื่อนย้ายสิ่งของ

ข้อ ๖๗ นายจ้างต้องจัดให้มีคู่มือการใช้สัญญาณสื่อสารระหว่างผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับปั้นจั่น

ในกรณีที่ใช้สัญญาณตามวรรคหนึ่งเป็นการใช้สัญญาณมือ นายจ้างต้องจัดให้มีรูปภาพหรือคู่มือการใช้สัญญาณมือตามมาตรฐาน ASME หรือมาตรฐานอื่นที่เทียบเท่าตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด ติดไว้ที่จุดหรือตำแหน่งที่ลูกจ้างผู้ปฏิบัติงานเห็นได้ชัดเจน

ข้อ ๖๘ ในกรณีที่มีการติดตั้งหรือใช้ปั้นจั่นใกล้สายไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีแรงดันไฟฟ้า นายจ้างต้องควบคุมดูแลให้ลูกจ้างปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ใช้ปั้นจั่นยกวัสดุ ให้มีระยะห่างระหว่างสายไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีแรงดันไฟฟ้ากับส่วนหนึ่งส่วนใดของปั้นจั่นหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของวัสดุที่ปั้นจั่นกำลังยก ดังต่อไปนี้

(ก) สายไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีแรงดันไฟฟ้าไม่เกิน ๖๙ กิโลโวลต์ ต้องห่างไม่น้อยกว่า ๓.๑ เมตร

(ข) สายไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีแรงดันไฟฟ้าเกิน ๖๙ กิโลโวลต์แต่ไม่เกิน ๑๑๕ กิโลโวลต์ ต้องห่างไม่น้อยกว่า ๓.๓ เมตร

(ค) สายไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีแรงดันไฟฟ้าเกิน ๑๑๕ กิโลโวลต์แต่ไม่เกิน ๒๓๐ กิโลโวลต์ ต้องห่างไม่น้อยกว่า ๔ เมตร

(ง) สายไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีแรงดันไฟฟ้าเกิน ๒๓๐ กิโลโวลต์แต่ไม่เกิน ๕๐๐ กิโลโวลต์ ต้องห่างไม่น้อยกว่า ๖ เมตร

(๒) ในกรณีที่เคลื่อนย้ายปั้นจั่นชนิดเคลื่อนที่โดยไม่ยกวัสดุและไม่ลดแขนปั้นจั่นลงให้มีระยะห่างระหว่างสายไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีแรงดันไฟฟ้า กับส่วนหนึ่งส่วนใดของปั้นจั่น ดังต่อไปนี้

(ก) สายไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีแรงดันไฟฟ้าไม่เกิน ๖๙ กิโลโวลต์ ต้องห่างไม่น้อยกว่า ๑.๓ เมตร

(ข) สายไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีแรงดันไฟฟ้าเกิน ๖๙ กิโลโวลต์แต่ไม่เกิน ๒๓๐ กิโลโวลต์ ต้องห่างไม่น้อยกว่า ๓ เมตร

(ค) สายไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีแรงดันไฟฟ้าเกิน ๒๓๐ กิโลโวลต์แต่ไม่เกิน ๕๐๐ กิโลโวลต์ ต้องห่างไม่น้อยกว่า ๕ เมตร

ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตาม (๑) และ (๒) ได้ นายจ้างต้องจัดให้มีมาตรการความปลอดภัยที่เพียงพอและได้รับการอนุญาตจากการไฟฟ้าประจำท้องถิ่นที่รับผิดชอบสายไฟฟ้านั้นก่อนการดำเนินการ

ข้อ ๖๙ ในกรณีที่มีการติดตั้งหรือใช้ปั้นจั่นใกล้เสาส่งคลื่นโทรคมนาคมที่อาจมีกระแสไฟฟ้าเหนี่ยวนำ นายจ้างต้องต่อสายตัวนำกับปั้นจั่นหรือวัสดุที่จะยกเพื่อให้ประจุไฟฟ้าไหลลงดิน ทั้งนี้

การต่อลงดินให้เป็นไปตามมาตรฐานการติดตั้งทางไฟฟ้าสำหรับประเทศไทย ที่กำหนดโดยสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

ข้อ ๗๐ นายจ้างต้องปิดประกาศวิธีการทำงานเกี่ยวกับป็นจันไว้บริเวณที่ลูกจ้างทำงาน เป็นภาษาไทยหรือภาษาอื่นที่ลูกจ้างเข้าใจได้ โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับการใช้งาน การบำรุงรักษา และการใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล

ข้อ ๗๑ ในกรณีที่ผู้บังคับป็นจันไม่สามารถมองเห็นจุดที่ทำการยกสิ่งของหรือเคลื่อนย้ายวัสดุ นายจ้างต้องจัดให้มีผู้ให้สัญญาณแก่ผู้บังคับป็นจันตลอดระยะเวลาที่มีการใช้งาน

ข้อ ๗๒ นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้บังคับป็นจัน ผู้ให้สัญญาณแก่ผู้บังคับป็นจัน ผู้ยึดเกาะวัสดุ หรือผู้ควบคุมการใช้ป็นจันผ่านการอบรมเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการทำงานที่ปลอดภัย ในการทำงานของป็นจัน การป้องกันอันตรายจากป็นจัน รายละเอียดเกี่ยวกับโครงสร้างอุปกรณ์ การตรวจสอบและบำรุงรักษาอุปกรณ์ของป็นจัน รวมทั้งการฝึกอบรมทบทวนการทำงานเกี่ยวกับป็นจัน แต่ละประเภท โดยวิทยากรซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับป็นจัน แต่ละประเภท ตามหลักสูตรที่อธิบดีประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๒

ป็นจันเหนือศีรษะและป็นจันขาสูง

ข้อ ๗๓ ป็นจันเหนือศีรษะหรือป็นจันขาสูงที่เคลื่อนที่บนราง นายจ้างต้องจัดให้มีสวิทช์หยุดการทำงานของป็นจันได้โดยอัตโนมัติ และให้มีกันชนหรือกันกระแทกที่ปลายทั้งสองข้างของราง

ข้อ ๗๔ นายจ้างต้องควบคุมดูแลไม่ให้มีสิ่งกีดขวางการเลื่อนของล้อป็นจัน

ข้อ ๗๕ ในกรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างขึ้นไปทำงานบนป็นจันหรืออุปกรณ์อื่นของป็นจันที่มีความสูงเกิน ๒ เมตร นายจ้างต้องจัดให้มีบันไดพร้อมราวจับและโครงโลหะกันตกหรือจัดให้มีอุปกรณ์อื่นใดที่มีความเหมาะสมและปลอดภัยต่อลูกจ้างตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ในสถานที่ที่มีอันตรายจากการตกจากที่สูงและที่ลาดชันจากวัสดุกระเด็น ตกหล่น และพังทลาย และจากการตกลงไปในลักษณะเก็บหรือรองรับวัสดุ

ส่วนที่ ๓

ป็นจันหอสถู

ข้อ ๗๖ ในกรณีที่ลูกจ้างปฏิบัติงานบนแขนป็นจัน นายจ้างต้องจัดให้มีมาตรการป้องกันการพลัดตกของลูกจ้าง และให้ลูกจ้างสวมใส่เข็มขัดนิรภัยและสายช่วยชีวิตตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำงาน

ข้อ ๗๗ ป็นจันที่มีรางล้อเลื่อนที่อยู่บนแขนป็นจัน นายจ้างต้องจัดให้มีสวิทช์หยุดการทำงานของป็นจันได้โดยอัตโนมัติ และให้มีกันชนหรือกันกระแทกที่ปลายทั้งสองข้างของราง

ข้อ ๗๘ ปันจันที่มีแขนเคลื่อนที่ขึ้นลงได้ นายจ้างต้องจัดให้มีสวิทช์ควบคุมมุมมองเสาการทำงาน
ของแขนปันจัน ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานตามข้อ ๕๖

ข้อ ๗๙ นายจ้างต้องจัดให้มีตารางการยกสิ่งของตามและผู้ผลิตกำหนดไว้ในรายละเอียดคุณลักษณะ
และคู่มือการใช้งานตามข้อ ๕๖ ที่แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับน้ำหนักสิ่งของ มุมองศา และระยะ
ของแขนที่ทำการยก ติดไว้ในบริเวณที่ผู้บังคับปันจันเห็นได้ชัดเจน

ข้อ ๘๐ ในการประกอบ การติดตั้ง การเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง การเพิ่มความสูง หรือ
การรื้อถอนปันจันหอบสูง นายจ้างต้องจัดให้มีวิศวกรควบคุมตลอดระยะเวลาดำเนินการจนแล้วเสร็จ

ข้อ ๘๑ นายจ้างต้องควบคุมดูแลไม่ให้ลูกจ้างหรือบุคคลใดเกาะเกี่ยวไปกับส่วนหนึ่งส่วนใดของปันจัน
หรือไปกับวัสดุที่ทำการยก หรืออยู่ภายใต้วัสดุที่ทำการยกหรือบริเวณที่อาจก่อให้เกิดอันตรายได้

ส่วนที่ ๔ รถปันจันและเรือปันจัน

ข้อ ๘๒ ในการติดตั้งปันจันบนรถ เรือ แพ โป๊ะ หรือยานพาหนะลอยน้ำอย่างอื่นนายจ้าง
ต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ยึดปันจันไว้กับรถ เรือ แพ โป๊ะ หรือยานพาหนะลอยน้ำอย่างอื่นให้มั่นคง โดยมีวิศวกร
ควบคุมการดำเนินการจนแล้วเสร็จ และต้องมีสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัย
ตรวจสอบได้

(๒) จัดให้มีป้ายบอกพิกัดน้ำหนักยกอย่างปลอดภัยตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดคุณลักษณะ
และคู่มือการใช้งานตามข้อ ๕๖ พร้อมทั้งติดตั้งป้ายเตือนให้ระวัง โดยน้ำหนักของปันจันร่วมกับ
พิกัดน้ำหนักยกต้องไม่เกินระวางบรรทุกเต็มทีของรถ เรือ แพ โป๊ะ หรือยานพาหนะลอยน้ำอย่างอื่น

ข้อ ๘๓ นายจ้างต้องจัดให้มีตารางการยกสิ่งของตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดคุณลักษณะ
และคู่มือการใช้งานตามข้อ ๕๖ ที่แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับน้ำหนักสิ่งของ มุมองศา และระยะ
ของแขนที่ทำการยก ติดไว้ในบริเวณที่ผู้บังคับปันจันเห็นได้ชัดเจน

ข้อ ๘๔ การทำงานเกี่ยวกับรถปันจันที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ นายจ้าง
ต้องจัดให้มีการจัดทำแผนการยก และควบคุมให้มีการปฏิบัติตามแผนการยกนั้น เพื่อให้ลูกจ้างปฏิบัติงาน
ได้อย่างปลอดภัย

(๑) การใช้ปันจันตั้งแต่สองเครื่องขึ้นไปในการยกวัสดุสิ่งของ

(๒) การยกวัสดุสิ่งของที่มีน้ำหนักมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของพิกัดยกอย่างปลอดภัยตามตาราง
การยกสิ่งของตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานตามข้อ ๕๖

(๓) การทำงานของปันจันใกล้สายไฟฟ้าที่มีระยะน้อยกว่าระยะที่กำหนดในข้อ ๖๘

(๔) การยกวัสดุสิ่งของที่อาจเกิดการเปลี่ยนแปลงของจุดศูนย์ถ่วงของวัสดุสิ่งของที่ทำการยก

(๕) การยกวัสดุสิ่งของที่อาจเกิดการระเบิดหรืออุบัติภัยร้ายแรง

- (๖) การยกวัสดุสิ่งของที่มีน้ำหนักตั้งแต่ ๒๕ ตันขึ้นไป
 ข้อ ๘๕ แผนการยกตามข้อ ๘๔ ต้องจัดทำโดยผู้ควบคุมการใช้รถปั้นจั่นซึ่งผ่านการอบรมตามข้อ ๗๒ โดยต้องทำเป็นหนังสือและอย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้
- (๑) ผู้ทำหน้าที่เกี่ยวกับปั้นจั่น
 - (๒) ตารางการยกวัสดุสิ่งของ
 - (๓) รายละเอียดของปั้นจั่น ได้แก่ รัศมีการยกและความยาวของแขนปั้นจั่นที่ใช้ขณะทำการยกวัสดุสิ่งของ
 - (๔) รายละเอียดของอุปกรณ์ประกอบการยกและลักษณะการยึดเกาะวัสดุสิ่งของ
 - (๕) ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุสิ่งของที่ทำการยก เช่น ขนาด น้ำหนัก ตำแหน่งจุดศูนย์ถ่วง โดยระบุอัตราส่วนของน้ำหนักที่ยึดต่อความสามารถในการยก
 - (๖) ความสามารถในการรับน้ำหนักของพื้นที่รองรับปั้นจั่น
 - (๗) ขนาดพื้นที่ของแผ่นรองขารับน้ำหนักของปั้นจั่น
 - (๘) ขั้นตอนการยกที่กำหนดมาตรการความปลอดภัยและวิธีการป้องกันอันตราย
- นายจ้างต้องปิดประกาศแผนการยกไว้ในบริเวณที่ทำงานให้เห็นได้ชัดเจน และต้องมีสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ส่วนที่ ๕

อุปกรณ์ที่ใช้เกี่ยวกับปั้นจั่น

- ข้อ ๘๖ นายจ้างต้องไม่ใช้ลวดสลิงที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้
- (๑) ลวดสลิงที่ลวดเส้นนอกสึกไปตั้งแต่หนึ่งในสามของเส้นผ่านศูนย์กลางเส้นลวด
 - (๒) ลวดสลิงที่ขมวด ถูกดกระแทก แตกเกลียว หรือชำรุดที่ทำให้ประสิทธิภาพในการใช้งานของลวดสลิงลดลง
 - (๓) ลวดสลิงมีเส้นผ่านศูนย์กลางเล็กลงเกินร้อยละ ๕ ของเส้นผ่านศูนย์กลางที่ระบุ
 - (๔) ลวดสลิงถูกความร้อนทำลายหรือเป็นสนิมมากจนเห็นได้ชัดเจน
 - (๕) ลวดสลิงถูกกัดกร่อนชำรุดมากจนเห็นได้ชัดเจน
 - (๖) ลวดสลิงเคลื่อนที่มีเส้นลวดในหนึ่งช่วงเกลียวขาดตั้งแต่สามเส้นขึ้นไปในเส้นเกลียวเดียวกันหรือขาดรวมกันตั้งแต่หกเส้นขึ้นไปในหลายเส้นเกลียว
 - (๗) ลวดสลิงยึดโยงที่มีเส้นลวดขาดตรงข้อต่อตั้งแต่สองเส้นขึ้นไปในหนึ่งช่วงเกลียว
- ข้อ ๘๗ นายจ้างต้องใช้ลวดสลิงที่มีค่าความปลอดภัยตามที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้
- (๑) ลวดสลิงเคลื่อนที่ต้องมีค่าความปลอดภัยไม่น้อยกว่า ๕
 - (๒) ลวดสลิงยึดโยงต้องมีค่าความปลอดภัยไม่น้อยกว่า ๓.๕

ข้อ ๘๘ นายจ้างต้องใช้ปั้นจั่นที่มีรอกที่มีอัตราส่วนระหว่างเส้นผ่านศูนย์กลางของรอกหรือล้อใด ๆ กับเส้นผ่านศูนย์กลางของลวดสลิงที่พันตามที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

- (๑) สิบแปดต่อหนึ่ง สำหรับรอกปลายแขนปั้นจั่น
- (๒) สิบหกต่อหนึ่ง สำหรับรอกของตะขอ
- (๓) สิบห้าต่อหนึ่ง สำหรับรอกหลังแขนปั้นจั่น

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่อัตราส่วนระหว่างเส้นผ่านศูนย์กลางของรอกหรือล้อใด ๆ กับเส้นผ่านศูนย์กลางของลวดสลิงที่พันตามและผู้ผลิตกำหนด

ข้อ ๘๙ นายจ้างต้องใช้อุปกรณ์สำหรับการผูก มัด หรือยึดโยงวัสดุที่มีค่าความปลอดภัยตามที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

- (๑) ลวดสลิง ต้องมีค่าความปลอดภัยไม่น้อยกว่า ๕
- (๒) โซ่ ต้องมีค่าความปลอดภัยไม่น้อยกว่า ๔
- (๓) เชือก ต้องมีค่าความปลอดภัยไม่น้อยกว่า ๕
- (๔) ห่วงหรือตะขอ ต้องมีค่าความปลอดภัยไม่น้อยกว่า ๓.๕
- (๕) อุปกรณ์สำหรับผูก มัด หรือยึดโยงอื่นนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ใน (๑) ถึง (๔) ต้องมีค่าความปลอดภัยไม่น้อยกว่า ๓.๕

ข้อ ๙๐ นายจ้างต้องจัดหาวัสดุที่มีความทนทานและอ่อนตัวมารองรับบริเวณจุดที่มีการสัมผัสระหว่างอุปกรณ์ที่ใช้ในการผูก มัด หรือยึดโยงกับวัสดุที่ทำการยกเคลื่อนย้าย

ข้อ ๙๑ ในการยกเคลื่อนย้ายวัสดุสิ่งของ นายจ้างต้องให้ลูกจ้างผูก มัด หรือยึดโยงวัสดุสิ่งของ โดยมีมุมมองระหว่างอุปกรณ์สำหรับการผูก มัด หรือยึดโยงกับวัสดุที่จะทำการยกไม่น้อยกว่า ๔๕ องศา

กรณีที่มีความจำเป็นต้องทำการผูก มัด หรือยึดโยงด้วยมุมมองที่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง นายจ้างต้องกำหนดให้มีการคำนวณแรงรับน้ำหนักของอุปกรณ์สำหรับการผูก มัด หรือยึดโยงเพื่อให้เกิดความปลอดภัยโดยผู้ควบคุมการใช้ปั้นจั่น และต้องมีสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ข้อ ๙๒ นายจ้างต้องไม่ใช่ตะขอที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) มีการบิดตัวของตะขอ
- (๒) มีการถ่างออกของปากตะขอเกินร้อยละ ๕
- (๓) มีการสึกหรอที่ท้องตะขอเกินร้อยละ ๑๐
- (๔) มีการแตกหรือร้าวส่วนหนึ่งส่วนใดของตะขอ
- (๕) มีการเสียรูปทรงหรือสึกหรอของห่วงตะขอ

หมวด ๓

หม้อน้ำ หม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน
ภาชนะรับความดัน และภาชนะบรรจุก๊าซทนความดัน

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๙๓ บทบัญญัติในหมวดนี้มีให้ใช้บังคับแก่

(๑) หม้อน้ำที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) หม้อน้ำที่บรรจุน้ำที่มีปริมาตรไม่เกิน ๒ ลิตร และผลิตไอน้ำความดันเกจไม่เกิน ๕๐ กิโลปาสกาล

(ข) หม้อน้ำที่ผลิตน้ำร้อนความดันเกจไม่เกิน ๑.๑ เมกะปาสกาล หรืออุณหภูมิไม่เกิน ๑๒๐ องศาเซลเซียส

(ค) หม้อน้ำแบบท่อขดที่ผลิตน้ำร้อนที่มีลักษณะทั้งหมด ดังต่อไปนี้

๑) ไม่มีที่พักไอน้ำหรือส่วนที่เก็บไอน้ำ

๒) ไม่มีไอน้ำเกิดขึ้นในท่อน้ำหรือหลอดน้ำ

๓) มีท่อน้ำหรือหลอดน้ำที่ใช้ถ่ายเทพลังงานความร้อนที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอกไม่เกิน ๒๕ มิลลิเมตร

๔) มีท่อสำหรับจ่ายน้ำร้อนที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางระบุค่าไว้ไม่เกิน ๒๐ (DN ๒๐)

๕) มีความจุของน้ำไม่เกิน ๒๓ ลิตร

๖) มีอุณหภูมิของน้ำไม่เกิน ๑๗๕ องศาเซลเซียส

๗) มีลีนินรัยภัยและอุปกรณ์ควบคุมที่เพียงพอ

(๒) ภาชนะรับความดันที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายในน้อยกว่า ๑๕๒ มิลลิเมตร

(ข) เก็บน้ำร้อนที่มีอุณหภูมิน้อยกว่า ๙๙ องศาเซลเซียส และมีปริมาตรน้อยกว่า ๔๕๐ ลิตร

(ค) ภาชนะรับความดันและบรรจุน้ำที่มีอากาศเป็นตัวสร้างความดันที่มีความดันเกจไม่เกิน ๒ เมกะปาสกาล หรือมีอุณหภูมิไม่เกิน ๙๙ องศาเซลเซียส

(ง) มีท่อส่งของไหลทุกประเภท หรือชิ้นส่วนรับแรงดันส่วนใดส่วนหนึ่งที่ประกอบกันเป็นเครื่องจักร

(จ) ภาชนะบรรจุน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง

ข้อ ๙๔ นายจ้างซึ่งมีการใช้เครื่องชงกาแฟแรงดันไอน้ำ เตารีดหรือเครื่องรีดผ้าแรงดันไอน้ำ เครื่องทำความสะอาดแรงดันไอน้ำ หรือเครื่องปั๊มลม และได้ปฏิบัติตามข้อ ๙๗ และข้อ ๑๐๑ แล้ว ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามหมวดนี้

ข้อ ๙๕ นายจ้างต้องใช้หม้อน้ำ หม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อ นำความร้อน ภาชนะรับความดัน ภาชนะบรรจุก๊าซทนความดัน รวมถึงอุปกรณ์ประกอบต่าง ๆ ที่มีคุณสมบัติตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มาตรฐาน ISO มาตรฐาน ASME มาตรฐาน JIS มาตรฐาน DIN มาตรฐาน TRD มาตรฐาน BS มาตรฐาน EN มาตรฐาน DOT หรือมาตรฐานอื่นที่เทียบเท่าตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๙๖ นายจ้างต้องแจ้งการใช้งานหรือยกเลิกการใช้งานหม้อน้ำ หม้อต้มที่ใช้ของเหลว เป็นสื่อ นำความร้อน หรือภาชนะรับความดันนอกจากที่กำหนดไว้ตามข้อ ๙๓ ต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่ง อธิบดีมอบหมาย ภายในระยะเวลาไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ใช้งานหรือยกเลิกการใช้งาน แล้วแต่กรณี

ข้อ ๙๗ ในการประกอบ การติดตั้ง การทดสอบ การใช้ การซ่อมแซม การบำรุงรักษา การตรวจสอบหม้อน้ำ หม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อ นำความร้อน หรือภาชนะรับความดัน นายจ้าง ต้องปฏิบัติตามรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานตามประเภทที่ผู้ผลิตกำหนดไว้ หากไม่มี รายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานดังกล่าว นายจ้างต้องดำเนินการให้วิศวกรเป็นผู้จัดทำ รายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานเป็นหนังสือ และต้องมีสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ให้พนักงาน ตรวจสอบความปลอดภัยตรวจสอบได้

รายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานตามวรรคหนึ่งต้องเป็นภาษาไทยหรือภาษาอื่น ที่ลูกจ้างสามารถศึกษาและปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยในการทำงานได้

ข้อ ๙๘ นายจ้างต้องจัดให้มีป้ายหรือสื่อในลักษณะอื่นที่กำหนดวิธีการทำงาน การตรวจสอบ อุปกรณ์ประกอบและการแก้ไขข้อขัดข้อง รวมทั้งข้อปฏิบัติกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินในการใช้หม้อน้ำ หม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อ นำความร้อน ภาชนะรับความดัน หรือภาชนะบรรจุก๊าซทนความดัน เป็นภาษาไทยหรือภาษาอื่นที่ลูกจ้างเข้าใจได้ และปิดหรือแสดงไว้บริเวณที่ลูกจ้างปฏิบัติงานและเห็นได้ ชัดเจน

ข้อ ๙๙ นายจ้างต้องจัดให้มีผู้ควบคุมหม้อน้ำหรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อ นำความร้อน ที่มีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ผ่านการอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับผู้ควบคุมหม้อน้ำหรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อ นำความร้อน ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือผ่านการอบรมหลักสูตรผู้ควบคุมหม้อน้ำหรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลว เป็นสื่อ นำความร้อนจากหน่วยงานราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ทั้งนี้ ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) มีคุณวุฒิได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาช่างกลโรงงาน สาขาช่างยนต์ สาขาช่างเทคนิค อุตสาหกรรม สาขาช่างเทคนิคการผลิต หรือสาขาอื่นที่มีวิชาการเรียนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเกี่ยวกับไอน้ำ การเผาไหม้ ความร้อน การประหยัดพลังงาน หรือความแข็งแรงของวัสดุ รวมกันไม่น้อยกว่า ๙ หน่วยกิต

ข้อ ๑๐๐ นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ควบคุมหม้อน้ำหรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลว เป็นสื่อนำความร้อน ผ่านการฝึกอบรมแนวทางการปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการใช้งานและความปลอดภัย ในการทำงานของหม้อน้ำหรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน โดยให้การฝึกอบรมดังกล่าว อย่างน้อยสองปีต่อหนึ่งครั้ง ตามหลักสูตรที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๐๑ นายจ้างต้องจัดให้มีการบำรุงรักษาหม้อน้ำ หม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน ภาชนะรับความดัน ภาชนะบรรจุก๊าซทนความดัน รวมถึงอุปกรณ์ประกอบต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพที่ ปลอดภัยตลอดระยะเวลาการใช้งาน

ข้อ ๑๐๒ กรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างหรือบุคคลอื่นปฏิบัติงานในบริเวณที่มีหม้อน้ำ หม้อต้มที่ใช้ ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน ภาชนะรับความดัน หรือภาชนะบรรจุก๊าซทนความดัน นายจ้างต้องจัดให้มี สภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีความปลอดภัยจากความร้อน แสงสว่าง เสียง ฝุ่น สารเคมีอันตราย หรือสิ่งกีดขวางที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อลูกจ้างหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ในกรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างหรือบุคคลอื่นปฏิบัติงานภายในหม้อน้ำ หม้อต้มที่ใช้ของเหลว เป็นสื่อนำความร้อน หรือภาชนะรับความดัน นายจ้างต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎกระทรวงว่าด้วย การกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับที่้อากาศ

ข้อ ๑๐๓ หม้อน้ำ หม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน หรือภาชนะรับความดันที่มี ความสูงเกิน ๒ เมตรจากพื้นถึงเปลือกด้านบน นายจ้างต้องจัดทำบันไดและทางเดินเพื่อให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง เดินได้สะดวก ปลอดภัย พร้อมจัดให้มีราวจับและขอบกันตก

ข้อ ๑๐๔ นายจ้างต้องจัดให้สถานที่ที่ติดตั้งหม้อน้ำ หม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน หรือภาชนะรับความดันมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) มีทางเข้าออกในสถานที่ติดตั้งและพื้นที่การทำงานอย่างน้อยสองทาง มีความกว้างไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร ความสูงไม่น้อยกว่า ๒ เมตร และต้องไม่มีสิ่งกีดขวางทางเข้าออก

(๒) มีขอบกันตกในบริเวณที่เป็นช่องเปิด และวัสดุกันลื่นที่พื้นที่การทำงาน ชั้นบันได และพื้น

(๓) มีแสงสว่างในพื้นที่การทำงานอย่างเพียงพอ รวมถึงมีแสงสว่างในการอ่านค่าและควบคุม เครื่องวัดและอุปกรณ์ประกอบได้อย่างสะดวก

(๔) มีระบบไฟแสงสว่างฉุกเฉินส่องไปยังทางออกและเครื่องวัด รวมทั้งมีแผนควบคุมให้เห็น อย่างชัดเจนในกรณีไฟฟ้าดับ

(๕) ไม่มีสิ่งกีดขวางทางเดิน ในกรณีที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ต้องทำเครื่องหมาย ทาสี หรือใช้แถบสะท้อนแสงติดไว้ให้เห็นได้อย่างชัดเจน

(๖) มีฐานรากที่ติดตั้งหม้อน้ำ หม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน หรือภาชนะรับความดัน และอุปกรณ์ประกอบ อย่างมั่นคง แข็งแรง และทนต่อแรงดันและแรงกด โดยการออกแบบและคำนวณ ให้เป็นไปตามหลักวิชาการด้านวิศวกรรม

(๓) มีปล่องควันและฐานที่มั่นคงแข็งแรง เป็นไปตามหลักวิชาการด้านวิศวกรรม

(๔) จัดให้มีฉนวนกันความร้อนหุ้มหม้อน้ำ หรือหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน หรือภาชนะรับความดัน และอุปกรณ์ประกอบที่มีความร้อนที่ติดตั้งอยู่ในระดับหรือบริเวณที่ลูกจ้าง ผู้ปฏิบัติงานอาจได้รับอันตรายได้

ข้อ ๑๐๕ นายจ้างต้องไม่ซ่อมแซม หรือดัดแปลงส่วนหนึ่งส่วนใดของหม้อน้ำ หม้อต้มที่ใช้ของเหลว เป็นสื่อนำความร้อน หรือภาชนะรับความดัน ที่อาจมีผลกระทบต่อความแข็งแรงหรือความปลอดภัย เว้นแต่นายจ้างได้จัดให้มีวิศวกรทำหน้าที่ออกแบบ ควบคุมและติดตั้ง พร้อมจัดให้มีการทดสอบ และต้องมีสำเนาเอกสารการทดสอบไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ข้อ ๑๐๖ การปฏิบัติตามข้อ ๑๐๕ ข้อ ๑๐๗ ข้อ ๑๐๘ ข้อ ๑๐๙ ข้อ ๑๑๐ ข้อ ๑๑๑ ข้อ ๑๑๓ ข้อ ๑๑๔ ข้อ ๑๑๕ และข้อ ๑๑๗ หากนายจ้างได้ปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัย เกี่ยวกับหม้อน้ำ หม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน และภาชนะรับแรงดันตามกฎหมาย ว่าด้วยโรงงานแล้ว ให้ถือเป็นการปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้

ส่วนที่ ๒

หม้อน้ำ

ข้อ ๑๐๗ นายจ้างต้องจัดให้มีวิศวกรควบคุมการติดตั้งหม้อน้ำ พร้อมทั้งจัดให้มีการทดสอบ การใช้งานได้ตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานตามข้อ ๙๗ และต้องมี สำเนาเอกสารการทดสอบไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ข้อ ๑๐๘ นายจ้างต้องใช้น้ำสำหรับป้อนเข้าหม้อน้ำและควบคุมคุณภาพน้ำที่ใช้ภายในหม้อน้ำ ที่มีคุณสมบัติเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน มาตรฐาน ASME มาตรฐาน JIS มาตรฐาน EN มาตรฐาน ISO หรือตามหลักวิชาการทางด้านวิศวกรรม

ข้อ ๑๐๙ นายจ้างต้องจัดให้มีการทดสอบความปลอดภัยในการใช้หม้อน้ำประจำปีอย่างน้อย ปีละหนึ่งครั้ง ตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานตามข้อ ๙๗ ตามแบบ ที่อธิบดีประกาศกำหนดและแจ้งผลการทดสอบดังกล่าวต่อพนักงานตรวจความปลอดภัยภายในระยะเวลา ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่มีการทดสอบ

ส่วนที่ ๓

หม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน

ข้อ ๑๑๐ นายจ้างต้องจัดให้มีวิศวกรควบคุมการติดตั้งหม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน พร้อมทั้งจัดให้มีการทดสอบการใช้งานได้ตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งาน ตามข้อ ๙๗ และต้องมีสำเนาเอกสารการทดสอบไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ข้อ ๑๑๑ นายจ้างต้องจัดให้มีการทดสอบความปลอดภัยในการใช้หม้อต้มที่ใช้ของเหลว เป็นสื่อทำความร้อนประจำป้อนอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดคุณลักษณะ และคู่มือการใช้งานตามข้อ ๙๗ ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนดและแจ้งผลการทดสอบดังกล่าว ต่อพนักงานตรวจความปลอดภัยภายในระยะเวลาไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่มีการทดสอบ

ข้อ ๑๑๒ นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจสอบคุณภาพของเหลวที่ใช้กับหม้อต้มที่ใช้ของเหลว เป็นสื่อทำความร้อน ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งาน ตามข้อ ๙๗

ส่วนที่ ๔

ภาชนะรับความดัน

ข้อ ๑๑๓ นายจ้างต้องจัดให้มีวิศวกรควบคุมการติดตั้งภาชนะรับความดันที่มีปริมาตรตั้งแต่ ๑ ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป หรือมีความดันตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป พร้อมทั้งจัดให้มีการทดสอบ การใช้งานได้ตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานตามข้อ ๙๗ และต้องมี สำเนาเอกสารการทดสอบไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ข้อ ๑๑๔ นายจ้างต้องจัดให้มีการทดสอบความปลอดภัยในการใช้ภาชนะรับความดัน ที่มีปริมาตรตั้งแต่ ๑ ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป หรือมีความดันตั้งแต่ ๕๐๐ กิโลปาสกาลขึ้นไป ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานตามข้อ ๙๗ และต้องมีสำเนา เอกสารการทดสอบไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ข้อ ๑๑๕ นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจสอบความปลอดภัยในการใช้ภาชนะรับความดัน ที่มีปริมาตรน้อยกว่า ๑ ลูกบาศก์เมตร หรือมีความดันน้อยกว่า ๕๐๐ กิโลปาสกาล โดยการ ตรวจพินิจด้วยสายตาและการวัดความหนาโดยวิศวกรอย่างน้อยห้าปีต่อหนึ่งครั้ง และต้องมีสำเนา เอกสารการตรวจสอบไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ส่วนที่ ๕

ภาชนะบรรจุก๊าซทนความดัน

ข้อ ๑๑๖ นายจ้างต้องจัดเก็บภาชนะบรรจุก๊าซทนความดัน ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีภาชนะบรรจุก๊าซทนความดันที่บรรจุสารเคมีอันตราย ให้ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

(๒) มีสถานที่จัดเก็บควบคุมเฉพาะ และห้ามผู้ซึ่งไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในพื้นที่จัดเก็บ

(๓) มีป้ายบ่งชี้แสดงคุณลักษณะของก๊าซ หมายเลขโทรศัพท์ติดต่อกรณีฉุกเฉิน

(๔) มีการระบายอากาศที่เหมาะสม

(๕) มีระบบตรวจจับการรั่วไหลสำหรับก๊าซพิษ

(๖) กรณีก๊าซที่ไวต่อการติดไฟ อุปกรณ์ไฟฟ้าทุกชนิดในพื้นที่จัดเก็บต้องเป็นแบบป้องกันการระเบิด

(๗) แยกกลุ่มก๊าซติดไฟ (flammable gases) และก๊าซช่วยติดไฟ (oxidizing gases) ออกจากกัน

ข้อ ๑๑๗ นายจ้างต้องใช้ภาชนะบรรจุก๊าซทนความดัน รวมถึงอุปกรณ์ประกอบต่าง ๆ ที่มีสภาพปลอดภัยต่อการใช้งานและจัดให้มีการตรวจสอบตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมว่าด้วยการใช้และการซ่อมบำรุงภาชนะบรรจุก๊าซทนความดัน หรือมาตรฐานอื่นที่เทียบเท่าตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๑๘ นายจ้างต้องจัดให้มีการตรวจสอบสภาพภายนอกของภาชนะบรรจุก๊าซทนความดัน ทุกครั้งก่อนการใช้งาน

หมวด ๔

การคุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล

ข้อ ๑๑๙ นายจ้างต้องจัดสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการให้อยู่ในลักษณะที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้าง หากนายจ้างไม่สามารถดำเนินการป้องกันหรือแก้ไขเพื่อไม่ให้เกิดอันตรายได้ นายจ้างต้องจัดหาอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่สามารถป้องกันอันตรายนั้นให้ลูกจ้างสวมใส่

ข้อ ๑๒๐ นายจ้างต้องจัดให้มีอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่ได้มาตรฐานตามประเภทและชนิดของงาน ดังต่อไปนี้

(๑) งานเชื่อมหรือตัดชิ้นงานด้วยไฟฟ้า ก๊าซ หรือพลังงานอื่น ให้สวมถุงมือหนังหรือถุงมือผ้า กระบังหน้าลดแสงหรือแว่นตาลดแสง รองเท้านิรภัย และแผ่นปิดหน้าอกกันประกายไฟ ทั้งนี้ ต้องเป็นชนิดที่สามารถป้องกันประกายไฟหรือความร้อนได้ดี

(๒) งานลับ ฝน หรือแต่งผิวโลหะด้วยหินเจีย ให้สวมแว่นตานิรภัยหรือหน้ากากชนิดใส ถุงมือผ้า และรองเท้าพื้นยางหุ้มส้น

(๓) งานกลึงโลหะ งานกลึงไม้ งานไสโลหะ งานไสไม้ หรืองานตัดโลหะ ให้สวมแว่นตานิรภัยหรือหน้ากากชนิดใส ถุงมือผ้า และรองเท้าพื้นยางหุ้มส้น

(๔) งานป้อนโลหะ ให้สวมแว่นตานิรภัยหรือหน้ากากชนิดใส ถุงมือผ้า และรองเท้าพื้นยางหุ้มส้น

(๕) งานชุบโลหะ ให้สวมถุงมือยาง และรองเท้าพื้นยางหุ้มส้น

(๖) งานพ่นสี ให้สวมที่กรองอากาศสำหรับใช้ครอบจมูกและปากกันสารเคมี ถุงมือผ้า และรองเท้าพื้นยางหุ้มส้น

(๗) งานยก ขนย้าย หรือติดตั้ง ให้สวมหมวกนิรภัย ถุงมือผ้า และรองเท้านิรภัย

(๘) งานควบคุมเครื่องจักร ให้สวมหมวกนิรภัยและรองเท้ายางหุ้มส้น
(๙) งานปั้นจั่น ให้สวมหมวกนิรภัย ถุงมือผ้า หรือถุงมือหนัง และรองเท้านิรภัย สำหรับกรณี
ปั้นจั่นหอสุง ปั้นจั่นขาสุงหรือปั้นจั่นเหนือศีรษะที่ลูกจ้างต้องขึ้นไปทำงานเหนือพื้นดิน ให้สวมใส่เข็มขัดนิรภัย
และสายช่วยชีวิตด้วย

(๑๐) งานหม้อน้ำ หม้อต้มที่ใช้ของเหลวเป็นสื่อนำความร้อน หรือภาชนะรับความดัน
ให้สวมแว่นตาชนิดใสหรือหน้ากากชนิดใส ปลั๊กอุดเสียงหรือที่ครอบหูลดเสียงที่เหมาะสมกับสภาพงาน
ชุดป้องกันความร้อนหรืออุปกรณ์ป้องกันความร้อน และรองเท้ายางหุ้มส้น เว้นแต่กรณีที่เป็นหม้อน้ำ
หรือภาชนะรับความดันตามข้อ ๙๓ นายจ้างอาจจัดให้มีอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล
ให้ลูกจ้างใช้งานตามความเหมาะสมกับลักษณะงานและอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับลูกจ้าง

นอกจากอุปกรณ์ที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง นายจ้างอาจจัดให้มีอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัย
ส่วนบุคคลอื่นให้ลูกจ้างใช้งานตามความเหมาะสมกับลักษณะงานและอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับลูกจ้างได้

นายจ้างต้องดูแลให้ลูกจ้างใช้อุปกรณ์ตามวรรคหนึ่งและวรรคสองตลอดเวลาที่ทำงาน

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๒๑ ให้วิศวกรตามกฎหมายกระทรวงนี้ เป็นผู้ทดสอบการดำเนินการตามข้อ ๔๕ ข้อ ๕๔
ข้อ ๕๕ ข้อ ๕๗ ข้อ ๕๘ ข้อ ๖๓ ข้อ ๑๐๕ ข้อ ๑๐๗ ข้อ ๑๐๘ ข้อ ๑๑๐ ข้อ ๑๑๑
ข้อ ๑๑๓ และข้อ ๑๑๔ จนกว่าจะได้มีบุคคลซึ่งขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๙ หรือนิติบุคคลซึ่งได้รับ
ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม
ในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ แล้วแต่กรณี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

สุชาติ ชมกลิ่น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ บัญญัติให้นายจ้างบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวง และเพื่อให้การทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร บันจัน และหม้อน้ำมีมาตรฐานอันจะทำให้ลูกจ้างมีความปลอดภัยในการทำงานมากขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เรื่อง แบบการทดสอบปั้นจั่น

โดยที่กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั้นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔ กำหนดให้นายจ้างต้องจัดให้มีการทดสอบส่วนประกอบและอุปกรณ์ของปั้นจั่นเมื่อมีการติดตั้งแล้วเสร็จ ปั้นจั่นหยุดการใช้งานปั้นจั่นตั้งแต่หกเดือนขึ้นไปก่อนนำปั้นจั่นมาใช้งานใหม่ และต้องจัดให้มีการทดสอบส่วนประกอบและอุปกรณ์ของปั้นจั่นอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ตามประเภทและลักษณะของงาน ตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งาน ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๕๗ และข้อ ๕๘ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั้นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๔ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ นายจ้างต้องจัดให้มีการทดสอบการติดตั้งปั้นจั่นเมื่อติดตั้งเสร็จ ปั้นจั่นที่มีการหยุดใช้งานตั้งแต่หกเดือนขึ้นไป และทดสอบส่วนประกอบและอุปกรณ์ของปั้นจั่นอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ตามประเภท และลักษณะของงาน ตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งาน ตามแบบการทดสอบการติดตั้งปั้นจั่นเมื่อติดตั้งเสร็จ ปั้นจั่นที่มีการหยุดใช้งาน และส่วนประกอบและอุปกรณ์ของปั้นจั่นชนิดอยู่กับที่ (แบบ ปจ. ๑) หรือปั้นจั่นชนิดเคลื่อนที่ (แบบ ปจ. ๒) ท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๕

นิยม สองแก้ว

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

แบบการทดสอบการติดตั้งปั้นจั่นเมื่อติดตั้งเสร็จ ปั้นจั่นที่มีการหยุดใช้งาน
และส่วนประกอบและอุปกรณ์ของปั้นจั่นชนิดอยู่กับที่

๑. การทดสอบกรณี

- (๑) การทดสอบตามข้อ ๕๗
- ปั้นจั่นที่มีการติดตั้งแล้วเสร็จ
 - กรณีปั้นจั่นใหม่หลังการติดตั้งแล้วเสร็จ ก่อนการใช้งาน
 - กรณีปั้นจั่นที่ใช้งานแต่มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง หรือการเพิ่มหรือลดความสูง
 - ปั้นจั่นหยุดการใช้งานตั้งแต่ ๖ เดือนขึ้นไป ก่อนนำมาใช้งานใหม่

ปั้นจั่นที่ใช้สำหรับประเภทการทำงาน

- ประเภทอุตสาหกรรม ตั้งแต่ ๑ ตันขึ้นไป
ขนาดพิกัดน้ำหนักยกปลอดภัยตามที่ผู้ผลิตหรือวิศวกรกำหนด ขนาด ตัน
- ประเภทก่อสร้าง ทุกขนาด
ขนาดพิกัดน้ำหนักยกปลอดภัยตามที่ผู้ผลิตหรือวิศวกรกำหนด ขนาด ตัน
- ประเภทอื่นๆ ระบุ ตั้งแต่ ๑ ตันขึ้นไป
ขนาดพิกัดน้ำหนักยกปลอดภัยตามที่ผู้ผลิตหรือวิศวกรกำหนด ขนาด ตัน

- (๒) การทดสอบส่วนประกอบและอุปกรณ์ของปั้นจั่นตามข้อ ๕๘

- (๒.๑) ประเภท อุตสาหกรรม อื่นๆ ระบุ
- การทดสอบครั้งนี้เป็นรอบที่ ๑ ๒ ๓ ๔ อื่นๆ
- การทดสอบครั้งล่าสุดเมื่อวันที่
- ขนาดพิกัดน้ำหนักยกปลอดภัยตามที่ผู้ผลิตหรือวิศวกรกำหนดตั้งแต่ ๑ ตัน แต่ไม่เกิน ๓ ตัน
ทดสอบอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง
 - ขนาดพิกัดน้ำหนักยกปลอดภัยตามที่ผู้ผลิตหรือวิศวกรกำหนดมากกว่า ๓ ตัน แต่ไม่เกิน
๕๐ ตัน ทดสอบอย่างน้อย ๖ เดือน ต่อ ๑ ครั้ง
 - ขนาดพิกัดน้ำหนักยกปลอดภัยตามที่ผู้ผลิตหรือวิศวกรกำหนดมากกว่า ๕๐ ตันขึ้นไป
ทดสอบอย่างน้อย ๓ เดือน ต่อ ๑ ครั้ง

(๒.๒) ประเภทก่อสร้าง

- การทดสอบครั้งนี้เป็นรอบที่ ๑ ๒ ๓ ๔ อื่นๆ
- การทดสอบครั้งล่าสุดเมื่อวันที่
- ขนาดพิกัดน้ำหนักยกปลอดภัยตามที่ผู้ผลิตหรือวิศวกรกำหนดไม่เกิน ๓ ตัน ทดสอบ
อย่างน้อย ๖ เดือน ต่อ ๑ ครั้ง
 - ขนาดพิกัดน้ำหนักยกปลอดภัยตามที่ผู้ผลิตหรือวิศวกรกำหนดมากกว่า ๓ ตันขึ้นไป
ทดสอบอย่างน้อย ๓ เดือน ต่อ ๑ ครั้ง

๒. ผู้ทำการทดสอบ ได้ดำเนินการทดสอบส่วนประกอบและอุปกรณ์ของปั่นจั่น

ชื่อสถานประกอบกิจการ

เลขทะเบียนนิติบุคคล

ประกอบกิจการ

ชื่อนายจ้าง/ผู้กระทำการแทน

สถานประกอบกิจการตั้งอยู่เลขที่ ซอย ถนน

แขวง/ตำบล เขต/อำเภอ

จังหวัด โทรศัพท์

สถานประกอบกิจการมีปั่นจั่น จำนวน เครื่อง ปั่นจั่นเครื่องที่ทดสอบ เป็นเครื่องที่

ทำการทดสอบเมื่อวันที่ ขณะทดสอบปั่นจั่นใช้งานอยู่ที่

ชื่อ-สกุล ของผู้บังคับปั่นจั่น

(๑) ผ่านการอบรม (มีหลักฐานแสดง) ไม่ผ่านการอบรม

(๒) ผ่านการอบรม (มีหลักฐานแสดง) ไม่ผ่านการอบรม

(๓) ผ่านการอบรม (มีหลักฐานแสดง) ไม่ผ่านการอบรม

ชื่อ-สกุล ของผู้ให้สัญญาณแก่ผู้บังคับปั่นจั่น

(๑) ผ่านการอบรม (มีหลักฐานแสดง) ไม่ผ่านการอบรม

(๒) ผ่านการอบรม (มีหลักฐานแสดง) ไม่ผ่านการอบรม

(๓) ผ่านการอบรม (มีหลักฐานแสดง) ไม่ผ่านการอบรม

ชื่อ-สกุล ของผู้ยึดเกาะวัสดุ

(๑) ผ่านการอบรม (มีหลักฐานแสดง) ไม่ผ่านการอบรม

(๒) ผ่านการอบรม (มีหลักฐานแสดง) ไม่ผ่านการอบรม

(๓) ผ่านการอบรม (มีหลักฐานแสดง) ไม่ผ่านการอบรม

ชื่อ-สกุล ของผู้ควบคุมการใช้ปั่นจั่น

(๑) ผ่านการอบรม (มีหลักฐานแสดง) ไม่ผ่านการอบรม

(๒) ผ่านการอบรม (มีหลักฐานแสดง) ไม่ผ่านการอบรม

(๓) ผ่านการอบรม (มีหลักฐานแสดง) ไม่ผ่านการอบรม

๓. ข้อมูลของผู้ผลิต ผู้สร้าง หรือผู้คำนวณออกแบบปั่นจั่น

โดย : ชื่อผู้ผลิต/ผู้สร้าง

ชื่อวิศวกรผู้คำนวณออกแบบ (กรณีไม่ได้มาจากผู้ผลิต)

เลขที่ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

ยี่ห้อ

ประเทศ ปีที่ผลิต หมายเลขเครื่อง

รุ่น ขนาดเครื่องต้นกำลัง กิโลวัตต์/แรงม้า

มาตรฐาน (ถ้ามี) ผู้นำเข้า/ผู้จำหน่าย (ถ้ามี)

ที่อยู่

โทรศัพท์

โทรสาร

๔. ข้อมูลของผู้ดำเนินการทดสอบประกอบด้วย

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว)

หรือนิติบุคคล (ชื่อ)

หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน/เลขทะเบียนนิติบุคคล เลขที่

ที่อยู่เลขที่ ซอย ถนน

แขวง/ตำบล เขต/อำเภอ

จังหวัด โทรศัพท์/โทรสาร

E-mail

ผู้ทำการทดสอบมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

(๑) ได้รับอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร

เลขทะเบียน ระดับ หมดอายุวันที่

และใบสำคัญ (ตามมาตรา ๙) เลขที่

ซึ่งไม่ได้อยู่ระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต

(๒) ได้รับอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทนิติบุคคล ตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร

เลขทะเบียน หมดอายุวันที่

และใบอนุญาต (ตามมาตรา ๑๑) เลขที่

หมดอายุวันที่ ซึ่งไม่ได้อยู่ระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต

โดยมีบุคลากรที่ได้รับอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร และไม่ได้อยู่ระหว่าง

ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต เป็นผู้ทำการทดสอบชื่อ

เลขทะเบียน ระดับ หมดอายุวันที่

หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน

**๕. กรณีทดสอบปั้นจั่นชนิดอยู่กับที่ ได้ดำเนินการทดสอบตามรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งาน
ที่ผู้ผลิตหรือวิศวกรกำหนดและตามรายการ ดังนี้**

๑) แบบปั้นจั่น บันจั่นหอสูง (Tower Crane) บันจั่นเหนือศีรษะ (Overhead Crane)

บันจั่นขาสูง (Gantry Crane) อื่นๆ (ระบุ)

๒) ขนาดพิกัดการยก

๒.๑) ขนาดพิกัดน้ำหนักยกอย่างปลอดภัย (Safe Working Load) ผู้ผลิตกำหนด วิศวกรกำหนด^{๑)}

บันจั่นขาสูง ตัน บันจั่นเหนือศีรษะ ตัน

อื่นๆ (ระบุ) ตัน

๒.๒) ตารางแสดงพิกัดน้ำหนักยก (Load chart) ผู้ผลิตกำหนด วิศวกรกำหนด^{๑)}

สำหรับกรณีปั้นจั่นหอสถู่งให้แนบเอกสารตารางแสดงพิกัดน้ำหนักยก (Load chart) ประกอบด้วย

- ที่แขนปั้นจั่นไกลสุด ตัน และที่แขนปั้นจั่นใกล้สุด ตัน
- ที่มุมมองสามมากสุด ตัน และที่มุมมองค่าน้อยสุด ตัน
- อื่นๆ ตัน

๓) รายละเอียดคุณลักษณะ (Specification) และคู่มือการใช้งานในการประกอบ การติดตั้ง การทดสอบ การใช้ การซ่อมแซม การบำรุงรักษา การตรวจสอบ การรื้อถอนปั้นจั่นหรืออุปกรณ์อื่นของปั้นจั่น

มี โดยผู้ผลิตกำหนด มี โดยวิศวกรกำหนด ไม่มี เหตุผล

๔) การดัดแปลงแก้ไขส่วนหนึ่งส่วนใดของปั้นจั่น^{๒)}

มี (ระบุ) ไม่มี

๕) โครงสร้างปั้นจั่น

๕.๑) สภาพโครงสร้างหลักของปั้นจั่น^{๓)}

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๕.๒) สภาพรอยเชื่อมต่อ

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๕.๓) สภาพของนอต สลักเกลียวยึด และหมุดยึด

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๖) การติดตั้งปั้นจั่นบนฐานที่มั่นคง^{๔)}

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๗) การติดตั้งน้ำหนักถ่วง (Counterweight) ที่มั่นคง

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๘) ระบบต้นกำลัง

๘.๑) สภาพและความพร้อมของเครื่องยนต์

๘.๑.๑) ระบบหล่อลื่น

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๘.๑.๒) ระบบเชื้อเพลิง

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๘.๑.๓) ระบบระบายความร้อน

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๘.๑.๔) การติดตั้งมั่นคงแข็งแรง

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๘.๑.๕) ที่ครอบปิดหรือฉนวนหุ้มท่อไอเสีย

มี/เรียบร้อย ไม่มี/มีแต่ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๘.๒) มอเตอร์และระบบควบคุมไฟฟ้า

๘.๒.๑) สภาพมอเตอร์ไฟฟ้า

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๘.๒.๒) การติดตั้งมั่นคงแข็งแรง

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๘.๒.๓) สภาพแผงหรือสวิตช์ไฟฟ้า รีเลย์ และอุปกรณ์อื่น

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๘.๓) ระบบส่งกำลัง ระบบตัดต่อกำลัง และระบบเบรก

๘.๓.๑) สภาพของเพลา ข้อต่อเพลา เฟือง โช้ และสายพาน

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๘.๓.๒) ระบบคลัตช์

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๘.๓.๓) ระบบเบรก

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๙) ครอบปิดหรือกั้น (Guard) ส่วนที่หมุน ส่วนที่เคลื่อนไหวได้ หรือส่วนที่อาจเป็นอันตราย

มี/เรียบร้อย ไม่มี/มีแต่ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๐) ระบบควบคุมการทำงานของปั้นจั่น^๕

๑๐.๑) สภาพของแผงควบคุม

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๐.๒) สภาพกลไกที่ใช้ควบคุม

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๑) ระบบไฮดรอลิก (Hydraulic) และระบบลม (Pneumatic)

๑๑.๑) สภาพของท่อน้ำมันและข้อต่อ

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๑.๒) สภาพของท่อลมและข้อต่อ

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๒) สวิตช์หยุดการทำงานของปั้นจั่นได้โดยอัตโนมัติ (Limit Switches)^๖

๑๒.๑) การทำงานของตะขอชูดยก (Upper Limit Switches)

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๒.๒) การทำงานของชูดรางเลื่อน

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๒.๓) มุมแขนปั้นจั่น

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๓) การเคลื่อนที่บนรางหรือแขนของปั้นจั่น

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๔) การทำงานของชุดควบคุมพิกต์น้ำหนักรุก (Overload Limit Switches)

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๕) ม้วนลวดสลิง (Rope Drum) รอก และตะขอ

๑๕.๑) สภาพม้วนลวดสลิง

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๕.๒) มีลวดสลิงเหลืออยู่ในม้วนลวดสลิงตลอดเวลาที่ปั้นจั่นทำงานอย่างน้อย ๒ รอบ

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๕.๓) อัตราส่วนระหว่างเส้นผ่านศูนย์กลางของรอกกับเส้นผ่านศูนย์กลางของลวดสลิง เว้นแต่อัตราส่วนระหว่างเส้นผ่านศูนย์กลางของรอกหรือล้อใดๆ กับเส้นผ่านศูนย์กลางของลวดสลิงที่พันตามี่ผู้ผลิตกำหนด

๑๕.๓.๑) รอกปลายแขนปั้นจั่นไม่น้อยกว่า ๑๘ : ๑ หรืออัตราส่วน ที่ผู้ผลิตกำหนด

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๕.๓.๒) รอกของตะขอไม่น้อยกว่า ๑๖ : ๑ หรืออัตราส่วน ที่ผู้ผลิตกำหนด

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๕.๓.๓) รอกหลังแขนปั้นจั่นไม่น้อยกว่า ๑๕ : ๑ หรืออัตราส่วน ที่ผู้ผลิตกำหนด

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๕.๔) สภาพตะขอ

๑๕.๔.๑) การบิดตัวของตะขอ

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๕.๔.๒) การถ่างออกของปากตะขอ ต้องน้อยกว่าร้อยละ ๕

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๕.๔.๓) การสึกหรอที่ท้องตะขอ ต้องน้อยกว่าร้อยละ ๑๐

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๕.๔.๔) ไม่มีส่วนหนึ่งส่วนใดของตะขอแตกหรือร้าว

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๕.๔.๕) ไม่มีการเสีรูปร่างหรือสึกหรอของห่วงตะขอ

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๕.๔.๖) มีชุดล็อกป้องกันลวดสลิงหลุดจากตะขอ (Safety Latch)

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๖) ลวดสลิงเคลื่อนที่ (Running Ropes)

๑๖.๑) ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ค่าความปลอดภัยต้องไม่น้อยกว่า ๕ (Safety Factor)

เท่ากับ อายุการใช้งาน เดือน/ปี

๑๖.๒) ในหนึ่งช่วงเกลียว (Rope Lay) เส้นลวดขนาดน้อยกว่า ๓ เส้น ในเส้นเกลียวเดียวกัน (Strand) หรือน้อยกว่า ๖ เส้น ในหลายเส้นเกลียวรวมกัน

หรือตามที่ผู้ผลิตกำหนด (ระบุ)

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๗) ลวดสลิงยึดโยง (Standing Ropes)

๑๗.๑) ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ค่าความปลอดภัยต้องไม่น้อยกว่า ๓.๕ (Safety Factor) เท่ากับ อายุการใช้งาน เดือน/ปี

๑๗.๒) เส้นลวดขนาดตรงข้อต่อน้อยกว่า ๒ เส้น ในหนึ่งช่วงเกลียว

หรือตามที่ผู้ผลิตกำหนด (ระบุ)

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๘) สภาพลวดสลิง

๑๘.๑) ลวดเส้นนอกสึกไปน้อยกว่าหนึ่งในสามของเส้นผ่านศูนย์กลางเดิม

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๘.๒) ไม่มีการขมวด ถูกกระแทก แตกเกลียวหรือชำรุด

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๘.๓) เส้นผ่านศูนย์กลางเล็กลงไม่เกินร้อยละ ๕ ของเส้นผ่านศูนย์กลางที่ระบุ (Nominal Diameter)

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๘.๔) ไม่ถูกความร้อนทำลายหรือเป็นสนิมมากจนเห็นชัดเจน

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๘.๕) ไม่ถูกกัดกร่อนชำรุดมากจนเห็นได้ชัดเจน

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๙) อุปกรณ์ป้องกันการชนหรือกันกระแทกที่ปลายทั้งสองข้างของราว

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๒๐) กรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างขึ้นไปทำงานบนบันไดหรืออุปกรณ์อื่นของบันไดที่มีความสูงเกิน ๒ เมตร ต้องมีบันไดพร้อมราวจับและโครงโลหะกันตก หรือจัดให้มีอุปกรณ์อื่นใดที่มีความเหมาะสม

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๒๑) การจัดทำพื้นชนิดกันลื่นราวกันตก และแผงกันตกระดับพื้น (ชนิดที่ต้องจัดทำพื้นและทางเดิน)

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๒๒) สัญญาณเสียงและแสงไฟเตือนตลอดเวลาที่บันไดทำงานโดยติดตั้งไว้ให้เห็นและได้ยินชัดเจน

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๒๓) มีป้ายบอกพิกัดน้ำหนักยกไว้ที่บันได และรอกของตะขอ (Hook Block)

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๒๔) ตารางแสดงพิกัดน้ำหนักยกสิ่งของ (Load Chart) ติดไว้ในบริเวณที่ผู้บังคับบันไดเห็นได้ชัดเจน

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๒๕) รูปภาพหรือคู่มือการใช้สัญญาณมือในการสื่อสารระหว่างผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับปั้นจั่น ติดไว้ที่จุดหรือตำแหน่งที่ลูกจ้างผู้ปฏิบัติงานเห็นชัดเจน

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๒๖) เครื่องดับเพลิงพร้อมใช้งานได้ที่ห้องบังคับปั้นจั่น หรือตำแหน่งที่สามารถใช้งานได้สะดวก

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๒๗) อุปกรณ์หรือเครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบ^๗

น้ำหนักที่ใช้ทดสอบการยก ระบุ น้ำหนัก ตัน
 เครื่องมือวัด ระบุ วิธีการตรวจสอบแนวเชื่อม ระบุ
 อื่นๆ ระบุ

๒๘) การทดสอบการรับน้ำหนักของปั้นจั่นในครั้งนี้เป็นารทดสอบในกรณี (น้ำหนักที่ใช้ทดสอบการยกอาจใช้การทดสอบด้วยน้ำหนักจริงหรือทดสอบด้วยน้ำหนักจำลอง (Load simulation))

๒๘.๑) ปั้นจั่นใหม่ (หลังการติดตั้งแล้วเสร็จ ก่อนการใช้งาน)

ผลการทดสอบการรับน้ำหนัก ของพิกัดน้ำหนักยกอย่างปลอดภัย (Safe Working Load)

ก) ขนาดพิกัดน้ำหนักยกอย่างปลอดภัยตามที่ผู้ผลิตหรือวิศวกรกำหนดไม่เกิน ๒๐ ตัน ให้ทดสอบการรับน้ำหนักที่ ๑ - ๑.๒๕ เท่า

ผ่าน ไม่ผ่าน (ระบุ)

ข) ขนาดพิกัดน้ำหนักยกอย่างปลอดภัยตามที่ผู้ผลิตหรือวิศวกรกำหนดมากกว่า ๒๐ ตัน แต่ไม่เกิน ๕๐ ตัน ให้ทดสอบการรับน้ำหนักเพิ่มอีก ๕ ตัน จากพิกัดน้ำหนักยกอย่างปลอดภัย

ผ่าน ไม่ผ่าน (ระบุ)

ค) ขนาดพิกัดน้ำหนักยกอย่างปลอดภัยตามที่ผู้ผลิตหรือวิศวกรกำหนดมากกว่า ๕๐ ตัน ขึ้นไป ให้ทดสอบการรับน้ำหนักที่ ๑.๑ เท่า

ผ่าน ไม่ผ่าน (ระบุ)

ง) ขนาดพิกัดน้ำหนักยกอย่างปลอดภัยสูงสุดตามที่ผู้ผลิตหรือวิศวกรกำหนดสำหรับปั้นจั่นสูง ให้ทดสอบการรับน้ำหนักที่ ๑ เท่า ของพิกัดน้ำหนักยกสูงสุดและต่ำสุดตามตารางแสดงพิกัดน้ำหนักยก (Load chart) แต่ต้องไม่เกินขนาดพิกัดน้ำหนักยกอย่างปลอดภัย (Safety Working Load) ตามที่ผู้ผลิตหรือวิศวกรกำหนด

ผ่าน ไม่ผ่าน (ระบุ)

๒๘.๒) ปั้นจั่นที่ใช้งานแล้ว

๒๘.๒.๑) ผลการทดสอบการรับน้ำหนักที่ ๑.๒๕ เท่าของน้ำหนักที่ใช้งานจริงสูงสุด^๘ โดยไม่เกินขนาดพิกัดน้ำหนักยกอย่างปลอดภัย (Safe Working Load) ตามที่ผู้ผลิตหรือวิศวกรกำหนด

☐ ตามวาระทุก	เดือน/ปี	☐ ผ่าน	☐ ไม่ผ่าน
☐ หลังการติดตั้งเสร็จ (กรณีย้ายที่ตั้งใหม่)		☐ ผ่าน	☐ ไม่ผ่าน
☐ หยุดการใช้งานตั้งแต่ ๖ เดือนขึ้นไป		☐ ผ่าน	☐ ไม่ผ่าน
☐ หลังการซ่อมแซมที่มีผลต่อความปลอดภัย		☐ ผ่าน	☐ ไม่ผ่าน
☐ หลังการการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง		☐ ผ่าน	☐ ไม่ผ่าน

๒๘.๒.๒) กรณีปั่นจั่นหอสูง ผลการทดสอบการรับน้ำหนักที่ ๑ - ๑.๒๕ เท่า ของน้ำหนักที่ใช้งานจริงสูงสุด

แต่ต้องไม่เกินตามตารางแสดงพิกัดน้ำหนักยก (Load chart) ตามที่ผู้ผลิตหรือวิศวกรกำหนด

☐ ตามวาระทุก	เดือน/ปี	☐ ผ่าน	☐ ไม่ผ่าน
☐ หลังการติดตั้งเสร็จ (กรณีย้ายที่ตั้งใหม่)		☐ ผ่าน	☐ ไม่ผ่าน
☐ หยุดการใช้งานตั้งแต่ ๖ เดือนขึ้นไป		☐ ผ่าน	☐ ไม่ผ่าน
☐ หลังการซ่อมแซมที่มีผลต่อความปลอดภัย		☐ ผ่าน	☐ ไม่ผ่าน
☐ หลังการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง		☐ ผ่าน	☐ ไม่ผ่าน
- หรือการเพิ่มหรือลดความสูง

๒๙) น้ำหนักยกที่อนุญาตให้ใช้งาน

๒๙.๑) น้ำหนักยกที่อนุญาตให้ใช้งาน ตัน (ไม่เกินขนาดพิกัดน้ำหนักยกอย่างปลอดภัย)

๒๙.๒) กรณีปั่นจั่นหอสูงพิกัดน้ำหนักยกที่อนุญาตให้ใช้งาน

(ต้องไม่เกินตามตารางแสดงพิกัดน้ำหนักยก (Load chart))

- น้ำหนักยกที่อนุญาตให้ใช้งาน ตัน ที่ระยะ
- น้ำหนักยกที่อนุญาตให้ใช้งาน ตัน ที่ระยะ
- น้ำหนักยกที่อนุญาตให้ใช้งาน ตัน ที่ระยะ
- น้ำหนักยกที่อนุญาตให้ใช้งาน ตัน ที่ระยะ

๓๐) กรณีมีรายการทดสอบเพิ่มเติมตามรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานที่ผู้ผลิตหรือวิศวกรกำหนด (สามารถแนบเอกสารเพิ่มเติม)

.....

.....

.....

.....

.....

คำชี้แจงรายการทดสอบส่วนประกอบและอุปกรณ์สำหรับปั้นจั่น

๑) วิศวกรต้องคำนวณหาขนาดพิกัดน้ำหนักยกอย่างปลอดภัยของปั้นจั่นแต่ละชนิด

๒) วิศวกรต้องคำนวณทางวิศวกรรมพร้อมกับการทดสอบกรณีมีการดัดแปลงส่วนที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างที่มีผลต่อการรับน้ำหนักหรือรับแรงของปั้นจั่นขณะยก

๓) โครงสร้างหลักหมายถึง ชิ้นส่วนที่รับน้ำหนัก หรือรับแรงของปั้นจั่นขณะยก เช่น คาน เสา เพลลา ล้อ รางเลื่อน แขนต่อ ข้อต่อทุกจุด สลักเกลียวยึด และแนวเชื่อม เป็นต้น

๔) ต้องมีเอกสารการรับรองการติดตั้งปั้นจั่นบนฐานที่มั่นคงโดยผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพอวิศวกรรมควบคุม สาขาโยธา ตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๒

๕) ให้มีการทดสอบความแม่นยำที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่อไปนี้ ทิศทาง ระยะ ความเร็ว รัศมี มุมยก

๖) Limit switch ที่ใช้ทำการยกขึ้นสูงสุด-ลดลงต่ำสุด, ชุดรางเลื่อนซ้ายสุด-ขวาสุด, ชุดรางเลื่อนหน้าสุด-หลังสุด กรณีปั้นจั่นหอยสูงแขนเลื่อนไกลสุด-ใกล้สุด, มุมกวาดซ้ายสุด-ขวาสุด

๗) น้ำหนักที่ใช้ทดสอบการยกอาจใช้การทดสอบด้วยน้ำหนักจริง หรือทดสอบด้วยน้ำหนักจำลอง เช่น Load cell หรือ Dynamometer เป็นต้น

เครื่องมือที่ใช้วัดขนาดและเส้นผ่านศูนย์กลางของลวดสลิง สลักเกลียว ตะขอและอื่นๆ เช่น เวอร์เนียร์คาลิเปอร์ หรือเครื่องมืออื่นที่มีความละเอียดในการวัดไม่น้อยกว่า ๐.๑ มิลลิเมตร

การตรวจสอบแนวเชื่อมโดยใช้ดุลยพินิจของวิศวกรผู้ทดสอบ เช่น การตรวจสอบด้วยสายตา การใช้สารแทรกซึม ผงแม่เหล็ก (Magnetic Particle Inspection) คลื่นเสียง รังสี เป็นต้น ตามสภาพและความจำเป็นของชิ้นงานอื่นๆ ให้วิศวกรผู้ทดสอบระบุอุปกรณ์หรือเครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบนอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว

๘) กรณีปั้นจั่นที่ใช้งานแล้วให้ทดสอบการรับน้ำหนักที่ ๑.๒๕ เท่า ของน้ำหนักที่ใช้งานจริงสูงสุด โดยไม่เกินพิกัดน้ำหนักยกอย่างปลอดภัยที่ผู้ผลิตออกแบบไว้ เช่น

ตัวอย่างที่ ๑ ปั้นจั่นที่ผู้ผลิตออกแบบไว้ ๑๐ ตัน ใช้งานจริงสูงสุด ๖ ตัน จะต้องทดสอบที่ ๖ x ๑.๒๕ จะเท่ากับ ๗.๕ ตัน ต้องทดสอบการรับน้ำหนักที่ ๗.๕ ตัน

ตัวอย่างที่ ๒ ปั้นจั่นที่ผู้ผลิตออกแบบไว้ ๑๐ ตัน ใช้งานจริงสูงสุด ๙ ตัน จะต้องทดสอบที่ ๙ x ๑.๒๕ จะเท่ากับ ๑๑.๒๕ ตัน แต่เนื่องจากเกินกว่าน้ำหนักที่ผู้ผลิตออกแบบไว้ ดังนั้น ต้องทดสอบการรับน้ำหนักที่ ๑๐ ตัน

เรียบร้อย หมายถึง มี ถูกต้อง ครบถ้วน ใช้งานได้จริง

ไม่เรียบร้อย หมายถึง ไม่มี ไม่ถูกต้อง ไม่ครบถ้วน ใช้งานไม่ได้ หรือไม่พร้อมใช้งาน

หมายเหตุ วิศวกรผู้ลงนามจะต้องกรอกข้อมูลรายละเอียดไว้ในแบบให้เรียบร้อยและครบถ้วนที่สุด ด้วยความถูกต้องเที่ยงตรง โดยความรับผิดชอบในความปลอดภัยของส่วนรวมตามจรรยาบรรณและมารยาทอันดีในการประกอบวิชาชีพอวิศวกรรม

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าในการตรวจสอบและทดสอบความปลอดภัยในการใช้ปั้นจั่นครั้งนี้ วิศวกรได้ดำเนินการตรวจสอบและทดสอบปั้นจั่น ตามรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานที่ผู้ผลิตหรือวิศวกรกำหนด และนายจ้างได้ดำเนินการซ่อมแซม แก้ไข และปรับปรุง กรณีพบข้อบกพร่องให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด ตามหลักวิชาการทางวิศวกรรม และตามรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือที่ผู้ผลิตกำหนดหรือวิศวกรกำหนด เป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงลงลายมือชื่อร่วมกันไว้เป็นหลักฐานสำคัญ ดังนี้

ตามข้อ ๔ (๑) ลงชื่อ วันที่

(.....)

วิศวกรซึ่งได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๙ เป็นผู้ทดสอบ

ตามข้อ ๔ (๒) ลงชื่อ วันที่

(.....)

นิติบุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ /หรือผู้กระทำการแทน

และลงชื่อ วันที่

(.....)

บุคลากรของนิติบุคคลตามข้อ ๔ (๒) ซึ่งเป็นวิศวกร

และได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม เป็นผู้ทดสอบ

ลงชื่อ วันที่

(.....)

นายจ้างของสถานประกอบกิจการ/ผู้กระทำการแทน

หมายเหตุ การรับรองตามแบบการทดสอบปั้นจั่นนี้ เป็นการลงลายมือชื่อสำหรับการตรวจสอบและทดสอบของวิศวกรเท่านั้น แต่ไม่ได้เป็นการตรวจรับรองงานตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร

แบบการทดสอบการติดตั้งปั้นจั่นเมื่อติดตั้งเสร็จ ปั้นจั่นที่มีการหยุดใช้งาน
และส่วนประกอบและอุปกรณ์ของปั้นจั่นชนิดเคลื่อนที่

๑. การทดสอบกรณี

- (๑) การทดสอบตามข้อ ๕๗
- ปั้นจั่นที่มีการติดตั้งแล้วเสร็จ
 - กรณีปั้นจั่นใหม่หลังการติดตั้งแล้วเสร็จ ก่อนการใช้งาน
 - กรณีปั้นจั่นที่ใช้งานแต่มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง หรือการเพิ่มหรือลดความสูง
 - ปั้นจั่นหยุดการใช้งานตั้งแต่ ๖ เดือนขึ้นไป ก่อนนำมาใช้งานใหม่
ปั้นจั่นที่ใช้สำหรับประเภทการทำงาน
 - ประเภทอุตสาหกรรม ตั้งแต่ ๑ ตันขึ้นไป
ขนาดพิกัดน้ำหนักยกปลอดภัยตามที่ผู้ผลิตหรือวิศวกรกำหนด ขนาด ตัน
 - ประเภทก่อสร้าง
ขนาดพิกัดน้ำหนักยกปลอดภัยตามที่ผู้ผลิตหรือวิศวกรกำหนด ขนาด ตัน
 - ประเภทอื่นๆ ระบุ ตั้งแต่ ๑ ตันขึ้นไป
ขนาดพิกัดน้ำหนักยกปลอดภัยตามที่ผู้ผลิตหรือวิศวกรกำหนด ขนาด ตัน

(๒) การทดสอบส่วนประกอบและอุปกรณ์ของปั้นจั่นตามข้อ ๕๘

- (๒.๑) ประเภท อุตสาหกรรม อื่นๆ ระบุ
- การทดสอบครั้งนี้เป็นรอบที่ ๑ ๒ ๓ ๔ อื่นๆ
- การทดสอบครั้งล่าสุดเมื่อวันที่
- ขนาดพิกัดน้ำหนักยกปลอดภัยตามที่ผู้ผลิตหรือวิศวกรกำหนดตั้งแต่ ๑ ตัน แต่ไม่เกิน ๓ ตัน
ทดสอบอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง
 - ขนาดพิกัดน้ำหนักยกปลอดภัยตามที่ผู้ผลิตหรือวิศวกรกำหนดมากกว่า ๓ ตัน แต่ไม่เกิน
๕๐ ตัน ทดสอบอย่างน้อย ๖ เดือน ต่อ ๑ ครั้ง
 - ขนาดพิกัดน้ำหนักยกปลอดภัยตามที่ผู้ผลิตหรือวิศวกรกำหนดมากกว่า ๕๐ ตันขึ้นไป
ทดสอบอย่างน้อย ๓ เดือน ต่อ ๑ ครั้ง
- (๒.๒) ประเภทก่อสร้าง
- การทดสอบครั้งนี้เป็นรอบที่ ๑ ๒ ๓ ๔ อื่นๆ
- การทดสอบครั้งล่าสุดเมื่อวันที่
- ขนาดพิกัดน้ำหนักยกปลอดภัยตามที่ผู้ผลิตหรือวิศวกรกำหนดไม่เกิน ๓ ตัน ทดสอบ
อย่างน้อย ๖ เดือน ต่อ ๑ ครั้ง
 - ขนาดพิกัดน้ำหนักยกปลอดภัยตามที่ผู้ผลิตหรือวิศวกรกำหนดมากกว่า ๓ ตันขึ้นไป
ทดสอบอย่างน้อย ๓ เดือน ต่อ ๑ ครั้ง

๒. ผู้ทำการทดสอบ ได้ดำเนินการทดสอบส่วนประกอบและอุปกรณ์ของปั่นจั่น

ชื่อสถานประกอบกิจการ

เลขทะเบียนนิติบุคคล

ประกอบกิจการ

ชื่อนายจ้าง/ผู้กระทำการแทน

สถานประกอบกิจการตั้งอยู่เลขที่ ซอย ถนน

แขวง/ตำบล เขต/อำเภอ

จังหวัด โทรศัพท์

สถานประกอบกิจการมีปั่นจั่นจำนวน เครื่อง ปั่นจั่นเครื่องที่ทดสอบ เป็นเครื่องที่

ทำการทดสอบเมื่อวันที่ ขณะทดสอบปั่นจั่นใช้งานอยู่ที่

ชื่อ-สกุล ของผู้บังคับปั่นจั่น

- (๑) ผ่านการอบรม (มีหลักฐานแสดง) ไม่ผ่านการอบรม
- (๒) ผ่านการอบรม (มีหลักฐานแสดง) ไม่ผ่านการอบรม
- (๓) ผ่านการอบรม (มีหลักฐานแสดง) ไม่ผ่านการอบรม

ชื่อ-สกุล ของผู้ให้สัญญาณแก่ผู้บังคับปั่นจั่น

- (๑) ผ่านการอบรม (มีหลักฐานแสดง) ไม่ผ่านการอบรม
- (๒) ผ่านการอบรม (มีหลักฐานแสดง) ไม่ผ่านการอบรม
- (๓) ผ่านการอบรม (มีหลักฐานแสดง) ไม่ผ่านการอบรม

ชื่อ-สกุล ของผู้ยึดเกาะวัสดุ

- (๑) ผ่านการอบรม (มีหลักฐานแสดง) ไม่ผ่านการอบรม
- (๒) ผ่านการอบรม (มีหลักฐานแสดง) ไม่ผ่านการอบรม
- (๓) ผ่านการอบรม (มีหลักฐานแสดง) ไม่ผ่านการอบรม

ชื่อ-สกุล ของผู้ควบคุมการใช้ปั่นจั่น

- (๑) ผ่านการอบรม (มีหลักฐานแสดง) ไม่ผ่านการอบรม
- (๒) ผ่านการอบรม (มีหลักฐานแสดง) ไม่ผ่านการอบรม
- (๓) ผ่านการอบรม (มีหลักฐานแสดง) ไม่ผ่านการอบรม

๓. ข้อมูลของผู้ผลิต ผู้สร้าง หรือผู้คำนวณออกแบบปั่นจั่น

โดย : ชื่อผู้ผลิต/ผู้สร้าง

ชื่อวิศวกรผู้คำนวณออกแบบ (กรณีไม่ได้มาจากผู้ผลิต)

เลขที่ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

ยี่ห้อ เลขทะเบียนยานพาหนะ (จากหน่วยงานของรัฐ)

ประเทศ ปีที่ผลิต หมายเลขเครื่อง

รุ่น ขนาดเครื่องต้นกำลัง กิโลวัตต์/แรงม้า

มาตรฐาน (ถ้ามี) ผู้นำเข้า/ผู้จำหน่าย (ถ้ามี)

ที่อยู่

โทรศัพท์

โทรสาร

๔. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ดำเนินการทดสอบประกอบด้วย

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว)

หรือนิติบุคคล (ชื่อ)

หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน/เลขทะเบียนนิติบุคคล เลขที่

ที่อยู่เลขที่ ซอย ถนน

แขวง/ตำบล เขต/อำเภอ

จังหวัด โทรศัพท์/โทรสาร

E-mail

ผู้ทำการทดสอบต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

(๑) ได้รับอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร

เลขทะเบียน ระดับ หมดอายุวันที่

และใบสำคัญ (ตามมาตรา ๙) เลขที่

ซึ่งไม่ได้อยู่ระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต

(๒) ได้รับอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทนิติบุคคล ตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร

เลขทะเบียน หมดอายุวันที่

และใบอนุญาต (ตามมาตรา ๑๑) เลขที่

หมดอายุวันที่ ซึ่งไม่ได้อยู่ระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต

โดยมีบุคลากรที่ได้รับอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร และไม่ได้อยู่ระหว่าง

ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต เป็นผู้ทำการทดสอบชื่อ

เลขทะเบียน ระดับ หมดอายุวันที่

หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน

๕. กรณีทดสอบปั้นจั่นชนิดเคลื่อนที่ได้ดำเนินการทดสอบตามรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งาน ที่ผู้ผลิตหรือวิศวกรกำหนดและตามรายการ ดังนี้

๑) แบบปั้นจั่น รถปั้นจั่นไฮดรอลิกล้อยาง รถปั้นจั่นล้อตีนตะขาบ
 เรือปั้นจั่น อื่นๆ (ระบุ)

๒) ตารางแสดงพิกัดน้ำหนักยก (Load chart) ผู้ผลิตกำหนด วิศวกรกำหนด^๑ ให้แนบเอกสารตาราง

แสดงพิกัดน้ำหนักยก (Load chart) ประกอบด้วย

ที่แขนปั้นจั่นไกลสุด ตัน และที่แขนปั้นจั่นใกล้สุด ตัน

ที่มุมมองสามกาศ ตัน และที่มุมมองน้อยสุด ตัน

อื่นๆ ตัน

๓) รายละเอียดคุณลักษณะ (Specification) และคู่มือการใช้งานในการประกอบ การติดตั้ง การทดสอบ การใช้ การซ่อมแซม การบำรุงรักษา การตรวจสอบ การรื้อถอนปั้นจั่นหรืออุปกรณ์อื่นของปั้นจั่น

มี โดยผู้ผลิตกำหนด มี โดยวิศวกรกำหนด ไม่มี เหตุผล

๔) การดัดแปลงแก้ไขส่วนหนึ่งส่วนใดของปั้นจั่น^๒

มี (ระบุ) ไม่มี

๕) โครงสร้างปั้นจั่น

๕.๑) สภาพโครงสร้างหลักของปั้นจั่น^๓

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๕.๒) สภาพรอยเชื่อมต่อ

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๕.๓) สภาพของนอต สลักเกลียวยึด และหมุดยึด

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๖) การยึดปั้นจั่นไว้กับรถ เรือ แพ โป๊ะ หรือพาหนะลอยน้ำอื่นที่มั่นคง^๔

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๗) การติดตั้งน้ำหนักถ่วง (Counterweight) ที่มั่นคง

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๘) ระบบต้นกำลัง

๘.๑) สภาพและความพร้อมของเครื่องยนต์

๘.๑.๑) ระบบหล่อลื่น

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๘.๑.๒) ระบบเชื้อเพลิง

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๘.๑.๓) ระบบระบายความร้อน

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๘.๑.๔) การติดตั้งมั่นคงแข็งแรง

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๘.๒) ระบบส่งกำลัง ระบบตัดต่อกำลัง และระบบเบรก

๘.๒.๑) สภาพของเพลา ข้อต่อเพลา เฟือง โช้ และสายพาน

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๘.๒.๒) ระบบคลัตช์

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๘.๒.๓) ระบบเบรก

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๙) ครอบปิดหรือกั้น (Guard) ส่วนที่หมุน ส่วนที่เคลื่อนไหวยาวได้ หรือส่วนที่อาจเป็นอันตราย

มี/เรียบร้อย ไม่มี/มีแต่ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๐) ที่ครอบปิดหรือฉนวนหุ้มท่อไอเสีย

มี/เรียบร้อย ไม่มี/มีแต่ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๑) ระบบควบคุมการทำงานของปั้นจั่น^๕

๑๑.๑) สภาพของแผงควบคุม

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๑.๒) สภาพกลไกที่ใช้ควบคุม

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๒) ระบบไฮดรอลิก (Hydraulic) และระบบลม (Pneumatic)

๑๒.๑) สภาพของท่อน้ำมันและข้อต่อ

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๒.๒) สภาพของท่อลมและข้อต่อ

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๓) สวิตช์หยุดการทำงานของปั้นจั่นได้โดยอัตโนมัติ (Limit Switches)^๖

๑๓.๑) การทำงานของตะขอชุดยก (Upper Limit Switches)

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๓.๒) มุมแขนปั้นจั่น

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๔) การทำงานของชุดควบคุมพิกัดน้ำหนักรอก (Overload Limit Switches)

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๕) ม้วนลวดสลิง (Rope Drum) รอก และตะขอ

๑๕.๑) สภาพม้วนลวดสลิง

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๕.๒) มีลวดสลิงเหลืออยู่ในม้วนลวดสลิงตลอดเวลาที่ปั้นจั่นทำงานอย่างน้อย ๒ รอบ

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๕.๓) อัตราส่วนระหว่างเส้นผ่านศูนย์กลางของรอกกับเส้นผ่านศูนย์กลางของลวดสลิง เว้นแต่อัตราส่วนระหว่างเส้นผ่านศูนย์กลางของรอกหรือล้อใดๆ กับเส้นผ่านศูนย์กลางของลวดสลิงที่พันตามที่คุณผลิตกำหนด

๑๕.๓.๑) รอกปลายแขนปั้นจั่นไม่น้อยกว่า ๑๘ : ๑ หรืออัตราส่วน ที่ผู้ผลิตกำหนด

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๕.๓.๒) รอกของตะขอไม่น้อยกว่า ๑๖ : ๑ หรืออัตราส่วน ที่ผู้ผลิตกำหนด

เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๕.๓.๓) รอกหลังแขนปั่นจั่นไม่น้อยกว่า ๑๕ : ๑ หรืออัตราส่วน ที่ผู้ผลิตกำหนด
 เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๕.๔) สภาพตะขอ

๑๕.๔.๑) การบิดตัวของตะขอ
 เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๕.๔.๒) การถ่างออกของปากตะขอ ต้องน้อยกว่าร้อยละ ๕
 เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๕.๔.๓) การสึกหรอที่ท้องตะขอ ต้องน้อยกว่าร้อยละ ๑๐
 เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๕.๔.๔) ไม่มีส่วนหนึ่งส่วนใดของตะขอแตกหรือร้าว
 เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๕.๔.๕) ไม่มีการเสีรูปร่างหรือสึกหรอของห่วงตะขอ
 เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๕.๔.๖) มีชุดล็อกป้องกันลวดสลิงหลุดจากตะขอ (Safety Latch)
 เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๖) ลวดสลิงเคลื่อนที่ (Running Ropes)

๑๖.๑) ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ค่าความปลอดภัยต้องไม่น้อยกว่า ๕ (Safety Factor)
 เท่ากับ อายุการใช้งาน เดือน/ปี

๑๖.๒) ในหนึ่งช่วงเกลียว (Rope Lay) เส้นลวดขนาดน้อยกว่า ๓ เส้น ในเส้นเกลียวเดียวกัน (Strand)
 หรือน้อยกว่า ๖ เส้น ในหลายเส้นเกลียวรวมกัน

หรือตามที่ผู้ผลิตกำหนด (ระบุ)
 เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๗) ลวดสลิงยึดโยง (Standing Ropes)

๑๗.๑) ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ค่าความปลอดภัยต้องไม่น้อยกว่า ๓.๕ (Safety Factor)
 เท่ากับ อายุการใช้งาน เดือน/ปี

๑๗.๒) เส้นลวดขนาดตรงข้อต่อน้อยกว่า ๒ เส้น ในหนึ่งช่วงเกลียว

หรือตามที่ผู้ผลิตกำหนด (ระบุ)
 เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๘) สภาพลวดสลิง

๑๘.๑) ลวดเส้นนอกสึกไปน้อยกว่าหนึ่งในสามของเส้นผ่านศูนย์กลางเดิม
 เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๑๘.๒) ไม่มีการขมวด ถูกระแทก แตกเกลียวหรือชำรุด
 เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

- ๑๘.๓) เส้นผ่านศูนย์กลางเล็กของไม่เกินร้อยละ ๕ ของเส้นผ่านศูนย์กลางที่ระบุ (Nominal Diameter)
 เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)
- ๑๘.๔) ไม่ถูกความร้อนทำลายหรือเป็นสนิมมากจนเห็นชัดเจน
 เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)
- ๑๘.๕) ไม่ถูกกัดกร่อนซ้ำรุนแรงจนเห็นได้ชัดเจน
 เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)
- ๑๙) สัญญาณเสียงและแสงไฟเตือนตลอดเวลาที่ปั้นจั่นทำงานโดยติดตั้งไว้ให้เห็นและได้ยินชัดเจน
 เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)
- ๒๐) มีป้ายบอกพิกัดน้ำหนักยกไว้ที่ปั้นจั่น และรอกของตะขอ (Hook Block)
 เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)
- ๒๑) ตารางแสดงพิกัดน้ำหนักยกสิ่งของ (Load Chart) ติดไว้ในบริเวณที่ผู้บังคับปั้นจั่นเห็นได้ชัดเจน
 เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)
- ๒๒) รูปภาพหรือคู่มือการใช้สัญญาณมือในการสื่อสารระหว่างผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับปั้นจั่น ติดไว้ที่จุดหรือตำแหน่งที่ลูกจ้างผู้ปฏิบัติงานเห็นชัดเจน
 เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)
- ๒๓) เครื่องดับเพลิงพร้อมใช้งานได้ที่ห้องบังคับปั้นจั่น หรือตำแหน่งที่สามารถใช้งานได้สะดวก
 เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)
- ๒๔) ระบบความปลอดภัย^๗
- ๒๔.๑) Anti-two block devices
 เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)
- ๒๔.๒) Boom backstop devices
 เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)
- ๒๔.๓) Swing radius warning devices
 เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)
- ๒๔.๔) Boom Angle indicator
 เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)
- ๒๔.๕) อื่นๆ (ระบุ)
- เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)
- ๒๕) ขายันพื้น (Outriggers)^๘
 เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)
- ๒๖) ระบบวัดความเสถียร (ระดับน้ำ หรือมาตรวัดระดับความเอียง)
 เรียบร้อย ไม่เรียบร้อย (ระบุ)

๒๗) อุปกรณ์หรือเครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบ^๙

น้ำหนักรับน้ำหนักที่ใช้ทดสอบการยก ระบุ น้ำหนัก ตัน
 เครื่องมือวัด ระบุ วิธีการตรวจสอบแนวเชื่อม ระบุ
 อื่นๆ ระบุ

๒๘) การทดสอบการรับน้ำหนักของปั้นจั่นในครั้งนี้เป็น การทดสอบในกรณี (น้ำหนักรับน้ำหนักที่ใช้ทดสอบการยกอาจใช้ การทดสอบด้วยน้ำหนักจริงหรือทดสอบด้วยน้ำหนักจำลอง (Load simulation))

๒๘.๑) ปั้นจั่นใหม่ (หลังการติดตั้งแล้วเสร็จ ก่อนการใช้งาน) ผลการทดสอบการรับน้ำหนัก ๑ เท่า ของพิกัดน้ำหนักยกสูงสุดและต่ำสุดตามตารางแสดงพิกัดน้ำหนักยก (Load chart) แต่ต้องไม่เกินตามขนาดพิกัด น้ำหนักยกอย่างปลอดภัย (Safety Working Load) ที่ผู้ผลิตกำหนด

ผ่าน ไม่ผ่าน (ระบุ)

๒๘.๒) ปั้นจั่นที่ใช้งานแล้ว

ผลการทดสอบการรับน้ำหนักที่ ๑ - ๑.๒๕ เท่า ของน้ำหนักรับน้ำหนักที่ใช้งานจริงสูงสุด^{๑๐} แต่ต้องไม่เกินตามตาราง แสดงพิกัดน้ำหนักยก (Load chart) ตามที่ผู้ผลิตหรือวิศวกรกำหนด

☐ ตามวาระทุก	เดือน/ปี	☐ ผ่าน	☐ ไม่ผ่าน
☐ หยุดการใช้งานตั้งแต่ ๖ เดือนขึ้นไป		☐ ผ่าน	☐ ไม่ผ่าน
☐ หลังการซ่อมแซมที่มีผลต่อความปลอดภัย		☐ ผ่าน	☐ ไม่ผ่าน
☐ หลังการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง		☐ ผ่าน	☐ ไม่ผ่าน

๒๙) น้ำหนักยกที่อนุญาตให้ใช้งาน (ต้องไม่เกินตามตารางแสดงพิกัดน้ำหนักยก (Load chart))

๒๙.๑) น้ำหนักยกที่อนุญาตให้ใช้งาน ตัน ที่ระยะ

๒๙.๒) น้ำหนักยกที่อนุญาตให้ใช้งาน ตัน ที่ระยะ

๒๙.๓) น้ำหนักยกที่อนุญาตให้ใช้งาน ตัน ที่ระยะ

๒๙.๔) น้ำหนักยกที่อนุญาตให้ใช้งาน ตัน ที่ระยะ

๓๐) กรณีมีรายการทดสอบเพิ่มเติมตามรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานที่ผู้ผลิตหรือวิศวกรกำหนด (สามารถแนบเอกสารเพิ่มเติม)

.....

.....

.....

.....

.....

คำชี้แจงรายการทดสอบส่วนประกอบและอุปกรณ์สำหรับปั้นจั่น

- ๑ วิศวกรต้องคำนวณหาขนาดพิกัดน้ำหนักยกอย่างปลอดภัยของปั้นจั่นแต่ละชนิด
 - ๒ วิศวกรต้องคำนวณทางวิศวกรรมพร้อมกับการทดสอบกรณีมีการตัดแปลงส่วนที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างที่มีผลต่อการรับน้ำหนักหรือรับแรงของปั้นจั่นขณะยก
 - ๓ โครงสร้างหลักหมายถึง ชั้นส่วนที่รับน้ำหนัก หรือรับแรงของปั้นจั่นขณะยก เช่น คาน เสา เพลลา ล้อ รางเลื่อน แขนต่อ ข้อต่อทุกจุด สลักเกลียวยึด และแนวเชื่อม เป็นต้น
 - ๔ ต้องมีเอกสารการรับรองการติดตั้งปั้นจั่นบนรถ เรือ แพ โป๊ะหรือพาหนะลอยน้ำอย่างอื่นโดยผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒
 - ๕ ให้มีการทดสอบความแม่นยำที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่อไปนี้ ทิศทาง ระยะ ความเร็ว รัศมี มุมยก
 - ๖ Limit switch ที่ใช้ทำการยกขึ้นสูงสุด-ลดลงต่ำสุด, ชุดเลื่อนซ้ายสุด-ขวาสุด, ชุดเลื่อนหน้าสุด-หลังสุด, มุมกวาดซ้ายสุด-ขวาสุด
 - ๗ ระบบความปลอดภัย
 - Anti-two block devices หมายถึง อุปกรณ์ป้องกันการใช้ตัวยกพร้อมกัน
 - Boom backstop devices หมายถึง อุปกรณ์ป้องกันแขนยกทำมุมชันเกินพิกัด
 - Swing radius warning devices หมายถึง อุปกรณ์เตือนการใช้มุมกวาดของแขนยกเกินพิกัด
 - Boom Angle indicator หมายถึง อุปกรณ์แสดงมุมของแขนยก
 - ๘ Outriggers หมายความว่ารวมถึง แขนหรือขายึดทั้งชนิดรูปตัว H และตัว A ขายัน สลักยึด แผ่นรอง และระบบไฮดรอลิค
 - ๙ น้ำหนักที่ใช้ทดสอบการยกอาจใช้การทดสอบด้วยน้ำหนักจริง หรือทดสอบด้วยน้ำหนักจำลอง เช่น Load cell หรือ Dynamometer เป็นต้น
 - เครื่องมือที่ใช้วัดขนาดและเส้นผ่านศูนย์กลางของลวดสลิง สลักเกลียว ตะขอและอื่นๆ เช่น เวอร์เนียร์คาลิเปอร์ หรือเครื่องมืออื่นที่มีความละเอียดในการวัดไม่น้อยกว่า ๐.๑ มิลลิเมตร
 - การตรวจสอบแนวเชื่อมโดยใช้ดุลยพินิจของวิศวกรผู้ทดสอบ เช่น การตรวจสอบด้วยสายตา การใช้สารแทรกซึม ผงแม่เหล็ก (Magnetic Particle Inspection) คลื่นเสียง รังสี เป็นต้น ตามสภาพและความจำเป็นของชิ้นงานอื่นๆ ให้วิศวกรผู้ทดสอบระบุอุปกรณ์หรือเครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบนอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว
 - ๑๐ กรณีปั้นจั่นที่ใช้งานแล้วให้ทดสอบการรับน้ำหนักที่ ๑.๒๕ เท่า ของน้ำหนักที่ใช้งานจริงสูงสุด โดยไม่เกินพิกัดน้ำหนักยกอย่างปลอดภัยที่ผู้ผลิตออกแบบไว้ เช่น
 - ตัวอย่างที่ ๑ ปั้นจั่นที่ผู้ผลิตออกแบบไว้ ๑๐ ตัน ใช้งานจริงสูงสุด ๖ ตัน จะต้องทดสอบที่ ๖ x ๑.๒๕ จะเท่ากับ ๗.๕ ตัน ต้องทดสอบการรับน้ำหนักที่ ๗.๕ ตัน
 - ตัวอย่างที่ ๒ ปั้นจั่นที่ผู้ผลิตออกแบบไว้ ๑๐ ตัน ใช้งานจริงสูงสุด ๙ ตัน จะต้องทดสอบที่ ๙ x ๑.๒๕ จะเท่ากับ ๑๑.๒๕ ตัน แต่เนื่องจากเกินกว่าน้ำหนักที่ผู้ผลิตออกแบบไว้ ดังนั้น ต้องทดสอบการรับน้ำหนักที่ ๑๐ ตัน
- เรียบร้อย หมายถึง มี ถูกต้อง ครบถ้วน ใช้งานได้จริง
- ไม่เรียบร้อย หมายถึง ไม่มี ไม่ถูกต้อง ไม่ครบถ้วน ใช้งานได้ หรือไม่พร้อมใช้งาน

หมายเหตุ วิศวกรผู้ลงนามจะต้องกรอกข้อมูลรายละเอียดไว้ในแบบให้เรียบร้อยและครบถ้วนที่สุด ด้วยความถูกต้องเที่ยงตรง โดยความรับผิดชอบในความปลอดภัยของส่วนรวมตามจรรยาบรรณและมารยาทอันดีในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าในการตรวจสอบและทดสอบความปลอดภัยในการใช้ปั้นจั่นครั้งนี้ วิศวกรได้ดำเนินการตรวจสอบและทดสอบปั้นจั่น ตามรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือการใช้งานที่ผู้ผลิตหรือวิศวกรกำหนด และนายจ้างได้ดำเนินการซ่อมแซม แก้ไข และปรับปรุง กรณีพบข้อบกพร่องให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด ตามหลักวิชาการทางวิศวกรรม และตามรายละเอียดคุณลักษณะและคู่มือที่ผู้ผลิตกำหนดหรือวิศวกรกำหนด เป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงลงลายมือชื่อร่วมกันไว้เป็นหลักฐานสำคัญ ดังนี้

ตามข้อ ๔ (๑) ลงชื่อ วันที่

(.....)

วิศวกรซึ่งได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๙ เป็นผู้ทดสอบ

ตามข้อ ๔ (๒) ลงชื่อ วันที่

(.....)

นิติบุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ /หรือผู้กระทำการแทน

และลงชื่อ วันที่

(.....)

บุคลากรของนิติบุคคลตามข้อ ๔ (๒) ซึ่งเป็นวิศวกร

และได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม เป็นผู้ทดสอบ

ลงชื่อ วันที่

(.....)

นายจ้างของสถานประกอบกิจการ/ผู้กระทำการแทน

หมายเหตุ การรับรองตามแบบการทดสอบปั้นจั่นนี้ เป็นการลงลายมือชื่อสำหรับการตรวจสอบและทดสอบของวิศวกรเท่านั้น แต่ไม่ได้เป็นการตรวจรับรองงานตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร

กฎกระทรวง

กำหนดมาตรฐานการทำงานเกี่ยวกับรังสี

พ.ศ. ๒๕๖๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับรังสีชนิดก่อกัมมันตรังสี พ.ศ. ๒๕๔๗

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“รังสี” หมายความว่า คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าหรืออนุภาคใด ๆ ที่มีความเร็ว ซึ่งสามารถก่อให้เกิดการแตกตัวเป็นไอออนได้ในตัวกลางที่ผ่านไป

“ต้นกำเนิดรังสี” หมายความว่า วัสดุกัมมันตรังสี เครื่องกำเนิดรังสี หรือวัสดุนิวเคลียร์

“วัสดุกัมมันตรังสี” หมายความว่า ธาตุหรือสารประกอบใด ๆ ที่องค์ประกอบส่วนหนึ่งมีโครงสร้างภายในอะตอมไม่คงตัว และสลายตัวโดยปลดปล่อยรังสีออกมา ทั้งที่มีอยู่ในธรรมชาติหรือเกิดจากการผลิต หรือการใช้วัสดุนิวเคลียร์ การผลิตจากเครื่องกำเนิดรังสี หรือกรรมวิธีอื่นใด ทั้งนี้ ไม่รวมถึงวัสดุกัมมันตรังสีที่มีลักษณะเป็นวัสดุนิวเคลียร์

“เครื่องกำเนิดรังสี” หมายความว่า เครื่องหรือระบบอุปกรณ์เมื่อมีการให้พลังงานเข้าไปแล้ว จะก่อให้เกิดการปลดปล่อยรังสีออกมา และอุปกรณ์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติที่ใช้ประกอบเป็นเครื่องกำเนิดรังสี

“วัสดุนิวเคลียร์” หมายความว่า

(๑) วัสดุต้นกำลัง ได้แก่

(ก) ยูเรเนียมที่มีอยู่ตามธรรมชาติ ยูเรเนียมด้อยสมรรถนะ ทอเรียม หรือวัสดุอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ ทั้งนี้ รวมถึงสารประกอบหรือสารผสมของธาตุหรือวัสดุดังกล่าวตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ

(ข) แร่หรือสินแร่ซึ่งประกอบด้วยวัสดุตาม (ก) อย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง โดยมีอัตราความเข้มข้นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ

(๒) วัสดุนิวเคลียร์พิเศษ ได้แก่

(ก) พลูโทเนียม ยูเรเนียม ๒๓๓ ยูเรเนียมที่เสริมสมรรถนะด้วยยูเรเนียม ๒๓๓ หรือยูเรเนียม ๒๓๕ หรือสารประกอบของธาตุดังกล่าว

(ข) วัสดุใด ๆ ที่มีวัสดุตาม (ก) อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างผสมเข้าไป

(ค) วัสดุนิวเคลียร์พิเศษอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ

(๓) วัสดุอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ

“เชื้อเพลิงนิวเคลียร์ใช้แล้ว” หมายความว่า เชื้อเพลิงนิวเคลียร์ที่ผ่านการใช้งานในเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์แล้ว และไม่นำไปใช้งานในเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์อีก

“กากกัมมันตรังสี” หมายความว่า วัสดุไม่ว่าจะอยู่ในรูปของแข็ง ของเหลว หรือก๊าซ ดังต่อไปนี้

(๑) วัสดุกัมมันตรังสีที่อยู่ภายใต้การควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ บรรดาที่ไม่อาจใช้งานได้ตามสภาพอีกต่อไป

(๒) วัสดุที่ประกอบหรือปนเปื้อนด้วยวัสดุนิวเคลียร์หรือวัสดุกัมมันตรังสีที่อยู่ภายใต้การควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ ทั้งนี้ วัสดุที่ประกอบหรือปนเปื้อนดังกล่าว ต้องมีค่ากัมมันตภาพต่อปริมาณหรือกัมมันตภาพรวมสูงกว่าเกณฑ์ปลอดภัยที่คณะกรรมการพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ

(๓) วัสดุอื่นใดที่มีกัมมันตภาพตามที่คณะกรรมการพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงเชื้อเพลิงนิวเคลียร์ใช้แล้ว

“ปริมาณรังสีสะสม” หมายความว่า ผลรวมของปริมาณรังสีที่ร่างกายได้รับ

“พื้นที่ควบคุม” หมายความว่า พื้นที่ที่ต้องมีมาตรการด้านความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับรังสีและตรวจสอบการได้รับรังสี เพื่อควบคุมการได้รับรังสีหรือป้องกันการแพร่กระจายของการปนเปื้อนทางรังสีของลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสี

“ลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสี” หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานหรือทำหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับรังสี

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ การแจ้งตามกฎหมายกระทรวงนี้ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด และให้ดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นหลัก ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ ให้การดำเนินการดังกล่าวกระทำ ณ สถานที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรุงเทพมหานคร ให้กระทำ ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กรุงเทพมหานครในเขตพื้นที่ที่สถานประกอบกิจการซึ่งต้นกำเนิดรังสีนั้นตั้งอยู่

(๒) ในจังหวัดอื่น ให้กระทำ ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดที่สถานประกอบกิจการซึ่งต้นกำเนิดรังสีนั้นตั้งอยู่

(๓) สถานที่อื่นตามที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายประกาศกำหนด โดยให้คำนึงถึงการอำนวยความสะดวกและการลดภาระแก่นายจ้าง

ข้อ ๔ การเก็บเอกสารหรือหลักฐานไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบจะเก็บโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

หมวด ๒

การควบคุมและป้องกันอันตราย

ข้อ ๕ ให้นายจ้างแจ้งประเภทต้นกำเนิดรังสี ปริมาณรังสี และสถานประกอบกิจการซึ่งต้นกำเนิดรังสีนั้นตั้งอยู่ รวมทั้งแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการอนุญาตหรือการแจ้งการครอบครองหรือใช้ตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่น่าต้นกำเนิดรังสีเข้ามาในสถานประกอบกิจการ

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลตามวรรคหนึ่ง ให้นายจ้างแจ้งต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

ข้อ ๖ บทบัญญัติในข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ ข้อ ๒๐ ข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ มิให้ใช้บังคับแก่นายจ้างซึ่งมีต้นกำเนิดรังสีที่ไม่อยู่ภายใต้การควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ

ข้อ ๗ นายจ้างต้องกำหนดพื้นที่ควบคุมโดยจัดทำรั้ว คอกกั้น หรือเส้นแสดงแนวเขต หรือวิธีการอื่นที่เหมาะสม และจัดให้มีป้ายสัญลักษณ์ทางรังสีพร้อมข้อความเตือนภัยที่เหมาะสมอย่างน้อยเป็นภาษาไทยและภาษาอื่นที่ลูกจ้างสามารถเข้าใจได้ แล้วแต่กรณี แสดงให้เห็นชัดเจนในบริเวณนั้น

ข้อ ๘ เมื่อกำหนดพื้นที่ควบคุมตามข้อ ๗ ให้นายจ้างมีหน้าที่ต้องควบคุมดูแล ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ให้ลูกจ้างซึ่งไม่มีหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสีหรือบุคคลภายนอกเข้าไปในพื้นที่ควบคุมเว้นแต่ได้รับอนุญาตจากนายจ้าง ทั้งนี้ ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยทางรังสี เจ้าหน้าที่ดำเนินการทางเทคนิคเกี่ยวกับวัสดุนิวเคลียร์ หรือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน แล้วแต่กรณี

(๒) ไม่ให้ลูกจ้างหรือบุคคลใดเข้าพักอาศัยหรือพักผ่อน หรือนำอาหาร เครื่องดื่ม หรือบุหรี่ เข้าไปในพื้นที่ควบคุม

(๓) ไม่ให้บุคคลใดนำต้นกำเนิดรังสีที่สามารถเคลื่อนย้ายได้ออกไปนอกพื้นที่ควบคุม เว้นแต่ได้ดำเนินการตามมาตรการความปลอดภัยตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๔) ไม่ให้บุคคลใดนำภาชนะหรือวัสดุซึ่งปนเปื้อนวัสดุกัมมันตรังสีหรือวัสดุนิวเคลียร์ออกไปนอกพื้นที่ควบคุม เว้นแต่ได้ดำเนินการตามมาตรการความปลอดภัยตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๙ ห้ามนายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งตั้งครรภ์หรืออยู่ระหว่างการให้นมบุตรปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสี

ข้อ ๑๐ นายจ้างต้องจัดให้มีกฎ ข้อบังคับ ระเบียบ แนวปฏิบัติ ว่าด้วยความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับรังสีซึ่งอย่างน้อยต้องมีข้อความภาษาไทยและภาษาอื่นที่ลูกจ้างสามารถเข้าใจได้ แล้วแต่กรณี พร้อมทั้งปิดประกาศให้ลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสีทราบ ณ บริเวณพื้นที่ปฏิบัติงาน

ข้อ ๑๑ นายจ้างต้องจัดให้มีมาตรการด้านความปลอดภัยทางรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ เพื่อป้องกันมิให้ลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสีได้รับปริมาณรังสีสะสมเกินปริมาณที่กำหนด

ข้อ ๑๒ นายจ้างต้องจัดให้มีอุปกรณ์บันทึกปริมาณรังสีประจำตัวบุคคลและต้องควบคุมให้ลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสีใช้อุปกรณ์ดังกล่าวตลอดเวลาที่ปฏิบัติงาน

อุปกรณ์บันทึกปริมาณรังสีประจำตัวบุคคลตามวรรคหนึ่งต้องมีลักษณะเป็นอุปกรณ์บันทึกปริมาณรังสีที่ใช้สวมใส่หรือติดไว้ตามส่วนต่าง ๆ ของตัวลูกจ้าง เพื่อการบันทึกปริมาณรังสีสะสมที่ลูกจ้างได้รับตามช่วงเวลาของการปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสีซึ่งสามารถอ่านค่าได้โดยทันทีหรือนำไปวิเคราะห์ผลในภายหลัง

ข้อ ๑๓ นายจ้างต้องจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณรังสีสะสมที่ลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสีได้รับเป็นประจำทุกเดือนหรือทุกสามเดือนขึ้นอยู่กับประเภทของต้นกำเนิดรังสี และต้องแจ้งข้อมูลปริมาณรังสีสะสมดังกล่าวให้ลูกจ้างทราบทุกครั้ง ทั้งนี้ การจัดทำข้อมูลปริมาณรังสีสะสมให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่ลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสีได้รับปริมาณรังสีสะสมเกินปริมาณที่กำหนดตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ ให้นายจ้างแจ้งปริมาณรังสีสะสมดังกล่าวพร้อมสาเหตุและการป้องกันแก้ไขต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ทราบข้อมูลปริมาณรังสีสะสม ทั้งนี้ การแจ้งให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

นายจ้างต้องเก็บเอกสารหรือหลักฐานตามวรรคหนึ่งและวรรคสองไว้ไม่น้อยกว่าสองปีนับแต่วันสิ้นสุดการจ้างลูกจ้างแต่ละรายไว้ ณ สถานประกอบกิจการ เพื่อให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบ

ข้อ ๑๔ นายจ้างซึ่งมีต้นกำเนิดรังสีประเภทที่ต้องมีใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยทางรังสีหรือเจ้าหน้าที่ดำเนินการทางเทคนิค

เกี่ยวกับวัสดุนิวเคลียร์ตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันตಿಯอย่างน้อยหนึ่งคนประจำสถานประกอบกิจการตลอดระยะเวลาที่มีการทำงานเกี่ยวกับรังสี

นายจ้างซึ่งมีต้นกำเนิดรังสีประเภทที่ต้องแจ้งการครอบครองหรือใช้ตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างานอย่างน้อยหนึ่งคนประจำสถานประกอบกิจการตลอดระยะเวลาที่มีการทำงานเกี่ยวกับรังสี

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองพ้นจากหน้าที่ นายจ้างต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่คนใหม่แทนนับแต่วันที่เจ้าหน้าที่คนเดิมพ้นจากหน้าที่

ข้อ ๑๕ นายจ้างต้องควบคุมดูแลให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยทางรังสีหรือเจ้าหน้าที่ดำเนินการทางเทคนิคเกี่ยวกับวัสดุนิวเคลียร์ตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ หรือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน ปฏิบัติหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่นายจ้างและลูกจ้างเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับรังสี รวมทั้งให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่นายจ้างในการจัดทำกฎ ข้อบังคับ ระเบียบ แนวปฏิบัติ ว่าด้วยความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับรังสี เพื่อให้ลูกจ้างใช้เป็นคู่มือในการปฏิบัติงาน

(๒) ตรวจสอบและควบคุมดูแลการปฏิบัติงาน สภาพการทำงาน การใช้ และการบำรุงรักษาวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือ รวมทั้งการทำความสะอาดและการกำจัดกากปนเปื้อนทางรังสีตามข้อ ๑๗ แล้วรายงานนายจ้างให้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข

(๓) จัดทำบันทึก สถิติ และสืบหาสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุและโรคที่เกิดขึ้นเกี่ยวเนื่องจากรังสี แล้วรายงานนายจ้างให้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข

(๔) ประเมินอันตรายจากรังสีในพื้นที่ปฏิบัติงานของลูกจ้างตามหลักวิธีทางด้านรังสีและบันทึกเป็นหลักฐานอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง และนำมาวางแผนหรือกำหนดแนวทางป้องกันและระงับอันตราย

ข้อ ๑๖ นายจ้างต้องจัดให้มีที่ล้างมือ ที่ล้างหน้า และที่อาบน้ำ เพื่อให้ลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสีใช้หลังจากปฏิบัติงานหรือก่อนออกจากพื้นที่ปฏิบัติงานของลูกจ้าง และต้องจัดให้มีสถานที่ที่ปลอดภัยในการเก็บชุดทำงานเพื่อให้ลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสีถอดชุดทำงานและเก็บไว้ในสถานที่ดังกล่าว

ข้อ ๑๗ นายจ้างต้องจัดให้มีการทำความสะอาดชุดทำงานที่ใช้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสี สิ่งของ อุปกรณ์ เครื่องใช้ รวมทั้งสถานที่ที่มีการปนเปื้อนวัสดุกัมมันตรังสีหรือวัสดุนิวเคลียร์ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ

ข้อ ๑๘ นายจ้างต้องจัดให้มีแผนเพื่อป้องกันและระงับอันตรายจากรังสีในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินทางรังสี และต้องจัดให้มีการฝึกซ้อมตามแผนดังกล่าวอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และเก็บเอกสารหรือหลักฐานการฝึกซ้อมไว้ ณ สถานประกอบกิจการ ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบ

ในกรณีที่นายจ้างจัดให้มีแผนเพื่อป้องกันและระงับอันตรายจากรังสีในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินทางรังสีตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่านายจ้างได้จัดให้มีแผนตามวรรคหนึ่งแล้ว

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่ต้นกำเนิดรังสีรั่วไหล ทก หล่น หรือฟุ้งกระจาย เกิดอัคคีภัย หรือเกิดเหตุฉุกเฉินทางรังสีอันอาจเป็นเหตุให้ลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือเสียชีวิต ให้นายจ้างสั่งให้ลูกจ้างทุกคนหยุดการทำงานและออกไปยังสถานที่ที่ปลอดภัยทันที และให้นายจ้างดำเนินการตามแผนเพื่อป้องกันและระงับอันตรายจากรังสีในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินทางรังสีทันที

ข้อ ๒๐ นายจ้างต้องเก็บรักษา เคลื่อนย้าย และขนส่งต้นกำเนิดรังสี รวมทั้งจัดการกากกัมมันตรังสีหรือเชื้อเพลิงนิวเคลียร์ใช้แล้ว ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ

หมวด ๓

สัญลักษณ์ทางรังสี สัญญาณเตือนภัย และระบบสัญญาณฉุกเฉิน

ข้อ ๒๑ นายจ้างต้องจัดให้มีสัญลักษณ์ทางรังสีพร้อมข้อความเตือนภัยจากรังสีแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนบริเวณพื้นที่ควบคุม ต้นกำเนิดรังสี กากกัมมันตรังสี และเชื้อเพลิงนิวเคลียร์ใช้แล้ว ทั้งนี้สัญลักษณ์ทางรังสีพร้อมข้อความเตือนภัยดังกล่าวให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ

ข้อ ๒๒ นายจ้างต้องจัดให้มีสัญญาณไฟสีแดงหรือป้ายสัญลักษณ์เตือนภัยให้เห็นได้อย่างชัดเจนขณะที่มีการใช้งานต้นกำเนิดรังสี

ข้อ ๒๓ นายจ้างต้องจัดให้มีระบบสัญญาณฉุกเฉินในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินทางรังสีเพื่อให้ลูกจ้างออกไปยังสถานที่ที่ปลอดภัย โดยสัญญาณฉุกเฉิน ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ระบบสัญญาณฉุกเฉินต้องเปล่งเสียงให้ลูกจ้างซึ่งทำงานภายในอาคารได้ยินอย่างทั่วถึง

(๒) อุปกรณ์ที่ทำให้เสียงของสัญญาณฉุกเฉินทำงานต้องอยู่ในที่เด่นชัดและเข้าไปถึงได้ง่าย

(๓) สัญญาณฉุกเฉินจะต้องมีเสียงที่แตกต่างไปจากเสียงที่ใช้ในสถานประกอบการทั่วไป และห้ามใช้เสียงดังกล่าวในกรณีอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกัน

(๔) กิจการสถานพยาบาลหรือสถานที่ที่ไม่ต้องการใช้เสียง ต้องจัดให้มีอุปกรณ์หรือมาตรการอื่นใดที่สามารถแจ้งเหตุได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น สัญญาณไฟ รหัส

นายจ้างต้องจัดให้มีการทดสอบประสิทธิภาพในการทำงานของระบบสัญญาณฉุกเฉินอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง และเก็บเอกสารหรือหลักฐานการทดสอบไว้ ณ สถานประกอบการ ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบ

หมวด ๔

อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล

ข้อ ๒๔ นายจ้างต้องจัดให้มีอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล เช่น หมวกพลาสติก ถุงมือผ้าหรือยาง รองเท้า เสื้อคลุมที่ทำด้วยผ้าหรือยาง แวนตา ที่กรองอากาศ เครื่องช่วยหายใจ หรืออุปกรณ์อื่นที่จำเป็น ซึ่งมีคุณสมบัติที่สามารถป้องกันหรือลดอันตรายจากรังสีที่จะเข้าสู่ร่างกาย เพื่อให้ลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสีใช้หรือสวมใส่ตลอดเวลาขณะปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามสภาพและลักษณะของงาน

นายจ้างต้องควบคุมดูแลให้ลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสีใช้หรือสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตลอดเวลาขณะปฏิบัติงาน ในกรณีที่ลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสีไม่ใช้หรือไม่สวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล นายจ้างต้องสั่งให้ลูกจ้างดังกล่าวหยุดปฏิบัติงานทันทีจนกว่าจะได้ใช้หรือสวมใส่อุปกรณ์ดังกล่าว

ข้อ ๒๕ นายจ้างต้องดำเนินการเกี่ยวกับอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำคู่มือหรือเอกสารเกี่ยวกับประโยชน์ วิธีการใช้ และวิธีการบำรุงรักษาอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล พร้อมทั้งแจกจ่ายให้แก่ลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสีทุกคน ทั้งนี้ คู่มือและเอกสารอย่างน้อยต้องมีข้อความเป็นภาษาไทยและภาษาอื่นที่ลูกจ้างสามารถเข้าใจได้แล้วแต่กรณี

(๒) สาธิตเกี่ยวกับวิธีการใช้และวิธีการบำรุงรักษาอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ให้ลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสีทราบ

(๓) กำหนดมาตรการหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการใช้และการบำรุงรักษาอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลเป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมทั้งแจ้งให้ลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสีทราบ

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่นายจ้างนำต้นกำเนิดรังสีเข้ามาในสถานประกอบการก่อนวันที่ กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ ให้นายจ้างแจ้งประเภทต้นกำเนิดรังสี ปริมาณรังสี และสถานประกอบการซึ่งต้นกำเนิดรังสีนั้นตั้งอยู่ รวมทั้งแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการอนุญาตหรือการแจ้งการครอบครอง หรือใช้ตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในสามสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลตามวรรคหนึ่ง ให้นายจ้างแจ้งต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔

สุชาติ ชมกลิ่น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ บัญญัติให้นายจ้างบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวง และเพื่อให้การทำงานเกี่ยวกับรังสีมีมาตรฐาน อันจะทำให้ลูกจ้างมีความปลอดภัยในการทำงานมากขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เรื่อง แบบแจ้งประเภทต้นกำเนิดรังสี ปริมาณรังสี สถานประกอบกิจการซึ่งต้นกำเนิดรังสีตั้งอยู่
ข้อมูลเกี่ยวกับการอนุญาตหรือการแจ้งการครอบครองหรือใช้ และกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูล

โดยที่กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานการทำงานเกี่ยวกับรังสี พ.ศ. ๒๕๖๔ ข้อ ๓ และข้อ ๕ กำหนดให้นายจ้างแจ้งประเภทต้นกำเนิดรังสี ปริมาณรังสี สถานประกอบกิจการซึ่งต้นกำเนิดรังสีตั้งอยู่ ข้อมูลเกี่ยวกับการอนุญาตหรือการแจ้งการครอบครองหรือใช้ตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์ เพื่อสันติต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่นำต้นกำเนิดรังสีเข้ามาในสถานประกอบกิจการ และกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลดังกล่าว ให้แจ้งต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๓ และข้อ ๕ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานการทำงานเกี่ยวกับรังสี พ.ศ. ๒๕๖๔ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จึงได้ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๒ การแจ้งประเภทต้นกำเนิดรังสี ปริมาณรังสี สถานประกอบกิจการซึ่งต้นกำเนิดรังสีตั้งอยู่ ข้อมูลเกี่ยวกับการอนุญาตหรือการแจ้งการครอบครองหรือใช้ตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ รวมทั้งกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลดังกล่าว ให้เป็นไปตามแบบ กก.ร.๑ ท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

นิยม สองแก้ว

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

แบบแจ้งประเภทต้นกำเนิดรังสี ปริมาณรังสี สถานประกอบกิจการซึ่งต้นกำเนิดรังสีตั้งอยู่
ข้อมูลเกี่ยวกับการอนุญาตหรือการแจ้งการครอบครองหรือใช้ และกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูล
ตามข้อ ๓ และข้อ ๕ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานการทำงานเกี่ยวกับรังสี พ.ศ. ๒๕๖๔

๑. ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) นายจ้าง/ผู้มีอำนาจกระทำการแทน
๒. ชื่อสถานประกอบกิจการ.....
เลขทะเบียนนิติบุคคล.....
ประกอบกิจการ.....
ตั้งอยู่เลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....
ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....
โทรศัพท์..... โทรสาร..... โทรศัพท์มือถือ.....
Email.....
๓. จำนวนลูกจ้างทั้งหมดของสถานประกอบกิจการคน
จำนวนลูกจ้างที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสี.....คน ชาย.....คน หญิง.....คน
๔. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยทางรังสีหรือเจ้าหน้าที่ดำเนินการทางเทคนิคเกี่ยวกับวัสดุนิวเคลียร์ตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ หรือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างานตามข้อ ๑๕ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานการทำงานเกี่ยวกับรังสี พ.ศ. ๒๕๖๔ ของสถานประกอบกิจการ (แบบสำเนาเอกสารการเป็นเจ้าหน้าที่ดังกล่าว พร้อมรับรองความถูกต้อง)
- เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยทางรังสี จำนวน.....คน
- เจ้าหน้าที่ดำเนินการทางเทคนิคเกี่ยวกับวัสดุนิวเคลียร์ จำนวน.....คน
- เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน (เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับต้นกำเนิดรังสี) จำนวน.....คน

ชื่อ-นามสกุล	ระบุประเภทของเจ้าหน้าที่	เลขที่ใบอนุญาตหรือเลขทะเบียน
๑)	☐ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยทางรังสี ☐ เจ้าหน้าที่ดำเนินการทางเทคนิคเกี่ยวกับวัสดุนิวเคลียร์ ☐ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน	
๒)	☐ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยทางรังสี ☐ เจ้าหน้าที่ดำเนินการทางเทคนิคเกี่ยวกับวัสดุนิวเคลียร์ ☐ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน	

๕. ประเภทต้นกำเนิดรังสี ปริมาณรังสี สถานประกอบกิจการซึ่งต้นกำเนิดรังสีนั้นตั้งอยู่ ข้อมูลเกี่ยวกับการอนุญาตหรือการแจ้งการครอบครองหรือใช้ และกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลดังกล่าว ตามตารางแนบท้าย จำนวนหน้า

ลงชื่อ.....
(.....)
นายจ้าง/ผู้มีอำนาจกระทำการแทน
วัน เดือน ปี.....

๔.๓ วัสดุนิวเคลียร์

แบบ กภ.ร.๑

ลำดับที่	ชื่อต้นกำเนิดรังสี (วัสดุนิวเคลียร์)	ปริมาณ		สถานประกอบการ		จุดมุ่งหมาย ในการใช้งาน ^(๓)	การเปลี่ยนแปลง ปริมาณต้นกำเนิดรังสี (วัสดุนิวเคลียร์) ^(๔) (กรณีแจ้งการเปลี่ยนแปลง)
		ตามใบรับรอง ^(๑) (วัน เดือน ปี)	ปริมาณที่ตรวจสอบ ^(๑) (วัน เดือน ปี)	สถานที่เก็บรักษา และวัน เดือน ปีที่เก็บรักษา	สถานที่ใช้งาน ^(๒)		

ประทับตรา
นิติบุคคล

ลงชื่อ.....

(.....)

นายจ้าง/ผู้มีอำนาจกระทำการแทน

หมายเหตุ

- (๑) ให้ระบุปริมาณความแรงรังสีในกรณีที่สุดเป็นมัมเนตรังสี และระบุอัตรากำลังหรือปริมาณรังสีสูงสุดในกรณีที่เป็นเครื่องกำเนิดรังสี
- (๒) กรณีเป็นการใช้งานนอกสถานที่ เช่น รถบริการถ่ายภาพรังสี ต้องมีสมุดบันทึกรายการการใช้งาน (Log Book) ทุกครั้ง
- (๓) ให้ระบุจุดมุ่งหมายในการใช้งาน เช่น การตรวจสอบวัสดุไหล การวัดระดับของไหล การวัดน้ำหนัก การวัดความหนาของวัสดุ การวัดความหนาแน่น การตรวจสอบด้วยการถ่ายภาพรังสี การรักษาทางการแพทย์ ฯลฯ
- (๔) ให้ระบุว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงโดยเพิ่ม หรือลด หรือยกเลิกปริมาณต้นกำเนิดรังสี
- (๕) กรณีเป็นนิติบุคคลให้ลงนามและประทับตราโดยผู้มีอำนาจตามหนังสือรับรองนิติบุคคล

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เรื่อง แบบจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณรังสีสะสมและแบบแจ้งปริมาณรังสีสะสมที่เกินกำหนด
ของลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสี

โดยที่กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานการทำงานเกี่ยวกับรังสี พ.ศ. ๒๕๖๔ ข้อ ๑๓ กำหนดให้ นายจ้างต้องจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณรังสีสะสมเป็นประจำทุกเดือนหรือทุกสามเดือน โดยต้องแจ้งให้ ลูกจ้างทราบทุกครั้งและแจ้งปริมาณรังสีสะสมที่เกินกำหนดพร้อมสาเหตุและการป้องกันแก้ไขต่ออธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ทราบข้อมูลปริมาณรังสีสะสม ตามแบบที่อธิบดี ประกาศกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๓ แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานการทำงานเกี่ยวกับรังสี พ.ศ. ๒๕๖๔ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จึงได้ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๒ การจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณรังสีสะสมที่ลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสี ได้รับเป็นประจำทุกเดือนหรือทุกสามเดือนขึ้นอยู่กับประเภทต้นกำเนิดรังสี ให้เป็นไปตามแบบ กภ.ร.๒ ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๓ แบบแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณรังสีสะสมที่ลูกจ้างได้รับเกินปริมาณที่กำหนด ตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ ให้เป็นไปตามแบบ กภ.ร.๓ ท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

นิยม สองแก้ว

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

๑. ปริมาณรังสีสะสมที่ได้รับ หมายความว่า ผลรวมของปริมาณรังสีที่ร่างกายได้รับ โดยเป็นค่าปริมาณรังสีที่ลูกจ้างคนนั้นซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสีได้รับเป็นประจำวันหรือทุกสัปดาห์ขึ้นอยู่กับประเภทหมวกนิรภัย โดยอ่านค่าหรือแปลผลจากอุปกรณ์บันทึกปริมาณรังสีประจำตัวบุคคล
๒. ค่ามาตรฐานการปฏิบัติงานต้องมีให้ได้รับรังสีเกินปริมาณที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้
๒.๑ ปริมาณรังสีแสดงผล ๒๐ มิลลิซีเวิร์ตต่อปี โดยเฉลี่ยในช่วงห้าปีติดต่อกัน ทั้งนี้ในแต่ละปี จะได้รับรังสีได้ไม่เกิน ๕๐ มิลลิซีเวิร์ต และตลอดช่วงห้าปีติดต่อกัน จะต้องได้รับรังสีไม่เกิน ๑๐๐ มิลลิซีเวิร์ต
๒.๒ ปริมาณรังสีสมมูล สำหรับเลนส์ของดวงตา ๒๐ มิลลิซีเวิร์ตต่อปี โดยเฉลี่ยในช่วงห้าปีติดต่อกัน ทั้งนี้ในแต่ละปี จะได้รับรังสีได้ไม่เกิน ๕๐ มิลลิซีเวิร์ต และตลอดช่วงห้าปีติดต่อกัน จะต้องได้รับรังสีไม่เกิน ๑๐๐ มิลลิซีเวิร์ต
๒.๓ ปริมาณรังสีสมมูล สำหรับส่วนที่เป็นผิวหนัง มือ และเท้า ๕๐๐ มิลลิซีเวิร์ตต่อปี โดยปริมาณรังสีสมมูลสำหรับส่วนที่เป็นผิวหนังนั้นให้วัดจากค่าเฉลี่ยปริมาณรังสีต่อ ๑ ตารางเซนติเมตร ของบริเวณผิวหนังที่ได้รับรังสีมากที่สุด
๓. ในหนังสือให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยทางรังสีหรือเจ้าหน้าที่ดำเนินการทางเทคนิคเกี่ยวกับวัสดุนิวเคลียร์ หรือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน ตรวจสอบค่าปริมาณรังสีสะสม และลงลายมือชื่อเป็นผู้รับรองรายงานค่าปริมาณรังสีที่ลูกจ้างได้รับเป็นประจำทุกเดือนหรือทุกสามเดือน
๔. กรณีเป็นนิติบุคคลให้ลงนามและประทับตราโดยผู้มีอำนาจตามหนังสือรับรองนิติบุคคล

แบบแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณรังสีสะสมที่เกินกำหนดของลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสี

ตามข้อ ๑๓ วรรคสอง แห่งกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานการทำงานเกี่ยวกับรังสี พ.ศ. ๒๕๖๔

๑. ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) นายจ้าง/ผู้มีอำนาจกระทำการแทน

๒. ชื่อสถานประกอบการ เลขทะเบียนนิติบุคคล

เลขทะเบียนนิติบุคคล

ประกอบกิจการ

ตั้งอยู่เลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย ถนน ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด รหัสไปรษณีย์

โทรศัพท์ โทรสาร. โทรศัพท์มือถือ

๓. จำนวนลูกจ้างทั้งหมดของสถานประกอบการ คน

จำนวนลูกจ้างที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสี คน ชาย คน หญิง

จำนวนลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสีได้รับปริมาณรังสีสะสมเกินปริมาณที่กำหนด จำนวน คน ชาย คน หญิง

๔. วันที่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณรังสีสะสมที่ลูกจ้างได้รับเกินปริมาณที่กำหนด คือ วันที่ เดือน พ.ศ.

๕. ข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณรังสีสะสมที่ลูกจ้างได้รับเกินปริมาณที่กำหนด

ลำดับที่	ชื่อและนามสกุลลูกจ้าง		ลักษณะงานที่ปฏิบัติ (อธิบายพอสังเขป)	ประสบการณ์เกี่ยวกับรังสี	ต้นกำเนิดรังสี	ปริมาณรังสีสะสม ที่ได้รับเกินปริมาณ ที่กำหนด (มิลลิซีเวิร์ต)	สาเหตุ	การดำเนินการป้องกันแก้ไข
	หน่วยงาน/ฝ่าย/แผนก ที่ปฏิบัติงาน	ช่วงระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน (วันเดือนปี ถึง วันเดือนปี)						
				☐ ไม่เคยทำงานเกี่ยวกับรังสี ☐ เคยทำงานเกี่ยวกับรังสีมาก่อน (โปรดระบุสถานประกอบ กิจการลักษณะงานที่ทำ และระยะเวลาการปฏิบัติงาน)	☐ วัสดุแก๊สมันตรังสี ☐ เครื่องกำเนิดรังสี ☐ วัสดุนิวเคลียร์ (ระบุรายละเอียดต้นกำเนิดรังสี)			☐ การรักษา ☐ การป้องกันตัวลูกจ้าง ☐ การแก้ไขสภาพแวดล้อมในการทำงาน (ระบุรายละเอียดการดำเนินการป้องกันแก้ไข)

ลงชื่อ

(.....)

นายจ้าง/ผู้มีอำนาจกระทำการแทน

วัน เดือน ปี

โปรดอ่านคำสั่งแจ้งด้านล่าง

ประทับตรา
นิติบุคคล

๑. ปริมาณรังสีสะสมที่ได้รับ หมายถึงความว่า ผลรวมของปริมาณรังสีที่ร่างกายได้รับ โดยเป็นค่าปริมาณรังสีที่ลูกจ้างคนนั้นซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสีได้รับเป็นประจำวันทุกเดือน หรือทุกสามเดือนขึ้นอยู่กับประเภทหน้าที่งานโดยรังสี โดยอ่านค่าหรือแปลผลจากอุปกรณ์บันทึกปริมาณรังสีประจำตัวบุคคล
๒. ค่ามาตรฐานการปฏิบัติงานต้องมิให้ได้รับรังสีเกินปริมาณที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้
 - ๒.๑ ปริมาณรังสีขงผล ๒๐ มิลลิซีเวิร์ตต่อปี โดยเฉลี่ยในช่วงห้าปีติดต่อกัน ทั้งนี้ ในแต่ละปี จะได้รับรังสีไม่เกิน ๕๐ มิลลิซีเวิร์ต และตลอดช่วงห้าปีติดต่อกัน จะต้องได้รับรังสีไม่เกิน ๑๐๐ มิลลิซีเวิร์ต
 - ๒.๒ ปริมาณรังสีสมมูล สำหรับเลนส์ของดวงตา ๒๐ มิลลิซีเวิร์ตต่อปี โดยเฉลี่ยในช่วงห้าปีติดต่อกัน ทั้งนี้ ในแต่ละปีจะได้รับรังสีไม่เกิน ๕๐ มิลลิซีเวิร์ต และตลอดช่วงห้าปีติดต่อกัน จะต้องได้รับรังสีไม่เกิน ๑๐๐ มิลลิซีเวิร์ต
 - ๒.๓ ปริมาณรังสีสมมูล สำหรับส่วนที่เป็นผิวหนัง มือ และเท้า ๕๐๐ มิลลิซีเวิร์ตต่อปี โดยปริมาณรังสีสมมูลสำหรับส่วนที่เป็นผิวหนังนั้นให้วัดจากค่าเฉลี่ยปริมาณรังสีต่อ ๑ ตารางเซนติเมตร ของบริเวณผิวหนังที่ได้รับรังสีมากที่สุด
๓. กรณีเป็นนิติบุคคลให้ลงนามและประทับตราโดยผู้มีอำนาจตามหนังสือรับรองนิติบุคคล

กฎกระทรวง

กำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับระบบการจัดการด้านความปลอดภัย

พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๓ ในกฎกระทรวงนี้

“ระบบการจัดการด้านความปลอดภัย” หมายความว่า ระบบการจัดการที่กำหนดขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของระบบการจัดการของสถานประกอบกิจการเพื่อนำไปปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งครอบคลุมการจัดการความเสี่ยงด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๔ นายจ้างของสถานประกอบกิจการตามที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ ที่มีลูกจ้างจำนวนห้าสิบคนขึ้นไป ต้องจัดให้มีระบบการจัดการด้านความปลอดภัย ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มิได้ลูกจ้างครบจำนวนดังกล่าว

ข้อ ๕ ระบบการจัดการด้านความปลอดภัย อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) นโยบายด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
- (๒) การจัดการองค์กรด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
- (๓) แผนงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และการนำไปปฏิบัติ
- (๔) การประเมินผลและการทบทวนระบบการจัดการด้านความปลอดภัย
- (๕) การปรับปรุงและการพัฒนาระบบการจัดการด้านความปลอดภัย

ข้อ ๖ ในการกำหนดนโยบายด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามข้อ ๕ (๑) นายจ้างต้องมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้ลูกจ้างในสถานประกอบกิจการมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และเผยแพร่ให้ลูกจ้างหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องทราบอย่างทั่วถึง

(๒) จัดทำนโยบายด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามข้อ ๕ (๑) เป็นภาษาไทยหรือจะมีภาษาอื่นที่ลูกจ้างสามารถเข้าใจด้วยก็ได้ พร้อมลงลายมือชื่อประทับตรารับรอง และลงวันที่ให้ถูกต้องครบถ้วน โดยจะจัดทำในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ด้วยก็ได้

(๓) จัดให้มีการทบทวนนโยบายด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ข้อ ๗ นโยบายด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามข้อ ๕ (๑) ต้องสอดคล้องกับสภาพการทำงานและกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อคุ้มครองความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของลูกจ้างในสถานประกอบกิจการ

(๒) เพื่อให้การปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อ ๘ การจัดการองค์การด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามข้อ ๕ (๒) อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) การจัดให้มีบุคลากรซึ่งมีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการดำเนินการตามระบบการจัดการด้านความปลอดภัยที่เหมาะสมกับบุคลากรแต่ละตำแหน่ง

(๒) การฝึกอบรมบุคลากรเกี่ยวกับการดำเนินการตามระบบการจัดการด้านความปลอดภัย เพื่อให้มีความรู้และทักษะเพียงพอ สามารถปฏิบัติงานที่รับผิดชอบได้อย่างปลอดภัย

(๓) การจัดทำเอกสารเกี่ยวกับระบบการจัดการด้านความปลอดภัยให้เป็นปัจจุบัน เก็บไว้ในสถานประกอบกิจการเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปีนับแต่วันจัดทำ และพร้อมที่จะให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้ โดยจะจัดทำในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ด้วยก็ได้

(๔) การสื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับระบบการจัดการด้านความปลอดภัยให้แก่ลูกจ้าง หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องในสถานประกอบกิจการ และข้อมูลเกี่ยวกับอันตรายและมาตรฐานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานให้แก่ผู้รับเหมาและผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง

ข้อ ๙ แผนงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามข้อ ๕ (๓) อย่างน้อยต้องมีเนื้อหา ดังต่อไปนี้

(๑) การทบทวนสถานะเบื้องต้นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่ปรากฏอยู่ในบริเวณที่ทำงานของลูกจ้าง ซึ่งรวมถึงการระบายอากาศ สารเคมีอันตราย ความร้อน แสงสว่าง เสียง รั้วสี ไฟฟ้า

ที่อับอากาศ เครื่องจักร อาคาร สถานที่ ตลอดจนสภาพและลักษณะการทำงานอย่างอื่นของลูกจ้าง และในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมจะต้องมีการทบทวนสถานะเบื้องต้นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม เพื่อให้ทราบถึงอันตรายหรือระดับความเสี่ยงด้วยทุกครั้ง

(๒) การนำผลการทบทวนสถานะเบื้องต้นมาวางแผนงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งอย่างน้อยต้องมีการกำหนดผู้รับผิดชอบ งบประมาณ ระยะเวลา ในการดำเนินการ และเกณฑ์การประเมินผล

(๓) การนำแผนงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ไปปฏิบัติ

(๔) การประเมินผลที่ได้จากการปฏิบัติตามแผนงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

(๕) การนำผลการประเมินตาม (๔) ไปปรับปรุงแผนงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อ ๑๐ ในการประเมินผลและการทบทวนระบบการจัดการด้านความปลอดภัยตามข้อ ๕ (๔) อย่างน้อยต้องดำเนินการ ดังนี้

(๑) มีการตรวจติดตามและการวัดผลการปฏิบัติงานของระบบการจัดการด้านความปลอดภัย

(๒) มีการสอบสวนหาสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุ การเจ็บป่วย โรคจากการทำงานหรือ ความเสียหายต่อทรัพย์สิน เพื่อกำหนดมาตรการในการแก้ไขและปรับปรุงระบบการจัดการด้านความปลอดภัย และกำหนดมาตรการป้องกันการเกิดเหตุดังกล่าวซ้ำอีก

(๓) มีการทบทวนระบบการจัดการด้านความปลอดภัย โดยนำผลการดำเนินการตามระบบ การจัดการด้านความปลอดภัยของสถานประกอบกิจการมาวิเคราะห์หาสาเหตุของข้อบกพร่องและ แนวโน้มที่จะเกิดข้อบกพร่อง

นายจ้างต้องจัดให้มีการประเมินผลและการทบทวนระบบการจัดการด้านความปลอดภัย ตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ข้อ ๑๑ การปรับปรุงและการพัฒนาระบบการจัดการด้านความปลอดภัยตามข้อ ๕ (๕) ต้องนำผลที่ได้จากการประเมินผลและการทบทวนระบบการจัดการด้านความปลอดภัยตามข้อ ๑๐ มาปรับปรุงแก้ไขระบบการจัดการด้านความปลอดภัยด้วย

การปรับปรุงและการพัฒนาระบบการจัดการด้านความปลอดภัยตามวรรคหนึ่ง ต้องมี การดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ระบบการจัดการด้านความปลอดภัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อ ๑๒ เพื่อให้ระบบการจัดการด้านความปลอดภัยของสถานประกอบกิจการเป็นไปอย่าง มีประสิทธิภาพ ให้นายจ้างของสถานประกอบกิจการต้อง

- (๑) ควบคุมดูแลการดำเนินการตามระบบการจัดการด้านความปลอดภัย
- (๒) เปิดโอกาสให้ลูกจ้างทุกคนมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามระบบการจัดการด้านความปลอดภัย
- (๓) จัดให้ลูกจ้างสามารถเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกัระบบการจัดการด้านความปลอดภัยได้ โดยคำนึงถึงการรักษาข้อมูลส่วนบุคคล

(๔) จัดให้มีช่องทางในการรับความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ หรือข้อร้องเรียนเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของลูกจ้าง เพื่อนำข้อมูลมาพิจารณาดำเนินการปรับปรุงแก้ไขระบบการจัดการด้านความปลอดภัย

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่นายจ้างได้จัดให้มีระบบการจัดการด้านความปลอดภัยตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มาตรฐานขององค์การมาตรฐานสากล (International Standardization for Organization : ISO) มาตรฐานขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization : ILO) มาตรฐานของสถาบันมาตรฐานสหราชอาณาจักร (British Standards Institution : BSI) มาตรฐานของสำนักงานบริหารความปลอดภัยและอาชีวอนามัยแห่งชาติ (Occupational Safety and Health Administration : OSHA) มาตรฐานของสถาบันมาตรฐานแห่งชาติประเทศสหรัฐอเมริกา (American National Standards Institute : ANSI) มาตรฐานของประเทศออสเตรเลียและประเทศนิวซีแลนด์ (Australia Standards/New Zealand Standards : AS/NZS) มาตรฐานของสมาพันธ์การกำหนดมาตรฐานของประเทศแคนาดา (Canadian Standards Association : CSA) หรือมาตรฐานอื่นที่เทียบเท่าตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ให้ถือว่าได้จัดให้มีระบบการจัดการด้านความปลอดภัยตามกฎหมายนี้แล้ว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕

สุชาติ ชมกลิ่น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

บัญชีท้ายกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับระบบการจัดการด้านความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๖๕

ลำดับ	สถานประกอบกิจการ
๑.	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่
๒.	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับกิจการปิโตรเลียมตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม
๓.	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับปิโตรเคมี
๔.	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม
๕.	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการแยกก๊าซธรรมชาติ
๖.	อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์
๗.	อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์อาหาร
๘.	อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม
๙.	อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากยาสูบ
๑๐.	อุตสาหกรรมสิ่งทอ
๑๑.	อุตสาหกรรมเสื้อผ้าหรือเครื่องแต่งกาย
๑๒.	อุตสาหกรรมเครื่องหนัง
๑๓.	อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากไม้
๑๔.	อุตสาหกรรมกระดาษหรือผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปจากกระดาษ
๑๕.	อุตสาหกรรมการผลิตสารเคมีหรือเคมีภัณฑ์
๑๖.	อุตสาหกรรมเภสัชภัณฑ์หรือเวชภัณฑ์ทางการแพทย์
๑๗.	อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง
๑๘.	อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์พลาสติก
๑๙.	อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ที่ทำจากแร่โลหะ
๒๐.	อุตสาหกรรมโลหะหรือผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะ
๒๑.	อุตสาหกรรมอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์
๒๒.	อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้า
๒๓.	อุตสาหกรรมเครื่องจักรหรือเครื่องมือกล
๒๔.	อุตสาหกรรมยานพาหนะ ชิ้นส่วนยานพาหนะ หรืออุปกรณ์เสริมสำหรับยานพาหนะ
๒๕.	อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์
๒๖.	อุตสาหกรรมเครื่องประดับ
๒๗.	อุตสาหกรรมเครื่องดนตรี
๒๘.	อุตสาหกรรมอุปกรณ์กีฬาออกกำลังกาย

ลำดับ	สถานประกอบกิจการ
๒๙.	อุตสาหกรรมของเล่น
๓๐.	อุตสาหกรรมเครื่องมืออุปกรณ์ทางการแพทย์
๓๑.	อุตสาหกรรมการผลิตไฟฟ้า การจัดส่ง หรือการจ่ายไฟฟ้า
๓๒.	อุตสาหกรรมการผลิตหรือการบรรจุก๊าซ
๓๓.	อุตสาหกรรมการผลิตถ่านโค้ก
๓๔.	อุตสาหกรรมการผลิต การเก็บ หรือการจำหน่ายไอน้ำ
๓๕.	อุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์หรือการเพาะปลูก
๓๖.	สถานีบริการตามกฎหมายว่าด้วยการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง
๓๗.	คลังน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง
๓๘.	การให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
๓๙.	อุตสาหกรรมการนำวัสดุที่ใช้แล้วกลับมาใช้ใหม่
๔๐.	อุตสาหกรรมการแต่งแร่ การขุดแร่รายย่อย หรือการร่อนแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่
๔๑.	การก่อสร้าง การตัดแปลง การซ่อมแซม หรือการรื้อถอนอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร
๔๒.	อุตสาหกรรมการขนส่ง
๔๓.	การบริการการเดินอากาศตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ
๔๔.	กิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นตามกฎหมายว่าด้วยคลังสินค้า ไซโล และห้องเย็น
๔๕.	กิจการโทรคมนาคมตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
๔๖.	การติดตั้ง การซ่อม หรือการซ่อมบำรุงเครื่องจักร
๔๗.	โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม
๔๘.	กิจการนิติบุคคลอาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด
๔๙.	ห้างสรรพสินค้า ธุรกิจค้าปลีก หรือธุรกิจค้าส่ง
๕๐.	ศูนย์การจัดประชุมและการแสดงสินค้า
๕๑.	โรงพยาบาล
๕๒.	การทดสอบและวิเคราะห์การปฏิบัติการทางกายภาพ เคมี ชีวภาพ หรือวิศวกรรม
๕๓.	การขายและการบำรุงรักษายานยนต์หรือการซ่อมยานยนต์
๕๔.	สวนสัตว์หรือสวนสนุก

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ บัญญัติให้นายจ้างบริหารจัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งระบบการจัดการด้านความปลอดภัยเป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้การดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบการเป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ สมควรจะต้องมีระบบการจัดการด้านความปลอดภัยที่มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ โดยมีการทบทวน ปรับปรุง และแก้ไขอย่างต่อเนื่อง อันจะทำให้ลูกจ้างมีความปลอดภัยในการทำงานยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

การจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน
บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัย
ในสถานประกอบกิจการ
พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน
ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย
อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๔๙

ข้อ ๓ ในกฎกระทรวงนี้

“กรรมการความปลอดภัย” หมายความว่า กรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย
และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ

“คณะกรรมการความปลอดภัย” หมายความว่า คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย
และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ

“ผู้แทนนายจ้างระดับบริหาร” หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้บริหารซึ่งมีหน้าที่และอำนาจ
ทำการแทนนายจ้างในการจ้าง การเลิกจ้าง การให้บำเหน็จ การลงโทษ หรือการวินิจฉัยข้อร้องทุกข์
และได้รับมอบหมายเป็นหนังสือให้เป็นผู้แทนนายจ้างระดับบริหารเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎกระทรวงนี้

“หน่วยงานความปลอดภัย” หมายความว่า หน่วยงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และ
สภาพแวดล้อมในการทำงาน

หมวด ๑

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน

ข้อ ๔ นายจ้างของสถานประกอบกิจการประเภทที่ระบุในบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน เว้นแต่เป็นสถานประกอบกิจการประเภทที่มีจำนวนลูกจ้างไม่ถึงเกณฑ์ที่ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานในสถานประกอบกิจการที่นายจ้างต้องจัดให้มีตามวรรคหนึ่ง จะเป็นประเภทใดหรือระดับใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

ข้อ ๕ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานมีสองประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานโดยตำแหน่ง

(๒) เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานโดยหน้าที่เฉพาะ

ส่วนที่ ๑

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานโดยตำแหน่ง

ข้อ ๖ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานโดยตำแหน่งมีสองระดับ ดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน

(๒) เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร

ข้อ ๗ นายจ้างของสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๑ และบัญชี ๒ ที่มีลูกจ้างจำนวนสองคนขึ้นไป และสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๓ ที่มีลูกจ้างจำนวนยี่สิบคนขึ้นไป ต้องจัดให้ลูกจ้างระดับหัวหน้างานซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อ ๘ ทุกคน เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างานของสถานประกอบกิจการ ทั้งนี้ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่มิได้ลูกจ้างครบจำนวนดังกล่าว

ในกรณีที่ลูกจ้างระดับหัวหน้างานไม่มีคุณสมบัติตามข้อ ๘ ให้นายจ้างดำเนินการให้ลูกจ้างนั้นเข้ารับการศึกษาอบรมตามข้อ ๘ (๑) เพื่อแต่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน ทั้งนี้ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่นายจ้างแต่งตั้งให้เป็นลูกจ้างระดับหัวหน้างาน

ข้อ ๘ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างานต้องเป็นลูกจ้างระดับหัวหน้างานและมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน

(๒) เคยเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างานตามกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๔๙

(๓) มีคุณสมบัติตามข้อ ๑๕ ข้อ ๑๘ หรือข้อ ๒๑ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๙ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างานมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำกับดูแลลูกจ้างในหน่วยงานที่รับผิดชอบให้ปฏิบัติตามคู่มือว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ

(๒) วิเคราะห์งานในหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อค้นหาความเสี่ยงหรืออันตรายเบื้องต้นจากการทำงาน โดยอาจร่วมดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง หรือระดับวิชาชีพ

(๓) จัดทำคู่มือว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบ โดยร่วมดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง หรือระดับวิชาชีพ เพื่อเสนอคณะกรรมการความปลอดภัยหรือนายจ้าง แล้วแต่กรณี และทบทวนคู่มือดังกล่าวตามที่นายจ้างกำหนด โดยนายจ้างต้องกำหนดให้มีการทบทวนอย่างน้อยทุกหกเดือน

(๔) สอนวิธีการปฏิบัติงานที่ถูกต้องแก่ลูกจ้างในหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงาน

(๕) ตรวจสอบสภาพการทำงานของเครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยก่อนลงมือปฏิบัติงานประจำวัน

(๖) กำกับดูแลการใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลของลูกจ้างในหน่วยงานที่รับผิดชอบ

(๗) รายงานการประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้างต่อนายจ้าง และแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง หรือระดับวิชาชีพ สำหรับสถานประกอบกิจการที่มีหน่วยงานความปลอดภัย ให้แจ้งต่อหน่วยงานความปลอดภัยทันทีที่เกิดเหตุ

(๘) ตรวจสอบหาสาเหตุการประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้างร่วมกับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง หรือระดับวิชาชีพ และรายงานผลการตรวจสอบ รวมทั้งเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาต่อนายจ้าง เพื่อป้องกันการเกิดเหตุโดยไม่ซ้ำซ้ำ

(๙) ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

(๑๐) ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างหรือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหารมอบหมาย

ข้อ ๑๐ นายจ้างของสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๑ และบัญชี ๒ ที่มีลูกจ้างจำนวนสองคนขึ้นไป และสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๓ ที่มีลูกจ้างจำนวนยี่สิบคนขึ้นไป ต้องจัดให้ลูกจ้างระดับผู้บริหารซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อ ๑๑ ทุกคน เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหารของสถานประกอบกิจการ ทั้งนี้ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ลูกจ้างครบจำนวนดังกล่าว

ในกรณีที่ลูกจ้างระดับผู้บริหารไม่มีคุณสมบัติตามข้อ ๑๑ ให้นายจ้างดำเนินการให้ลูกจ้างนั้นเข้ารับการฝึกอบรมตามข้อ ๑๑ (๑) เพื่อแต่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร ทั้งนี้ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่นายจ้างแต่งตั้งให้เป็นลูกจ้างระดับผู้บริหาร

ในกรณีที่ไม่มีลูกจ้างระดับผู้บริหาร ให้นายจ้างเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร

ข้อ ๑๑ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหารต้องเป็นลูกจ้างระดับผู้บริหาร และมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร

(๒) เคยเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหารตามกฎหมายกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๔๙

(๓) มีคุณสมบัติตามข้อ ๒๑

ข้อ ๑๒ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหารมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำกับดูแลเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานทุกระดับซึ่งอยู่ในบังคับบัญชาของตน

(๒) เสนอแผนงานหรือโครงการด้านความปลอดภัยในการทำงานในหน่วยงานที่รับผิดชอบ
ต่อนายจ้าง

(๓) ส่งเสริม สนับสนุน และติดตามการดำเนินงานเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ให้เป็นไปตามแผนงานหรือโครงการ เพื่อให้มีการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานที่เหมาะสมกับสถานประกอบกิจการ

(๔) กำกับดูแลและติดตามให้มีการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้างตามที่ได้รับรายงานหรือตามข้อเสนอแนะของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน คณะกรรมการความปลอดภัย หรือหน่วยงานความปลอดภัย

ส่วนที่ ๒

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานโดยหน้าที่เฉพาะ

ข้อ ๑๓ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานโดยหน้าที่เฉพาะของสถานประกอบกิจการ มีสามระดับ ดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค

(๒) เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูง

(๓) เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ

ข้อ ๑๔ นายจ้างของสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๒ ที่มีลูกจ้างจำนวนยี่สิบคนขึ้นไป แต่ไม่ถึงห้าสิบคน ต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อ ๑๕ อย่างน้อยหนึ่งคน เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค เพื่อปฏิบัติหน้าที่ประจำสถานประกอบกิจการ ทั้งนี้ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่มิใช่ลูกจ้างครบจำนวนดังกล่าว

ข้อ ๑๕ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค

(๒) เคยเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคตามกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๔๙

(๓) มีคุณสมบัติตามข้อ ๑๘ หรือข้อ ๒๑ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๖ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบและเสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

(๒) วิเคราะห์งานเพื่อชี้บ่งอันตรายและกำหนดมาตรการป้องกันและขั้นตอนการทำงานอย่างปลอดภัยเสนอต่อนายจ้าง

(๓) แนะนำให้ลูกจ้างปฏิบัติตามคู่มือว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ

(๔) ตรวจสอบหาสาเหตุการประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ อันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้าง และรายงานผลการตรวจสอบ รวมทั้งเสนอแนะแนวทางการแก้ไข ปัญหาต่อนายจ้าง เพื่อป้องกันการเกิดเหตุโดยไม่ซ้ำซ้ำ

(๕) รวบรวมสถิติและจัดทำรายงานและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้างเสนอต่อนายจ้าง

(๖) ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างมอบหมาย

ข้อ ๑๗ นายจ้างของสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๒ ที่มีลูกจ้างจำนวนห้าสิบคนขึ้นไป แต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยคน ต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อ ๑๘ อย่างน้อยหนึ่งคน เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานเฉพาะระดับเทคนิคชั้นสูง เพื่อปฏิบัติหน้าที่ประจำสถานประกอบกิจการ ทั้งนี้ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่มียุทธศาสตร์ครบจำนวนดังกล่าว

ข้อ ๑๘ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคชั้นสูงต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิคหรือเทียบเท่า และผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคชั้นสูง และผ่านการประเมิน

(๒) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ ๖ หรือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า และได้ทำงานเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคชั้นสูง และผ่านการประเมิน

(๓) มีคุณสมบัติตามข้อ ๒๑

(๔) เคยเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูงตามกฎหมายกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๔๙

(๕) เคยเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๘ หรือเคยเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานตามประกาศคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ลงวันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๔ และผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูง และผ่านการประเมิน

(๖) เคยเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพตามประกาศกระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๐ และผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูง และผ่านการประเมิน

ข้อ ๑๙ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูงมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบและเสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

(๒) วิเคราะห์งานเพื่อชี้บ่งอันตรายและกำหนดมาตรการป้องกันและขั้นตอนการทำงานอย่างปลอดภัยเสนอต่อนายจ้าง

(๓) วิเคราะห์แผนงานหรือโครงการและข้อเสนอแนะของหน่วยงานต่าง ๆ และเสนอแนะมาตรการความปลอดภัยในการทำงานต่อนายจ้าง

(๔) ตรวจสอบการปฏิบัติงานของสถานประกอบกิจการให้เป็นไปตามแผนงาน โครงการ หรือมาตรการความปลอดภัยในการทำงาน

(๕) แนะนำให้ลูกจ้างปฏิบัติตามข้อบังคับและคู่มือว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ

(๖) แนะนำ ฝึกสอน และอบรมลูกจ้าง เพื่อให้การปฏิบัติงานปลอดภัยจากเหตุอันจะทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยในการทำงาน

(๗) ตรวจสอบหาสาเหตุและวิเคราะห์การประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้าง และรายงานผลการตรวจสอบ รวมทั้งเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาค่อนายจ้างเพื่อป้องกันการเกิดเหตุโดยไม่ชักช้า

(๘) รวบรวมสถิติ วิเคราะห์ข้อมูล และจัดทำรายงานและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้างเสนอต่อนายจ้าง

(๙) ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างมอบหมาย

ข้อ ๒๐ นายจ้างของสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๑ ที่มีลูกจ้างจำนวนสองคนขึ้นไป และสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๒ ที่มีลูกจ้างจำนวนหนึ่งร้อยคนขึ้นไป ต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อ ๒๑ อย่างน้อยหนึ่งคน เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ประจำสถานประกอบกิจการ ทั้งนี้ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่มิใช่ลูกจ้างครบจำนวนดังกล่าว

ข้อ ๒๑ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี สาขาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย หรือเทียบเท่าตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี และเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูงมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ และผ่านการประเมิน

(๓) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี และเป็นผู้มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่าห้าปีในสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๑ หรือสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๒ และผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ และผ่านการประเมิน ภายในห้าปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ

(๔) เคยเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพตามกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๔๙

(๕) เคยเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพตามประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๐ และผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ และผ่านการประเมิน ภายในห้าปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ

(๖) เคยเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๘ หรือเป็นผู้มีคุณสมบัติเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานตามประกาศคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ลงวันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๔ และผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ และผ่านการประเมิน ภายในห้าปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ

ข้อ ๒๒ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบและเสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

(๒) วิเคราะห์งานเพื่อชี้บ่งอันตรายและกำหนดมาตรการป้องกันและขั้นตอนการทำงานอย่างปลอดภัยเสนอต่อนายจ้าง

(๓) ประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

(๔) วิเคราะห์แผนงานหรือโครงการ และข้อเสนอแนะของหน่วยงานต่าง ๆ และเสนอแนะมาตรการความปลอดภัยในการทำงานต่อนายจ้าง

(๕) ตรวจสอบการปฏิบัติงานของสถานประกอบกิจการให้เป็นไปตามแผนงาน โครงการ หรือมาตรการความปลอดภัยในการทำงาน

(๖) แนะนำให้ลูกจ้างปฏิบัติตามคู่มือว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ

(๗) แนะนำ ฝึกสอน และอบรมลูกจ้าง เพื่อให้การปฏิบัติงานปลอดภัยจากเหตุอันจะทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยในการทำงาน

(๘) ตรวจสอบและประเมินสภาพแวดล้อมในการทำงานหรือดำเนินการร่วมกับบุคคล หรือนิติบุคคลที่ขึ้นทะเบียนหรือได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๙) เสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อให้มีการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานที่เหมาะสมกับสถานประกอบกิจการและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง

(๑๐) ตรวจสอบหาสาเหตุและวิเคราะห์การประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้าง และรายงานผลการตรวจสอบ รวมทั้งเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาลูกจ้างเพื่อป้องกันการเกิดเหตุโดยไม่ชักช้า

(๑๑) รวบรวมสถิติ วิเคราะห์ข้อมูล และจัดทำรายงานและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้างเสนอต่อนายจ้าง

(๑๒) ให้ความรู้และอบรมด้านโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อมแก่ลูกจ้างก่อนเข้าทำงาน และระหว่างทำงาน เพื่อทบทวนความรู้อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๑๓) ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างมอบหมาย

ข้อ ๒๓ นายจ้างต้องจัดให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง และระดับวิชาชีพได้รับการฝึกอบรมหรือมีการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานเพิ่มเติมปีละไม่น้อยกว่าสิบสองชั่วโมงตามหลักสูตรที่อธิบดีประกาศกำหนด โดยนายจ้างต้องแจ้งให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่การดำเนินการดังกล่าวแล้วเสร็จ

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง หรือระดับวิชาชีพ พ้นจากการเป็นลูกจ้างของสถานประกอบกิจการ ให้นายจ้างจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานดังกล่าวแทน แล้วแต่กรณี ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากการเป็นลูกจ้าง

หมวด ๒

คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
ของสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๒๕ นายจ้างของสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างจำนวนห้าสิบคนขึ้นไป ต้องจัดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ลูกจ้างครบจำนวนดังกล่าว

คณะกรรมการความปลอดภัยตามวรรคหนึ่ง ต้องประกอบด้วย นายจ้างหรือผู้แทนนายจ้างระดับบริหาร เป็นประธานกรรมการความปลอดภัย ผู้แทนนายจ้างระดับบังคับบัญชา และผู้แทนลูกจ้าง เป็นกรรมการความปลอดภัย

ในการแต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยตามวรรคสอง หากสถานประกอบกิจการตามวรรคหนึ่ง เป็นสถานประกอบกิจการในบัญชี ๑ หรือบัญชี ๒ ให้นายจ้างแต่งตั้งผู้แทนนายจ้างระดับบังคับบัญชาซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูงหรือระดับวิชาชีพจำนวนหนึ่งคน แล้วแต่กรณี เป็นกรรมการความปลอดภัยและเลขานุการ

ในการแต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยตามวรรคสอง หากสถานประกอบกิจการตามวรรคหนึ่ง เป็นสถานประกอบกิจการในบัญชี ๓ ให้นายจ้างแต่งตั้งผู้แทนนายจ้างระดับบังคับบัญชาเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน เป็นกรรมการความปลอดภัยและเลขานุการ

ข้อ ๒๖ คณะกรรมการความปลอดภัยตามข้อ ๒๕ ให้มีจำนวน ดังต่อไปนี้ โดยต้องมีจำนวนกรรมการความปลอดภัยซึ่งเป็นผู้แทนนายจ้างระดับบังคับบัญชาและกรรมการความปลอดภัยซึ่งเป็นผู้แทนลูกจ้างในสัดส่วนที่เท่ากัน

(๑) ไม่น้อยกว่าห้าคน สำหรับสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างจำนวนห้าสิบคนขึ้นไป แต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยคน

(๒) ไม่น้อยกว่าเจ็ดคน สำหรับสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างจำนวนหนึ่งร้อยคนขึ้นไป แต่ไม่ถึงห้าร้อยคน

(๓) ไม่น้อยกว่าสิบเอ็ดคน สำหรับสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างจำนวนห้าร้อยคนขึ้นไป

ข้อ ๒๗ การได้มาซึ่งกรรมการความปลอดภัยตามข้อ ๒๕ ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการความปลอดภัยซึ่งเป็นผู้แทนนายจ้างระดับบังคับบัญชา ให้นายจ้างแต่งตั้งจากลูกจ้างระดับหัวหน้างานหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรืออาจแต่งตั้งจากแพทย์หรือพยาบาลประจำสถานประกอบกิจการก็ได้

(๒) กรรมการความปลอดภัยซึ่งเป็นผู้แทนลูกจ้าง ให้มาจากลูกจ้างซึ่งไม่ใช่ลูกจ้างระดับบังคับบัญชาเลือกกันเอง

ข้อ ๒๘ นายจ้างต้องจัดให้กรรมการความปลอดภัยได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรคณะกรรมการความปลอดภัย ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้งหรือได้รับเลือก เว้นแต่กรรมการความปลอดภัยผู้นั้นเคยผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรดังกล่าวมาแล้ว

ข้อ ๒๙ กรรมการความปลอดภัยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี

ให้นายจ้างดำเนินการแต่งตั้งหรือจัดให้มีการเลือกกรรมการความปลอดภัยใหม่ตามข้อ ๒๗ ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันก่อนวันที่กรรมการความปลอดภัยครบวาระ

ในกรณีที่ไมอาจดำเนินการแต่งตั้งหรือจัดให้มีการเลือกกรรมการความปลอดภัยใหม่ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้กรรมการความปลอดภัยซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการความปลอดภัยซึ่งได้มาใหม่เข้ารับหน้าที่

ในกรณีที่จำนวนลูกจ้างในสถานประกอบกิจการลดลงเหลือน้อยกว่าห้าสิบคน ให้กรรมการความปลอดภัยดำเนินการต่อไปจนกว่าครบวาระ

ข้อ ๓๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการความปลอดภัยพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) พ้นจากการเป็นผู้แทนนายจ้างระดับบริหาร ผู้แทนนายจ้างระดับบังคับบัญชา ผู้แทนลูกจ้างหรือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูงหรือระดับวิชาชีพ

(๒) พ้นจากการเป็นลูกจ้างในสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๓๑ การได้มาซึ่งกรรมการความปลอดภัยแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้นายจ้างดำเนินการตามข้อ ๒๗ โดยอนุโลม และให้กรรมการความปลอดภัยซึ่งได้รับการแต่งตั้งหรือได้รับเลือกแทนตำแหน่งที่ว่าง อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการความปลอดภัยซึ่งตนแทน

ข้อ ๓๒ คณะกรรมการความปลอดภัยมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำนโยบายด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ เสนอต่อนายจ้าง

(๒) จัดทำแนวทางการป้องกันและลดการเกิดอุบัติเหตุ การประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้าง หรือความปลอดภัยในการทำงาน เสนอต่อนายจ้าง

(๓) รายงานและเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางปรับปรุงแก้ไขสภาพการทำงานและสภาพแวดล้อมในการทำงานให้เป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานต่อนายจ้าง เพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง ผู้รับเหมา และบุคคลภายนอกที่เข้ามาปฏิบัติงานหรือเข้ามาใช้บริการในสถานประกอบกิจการ

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบกิจการ

(๕) พิจารณาคู่่มือว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการเพื่อเสนอความเห็นต่อนายจ้าง

(๖) สำนักรวบรวมการปฏิบัติการด้านความปลอดภัยในการทำงานและรายงานผลการสำรวจดังกล่าว รวมทั้งสถิติการประสบอันตรายที่เกิดขึ้นในสถานประกอบกิจการนั้นในการประชุมคณะกรรมการความปลอดภัยทุกครั้ง

(๗) พิจารณาโครงการหรือแผนการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน รวมถึงโครงการหรือแผนการอบรมเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบในด้านความปลอดภัยของลูกจ้าง หัวหน้างาน ผู้บริหาร นายจ้าง และบุคลากรทุกระดับเพื่อเสนอความเห็นต่อนายจ้าง

(๘) จัดวางระบบให้ลูกจ้างทุกคนทุกระดับมีหน้าที่ต้องรายงานสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัยต่อนายจ้าง

(๙) ติดตามผลความคืบหน้าเรื่องที่เสนอต่อนายจ้าง

(๑๐) รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี รวมทั้งระบุปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการความปลอดภัยเมื่อปฏิบัติหน้าที่ครบหนึ่งปีเสนอต่อนายจ้าง

(๑๑) ประเมินผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบกิจการ

(๑๒) ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างมอบหมาย

ข้อ ๓๓ ให้คณะกรรมการความปลอดภัยประชุมอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง หรือเมื่อกรรมการความปลอดภัยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งร้องขอ

การประชุมให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการความปลอดภัยกำหนด

ในการประชุมแต่ละครั้ง ให้แจ้งกำหนดการประชุมและระเบียบวาระการประชุมให้กรรมการความปลอดภัยทราบไม่น้อยกว่าสามวันก่อนถึงวันประชุม เว้นแต่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วน

เมื่อเกิดอุบัติเหตุหรือภัยอันตรายใด ๆ ที่เป็นเหตุให้ลูกจ้างหรือบุคคลภายนอกสูญเสียอวัยวะทุพพลภาพ หรือเสียชีวิต ให้มีการประชุมคณะกรรมการความปลอดภัยโดยไม่ชักช้าเพื่อดำเนินการทบทวนรายงานการสอบสวนอุบัติเหตุ รวมทั้งเสนอแนะแนวทางป้องกันแก้ไขต่อนายจ้าง

ข้อ ๓๔ นายจ้างต้องเผยแพร่และปิดประกาศรายชื่อและหน้าที่รับผิดชอบของคณะกรรมการความปลอดภัยโดยเปิดเผย ณ สถานประกอบกิจการเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวันเพื่อให้ลูกจ้างทราบ

เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงกรรมการความปลอดภัย ให้นายจ้างดำเนินการตามวรรคหนึ่งภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่เปลี่ยนแปลง

ให้นายจ้างปิดประกาศมติของที่ประชุมคณะกรรมการความปลอดภัยเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานประกอบกิจการ เพื่อให้ลูกจ้างทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มติดิ

ข้อ ๓๕ นายจ้างต้องจัดทำสำเนาบันทึกรายงานผลการดำเนินงานหรือรายงานการประชุมเกี่ยวกับการดำเนินการของคณะกรรมการความปลอดภัย เก็บไว้ในสถานประกอบกิจการเป็นเวลา

ไม่น้อยกว่าสองปีนับแต่วันจัดทำ และพร้อมที่จะให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบ เว้นแต่มีการร้องทุกข์ว่านายจ้างไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือมีการฟ้องร้องคดีเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน แม้จะพ้นเวลาที่กำหนด ให้นายจ้างเก็บรักษาเอกสารนั้นไว้จนกว่าจะมีคำสั่งหรือคำพิพากษาถึงที่สุดเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

สำเนาบันทึกรายงานผลการดำเนินงานหรือรายงานการประชุมเกี่ยวกับการดำเนินการของคณะกรรมการความปลอดภัยตามวรรคหนึ่ง นายจ้างอาจจัดทำในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์และเก็บข้อมูลดังกล่าวไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๓๖ นายจ้างต้องเก็บหลักฐานการเปลี่ยนแปลงกรรมการและเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน รวมทั้งหน้าที่รับผิดชอบของคณะกรรมการความปลอดภัย และเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานดังกล่าวไว้ในสถานประกอบกิจการเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี และพร้อมที่จะให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบ โดยอาจจัดเก็บในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

ข้อ ๓๗ เมื่อนายจ้างได้รับข้อเสนอแนะของคณะกรรมการความปลอดภัยเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานแล้ว หากข้อเสนอแนะดังกล่าวเป็นข้อเสนอแนะตามข้อ ๓๒ (๓) ให้นายจ้างปฏิบัติตามข้อเสนอแนะโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่ข้อเสนอแนะเป็นข้อเสนอแนะตามข้อ ๓๒ (๑) (๒) (๕) หรือ (๗) ให้นายจ้างพิจารณาดำเนินการตามที่เห็นสมควร และหากนายจ้างไม่อาจดำเนินการตามข้อเสนอแนะได้ ให้แจ้งเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ให้คณะกรรมการความปลอดภัยทราบด้วย

หมวด ๓

หน่วยงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อ ๓๘ นายจ้างของสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๑ ต้องจัดให้มีหน่วยงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เพื่อดูแลและปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่จัดตั้งสถานประกอบกิจการดังกล่าว

ข้อ ๓๙ นายจ้างในสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๒ ที่มีลูกจ้างจำนวนสองร้อยคนขึ้นไป ต้องจัดให้มีหน่วยงานความปลอดภัยเพื่อดูแลและปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มียุทธศาสตร์จำนวนดังกล่าว

ในกรณีที่จำนวนลูกจ้างในสถานประกอบกิจการตามวรรคหนึ่ง ลดลงจนมีจำนวนน้อยกว่าสองร้อยคนแต่ไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน ให้สถานประกอบกิจการนั้นคงหน่วยงานความปลอดภัยไว้

ข้อ ๔๐ หน่วยงานความปลอดภัยมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) วางแผนการบริหารความเสี่ยงของสถานประกอบกิจการและดูแลให้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

(๒) จัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการป้องกันอันตรายจากอุบัติเหตุและอุบัติภัย และการควบคุมความเสี่ยงภายในสถานประกอบกิจการเสนอต่อนายจ้าง

(๓) จัดทำคู่มือว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ

(๔) จัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลซึ่งต้องสอดคล้องกับการทำงานแต่ละประเภทตามที่กฎหมายกำหนดเสนอต่อนายจ้าง เพื่อให้ลูกจ้างหรือผู้ที่เกี่ยวข้องใช้ในขณะปฏิบัติงาน

(๕) ส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการและการปฏิบัติงานของหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อป้องกันอันตรายในการทำงานหรือการเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานในสถานประกอบกิจการ

(๖) จัดอบรมเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานและข้อปฏิบัติเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานแก่ลูกจ้างที่เข้าทำงานใหม่ก่อนให้ปฏิบัติงาน รวมทั้งลูกจ้างซึ่งต้องทำงานที่มีความแตกต่างไปจากงานเดิมที่เคยปฏิบัติอยู่และอาจเกิดอันตรายด้วย

(๗) ประสานการดำเนินงานความปลอดภัยในการทำงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานประกอบกิจการ รวมทั้งหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง

(๘) ตรวจสอบประเมินระบบความปลอดภัยในการทำงานในภาพรวมของสถานประกอบกิจการ

(๙) รวบรวมผลการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานทุกระดับและติดตามผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัยในการทำงานให้เป็นไปตามนโยบายและแผนงานของสถานประกอบกิจการ พร้อมทั้งรายงานให้นายจ้างและคณะกรรมการความปลอดภัยทราบทุกสามเดือน

(๑๐) ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างมอบหมาย

ข้อ ๔๑ นายจ้างตามข้อ ๓๘ และข้อ ๓๙ ต้องจัดให้ลูกจ้างซึ่งผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัยและไม่เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ จำนวนหนึ่งคน เป็นผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัยประจำสถานประกอบกิจการ เพื่อทำหน้าที่เฉพาะด้านบริหาร บังคับบัญชา และรับผิดชอบในการปฏิบัติงานของหน่วยงานความปลอดภัย

ในการแต่งตั้งผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัยตามวรรคหนึ่ง หากบุคคลที่นายจ้างแต่งตั้งเคยเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ให้บุคคลดังกล่าวได้รับการยกเว้นไม่ต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย

ในกรณีที่ผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัยพ้นจากการเป็นลูกจ้างของสถานประกอบกิจการ นายจ้างต้องจัดให้มีผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัยแทนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัยเดิมพ้นจากการเป็นลูกจ้าง

หมวด ๔

การขึ้นทะเบียนเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน และผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย

ข้อ ๔๒ นายจ้างต้องนำรายชื่อเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน ระดับบริหาร ระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง หรือระดับวิชาชีพ และผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย ไปขึ้นทะเบียนต่อกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน พร้อมเอกสารหรือหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายจ้างแต่งตั้งบุคคลดังกล่าว

ข้อ ๔๓ การฝึกอบรมเพื่อให้มีคุณสมบัติเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย หรือคณะกรรมการความปลอดภัยตามกฎหมายกระทรวงนี้ นายจ้างจะจัดการฝึกอบรมเองหรือให้ผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมเป็นผู้ดำเนินการก็ได้

หลักสูตรการฝึกอบรม คุณสมบัติของวิทยากร และการดำเนินการฝึกอบรมตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๔๔ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานต้องจัดให้มีการประเมินตามข้อ ๑๘ (๑) (๒) (๕) และ (๖) และข้อ ๒๑ (๒) (๓) (๕) และ (๖)

หลักเกณฑ์การประเมินตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๔๕ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน ระดับบริหาร ระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง หรือระดับวิชาชีพ หรือผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย ในสถานประกอบกิจการพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่ แล้วแต่กรณี นายจ้างต้องแจ้งการพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่ของบุคคลดังกล่าวให้กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่บุคคลนั้นพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่ หรือบุคคลดังกล่าวอาจใช้สิทธิแจ้งก็ได้

หมวด ๕

การแจ้งและการส่งเอกสาร

ข้อ ๔๖ เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยหรือกรรมการความปลอดภัย ให้นายจ้างส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าวต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คำสั่งแต่งตั้ง

ข้อ ๔๗ ให้นายจ้างจัดส่งรายงานผลการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง และระดับวิชาชีพ ต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย สองครั้ง

โดยครั้งแรกภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ๓๐ มิถุนายน และครั้งที่สองภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ๓๑ ธันวาคม ของทุกปี ทั้งนี้ ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๔๘ ในกรณีที่กฎกระทรวงนี้มิได้กำหนดวิธีการแจ้งหรือส่งเอกสารไว้เป็นการเฉพาะ การส่งเอกสารหรือหลักฐานต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ให้นายจ้างแจ้งหรือส่งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามที่อธิบดีประกาศกำหนดเป็นหลัก ในระหว่างที่ยังไม่สามารถแจ้งหรือส่งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ ให้แจ้งหรือส่งตามวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนดไปพลางก่อน

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๙ ให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน และหัวหน้าหน่วยงานความปลอดภัย ซึ่งนายจ้างได้แต่งตั้งตามกฎหมายกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน และผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัยตามกฎหมายกำหนดมาตรฐาน

ข้อ ๕๐ ให้คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ในสถานประกอบกิจการตามกฎหมายกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๔๙ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ ใช้บังคับ เป็นคณะกรรมการความปลอดภัยตามกฎหมายกำหนดมาตรฐานนี้ จนกว่าจะครบวาระการดำรงตำแหน่ง

ข้อ ๕๑ ให้หน่วยงานความปลอดภัยตามกฎหมายกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นหน่วยงานความปลอดภัยตามกฎหมายกำหนดมาตรฐานนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕

สุชาติ ชมกลิ่น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

บัญชีท้ายกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕

บัญชี ๑

ลำดับ	สถานประกอบกิจการ
๑.	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการทำเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยแร่
๒.	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับกิจการปิโตรเลียมตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม
๓.	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับปิโตรเคมี
๔.	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม
๕.	อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการแยกก๊าซธรรมชาติ

บัญชี ๒

ลำดับ	สถานประกอบกิจการ
๑.	อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์
๒.	อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์อาหาร
๓.	อุตสาหกรรมเครื่องตี
๔.	อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากยาสูบ
๕.	อุตสาหกรรมสิ่งทอ
๖.	อุตสาหกรรมเสื้อผ้าหรือเครื่องแต่งกาย
๗.	อุตสาหกรรมเครื่องหนัง
๘.	อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากไม้
๙.	อุตสาหกรรมกระดาษหรือผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปจากกระดาษ
๑๐.	อุตสาหกรรมการผลิตสารเคมีหรือเคมีภัณฑ์
๑๑.	อุตสาหกรรมเภสัชภัณฑ์หรือเวชภัณฑ์ทางการแพทย์
๑๒.	อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง
๑๓.	อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์พลาสติก
๑๔.	อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ที่ทำจากแร่โลหะ
๑๕.	อุตสาหกรรมโลหะหรือผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะ
๑๖.	อุตสาหกรรมอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์
๑๗.	อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้า
๑๘.	อุตสาหกรรมเครื่องจักรหรือเครื่องมือกล

ลำดับ	สถานประกอบการ
๑๙.	อุตสาหกรรมยานพาหนะ ชิ้นส่วนยานพาหนะ หรืออุปกรณ์เสริมสำหรับยานพาหนะ
๒๐.	อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์
๒๑.	อุตสาหกรรมเครื่องประดับ
๒๒.	อุตสาหกรรมเครื่องดนตรี
๒๓.	อุตสาหกรรมอุปกรณ์กีฬาออกกำลังกาย
๒๔.	อุตสาหกรรมของเล่น
๒๕.	อุตสาหกรรมเครื่องมืออุปกรณ์ทางการแพทย์
๒๖.	อุตสาหกรรมการผลิต การจัดส่ง หรือการจ่ายไฟฟ้า
๒๗.	อุตสาหกรรมการผลิตหรือการบรรจุก๊าซ
๒๘.	อุตสาหกรรมการผลิตถ่านโค้ก
๒๙.	อุตสาหกรรมการผลิต การเก็บ หรือการจำหน่ายไอน้ำ
๓๐.	อุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์หรือการเพาะปลูก
๓๑.	สถานีบริการตามกฎหมายว่าด้วยการค้ำน้ำมันเชื้อเพลิง
๓๒.	คลังน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง
๓๓.	การให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
๓๔.	อุตสาหกรรมการนำวัสดุที่ใช้แล้วกลับมาใช้ใหม่
๓๕.	อุตสาหกรรมการแต่งแร่ การขุดแร่รายย่อย หรือการร่อนแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่
๓๖.	การก่อสร้าง การดัดแปลง การซ่อมแซม หรือการรื้อถอนอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร
๓๗.	อุตสาหกรรมการขนส่ง
๓๘.	การบริการการเดินทางอากาศตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ
๓๙.	กิจการคลังสินค้า กิจการไซโล หรือกิจการห้องเย็นตามกฎหมายว่าด้วยคลังสินค้า ไซโล และห้องเย็น
๔๐.	กิจการโทรคมนาคมตามกฎหมายว่าด้วยองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
๔๑.	การติดตั้ง การซ่อม หรือการซ่อมบำรุงเครื่องจักร
๔๒.	โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม
๔๓.	กิจการนิติบุคคลอาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด
๔๔.	ห้างสรรพสินค้า ธุรกิจค้าปลีก หรือธุรกิจค้าส่ง
๔๕.	ศูนย์การจัดประชุมและการแสดงสินค้า
๔๖.	โรงพยาบาล
๔๗.	การทดสอบและวิเคราะห์การปฏิบัติการทางกายภาพ เคมี ชีวภาพ หรือวิศวกรรม
๔๘.	การขายและการบำรุงรักษายานยนต์หรือการซ่อมยานยนต์
๔๙.	สวนสัตว์หรือสวนสนุก

บัญชี ๓

ลำดับ	สถานประกอบกิจการ
๑.	ธุรกิจสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน
๒.	ธุรกิจหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
๓.	สหกรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์
๔.	การประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิตหรือการประกันวินาศภัย ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย
๕.	โรงรับจำนำตามกฎหมายว่าด้วยโรงรับจำนำ
๖.	โรงถ่ายทำภาพยนตร์หรือละคร
๗.	สวนพฤกษศาสตร์
๘.	สนามกีฬาหรือการนันทนาการ
๙.	สถานที่มั่วสุม สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง
๑๐.	สำนักงานบริหารของสถานประกอบกิจการตามบัญชี ๑ และบัญชี ๒

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ บัญญัติให้นายจ้างจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานและบุคลากรจะต้องขึ้นทะเบียนต่อกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน สมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ และการขึ้นทะเบียนเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานและบุคลากรดังกล่าว เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการกำกับ ดูแล และบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ อันจะทำให้การดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เรื่อง การฝึกอบรมหรือการพัฒนาความรู้ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง และระดับวิชาชีพ เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานเพิ่มเติม

โดยที่กฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ ข้อ ๒๓ กำหนดให้นายจ้างต้องจัดให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง และระดับวิชาชีพ ได้รับการฝึกอบรมหรือการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานเพิ่มเติม ปีละไม่น้อยกว่าสิบสองชั่วโมงตามหลักสูตรที่อธิบดีประกาศกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๓ แห่งกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ นายจ้างต้องจัดให้เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง และระดับวิชาชีพ ได้รับการฝึกอบรมหรือการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานเพิ่มเติม ปีละไม่น้อยกว่าสิบสองชั่วโมงตามหลักสูตรแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๓ เมื่อได้ดำเนินการฝึกอบรมหรือการพัฒนาความรู้ตามข้อ ๒ แล้วเสร็จ ให้นายจ้าง แจ้งผลการดำเนินการด้วยตนเองหรือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกรุงเทพมหานครพื้นที่ หรือสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด ที่นายจ้าง มีสถานประกอบกิจการตั้งอยู่ หรือวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ดำเนินการ ดังกล่าวแล้วเสร็จ ตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

นิยม สองแก้ว

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

หลักสูตรการฝึกอบรมหรือการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานที่อธิบดีประกาศกำหนด

๑. การฝึกอบรม

๑.๑ ด้านกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการทำงาน เช่น พระราชบัญญัติควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพและโรคจากสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๒ พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้น

๑.๒ ด้านวิชาการเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เช่น การระบายอากาศในงานอุตสาหกรรม การควบคุมมลพิษทางอากาศ การจัดการกากของเสียในงานอุตสาหกรรม การตรวจวัดและวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในการทำงาน การตรวจวัดและวิเคราะห์ความเข้มข้นของสารเคมีอันตรายในบรรยากาศ การประเมินความเสี่ยง การสอบสวนและวิเคราะห์อุบัติเหตุหรือโรคจากการทำงาน ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย กระบวนการผลิตการศึกษาดูงานหรือการสัมมนาด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เป็นต้น

๑.๓ ด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เช่น กิจกรรม 5ส เทคนิคการเป็นวิทยากร การสอนงานด้านความปลอดภัยในการทำงาน เทคโนโลยีสะอาด สภาวะโลกร้อน การจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยในงานขนส่ง อันตรายจากฝุ่นระเบิด เป็นต้น

๒. การพัฒนาความรู้

๒.๑ การเข้าร่วมการประชุมหรือการสัมมนาวิชาการ เช่น งาน Thailand Labour Management Excellence Award งานความปลอดภัยและอาชีวอนามัยแห่งชาติ เป็นต้น

๒.๒ การนำเสนอผลงานทางวิชาการ และการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ที่จัดโดยสถาบันการศึกษา หรือหน่วยงานอื่น

๒.๓ การศึกษาดูงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ

หมายเหตุ การนับจำนวนชั่วโมงการฝึกอบรมหรือการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

๑. การฝึกอบรมตามข้อ ๑ ให้นับจำนวนชั่วโมงตามกำหนดการของหลักสูตรและต้องเข้ารับอบรมจริง

๒. การพัฒนาความรู้ตามข้อ ๒ ให้นับชั่วโมงตามระยะเวลาที่เข้าร่วมการประชุมหรือการสัมมนาวิชาการ การนำเสนอผลงานทางวิชาการ การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ หรือการศึกษาดูงานทั้งในประเทศและต่างประเทศจริง เช่น การศึกษาดูงานให้นับจำนวนชั่วโมงเฉพาะที่มีการศึกษาดูงาน

แบบแจ้งการฝึกอบรมหรือการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานเพิ่มเติม

เรียนที่
 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
 ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

ชื่อสถานประกอบการ.....ประเภทกิจการ.....
 ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
 จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....E-mail.....
 ขอแจ้งการฝึกอบรมหรือการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานเพิ่มเติม ดังนี้ เทคนิค เทคนิคขั้นสูง วิชาชีพ
 ๑. ชื่อ - สกุล.....ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับ เทคนิค เทคนิคขั้นสูง วิชาชีพ
 ๒. การฝึกอบรมหรือการพัฒนาความรู้

ลำดับ	หลักสูตรการฝึกอบรมหรือการพัฒนาความรู้	วิธีการฝึกอบรมหรือการพัฒนาความรู้	วัน/เดือน/ปี	จำนวน (ชั่วโมง)
จำนวนชั่วโมงรวม				

๓. เอกสารหลักฐานการฝึกอบรมหรือการพัฒนาความรู้ด้านความปลอดภัยในการทำงานเพิ่มเติม

ประทับตราสำคัญ
 นิติบุคคล
 (ถ้ามี)

(ลงชื่อ).....
 (.....)
 นายจ้างหรือผู้มีอำนาจกระทำการแทน

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เรื่อง การแจ้งการขึ้นทะเบียน การพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่
ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน และผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย

โดยที่กฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ ข้อ ๔๒ ข้อ ๔๕ และข้อ ๔๘ กำหนดให้นายจ้างต้องนำรายชื่อเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน ระดับบริหาร ระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง หรือระดับวิชาชีพ และผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย แจ้งการขึ้นทะเบียน การพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่ของบุคคลดังกล่าว ให้กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานทราบภายในสามสิบวัน โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔๘ ข้อ ๔๒ และข้อ ๔๕ แห่งกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้นายจ้างนำรายชื่อเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน ระดับบริหาร ระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง หรือระดับวิชาชีพ และผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย ไปแจ้งเพื่อขึ้นทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายจ้างแต่งตั้งบุคคลดังกล่าว พร้อมเอกสารหรือหลักฐาน ดังนี้

(๑) สำเนาเอกสารการแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน ระดับบริหาร ระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง หรือระดับวิชาชีพ และผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย

(๒) สำเนาใบรับรองผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน ระดับบริหาร ระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง หรือระดับวิชาชีพ และผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย หรือสำเนาวุฒิการศึกษาในกรณีที่มีคุณสมบัติโดยใช้วุฒิการศึกษา

(๓) สำเนาหนังสือเดินทางหรือสำเนาใบอนุญาตทำงาน กรณีบุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทย

(๔) สำเนาเอกสารหรือหลักฐานการขึ้นทะเบียน

ข้อ ๓ กรณีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน ระดับบริหาร ระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง หรือระดับวิชาชีพ และผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย พ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่ แล้วแต่กรณี ให้นายจ้างแจ้งรายชื่อภายในสามสิบวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่ หรือบุคคลดังกล่าวอาจใช้สิทธิแจ้งก็ได้

ข้อ ๔ การแจ้งตามข้อ ๒ และข้อ ๓ ให้แจ้งด้วยตนเองหรือทางไปรษณีย์ลงทะเบียน
ตอบรับ ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกรุงเทพมหานครพื้นที่ หรือสำนักงานสวัสดิการ
และคุ้มครองแรงงานจังหวัด ที่นายจ้างมีสถานประกอบการตั้งอยู่ ตามแบบคำขอ กภ.จพ.
ท้ายประกาศนี้

ในกรณีที่อธิบดีประกาศกำหนดให้แจ้งหรือส่งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ นายจ้างหรือบุคคล
ตามข้อ ๓ สามารถแจ้งหรือส่งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

นิยม สองแก้ว

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

แบบคำขอการแจ้งการขึ้นทะเบียน การพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่
ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน และผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย

เขียนที่

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า..... ตำแหน่ง.....

ชื่อสถานประกอบกิจการ.....ประเภทกิจการ.....

ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

ขอแจ้งชื่อเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน และผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย ดังนี้

๑. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน

การขึ้นทะเบียน จำนวน คน

ลำดับ	ชื่อ - นามสกุล	เลขบัตรประจำตัวประชาชน /หนังสือเดินทางหรือใบอนุญาตทำงาน	คุณสมบัติตามข้อ ๘		
			(๑)	(๒)	(๓)
๑					
๒					
๓					

การพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่ จำนวน คน

ลำดับ	ชื่อ - นามสกุล	เลขทะเบียน
๑		
๒		
๓		

๒. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร

การขึ้นทะเบียน จำนวน คน

ลำดับ	ชื่อ - นามสกุล	เลขบัตรประจำตัวประชาชน /หนังสือเดินทางหรือใบอนุญาต ทำงาน	คุณสมบัติตามข้อ ๑๑			สถานะ	
			(๑)	(๒)	(๓)	นายจ้าง	ลูกจ้าง*
๑							
๒							
๓							

*ลูกจ้างระดับผู้บริหาร

การพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่ จำนวน คน

ลำดับ	ชื่อ - นามสกุล	เลขทะเบียน
๑		
๒		
๓		

-๒-

๓. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค

 การขึ้นทะเบียน จำนวน คน

ลำดับ	ชื่อ - นามสกุล	เลขบัตรประจำตัวประชาชน /หนังสือเดินทางหรือใบอนุญาตทำงาน	คุณสมบัติตามข้อ ๑๕		
			(๑)	(๒)	(๓)
๑					
๒					
๓					

 การพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่ จำนวน คน

ลำดับ	ชื่อ - นามสกุล	เลขทะเบียน
๑		
๒		
๓		

๔. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูง

 การขึ้นทะเบียน จำนวน คน

ลำดับ	ชื่อ - นามสกุล	เลขบัตรประจำตัวประชาชน /หนังสือเดินทางหรือใบอนุญาตทำงาน	คุณสมบัติตามข้อ ๑๘					
			(๑)	(๒)	(๓)	(๔)	(๕)	(๖)
๑								
๒								
๓								

 การพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่ จำนวน คน

ลำดับ	ชื่อ - นามสกุล	เลขทะเบียน
๑		
๒		
๓		

๕. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ

 การขึ้นทะเบียน จำนวน คน

ลำดับ	ชื่อ - นามสกุล	เลขบัตรประจำตัวประชาชน /หนังสือเดินทางหรือใบอนุญาตทำงาน	คุณสมบัติตามข้อ ๒๑					
			(๑)	(๒)	(๓)	(๔)	(๕)	(๖)
๑								
๒								
๓								

 การพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่ จำนวน คน

ลำดับ	ชื่อ - นามสกุล	เลขทะเบียน
๑		
๒		
๓		

-๓-

๖. ผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย

 การขึ้นทะเบียน

ชื่อ - นามสกุล	เลขบัตรประจำตัวประชาชน /หนังสือเดินทางหรือใบอนุญาตทำงาน	คุณสมบัติ
		☐ ผ่านการฝึกอบรม ☐ เคยเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย ในการทำงานระดับวิชาชีพ

 การพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่

ชื่อ - นามสกุล	เลขทะเบียน

พร้อมได้แนบเอกสารหรือหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาเอกสารการแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน ระดับบริหาร ระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง หรือระดับวิชาชีพ และผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย

(๒) สำเนาใบรับรองผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน ระดับบริหาร ระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง หรือระดับวิชาชีพ และผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย หรือสำเนาวุฒิการศึกษาในกรณีที่มีคุณสมบัติโดยใช้วุฒิการศึกษา

(๓) สำเนาหนังสือเดินทางหรือสำเนาใบอนุญาตทำงาน กรณีบุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทย

(๔) สำเนาเอกสารหรือหลักฐานการขึ้นทะเบียน

หมายเหตุ ๑. การขึ้นทะเบียนเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานและผู้บริหารหน่วยงาน ใช้เอกสารหรือหลักฐานตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) แล้วแต่กรณี

๒. การพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากหน้าที่ ใช้เอกสารหรือหลักฐานตาม (๔)

(ลงชื่อ).....
 (.....)
 นายจ้างหรือผู้มีอำนาจกระทำการแทน/บุคคล

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เรื่อง แบบรายงานผลการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน
ระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง และระดับวิชาชีพ

โดยที่กฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ ข้อ ๔๗ ให้นายจ้างจัดส่งรายงานผลการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค ระดับเทคนิคขั้นสูง และระดับวิชาชีพ ต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ตามระยะเวลาและแบบที่ อธิบดีประกาศกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔๗ แห่งกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้นายจ้างจัดส่งรายงานผลการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูง และเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ตามแบบ จป.ท จป.ส และ จป.ว ท้ายประกาศนี้ ต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายสองครั้ง โดยครั้งแรกภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ๓๐ มิถุนายน และครั้งที่สองภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ๓๑ ธันวาคม ของทุกปี

ข้อ ๓ การส่งรายงานตามข้อ ๒ ให้ส่งด้วยตนเองหรือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกรุงเทพมหานครพื้นที่ หรือสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด ที่นายจ้างมีสถานประกอบกิจการตั้งอยู่

ในกรณีที่อธิบดีประกาศกำหนดให้ส่งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ นายจ้างสามารถส่งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

นิยม สองแก้ว

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

แบบ จป.ท

แบบรายงานผลการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิค

เขียนที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า (นายจ้าง)..... ตำแหน่ง.....

ชื่อสถานประกอบกิจการ..... ประเภทกิจการ.....

ตั้งอยู่เลขที่..... หมู่ที่..... ซอย..... ถนน..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์..... โทรสาร..... E-mail.....

ขอรายงานผลการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคของ

(ชื่อ - นามสกุล)..... เลขทะเบียนเลขที่.....

ในรอบ ๖ เดือนตามปีปฏิทิน ดังต่อไปนี้

 รายงานครั้งที่ ๑ วันที่ ๑ มกราคม - วันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. รายงานครั้งที่ ๒ วันที่ ๑ กรกฎาคม - วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ.

(๑) ตรวจสอบและเสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ดังนี้

.....

(๒) วิเคราะห์งานเพื่อชี้บ่งอันตราย รวมทั้งกำหนดมาตรการป้องกันและขั้นตอนการทำงานอย่างปลอดภัย เสนอต่อนายจ้าง ดังนี้

.....

(๓) แนะนำให้ลูกจ้างปฏิบัติตามข้อบังคับและคู่มือว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ในการทำงานของสถานประกอบกิจการ ดังนี้

.....

(๔) ตรวจสอบหาสาเหตุการประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ อันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้าง และรายงานผล รวมทั้งเสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อป้องกันการเกิดเหตุ โดยไม่ซ้ำซ้ำ ดังนี้

.....

- ๒ -

(๕) รวบรวมสถิติ จัดทำรายงาน และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประสบอันตรายการเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุ
เดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้าง ดังนี้

.....

.....

(๖) ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างมอบหมาย ดังนี้

.....

.....

ลงชื่อ.....(นายจ้าง) /ผู้รายงาน
(.....)

ลงชื่อ.....(จ.ระดับเทคนิค)/ผู้จัดทำรายงาน
(.....)

แบบ จป.ส

แบบรายงานผลการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูง

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า (นายจ้าง).....ตำแหน่ง.....

ชื่อสถานประกอบกิจการ.....ประเภทกิจการ.....

ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

ขอรายงานผลการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับเทคนิคขั้นสูงของ

(ชื่อ - นามสกุล).....เลขทะเบียนเลขที่.....

ในรอบ ๖ เดือนตามปีปฏิทิน ดังต่อไปนี้

 รายงานครั้งที่ ๑ วันที่ ๑ มกราคม - วันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. รายงานครั้งที่ ๒ วันที่ ๑ กรกฎาคม - วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ.

(๑) ตรวจสอบและเสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ดังนี้

.....

(๒) วิเคราะห์งานเพื่อชี้บ่งอันตราย รวมทั้งกำหนดมาตรการป้องกันและขั้นตอนการทำงานอย่างปลอดภัย เสนอต่อนายจ้าง ดังนี้

.....

(๓) วิเคราะห์แผนงานโครงการ รวมทั้งข้อเสนอแนะของหน่วยงานต่าง ๆ และเสนอแนะมาตรการ ความปลอดภัยในการทำงานต่อนายจ้าง ดังนี้

.....

(๔) ตรวจสอบประเมินการปฏิบัติงานของสถานประกอบกิจการให้เป็นไปตามแผนงาน โครงการหรือมาตรการ ความปลอดภัยในการทำงาน ดังนี้

.....

- ๒ -

(๕) แนะนำให้ลูกจ้างปฏิบัติตามข้อบังคับและคู่มือว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบการกิจการ ดังนี้

(๖) แนะนำ ฝึกสอน อบรมลูกจ้าง เพื่อให้การปฏิบัติงานปลอดภัยจากเหตุอันจะทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยในการทำงาน ดังนี้

(๗) ตรวจสอบหาสาเหตุและวิเคราะห์การประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้าง และรายงานผล รวมทั้งเสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อป้องกันการเกิดเหตุโดยไม่ซ้ำซ้ำ ดังนี้

(๘) รวบรวมสถิติ วิเคราะห์ข้อมูล จัดทำรายงาน และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประสบอันตราย การเจ็บป่วยหรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้าง ดังนี้

(๙) ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างมอบหมาย ดังนี้

ลงชื่อ.....(นายจ้าง)/ผู้รายงาน
(.....)

ลงชื่อ.....(จ.ระดับเทคนิคขั้นสูง)/ผู้จัดทำรายงาน
(.....)

แบบ จป.ว

แบบรายงานผลการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ

เขียนที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า (นายจ้าง/ผู้แทนนายจ้าง)..... ตำแหน่ง.....

ชื่อสถานประกอบกิจการ..... ประเภทกิจการ.....

ตั้งอยู่เลขที่..... หมู่ที่..... ซอย..... ถนน..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์..... โทรสาร..... E-mail.....

ขอรายงานผลการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพของ

(ชื่อ - นามสกุล)..... เลขทะเบียนเลขที่.....

ในรอบ ๖ เดือนตามปฏิทิน ดังต่อไปนี้

 รายงานครั้งที่ ๑ วันที่ ๑ มกราคม - วันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. รายงานครั้งที่ ๒ วันที่ ๑ กรกฎาคม - วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ.

(๑) ตรวจสอบและเสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ดังนี้

(๒) วิเคราะห์งานเพื่อชี้บ่งอันตราย รวมทั้งกำหนดมาตรการป้องกันและขั้นตอนการทำงานอย่างปลอดภัย เสนอต่อนายจ้าง ดังนี้

(๓) ประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ดังนี้

(๔) วิเคราะห์แผนงาน โครงการ รวมทั้งข้อเสนอแนะของหน่วยงานต่าง ๆ และเสนอแนะมาตรการ ความปลอดภัยในการทำงานต่อนายจ้าง ดังนี้

(๕) ตรวจสอบประเมินการปฏิบัติงานของสถานประกอบกิจการให้เป็นไปตามแผนงาน โครงการหรือมาตรการ ความปลอดภัยในการทำงาน ดังนี้

(๖) แนะนำให้ลูกจ้างปฏิบัติตามข้อบังคับและคู่มือว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบการ ดังนี้

(๗) แนะนำ ฝึกสอน อบรมลูกจ้าง เพื่อให้การปฏิบัติงานปลอดภัยจากเหตุอันจะทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยในการทำงาน ดังนี้

(๘) ตรวจวัดและประเมินสภาพแวดล้อมในการทำงาน หรือดำเนินการร่วมกับบุคคล หรือนิติบุคคล ที่ขึ้นทะเบียนหรือได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

(๙) เสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อให้มีการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานที่เหมาะสมกับสถานประกอบการและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

(๑๐) ตรวจสอบสาเหตุและวิเคราะห์การประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ อันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้าง และรายงานผล รวมทั้งเสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อป้องกันการเกิดเหตุโดยไม่ชักช้า ดังนี้

(๑๑) รวบรวมสถิติ วิเคราะห์ข้อมูล จัดทำรายงาน และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้าง ดังนี้

(๑๒) ให้ความรู้ อบรมด้านโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม ก่อนเข้าทำงานระหว่างทำงาน และมีการทบทวนความรู้อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ดังนี้

(๑๓) ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างมอบหมาย ดังนี้

.....

.....

ลงชื่อ.....(นายจ้าง)/ผู้รายงาน
(.....)

ลงชื่อ.....(จป.ระดับวิชาชีพ)/ผู้จัดทำรายงาน
(.....)

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรม คุณสมบัติวิทยากร และการดำเนินการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย
ในการทำงานระดับหัวหน้างานและระดับบริหาร

โดยที่กฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ ข้อ ๔๓ กำหนดให้นายจ้างหรือผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมดำเนินการฝึกอบรมเพื่อให้ลูกจ้างมีคุณสมบัติเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างานและระดับบริหาร ทั้งนี้ หลักสูตรการฝึกอบรม คุณสมบัติของวิทยากร และการดำเนินการฝึกอบรมของนายจ้างหรือผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔๓ วรรคสอง แห่งกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด ๑

หลักสูตรการฝึกอบรม

ข้อ ๒ หลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน ระยะเวลาการฝึกอบรมสิบสองชั่วโมง ประกอบด้วย ๔ หมวดวิชา ดังต่อไปนี้

(๑) หมวดวิชาที่ ๑ ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานและบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน ระยะเวลาการฝึกอบรมสามชั่วโมง ประกอบด้วยหัวข้อวิชา

(ก) ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

(ข) บทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน

(๒) หมวดวิชาที่ ๒ กฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ระยะเวลาการฝึกอบรมสามชั่วโมง ประกอบด้วยหัวข้อวิชา

(ก) การบริหารกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของกระทรวงแรงงาน

(ข) สาระสำคัญของกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และการนำกฎหมายไปสู่การปฏิบัติ

(๓) หมวดวิชาที่ ๓ การค้นหาอันตรายจากการทำงานและการจัดทำคู่มือว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ระยะเวลาการฝึกอบรมสามชั่วโมง ประกอบด้วยหัวข้อวิชา

- (ก) การตรวจความปลอดภัย
- (ข) การวิเคราะห์งานเพื่อความปลอดภัย
- (ค) การสอบสวน การวิเคราะห์ และการรายงานอุบัติเหตุ
- (ง) การจัดทำคู่มือว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ของหน่วยงาน

(๔) หมวดวิชาที่ ๔ การป้องกันและควบคุมอันตรายจากการทำงาน ระยะเวลาการฝึกอบรมสามชั่วโมง ประกอบด้วยหัวข้อวิชา

- (ก) การป้องกันและควบคุมอันตรายจากเครื่องจักร
- (ข) การป้องกันและควบคุมอันตรายจากไฟฟ้า
- (ค) การป้องกันและควบคุมอันตรายจากการเคลื่อนย้ายและการจัดเก็บวัสดุ
- (ง) การป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบกิจการ
- (จ) การป้องกันและควบคุมอันตรายจากสภาพแวดล้อมในการทำงาน
- (ฉ) การป้องกันและควบคุมอันตรายจากสารเคมี
- (ช) การป้องกันและควบคุมปัญหาด้านการยศาสตร์
- (ซ) การป้องกันและควบคุมอันตรายในงานก่อสร้าง
- (ณ) อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล

ข้อ ๓ หลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร ระยะเวลาการฝึกอบรมสิบสองชั่วโมง ประกอบด้วย ๓ หมวดวิชา ดังต่อไปนี้

(๑) หมวดวิชาที่ ๑ ความรู้เกี่ยวกับการบริหาร จัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานและบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร ระยะเวลาการฝึกอบรมสามชั่วโมง ประกอบด้วยหัวข้อวิชา

(ก) ความรู้เกี่ยวกับการบริหาร จัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

(ข) บทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร

(๒) หมวดวิชาที่ ๒ กฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานระยะเวลาการฝึกอบรมสามชั่วโมง ประกอบด้วยหัวข้อวิชา

(ก) การบริหารกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของกระทรวงแรงงาน

(ข) สำระสำคัญของกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และการนำกฎหมายไปสู่การปฏิบัติ

(๓) หมวดวิชาที่ ๓ ระบบการจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ระยะเวลาการฝึกอบรมหกชั่วโมง ประกอบด้วยหัวข้อวิชา

(ก) แนวคิดระบบการจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

(ข) ระบบการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของกระทรวงแรงงาน

(ค) ระบบการจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของมาตรฐานประเทศไทยและสากล

(ง) การประยุกต์ใช้ระบบการจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

หมวด ๒

คุณสมบัติของวิทยากร

ข้อ ๔ วิทยากรผู้ทำการฝึกอบรมต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีในสาขาที่เกี่ยวข้องกับหมวดวิชาที่บรรยาย มีประสบการณ์ในการทำงานด้านความปลอดภัยในการทำงานติดต่อกันไม่น้อยกว่าห้าปี และมีประสบการณ์การเป็นวิทยากรด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่น้อยกว่าสามปี ทั้งนี้ การนับระยะเวลาห้าปีหรือสามปีดังกล่าวให้นับจากปีที่ขอความเห็นชอบหรือขอรับการรับรอง

(๒) เป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีในสาขาที่เกี่ยวข้องกับหมวดวิชาที่บรรยาย และมีประสบการณ์การสอนด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่น้อยกว่าสามปีนับจากปีที่ขอความเห็นชอบหรือขอรับการรับรอง

(๓) เป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาในการเป็นวิทยากรฝึกอบรมที่สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการทำงานด้านความปลอดภัยในการทำงานติดต่อกันไม่น้อยกว่าห้าปี และมีประสบการณ์การเป็นวิทยากรด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่น้อยกว่าสามปี ทั้งนี้ การนับระยะเวลาห้าปีหรือสามปีดังกล่าวให้นับจากปีที่ขอความเห็นชอบหรือขอรับการรับรอง

(๔) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีและมีความรู้ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับหมวดวิชาที่บรรยาย ทั้งนี้ ต้องมีประสบการณ์ในการทำงานด้านความปลอดภัยในการทำงานติดต่อกันไม่น้อยกว่าห้าปี และมีประสบการณ์การเป็นวิทยากรด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่น้อยกว่าสามปี

หมวด ๓

การจัดฝึกอบรมของผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรม

ข้อ ๕ ผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมประสงค์ที่จะจัดฝึกอบรมต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการให้บริการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และต้องได้รับการรับรองระบบบริหารงานคุณภาพ จากสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่รับรองระบบบริหารงานคุณภาพ หรือ

(๒) สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) หรือ

(๓) เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐหรือเอกชน และต้องมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา จากกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม หรือหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่ประเมินระบบการประกันคุณภาพการศึกษา หรือ

(๔) เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์

ข้อ ๖ ให้ผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๕ ยื่นคำขอต่อยุติพร้อมด้วย รายชื่อวิทยากร และเอกสารตามแบบ กภ.จป.นบ ๑ แนบท้ายประกาศนี้ ณ กองความปลอดภัยแรงงาน หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือยื่นด้วยตนเอง ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกรุงเทพมหานครพื้นที่ หรือสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด

ข้อ ๗ เมื่อผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรม ได้ยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพื่อขอรับรองหลักสูตรการฝึกอบรมและรายชื่อวิทยากรถูกต้องและครบถ้วน ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายออกหลักฐานการรับรองหลักสูตรการฝึกอบรมและรายชื่อวิทยากรของผู้ยื่นคำขอภายในหกสิบวัน

การออกหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบ กภ.จป.นบ ๒ และออกได้คราวละสามปีนับแต่วันที่ได้รับการรับรอง

ในกรณีที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเห็นว่าผู้ยื่นคำขอขาดคุณสมบัติตามข้อ ๕ หรือเอกสารหรือหลักฐานตามข้อ ๖ ไม่ถูกต้องและครบถ้วน ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันทีหรือภายในไม่เกินเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำขอ หากผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไข หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ครบถ้วน ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอไม่ประสงค์ที่จะให้ดำเนินการตามคำขอต่อไป และให้จำหน่ายเรื่องออกจากสารบบ ในกรณีเช่นนี้ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายส่งเอกสารคืนผู้ยื่นคำขอ พร้อมทั้งมีหนังสือแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์ให้ผู้ยื่นคำขอทราบ

ข้อ ๘ การขอต่ออายุการรับรองหลักสูตรการฝึกอบรมและรายชื่อวิทยากรของผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรม ให้ยื่นคำขอไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันที่การรับรองจะสิ้นสุด และให้นำความในข้อ ๕ ข้อ ๖ และข้อ ๗ มาใช้บังคับแก่การยื่นคำขอต่ออายุการรับรองโดยอนุโลม

เมื่อยื่นคำขอต่ออายุการรับรองแล้ว ให้ผู้ได้รับการรับรองดำเนินการต่อไปได้จนกว่าอธิบดีจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุการรับรองนั้น

การต่ออายุการรับรองหลักสูตรให้มีอายุคราวละสามปีนับแต่วันที่การรับรองเดิมสิ้นสุด

ข้อ ๙ ในกรณีที่เอกสารการรับรองสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ยื่นคำขอใบแทนการรับรองต่ออธิบดีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดดังกล่าว

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมที่ได้รับการรับรองตามข้อ ๗ มีการเปลี่ยนแปลงวิทยากร บุคลากรซึ่งทำหน้าที่บริหารจัดการการฝึกอบรม สถานที่ตั้ง หรือมีการเปลี่ยนแปลงอื่นใดจากที่ได้ยื่นขอการรับรองไว้ ให้แจ้งเป็นหนังสือ พร้อมส่งเอกสารแสดงการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวต่ออธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

หมวด ๔

การดำเนินการฝึกอบรม

ข้อ ๑๑ ให้นายจ้างหรือผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรม ดำเนินการจัดฝึกอบรมตามหลักสูตรในหมวด ๑ และจัดให้มีวิทยากรที่มีคุณสมบัติตามหมวด ๒

ข้อ ๑๒ ให้นายจ้างหรือผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีนายจ้างให้แจ้งกำหนดการฝึกอบรม หลักสูตรการฝึกอบรม รายชื่อผู้เข้ารับการฝึกอบรม พร้อมรายชื่อและคุณสมบัติวิทยากร และเอกสารหรือหลักฐานตามข้อ ๑๒ (๘) ต่อสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกรุงเทพมหานครพื้นที่ หรือสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดเพื่อให้ความเห็นชอบไม่น้อยกว่าสิบห้าวันทำการก่อนการจัดฝึกอบรม ทั้งนี้ อาจแจ้งด้วยตนเองหรือผ่านระบบบริการอิเล็กทรอนิกส์ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานก็ได้

(๒) กรณีผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมเป็นผู้จัดฝึกอบรม ให้แจ้งกำหนดการฝึกอบรม หลักสูตรการฝึกอบรม รายชื่อผู้เข้ารับการฝึกอบรม พร้อมรายชื่อและคุณสมบัติวิทยากร และเอกสารหรือหลักฐานตามข้อ ๖ ณ กองความปลอดภัยแรงงาน ไม่น้อยกว่าเจ็ดวันทำการก่อนการจัดฝึกอบรม ทั้งนี้ อาจแจ้งด้วยตนเองหรือผ่านระบบบริการอิเล็กทรอนิกส์ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานก็ได้

(๓) จัดให้ห้องฝึกอบรมหนึ่งห้องมีผู้เข้ารับการฝึกอบรมไม่เกินหกสิบคน

(๔) จัดให้มีคู่มือประกอบการฝึกอบรม จัดเตรียมอุปกรณ์ สื่อและเอกสารประกอบการฝึกอบรม และสถานที่ที่ถูกต้องลักษณะให้มีความพร้อมใช้งานตลอดเวลาที่มีการดำเนินการ

(๕) จัดให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม เข้ารับการฝึกอบรมเต็มเวลาตลอดหลักสูตร

(๖) จัดให้มีการประเมินผลทั้งก่อนและหลังการฝึกอบรม

(๗) ออกหลักฐานแสดงการผ่านการฝึกอบรมให้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรม โดยมีรายละเอียดอย่างน้อย ดังนี้

(ก) ชื่อหน่วยงานที่ออกหลักฐานแสดงการผ่านการฝึกอบรม พร้อมระบุข้อความว่า “จัดฝึกอบรมโดยนายจ้าง” หรือ “จัดฝึกอบรมโดยผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมที่ได้รับการรับรองหลักสูตร เลขที่ ...”

(ข) ชื่อและนามสกุลของผู้ที่ผ่านการฝึกอบรม

(ค) ชื่อหลักสูตรที่ผ่านการฝึกอบรม ให้ระบุข้อความ ดังนี้

“หลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน ตามข้อ ๔๓ แห่งกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวน ๑๒ ชั่วโมง” หรือ

“หลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร ตามข้อ ๔๓ แห่งกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวน ๑๒ ชั่วโมง” แล้วแต่กรณี

(ง) ระบุสถานที่ในการฝึกอบรม

(จ) ระบุวัน เดือน และปี ที่เข้ารับการฝึกอบรม

(ฉ) ลงนามโดยนายจ้างหรือผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรม แล้วแต่กรณี

(๘) จัดให้วิทยากรได้รับการฝึกอบรมหรือมีการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานเพิ่มเติมปีละไม่น้อยกว่าสิบสองชั่วโมง

ข้อ ๑๓ นอกจากดำเนินการตามข้อ ๖ แล้ว ผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำค่าบริการที่กำหนดรายละเอียดของค่าใช้จ่ายในการให้บริการเสนอต่อผู้รับบริการก่อนการให้บริการ โดยค่าบริการที่ผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมจะเรียกเก็บให้คำนวณจากค่าใช้จ่ายในการให้บริการของผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมรวมกับค่าตอบแทนที่ผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมได้รับจากการให้บริการ ซึ่งค่าตอบแทนดังกล่าวต้องไม่เกินหนึ่งเท่าของจำนวนค่าใช้จ่ายในการให้บริการ

ค่าใช้จ่ายในการให้บริการ หมายความว่า ค่าใช้จ่ายที่เป็นต้นทุนในการให้บริการ เช่น ค่าตอบแทนบุคลากร ค่าวัสดุ อุปกรณ์ หรือสถานที่ในการให้บริการ และค่าใช้จ่ายอื่นใดของผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรม

(๒) ไม่เปิดเผยความลับของผู้รับบริการซึ่งล่วงรู้หรือได้มาจากการให้บริการ

ข้อ ๑๔ ให้นายจ้างหรือผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมส่งรายงานผลการฝึกอบรม รายชื่อผู้ผ่านการฝึกอบรม และรายชื่อวิทยากร ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการฝึกอบรม ณ กองความปลอดภัยแรงงาน หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือยื่นด้วยตนเอง ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกรุงเทพมหานครพื้นที่ หรือสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด ตามแบบ กภ.จป.นบ ๓

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่ผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรม ผ่าฝืนหรือไม่ดำเนินการตามข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔ อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายอาจเพิกถอนการรับรองหลักสูตรการฝึกอบรม และรายชื่อวิทยากร

ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเข้าไปในสำนักงานของผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรม และสถานที่จัดการฝึกอบรมในเวลาทำการ เพื่อสอบถามข้อเท็จจริง ตรวจสอบ หรือควบคุมให้ผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมดำเนินการให้เป็นไปตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖

นิยม สองแก้ว

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เลขที่รับ.....
วันที่รับ.....เวลา.....
ชื่อผู้รับ.....

แบบ ก.ก.จ.ป.นบ ๑

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
แบบคำขอรับรองหรือใบแทนการรับรอง

สำหรับหลักสูตรการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างานและระดับบริหาร
ตามกฎหมายกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคล
เพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรม

ชื่อ..... นามสกุล.....
ชื่อสถานประกอบกิจการ.....
เลขทะเบียนนิติบุคคลสถานประกอบกิจการ ----
ที่อยู่ เลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....
แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....
โทรศัพท์..... โทรสาร..... โทรศัพท์มือถือ..... E-mail.....

มีความประสงค์เพื่อดำเนินการเป็นผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรม (ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง)

ขอรับรองหลักสูตร ขอใบแทนการรับรองหลักสูตร ขอต่อยุการรับรองหลักสูตร

หลักสูตรที่ขอรับการรับรอง/ขอใบแทนการรับรอง (ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง)

หลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน

หลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร

ส่วนที่ ๒ เอกสารหรือหลักฐาน เพื่อประกอบการให้การรับรอง ขอใบแทนการรับรอง และการขอต่อยุ

- หนังสือมอบอำนาจในกรณีที่ผู้ขอการรับรองไม่ใช่ผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล
- ชื่อและเลขทะเบียนนิติบุคคล
- แผนที่แสดงที่ตั้งของนิติบุคคล พร้อมภาพถ่ายสำนักงาน
- สำเนาเอกสารการรับรองระบบบริหารงานคุณภาพหรือระบบประกันคุณภาพการศึกษาแล้วแต่กรณี
- เอกสารและหลักฐานการมีบุคลากรซึ่งเป็นลูกจ้างผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรม โดยมีคุณสมบัติสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้บริหารจัดการการฝึกอบรม อย่างน้อยหนึ่งคน
- เอกสารและหลักฐานการมีวิทยากรซึ่งเป็นลูกจ้างผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรม เพื่อปฏิบัติหน้าที่ประจำอย่างน้อยหนึ่งคน โดยมีคุณสมบัติตามข้อ ๔ ของประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรม คุณสมบัติวิทยากร และการดำเนินการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างานและระดับบริหาร

๗. เอกสารหรือหลักฐานบัญชีรายชื่อวิทยากรที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดข้อ ๔ ของประกาศ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรม คุณสมบัติวิทยากร และการดำเนินการ ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างานและระดับบริหาร พร้อมหมวดวิชา และหัวข้อวิชาการฝึกอบรมของวิทยากรแต่ละราย รวมถึงหนังสือยืนยันการเป็นวิทยากรให้กับผู้ยื่นคำขอ สำหรับวิทยากรอื่นซึ่งมิได้ปฏิบัติงานเต็มเวลา

๘. เอกสารแสดงกำหนดการฝึกอบรมของหลักสูตรที่ขอรับรอง

๙. สื่อและเอกสารประกอบการฝึกอบรมเพื่อรับรองหลักสูตร

๑๐. เอกสารและหลักฐานแสดงความพร้อมของห้องฝึกอบรม รายการเครื่องมือหรืออุปกรณ์ ประกอบการฝึกอบรมที่เหมาะสมกับหลักสูตร และสถานที่ถูกสุขลักษณะที่มีความพร้อมใช้งาน ทั้งนี้ หากมีการเช่าสถานที่ เครื่องมือหรืออุปกรณ์ประกอบการฝึกอบรม ต้องมีเอกสารสัญญาเช่า

๑๑. เอกสารแสดงตัวอย่างหนังสือรับรองที่ออกให้กับผู้เข้ารับการฝึกอบรมตามข้อ ๑๒ (๗) ของประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรม คุณสมบัติวิทยากร และการดำเนินการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างานและระดับบริหาร

๑๒. เอกสารหรือหลักฐานการฝึกอบรมหรือมีการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน เพิ่มเติมของวิทยากร

๑๓. สำเนาใบรับรองหรือเลขที่ใบรับรอง (เฉพาะกรณีใบรับรองถูกทำลายหรือเสียหายในสาระสำคัญ)

๑๔. หนังสือยินยอมให้เข้าถึงข้อมูลตามข้อ ๑ - ๑๓ และที่เกี่ยวข้องกับการขอรับรองหลักสูตร เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

๑๕. เอกสารอื่น ๆ (โปรดระบุรายละเอียดให้ชัดเจน).....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่ามีคุณสมบัติถูกต้อง ครบถ้วน และเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นประกอบการ พิจารณาคำขอเป็นจริงทุกประการ สามารถตรวจสอบได้

(.....)

นายจ้าง/ผู้มีอำนาจกระทำการแทน

วัน เดือน ปี.....

หมายเหตุ

๑. กรณีเป็นนิติบุคคลที่หนังสือรับรองนิติบุคคลระบุให้ประทับตรา จะต้องมิตราประทับพร้อมลงนาม
๒. กรณีผู้ขอรับรองหลักสูตร ไม่ใช่ผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล ให้แนบหนังสือมอบอำนาจพร้อมติดอากรแสตมป์
๓. กรณีขอรับรองหลักสูตร ไม่ต้องแนบเอกสารตามส่วนที่ ๒ ข้อ ๑๒ และ ๑๓
๔. กรณีขอใบแทนการรับรองหลักสูตร (ใบรับรองถูกทำลายหรือเสียหายในสาระสำคัญ) ให้แนบเอกสารตามส่วนที่ ๒ ข้อ ๑ และ ๑๓
๕. กรณีขอต่ออายุการรับรองหลักสูตร ไม่ต้องแนบเอกสารตามส่วนที่ ๒ ข้อ ๑๓

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ใบรับรองหลักสูตรการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างานและระดับบริหาร
เลขที่.....

หนังสือฉบับนี้ให้ไว้เพื่อรับรองว่า.....(ชื่อนิติบุคคล).....

เลขทะเบียนนิติบุคคล □-□□□□-□□□□□-□□-□

ตั้งอยู่ เลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....

แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....

เป็นผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับ.....

ตามข้อ ๔๓ แห่งกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยมีวิทยากร จำนวน.....ราย ดังรายชื่อแนบท้ายใบรับรองนี้

ให้ไว้ ณ วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ลงชื่อ.....

(.....)

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

หมายเหตุ การออกหนังสือรับรอง ผู้ให้บริการต้องดำเนินการตามเงื่อนไขข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔ ของประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรม คุณสมบัติวิทยากร และการดำเนินการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างานและระดับบริหาร อย่างเคร่งครัด หากไม่ดำเนินการอาจถูกเพิกถอนการรับรองหลักสูตรการฝึกอบรมและรายชื่อวิทยากรได้

รายชื่อวิทยากรแนบท้ายใบรับรองหลักสูตร
เรื่อง ใบรับรองหลักสูตรการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างานและระดับบริหาร
.....(ชื่อนิติบุคคล).....
ใบรับรองเลขที่.....

ลำดับที่	รายชื่อวิทยากร	หลักสูตรการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน	
		ระดับหัวหน้างาน	ระดับบริหาร
๑	(ระบุชื่อและนามสกุล วิทยากร)	(ระบุหมวดวิชาที่ได้รับรอง)	(ระบุหมวดวิชาที่ได้รับรอง)
๒	(ระบุชื่อและนามสกุล วิทยากร)	(ระบุหมวดวิชาที่ได้รับรอง)	(ระบุหมวดวิชาที่ได้รับรอง)
๓	(ระบุชื่อและนามสกุล วิทยากร)	(ระบุหมวดวิชาที่ได้รับรอง)	(ระบุหมวดวิชาที่ได้รับรอง)
....	(ระบุชื่อและนามสกุล วิทยากร)	(ระบุหมวดวิชาที่ได้รับรอง)	(ระบุหมวดวิชาที่ได้รับรอง)
.....	(ระบุชื่อและนามสกุล วิทยากร)	(ระบุหมวดวิชาที่ได้รับรอง)	(ระบุหมวดวิชาที่ได้รับรอง)

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่.....

ให้ไว้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ลงชื่อ.....

(.....)

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

แบบรายงานผลการฝึกอบรม

หลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างานและระดับบริหาร
ตามข้อ ๔๓ แห่งกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน
หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕

เขียนที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลนายจ้างหรือผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรม

(ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง หรือ และกรอกข้อความในช่องว่าง)

กรณีนายจ้างดำเนินการ

ชื่อนายจ้าง/ผู้มีอำนาจกระทำการแทน คำนำหน้า นาย นาง นางสาว อื่น ๆ (ระบุ).....

ชื่อ..... นามสกุล.....

ชื่อสถานประกอบกิจการ.....

เลขทะเบียนนิติบุคคลสถานประกอบกิจการ ----

ที่อยู่ เลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....

แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์..... โทรสาร..... โทรศัพท์มือถือ..... E-mail.....

ได้รับความเห็นชอบการดำเนินการฝึกอบรม หลักสูตรที่ดำเนินการฝึกอบรม

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร

จากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ตามหนังสือ.....เลขที่.....ลงวันที่.....

โดยได้แนบเอกสารให้ความเห็นชอบมาด้วยแล้ว

กรณีผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมดำเนินการ

ชื่อผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรม.....

เลขทะเบียนนิติบุคคล ----

ตั้งอยู่ เลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....

แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

ใบรับรองหลักสูตรเลขที่..... วันที่ได้รับการรับรอง..... วันหมดอายุ.....

ส่วนที่ ๒ การดำเนินการฝึกอบรม

- หลักสูตรที่ดำเนินการฝึกอบรม เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน
 เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร

สถานที่จัดฝึกอบรม.....
 ตั้งอยู่ เลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....
 แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....
 รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... โทรสาร.....
 ดำเนินการฝึกอบรม ตั้งแต่วันที่..... เดือน..... พ.ศ. ถึงวันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ส่วนที่ ๓ เอกสารหรือหลักฐานที่แนบ ดังนี้

๑. ผลการฝึกอบรม
๒. รายชื่อผู้ผ่านการฝึกอบรม และรายชื่อวิทยากร

ลงชื่อ.....
 (.....)
 นายจ้าง/ผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรม
 หรือผู้มีอำนาจกระทำการแทน
 วัน เดือน ปี.....

หมายเหตุ ๑. กรณีเป็นนิติบุคคลที่หนังสือรับรองนิติบุคคลระบุให้ประทับตรา จะต้องมีการประทับพร้อมลงนาม
 ๒. รายงานสรุปผลการให้บริการพร้อมด้วยเอกสารหรือหลักฐาน ณ กองความปลอดภัยแรงงาน หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือยื่นด้วยตนเอง ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกรุงเทพมหานครพื้นที่ หรือสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด

ประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรม คุณสมบัติวิทยากร และการดำเนินการฝึกอบรมคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ และผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย

โดยที่กฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ ข้อ ๔๓ กำหนดให้นายจ้างหรือผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมดำเนินการฝึกอบรมเพื่อให้ลูกจ้างมีคุณสมบัติเป็นคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ และผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย ทั้งนี้ หลักสูตรการฝึกอบรม คุณสมบัติของวิทยากร และการดำเนินการฝึกอบรมของนายจ้างหรือผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔๓ วรรคสอง แห่งกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด ๑

หลักสูตรการฝึกอบรม

ข้อ ๒ หลักสูตรคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ ระยะเวลาการฝึกอบรมสิบสองชั่วโมง ประกอบด้วย ๓ หมวดวิชา ดังต่อไปนี้

(๑) หมวดวิชาที่ ๑ การบริหารคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ ระยะเวลาการฝึกอบรมสามชั่วโมง ประกอบด้วยหัวข้อวิชา

(ก) แนวคิดการจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

(ข) แนวคิดการบริหารคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ

(ค) หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ

(๒) หมวดวิชาที่ ๒ กฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ระยะเวลาการฝึกอบรมสามชั่วโมง ประกอบด้วยหัวข้อวิชา

(ก) สาระสำคัญของพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ และกฎกระทรวงการทำให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕

(ข) สาระสำคัญของกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เกี่ยวข้อง และการนำกฎหมายไปสู่การปฏิบัติ

(๓) หมวดวิชาที่ ๓ การบริหาร จัดการด้านความปลอดภัยตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ ระยะเวลาการฝึกอบรมหกชั่วโมง ประกอบด้วยหัวข้อวิชา

(ก) การจัดทำนโยบายด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

(ข) การจัดทำแนวทางการป้องกันและลดการเกิดอุบัติเหตุ การประสบอันตราย การเจ็บป่วย จากการทำงานของลูกจ้าง

(ค) การจัดทำระบบการรายงาน เสนอแนะมาตรการหรือแนวทางการปรับปรุงแก้ไข สภาพการทำงานของลูกจ้าง

(ง) การส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน

(จ) การพิจารณาผู้มีว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ

(ฉ) การสำรวจด้านความปลอดภัยในการทำงาน

(ช) การพิจารณาโครงการหรือแผนการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

(ซ) การประเมินผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัยในการทำงาน

(ณ) การประชุมและการติดตามงาน

ข้อ ๓ หลักสูตรผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย ระยะเวลาการฝึกอบรมสี่สิบสองชั่วโมง ประกอบด้วย ๖ หมวดวิชา ดังต่อไปนี้

(๑) หมวดวิชาที่ ๑ การบริหารหน่วยงานความปลอดภัย ระยะเวลาการฝึกอบรมสามชั่วโมง ประกอบด้วยหัวข้อวิชา

(ก) หน้าที่ของหน่วยงานความปลอดภัย

(ข) บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัยและการพัฒนาการเป็นผู้บริหาร

(ค) กลยุทธ์การบริหารหน่วยงานความปลอดภัย

(๒) หมวดวิชาที่ ๒ การบริหารงานตามกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในสถานประกอบกิจการ ระยะเวลาการฝึกอบรมสามชั่วโมง ประกอบด้วยหัวข้อวิชา

(ก) กฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของ กระทรวงแรงงานและหน่วยงานอื่น ๆ

(ข) กลยุทธ์การจัดการตามกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

(๓) หมวดวิชาที่ ๓ การบริหารความเสี่ยงและการจัดทำแผนการจัดการความเสี่ยงด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ระยะเวลาการฝึกอบรมหกชั่วโมง ประกอบด้วยหัวข้อวิชา

(ก) แนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยง

(ข) เทคนิคการจัดการความเสี่ยงและการจัดทำแผนงานบริหารการจัดการความเสี่ยง

(ค) การกำกับ ติดตาม และการรายงานผลการบริหารการจัดการความเสี่ยง

(๔) หมวดวิชาที่ ๔ การจัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการป้องกันอันตรายจากอุบัติเหตุ อุบัติภัย และโรคจากการทำงาน ระยะเวลาการฝึกอบรมเก้าชั่วโมง ประกอบด้วยหัวข้อวิชา

(ก) แนวคิดในการจัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการป้องกันอันตรายจากอุบัติเหตุ อุบัติภัย และโรคจากการทำงาน

(ข) การจัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยในการทำงานด้านอาชีวอนามัย สุขศาสตร์อุตสาหกรรม และโรคจากการทำงาน

(ค) การจัดทำข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยในการทำงานด้านวิศวกรรม

(๕) หมวดวิชาที่ ๕ การจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ระยะเวลาการฝึกอบรมเก้าชั่วโมง ประกอบด้วยหัวข้อวิชา

(ก) ระบบการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน และการตรวจประเมินระบบการจัดการด้านความปลอดภัย

(ข) การติดตาม การประเมินผล และการรายงานผลการดำเนินการด้านความปลอดภัยในการทำงาน

(ค) การจัดทำคู่มือว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบ และของสถานประกอบกิจการ

(ง) แนวคิดการจذبกรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน

(จ) การจัดกิจกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานที่เหมาะสมกับองค์กร

(๖) หมวดวิชาที่ ๖ การฝึกปฏิบัติ ระยะเวลาการฝึกอบรมสิบสองชั่วโมง ประกอบด้วยหัวข้อวิชา

(ก) การฝึกปฏิบัติการบริหารความเสี่ยง การจัดทำแผนการจัดการความเสี่ยง และข้อเสนอแนะในการจัดการความเสี่ยงด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

(ข) การฝึกปฏิบัติการจัดทำระบบการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

หมวด ๒

คุณสมบัติของวิทยากร

ข้อ ๔ วิทยากรผู้ทำการฝึกอบรมต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีในสาขาที่เกี่ยวข้องกับหมวดวิชาที่บรรยาย มีประสบการณ์ในการทำงานด้านความปลอดภัยในการทำงานติดต่อกันไม่น้อยกว่าห้าปี และมีประสบการณ์การเป็นวิทยากรด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่น้อยกว่าสามปี ทั้งนี้ การนับระยะเวลาห้าปีหรือสามปีดังกล่าวให้นับจากปีที่ขอความเห็นชอบหรือขอรับการรับรอง

(๒) เป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีในสาขาที่เกี่ยวข้องกับหมวดวิชาที่บรรยาย และมีประสบการณ์การสอนด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่น้อยกว่าสามปี นับจากปีที่ขอความเห็นชอบหรือขอรับการรับรอง

(๓) เป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาในการเป็นวิทยากรฝึกอบรมที่สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการทำงานด้านความปลอดภัยในการทำงานติดต่อกันไม่น้อยกว่าห้าปี และมีประสบการณ์การเป็นวิทยากรด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่น้อยกว่าสามปี ทั้งนี้ การนับระยะเวลาห้าปีหรือสามปีดังกล่าวให้นับจากปีที่ขอความเห็นชอบหรือขอรับการรับรอง

(๔) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีและมีความรู้ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับหมวดวิชาที่บรรยาย ทั้งนี้ ต้องมีประสบการณ์ในการทำงานด้านความปลอดภัยในการทำงานติดต่อกันไม่น้อยกว่าห้าปี และมีประสบการณ์การเป็นวิทยากรด้านความปลอดภัยในการทำงานไม่น้อยกว่าสามปี

หมวด ๓

การจัดฝึกอบรมของผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรม

ข้อ ๕ ผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมประสงค์ที่จะจัดฝึกอบรมต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการให้บริการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และต้องได้รับการรับรองระบบบริหารงานคุณภาพจากสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หรือหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่รับรองระบบบริหารงานคุณภาพ หรือ

(๒) สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) หรือ

(๓) เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐหรือเอกชน และต้องมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาจากกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม หรือหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่ประเมินระบบการประกันคุณภาพการศึกษา หรือ

(๔) เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์

ข้อ ๖ ให้ผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๕ ยื่นคำขอต่ออธิบดี พร้อมด้วยรายชื่อวิทยากร และเอกสารตามแบบ กภ.คปอ.ผบ ๑ แบบท้ายประกาศนี้ ณ กองความปลอดภัยแรงงาน หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือยื่นด้วยตนเอง ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกรุงเทพมหานครพื้นที่ หรือสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด

ข้อ ๗ เมื่อผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรม ได้ยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพื่อขอรับรองหลักสูตร การฝึกอบรมและรายชื่อวิทยากรถูกต้องและครบถ้วน ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายออกหลักฐาน การรับรองหลักสูตรการฝึกอบรมและรายชื่อวิทยากรของผู้ยื่นคำขอภายในหกสิบวัน

การออกหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบ กภ.คปอ.ผบ ๒/๑ สำหรับหลักสูตร คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน หรือแบบ กภ.คปอ.ผบ ๒/๒ สำหรับหลักสูตรผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย แล้วแต่กรณี และออกได้ คราวละสามปีนับแต่วันที่ได้รับการรับรอง

ในกรณีที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเห็นว่าผู้ยื่นคำขอขาดคุณสมบัติตามข้อ ๕ หรือเอกสารหรือหลักฐานตามข้อ ๖ ไม่ถูกต้องและครบถ้วน ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันทีหรือภายในไม่เกินเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำขอ หากผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไข หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ครบถ้วน ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอไม่ประสงค์ที่จะให้ดำเนินการ ตามคำขอต่อไป และให้จำหน่ายเรื่องออกจากสารบบ ในกรณีเช่นนี้ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ส่งเอกสารคืนผู้ยื่นคำขอ พร้อมทั้งมีหนังสือแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์ให้ผู้ยื่นคำขอทราบ

ข้อ ๘ การขอต่ออายุการรับรองหลักสูตรการฝึกอบรมและรายชื่อวิทยากรของผู้ให้บริการ ด้านการฝึกอบรม ให้ยื่นคำขอไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันที่การรับรองจะสิ้นสุด และให้นำความ ในข้อ ๕ ข้อ ๖ และข้อ ๗ มาใช้บังคับแก่การยื่นคำขอต่ออายุการรับรองโดยอนุโลม

เมื่อยื่นคำขอต่ออายุการรับรองแล้ว ให้ผู้ได้รับการรับรองดำเนินการต่อไปได้จนกว่าอธิบดี จะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุการรับรองนั้น

การต่ออายุการรับรองหลักสูตรให้มีอายุคราวละสามปีนับแต่วันที่การรับรองเดิมสิ้นสุด

ข้อ ๙ ในกรณีที่เอกสารการรับรองสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ยื่นคำขอ ใบแทนการรับรองต่ออธิบดีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดดังกล่าว

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมที่ได้รับการรับรองตามข้อ ๗ มีการเปลี่ยนแปลง วิทยากร บุคลากรซึ่งทำหน้าที่บริหารจัดการการฝึกอบรม สถานที่ตั้ง หรือมีการเปลี่ยนแปลงอื่นใด จากที่ได้ยื่นขอการรับรองไว้ ให้แจ้งเป็นหนังสือ พร้อมส่งเอกสารแสดงการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

หมวด ๔

การดำเนินการฝึกอบรม

ข้อ ๑๑ ให้นายจ้างหรือผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรม ดำเนินการจัดฝึกอบรมตามหลักสูตร ในหมวด ๑ และจัดให้มีวิทยากรที่มีคุณสมบัติตามหมวด ๒

ข้อ ๑๒ ให้นายจ้างหรือผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีนายจ้างให้แจ้งกำหนดการฝึกอบรม หลักสูตรการฝึกอบรม รายชื่อผู้เข้ารับการฝึกอบรม พร้อมรายชื่อและคุณสมบัติวิทยากร และเอกสารหรือหลักฐานตามข้อ ๑๒ (๘) ต่อสำนักงานสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงานกรุงเทพมหานครพื้นที่ หรือสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด เพื่อให้ความเห็นชอบไม่น้อยกว่าสิบห้าวันทำการก่อนการจัดฝึกอบรม ทั้งนี้ อาจแจ้งด้วยตนเองหรือผ่านระบบบริการอิเล็กทรอนิกส์ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานก็ได้

(๒) กรณีผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมเป็นผู้จัดฝึกอบรม ให้แจ้งกำหนดการฝึกอบรม หลักสูตรการฝึกอบรม รายชื่อผู้เข้ารับการฝึกอบรม พร้อมรายชื่อและคุณสมบัติวิทยากร และเอกสารหรือหลักฐานตามข้อ ๖ ณ กองความปลอดภัยแรงงาน ไม่น้อยกว่าเจ็ดวันทำการก่อนการจัดฝึกอบรม ทั้งนี้ อาจแจ้งด้วยตนเองหรือผ่านระบบบริการอิเล็กทรอนิกส์ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานก็ได้

(๓) จัดให้ห้องฝึกอบรมหนึ่งห้องมีผู้เข้ารับการฝึกอบรมไม่เกินหกสิบคน

(๔) จัดให้มีคู่มือประกอบการฝึกอบรม จัดเตรียมอุปกรณ์ สื่อและเอกสารประกอบการฝึกอบรม และสถานที่ที่ถูกต้องลักษณะให้มีความพร้อมใช้งานตลอดเวลาที่มีการดำเนินการ

(๕) จัดให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม เข้ารับการฝึกอบรมเต็มเวลาตลอดหลักสูตร

(๖) จัดให้มีการประเมินผลทั้งก่อนและหลังการฝึกอบรม

(๗) ออกหลักฐานแสดงการผ่านการฝึกอบรมให้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรม โดยมีรายละเอียดอย่างน้อย ดังนี้

(ก) ชื่อหน่วยงานที่ออกหลักฐานแสดงการผ่านการฝึกอบรม พร้อมระบุข้อความว่า “จัดฝึกอบรมโดยนายจ้าง” หรือ “จัดฝึกอบรมโดยผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมที่ได้รับการรับรองหลักสูตร เลขที่ ...”

(ข) ชื่อและนามสกุลของผู้ที่ผ่านการฝึกอบรม

(ค) ชื่อหลักสูตรที่ผ่านการฝึกอบรม ให้ระบุข้อความ ดังนี้

“หลักสูตรคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ของสถานประกอบกิจการ ตามข้อ ๔๓ แห่งกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวน ๑๒ ชั่วโมง” หรือ

“หลักสูตรผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย ตามข้อ ๔๓ แห่งกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวน ๔๒ ชั่วโมง” แล้วแต่กรณี

- (ง) ระบุสถานที่ในการฝึกอบรม
- (จ) ระบุวัน เดือน และปี ที่เข้ารับการฝึกอบรม
- (ฉ) ลงนามโดยนายจ้างหรือผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรม แล้วแต่กรณี
- (๘) จัดให้วิทยากรได้รับการฝึกอบรมหรือมีการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานเพิ่มเติมปีละไม่น้อยกว่าสิบสองชั่วโมง

ข้อ ๑๓ นอกจากดำเนินการตามข้อ ๖ แล้ว ผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำค่าบริการที่กำหนดรายละเอียดของค่าใช้จ่ายในการให้บริการเสนอต่อผู้รับบริการก่อนการให้บริการ โดยค่าบริการที่ผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมจะเรียกเก็บให้คำนวณจากค่าใช้จ่ายในการให้บริการของผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมรวมกับค่าตอบแทนที่ผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมได้รับจากการให้บริการ ซึ่งค่าตอบแทนดังกล่าวต้องไม่เกินหนึ่งเท่าของจำนวนค่าใช้จ่ายในการให้บริการ

ค่าใช้จ่ายในการให้บริการ หมายความว่า ค่าใช้จ่ายที่เป็นต้นทุนในการให้บริการ เช่น ค่าตอบแทนบุคลากร ค่าวัสดุ อุปกรณ์ หรือสถานที่ในการให้บริการ และค่าใช้จ่ายอื่นใดของผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรม

(๒) ไม่เปิดเผยความลับของผู้รับบริการซึ่งล่วงรู้หรือได้มาจากการให้บริการ

ข้อ ๑๔ ให้นายจ้างหรือผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมส่งรายงานผลการฝึกอบรม รายชื่อผู้ผ่านการฝึกอบรม และรายชื่อวิทยากร ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการฝึกอบรม กองความปลอดภัยแรงงาน หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือยื่นด้วยตนเอง ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกรุงเทพมหานครพื้นที่ หรือสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด ตามแบบ กก.คปอ.ผบ ๓

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่ผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรม ผ่าฝืนหรือไม่ดำเนินการตามข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔ อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายอาจเพิกถอนการรับรองหลักสูตรการฝึกอบรม และรายชื่อวิทยากร

ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเข้าไปในสำนักงานของผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรม และสถานที่จัดการฝึกอบรมในเวลาทำการ เพื่อสอบถามข้อเท็จจริง ตรวจสอบ หรือควบคุมให้ผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมดำเนินการให้เป็นไปตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖

นิยม สองแก้ว

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เลขที่รับ.....
วันที่รับ.....เวลา.....
ชื่อผู้รับ.....

แบบ กภ.คปอ.ผบ ๑

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
แบบคำขอรับรองหรือใบแทนการรับรอง

สำหรับหลักสูตรการฝึกอบรมคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
ของสถานประกอบกิจการ และผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัยตามกฎหมายกระทรวงการจัดให้มี
เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคล
เพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรม

ชื่อ..... นามสกุล.....
ชื่อสถานประกอบกิจการ.....
เลขทะเบียนนิติบุคคลสถานประกอบกิจการ ----
ที่อยู่ เลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....
แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....
โทรศัพท์..... โทรสาร..... โทรศัพท์มือถือ..... E-mail.....

มีความประสงค์เพื่อดำเนินการเป็นผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรม (ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง)

ขอรับรองหลักสูตร ขอใบแทนการรับรองหลักสูตร ขอต่ออายุการรับรองหลักสูตร

หลักสูตรที่ขอรับการรับรอง/ขอใบแทนการรับรอง (ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง)

หลักสูตรคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ของสถานประกอบกิจการ

หลักสูตรผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย

ส่วนที่ ๒ เอกสารหรือหลักฐาน เพื่อประกอบการให้การรับรอง ขอใบแทนการรับรอง และการขอต่ออายุ

๑. หนังสือมอบอำนาจในกรณีที่ผู้ขอการรับรองไม่ใช่ผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล

๒. ชื่อและเลขทะเบียนนิติบุคคล

๓. แผนที่แสดงที่ตั้งของนิติบุคคล พร้อมภาพถ่ายสำนักงาน

๔. สำเนาเอกสารการรับรองระบบบริหารงานคุณภาพหรือระบบประกันคุณภาพการศึกษาแล้วแต่กรณี

๕. เอกสารและหลักฐานการมีบุคลากรซึ่งเป็นลูกจ้างผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรม โดยมีคุณสมบัติ

สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้บริหารจัดการการฝึกอบรม อย่างน้อยหนึ่งคน

๖. เอกสารและหลักฐานการมีวิทยากรซึ่งเป็นลูกจ้างผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรม เพื่อปฏิบัติหน้าที่
ประจำอย่างน้อยหนึ่งคน โดยมีคุณสมบัติตามข้อ ๔ ของประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรม คุณสมบัติวิทยากร และการดำเนินการฝึกอบรมคณะกรรมการความปลอดภัย
อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ และผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย

๗. เอกสารหรือหลักฐานบัญชีรายชื่อวิทยากรที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดข้อ ๔ ของประกาศ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรม คุณสมบัติวิทยากร และการดำเนินการฝึกอบรม คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ และผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย พร้อมหมวดวิชาและหัวข้อวิชาการฝึกอบรมของวิทยากรแต่ละราย รวมถึงหนังสือยืนยันการเป็นวิทยากรให้กับผู้อื่นคำขอสำหรับวิทยากรอื่นซึ่งมิได้ปฏิบัติงานเต็มเวลา

๘. เอกสารแสดงกำหนดการฝึกอบรมของหลักสูตรที่ขอรับรอง

๙. สื่อและเอกสารประกอบการฝึกอบรมเพื่อรับรองหลักสูตร

๑๐. เอกสารและหลักฐานแสดงความพร้อมของห้องฝึกอบรม รายการเครื่องมือหรืออุปกรณ์ ประกอบการฝึกอบรมที่เหมาะสมกับหลักสูตร และสถานที่ที่ถูกต้องลักษณะที่มีความพร้อมใช้งาน ทั้งนี้ หากมีการเข้าสถานที่ เครื่องมือหรืออุปกรณ์ประกอบการฝึกอบรม ต้องมีเอกสารสัญญาเช่า

๑๑. เอกสารแสดงตัวอย่างหนังสือรับรองที่ออกให้กับผู้เข้ารับการฝึกอบรมตามข้อ ๑๒ (๗) ของประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรม คุณสมบัติวิทยากร และการดำเนินการ ฝึกอบรมคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ และผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย

๑๒. เอกสารหรือหลักฐานการฝึกอบรมหรือมีการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน เพิ่มเติมของวิทยากร

๑๓. สำเนาใบรับรองหรือเลขที่ใบรับรอง (เฉพาะกรณีใบรับรองถูกทำลายหรือเสียหายในสาระสำคัญ)

๑๔. หนังสือยินยอมให้เข้าถึงข้อมูลตามข้อ ๑ - ๑๓ และที่เกี่ยวข้องกับการขอรับรองหลักสูตร เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

๑๕. เอกสารอื่น ๆ (โปรดระบุรายละเอียดให้ชัดเจน).....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่ามีคุณสมบัติถูกต้อง ครบถ้วน และเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นประกอบการพิจารณา คำขอเป็นจริงทุกประการ สามารถตรวจสอบได้

(.....)

นายจ้าง/ผู้มีอำนาจกระทำการแทน
วัน เดือน ปี.....

หมายเหตุ

๑. กรณีเป็นนิติบุคคลที่หนังสือรับรองนิติบุคคลระบุให้ประทับตรา จะต้องมีการประทับพร้อมลงนาม
๒. กรณีผู้รับรองหลักสูตร ไม่ใช่ผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล ให้แนบหนังสือมอบอำนาจพร้อมติดอากรแสตมป์
๓. กรณีขอรับรองหลักสูตร ไม่ต้องแนบเอกสารตามส่วนที่ ๒ ข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓
๔. กรณีขอใบแทนการรับรองหลักสูตร (ใบรับรองถูกทำลายหรือเสียหายในสาระสำคัญ) ให้แนบเอกสารตามส่วนที่ ๒ ข้อ ๑ และข้อ ๑๓
๕. กรณีขอต่ออายุการรับรองหลักสูตร ไม่ต้องแนบเอกสารตามส่วนที่ ๒ ข้อ ๑๓

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
ใบรับรองหลักสูตรการฝึกอบรมคณะกรรมการความปลอดภัย
อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ
เลขที่.....

หนังสือฉบับนี้ให้ไว้เพื่อรับรองว่า.....(ชื่อนิติบุคคล).....

เลขทะเบียนนิติบุคคล ----

ตั้งอยู่ เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....

เป็นผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกอบรมคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ ตามข้อ ๔๓ แห่งกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัย ในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยมีวิทยากร จำนวน.....ราย ดังรายชื่อแนบท้ายใบรับรองนี้

ให้ไว้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ลงชื่อ.....

(.....)

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

หมายเหตุ การออกหนังสือรับรอง ผู้ให้บริการต้องดำเนินการตามเงื่อนไขข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔ ของประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรม คุณสมบัติวิทยากร และการดำเนินการฝึกอบรมคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ และผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย อย่างเคร่งครัด หากไม่ดำเนินการ อาจถูกเพิกถอนการรับรองหลักสูตรการฝึกอบรมและรายชื่อวิทยากรได้

- ๒ -

รายชื่อวิทยากรแนบท้ายใบรับรองหลักสูตร
เรื่อง ใบรับรองหลักสูตรการฝึกอบรมคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
ของสถานประกอบกิจการ

.....(ชื่อนิติบุคคล).....
ใบรับรองเลขที่.....

ลำดับที่	รายชื่อวิทยากร	หลักสูตรการฝึกอบรมคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
๑	(ระบุชื่อและนามสกุล วิทยากร)	(ระบุหมวดวิชาที่ได้รับรอง)
๒	(ระบุชื่อและนามสกุล วิทยากร)	(ระบุหมวดวิชาที่ได้รับรอง)
๓	(ระบุชื่อและนามสกุล วิทยากร)	(ระบุหมวดวิชาที่ได้รับรอง)
....	(ระบุชื่อและนามสกุล วิทยากร)	(ระบุหมวดวิชาที่ได้รับรอง)
.....	(ระบุชื่อและนามสกุล วิทยากร)	(ระบุหมวดวิชาที่ได้รับรอง)

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่.....

ให้ไว้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ลงชื่อ.....
(.....)
อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

แบบ กภ.คปอ.ผบ ๒/๒

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
ใบรับรองหลักสูตรการฝึกอบรมผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย
เลขที่.....

หนังสือฉบับนี้ให้ไว้เพื่อรับรองว่า.....(ชื่อนิติบุคคล).....

เลขทะเบียนนิติบุคคล □-□□□□-□□□□□-□□-□

ตั้งอยู่ เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....

เป็นผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมหลักสูตรการฝึกอบรมผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย ตามข้อ ๔๓ แห่งกฎกระทรวงการจดทะเบียนเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน หรือคณะบุคคล เพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยมีวิทยากร จำนวน.....ราย ดังรายชื่อแนบท้ายใบรับรองนี้

ให้ไว้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ลงชื่อ.....

(.....)

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

หมายเหตุ การออกหนังสือรับรอง ผู้ให้บริการต้องดำเนินการตามเงื่อนไขข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔ ของประกาศกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรม คุณสมบัติวิทยากร และการดำเนินการฝึกอบรมคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ของสถานประกอบกิจการ และผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย อย่างเคร่งครัด หากไม่ดำเนินการ อาจถูกเพิกถอนการรับรองหลักสูตรการฝึกอบรมและรายชื่อวิทยากรได้

- ๒ -

รายชื่อวิทยากรแนบท้ายใบรับรองหลักสูตร
เรื่อง ใบรับรองหลักสูตรการฝึกอบรมผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย
.....(ชื่อนิติบุคคล).....
ใบรับรองเลขที่.....

ลำดับที่	รายชื่อวิทยากร	หลักสูตรการฝึกอบรมผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย
๑	(ระบุชื่อและนามสกุล วิทยากร)	(ระบุหมวดวิชาที่ได้รับรอง)
๒	(ระบุชื่อและนามสกุล วิทยากร)	(ระบุหมวดวิชาที่ได้รับรอง)
๓	(ระบุชื่อและนามสกุล วิทยากร)	(ระบุหมวดวิชาที่ได้รับรอง)
....	(ระบุชื่อและนามสกุล วิทยากร)	(ระบุหมวดวิชาที่ได้รับรอง)
.....	(ระบุชื่อและนามสกุล วิทยากร)	(ระบุหมวดวิชาที่ได้รับรอง)

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่.....

ให้ไว้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ลงชื่อ.....

(.....)

อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

แบบ ภก.คปอ.ผบ ๓

แบบรายงานผลการฝึกอบรม

หลักสูตรคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของสถานประกอบกิจการ
และผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย

ตามข้อ ๔๓ แห่งกฎกระทรวงการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน บุคลากร หน่วยงาน
หรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. ๒๕๖๕

เขียนที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลนายจ้างหรือผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรม

(ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง หรือ และกรอกข้อความในช่องว่าง)กรณีนายจ้างดำเนินการ ชื่อนายจ้าง/ผู้มีอำนาจกระทำการแทน คำนำหน้า นาย นาง นางสาว อื่น ๆ (ระบุ).....

ชื่อ..... นามสกุล.....

ชื่อสถานประกอบกิจการ.....

เลขทะเบียนนิติบุคคลสถานประกอบกิจการ ----

ที่อยู่ เลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....

แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์..... โทรสาร..... โทรศัพท์มือถือ..... E-mail.....

 ได้รับความเห็นชอบการดำเนินการฝึกอบรม หลักสูตรที่ดำเนินการฝึกอบรม คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ของสถานประกอบกิจการ

 ผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย

จากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ตามหนังสือ.....เลขที่.....ลงวันที่.....

โดยได้แนบเอกสารให้ความเห็นชอบมาด้วยแล้ว

กรณีผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรมดำเนินการ ชื่อผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรม.....เลขทะเบียนนิติบุคคล ----

ตั้งอยู่ เลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....

แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

ใบรับรองหลักสูตรเลขที่..... วันที่ได้รับการรับรอง..... วันหมดอายุ.....

ส่วนที่ ๒ การดำเนินการฝึกอบรม

- หลักสูตรที่ดำเนินการฝึกอบรม คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม
ในการทำงานของสถานประกอบกิจการ
- ผู้บริหารหน่วยงานความปลอดภัย

สถานที่จัดฝึกอบรม.....

ตั้งอยู่ เลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....

แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... โทรสาร.....

ดำเนินการฝึกอบรม ตั้งแต่วันที่..... เดือน..... พ.ศ. ถึงวันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ส่วนที่ ๓ เอกสารหรือหลักฐานที่แนบ ดังนี้

๑. ผลการฝึกอบรม
๒. รายชื่อผู้ผ่านการฝึกอบรม และรายชื่อวิทยากร

ลงชื่อ.....
(.....)
นายจ้าง/ผู้ให้บริการด้านการฝึกอบรม
หรือผู้มีอำนาจกระทำการแทน
วัน เดือน ปี.....

หมายเหตุ

๑. กรณีเป็นนิติบุคคลที่หนังสือรับรองนิติบุคคลระบุให้ประทับตรา จะต้องมีการประทับพร้อมลงนาม
๒. รายงานสรุปผลการให้บริการพร้อมด้วยเอกสารหรือหลักฐาน ณ กองความปลอดภัยแรงงาน หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือยื่นด้วยตนเอง ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกรุงเทพมหานครพื้นที่ หรือสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด

รวบรวมโดย

กลุ่มงานพัฒนาองค์ความรู้และสารสนเทศความปลอดภัยในการทำงาน
กองความปลอดภัยแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
(ฉบับรวมเล่ม ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๖)

